צמח

להיות שאלו מקבצים שערים באו לה כלתי הקדמה והנה שם הספר לכן קראתי לו הקדמה ידוע כנראה לי שהוא השם היותר מיוחד לתכליתו ·· ואח״כ בא לי דפוס קטנה וכתוב בה מהדורות מבוא שערים כאשר שינו הקדמה ואחר כך כתבתיה בה וכנגד כל דבר כתוב בצדו מקום ושם דף ·

צמח אין הקדמה בכלל התפשטות המקום המאוחר והמאחר המקום במלוי תמלוי הכתוב בש״ב ח״ב פ״ב ובחבורי גם קודם עולה

מהדורות

מבוא שערים

טעם שאצילות העולמות ולמה נברא הכל בעולם ·· ולמה נבראו כל העולמות לאין קץ ·· פי׳ מעשה בי׳ מאמרות נברא העולם ·· עיין והוא כתוב בשער ב׳ ח״ב פ״ב דף

אין הרוחות והנשמות הוא תכלית התיקון שיוכלו לקבל אור העליון ·· שורש הקליפה היא הדין ותכלית הדין עד אין קץ ·· הקדמת סוד הקליפה חוזרת ·· עיין בעירות זוהר העולם כמ׳ עולה ביעקב דף
למה נברא העולם בזמן זו ולא קודם או לאחר ·· עיין כתוב כמ׳ עולה ביעקב דף

כל העולמות הם בחינת א״ס ואין יכולין מושגים לחוץ ·· כל ספי׳ וספי׳ כלולה מעשר ועשר מעשר עד אין קץ ·· אין דבר שאין כלול מי״ס ·· שורש כל העולמות אח׳ וכלם מלובשים זה בזה וכולם על האדם וכתוב בו ·· עיין והוא על האדם ·· וכלם הצורים כתובים בשא״ח חא״ח פ״א י״ב
כל תיקון ישר המתפשט מאח״ס התחתון וכל כלל מן הכלים במו וכל ענין הצדיקים שנתהוו עולמות ותשמשו ונכתבו היא בשך החלל מאח״ס התחתון המוכבה כל אצילות וכלם אח׳ ··
ענין שבירת הכלים היכן נפלו הכלים והיכן נשמה להרגים ··
כמות שורשות העולם מי״ס דאצילות ·· [illegible]
המאמר ב׳ פקודי חדש אדרת נתיבי ·· [illegible]
ופי׳ ·· עיין כפ׳ ויקבל דף רבו ר״ח כמ׳ עולה ביעקב דף
ב׳ נח דף פ״ה ונזכרו כמ׳ זה בש״ב ח״א פ״א ובחא״ב פ״א ובשער הקליפות ח״ב פ״ב ··

מאמר היכון אדם קדמון אדם דבהמה מ׳ עולה ביעקב דף
רוב מאמרי הזוהר באיזה עולם הוא מדבר מ׳ עולה דף
הי״ם דאצילות היו כבר בחינות אדם קודם התיקון ואם אחר התיקון ·· המאמר שלמעלה גשיה פרק זמנים וכו׳ ··
מאמר בונה עולמות ומחריבן ·· הקדמה להבין מאמרי הזוהר ·· עיין כתוב עולה ביעקב דף
בחינת כל העולמות הם יבור והכן ·· מ׳ עולה דף

הקדמת מבוא שערים · הי״ם הם ביושר

בעיגולים ·· עיין עולה דף
הי״ם הם עצמות וכלים ·· והעצמות נחלק לב׳ אור פנימי ואור מקיף בין בי״ם דיושר בין דעיגולים ·· הי״ם דאצילות או להיפך וכן כל מקום הם המעשה בלבוש אדם מראשו ועד רגליו ·· והי״ם עצמן חוזרין ונחלקין לב׳ פרצופין כל אחד כמו העולמות יש מקום שהוא פרצוף נקודי ויש שאינו ועולם אחד כולו וספי׳ א׳ לבד ·· שם הויה נ״ב על הכל כוללת כל הי״ם דאצילות ·· ואם נחלק לב׳ פרצופין ·· ואין לך ספי׳ או הויה שאינה נחלקת לאין קץ ·· עיין לעיל ·· ועיין נמצא כן הכוללים כל האצילות בכללו ובפרטו ··
הקדמה קודם שתלמד האדם לעיין במאמרי הזוהר
עיין כמ׳ עולה ביעקב דף

שער א׳ ח״א פ״א
עיין מתחיל מ״א דף · ענין המקום ושב כתוב כלם · ענוד

מה ענין האדם קודם האצילות ·· תחלה היה כל בחא המקום ואח״כ האצילות כתובים ·· המקום שנזכר ·· עיין בראש המקום מאן קורא לצמצום בלשון צהאח בכמ׳ לא״ק ··

פ״ב
כוונת האדם במה שהאציל היה לגלות הדינים ולברר הסיגים ע׳ הדרחקות וכפאר הקוב׳ עד כל העולם ·· נמשך נ״ב קו ביושר מהאדם הפנימי ומתלבש בכל העולמות ·· וקו זה נגדם מעולה ומטה כנמנע וא״כ בין כי״ם עיין דף
ובכל העולמות וכזה נחלקו כמלבושים ··
האדם לגולגלר ומעורב לכל ספי׳ וספי׳ בגמ׳ כב׳ מוחם כפתו ·· עיין וכן דף דב״ק ודף קמ״ג ב׳ בהר סיני במ׳ צפ״ב ··

צמצום הראשון לאדם היה כדי שיוכלו להתגלות שרשי הכלים לאך שתמצא הם בסוף נקל ובמעטו לבוריהם שהם כלים לא מנקודים ואילך ·· עיין

פ״ג
אצילות א״ק ביושר ובעיגולים ·· עיין עוד כמ׳ עולה ביעקב דף
ענין מטה ומעלה ופנימי וא״כ בי״ם וכלל הנחלקות לסיגין נחלקין בתולדותיהן ·· דוב

רוב מאמרי הזוהר וכן כל חיבור ספר קוק הכל בבחינה
היותר סבכל העולמות · לאחר שהרבים אחרים לא לבחינה
היותר כלבד · ענינים נפש ויותר רוח
ובכל מאמרים בזוהר כולם וחורות
בבחינות וחוזרות מקיפים ·· ובכל כל שיסבו מבחינות
והבחינות · ובכל אור שיש בו בבחינת
ומקיף ·· והטעם לכל הנז׳ ··
תוך לב כבר תמצא נשמה רוח נפש

פ״ד חכמה וחכ׳ והנקודים טעמים ויותר
ואורות אזן חוטם פה הם יותר
לבד ולא טעמים ·· קיצור נמצא
דרך לבאור כל העולמות זה כבר
זה בבחינת נגלים ויושרים ומקיפים ובבחינתם ובלבם
מקום קלים להעשיה הכן הם · עד
היכן הרפשטות רגלי כל עולם ועולם
ובכל ספרי וספרי עץ חיים ··

ח״ב פ״א שורשי הכלים בחכ׳ ובתעלם ·· כל הקיון
הנז׳ בזוהר ובאלפות הם התעשות האורה
עי הכלים והמוסכים וההחוקים וזהו בחינת שאהר קלים
ועוד כי אזן חוטם פה ובו׳ ועי׳ זה יוכלו התחתונים לקבל
האור העליון ·· אין צורך וענינים לא מבחוץ ואילך לבד ·
אלא לא תמצאנו שנאמר בה ··

פ״ב ענין הפרצופי האצילות · וה׳ שמות
שיש לנפש · פ׳ ראשי ערך
בי אחי אחי הוא · פ׳ אחי ראשון ואחי
אחרון ·· ענין חוזרות הרוח
והתפשטות בי״ת ובכל ספרי וספרי
ענין ל׳ מעלות · עכ״ס סג״ן מה בן והתפשטותם בי״ם
ובכל ספרי וספרי · ענין טעמים
נקודות ותגין ואותיות ובכל אחד
בכלל פרקים · סוד הכל שורש נפש רוח ונשמה ובו׳ באלם
ומוקדים בו · ואיך הכל הפרצופים שהם נפש רוח ונשמה
הם בבחינת ושרש העליונים הם בסוד מקיפים ·· וסוד
ענין אור מקיף מזה ענין ·· מעלה עכ״ב של אחד מזה
ענייני ··
פ״ג ענין ראיה שמיעה ריח דבור מזה ענייני

ובכל א׳ יש בה מעלות י״ס
ופ׳ כל השמות הקדוש י״ד
וז נקודי הראש מזה עניים
סוד חכמה ויסוד סבא ובינה ותבונה ויסוד ויעקב
ולאה ורחל בז״א · הטעמים יש עליון ואמצעי ותחתון וכן
הנקודות · ענין סג ראש מזה ענייכן ··

פ״ד אור פנימי של חכ׳ היאך מתפשט בכל הקוות
ותולדות מגיע נקודי לפרצוף ·
י״ם לאזן וי״ם לחוטם וי״ם לפה
היאך מתפשטין ועד היכן מגיעים והיכן מתלבשין
זה בזה · טעם היות אחור ופנים בנים ולא באחים
בימים בשעות ובמנות ·· נס יוצא אור לאזן לכן נקראת
השמיעות ונקודי העור מכל הצדדין וגם
אורות הנקודים האמצעיים אשר באמצע ··

פ״ה טבעות י״ם לאזן · הקדמת הנספר הקדוש
ונגלי על י״ם בסוד האזנים יותר מעולם שלם
הבחינה האחרונה של התולדות שבכל עולם היא המתלבשת
בה כל מה העולם אשר תחתיו וזה כלל בכל העולמות
כלן ··

פ״ו ביאור בינה ותבונה היא בכל בחינותיה · מאמר
הזקן מלבושי נפש תבונה ·· שם אהיה יוה״ך ויו״ד
סג״ן מקומם בבינה ותבונה ובי״ס · מאמר הזקן של
בינה · מאמר הבהיר לאזן הוי״ה לתוך של · מאמר
הדומה וענין התפשטות מ׳ וס׳ · סוד ק׳ אזנים · וענין
צלם צמח · פסוק אדני שמעה וכו׳ לעיקר אמוריה
ביום הכפורים · ענין ברכות ל״ך לך · ה׳ הבלים דה׳ ·
שעה עבור להלבשת נשמה ··

פ״ז אוזן בינה · ותוכם זעיר · ודלתים סאור
הבונה השטת ··

פ״ח ביאור תבונה המלשית · ה׳ לנוקבא לשבעה
לם ריבוע אלף ואזין · שם שה ביסוד
דתבונה · שם סג שמו במ״ב אותיות בתבונה ·
מאמר ברחש״ה נח ניחח לעליון וניחח לתחתון ·
קיצור כל בחינות בינה ותבונה ·
ענין הוי״ה בנקוד שהם שבבינה
ושם סג שבה והויה למעלה יולין שבה ··

פ״ט י״ם לחוטם הנספר הקדוש ונגלי הי״ם פה

מתמונת שלמשולש · ה׳ נקבה והפרשה והאחרת החיצון
שעמנו הכאך והמוקף בחוטם · צורת חוצה את כל
צורים ומעגלים בחוטם · החוטם בחינת שער וב׳ נקבים
הם ישראל ויעקב ··

חלק ג׳ פא פסוק עקודים ונקודים
וברודים · ביאור יש של
הפה לאק · והיא בחיבור משלשות · יש לה ים עטתים
הקהועים · הכלים מבחינת חוצית · משפחת הזקן
ועלגי של היש כ״ים לפה מוצה שלמשולש · כפה הקהל
גלוי הכלים מבן אין כהם רק כל א׳ כלבד ··

פב מה אור גלוי הכלים היאך היה · כלאור
עליון הוא גדל בכל מה שלמשולש מתוכן ··

פג סדר הקהלה · יבאר יש לפה בחינת קולטון
פסוק שבעה כבשו ··

פד תזרת עצמות · יש לפה ל׳ מקורים לעשות
כלים · אור פנימי ואור מקיף · שינוי ה׳
בחינות בנתם כי על הנקודים היה פרצופין
באור פנימי וה׳ באור מקיף ומן העקודים ואילך הב׳
בחינות הם היו פנימי לבד וב׳ העליונים שאין יחידה
וחיה לבד · יבאו בחינת אור פנימי ואור מקיף והבן זה
באחד העולמות כולן שבחנת עולם העקודים · עוד
שינוי אחר בעולם עקודים כי הש״ר ונוקבא היו
פנים בפנים והבא ואילך אחור באחור תמיד כי
אין להם מוחין מבחינת חיה ··

פה האור נחלק לב׳ קו ועוב זה עצמות וזה כלי
וכל זה בעת הסתלקות האורות אין שפע
העליון נמשך בכלי רק א׳ את בעת — בתוך פ׳ עקוד
הסתלקות את שיר כב׳ אור ישר וזה — בעקב דף
ב׳ אור חוזר בכל העולמות · סדר הסתלקות האורו׳
והיותם פנים בפנים או אחור באחור ··

פו האורות לעולם את בעת הסתלקותם מניחי׳
רשימו · המשלשות ב׳ — בתוך בפ׳ עקוד
לולא מעוות כלם · פ׳ בעיסה — בעקב דף
הנו׳ בהב הכתר ונעות בזוהר · — ופה דף
שעתים ונקודות והוין ואותיות מה — ובפ׳ עקב בעקב דף
שניהם ואיך הם אור ישר ואור חוזר ואור רשימו
ואור עב שלהכלים · נמצר ז׳ הכלים הקדמונים לעקודים ·

פז נמצר ג׳ כלים ואחרונים לעקודים בעת מאת
האורות שנכ׳ · אור הכתר נשאר תמיד
במשולש ועוד לא ירד ·· איך יש זכר ונקבה בכל א׳
מע׳ מאצילות וכבינה יש עוד אור החסד מתעם
ונשאר שם לעי׳ ונוקבין שבע · פ׳ יצא הבן בחכמה
וחכם בבינה · יסוד בכלל דבר ובוק בכתר יפה׳
מעלות כה הודלא מוהגת כלם ··

פח מנוי לא מצוי הנה זוהר מה שני כן תמיד
כי רנא באצי חיים בתוכן · ד׳ אורות העקודים
אין בהן כ׳ כלים · שעם ג׳ שלשות חשובות באחד
וז׳ בחינות נסדרות עקם ··

פט בכל משלשות שלכל עולם · שבו · שהם · יש שבקנו
כ׳ הכהן אחד · הקשלת אורות העקודים
בשרשים לינק תורם ואיך הוא וזה הוא בכל העולמות
ואיך הכבים פנים או אחור ומה שולה מהם ומה
נשאר בכלים להיותם רשום
להיותם · פ׳ אותיות יוד ה׳
במלואם ובפשוטם ··

פי אופן יציאת האורות מן השרשים בעליותם שם
הזכר מן הזכר והנקבה מן הנקבה · פ׳ כללות
בכל הזוהר מה שנייה להתגלות דא כרא ובוצא ·
פ׳ אחרבה דף הרותב · השתחלשות בעולם בונקה
פי תיקון שפתורה והוא שרשה שיך · כלם בחכמה עשית
כי חכמה עיקר העקודים ··

פיא כי ביה צור עולמים ·· פ׳ סודו להורבב
בעולות כ״ה שמו · ופי׳ שם הוי״ה לתוך
בן שמו · וד׳ בחינות הכתבנות והסתלקות ב׳ פנימי׳
הם ד׳ אותיות השם · יה במילוי כבתר וה׳ בט׳ ספירות
התחתונות · העקודים כל א׳ בבחינת כתר והנקודים י׳
כלים · ישרים · הנקודים במשלשות
עקודים וכן בכל עולם ··

שער ב׳ חלק א׳

פרק א׳

בכתב יד: לקל תענוג הקורא כתבתי מפתחות אלו ובאלף ב״ית

מפתחות הפסוקים

א

אני ישנה ולבי ער . יט״ ב׳
אשר עשה האלהים את האדם ישר
אם תעו את תג הגעלבו
ארבעה מאות שקל כסף ״ סט״ ״ קי״ב: ב׳
אור זרוע לצדיק
אכלו רעים שתו ושכרו דודים ״ עט״
אכלו ומתהלך ב״ה ״ עט״
אהיה אשר אהיה ״ עו:
אותי יטוש עלם ״ עא: ב׳
אורחי ורבעי זרית ״ עא: ב׳ ״ פו:
אדר ומגדל מעל הגבעים
אשורו ולא קרוב ״ צו: ב׳
אחותנו כלו אורה אשר ״ ק״ג
אם בנדיב כבשר וגו׳ ״ קי״ג
אשר בתוכך יסודני
אך בצלם יתהלך איש
אשת חיל עטרת בעלה ״ עח״
אשה כי תזריע וילדה זכר
אי לך ימנו צור חסיו בו ״ פוד: ב׳
אחותו עולם חסדי בנה ״ עט״ ״ כח: ב׳
אני אני הוא ואין אלהים עמדי ״ מט״ ״ סו:

ב

בכבוד לבוש מלך ״ כט
בן פורת יוסף בנו
בנים אתם לה׳ אלהיכם ״ כח: ב׳
בראשית ברא אלהים
בילדכם את העבריות
בין שדי ילין ״ פט
בשתים דאש ״ צג
בחר מכלם אחת פרה ״ קט
בלע המות לנצח ״ ל: קד: ב׳

מפתחות הפרטים

א

אור בגימטריא רז גדול מאור המקיף והקו צמצום
אבא ואימא לנקודים
א׳ אמר לבני אדם הקבר ״ מד״ ״ עא: ב׳: פו:
אות ישראל סבה והכונה
אור בגימ׳ ומקיף
אחוריים דאות הנעלם
אימא נעלמה דאהל הכתון
אדן אלהים היא כינוי כל מקום
אין סוף לורכה עד שיכלו כל הנשמות ״ מד
אור נגוז לצדיקים ״ תנז״
את השבוע אחיך הגדול ״ סוז״
אם נגוז בכרת
אור פנימי ומקיף בגבורה
ארך אנפין עיבורו ויניקתו
ארבעים יום להב הולד
אורה דבית אשה דבית ״ נז
אור מים רקיע ״ עז: ב׳
אך אלה תולדות נח אלה נגזרו ״ צג: ב׳
אחת נכבבה מעתה הוא
אימא לומר מלכים עושים את התולדה
אבא יוצא לחוץ ואימא נשאר לחוץ
אותיות הם כמו הנקודה
אתגלית דתורה ״ קי״ב
איך בבנין ואחיד בחור
אימא מקננא בכורסיא
אבא בח וגו׳ ״ תב״
אותיות דברים בתבולה
אשת חיל עטרת בעלה
[illegible]
אשה מזרעת תחלה יולדת זכר ״ פו
אין הקב״ה מבקש ״ פז
אמנו מזווגו האדם
אם אין [illegible] אין לבוש

ב

ג

ג

ד

ה

ונברכה

ו

ונבורים מלאחות עינים
והארץ היתה תהו ובהו ·· יא:ב׳
ואחר שוה עקב זאת
ויחזו זרועי ידיו
ואכם באחור ישכחנו ·· יח:ב׳
ויסגר בשר תחתנה ·· יח:ב׳
ואלה המלכים אשר מלכו ·· יב ·· ד׳ ·· לח··
והמטפם מלאה חמוכם ·· כח:ב׳
ויולע לעב עלין
וכבוד לאחר לגו אחרן
ולקח יוסף את שלה בבכר ·· כד:ב׳
ונעגלו סביב ·· ל׳ ·· מג··
ומלבוהן בכל המשלה ·· ל׳ ·· מה··
ושם אשתו מהי טבאל ·· לו··
ומן העץ אשר יהיה בקרבו
ולא נגע עליו קול המלבות
והשביע בצאתו חוץ ·· נב:
ויהי בצאת נפשה כי מתה ·· מו ·· ב׳
ורוח אלהים מרחפת ·· תוך ·· שב:ב׳ ·· לב··
ויעש אלהים את שני המאורות
ויברא אלהים את האדם ·· עט··
והנה שמש ירח ואחד כוכבים עשר ·· שש:ב׳
ולבן שינים מחלב ·· כב:
ויהי אור בא עד האדם ·· כג:ב׳
ולכל בעלי עשב הארץ ·· כו
ואת אחיך תעבד ·· צו:ב׳
ומספר דורש ישראל ·· צו:ב׳
ויכן השמים את הכלו
והוא נופל על המשכית
ויקרא בשם יעקב
ושא ישראל משכנותיך ·· נו··
וישכב במקום ההוא ·· קנ
ודד ומומת ·· סב:ב
והיה זה בכך
ושמתי כבכר שמשותיך ·· קנ:ב׳
והמלא בה ונשל ·· קד:
ויעקבו כי ישבו את נשים קיא:ב׳

ד

דגת אשר ביאר המלבות
דם אדם ·· כח:
דם בהמה ·· נב··
דם לבה עשו בלב גדל פו:ב׳ ·· ות··
דבר ולבורא בקרבן בראשית ·· ק׳
דשא עשב זרע
דרך אניה בלב ימה
דגת השלום הוא מלכית
דבר ומועד שבצבאות אחיך דם
דם עורך ולם ערבה
דם החיה אשר נפש ודם הוא בנין
דן ידין עמו
דורש נפשים ·· קב··
דם נהר
דרך לא ידע תהיה בגן
דשא בשר ועינים

ה

השולם נבאת בכן ושרת בו החיים
הבל הבלים ·· פח:ב׳
הקטנה יצאה בקבלו ·· עש
האשה שולה עמו ·· צו:
הנושא בארץ אין ועוונה יחד
הולך חוט איך היה
הלך אחר עשה
הולך אחד
הנה ברוך דרכן באלהי ונו׳
העם בדרכים ישבו ונשוריהם
ה׳ ד׳ הוא בקרבנו
השפך אין לו רגלים ·· מו:ב׳
הולך ברצות אתם

פסוקים

ויהי יוסף יפה תואר ״ס׳:ב׳: ע״ז
ולה׳ק ימיר שלם ״ע״ז
והנה עשו בא וארבע מאות איש עמו : ק״נ
וישלח יהושע בן נון מן השטים ״ ק״נ : ב
וללבן שתי בנות
וידע אלה את אשתו ״ ק״ד
וישב הכהן על הארץ כאביה ״ ל״ב״
ועשרי ידעם ורחמים
ויעבור ה׳ על פניו
ובלעת חלוים ממלאו
והוכן בחסד כסא
ואהב השוחד עקב ״ ק״ו : ב׳
והדשא כלה כמשן קללה ק״ : ב׳
ומריבה כשן החשמל
והיה אם מעיני מעלת בשדה לשובב ״יב : ב׳
ובן כמ לאונה ורחו ״ כ״ח : ב׳

פתוחים

ו׳

ז

זווג אחור באחור
זה לעומת זה קטן
זווג עתיק ואתא
זווג לבסיקין
זווג ראות
זה איך משבים לזות ואות
זה יצא לעבודה

ח

ט

טובה תוכחת מגולה מאהבה

ח

חנון המרחם כמו אב על בנים
חכמה עליה ספינה וחכמה מניה
חוה ביתור אומרים: ק״ב
חוט״ב סימן לחורש בתוך חורש ·· ק״ב: ב׳
חורש בתוך חורש ·· ק״ב
חי העולמים
חסדים ונפלאות ראה
חלב איך נעשה ·· כ״ט: ב׳
חוה ראשונה ·· ק״נ: ב׳
חזרה העולם לבריתו ובוהו ... התפיח
חק ... לשנה ·· נ״ה ··
חמשים שנה ...

ט

טוהרים ... ·· נ״נ: ב׳
טי ...
טיבורה ... טיבורה ...
... ים

י

יהי אור ויהי אור
יהי רקיע בתוך המים ״ נ״ג:ב׳
יקוום יבוא המסה
ימים בגבור לדון מרם
ה׳ בחכמה יסד ארץ
ישא חסן סרגו ״ ק״ב
ימהר על הכבר ק״ב
ה׳ הצדק

כ

כי עשרה׳ ״ נ״ד:ב׳
כי לא חפץ בפשע חטא
כונן שמים בתבונה
ככל אשר אמר לך ואת אמך ״ רנ״ו
כי חלק ה׳ עמו ״ יב״ב
כי יהיה נערה בתולה ״ ע״פ

י

ישראל סבא וקבורה
יעקב יש שנים
יבא לנוף מחטיאי האדם
ישקה הרהובים מנה לערב
ימצא לכולכו ימני
יצ מוראי יצ נימין יצ הקיון ״ מ״ג
ירד אין מיימיו מרעשיו כמו עבהם
יק בשמעו יסב
יש עולתור
יהרת הבבר נליה ק״ב
יצ ימולן דוחה על רחוס וחנון ״ ס״ד:ב׳
ישקה אחיהו
יהי אור יק אור ״ נ״ז
יושב לשילה ולהרהם ״ כ״ז

כל קיום לנה ״ טו:כ׳
כי נקבצו עליך צרה
כי לא סוב דלתי בבנו
כנשר יעיר קינו ״ ק״א
כי ימצא חלל באדמה
כלה בחפזה עשית ״ ק״ב
כצפור נודדת מן קינה ״ כח:כ׳

ל

לפרת חטאת ויבן ״ ק״א
לבושי בחלב חוור
לקדקד מלכותם
לא טוב היות האדם לבדו
לא תבלה מאחרי שדך
לא תעשו עול במשפט
להנחיל אהבי יש ״ ח:כ׳

כ

כל שלמה כלבוד לחי ״ כב:ט׳
כל הפעלות למען נערב
כי מכאת עלמה חולו ״ לה ״ סג:כ׳
כל כבר חכמות בינו מעשהו
כי נעשה במפאת אור מעקים באור משמני
כלים לשחק אמרה
כי מבין בין הטוב
כבר הנקבה אין נעשה
כלים אמרה פאן פלאין כלא נבל
כלים בשוקים ולתקוים
כי חרון לקם ולכספתו ״ כ׳
כלים משכה וכלים חמים בעיבור
כל פילגש לו ולכ למען ונעים
כל מעשי בורא אלהי הבי הצור שתים
כי מלך ברעותיך וכו׳
כי חזבות לבשלן
כלים פ׳ מלא כלים
כל הנוסים נהרע

ל

לבי והשתני את עמך
לדרך זה
לאה שומה
לשור לבא בהקים יושבים ונעורים
לה נתיבות החכמה ולב שהים לבמסיך
לשון במשקל רעת ״ נו:כ׳

מ

מים יין וחלב וכולם מעורבים יחד

מקום סוכה והעולם שבדרכו

מוציא הכלים לחוץ

מלבים יפתה ושבילים

מזון נוקבין

מוח החלב

מי עכר

מים יפים ותמונים אין עומדים

מלכים הם המלכיות

מנוחת שבת מעין הקיום

מים ובין בעריך ובאותה אין עומדים

מלבין ומכרו כזהב נבחרים

מוחין אין נכנסין בלחם הקדוש

מלכות בחוטם מלכות בפה

מלך לאחר אין מרגלה

מגולות להרגיש

מלכות על ידו הכל בזיל

משתלב בין המקום אסור לפתוח

מלכות נק׳ עגולה ולחה

מלכות יש לה כתר כנוים נקודה

פה ענק לבר ״ ים אחרונה ״ צלע

קטנה וחוק ״ נער ״ נערה ״ כונה

שניה ״ עזר כנגדו כוס

ואין עולה מעקולה שאחר הגלגל

כלה ציון וירושלם

כלה שכינה

מחשבה בינה בלא

מאורי האש מאור אור

מזמור נורא עליה שבחה ״ קי״ח

מלאכים מתלבשים

מוחין נ׳ בעיבור

מזין נוקבין הם כבל מקום

מלאכים לבושים

מ

מי כמכה באלם ״ פ׳

מקום המשכה שמה הדשא

מנחת לערב קבוצה

מן המצר קראתי יה ״ עז

משפטי ה׳ אמת צדקו יחדו

מקדש ה׳ כוננו ידיך

מי שם פה לאדם וגו׳

מה רב טובך אשר צפנת וגו׳

נ

נסתר נחור

נשמתי להחזיק החשך

נותן שמים כי ישב

נר ה׳ נשמת אדם

ס

נ

נקודן נקראנו ע' שם תוך אבותם
נקודות הם תולדות
נקודן ועניים הכל אחר
נקודות יכולת ההויה
נקוד נקראו כל התיבות בלי אחרי הזכרים
נוקבת לעצבה מוב ביה לתלקה
נקבות אבות התנועה
נ"ה לבר העשה
נער שטה
נולד למטנ ועשים
נונה
נוקבת לבקומה והם
נסיך
נכח והוד נקראים עינים
נ"ה נקראים אחבנים ובנים
נולד ולא נולד
נחש הוא הך עננות.. ק"א
נחש שפה על חוץ.. ק"א
נפש רוח נשמה דא"א ..

ע

עץ הדעת טוב ורע
על כתפו עתלה
עיניך מבאים
עלבי נחל

פ

פקח עינך וראה

צ

צדק כתמר יפרח

ק

קץ כל בשר

ס

סגולות כוכבי לכת אחרים
סמוך דקדוק .. תוה
ספר [illegible]
[illegible]
[illegible] .. [illegible]

ע

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ר

[illegible]
ראו עתה כי אני אני הוא
[illegible]

ש

[illegible]
[illegible] .. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ת

דילפנו מתורתו .. סד: ב׳

עינו תלך הכהן .. ק״נ
עין רואה ואזן שומעת
עיבורה נ׳ שעים
עוברה ההורה לאחרים ..
ע״פ נשאם עיני החסד .. ב׳
עולם הבא היא רבוחה
עקבות משיחא
עהק
עד לא תשרבה תורה דפיא

פ

פנים בכרך מה הוא
פרסה לשוק הבהמה
פרסה לחלם קלחון
פסח במהך תנבין
פרקין לשי הנכנסין בראש השבוע
פה יש בה שלשים הר
פסיעה לבר מה היא
פתור מעלה ולבוד למי
פניני ותיבן

צ

צלה חמה מלך גדול
צור לקבל תחינות
ציון ירושלם
צבוי שרים

פ

ק

קטנה
קול ישראל ואדון
קבל תודה קבל חלום ·· עגל
קיסום לחי
קלוסות
קרובות לחויה
קלוגות פתחיה אין מעסבם ·· ק״א
קטנה כושב נטע

ר

ראשונים שהכינו ביסוד
רגש נשכחן
רעיית לב חיות הקדש
רום שמות תאה השכן
רחל מבכה רבי ולהל ·· ק״ש
השאת דלת אחריה לשוב נקרא בן
רשות הרבים ורשות היחיד
רעיית הדין
רומה המשיך לך בעלך

שלא ראשונות השובבות כאחת
שבת ימי בראשית
שלשה שלבות דתי
שיר נשכחן ורגש נשכחן ·· שב

שורש שעלו שם הנקודים
שם מה״ה החולם
שמם עשר בחינות כליהן התקון
עולם העקודים ועולם הנקודים
אופנים ונחות .. עז .. פד : ב/
שבע המלכים
אשר נשברו כלים ומתים
שני עולמים מתגלגלים בכפרה/
ועין רוח רוח שגיאה
עולם שני נחלק לשני
ונהרה הם לה מפגעת החור
ולמה חלון נחלק לארבע
ין היין ונשבר הכלים שלהם
יורדו לזכר ונקבה ..

ת

התקון העולמים הרחלנו
תיקונו הרחלות
השם כחו בנקבה
התקון בסוף .. ק״נ : ט/
תלת עלמין בבריאה ואחרון : ק״נ
השם היכלן ולאו אינון היכלין
רק לבושא אחורן .. סד : ב/
השלת נשמ׳ זכר ונקבה

זו המפתחות שעשיתי אני הצעיר טוביה ב"ר מהר"ר
חיים יצחק נבא"ו ז"ל והם נ"ב על דרך שמחת פורים

א׳

ב׳

ג׳

מפתחות הפרטיים

א׳

ב

ג

ד

ה

ה

ו

ז

ח

חרבו כורתו לחי פלו ·· ס׳

ד

ה

ו

וישם שק במתניו ·· ס״ב : ב׳
ויאמר ה׳ ללבן את התרפים פ״ז
והלבשו ושמת באותו ק״ו : ב׳
והלבש אפרך מלבות ·· ק״ח
והורדה · כא מלפני החלק ק״ז
וירא והנה ג׳ אנשים ·· ק״ח
ויפח באפיו נשמת רוח חיים ·· ק״ח
ויהי האדם לנפש חיה ·· ק״ח

ז

שטרים	פסוקים
ט	ח
	ט
י	י
יב נדוי לשמון .. צב	יי אל רחום וחנון .. מד : ב
הויה הפוסק ולהאמלת .. פה : ב'	ישא חסן מקנו .. קי"ב
	יערב עלת הכל .. קי"ב
כ	כ
	כי עם קשה עורף הוא .. מג
ל	
לגוי האשה נקרא נקבה .. צו	

פרקים

מ׳

מוחין בזמן היניקה .. צא
משנה בין הלכה אותו .. צז
מלבוש מקננא בעשיה .. קיב

נ

ס

סדר מקיפים ופנימיים .. סה ; ב׳

ע

עטן המוחין .. פא ; ב׳

פ

צ

פסוקים

מ

מקולות מים רבים .. סד
מי שפטוך .. סד

נ

ס

ע

עני ורוכב על חמור .. קיז ; ב׳
עושה מלאכיו רוחות .. קיח

פ

צ

מאמרים	פסוקים
ק	ק
ר	ר
רואה אשה בקרב ובמלות ·· ע״ט	
ראשו של שופר מה טעמו ·· ס״ג	
ראשו של אשר בפתיחתו ·· כ״ג	
ש	ש
סירשפיק מקנן בתוכו ·· קי״ב : ב׳	שמש אנשים מהלכים ·· קי״ג : ב׳
ת	ת
תקון הכלים ·· ע״ח : ב׳	

אין סוף
אין סוף
קליפות

הקדמה מבוא שערים ·· ועץ חיים ·· ונחלק לג׳ חלקים וכל חלק נחלק בהיכלות ·· שערים ·· חדרים ··

חלק ראשון

עץ חיים נבנה על שבעה היכלות ·· ונחלק בהיכלות יקדים מבוא שערים והם הקדמות כוללות כל הספר ויהיו נחלקות בשמנה [illegible] וכו׳ ·· ואח״כ יבואו השבעה היכלות והם היכל אדם קדמון · היכל הנקודים ·· היכל הברודים ·· היכל או״א ·· היכל ז״א ·· היכל נוקבא ·· ולאה ורחל ויעקב והאר [illegible] והמשמות ·· והצלם ·· והמוחין ·· והנשר ·· וכו׳ היכל כללות אבי״ע ·· ואח״כ כל היכל נחלק לשערים ·· היכל אדם קדמון שער [illegible] ·· שער אורות האוזן והחוטם ·· שער הנקודים ·· והיכל הברודים שער [illegible] ושער אריך ·· והיכל הנקודים ·· שער [illegible] ·· שער [illegible] ·· שער [illegible] ·· והיכל אבא ואימא שער עלות אבא ואימא ·· שער [illegible] ·· היכל ז״א ·· שער העיבור שער לאה ויעקב ·· שער המוחין ·· היכל נוקבא ·· שער כללות הכל ·· ואח״כ שערים פרטיים ·· שער לאה ·· שער רחל ·· שער יעקב ·· שער דור המדבר וכו׳ ·· והיכל כללות אבי״ע ·· שער הקדמה לאבי״ע ·· שער הקליפות ··

ואח״כ כל שער ושער יש בו פרקים [illegible] שער ההוא [illegible] יחלקו כל ההקדמות הפרטיות [illegible] השער ההוא בתוספת [illegible] וכו׳ ·· ואח״כ יחלק השער ההוא לחדרים רבים והם הפרקים ··

חלק שני

הנה חלק ראשון כבר כתוב [illegible] עץ חיים וחלק שני זה הוא [illegible] עץ חיים כי אחר [illegible] עץ חיים [illegible] ההקדמות [illegible] כי [illegible] הוא המעשה והם [illegible] התפלות והמצוות [illegible] הוא יחלק [illegible] ·· [illegible] ואח״כ מבוא שערים [illegible] ואח״כ להיכלות ·· היכל [illegible] ·· היכל [illegible] ·· היכל [illegible] ·· היכל [illegible] ·· היכל [illegible] ·· היכל יום טוב ·· היכל ראש השנה ·· ויום הכיפורים וסוכות וכו׳ ··

חלק שלישי

הוא [illegible] עץ החיים [illegible] אשר [illegible] ועליו לא יבול [illegible] כדרושים של [illegible] וביאור מאמרי הזוהר ·· וביאור פסוקים ·· וביאור מאמרי רז״ל [illegible] והדרושים ·· ויחלק להיכלות שערים וחדרים וכו׳ ··

ועתה אחר [illegible] הספר ·· [illegible] ההקדמה [illegible] על עסק חכמה זאת [illegible] והלמוד ·· והרבים [illegible] אין [illegible] חכמה זאת ·· ויחלק זה הספר לשערים ·· החיבור הראשון בהקדמות [illegible] בחכמה הזאת ·· החיבור השני [illegible] לשערים ·· החיבור השלישי [illegible] וביאור [illegible] הזוהר וביאור [illegible] רז״ל [illegible] פסוקים [illegible] ויחלק לשערים ·· החיבור הרביעי [illegible] ויחלק לשערים ·· וחיבור חמישי בכוונות ויחודים [illegible] ויחלק לשערים ··

צמח

עיונים שלמעלה והפירוש מוכרח לפי מקומו בניין אחד ·· וכוונתו שהשפעתו אחת מכ״ב/
שלו משכב הבא שבא בכבוד יותר פה שנולד ויתר לשון הבא שלהם שהיה בעניו למטה

ספר אחד בחלקים הגלגלים והמניעים הנזל והשומעים/לאחד למשפט ·· והנה ספר הבא הוא נחלק לשמונה ס
חלקים ופרקים והיה חסר הקדמה שלו ·· ושאלתי במה חלקים כי נוסחה של הספרים שקבלתי לו פואץ
שם ספר זה קבלה אלה מורה מפני מכאר ושמעתי ומצאתי הגלגלים והמניעים שבאכלם וגולה מאכל לגר
אלה קבלתי ולכן כל מאמרות נכללו בו פה קבלה אלה ··

שער הראשון

כי נבאר במה שהוא קודם האצילות גם היות הספירות בכל מקום · ונחלק שער זה לשלשה חלקים · החלק הא' בענין א"ק ובפרטיותיו · החלק הב' באורות היוצאים חוץ לא"ק מן האוזן ומן החוטם ·· החלק הג' באורות היוצאין מן הפה של א"ק והם הנקראים עולם העקודים ·· והנה חלק הראשון שבו נבאר בענין אדם קדמון ובפרטיותיו · נחלק לד' פרקים ואלו הן ;

פרק ראשון

דע כי טרם שנאצל המאציל את האצילות וכל העולמות האלו אשר הם עכשיו נאצלים ונבראים ונוצרים ונעשים

הנה אז טרם שנאצלו היה הא"ס ב"ה ממלא כל המקום הזה
אשר בו עומדים ד' עולמות אבי"ע האלו ולא היה שום דבר חוץ
ממנו · ואפילו בחינת הקו והאור בנקודות או בשום ענין
מעולם לא היה בשום אופן שבעולם כי אותו האור לא היה לו סוף
כלל ועיקר · ובין שהכל היה ממולא מן האור ההוא הנקרא א"ס
ב"ה א"כ לא היה הפרש בו מלמעלה למטה עד שיצא בו בחינת
מעלה ומטה פנים ואחור כמו שיצא
אחר אצילות הי"ס · והטעם
כי הרי כל האור היה שוה באחדות
ובהשואה גמור וא"כ לא היתה
לא סוף · עד שנאמר כי מקום
ההתחלה יקרא מעלה ומקום
הסוף יקרא מטה · וגם כי כיון
שהכל אור אחד בהשואה לא היה
בו שום שם או כינוי כי השם הוא
על הדרך הב' ומיוחד להכיר
הפרש שבין מציאות לחבירו · ומגם כיון שהכל אור אחד לא היה שייך בו בחינת שם
או כינוי או אות או נקודה ולא שום לשון והמונה כלל · ונמצא נוכל לכנותו בכינוי
רחום או חנון וכו' כי תכלית שלא היו נבראים על מי יכנה רחמנות
וכן בשאר השמות (ע"ל באות כינויים והמ') וזה נזכר פ' פנחס דף רנ"ז
ע"ב וז"ל אוף הכי מאה עלמא קודם דברא עלמא ובריאן הוא לאו
אתקרי רחום וחנון או דיין וכו' ועיי"ש · והמגם כאשר עלה ברצונו
הפשוט להאציל העולמות להוציא כחותיו מן הכח אל הפועל כי אינו
יכול להקרא מלך או רחום וחנון או דיין וכיוצא בלא אחר בריאת העולם
כמו שנ' אלה תולדות שמים או הוצרך התחלה הכל לבריאת המקום והחלל הפנוי לשיוכל לאצול העולמות היינו
החלל ההוא כאלו היינו כי היה ריקנות לפני ואחר כך מבוכנו לעיבור ועושה לו חופה והתחלה ברא ועשה מקום של
כל העולמות כלם מראש א"ק עד סוף עולם העשיה ואח"כ ברא העולמות עצמם · והנה אחר שא"ס
סוף היה בתחלה ממלא מקום כל העולמות שברא אח"כ ולא היה או מקום פנוי הוצרך שא"ס סוף בעצמו יתעלם

במח: כל הנזכר בשער זה הנמצא בספר זה

במח: והטעם שעולם האצילות הוא מן הנקודים ולמטה עכ"ז כל זה שש מן המאציל העליון · ולמטה הי"ב כל מה שיש בענין האצילות הזה

ברך כי כיון לצורך לא היה לו כלל מקום כבד הרחק ולכווין בגבורות והש"ע בי"ס כי הכתוב בזוהר וישב לה קפה וז"ל דהא כלא איכון מלון לא יהיו לא יכיל לאתדבקא לון וכו' ··

נקרא בשם א"ס טבעות בין שנאצל ואפילו א"ק קדמון ובחינת העקודים נקראים כן בשם האצילות וזהו שאמר הרב ז"לה"ה בס' הליקוטים דף על פסוק כלם בחכמה עשית כבינה כי א"ק קדמון לבד העקודים נקרא אצילות ואח"כ בריאה · ואח"כ יצירה · ואח"כ עשיה ·
הרי עשיה בבינה ע"כ ·· וכתב קונם קורא לאדם קדמון אדם דבריאה ופירש הרב ז"לה"ה בספר עולה כי ערך לה שנברא כן עולם שנברא והוא גם שנברא אדם קדמון כשם אצילות הי"ב הי"ב בערך א"ס מוכ וזה בספר זה שער הלב פ"ב קורא לאדם קדמון א"ס סוף בערך העולמות ע"ש ·

במח: מעלה ומטה נזכר מעט הדברים היה · אצלם פנים
ואחור נזכר פה על העתיד להיות הי"ב/ מבחינת אוזן חוטם פה ראש קדמון ולמטה בב' בספר עולה בינה לה שאפילו
הכי אינם נבראים אחורים כי אם בערך המאציל והפנים עצמם שהרי אפילו בעתיד לא יש פנים ואחור רק כי שם בין נבדל
אחד בערך שם מ"ה ועיי"ש ·· ועוד כי כלם הבאה בהתנוצצ
החוטם מוכרח מעלה ומטה
השייך בו ולא הזכיר פנים
ואחור לא שייך בה וזה מובן
על הנלענ"ד לכתוב לעיל שפנים ואחור נזכר
פה על מה שעתיד להיות וזהו שאמר פה פנים
ואחור כמו שיצא עתה אחר האצילות הי"ס היינו
אחר הוי"ה בלבוש וזהו סוד התפלה אחור וקדם
צרתני כי אחור וקדם נזכר תולדת הוי"ה בלבוש ··

מלמעלה ויורד ויכה מקום פנוי להאציל ולברוא העולמות ואמנם מקום הצמצום הזה לא היה בשוה בכל צדדין
ויולך בה מלמטה מתוך נקודה אמצעית שבו ובמקום צמצמו עצמו לצדדין
בשוה מכל צדדיו כי כל האור הא"ס הוא בהשואה א' בכל ונשאר המקום
פנוי באמצע והנה כיון שהצמצום היה באמצע מכל צדדיו בשוה אם
כן בהכרח שהמקום שנשאר פנוי יהיה עגול לגמרי אין סוף
כי במרובע יש זויות והאור המקיף בו
בחלקי עצמותו אך בעגול הוא
גם היה מקום ... שוה לכל —
כדי כל שיהיה הא"ס סוף מאיר
ולכן הוא שהכל/ ... שאין סוף
העולמות הוא למעלה ולמטה ולכל סביבות כנודע בזוהר ובר"מ

א"כ כן שוה
שוה מכל צדדין
העולמות הנאצלים
בהשואה א' לכלם
מאיר בשוה לכל

הגהה
כל שיוכל לומר באמצעית
שבחלל והיה אמצעי בעגול
כל העולמות ... אמצע שהרי אין
סוף ע... אמצעי וקצוות אין
ושמו מורכב ... אמצעי כי ראש וסוף
והרי בחלל שבעל העולמות אם לא היה
נמשך אורו הקו שלהם לא היה ניכר
מעלה ומטה ואמצעי פנים ואחור
... לנקודה סוף ..

מעלה ומטה ואמנם הכונה ורזה ענין הצמצום הזה מה ענינו ויובן מהפסוק מי מדד בשעלו מים וגו'
כי הכונה הוא הנקראת בשם לרדתו לפי שהיה שוטה הרבה ומ... ונראה מי ולהיות נקוד
הן לבן כל מה ... לפי שהוא מרכבה ... אמנם כן איך מאיר לא נמשך
ובמדה כפי הראוי לכל אחד וכפי מעשיו וא"כ נמצא כי כל הצמצום הוא כן ובענין כל שאר הצמצומים
שיבואו וא"כ שנבאר במקומם כמו בצמצום לאדם קדמון
שצמצם עצמו להוציא עולם הנקודים כמו שנבאר במקומו
שער ... פרק ב' גם הוא בחינת כן ונמצא כי
מעת הראשון הצמצום לא"ס לעשות המקום החלל הנז'
הרמז שיש בו כן להראות ... עם היות שאסור להזכיר
בחינת כן ... מן האצילות ולמטה להיות כי שם הרמז
הכלים להראות ועיקר הצמצום וההגבלה הוא על ידי
הכלים ... מזכירים כאן בחינת כן הוא
שרש הכן בחלל נשאר ... הא"ס סוף ... כאן הוא

הגהה
ובספר עמק המלך דף ... ברוב והנה
מפני ... להם איך יש נפ' בעולם הנקודים
מלמעלה בעולם המלכים ... אורות המלכים
שמלכו בארץ אדום שמתו ונתבטלו ... שם בראש
עולם הנקודים כי הרי ... העולמות האורות של עולם
הנקודים ועל ידם בצמצום הוא גם כן בעולם המלכים
כאן וכפי מה שנבאר בסוד הנקודים ענין עונש איך מלכים
על מי ... המלכים ... גם כן מלמעלה כאן ולכן
והשכם ..

רחמים ... ונמצא כי הצמצום הזה היה כדי שיוגלה הכלים של אח"כ הזה להראות והרמז כי האור
... הוא ... ואח"כ בעת חזרת הקו של האור לאחר להגלות כרוב כמו
שיתבאר בפ' ב' אז חזר האור לעצמות האח"כ ונגלה היה הכלים אלו ונשאר בבחינת עצמות וכלים עם
היות שאסור להזכיר כאן עם כל כי אין נגלי כלים רק בעולם הנקודים אבל אנו קוראים להם ענין כלים לגבי
האור של העצמות הנחלל הזה ... המתגלה ... וזהו ענין מה שאז"ל כי תחלה עלה במ"ה העולם
במדת הדין ואח"כ שיתף עמו מדת רחמים והכוונה כי ...
עד ... המקום ... הצמצום היה במדת הדין ואחר שנאצלו
העולמות בתוך המקום ... הא"ס סוף נתגלה ... כמו
שנבאר ... היה מדת רחמים והנה גם יתוסף לצמצום
הזה היה כן נקרא ... כי היה בהכרח להראות

הגהה
כן ואח"כ שיתף עמו מדת רחמים
גם להורות זה היה ... ויותר
... האחרת ... ואור ... במקומו
הכלים ... ..

ועוד כי הנקודה האמצעית שלהא״ן סוף שם היה באחת מהם הוא שהגלגל אחד למעלה ולמטה ולמעלה נעשה המקום שהוא לעומת הכל ותמונה שסובב על הנקודה ההיא נחשבו קיצוות העולמות [illegible] נמשך הפנימיות וזה כזה שלא – נחטא והזהר של[illegible] כי שם בנקודה ההיא היה גלוי כן חזו ״

שורש הקו יוז החלל כי כל בוע האציל העולמות היה בדרך העולמות כנז׳ שעלם שערים והנה היה זה הצמצום הראשון של אצילות כל העולמות ״

פרק שני

ואחר שהא״ן סוף האציל והניח מקום לברוא בתוכו העולמות ראה והנה אם שאר אורו מצומצם כאשר הוא ויאציל העולמות בתוך המקום הפנוי ההוא בלבד המסובב אור הא״ן סוף [illegible] שלא שיאיר להם מוכרח להם בבחינת אור מקיף עליהם מבחוץ בשוה א׳ מכל צדדיהם היה חוזר נעשון העולמות והוא כי לא ימנע משתי בחינות

כי אם היה בורא העולמות זה על גבי זה וזה למטה ממנו הנה כיון שבאמת היה מקיף שם מבחוץ בשוה א׳ לכלם לא היה ירחק לעולם הזה עליהם ולא זה היה בורא הא״ן סוף שלא ישתלשלו העולמות זה למטה מזה ועולם התחתון ירחק בהחלט יותר מהא״ן סוף יותר מהעולם העליון אשר עליו ועל דרך זה עולם אחר עולם כפי שיתרחקו מהא״ן סוף ברחוקות ומחצבות וחלוקות מזה ויוכל הוא להתגלות ולהשתלשלות מלבוש אחר מלבוש עד שיתברר בעולם הסיגים באחרון שבכלם שהוא בעולם העשיה כמו שנבאר במקומו ב״ה והנה אם הא״ן סוף היה מאיר בשוה בהם בכל העולמות לא היה הוא מתגלה וכל העולמות היו חשובין כעולם אחד ואם היה מאציל

אמת ז״ל שאם היו העולמות זה למטה מזה הר״ל כל אחד ואחד בעגולים כמו עלמים כמו זה אם היה הא״ם מקיף וסובב על כל אחד ואחד בשוה א׳ לכלם

חוץ סוף

והנמשך זה כל אחד העגולים ״

אם היו העולמות כזה ולא היו כפול קמור ושאר קמור זה הא׳ על גב הב׳ וזה הג׳ למטה מזה הב׳

אמת למה לא אמור היה נעשה כעולם אחד ואם היה מאציל חוץ בעולמות כי לא ימנע את העולמות זה בתוך זה כמו שהם עתה בפי׳ ולא היה המתח בהם ״ ועוד כי לא היה החלל מוקף

מוקף בחינות גנו׳ וכה מוסבב בתי׳ השטע ופנימיו עתה לומר שאם היה מאציל העולמות כמו שהם עתה זה בתוך זה ונמנחם כך כלי שיכנם בתוכם אורו קו הא״ם וגם מסבב אותם כנז׳ בבחינת ראשונה

זה כמו שהם עתה כי האמת היה נמצא כי העולמות הפנימיים לא היה מתגלה בהם אור הא״ם ולא היו יכולים להתקיים ״ ועוד כי העולם התחתון מכלם היה רחוק

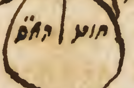
עם העגולים בכל צדדיהן כי הא׳ והג׳ קרובים אל העגול המסובב לכלם והב׳ רחוק מכל צדדיהן ״

דבר כא״ם לא היה שינוי בחלקיו לא למעלה ולא למטה וגו׳ כי הא״ן סוף מאיר בו בעיגול בשוה א׳ מכל צדדיו וכן בכל אחד מהעולמות האור שלהם על כל א׳ לא היה בשוה אחד בכל חלקיו ולא היו נכרים בחינות ים ולא

והנה השתי בחינות נתקיימו כי הא״ם סובב את כלם כנז׳ בבחינת ראשונה אבל העולמות הם זה בתוך זה כמו שהם עתה והיכל הבחינה השנית ועוד הוסיף על שתי הבחינות הנו הנכנס בתוכם וזהו שאמור אחד והנה מחמת זה הוכרח הא״ם להקיף את כל העולמות

כי מתבררין העולמות ולא היתה מורק·· מתוך מחשבתו אשר
חשב בבריאת העולם · והאמנם קושיא זו הקשו אותה קצת
מהמקובלים ואמרו כי אחר שהאדם שוה בעצמות חלקיו ובשר
הוא מאיר מכל צדדיו על כן ע״ם בהשואה נמשך כי הוא עבר מכל

וגו׳ וה״ל הבחינה הראשונה ואחר שהאצילם
זה בענין זה כמו שהם עתה וה״ל בחינת
שנית אז נתלבש בכלים כמו שהוא עתה נ״ב :

צדדיו ועצמותו בכל צדדיו וכו׳ בנה״ש פ׳ בהר דף ק״ט ע״ב ובפ׳ פנחס דף רכ״ה אם כן כמוק בנקודה כל סביביו
מתלבשים וא״כ נ״ח מעלה לזו ולמטה לזו וכו׳ והנה מאמר זה הוכיח הא״ן סוף לה״פ את כל העולמות
בכלל ואח״כ נתלבש בכלים מכל העולמות ואין בוקע האור הפנימי של האדם מכלים ויוצא לחוץ והאור
המקיף מבחוץ בוקע ונכנס לפנים כי חשק האורות השוין במקומם הוא להדבק יחד ועל ידי זה נשלמים
כל העולמות שמאיר בהם האדם הן מבפנים הן מבחוץ הן מעליו כל סביביו וסביביו בוקע האור ועובר
בנה״ש פ׳ בהר דף קי״ג ע״ב וז״ל אתר לבר מכולא ולעי מכולא ולכל סטרא וגו׳ ומלגאו לעשר ספירן ואתר
בכל ספירה וכו׳·· וכן בפ׳ פנחס דף רכ״ה וז״ל איהו סובב כל עלמין וכו׳ איהו ממלא כל עלמין וכו׳ וכן
שם דף רנ״ז ע״א ·· אח״כ הרי נתבאר שם כי האדם סובב בעיגול כמבואר לעיל על כל העולמות וגם הוא
ממלא כל העולמות מבפנים ·· וכן על זה בעיגול ואח״ך נשאר הפרצופים כלם ישלם אור פנימי בתוך
הכל ואור המקיף סובב כל האור שבפנים לסיבה הנז׳ וכמו שיתבאר בפ״ג והנה בעת אשר חזר
ונתלבש קצת בתוך העולמות הוא מוכרח שיתפשט וימשך קו אחד לך מאד מן העיגול האדם וימשך מן
למעלה למטה בתוך העולמות כזה א״ן סוף ועל ידי כן נמצאו העולמות חלוקות ונבדלות
בעולמות שברא ואין כלם שוים — במעלה א׳ כמו שיתבאר לקמן בפ״ג ובפ׳ ד׳ ..
וגם בעשר ספירות שבכל עולם — ועולם יש מעלה לזו מזו כי באורו ראשית הקו קיום
מבין העיגול דא״ם מלמעלה למטה — שם בראשיתו יקרא מעלה
שהוא הכתר ·· ובסוף הקו יקרא מטה שהיא המלכות ועוד הטעם כי הקו
ההוא הנמשך לא חזר להדבק בתחתית העיגול דא״ם לא נמשך למטה ולכן שם
בסוף הקו ההוא נקרא מטה כי אלו היה חוזר בסופו להדבק
בעיגול דא״ם היה נקרא גם שם מעלה והרי ידעת כזה
היאך העולמות בכללותם וכן יש שבכל עולם ועולם הם
בבחינת מעלה ומטה והוא מתחת הקו ההוא הנמשך ··

כמה

יש לך תושל כנו׳
בם טהר ביעקב
דף ובאלו נאמר לכך
תוגל שג״א בחינת תולבות
שבתולבות ואהבתי שאיבן בן כי אין להעיר וסביב
כלל ועיין שם ומדבר למטה מן הקו ובכל מקום בקו
עצמות הנת״פ ··

רק חלל המקום ההוא כי לכך אורו הקו מאיר הא״ן סוף בשלמות בבחינת אור פנימי ובכל הקרוב
בראשית הקו נקרא מעלה בערך חביה של מטה מכוון מרוחק ממקום ראשית הקו הדבוק בא״ן סוף

והנה יש כאן מקום שאלה וה״א כי כיון שהאדם מקיף
כל העולמות וחוזר אח״כ ומתלבש גם כן בתוכם לכך
הקו הנז׳ וכן בבחינת אחרת כמבואר לקמן פ׳ ג׳
והנה כל קצה בקו הזה הוא מעולה עליו שהוא
סובב עליו ומלבישו כי הוא רחוק מאור הפנימי
אשר בקו זה כמו שיתבאר בפ׳ ג׳ כי אך מלבישו לזה
הקו ועולם באצילות מלבישו להם קרוב ההוא וכן

כמה

נ״ל כי שאלה זו נולדה לו מהמאמר לעיל
שכיון שהכלים נעשו אורם שני בחינות
הוא קו האדם שבפנים א״כ למה לא הנשכו מהאדם קו יש
הרבה והנה השאלה הולכת ומתרבה ולעתי קצר ולא
הבנתי כי אם זה ומצאתי סמך לזה שאח״כ אחר ואילו
היו הרבה קוים וכו׳ ·· ועוד טעם אחר כי אם היו קוים
רבים וגו׳ עם טעם זה השני וגו׳ כלומר שהיא השואה

אחר לשנים כתוכ'ר לטעם אחר והי'א כי לא היו
קוים הרבה ואפילו הקו והלכור הנזכר רק מאחר
ולא היה רחב ·· אי נמי יוכל לומר כי
מלשון המשך של האלה משמע והוא אומרו
מעלה ומטה והוא מאמר הקו ההוא וגו' ראשית
הקו הדבוק בא"ס והנה יש כאן מקום שאלה וגו' ··
ומשמע שערה שאמר שהקו הוא הדין כנז"ל
למה בתחלת הצמצום לא הניח אורו הקו ואח"כ
בסוף הקטן חזר לתקן פתילו של כבר ואמר
אח"כ עלמות זה נסתלק הא"ס למעלה וגו' ··

על דרך זה כל שאר העולמות כל הבחי' מי מאחבירו מעולה
מחבירו כי יונק אור הא"ס הבחי' מי דרך הקו ההוא ע"ד דרוך
ובהתיקות יותר מחבירו הסובב עליו ·· גם הסבי מה
לעת המואכל העליון שלא ע"ב משיך קוים רבים מכל צד·
כנגל הא"ס להאיר בעולמות שבחלל שבתוכו רק קו אחד
לבד כנז' והסיבה לזה הוא להיות הי"ם נמשכים מדרגה
אחר מדרגה ומדרגה אחר מדרגה לסיבות הנז"ל ואלו היו
הרבה קוים היו כל עולם ועולם יונק בראשית הקו ההוא
שבלי שום של מדרגה חבירו היונק מן הקו האחר ולא היתה
זו כוונת המאציל כמו שנתבאר של כל מדרגה ומדרגה להב
משונה ומעולה מחברתה זו למעלה מזו וכל הקרוב יותר

של הקו והלכור ומקבל מגמע ראשונה הוא נגל מחבירו ·· ועוד טעם אחר כי אם היו קוים רבים
מאירים בהם מכל צדיהם היו מאירים כמעט באור הא"ס עצמו ולא זו היתה כוונתו כי אם שיהיה
אור המאציל מאיר בקו אחד לבדו ויהיה הכל נגל כי המאציל של הנאצלים · וטעם זה הב' גם כן
יובן טעם לשאלה אחרת והיא למה הקו והלכור הנז' היה דק מאד כנז"ל ולא היה רחב והטעם הוא כדי שלא
ימשך אור נוסף הנאצלים יותר מהצורך להם שעל ידי כן יוכלו כח התורה לתקונים והסיגים להתברר ואלו
היה אור הא"ס מאיר בהם כי הם שאת יתבטלו הסיגים והסיגים לא יתבררו כמבואר בהקדמת מבוא
שערים · ולקמן בשער שני חלק שני פרק א' · ועל כן היה הקו הזה דק וגר מאד כשיעור ומדה
הצריך של הנאצלים ויתבררו הסיגים כי זו היתה תכלית כוונת המאציל בנז"ל · והנה כל בחינת לפי קורבת
הנאצלים במאציל ליכול נמשך מאור הוא על ידי הקו הזה הנמשך מהא"ס עצמו הסובב ונכנס
בפנימיות הנאצלים וזהו דבוק נמשך ונשארו העולמות כאמצע בין אור הפנימי לאור הסובב אח"כ
עלמות זה נסתלק הא"ס למעלה ונמצא עצמו לשמור אורו ממקום כלם פנוי למעלה בלתי קו כנז"ל והיה ה
שינוי אורה הבחינה של אורו הקו הפנימי הסתלקה לחזור ולהמשך בתוכם ולא הסתלק משם ומה שבין
הסוף אורה לבדר שם יצמצם עצמו להאציל שם העולמות ולמה הוצרך

ונלע"ד עם הנז"ל אלו כפ' אחד
בהנבה כי הנקודה האמצעית
שהיא העולם עורש הקו נשאר
שם במקומו ואור החסד הוא
אשר נסתלק ונצמצם של
הבהירים והנקודה האמצעית
היא שאחרה בבחינת אור
שאינו נתפס כנודע כי גם
האור נברא הוא והוא מתמצם··
ואינו נסתר בלתי השי"ת ואז להיות

הא"ס להסתלק למעלה ואח"כ לחזור
ולהתלבש מתפשט דרך הקו הנז' ··
והתשובה בזה מבוארת כי הנה
טעם הצמצום היתה כדי להסתלק
מן המקום ההוא אור הא"ס ועל ידי
כן יוכלו הכלים של אח"כ קלתון
להצטייר שם כנז"ל פ' א' כי אם היות
שאין בחינת כלים נפרדים עד הקצת
עכן שורשי הכלים בתחילה נעלמו
מעולמות מכאן הא"ס לא כן במוך

כמה

הרב ז"לה נותן טעם לדבר
ועכ"ז יש לומר למה לא אמר

שמתחלה נתפשט בחלל ואח"כ נעשו
הנעלמים ואולי יש לומר שאם לא היה
החלל החלה ענגל וחוץ והפנוי לא היה ניכר
בחוש של הא"ס ·· ועוד אחר כהכי"ב
בספר עהר חיים קר ... עין
הענינים והיושר בדרגא כד אתגליד
וגו' באותן כי גם בתחלת הכל הולך
עגול התחלה שהוא בחינת נפש ואח"כ
היושר שהוא הרוח ואולי מזה רמוז

השאיר בחינת רוח אשר הוא נשמתו וכו' .. ויפרד האדם מאחר הזה — יחידה בלתי החסד אז נעשו נשמתו עם
גם בספר עולת תמיד דף כתוב ובהפרדה שמאחר קדמון ואילך הכלים ונקבו ואח"כ חזר אור החסד
כי מנקודו נעשו העיגולים וכו' .. התחילו העולמות להתברר להתפשט ונשאר בחינת האדם קדמון ואחר
כי זו היתה כוונת האצילות העולמות ..

(כל דברי המתאבל) כנ"ל ולכן כיון שכוונת המאציל היתה להתחיל מאתו
התחלת הכלים בעולם נקודים לכן סילק כל האור למעלה כי הנה הסיבה שאין הכלים נגלים בא"ק סוף פועל בעולם
הוא כי כל האור היה מכסה ואף אם הא"ק סוף היה נשאר שם במקום אור פנימי ואור מקיף לא היו הכלים
מתגלים כלל והיו מתבטלים מרוב האור אמנם אחר שכבר נבקעו הכלים ונתגלו אז אף אם יחזור
הא"ק סוף לכך הקו ההוא לא יתבטלו כיון שכבר נעשו והוקשו וגם כי לא חזר האור כמו בתחלה מתוק
בתחלה לא נתמעט לכך הקו הנז' והנה על דרך זה היה בעולם העקודים והנקודים בעשיית הכלים
שלהם ועיין שם בחלק שלפני פרק שני .. ובשער שני חלק א' פרק ב' ..

הנה נודע כי העשר נקודים יצאו מן אור שעלה מנה״י דאדם קדמון למטה מן הטבור שמטיבור
אדם קדמון ולמטה כאשר ביארנו ועם שהם נקודים לא יצאו תחלה כי עיקרם הוא מהאור
הפנימי המתפשט מטיבור אדם קדמון ולמטה שלא שחוזר ועולה
עד העינים ויוצא משם כמו שנתבאר בה״ב ואח״כ שנתפשט מן
התיבור אינם מתגלים רק שלא מן כנגד הטיבור אלא מבחוץ בסיום
עולם העקודים ונמשכין עד סיום קומת אדם קדמון כמו שיתבאר
בע״ה ״ והנה לכך נראה הוא כי מן האזן והחוטם והפה יוצאים
הבלים מעט מורגשים עם שיש הבלים כינם כי הבל האוזן מועט
מהבל החוטם והבל החוטם מועט מהבל הפה כנ״ל ס״א ס״ג ס״ב
אמנם מן העין אינו יוצא הבל מורגש להיותו בחינת הנקודות לכן
בכל שאלה מתמעטת מאור העינים שלמטה שהם אין חוטם פה
ואמנם עכ״ז מלבד שיש בה מורגש״ בהסתכלות ראיית העינים
כי מלבד כי יוצא מהם מאור רק בהסתכלות עינה בהם בלבד
ומוצאה האחרונים ולכן מצד ההסתכלות נקרא עולם הנקודים
וזהו מה שהיקון התיקון ע״ה קכ״ו עכ״ל וז״ל ונקרא מלאורה
עינים של נקודה דאדון מלאות עינים מכיהו כנראה
וכו׳ עכ״ל והענין כי כל ההויות שהם בבחינת
עינים הם כבחינת אותיות מלא יהו״ה שנקודים עולים
בגימטריא עינים שהם עולים ונמצא כי של הנקודים כי אלו הם הנקי׳
ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום וימלוך נ׳ מות וכו׳ כמו
שנבאר בפרקים הבאים בע״ה ונמצא שהבינה היה בס״ג דס״ג
כי הוא עיקר התיקון וזה הבל ס״ג יחד נשאו כי להיות כל בחינה
בחינת ס״ג כי הבלות שלושה אדם קדמון מאחוריו ולמטה הנה
ס״ג ויש בהבנות הוא ס״ג שבו שהם מעיר העינים ולהיות הבל
בחינת ס״ג לכן יצאו נשאו המלכים ונתבטלו וכן הענין כאור
מעולה ס״ג מורה על זה כי האורות של הבלים נמוכו אחור
ונשברו הכלים כמו שנבאר בשער א׳ חב״ פכ״ב כי כל נקודות
הם אורות נקודות ומ״י נוקבין וכבר של שהם נקודות לשם ס״ג
אשר הוא עצמו נקודות לבר של הכלים וכן נתבאר בחו״ב פ״ו ע״ג ולכן כל המאירה היתה כהם בסוד ירדו
וירדו מות כי כל הקליפות הנקרא מות מעבירו להוקבה יצאו ונוסף על בחינה שלא יצאו רק בבחינת נקבה

כמוח

מבחן נראה גם הבלים של כל של
לבר הולך מחר שוגבו כי כתוב –
שמורש הנקודים הוא האור של פני מאירות מן –
הטיבור ולמטה פר אעפ״י שהאור יצא מהם מהבלות
העין שהם נקודים מן הפה שמשם הנקודים עכ״ז
אינם מתגלים רק שלא מן כנגד הטבור בסיום
עולם הנקודים באופן שמתגלים מבחוץ כנגד
המקום שהיה קומה כבתים וזהו נ״ב עושה
שאלו אחר אין חוטם פה אעפ״י שהם נקודים
כנ״ל בחי׳ חו״ב וזו״ן נם מעשה כל׳ לעשר
אחר כנ״ל בסוף פ״ב שכיון שהכחות נום לא
יכלו לקבל האור הולך רחוק מקום וזהו –
שהנקודים יצאו מן העינים שהם רחוקים יותר
מן עולם העקודים בהאה וכו׳ אשר הם מתגלים
שם ועיניהם ולכן הנקודים מן הפה עד הטבור
והנקודים מן העינים ולכן מתפשטים על פיה
בעשי״ה כי הם המלכים אשר מהם נתבררו
בעולמות וגם כי הם משם כ״ן המינחם של זהיר
אעפ״י שבו בעצמו כלים אבי״ע כנודע ״ גם
הוצרך שהנקודים יצאו אחר העקודים להיות
שכלים של הנקודים נעשו עליה אור העינים
שנכלל בעקודים ובזה צרם מ׳ עכ״ל
גם התיקון היה כל״י שם מה״ שבעצמה שהיא
למעלה מן העינים ועין קהמת אורות הפה
לאורות העינים נראין כאיכה

במוד טהר כי שהוא כי
פנים מחן הבולט ועוד
ופה אומר כי שם כן הוא
הנקודים אחר התיקון ״

שלהם בלבד שהיא נקבה כנ״ל בס״ג ולכן נשברו
הכלים שלה כי הם בחינת הנקבות שבנוקבא ״
והנה כמו שבשער א׳ חלק ב׳ איך
נראין שם ס״ג באזן ובחוטם

ונפה

[illegible]זה שם ס״ג וכו׳
כל שהם טעמים
של ס״ג

כמוח

כמטר טהר כי שנה כי
כנגד כי המלכים שנשבר
הם ז׳ מלכיות שבבנות של זעיר אנפין
ופה אמור שהם הכלים של הנקבות

יהיו הם השם
והם כי שם
ולכבוד
נקרא תחב״ם
בס״ג
ולכן
חוט כן
העולה בכלים
כי קוראין
העולם קדמון
וכו׳ גם וכו׳

שבנקודה ה״ב׳ תולדות שבה
וכל שכן תולדה בתולדות הקבוע
שלא שמם התולדים לכבר היותם
אשר לא נזכר מידה באחרון והם
עלדבר בתולדות של שם הקבוע ש״זה וזה תבואר ה״עב בספר
המ׳ גם עיין פה דף ‥

של סגול כמו בספרים בב׳
מ״נ טעמים למעלה מן
האות וגם ימין לתנועה ‥

והפתח גם כן נאמר פה בחינת שם סגול בעין ולאחר
זה נאמר המלה ענין אחד וכו״ זה והוא כי הוא
כאשר נקחיל לתנועות שם יהוה בו מה אף קמץ יקיר
אות יוד כמוציא והוא שם טוב ‥ ואות ה׳ ראשונה
קם כל שלו הבחינות של שם סגול שוא אף קמץ
ולמטה עד רגליו בגדול ‥ ואות ו׳ הוא שם מלך
שלמה מן המלה לדבר הנקודים כמו שיתבאר לקמן

בחט״ ‥ ואות ה׳ אחרונה הוא שם בן שהם הנקודים אחר הדיבון כמו שיתבאר גם כן שם לקמן והרי זו הויה
של פלוגת אף קמץ ואחרונה הקויה הפנימית של שם סגול לכה הנה אות יוד הפנימית באין תעם פה שהם ג׳ מינים
הטעמים כנודע ‥ ואות ה׳ הם הנקודות הנקודים מן העין ‥ ואם נרצה לחלק באופן אחר זו הקויה הפנימית
ולחלק גם הטעמים לסגול נתלה כי אות יוד הם טעמי האזן ואות ה׳ טעמי החוטם ואות ו׳ טעמי הפה ואות ה׳
אחרונה נקודים של העין הרי כי העין יש לו שתי בחינות בשם סגול הפנימי
כי הוא בה״א שניה ובה״א אחרונה וזה אני ישנה ולבי ער כי העינים הי״ח
בסוד העינים כמו שאמרו ז״ל עין על עין ‥ ואני ישנה כנגד ה״א
אחרונה ולבי ער כנגד ה״א ראשונה שהיא החכמה שניה למעלה
והיא בחינת הנקודות כנודע כי טעמים בכתר ונקודות בחכמה והבן
בינה ואותיות בז׳ אחרונות ועיין ד״ע שא׳ חד׳ פ״ד וגם כי החכמה
נקרא עינים כמו שנאמר והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה כי החכמים
והסנהדרין נקרא עיני העדה ולכן הוא כי ניצוץ המלכים היו באורות העינים
שהוא אמור הכתוב והארץ היתה תהו ובהו כי הארץ היא ה״א אחרונה כנו׳
שהיא בחינת העין והיא אשר היתה תהו ובהו כי ניצוץ המלכים וחשך על פני תהום אורות התורה למטה
ונחשכו העינים ואחר כך התיקון היה על ידי שבירתו לעיין ויאמר אלהים יהי אור ונרמזו כאן ב׳ בחינות תהו
א׳ מפורש בכתוב וא׳ ברמז למפרע והארץ היתה תהו ובהו כנגד שני בחינות מיתת המלכים כנגד ז׳ הדין זון
שהם הפנים שלהם מתחלה נזכר תהו ובהו בכתוב כאשר וכנגד אור שלא נתקן רק האחוריים שלהם לבד ברמז
תהו למפרע ברית כנודע כי כל בחינות אחוריים הוא למפרע כי האחור היא הנקבה שהיא השרש והפנים
שהוא הקדם הוא הזכר אב״ גד׳ ‥ ויתבאר בח״ב פ״ד ‥ גם זהו סוד פתח וכו׳ ודאה שותפות כי כמו
שהטעמים נחלקו לג׳ בחינות אזן חוטם פה שהם עליונים אמצעיים ותחתונים כן הנקודים נחלקו לג׳ כי הלא
הם ט׳ נקודות קמץ פתח צרי סגול שבא חולם חירק קיבוץ שורק והנקודה העליונה היא קמץ א׳ והיא חולם
גם האמצעית א׳ והיא שורק והשאר הם התחתונות כחת האותיות והנה כל הז׳ נקודות התחתונות הם ברוב וזה
וכנגד יש ונה כמו עין כי הנקודים מהעין יצאו אך הב׳ ראשונות
שהם קמץ פתח שהם בכתר ובחכמה כנודע הם ברוב ווין והם כנגד
כבד לרמוז על כל אורות אשר מהם נעשו הכלים של הנקודים כי למעלה
הכלים מן האורות והם כנו׳ בשא׳ חד״ פ״ח ‥ ועתה הדבר כי לא
היה יכולת להוציא כלים של הנקודים אם לא מעלו השמים ראשונים

צמח
ויש ראיה לזה מהפסוק שאמר
פקחה עיניך וראה פקחה
בה״א כאילו אמר פקח ה׳ עיניך וכיון שעיניך
הם שתים גם הם מול שתי ההין והיינו של
הה׳ שניה של הויה של הקויה ושל ה״א אחרונה
שבשם ואולי שזהו סוד הפסוק במלכים ב׳
יט פקח ה׳ עיניך כי ה׳ בעינים וגם
פתח לאות שני פה ‥

צמח
הנקודים מן העינים אך כבר
והחכמה שהם קמץ ופתח שהם
למעלה מן העין ולכן אינם כבל הנקודים של
השבין עיין אבל נרמזו בחשבון כבד להורות כי
בהם היה בהתחבר כמוחים ‥

והם הולכי כלים לבלם והם המעמידים ·· ע״ל שהם שני נקוד כמו שיתבאר לקמן בפ׳ · כי הז׳ כלים הקמ׳ן
מיוחדים ונשארו אורות בלי כלים אך ב׳ ראשונות שהם קמץ ופתח כתר וחכמה נשארו האורות עם הכלים ולא מיוחדו
כי גם הבינה היה ביטול האחורים שלה כמו שיתבאר בפ׳ · ולכן לא נתקנו הכלים של ב׳ נקודות הראשונות

כי הנקודות הם האורות והשכינה שהם כ״ב הם הכלים כי
האורות נעלמים תוך הכלים ואינן עולין בחשבון רק הכלים
המגולים · ונודע כי קמץ בכתר שהם הטעמים ותגין
בחכמה שהיא הנקודות להורות כי בחכמה היו הטעמים
באזן חוטם פה קמוצים וכשבאו הנקודות מן העין שהיא
חכמה והיא נקודת פתח אז היה בפתיחו לעיניו שהיא
נקודת הפתח · וזהו פתח עינך כי כבא הנקודות מבחינת
העינים אזי פתח עינך · ואומר פתח ולא פתח הוא
לרמוז כי הנה כמו שיש סג״ באזן
ובחוטם ובפה כן יש סג״ בעין אך
באזן חוטם פה הם סג״ להוי״ה אך
בעין הם סג״ דאהי״ה נקוד אהי״ה
הם סג״ כי בטעמים היה סג״
להוי״ה ובנקודים סג״ דאהי״ה
בעין ואומנם פלאהי״ה מלא
הג׳ לוקח פל בחינת הכ״ב אותיון

כמוח
אפשר לומר
כי יחשם
סג״ הוא באזן חוטם פה
הוא להיות של ג׳ נקודות
של שיש בהם הבל שהוא
בחוטן תילוי סג״ וזהו
לרך רמוז של האחור אבל בעינים שאין בהם הבל נרמז באהי״ה אשר אין בו רמז הבל·

כמוח
נם כי בטול אחורים לאבא נזכר בשער זה אח״כ
פרק ד׳ ובכל הספרים ולהגו״ל שהוא מוכרח
בפעם שנית שנפלו אחוריים דאימא כמ״ש בשער עולם הנקוד
דף ישיין שם ולפי לא הזכיר פה אבא שלא נפלו
אחוריים שלו כי אם פעם אחד במלכים ונאמר כוונת הרב
ז״ל במ״ש פה שהיא זו שמתחבר עם נקודות מיוחדו והם דהתחתונות
אח״כ נאחזו קמץ פתח צ״ר שהם ג׳ עליונות לפי אחר כי
קמץ בכתר פתח בחכמה ולהיות שאחוריים דאימא לא נפלו
פעם שנית לזה אינה נבראת בחשבון · ועוד כי הנקודה
בחכמה כאומר נסתיימו בתבונה להיות קמץ בכתר
פתח בחכמה ·· ועוד כי ז׳ נקודות תחתיות בבינה שהיה
בתולבות לא יש נקוד בבינה והבינה הוי״ה בנקוד אלהים
בבינה ·· ובספר הדפוס לא   בתוכן מעולה
קושיאתו ועש״ ··

הג׳ לוקח פל בחינת הכ״ב אותיון
הרמוזים בחשבון קמץ ופתח כנ׳ לעשות מהם כלים של הנקודות כי כבא דאיית העין נעשו הכלים כמו שנתבאר
בפ״ה ·· ואח״כ נקוד אהי״ה ונמ׳ כ״ב הם בגי׳ עין והרי איך נרמז שם סג״ בעין והנה אם תשנה ג׳ סג״ שלאזן
חוטם פה יהיו בגי׳ פתח ואח״כ באו ג׳ אהי״ה בעינים ואם תמלא אהי״ה ביודין הוא בגי׳ עינך הרי כי פתח
הוא באזן חוטם פה ועינך בעינים ואין צריך נראה
אחר שדרעריגן הוא שמעון התולבים נפי עולם ···

כמוח
ויאה שמתחת על שותחון התולבים
כל שבהו שהשתחון נרמז בפסוק זה
בן עתור הרקין שהרי כעשה על יה מלך הדר אשר ושם
עירו פעו אשר הוא בגמטריא פתח עינך וראה לבין שותחות של בענין הרב זצ״ל והעיר כי כל נמם עירו ·

פרק שני

ובאר איך יצאו של הנקודים ונאצלו מן העינים של אדם קדמון · ובבר
נתבאר בשא״ אח״כ פ״ד כי כל האורות היוצאין הן מהאזן או מהחוטם או
מהפה או מהעין הנה עיקר האורות אותם ולאי שלכך נזכרות בעור
מבי כות אדם קדמון · יוצא נ״ב האחר של הנקודים הללו נלבל שאר האורות · ונבאר עתה עיקר יציאתם מן העינים
הנה בשא״ אח״כ פ״א נתבאר כי עולם הנקודים היוצא מעבה אדם קדמון נמשך עד הטיבור ואמנם עולם
הנקודים הללו הם מקיפין ומלבישין את אדם קדמון מטיבורו ולמטה עד סיום רגליו ואמנם שהם מקיפין לצאת
מן העינים הנה הם נעלמים תוך עולם הנקודים ומתלבש האורות בתוכו אך כסיום עולם הנקודים שהוא מהטיבור

ולמטה

ולמטה מזה ניכרין ומתפשטין בכל הכתר התפשטותם ולמטה הם ד' יתבאר מה דבעינן לאור החלל שבעגלים
שנכללו בעגולים מן הקצה עד הטיבור והחלל נבאר איך יצאו אלו האורות מחוץ לעגולים בתוך שנפ'
בשא"ה חב"ב פ"ד כי אור פנימי המתפשט בפנימיות אדם קדמון כל מה שהוא מתפשט למטה הוא מתמעט כמו
והנה בהתפשטות אור פנימי שלו מהטיבור שלו למטה עד סיום רגליו מתאורו האור נעלמו יצאו לחוץ שלו העגולים
והענין כי הנה הטיבור הוא מקום סתום ואין מקום יציאה לחוץ ולכן מה עשה האדם קדמון במצח את כל אור הפנימי
שלו שמן הטיבור ולמטה והעלהו כלו למעלה מן הטיבור במקום החזה ונשארו הכלים של אח' מטיבורו ועד סוף
רגליו כלים ריקים בלתי אור ואז עשה במקום ההוא עשר חד פרסא ומסך שמפסיק חלל הגוף לשנים וקטיבור למטה
ושם הניח הפרסא והוא הנקרא הטרכשא אשר עליו רמזו בזוהר פ' בראשית דף ל"ב ע"ב אר' יצחק א"ר
קרימאה במלטשא מעני להביא לאחורו פסיק מהדקא לעילא ושאר מעילא ייחיב לתתא כך בגוונא דא רקיע
בגוך המים וכו' והענין כי כל השיעור קומה יש חד פרסא באמצעיתו אשר עליו נאמר יהי רקיע בתוך המים
ועוד בריש אדרא נשא דף קכ"ח ואלה המלכים דאתמשכו לארעא דכיין וכו' ותרגם דאתיה חד פרסא וכו' כי של
הנקודים הם הם אלה המלכים אשר יצאו ע"י דך פרסא לאדם קדמון וכו' והוא נלקח ומשער תלבשין הם נקודים
וכן בזוהר ויקהל דף אמר דשוי חד פרסא בין כתר עילאה לעילא ואור הענין כי כל
הנאצלים עולם שאחריו יקרא עלה העלה כי הוא עלה ומסבב לה אחר העולם שלאחריו וזה האחד יקרא עלה
העלות בערך עולם הנקודים אשר הניח חד פרסא ביניהם לבין כתר עולם הנקודים וכן כמה נזכר
וכן כמה נעלמין איך ליה בהו מושבות כמו בריש אדרא נשא דף קכ"ח ב' מפלחד וחד מתכהו נעלמין איך
פרסא כמה לבין מאצילו הנה בעבור עלה העלות כמו בזוהר פ' בראשית דף כ"ב ע"ב דאית עלה העלות ועלת על
כל עלות והנה ההוא פרסא לא היה יכולה בו לקבל האור ממאצילו כי ע"י הפרסא האור מתמעט ויכול
לקבלו וכבר ידעת משה"כ חב"ב פ"ב איך הנה איך ... נקרא כתר לזעיר אנפין
ויש שם נ"כ פרסא אשר לכך גם מתחיה הבינה של הזעיר וכן עלה בכל עולם ובכל
שיעור קומה ומדות ותבונות וכן כבחן אין הנקודים יונקים האור התחתונה כתר
שנבאר כה כמבוך זה אם לא ע"י פרסא דא"ק והנה אחר הצמצום והפרסא הנז'

תמוה

ע"י שם נם איך איך אמנם יצדק

מוכן פרסא זו והוא כלה

נתעלו האורות שם הרבה מאד במקום החזה והועילו על ידם שם לגבי מטי נוקבין וזה הבן כמה שנבאר
בשא"ה חב"ב פ"ב שנין אחבת ואימא שנתלבשו לשתים כל אחד ואחד אבא ויסוד אבא וכן והבינה ויסוד
והמשפיל כי כן היה כאן כי שם על של אדם קדמון שהם המוחין לכנגדם מלמעלה ושם סוף שהוא תקנה
ולמטה עד הטיבור במפנימיותו ולא כבחינת האורות היוצאין לחוץ של אורות הפנימיים עצמם של אדם קדמון
הנה עכ"ב הוא לכורת שהם המוחין שלו נקרא עם הטעמים שלכן שהם מן החזה חוצם כך הפנימיים שהם
השורשים של האורות והטעמים היוצאים לחוץ ואלו הטעמים שלכן הפנימיים הם נוקבא ונתהווה יחד ואז של
האורות להעלות כוח למטה שעלה במקום החזה היו שם בבחינת מיין נוקבין של הנוקבא שהיא הטעמים
לכן ועי' מיין נוקבין שם היה הזווג הנז' ונעלה הזווג הזה הוליד אור חדש ויצא זה האור החדש ובקע הקו
פרסא כי הרי למעלה מתמעה במקום החזה יש שני אורות רבים מאד ואין כח במקום לסובלם ובקע הפרסא
ויצא האור לכן שם מהטיבור ולמטה ותמלא כל אורות המקום שהיה ריקן כמו שנזכר האור הנולד החדש וזה
בזוהר בראשית דף ל"ב ע"ב בכלל ושאר מעילא ייחיב לתתא וכו' אכן האור שהיה מתחלה למטה ועלה למעלה
בכל זה נשאר חכ"ב הפרסא למעלה בחזה ולא ירד בפרסא אחתנה להיותו שם למעלה והם האורות שם

הולכין

הוצאו מהם ענפים לחוץ לדרך העינים ומהם הנקודים כנ״ל
שנתפשטו מחוץ אח״כ מן הטבור עד סיום הרגלים וזהו עיקר
חטאם גם אורו האור החוזר שי״ל כשני מיוחדין לדרך התפשטות נס׳
הוא בוקע הכל והנפש של אדם קדמון ומאיר בנקודים הנז׳
הן לדרך ניתוח השער כנ״ל בראש פרק זה וכן לדרך הטיבור
ולסוף כמו שנבאר בס״ד ונמצא כי זה האור החוזר בוקע
אתי בקיעות א׳ לדרך התפשטות וא׳ לדרך זכותי כלום אדם קדמון
כנז׳ ·· וכהן לדרך טעם לזה הולכו שני דברים א׳ הצמצום
וא׳ לנחת התפשטות · אך הטעם כנ״ל בשם הרב ז״ל כי עיקר
התיקון שיוכלו התחתונים לקבל האור הוא ע״י התמעטות
האור וגם כשיורד לדרך מסכים והנה כיון שבעולם
הנקודים היה עיקר התקלקלות הכלים הולכך הצמצום
הנז׳ לתיקון ומיעוט האור ויוכלו כלי הנקודים לסובלו ועוד כי
בעיגולים מגולגלים שם הם לדוגמא מאד וע״י זה יוכלו
שיהיה בחוזק לדרך העינים והתפשטות לתמעט ומוכרח
נ״ב להגיס התפשטות ולהמעיט יותר האורות היוצאים לדרך
התפשטות כנ״ל ונעשה תוספת התמעטות ע״י התפשטות איכן -

במה משמע מכאן שהסוף נאמר בפנים
ובחא״ פנ״ו כתב והיה נשבר ואז האור
הראשון מן השבע היה חוזר לעלות למעלה של שורשו
ובחו״ב פ״א כתוב ואחרוע בחינות עליונות לא יכלו והאחרו
ליבוקים במאצילו שהוא הסין דאדם קדמון · ובמ״ב
נאמר כי נ׳ ראשונות נשארו לבוקים בשורשם אשר
משם יצאו · ועוד אמר כי שורשי השבע נקודים
נשארו במלבות העקודים ·· ועוד כתב שם ואפשר
ששורשיהם הם האורות שנשארו במזל דאדם קדמון
אשר משם יצאו הנתונים של במ״ל שב״ פת״ח פ״ב וזה
כבר ובשער ב׳ חלק ג׳ פ״א נאמר וכלם צריכים לעלות
וכו׳ במקום העליון בשורשם אשר יצאו משם כנז׳ בחא״
פ״ב וגם בכבי יותר אדם קדמון וכו׳ ורוצה שאמר ד׳
בחינות עליונות לא יצאו אולי שכ״ל שלשה כנז׳ שאמר
מקורות שהרי אם נאמר שהם אלכם אי אפשר שהיו
מן הלשון המתחיל ה׳ יפעל ושב״ל · ועוד שאין הלשון
בחשבון כי אם כנז׳ התחתונות ואם לא כן הוו י״א ולכן
ואולי שקודם התיקון היו בסוד אחד עשר בסוד
קליפה הלשה לבה כנז׳ בזוהר פ׳ ויגלה הם קנ״ז פ׳
לבני מלך מלך לבני ישראל שכן האיבן לרדון הקייתין
כי הדעי לבגה קלתאי וכו׳ וכן כך אמר יעבור
נח אתי לבני עבה · ורוצה שאמר להל פה קלתא
לפי הייבן התקום יצאו התבלים ולמעה אבל
למעלה אינם כי אם כבי קלתא ולא שייך קליפה
נאיתור כי אם כשלמות לפרק בכולם ועיין

במה מכאן ומשמע -
שנעשק האצילות
לא נקרא פתפשט כיון שאינה
להתמעטת אור האצילות שלמו
רק לצדק הבריאה וזהו -
שבמקום אחר אמר שכיון נתעלה
והאצילות לאיש פתפשט וכוונתו
לומר לא יש פתפשט להתמעט
אור האצילות: ורוצה במקום
אחר דיש פתפשט בין הנאצל
והאצילות ר״ל לצדק הבריאה ולא
לצדק הנקודים שהם סוף האצילות
כנז׳ כיון ותמה נלמוד לאחר
הכריית מסכים שנז׳ כפרקים ··

שנין עולם הנקודים שלמו
שהוא עולם האצילות לא לצורך
שלם הבריאה שהתקין שיהיה
יכולת בו לקבל האור הנמשך
לו ובזה תבין מה שנבאר
בש׳ א׳ פ׳ איך יש
מסך ופתפשט בין הבריאה
לאצילות אכן מן האצילות
ולמעלה ממנו אין צריך
מסך ממש רק ריחוק מקום כלבד שהוא הצמצום הנ״ל כי עלה האור
למעלה מטבור ונתרחק מהנקודים אשר מכנגד הטבור ולמטה
מבחוץ והתשכיל יכין מזה מש״כ בש״א ח״א פ״א כי בכל יצאת אורות
עתודים שלמעלה ועולמות נוספים איכן של ע״י צמצום אור כי כן היה
בצמצום הא״ס להוציא אדם קדמון ואדם קדמון להוציא הנקודים הוא
האצילות וכל זה הוא קרוב של ביטול המלכים ואסור להוציאו בפה כי זה
מקום נבוה · ועתה זה של התפשטות לצדק הבריאה נזכירה בקצת בפ׳ :

פרק שלישי

אחר שנתבאר לעיל בפא׳ מזה החלק היות הנקודות הללו יוצאים בב׳ בחינות אם בבחינת עגולים ואם בבחינת יושר מה שאין כן באזן חוטם ופה כי בלם יושר לבד צריך לתת טעם לזה למה יצאו הנקודות

תמה

הנה נתבאר דרך עגולים ואמנם הטעם כי אי׳ן להמשך ההבל והאור היוצא דרך החוטם והפה והאוזן לאור היוצא מן העין כי אורות ההבלים היוצאים מן אזן חוטם ופה הם מולבשים ביושר לדרך הנקבים אך אור העינים גם אם האדם יעמוד ביושר יוכל לנענע עיניו ולהפך הבטתו אל הצדדין לכל מקום שירצה אך ודאי כי עיקר הראיה הבטתו יהיה כנגד שכנגד עיניו אך מן הצדדין האחרים מתפשטת ונמצא כי אלו האורות שיצאו מן העינים הנק׳ נקודים עיקר האורות היה בפנים ולא באחור ואמנם ולא שמוכח ההארה הזאת שמולך פנים מתפשטים אל האחור בין בבחינת האורות ובין בבחינת הכלים בין באור היושר בין בעגולים ונמצאים אלו הנקודים

תמה

גם מ״ש היות עגולים הוא מוכח מתעגלים סביב האדם קדמון עוד המקום שיצאו משם העינים מתכוונים כנגד טבור ולמטה טעם ב׳ כי הרי נתבא׳ לעיל פ״ב׳ כי אורות העיקרים של הנקודים הם האורות היוצאים דרך העינים בעיגולא

וגם נתוספת בהם ההארה מאור התלם שבקע ויצא לדרך הטבור ולמטה מהטבור ויצא לדרך הנימות שבטבור ונמצאים הנקודים מוב׳ אורות אלו והנה אם מאחר האור העיקרי שהוא היוצא דרך העינים כבר נתבאר פ״ב כי לא יוכלם מלכומלכם אורות רבים באחד הם יוצאים בפה ובחוטם וגם ומקבלים בקי׳ לוח חזק וע״י הקי׳לוח החזק נעשה שמתעגלים כעין שמקבלים לחוץ ·· גם טעם ג׳ מאחר

יצאו אורות אזן חוטם פה שהם בחינת היושר לבד וכולם כי הקבלה יצאו העגולים ואחר כך היושר כי שלם הכתר מקבלת אל הרוח ויש הפרש כי באורות אזן חוטם פה שהם בחינת יושר לבד לא שייך בהם כי אם בחינה אחד והיא בחינת יושר בכלל אבל בנקודים שיש להם הבחי׳ עגולים ויושר בהם הוצרך לצאת הכלים גם בכח׳ זה ואחר כך הרוח מהם שיש בנקודים בחינת כלים אבל באורות אזן חוטם פה שאין בהם בחינת כלים לכן לא נזכר כי אם היושר ואפילו בנקודים לא עשו הכלים כלכך כי גם לא נזכרו עיגולים בנקודים · באופן כי היושר באורות אזן חוטם פה הכלים אל היושר לעגולים והנה זה רמוז בספר נקבה תסובב גבר כי שם בן שהוא בחינת נוקבא ושורש העגולים ונקבה הנה היא תסובב גבר דהיינו אל היושר שהוא דוחה זכר וזהו גבר והכל תוכן מוח הבאה ··

האור החלם המאיר בהם לדרך נימות השער והנימות הם סביבות גוף האדם כולו ובצאת האורות סביבות הבל והנה שלזה האדם קדמון ומתחבר באור הנקודים מוכרח שיהיה ויתעגל סביבות האדם וזה ואחר עוד נקדים זאת כי היות האור הזה החלם יצא האור הזה לדרך הנימות ולכן נקבים ונעשו מקיפים סביבותיו ומעגלים אותו ·· ועוד טעם אחר כי אור זה החלם הנה היה גם הוא מתלבש במקום החזה עם אורות רבים אשר שם ובקע בחוזק את הטבור וחזר ובקע את נימות השער ויצא לחוץ וכבר נתבאר כי הקלוח בחוזק נעשה התפשטות אל הצדדין ·· עוד יש טעם ד׳ וצריך להקדים מאמר ·· והוא כי מה שבא׳ זה כל סדר התלבשות כל העולמות בקצר וגם נתבאר כי כל קו היושר של זה האדם קדמון הם מקיפים עם העגולים לעניין לחוד מצד מטה ונמצאו עגולי מקיפים כולם ביושר של אדם קדמון ובין מקיפים היושר באדם קדמון עגולין עלמות העומד דרך עגולין עלמות שאותם עגולי

תמה

גם כל כי בחינת עגולים שבאדם קדמון הוא משולל כח במקום האזן סוף בחלל עגול ובין סובל יושר האדם קדמון הוא כח אורות קוו הקו יושר המתפשט מן האזן סוף כנז׳ בפא׳ חא׳ פא׳ וכו׳ ··

ומקבלין

סובבים ומקיפים סביב מרחבת רגלי אדם קדמון ליושר · ונמצא כי בזמן שעדין לא נאצלו אלו העגולים שלהנקודים
אשר מהם נעשים הם הם עגולי עתיק ואריך וכל פרצופי האצילות אחר
התיקון הנה עתה קודם שאצלם היה פנוי וחלל באותו המקום שבין סיום
רגלי יושר אדם קדמון עד סוף מקיף יושר שלאדם קדמון עצמו · והנה
כאשר אדם הקדמון רצה להאציל עולם הנקודים ונמצא עצמו מוכרח מה
ולמטה מהטיבור כנ"ל כמ"ש הנה אז נתחדשו הכלים דאח"ך מטיבורו ולמטה
רגלים מן האור והתחבר אח"כ נורא מאד ולא היה בהם כח להתפשט במקום
הנקודים ההוא וירדו למטה מרגלי אדם קדמון באותו המקום החלל והפנוי
כנ"ל ולא באחוריו כי הוא מקום גבוה ובחר להם הנתוך והנה התחתונות
יש לו ב' בחינות אם תחתונות מהטבור ולמטה תוכ"ד פנים ואם תחתוניות
מצד אחור ואז כנגדה למטה
העגולים הנה התחתונות של
בחינת הפנים היה יורד במקום
עליון והוא במקום אשר הוא נקר'
ערך עולם הבריאה · והתחתונות שלבחינת האחור ירדה יותר למטה
במקום שהוא ערך עולם היצירה · ולאחר זה התחתונות של האחור
ירד עד שם הוא יורד מאד והתחתונות זה האחור נקרא
החשך יורד ויורד למטה יותר במקום שהוא ערך עולם העשיה ·
ונמצא כי אור המקיף ליושר שלאדם קדמון הוא מקיף סביב רגלי א"ק
כנ"ל קודם שיצאו הנקודים ועגוליהם ונעשה במקום הנ"ל וירדו התחתונות
הנ"ל הנה ירדו באותו מקום אשר שם היה המקיף של יושר אדם קדמון
ולא נתבלבל מקומו שלא כמקדם היה יורד עליון ואז אותה הבחינה שלאור המקיף שנלקח ממקומו עלה למעלה וקבע
את אח"ך מטיבורו ולמטה מאחורי המקום שהיה בו התחתונות הנ"ל אשר ירד משם וכאשר יצאו העיגולים שלהנקודים
חוץ מהטיבור ולמטה ביושר משם נתעגלו סביב רגלי א"ק ולקחו מקום התחתונות ההוא שירד משם
כי נכנסו בין רגלי האדם ובין אותן התחתונות שהוא מקום בריאה יצירה עשיה ונמצאו שם לחוקים כל מקום ומקום
משם ועד למעלה באחור של העיגולים שלהנקודים מכנגד מקומם הראשונים שהוא מהטיבור ולמטה באותו ·
שעיגולי הנקודים מלבישים את הכלים דאח"ך בחינת פנימיותם מהטיבור ולמטה ובחינת חיצוניותם הם מלבישים מבחוץ
עגולי הנקודים מה שכנגד הטיבור ולמטה ביושר אך לא בעיגולי סביב רגלי א"ק כי התחתונות הזה הוא מובחר של יושר
ולא מבחינת עגולים ואז למטה במקום שירדו שם התחתונות נשאר חלל וזה נק' מקום בריאה יצירה עשיה ונודע
כי המקום סובל העולם שבתוכו ולכן המקום נקרא מתעלה כי נעשה מהאחרת אותם התחתונות שירדו שם ואתמהם
עליית התחתונות שם באחוזי העגולים היה לפנים שלא היה להם מקום כי נאחזו העגולים של הנקודים ולחאוס של
האחור בשער השעלים ועוד כי אם ירדו מתחלה היה לחסרון האור בכל אך ערך כבר בא האור ויכלו לעלות אך לא
לבוקים עם א"ק כי עגולי הנקודים המסבבים כנ"ל · ועיין שאר תא כל היטב · ודע כי בשער שמותו אך
העמם הר' כבכבו בניקור נמוך ואשינגו לך פה לפי שלנו שמתחת כי מקום כנ"ל הוא אחזה העגולים

נמח
מאחר שרגלי הנקודים שהם
עצמם עגולי עתיק ואא וכו'
אחר התיקון האצילות א"כ למה הוצרכו עיגולי
המלבושים בכל פרצוף ופרצוף כמ"ש ··
ועוד ישאל למה נעשה המקיפים המלבושים
לעתיק ואא מאחר שכבר א"ס מלבושים
כמ"ש שער ביעקב לפ
ועיין כלל הבא שלפעמים אשר עשה
את האדם ישר והמה וכו' ועיין כלל
ובלה מבין הטעם ··
ובדרוש הכולל כמ' הלדונים לפ
כ"ב הכל ··

נמח
כמ"ש שער ביעקב לפ כנ"ל
בן בעבין י' לעתיק וזה ויורד
פנימיות הכל שבראה ותחתונות הכל כנ"ל
התחתונות של תחתונות בעשיה ·: ואולי שבחינת
עשיה
לא ירדה לגמרי של הבחינות שלאדם קדמון
הנ"ל פה · ואולי שזה נס כן הלא בירץ של
שלא הצריך כה למה בחינות לא ירדה במלמעה
ובחינות אחורים דכלים דאוא נאחה באצילות
ואחר כי אותם לעתיק ירדה לגמרי כנ"ל
דאח"ך ואותם דאוא כאחרו לגמר אך כנ"ל

של הנקודים שהוא מקום בחינת החלונות שעלה ובזה נראה להפך כי מקום ביע"ה הוא למטה בחלל הנ' וכו' ··
וזה העניין מה שכתבתי בשער [illegible] הנ' יפה חילוק בין פנים ואחור [illegible] אור אח"פ קדמון ולמטה בה' [illegible]
ירדו במקומם [illegible] שבחינת הכלים ולא בפועל והמקיפים עלה במקומו והלבון האחור הוא חוץ [illegible]
ויש [illegible] וזה טעם לבחינת הנקודים עגולים ומקיפים כי לעגולים כי כל [illegible] המקיף [illegible]
הכלים לבחינה [illegible] ולא [illegible] מקום ועלו למעלה אחור [illegible] לנקודים בכל מקומם [illegible]
אשר [illegible] ונקרא מקום [illegible] והמקום [illegible] מעל העולם ולכן כל הנקודים [illegible] שבם [illegible] לכל האצילות
פה [illegible] ע"כ [illegible] יצאו הנקודים בדרך עגולים [illegible] אשר
עשה האלהים את האדם ישר והמה בקשו
חשבונות רבים פי' אחר עשותו את האדם [illegible]
יושר [illegible] ישר [illegible] את עולם
הנקודים אשר בהם נעשו הכלים אשר [illegible]
לבחינת [illegible] רבים [illegible] כי הכלים
[illegible] את האורות [illegible] רבים ולכן נקרא
[illegible] רבים [illegible] חוזר על האדם הנ'
על הנקודים אשר היתה לו [illegible] רבים בבחינת כלים [illegible] חשבונות
רבים [illegible] בבחינת עגולים [illegible] כמו [illegible]
[illegible] ולכן [illegible] כי לא יצאו [illegible] לא [illegible]
[illegible] כי העגולים הם בבחינת [illegible] ולא יצאו [illegible]
שהוא בבחינת [illegible] יכולת לסבול האור ולא [illegible] הכלים
[illegible] כי לא העגולים הם בחינת [illegible] של הנקודים [illegible]
[illegible] יצאו [illegible] בבחינת [illegible] הכלים [illegible]
[illegible] אשר נקרא עולם האצילות [illegible] יצא אור [illegible] הוא בחינת [illegible]
[illegible] זכר ונקבה [illegible] ונקרא עולם האצילות [illegible] ואור [illegible] יצא [illegible]
[illegible] עם [illegible] כי [illegible] הנקבה [illegible] העגולים הנקרא [illegible] יצא הזכר
הוא היושר [illegible] חסד [illegible] והוא [illegible] שהוא בבחינת [illegible]
[illegible] ·· [illegible] בחינת היושר [illegible] בחינת העגולים יש בכל אחד
[illegible] והאור [illegible] פנימי ומקיפים [illegible] ואין [illegible]
[illegible] ·· [illegible] עולם הנקודים כי הוא [illegible] מן האורות שהיו [illegible] על [illegible]
[illegible] קדמון [illegible] בכל מקום זה [illegible] ונמצא [illegible] הוא [illegible] לאח"פ ויצא לכך [illegible]
[illegible] בחינת נקב [illegible] שבראש [illegible] וזהו הטעם [illegible]
[illegible] והמשכיל [illegible] כל העולמות בחינת [illegible]
הם העולמות [illegible] כי [illegible] הם [illegible] את האורות [illegible] עולם האצילות
[illegible] הוא [illegible] ונק' לאחוריו [illegible] ונקי' לזעיר
[illegible] ··

[illegible]
כבר כתבנו כי אין עגולים
[illegible]
[illegible] ·· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ·· [illegible]
[illegible] בזוהר [illegible]
דף [illegible]
[illegible] ·· [illegible] בזוהר
[illegible]
[illegible]
[illegible] ··

[illegible]
זה הפסוק אומר
בחי' יושר הוא כי
היושר הוא המייחד כל העולמות
וזהו הוא בלשון יחיד [illegible]
בחי' יושר הוא ולא העגולים ··
ועיין בזוהר ויק"ל דף רכ"ה ··

פרק רביעי

מכבר נתבאר במ״ב כי עיקר הנקודים הללו הם מן האור המתפשט מן העינים אך אמנם ישלהם אור אחר הנמשך מאחורי אוזן לנ״ב ועתה הסוג בעת התמלאם וכאשר סבי בות הכלים שלהם והם הם נתונות נקבי העור ·· והנה גם האור העיקרי שלהם שהוא אור המתפשט מן העינים גם הוא נחלק לב׳ אורות כי הנה הוא מתחיל להתפשט מן העינים ונמשך על הטיבור שהוא סיום עולם הנקודים וכל התפשטות הוא איננו עולה כאם כי הוא מובלע בנקודים שאינם נגלה ושהם בעיקרא תאי תתאה ואמנם הגלות הנקודים הם מן הטיבור ולמטה הרי נחלק לב׳ אורות א׳ מן העין עד הטיבור וא׳ מהטיבור על סיום הרגלים ועוד אור חוזר היוצא לחוץ מתוך העור כנז׳ הנה הם ג׳ מיני אורות ונבאר מה עניינם של הג׳ אורות הללו ·· והענין כי האור של העין המתפשט מן הטיבור עד סיום הרגלים הם הם עצמות הנקודים ואור החוזר היוצא מתוך העור הם האורות שנעשה אל הנקודים לאחר כהם ואור העין המובלע בנקודים מן העין עד הטיבור מושג נעשה בחינת הכלים של הנקודים כמו שנתבאר בח׳ כפ׳ זך ובפ״ג נבאר ענין אור החוזר הנז׳ ·· ונתחיל לבאר ב׳ בחינות אור העין הנה נתבאר שא׳ ח״א פ״ג ענין הכלים של הנקודים איך

נמוך — לא נזכר בלבושים כמ׳ היות הנקודים שא כל אחד ואם יש מתפשטות לבושים בה צריך לעיין בלבוש שמני ולא מצאו בלבושים לה ובין נזכר זוגא ארא׳ לנקודים לה גם בלב הבא מ׳הנקודים אורות וכלים ועיין בזה כי הנקודים נתקן לא׳ לבד אחד ··

נעשו ע״י כח״י העינים המסתכל בהם באורות אוזן חוטם פה · והנה גם מסתכלות הוא שמסתכל אור העינים בג׳ אורות הם אוזן חוטם פה מתוך נמשך עש״י הכלים של הנקודים · ונבאר תחלה סדר ההסתכלות כי הנה בתחלה פונה ההסתכלות העין באורות האוזן שנמשכין מלמעלה עד שבולת הזקן כי עד שם אין אורות החוטם ופה נמשכין כמו אורות האוזן ושניהם נגלין בו ונעלמין שלא ונמצא שהראי׳ שוחבת בהסתכלות באור האוזן ונמצא שחוטם ופה נגלין בו הנה מתוך שהשגה בו של כתר הנקודים ונמצא שהראי׳ שוחבת מן אורות החוטם וגם אור הפה נגלה בו הנה מתוך נעשה כלי חכמה לנקודים ומן ההסתכלות בפה לבדה מתוך נעשה כלי בינה לנקודים · הרי כי הג׳ כלים ראשונים מהסתכלות העין באוזן וחוטם ופה מתחתונים על מקום הזקן בשבולת הזקן כנודע ואין מתקבלים אותם רק בשבולת הזקן לבד כי מתוך שנתקיים שם ולא תחת שבולת הזקן ולמטה אך אמנם בלא לוקח מאור נכלל בכתר מאוזן ונתפס מן חוטם והוא מן פה אך הז׳ כלים תחתונים לא לקחו שום הסתכלות באורות החוטם והפה משבולת הזקן ולמטה כמו שנודע כי החוטם מונח על החזה והפה עד הטיבור ולכן ג׳ כלים ראשונים יותר חזקים ומתוקנים ויש בהם יכולת יותר לקבל האור יותר מהז׳ כלים התחתונים ולכן ג׳ כלים ראשונים לא נשברו כי לקחו כולם מתיקונים שנתקנו אורות האוזן שהם במקום נשמות נתשבין גם שהוא עד שבולת הזקן כנז׳ אך הז׳ התחתונות מכבר נתלה אור האוזן שהוא משבולת הזקן ולמטה נשברו · והחוטם גם בג׳ ראשונות בעצמם יש בהם שינוי כי הלא עם היות שכלם אוחזין בשבולת הזקן במקום שעליו אור האוזן לא נפסק עכ״ז הנה הכתר לקח מתוך אורות האוזן וגם החוטם והפה נכללים בו כמו לכן הכתר לא נשבר כלל אך אוא שאינן לוקחים האחרים הם בירם מהחוטם ופה לכן נשברו אחוריים שלהם כמו שיתבאר בפרקים הבאים בע״ה כי הכתר אינו אלא לוקח אור האוזן לא בריבוי תקונים בשבולת הזקן עכ״ז לקחו מתוך כמו אך אוא עם היות שאינן נכון מתוך לא ברחוק תקונים כלל הנה נ״ב אינו רק הארה בעלמא ולא האור עצמו ממש

שלוקח כל הכלים והרי נבחינות הם כל כך ולא נשבר כלל ולכן לא אמר לא נשברו הכלים ונשברו
באחוריים וכלים ז' התחתונים לזון נשברו הכלים והאחוריים ועיין סוף פ"ב .. ואמנם כבר נתבאר
בש"א סנ"ה פ"א בענין הנקודים ש"ש בהם בחינת אורות וכלים וכל א' נחלק לב' כי האור נחלק לפנימי
ומקיף והכלי נחלק לפנימיות ולחיצוניות וגם נתבאר כי חיצוניות הכלי נעשה מבחינת יותר נזיקה
מהפנימיות ועם הטעם ואמנם גם כאן בנקודים היה כאופן זה כי הנה הג' אורות הם שמעם שואב
הספלות העין לבחשבו בהם והם אוזן חוטם פה והנה מה ששואב מצד הימין הם אורות ומה ששואב
מצד שמאל הם כלים והנה בכל צד מאלו יש ב' בחינות כי מה שמוסר כל העין כי יוצר באורות האוזן שהוא
בשבולת הזקן עצמו מצד ימין נקרא אור מקיף ומה שהוא נ"ב מצד ימין לא שהוא רחוק מן הכלה
הוא הארה מועטת ונקרא אור פנימי וכנגדן בצד שמאל מה שהוא שואב כי יותר כנגד העין הוא חצוניות הכלי
ומה שהוא שואב מן הצד הן הוא פנימיות הכלי ואמנם באור החוטם הוא באופן אחר כי מה ששואב מאור
החוטם מצד ימין קודם הגיע האור של מקום הפה הוא אור מקיף ומה שמן הפה ולמטה הוא פנימי וכן בצד
שמאל לענין הכלים כי מה שקודם הפה הוא פנימיות [חיצוניות] הכלי ומה שלמטה מהפה הוא חצוניות [פנימיות] וכן באור הפה מה
שלוקח מהפה קודם שיגיע אל הזקן מצד ימין הוא אור מקיף ומה שנתפשט מן הזקן ולמטה הוא פנימי וכן
מצד שמאל מה שהוא קודם הגיעו אל הזקן הוא חצוניות הכלי ומה שנתפשט מן הזקן ולמטה הוא פנימיות
הכלי ..

פרק חמישי

נבאר ענין האור היוצא דרך [illegible] שקדם ואמנם אור זה
היוצא והוא שהוא נגלה ועליון יותר מן אור העין הנקרא שמתוכו
נעשו הנקודים מן הטבור ולמטה כנז' בפ' שקדם והוא למטה מן
ונמשך מזה [illegible] כן באור העין של הנקודים שהוא אור [illegible] מאחד לשם [illegible] ומן
הטבור ולמטה כי אפילו הנקודים אינן רק בחינת [illegible] ומה יהיו הנקודים [illegible] אך כנוק
אחר הוא יותר נגלה אור העין של הנקודים מאור המצח כי אור הנקודים עלה למטה באחור ויצא דרך
העין [illegible] ואור נגלה אך אור המצח הוא [illegible] דרך [illegible] למטה מן הטבור [illegible]
[illegible] רק אור מעט מאד [illegible] דרך [illegible] הכלים [illegible] שלא [illegible] הנקודים והנה נתב' [illegible]
העשרה נקודים [illegible] מן הטבור [illegible] ואמנם סדר [illegible] הוא עד שביארנו [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] וכן הענין כאן כי כתר הנקודים [illegible] [illegible]
שהוא [illegible] [illegible] [illegible] ולמטה [illegible] ולעת הנקודים [illegible] [illegible]
[illegible] לנקודים [illegible] [illegible] לאחר [illegible] וכן [illegible] כך [illegible] כי [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הנקודים עיקר [illegible] הוא [illegible]
[illegible] כנגד העינים [illegible] האחור [illegible] [illegible] אורות [illegible]
[illegible] הכלים של הנקודים אך עיקר [illegible] העיקרי הוא [illegible] עד [illegible] חוטם
[illegible] .. ונבאר [illegible] ענין אור המצח המאיר בהם כי הלא [illegible] האור [illegible]
[illegible] העור [illegible] יש [illegible] אורות והכלים [illegible] והוא כי הלא [illegible] יש [illegible] מן
הטבור ולמטה והם [illegible] [illegible] [illegible] האחור [illegible] אורות [illegible]
אור [illegible] [illegible] [illegible] עד הנל .. ואמנם נתב' כי עיקר הנקודים הם [illegible]

כנז' ואע"פ כ"ה ראוי להיות ג' נקודים תחת הבית ולא היו אלא ב' לבד כענין הבל החוטם והפה אך כענין הבל האוזן לא תמצא/ פתח נקוד תחת הבית כבנקוד שלא שהטעם הוא עם הבל כפ"ד כי הנה כנגד שלש נקודים לבד הוא שלא אור האוזן אך לא אוזה ולכן גם פתח חסר נקוד שכנגד האוזן ולא היו רק שני נקודים כנגד אור החוטם והפה שמהם מקבלים אור ואחר כך להיות כי ג' נקודים בפנים לא נקחו רק מבחוץ וכן ולמטה שנחשך לעמוד אור האוזן בכל פה אכן לא היו כעולם ז' נקודים אחרים להאיר לקם אמנם יצא לאורך דרך צבור. רגלין אך וזהו ויפוזו זרועי ידיו

במח

ויפוזו זרועי ידיו דרך ליקע מעט לחוץ מבפנים נב' ידיו וכבל

האחור כי יוסף שהם עשר ע"פ ען קרי שידיו מעכבות רגליו

בעני אחד ביניהם כנז' כביכול כי כן מעט לפה קמ"ח עב"ב עם

הרוחים מעכבו על רגליו ואומר שהוא אשר בהשל שבל סוף לבר כקרא רגלי כמו רגלי

כי יצאו מלכד בלתי נקבה והם הם עשל

חסרו ישמור ולא אהבה כנז' דוחר ונראה לפ ק"ג גם שולי החניכה להייכו סוסה נקוד' רגלים כלמשמע מודה

הדוגי מלעבה והבן מלוגה מלעבה כי הם הם

פתר עהה ביעקב לפ וזל"כ שלו ה' יפין הם

מומנה של ה' מקלבים להורן ונשברו כלים ונהם והם יבה הירע גם לבי שהיו כלי כיקון

לבושי נאמורים ולא נאמורים מהות וכבם

כי המות יעקן משמר ביין סבוב החכי וזהו רגליו יוהם מנות מאופן עמוד הזרועות שהם ב"ם

זבד ונקבע עד שבא הלך המלך השמיני

בבוב שאחר ך יצא מן הכתרים בסוד

ויפוזו זרועי ידיו

והנה נרקבן כנז' שדרך נשא לפ קמץ עם ונחלה האחזין לפ רכב עם ויק נחר

מעוכים לרגלים להיות כמוף גם הרגלים נקראים הזוון כמו שאמר הרב ז"לה על

לבמן בח' פ' וזהו נ"ב מה שאמר בתוס' שבועות לפ

יח פרק ב' ד"ב משמש עם הטהורה ואמר נטמאתי ינעון

דר של ביבן ורחוץ רגליך ומנתבושב לא נושא ובו' ואכרגלי ובשלב דבור כהרוצים כאופן

צפורני רגלין בקרקע כה שיאגזרע דרך המשולים ויפוזו

כי הפסוק אומר ויפוזו זרועי ידיו והרב אומר רגליו להורות על מעין ועוד שהיה לו לומר

טאבר מת ונמצא כי אור זה החדש המאיר של הג' נקודים

ויפוזו יד' זרועין או ידיו לבד לא שבשנים

ראשונים הוא עד ב' נקודים על הטיבור והיסוד אך הז' אחרונים הם

מאירים דרך הכתרים של הרגלים ונבאר עתה סלוין כי הנה

שיך פלרואבורה ז"לה וגם בזוהר כי אין לא

עשרה נקודים של כבר נז' לעיל פרק כי הם הם הנקודות של

יקראו לגלגו לא של הרי כי כמו הנגלים

סגל והנה ט' נקודות הם מן הקמץ עד השורק ולא נמצא בכלן נקוד

וגם בזוהר לעך לם ב"ו והמולכים להוריד הם

שרק יד על אור רק א' וה"א החולם וגם נקודה אחרת באמצע וק"א

מו' קלות בבורע ובבללא הזרועות ורגלים

נקודת שורק כוחו ושאר הנקודות הם למטה מהאוריות ~ והנה

אחד מלכת כם לקוצים לפ וזל כי

צמח

קנה כרת כרוב חולם לעילא כתר עליון

החולם הוא כנ"ב בבורע הירון

ע' לפ קכה עא ונמצא כי הנה

קידכים שהם הרגלים הם ימים שניות בנוק

הרב בעל"ה האיכון חכמה ובינה ~ ובן בזוהר פ' פינחס דף ר"ל ב' חולם

האק מלמטה יוצא נקודת החולם

הראשונות והם שמתוב רל' ים שניות הם

על כתר הנקודים לכן הטיבור

ירשמע ורגלים שאם מכל תגבול כבר

עו' וה כתר עליון על חכמה ובינה ואחר

ונולע כי חולם אחד כתר על

בורע כי ידהם מלובש הם מן בנפול ולזה

מכי' הקחור הרב ז"לה שהוא כתר

חרון כנז' כביכון לפ ק'

הולך לגזכיר הפסוק ולדרוש רגלי ~

על הנקודים שאר אחרו כתר עליון

עא הלי כי החולם עיקרו כתר

הרב בעליה האיכון חכמה ובינה לפ"כ

נקודים לחכמה ובינה ולא אחרו לאחר ואימא

האק אחנם נעשה כתר של הנקודים והבן זה שלא יתלוקו מאמר הזוהר זה עם זה ועל זה הקים כאשר הנקודות ואחנם משורק ולא ליסוד

אך יצא הבל אחד לאבא ואימא לנקודין כי הנקודה שהיא
כעין יו"ד שבשורק היא יותר עליונה כי היא נקודה ומתנהג
יונק אבא לנקודים וגם כי צורת יו"ד וחכמה היא יו"ד השמא
קה"שא והוא שלהשורק שהיא אות מתמנה יונקת אימא לנקודין
כנודע כי נקודין חכמה ואחורין בינה .. גם הטעם כי אבא
היא בחינת יו"ד שלז"א שהוא ו' קצוות לבד שנתכו כי אימא
להוציאם לחוץ ולכן היא לוקחת אותו ונגנזו בנקודין להקבלה
עם כנ"ל כי הנקודה שורק הוא כי סוד כמו צמח וקמץ הוא
שחמיבה ולכן הוסס ניקוד באמצעו האורין נחלשוק ..
כי כן היסוד נתון באמצע נצח והוד והקבלה יוצא ממנו נקרא
שורק בואו כנודע כי גם היסוד הוא ו' זעירא .. אמנם יש
כאן מקום שאלה כי הרי בזה המלכים אם אתה לבל שלה כנ"ל
כמ"ש א' כ' הנה היסוד לאימא הוא הדעת שלזעיר וכן

ואימא שהם בהדים שלא חכמה ובינה שהם נקודים
קוים שהיו מלבושים הנקראים אבא ואימא כנ"ל
באדרא זוטא עם. חכמה אב בינה אם ועוד
שהם היו מדבר בכתר עליון לנקודים היה אומר
קמץ בכתר כנודע שלא שייך חולם בבחינה אחר
שהוא כתר עליון של בחינה אחרת שהחת החולם ואחר
כתר עליון של הנקודים הראשונים שמלתו של כלהתיקון
וכפי זה שבה לאלם קמץ הוא כתר לנקודים ובענק
זה הנה קמץ כתר כ"י פנל שבא שעל ה' לאלם
קמץ אין בעלם בחינות נזכרות בתיקון ואולי שגם
כתוחים שבנקודים ואין לו כי דור ופתח לזה ..
ועיין באחור לה

כאן בא"ק היה כן כי הדעת דנקודים יונק מיסוד א"ק ולא מוח הגלגלת ושלושה מוחין .. והתשובה כי האימא
לאצילות הנה היא אחרי בת עצמה ויקבל בכשה עליה הוא הזעיר לעשות לו מוחין ובשהיא דוכבת מורכבת
שנשתל היסוד שלה לתוך מוחי ידביק שהם נצח הוד ולכן הזעיר לקבל מחכמה ובינה שלו אמנם
כאן אך עתיד ולא רבון ואז קבל קלמאה היסוד הקבוע בסוף הדעת הוא הנעלם ראוי שהוא נבוה מנצח והוד
ונמשכת כנקודים הדעת שלהם נבוה למעלה מאור שלהם ונמשכה כי משיום היסוד דא"ק הגעון בדעת הנקודים
משם מתמוהו יוצא הבל ואחרה שלחכמה ובינה לנקודים שהם הקמץ מתנה .. ונאמרו שהב ז' נקודות שהם
לשבר האורות ולכן יצאו מתמעטת מספר הז' נקודות הסתומות לנקודים מ"י צבורה רנ"ו אך להאיר להם:
והנה הנקודות הם ז' והצמוצים הם עשר והטעם כי הנה ז' התחתונות מהו לגמרי פנים ואחור כנ"ל בכ"ד
ואחוריהם דאות גם הם נשברו .. ועוד יש בחינה אחרת שהם בחינת נצח הוד יסוד לכתר לנקודים לבינה

במות
זה נבאר יותר כלם שלא שם אחוריים שלהם פניהם לעשות מוחין לאבא וגם הם נשברו
כמות נבי"ס וק' מעוטן מן הדרושים הרי הם עשר מלכים אשר מאירים לדך עשר צחונים ..
כי אין מתלבות גושה מוח כנה שלשהון נד' ואמנם הוי עשר בחינות של מאירים לדך הצמוצים כבר
לקבוע בחבור לזה ואחור הדבר ולה שם כי המ' נתבאר שכל זה נגם היות ז' נקודים התחתונים חסרים האחרה
הוא וכן אחר מושתם כלם .. ואולי שיש מאמר האמין כל עיקר ואבא ואימא לא היה להם האחרה האמין רק האלל
לאחר מלכים ששון זה .. גם כלם לא בשלמות והכתר גם הוא מעט שלבה האחור עצמו של האמין
כתר כ"א נה"י וכלם כיון יותר שהוכשל הנה הוא בהחוק מקום וכפי מלוחת השלו היה אומן שביה
בחינת הי"ר בי הי' שלכל להכתר ולא כל אחוריים כלהם מושונים זו מזו ככל בהכ"ד ועיין אחי עם ככ"ד ..
של כמו זה וכלם נז' חלבנות קייכן ועם:

פרק ט״ו

פרק שישי

ונבאר עתה אופן הבחינה העקודים ויציאתם מן האורות עין לאזן .. ולכאורה
יציאתם לא הייתה כיציאת העקודים כי הם יצאו המלבושים דרך אותה תפלה
והברור אחרונה בכלל שאר חג"ת. אמנם היה נראה כי הסולה יצא הכתר
וכו פרצופים כל הנה שאחריה ונשאר במקומו ואח"כ יצא החכמה מכלי שלה ונכנס במקומו ועמו פרצוף כלקח
שאחריה וכן עד המלכות שיצאה מלבושת באחרונה במקומה וכמו שית' בזה באורך לקמן . גם היה כך שינוי
אחר כי בעקודים יצאו האורות ואח"כ בחזרתם להתעלם שרשם נעשו בחינת הכלים בכלל בשאר חג"ת כנ"ל ..
אבל בנקודים הבלה יצאו הכלים ונעשו הפרצופות אור מעין בג' אורות אוזן חוטם פה בכלל כ"ד ונעשבו במקומם
זה אחר זה על השלום העשר כלים ואח"כ ירדו האורות נ"ג זה אחר זה עד הנה שהבלה יצא הכתר בכלי שלו וכו פרצוף
כלהם אורות וכן על השלום י' אורות .. והנה בצאת של י' נקודים הנה הג' ראשונות שהם כח"ב יצאו יותר מתוקנים
כי יצאו לדרך קוים ועיין בהג"ה מ"ל איך יש קוים עם היותם עגולים אך הז' התחתונות לא יצאו מסודרות לדרך קוים של
זו תחת זו נפרדים זה מזה וכמו שנבאר חג"ת נה"י כי לזה נקרא בחינת זו תשעה הנקודים בזה
והטעם לפי שג' ראשונות קבלו אור מאוזן חוטם פה לבחינת כלים בכלל כ"ד ולכן יצאו יותר
מתוקנים בבחינת קוים אך הז' התחתונות שחסר מהם אור האזן לא יצאו כלים בתיקון קוים
רק נפרדות זו תחת זו כי לא היו תי' שיחברם יחד ויהיו לאחדים ובהג"ה מ"א יב' זה היטב עש"ה ..
ועיין באדרא נשא דף קל"ג א' איך חוסר התיקון גרם מיתת המלכים
והנה גם הג' ראשונות עם שיצאו לדרך קוים עכ"ז לא היו כל א' בפני
עצמה בבחינת פרצוף מתוק כאשר הוא אחר התיקון בנז'
לקמן בחלק ג' כי זולתי היו שהג' כבלולות היו בדרך קוים
אך לא כל א' בבחינת עצמה ולכן הג' כלים
ראשונים היה בהם יותר חוזק וקיום מהז'
התחתונות כמש"ה בהג"ה ומ"ל כח"ב שלכן לא נשברו .. ונבאר
עתה סדר יציאת האורות כי הנה תחלה יצאו הי' כלים ואח"כ קבלו
לצאת האורות בנ"ל והתחלה יצא אור הכתר בכלי שלו ויצא עמו

		כתר	
	בינה		חכמה
		דעת	
		חסד	
		גבורה	
		ת"ת	
		נצח	
		הוד	
		יסוד	
		מלכות	

כתר
חכמה בינה

נקודות

נ"ל שבתוכה ידעת האורות שלא הוציאו המלכים לבד ולא נזהר שלא סבין המפורש שהרי הם עשר לא אחד עשר אבל היא בבחינת הכתר הקבוע ולכן בכלל זה אינם כי אם עשר והטעם שאין הכתר נמנה בכשר ספירות בנוי בם' עתיק ... דף ... ועיין שם והיא כונתו כי בשעת הבנין מופרשים בהכל ואלו כי גם לפי נראים פה החשבון כי באין חוכך נכח הוד לא ונם כזוהר הם עשר עם הדעת:

גם כל הט' אורות התחתונים ולהיותם אורים בכלים באורו והנאה שנגלה בעי הרגה לכן היה יכול הכלי שלהבתר לסובלם
עם ולא נשבר וגם לסיבה הנ"ל כי קבל האורה האזן .. אח"כ נאחז בכלי הנה האור שלו שהוא כבר ויצאו הט' אורות
התחתונים ונכנסו בכלי של החכמה וזה היה אחר שנזדווג הכתר מיניה וביה כי גם הוא כלול מזכר ונקבה ובכח
הזווג ההוא הוציאם לחוץ בכלי החכמה עד הנ"ל שא' חג"ת כמ"ש כי אי אפשר להוציא אורות של בכח זווג ושיעור
כלל זה .. ובהיותם בכלי החכמה כל הט' אורות הם מחוברים תמה/ויכול כלי החכמה לקבלם כי הט' מלבושים
הנאין הם כלולין בו ואין נכון להניח הבנים הנבלעים והנסתרים בתוך הזכר בעין טיפה קטנה . ואח"כ נאחר
עם אור החכמה להוציא את הבינה ובה כלולים ז' בנים עמדם של התיין המוכר בתוני אחוו ובגם החכמה לבינה
בסוד זווג פנים בפנים והיו כלם בכלי הבינה כי תחלה היו אחור באחור ואח"כ נזדווג הכתר עמה ונה"ך
והמשיך מוחין להם ואז חזרו והיו חו"ב פנים בפנים והז' תחתונות נכללו בה והיו בה אח"כ בסוד מ"ן והיו
מעמדים בבחינת מוחין להוציא עמהם ואח"כ נזדווג יחד אחר ואז הוציאה ז' מלבושים של במו שית' באר
לקמן וגם כ' כלים של החכמה ובינה לא נשברו . ואחר צאת הז' התחתונות מן כלי הבינה אז היו יוצאין -

החלק השני

החלק השני

לביאור הז' התיקונים והשבירה ויתחלק לה' פרקים ואלו הן ״

הפרק הראשון

אחר שנתבאר כבר בחלק שקדם שהן ג' נקודות רק שורות איך נכנסו כל אחד מהם בכלי שלה אך הז'

צמח: אף כאן יש מחלוקת מלכים שלו פני' בס' ה' מ"ה לשער זה והוא כתוב בס' [illegible] צמח עיין בלם ״

צמח: עיין בספר עולת תמיד שמתחלת שמולכו כו' ״ יותר באריכות ובן פרוב [illegible] שבעות ״

התיקונים בהכנס כל אחד בכלי שלה היה נשבר ואחר שנשברו איך נשברו הכלים שלהן התיקונים וגם הג' ראשונות מה חסרון היה בהם ולמה נשברו הג' ראשונות מהן התיקונים ואיך שהלכו כי שו השבע התיקונים הם הם סוד סמוך ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום וכו' והנה בתחלה נאמר לך קצת עניין ולך קצת ענין ועכ"ב יתבאר כי שו הז' התיקונים הם הם ז' מלכים הקדם אשר כל א' מלך בכלי שלו והכלים במולכו מה וקם הכלי התחתון בכלי אחר וכן עד הז' כי כלם הם שביעית הז' כלים התחתונים ואח"כ כלם נתקנו על ידי המלך השמיני ״ הדר כמו שיתבאר בסוף חלק זה כלו באו"א ש"ב ״ והמוכם התחלקות ז' מלכים שו כך הוא כי קלטת של הנקודים הוא המלך הראשון בלע בן בעור ״ והב' הוא החסד ״ והג' גבורה ״ והד' ת"ת והה' נצח והוד שהם כמו פלגי גופא בגו' והו' יסוד ״ והז' מלכות ״ ועיין באו"א ש"ו שגם שו הז' מלכים שהיה גם בם נכנס בכלל פרצוף ופרצוף מה ה' פרצופים אך כל מה שאנו מדברים בחלק זה הוא בז' מלכים של בעולם הי"ם לנקודים ״ והנה צריך שתבאר הקדמה אחד נגלה כוללת רוב מאמרי הזוהר ושיהיה בקי במבוא שערים הלא היא כי הי"ס דאצילות עם שהם עשר אינן נחלקים רק לה' פרצופים כי הכתר פרצוף קודמה אחד שלם ״ וכן החכמה פרצוף אחד זכר ״ וכן הבינה פרצוף אחד נקבה ״ ומחסד עד היסוד פרצוף אחד זכר ״ והמלכות פרצוף נקבה אחד ״ הרי הם ה' פרצופים ואלו הם סוד הוי"ה אחד הכוללת כל הי"ס דאצילות קוצו של יו"ד בכתר שהם עתיק ואריך והיו"ד עצמה חכמה וה"א בינה והו' הם הו' קצוות מחסד עד היסוד וה"א אחרונה מלכות והמוכם בקבצות של הה' פרצופים בכללות יהיה מהם פרצוף אחד לבד כי כתר חכמה בינה הם ראש האצילות והז' התחתונות גוף האצילות וכמו שיתבאר בג' בשערים הבאים ובמבוא שער ג' ח"ב כ"ב איך העתיק הוא בחינת כתר של הי"ס דאצילות ונחלק גם הוא לי"ס והג' ראשונות שבו שהם רישא דעתיק אינן מתלבשין בשום מלבוש מהם אך הז' התחתונות שבו מתלבשות בי"ס דא"א ואח"כ הז' התחתונות דא"א גם הם נתלבשו באו"א וזעיר ונוק' וג' ראשונות דאריך נקראו מגולות ונמצאו עתה דקין רישין דעתיק ואריך ג"כ הם מלבושות וגם הנקרא כתר לי"ס דאצילות ואח"כ נאמרו התחתון הקין רישין דא"א מגולות והיו בבחינת חו"ב דם דאצילות ואחר ז' התחתונות שלשתיהם נתלבשו בזו"ן וזעיר היה בבחינת גוף הי"ס דאצילות שהם מחסד עד היסוד ונוקביה לזעיר היא התפארת והאחרונה מלכות והיא בחינת מלכות של הי"ס דאצילות כמו שיתבאר כל זה בשערים הבאים ב"ה ״ ונמצא כי בהתחלה הי"ס דאצילות היו כלן בחינת פרצוף אחד לבד ״ אחרים לפי פרט נחלקים לה' פרצופים כי אריך כנגד עצמו הוא פרצוף א' וכן החכמה וכן הבינה והזעיר ונוקביה כל אחד מהם פרצוף בפני עצמו והטעם הוא כי שאר הספירות אמת הוא שכל אחד כלולה מעשר ״

צמח: קוצו של יו"ד בכתר וכו' ״ ואחשבר שמדבר פה בעתיק' לעתיק והאריך אשר עתיק לוקח לנוק' הטיליות לכתר לבן ואח"כ הי"ס התיקונות והנה שבקן היו"ד חוה לו העתיק הי"ן עתיק ואח"כ כלומר הנחלק לשנים של מלכות ונק' שאין מלאכות זה אין בשאר פרצופים ובשם עתיק ביעקב לפ ״ ״ תולדו פרס ואחר שקוצו היו"ד הוא בכתר ועש ״

אמנם אין בה רק כללות לבד ולא היה דיוקן פרצופים והמשל בזה הנה זרועותיו אמנם יש בו צורה וראש
וגוף ועינים ושאר כל [מחוק] רק כללם עכ״ז אין בו צורת פרצופים ממש של הראש ושל העינים וכו׳ עם היות
שכולל מכלם בדרך כללות אמנם יקרא הזרוע חסד להיות בחינת החסד נעשה בו כלל שאר הכללות —
אמנם אלו הה׳ פרצופים הנז׳ כל אחד מהם הוא פרצוף גמור בכללות פרטי פרצוף א״א רמז א״א ואבא
נ״ם ונראה לזה כמ״ש בזוהר כי הי״ס האצילות הם נחלקים כל אות׳ מן ההוי״ה עד קוצו של יוד וכו׳ כמ׳ ויורה
לה י״ו עם כולם (במות ובפ׳ כו׳ לה מ״ב ב׳) ובמקום ההוא אחרים גם באדם רבה ונזכר לא הזכיר
רק ה׳ פרצופים אלו אמנם ואלו ויון עם היות כי באדם רבה לא דבר לנגלות פרצופי אלא היתה להורות
נעלמים יחוד ליחוד ואין אמנם כמו שנאמר בה בס״ד וא״ת ואמנם באדרא האזינו כי היה
לא יעול ושם עם בפרצופא שלמה ואז קובה לנקודים אז וכל עיקר אדרא זוטא לא דיבר שם לגלות
זה והבן היטב זה אח״כ נמצא כי יש האצילות ונחלקים לה׳ פרצופים לבד עד שבכללן ויש בה שאר
אחד שבר שעה יבאר כל הנבלא בזה התחילו ויש שעלה זה זה כל נקודה מהם לאבונות וכו׳
הנקודה אחרונה נעשית מכל אחד פרצוף שלם כולל כל עשר ספירות ושאר ו׳ הנקודות אלו כל ענין
כשבאו מהם פרצוף אחד לבד הנקרא ז״א וא״כ היה ראוי שבהם בסוף עולם הנקודים לא יהיו רק ה׳
נקודות לבד שיעשו אח״כ ה׳ פרצופים אלו יהיו ה׳ פרצופים ו׳ נקודות כל פרצוף מן נקודה ועוד
שלמות זה היה מן נקודות ולא מן י׳ כי הרי כולם כי הכלל המספר הוא עשר וגם כולם כי כל פרצוף
דוקא י׳ על הזורם כל הי״ס כלולה כל א׳ מי׳ וא״כ יהיה זה מי׳ נקודות ולא מן ואם נאמר שהוא
נקוד מכלם שיש לו עשר ספירות גמורות והשאר כל א׳ מפרצופים א׳ לבד גם זה אינו עולה כהוגן
ובפרט כי אדרבא אנו מוכיח עלינו שנק׳ זעיר קטן מכלם ואיך יהיה נקוד מכלם יותר כי כל הד׳
פרצופים הם תוך ספירות והוא לבד מן ו׳ ספירות ואם נאמר כי הו׳ ספירות הזעיר אינן רק פרצוף
אחד שנתחלקו לו׳ נקודות גם זה אינו עולה מבואר כלל א׳ שהרי כולם כי י״ס הם לא׳ לזה הד׳
הם בתחלה נחו׳ בזעיר ואח״כ לא נמצאו רק ה׳ ספירות לבד גם שלמות נתחלקו לו׳ נקודות ון
וכל א׳ מהד׳ אחרות כלא שם נתחלקו לעשר כנודע כי אין פרצוף פחות מעשר ואמנם
התשובה לזה הענין הכתוב הוא שהתחלקו לא היו רק ה׳ נקודות לבד וכל א׳ כלולה מי׳ ומכל נקודה
מהם נעשית אח״כ פרצוף א׳ שלם אמר הכתוב כמו שנאמר בה׳ בשעתם הבאים כלא במקומו
ואמנם היה הילוך בניהם והוא כי להיות שאלו הה׳ נקודות אינן שוים במעלתם כי הג׳ ראשונות הם
חשובות כאחד כנודע לכן היה להם תוספת מעלה על ב׳ אחרונות וגם אלו הב׳ יש תוספת מעלה בה
העליונה על התחתונה ואמנם הג׳ ראשונות עם שבכלן הב׳ התחתונות הם חשובות באחד
עכ״ז יש תוספת לכל א׳ מהם על חברתה והענין כי הג׳ עליונות יצאה כל נקודה מהם שלימה וכלולה
מעשר בחינותיה והנקודה הד׳ יצאה חסרה ולא נכללה רק מן בחינותיה התחתונים והה׳ בחינות
עליונות שבה לא יצאו ונשארו דבוקות במאצילם שהוא מקום לאה והנקודה הה׳ יצאה בחינה ונשארה
העליונה שבה וכל פ׳ חלקיה התחתונים נשארו דבוקים
במאצילם גם׳ עוד יש שינוי אחר ביניהם כי להיות שהג׳
נקודות ראשונות יצאו שלימות כל אחד כלולה מעשר
חלקיה לכן גם זה תוספת אחר והוא שכל עשר חלקי
העליונה שבה שהיא כתר בנז׳ כפ׳ ג׳
ומין שאר הבחינות השלימות וגם שלא
נתלבה לבחירם באחד הנקודות כנודע לכן
נקראת בשם נקודה בנז׳ אח״כ נעשה

וזה שזהו הרמוז באדרא רבא דף קמ״א ע״ב
באתקפ״ו מצופא קדישא דנוקבא ר״ל שנעשה
מצופו שלה מאחורי הנקודה כתר ראש שלה
הנקראה נקודה שוחית לבנינה ועיין שם ::
ועיין עוד להסכים בזה עם האמור בפסוק
מפורשות שבעת״ק לקח ז׳ כבוים לז׳ התיקונים
ז״א וכבלה הוא כתר לנקודת אחורית די״א
מלכות ובכל מקום שנזכר הנקודה העשירית
שהיא כתר שמנה ספירה עולה למזכרת של
האמור ועיין היטב בדף הששר
קבלה ::

הנקודה היו כוללים ונקשרים ומתחברים ביחד חיבור גמור
אמנם נקודה הדביעית אשר מתמנה נעשית אח״כ פרצוף
זעיר אנפין להיות שלא יצאה של מה וכולה בכל עשרה
חלקיה לכן גם לו חסרון אחד כי יצאו אורות הו׳ חלקים
האחרונים שלה הנקודה ההיא נפרדים זה מזה ולא נקשרים
ואמנם הג׳ נקודות הראשונות עם שכלן שוין במעלה לענין
השני התיקונים כי הם לבדם יצאו שלמות בכולה כל אחד מהם
מכל העשר חלקיה עכ״ז ודאי שהם בעצמן יש להם יתרון זו
על זו ולכן גם שיצאו שלמות ב״א כהם שינוי והיה יותר פגם
בשלישית מבשנית ובשנית מבראשונה עם שהפגם שאירע
בהם אינו פגם גמור הנקרא מיתה גמור רק חסרון ופגם לבד
כמו שיתבאר בא׳ בפרק ד׳ הבא ::

הכלל העולה
כי אינם רק הנקודות להיות הג׳ ראשונות כלא מהם כלולה מי׳ חלקיה מקושרת החלקים בחיבור גמור לכן
לא נקראו כל אחד מהם רק בשם נקודה א׳ להורות שלטות חיבורם אכן הנקודה הרביעית שהוא ז״א עם שהיא
חסרה ונבואה מהם כנז׳ להיות כי אורות הו׳ חלקי הנקודה ביו מחולקות לכן נקרא בשם ו׳ נקודות עם אמת
שכלן אינם רק ואלו נקודה א׳ ונקודה הה׳ של מלכות יען לא יצאה רק חלק א׳ מי׳ חלקיה נקרא בשם נקודה
א׳ עם שאינה רק חלק עשירי מנקודה א׳ באותן כי הג׳ נקודות הם לבד ונק׳ י׳ נקודות לם יבא הנז׳ ושו הה׳
נקודות מהם נעשו אחר התיקון ה׳ פרצופים שהם א״א ואו״א וזו״נ והנה הנקודה הראשונה היא קוצו של
יו״ד שבשם הוי״ה הכוללת כל האצילות ונקודה שניה היא נגד הי״ו ונקודה הג׳ היא ה׳ ראשונה שבשם
ונקודה ד׳ להיותה נחלקת לו׳ חלקים כנז׳ לכן היא רמוזה בו׳ שלהוויה הנז׳ והנה הנקודה הראשונה
ונקודה ה׳ היא ה״א אחרונה שבשם הוי״ה הנז׳ והנה הנקודה הראשונה כוללת בג׳ ראשין הנז׳ ברש אחרת
האזינו שהם עתיק ואריך ושכמות שכאריך שיתבאר בשער כפ״א כח״א ואמנם השינוי שיש לשו הו׳ חלקי
הנקודה הרביעית שיצאו נפרדות כנז׳ כבר נתבאר בשער ח״א פו׳ והענין יותר בביאור הוא כי הנה ביאתם
שם כי עתה יצאו הכלים ואח״כ באו האורות לכנס בהם מירן ואתגבענו הכלים שלא יכלו לסבול
האורות והנה הג׳ נקודות שהם הג׳ כלים הראשונים היו כל א׳ מהם כלולה מעשר אמנם לא היו הי׳ חלקים
שבכל נקודה מהם מגלויין אור פרצוף בצורת קוים רק כל נקודה כלולה מעשר והיו העשר מקושרין
וכזו האמנם בכללות הג׳ נקודות שלשתם היה בהם קשר אמיץ מאד כי היו שלשתם יחד בבחינת קוים
שהוא בחינת פרצוף בזה כתר והם שלו הנקודות המגלויות בענין קוים היו שלשה נקודות
אחרות נחלקות לשבעה חכמה בינה חלקים כנז׳ והיו זו אחר זו ולא בצורת קוים כנז׳ בכן ואז
היתה נקודה ראשונה כוללת כללות הג׳ ראשין הנז׳ שהם עתיק ואריך וחכמה אחרת אך לא מתוקנת בבחינת
פרצוף משום רק בדרך כללות לבד והיו שלו הג׳ ראשין הנכללים בזו הנקודה הראשונה מתפשטין ותך הנז׳
נקודות שתחתיה והם לבושים שלו אבן כ׳ נקודות חכמה ובינה היו בסוד קוים כנז׳ וז׳ התחתונות היו זו
על זו כנז׳ ועל כלם לבושים של הנקודה הראשונה המתלבשת בתוכם והיו ב׳ נקודות בסוד חכמה
ובינה והנקודה הד׳ נחלקת לו׳ חלקים היתה בסוד נה״י שלהם והנקודה אחרונה שהיא חלק א׳ מעשר

בגלגליה׳ בתנועת מעגליות שלהם באופן שהם׳ נקודות ותנועות עם היותם כלא׳ בגלגל פני׳ לא היו הבעלי חלקים אל
כל אחת בתנועתם בתמיד קוים כמו׳ והתנועה הזו התחלתנות עם שהיום בגלגלים פני׳ גם לא היו בהמון קוים
לא בתנועות ולא בגלגלות והיו עליון הדברים והסיבות אשר בהם מעותה בגלגל ולא נבדל מהם ונעשה הדבר
שנבאר שם אח״כ כי הנה׳ דתנועות חשובות באחד כגלגלי בגשמה לכל התנועות משל כלבור להני גשם
מגולגלים ולכן היה בהם הגלגל גופות אשר לזה נ״ב היה סיבה שקבלו האחר מאין חוגם פה לאלה קושין
אבן ׳בהתהוות׳ להיותם בתנועות מגולגלים אשר לזה נ״ב חסר מהם אור האורך אשר מתנועה נעשה בהינע
כלים שלבם בנזל חא״כ לכן יצאו חסרים בחסרונות הנה׳ ואין היה נקרא דשות הגלגלים נבראים רק מגוף
ולכן לא יכלו לקבל האור ומה כן בגוף חיבור עלבנים אחרים הנה לו כי החיבור נראה קוים נחוק והקטן
בפיהר כמעלה הקוים אשר בהיותם א׳ לא נבראים ישבה בלאחר כמו שלאות אם אם הם הבים ובקיומם
מתנועתם יחד אמנם לבד לא יכלו לבאר ובתוס׳ נ״ב חוק לבם שבע יאמינו ונע״ב הנלקך החיבור עד
הזעיר להחזיק תוספות הרבים ולשמור רשות היו׳ ובמו שיתבאר בע״ה בא״ק חו׳ ומ״ל׳׳

פרק שני

אחר שנתבאר בפרק שקדם כי הנקודות הם לבד לא שהגלגלים
שאין בלא בגלגל מעשר וגם שהיו מתנועותם אך נקודות זעיר לא -
יצאו רק בחלקים ממונה לבד וגם שהם נבדלות והנבראה לא יצא
רק חלק הנפשיות שהם עליון אבל להם טעם על מה שנד המשכל יחבבה לחלק לאחד היה
שנויים המלאכות והשמים הנעלמים הם זה והוא נסתר על מעולם להיות בהם הב׳ שמשם גלה להיותם
חסרים ונבראים ולמה לא יצאו מתנועתם בתכונה גמורה כמו שהיה אחר הדיבן אם הם אם קבל
עליונות נ״ב כי גם הם לא היו שלמים בתמימותם כנזל ״ והתשובה לזה כאשר
כבר נתבאר בהקדמה מבואר שעלים כי השכלות כלם הנעלמות היה סיבה הדיבן לגבר
בהפעולה מבוך החוכל ולא להיות זה הדיבור זולתי על יד הרחק והשכלות ובכל עולם מרחקם
ביותר גופות על חשבם עילוי החומר והפעולות כמו שנתבאר בה״ש שט״ו ונאמר כי מעלה קניינים
היה עילוי גמור של הפעולות כי ע״י מרבה המעלבים הם והחזרו לדיבון נתבאר החוכל מעין הפעולה
כי ילך בכלים בתרבם בעולם בבהמה ונשאר שם הפעולות ובעת הדיבון הוכר החוכל ועלה לעולם
באשלות כמו שיתבאר בחלק זה ובמ״ב והנה אין מלנעת החילוקים והדלבות לא כמו שהם כך
ו׳יחד בראשית אשר בהם נבראה העולם ובתוס׳ אמרו׳ עולם חסר יבא מחסר ואיך שהם הן
בהדיבור שהם הן מעלבים קנה׳ ובטעם כי הלא זון הם בני אדם וכל הנבראים ואנחנו עמוני שכל
כולו׳ שנאבד על יד זון ואנחנו׳ שנים בתוס׳ בכם אתה לא עליכם ובהם הכנים מנגע באמונה
שהם זון ולא יורך למעלה ובתוס׳ ובהשערכם שולחה אתכם
ואחור בלשון נולדת עין זנב היה הפלגיות בן איש נודד
זה הקבלה בגו׳ בהי׳ שהיזון האמנם בבחלה מנגע הנפש
בהתחלות היה האם ובתוס׳ ולהשעבם שלחה אתכם ובפי׳
ובן כסיל בנה אמו ובדיות הנפש נבל עולה עד האב הוא
זה ואמנם גם באמתו׳ שהבהם כי יש נפש שיוכל לחנים

ולא יורד למעלה
צמח
זה מבוון עם התגות
בם לקוצים דף על אנכי
מגן לך אחריך אורן המקום הנך
מגן ונע׳ ותם סוד ג׳ דאשונות
לזאת ענ״ב הכוונה של ג״ש מעולה

מגן

בחלק

מען אבל כפי' בלק לפי קצה כ' כרוך על
אם עוונות בשיעור זה וגו' עד דבריו לנו
אותו ובה אמור ולא יותר לתנועה ואולי
שר"ל כי התנועות אינם מתנועעים במנוחתו
הבחינה שלא יותר לתנועה אבל באיכותה
אותו מתנועעים וזהו הנה כבלק והרב ז"ל
בדרך אחר שאם שהם אותו לכלות
ובדרך אחר פירש אותו דאתעלות וכפי
דרך זה היה בה כענין דאותו וזהו ולפעור
בספר שהרב יעקב לפי ולהבנתם
עולה המעשיות נאחרו הכלים והנה כשר
הפנים עב' קה באותו שמונע הפסד
עד אותו היינו עד הכלים ובאנמרו ולא יותר
לתנועה והחמה היינו עד העשיות כפי
הנה לרבים ..

בחלק העשיר הנחבר שבה וכו' כי לא של חבר וגם
אחרה לא ימלך בו וכו' וכבוה לאחר לא אחר ולכן
חלק הכבור הבוא לאחר שבוא הקלורה שלהם יחרבר
לא אחרבו לו והוא יכול להיות אם כן נמוך מאחור
עוונות שבא ואז תוכלה החלק ההוא להבדל מסד
ולהבדבות מעי כוחם לבל יבוא תמונה' חמ"ם בבסא ליום
חנינא ויש פנים שתולה יותר על הסוד שבה שהוא החלק
הנ' שבה ואז מסתלקים לתנועה הב' חלקים הנ'וה'
ובן כל כיוצא בזה יש פנים שיכול להבדל והמסיר לחלקי
הקדמונים שבתולבות המחברת שבה ולתמצא אך חלק
העליון שבה שהוא הכבד אי אפשר להבדל כי תוכה
הוא לא יורד ספי' מסבב העשב והתולדות עתידים שאם
לא כן הוא הרבות וכיהר אז ונמצאת התולדות שנמנעו
כפשט חלקיה הקדמונים אשר להוכם הקדמונים יכולים
להאמין בהם הקלסות ולכן מסתלקים אותם הכבד
שבה אינו מסתלק לעולם כי אין בה כל כך שלימות

ואחריה הקלימות והאל כסוד החלק העשיר שבה שהוא הכבד ואז היא בסוד לבי ומעטי אך שלמון
והנה זה שנים אם יתאחזו בה הקליפות בדרגא לתוצאה כנגדם בסוד ועליך יוחד מות איבך תוכבשלה
כנגדם תשכ"ח היה אז אין זה חלק אחד מהמקבלות כי בדרכו כנגדם יחלה העולם כי ייגבו ומסד
יותר מורא ויתאחזו בו הקליפות את זה נגלה וכהיות הפנים ניגל מאד בנגע עד בזמיר האותם
אין הזמיר שום על הבוגדים כי נוקבה לעיקר הספירה מאד וכו' לפרש **דמיון** ד"ר רחל למדבר
חמאת ריבון ואם לא יותר בקצה ובלע לין והנה עיקר אחיזת הקליפות
ויתקרב בכחם המסתבב את חוה בתחלה ואח"כ עי' פגם האדם נג' לבן אחיזתם
בה הוא אחיזה עלמה ואם היו מתאחזין בע' אמהות שבה הקליפות של הקליפות לא היו יכולין
לעורר ולכן ולהשכיר הכוחות מעם אחר הקלבם כה ולכן מסתלקים הע' קדמונות אך
העשירית העליונה נשארה שאין בה ולכם אחיזה יכולה לעורר בהיות הקדמונים מעורבים מעשירים
ושבים בתשובה ... האותם בזה אינו כן כי לא יורד הדבר העליון והוא אמנם אין של הקליפות
אחיזה לבה כלום ואינו לדבר מעט ונם אם יתאחזו בכם אחיזה מעט יכולין לחזקן ולא לעורר ולכן
אין חשש בהיותם שם וייכן מהם כי יכולים משם היא לעצמם והיא מעוטה מאד ונם כי יכול
להעורר ולכן אין הקדמונים של זמיר מסתלקים נס בפגם הפנים והראיה הם מעוכבים להתגלא
ושייך כי הן הכחות שם גם וז"ה בראשית אשר כל הנבראים נבראו מעצמם ומעוכבים להיותם
נמצאים להעמיד העולם ולא שתכלו בו האותם כהגיע הפגם בזמיר את הן הקלבות ניכר
הנה כאשר שם לנוטה הנז' האותם הכל לאמונות שבו שהם כחב והנה הם המסתלקים
כי לא יורד מעולם בקבלת העליון אם הן יפגמו שם וייגבו משם את אם היה אחיזתם

גם מועטת משחד להיות אחוריים במקום העליון ההוא הוא אחוריים של עלומה מאחד ויחטא העולם ונמצא כי
זעיר הוא להפך מנוקבא כי בעת שיחטאו נכנס הכתרונים למטה אם יחטאו במלכות או מסתלק יסוד
הכתרונות ונשאר כבראשונה ואם יחטאו בזעיר או מסתלקים הד׳ עליונות דשא לזעיר ונשאר גולם
ה״א לבדו ׃

ועתה

נבא לתקן השאלות שיטתן בריש
הא׳ מקום כי להיות בין ראש המוחין העליון שהב׳ נקודות ראשונות שיצאו
מתוקנות לאך ק״ים ונשלמות כל א׳ כלולה מעשר לפי שאין שום פגם מונע שלמים שיצאו
להסתלק א״כ בעת הפגם אכן הב׳ נקודות האחרונות שהם נקודת הזעיר ונקודת המלכות הנשאר
חסירות וצריכות להתקנות ובלתי למיבות הנז׳ והוא כי אם היו נשלמות בתחלה בעת אצלותם הראשון
לא היה אפשר להם להסתלק א״כ בעת הפגם והיתה אחיזת החיצונים בהם גדולה מאד ויחטא העולם
ולכן הוספת נקודת הזעיר חסר מן ראשונות ולא יצאו רק ו׳ תחתונות לבד ונקודת המלכות
חסירה כל הט׳ כנז׳ אכן הד׳ ראשונות לנקודת זעיר והט׳ תחתונות לנקודת נוקבא יצאו חסירות ושיהיו
באים א״כ על ידי התיקון של העיבור כמו שנבאר בע״ה בשער א״א פרק כה שכתבנו שיצאו ע״י התוספת ולא
בהשראה נמוך יכולות להסתלק א״כ בעת הפגם כיון שאינם מושלמים בה היות מוכחל אצלותם ובזה
לא יאחזו בהם החיצונים ויחטא העולם והנה מעבר היותם לו׳ ספירות באים חסרים כמו כדי שא״כ יבואו
על ידי התיקון והתוספת עוד היה בענין כי אם הם חלקים שבנקודת זעיר יצאו נפרדות ולא מחוברות ׃
והתשובה לזה כי הנה אין הפגמים שוים כי יש פגם מונע באחד לזעיר ויש פגם ובו׳ ואם היו מתוקנות
מתחלה הנה סבת החיצונים פוגמים בחלק א׳ מהם היו החיצונים נאחזים בכולה קצוות יחד
להיותם מחוברות ושוים כיחד בעת הבריאה ולכן נשארים נפרדים כדי שאם יפגמו החיצונים בחלק אחד
מהם פגם שלא יסתלקו משם כמו עכ״ז יתבודדו מהחלק ההוא הנפגם ולא יאחז הפגם בכלם יחד ׃
ואמנם הד׳ ראשונות לזעיר אם היו גם הם יוצאים בעת אצלותם והיו מחוברות יחד היה הפגם מגיע
בהם א״כ בשלשתם יחד אף אם לא יפגמו רק בא׳ מהם והיה אחיזה רבה ויחטא העולם ואם היו יוצאים
גם הם ויהיו נפרדות כמו השאר קצוות כדי שאם יפגמו בא׳ לא יפגמו בכלם הנה אין לך פגם גדול מזה
שהג׳ ראשונות יהיו נפרדות זו מזו ובפרט כי ג׳ ראשונות חשובות כאחד ואיך יהיה או פירוד בהם ולכן יותר
טוב היה שלא יצאו מתחלה רק יבואו א״כ בסוד התוספת כדי שאם או יפגמו בהם יוכלו להסתלק מלהיות
בחיבור אחד יחד ולא יתאחזו בהם וזה יותר טוב משישאר א׳ מהם ויתלקו השנים כי שכינה לעולם א׳
הפירוד שבהם שהם נגעת הפגם בג׳ ראשונות וזה מש״ל בג׳ שלשה כלבוד דמי ׃ וזהו פי׳ טעם
מאמרות נברא העולם וכו׳ כי הוקשה לו מה שאמרו בקבלה
שלמות העשר ספירות לזעיר יצאו עשרה מאמרות נפרדות
וכי היו יכולים להבראות לגוים מאמר א׳ עד שיצאו שלשה
נקודות האחרות בל אחד כלולה מעשר ע״ס שרות וקדמייט נקודות
א׳ ונבראו מאמר א׳ נברא העולם הנברא ע״י זעיר כנודע׳
והוקשה לו להפרע מן הרשעים וכו׳ זהו פי׳ נלוי לתכנו יתפק
שיהיו צדיקים ורשעים בעולם כי כל פגמיהן לבד תקונו
מתוך הקלפה כנ״ל ולכן שכר ועונש ואילו היו מקושרים יחד כל עשר מאמרות לא היו הרשעים מקבלים

צמח

בשלשה מקומות בא
בלשון זה כאן וכאן
וכיך לומר כל הפחות משלשה כלבוד
דמי ובן שנינו במנחות בפרק קמא
לסוכות ובפ׳ כתובות פ״ל לם כן אמר
דבא התנבאה פחות מג׳ כלבוד דמי ׃

[illegible]

עונש הנפש כאן ובעוה״ז כי הרי עונש החוטא בחלק א׳ ועונש החוטא במספר חלקים יהיו שוים כי אם יתחלקו מעשי הנפש נמצא שכל יתחלקו בנפש חלק א׳ כמו בהנפש כלה ודין שכלם קשר אחד ולא להתחלק לאחד ולא חבירו אבל עתה שהם נפלים אשר זו נ״ב סיבה שלא יצאו הב׳ ראשונות רק על ידי תוספת בכן הנה יש שכר ועונש כי כפי הנפש שפועל הפעל כך מתחלקת במדות וכן החלק הנפש ואז מקבל לו הש״י עונש אם מעט ואם הרבה כפי מעשיו וזהו נפרע מן הפועלים שמוחלין את העולם בקיומן נברא ש׳ מתחלקת נפלים ועל׳ ליתן שכר לצדיקים וכו׳ אם מעט ואם הרבה וגם כאלו היו כלם נקשרים מחבר שלא היה יכולת בנפש להתאחז בהם ולא היה שכר ועונש אך עתה בהיותם נפלים הנפש מעשי בהם ואז הש״י גמולו על שכר פעלם וכפי המסתלק כן יפרע ממנו׳ ·· עוד יש לומר באופן אחר כי לו היו מתחברים יחד כל העשר ונפש שיהיו נקשרות הנה כשהנפש המצוי שהוא בנוקבא כי בזעיר א״א מעשי כ״ב בכל פעמי כלה בהכרח כי אין יכולת להתחלק אבל בהיותם בסוד תוספת היו למלכות זה הנה בהוא חו׳ הנפש הם מתחלקים כל ט׳ חלקים המלכות האחרונות ואין נחבאות בלבד רק כשעמם אבל הנפש הוא בפועלים המוחלין את העולם וזה׳ שלא נפרע וכו׳ והוא על דרך אם חטאת מה תפעל בו וכו׳ ·· והנה בזה נתבאר לנו שאלה אחרת למה הוצרך הזעיר עיבור וינקה ועיבור שני כמו שיתבאר בשער ה׳ מ״ש ... ולא באבא ולא באימא ואף גם בנוקבא לא היה רק עיבור א׳ כמו שיתבאר בש״ו אך הענין כי ז״א אשר היו בו שני תחתונות א׳ בנוקבא שיצאו ונקבות נמלכות זה מזה ולא כך אם שלא יצאו כלל ב׳ ראשונות שבו לכן הוצרך עיבור א׳ לתקן הג׳ קצוות נוקבא הנ״ל ולחברם ביחד ע״י העיבור כמו שיתבאר בש״ח א״א ואח״כ בעיבור שני לקבל את יחד הג׳ ראשונות שחסרו לו מתחלה אשר הם נעלמין סוד ג׳ מוחין הנ״ל כאשר יתבאר בש״ח ה׳ אבל בנוקבא לא היה רק חסרון אחד שחסרו תשעה הט׳ חלקים בהתחלתם ולכן בעיבור הראשון לבד יספיק לה לשיבואו לה כל הט׳ חלקי׳ שחסרה מתחלה ויבואו עתה בסוד תוספת בפעם א׳ ונעשית נוקבא ותוחזרה הכל בפעם א׳ כי אין בו רק נקודה קטנה ונבנת כאחד עד השלימות לעשר והנה זה היסוד לשערים הבאים ··

הכלל

העולה מכל זה והוא שורש גדול להבנת זו כי הי״ס דאצילות אינן שוים זו לזו כמש שורשם אינם רק הספירות לבד וג׳ ראשונות בלא כלולה מעשר אך הרביעית לא יצאו רק הו׳ קצוות בתחתונות שבה מתפשט עד יסוד והמלכות שביסוד כלולה עמו והתחתונים יצאו החלק העליון והוא הכתר שבה לבד ואח״כ בעת תיקון המלכים שחזרו להיות אז נתקנו זו״ן והיו גם הם כל אחד מעשר ספירות גמורות וכזה הכין למען כי ז״א להורות כי הוא תיקון קטן בתחלה ואח״כ נגדלו ע״י התיקון כאשר הגדלנים אריך ואבא ואימא ונמצא כי חנוך נח״י של הי״ס דאצילות אינם וספי׳ גמורות רק ו׳ חלקים שבי״ב א׳ לבד ובסוד כלל זה שהיסוד התוכות כי״ה ... זו ... לך עם זה כמות שלשה תיקונים בתכונת זו ··

צמח

גם כתב בכוונה טעם שהקטן יש בו ליטן מה שאין בגדולים ועיין שם ובזוהר אדרא רבא דתקונא כ׳ יש טעם אחר כי א״א לקח שנים עוזין וזה לוקח קן ולכן נמשך זה נקרא ז״א זעיר אנפין כלומר בעל הפנים כנז׳ והכאן אני מוזהר שלא לפרש זעיר לבד סב״י משמעות זעיר פרש בכל שלא זעיר אנפין במשמעות כ״ה   גם יש דבר אחר והוא בהיות זמן קטנות ואז אין לו כל כך הארת פנים כמו של

ובענין

והנה זה נקרא נ״ב זא״ז ולא כא״א ובאות שלא נזכר בהם מוחין לקטנות ״

פרק שלישי

כי גם נקודות [illegible]

אחר שנתבאר בפרקים שעברו ונכללו בשער חג״ כד״ כי הם נקודות שנות התחלה ולא מלכים כי נקודת הרביעית נחלקו לו חלקים התחתונים שבה כי הג׳ ראשונות שבה נאחזו רבועים בשלשה אשר מהם יצאו ונקודת חמישית לא יצאת מתמונה רק כבכתר שבה כאופן שב׳ נקודות אלו הם נחלקים לז׳ מלכים שמתו ״ נבאר עתה ענין שורש מלכים לשון אשר מלכו ואיך מיתתן לעשרה ואח״כ בפ״ד הבא נבאר התיקון והחסרון שהיה גם בג׳ נקודות הראשונות עם שהיה שבה ומיתה מעוט ״ גם נבאר למה נקראו הז׳ מלכים נקרא מיתה מעוט וכנגד הג׳ ראשונות אינו כן ״ ובאור טעם זה הוא כי הז׳ מלכים התחתונים היה בהם מיתה גמורה כמו שנבאר מעולם שרוחו הגוף של האדם אשר נפרד והנפש שאין בו כח עוד לבוא אל הגוף ולהעמידו כלא כבוד מת ושב אל העפר למטה ולכן באו המלכים שהכלים שלהם שלא יכלו לסבול אור הגדול מיתו — וירדו אל העפר הוא עולם הבריאה והוא עלה אל האלקים היא אמא עלאה שמשם יצאו האורות והעצמות המורכבת בהם הוא שנסתלק ולכן נק׳ מיתה כי כל האור מסתלק ונבדל מהם לגמרי ומדרגתו למדרגה התחתונה יקרא מיתה כמ״ש בזוהר כי נאמר באידרא הם קלה כי לא רצה להגיד את כל מה שהיה מדרגתו וכו כלא וימת מלך מלכים ע״ש ״ אמנם הג׳ נקודות אשר היה ע בג׳ ראשונות ומה שנפל מהם נאמר באחוריו ונתנו את שרי — למטה ממקומם כמו שנתבאר בה׳ ״ ולכן לא יקרא מיתה את ביטול בעולמות עוד יש טעם אחד ויתבאר בפ״ב

צמח כל הספרים כתוב שעדיין לוקח הם כרכים הו׳ התחתונות דבן וכו׳ שלא יצאת ממלכות שהיא מבללה כי אם רביעי נקודה משותפת וכו׳ אחד מעשר חלקים כנגד כח״א א״כ מה חלק כתר לנקודת מלכות לפי שהרי אין נקודת כתר שלה כלולה מעשר כנגד כח״א וכו׳ ויצאת נקודת הכתר ראשונה ושורש הנה נרמז במאמר כתר מלכות דא״א כי אסרה בחינת מלכות וכתר יצא בראשית בתחלה וגם זהו מרמז לראשונה כי תחלה היתה בסוד אבן בסוד נקודה כתר ואחר כך בו׳ אורות הכוונים של יה מלך הוד קיסוד אז היתה לראשונה כי תר כתיבן יסוד וינה כמנין אלף ועיין בשער ה׳ כ״א את שמשמעו שהכתרים שלקח שנים מו׳ התחתונות די״ל מאחר שהיו ספירות לא בסוד שהיו נקודות ועיין שם האמור ונקבא רזא נקודה ספירה דספירת מלכות הכן חוץ מבחינת כתר שבה ומלכות ועיין הפרק שיש בין נקודה ספירה כולהות במפתח עולם בי״ע [illegible] ובזה כלל שעמעו נבי׳ כמה בתיבות ״ ועיין כאן לק

צמח הנה בכל הספרים שאב״ל נק׳ מיתה והוא לענין עבה קשה מוסלק ה׳ לנגד כלים שבירתן ומיתתן ובן דמיתה נקרא שב״ל לקחתם ר׳ לעזר שלך לך י״א לה עתו בהיות יותא עבה אחר באופן שלשה ס״ת נקרא מיתה א״מ מתן לחיים גם לרגע מלהיות דם ביד ואחר שהיה שבור שנים גם מעט בנו שבה הלב לגמרי שעשה נק׳ מיתה ובטעם כי באורות לא שייך ״

ואמנם טעם של הנה כבר נתבאר בפרקים שעברו ונכללו בשער חא כד כי הג׳ ראשונות לקחו האורות לצורך כליהם בשבולת הזקן האלו קודם התיקון בעקום אשר שם עלשה אורות אזן חוטם פה אבל הז׳ התחתונים לקחו האורות מחוטם פה לבד ואחר פרצוף אור האוזן שהוא הגמור ואחד גם האורות מחוטם ופה לא לקחו כמקום הראש האור קודם לא כעצם הכלי תרחין שבולת הזקן ולכן האור כליהם היה מעט לא היו כלים חזקים ולכן כבוא עצמות ואורות לגופם לא יכלו לסבול ומתו ״

ועוד טעם אחר כי הוא הג' ראשונות חשובות באחד כנודע ··
ולכן היה כח בהם לקבל האורות הם מעשה בז' התחתונות שיצאו נגלות
ונפרדות בכל בחא כנא ·· ועוד כי הז' התחתונות שהם החסד
הנה מוכנ' ראשונות כי כל מה שיותר מלמעלה למעלה אין הכלים נכרים
ונגלים בו והם נחתמים ולכן בהתגלות בהם הכלים להיותם תחתונות לא
יכלו לסבול האור הגדול שלהחתמים ונשברו ועיקר הטעם הוא היות
שנים מעורבים בהם והם הנעלמים הכולל עד אחר התיקון שאז נתגלו
מהם נם והקליפות ואז נתקנה כמו שנת' בשער א"נ פ"ח ואמנם גם בג' ראשונות עצמן יש בהם שינוי כנ"ל

שבי' ולכן בהשבר הכלי נסתלק האור מוסיף
שהיה מתלבש בתוכן למעלה כמו הכלי ונשאר
באצילות להוא ונתמעט חד כהן ולכן בהילוך כל
שבור שבריאה גם מוריד לשרשים בנקל
ויזה לנתיב ק"יבן יהלך מודרגה להתלבש ק"יבן
אצילות להוא קם כיה שה"ה שלם ונתמעטו ··

צמח כתב כן להק' יש לו פי' ביטול במ"ט חא"ד כי הכתר שלקח אור האוזן מעמוס לא היה בו ביטול כנ"ל אך
נקל להוא לא מסבו שנגלה הוא שחסר מהם אור האוזן היה בו ביטול כנ"ל אך לא מיהב מעמוס כמו
וי"ה ביטולו קטן שהרי אין בו כי אם מנס הז' התחתונות ·· והנה שמשורק פרק ח' ממבוא זל כי טעם מיתת
בעלמא כמ' שבה ובלם לקין ז' מלכים של היה בי הנשמרים לפי שלא אך שלשה שהם נשארו בכלים ולכן
כבוד קלע ביטול ואינו כנ"ל כמו הוא ·· לא היה כח בעצמו לקבל האור ולכן מיתו ·· וכאשר רצה המאציל
העליון לתקנם החזירם לשרשים שנשארו בכלים ועל ידי כן נתקנו ··

ולעוד כי הדברים האלו כי הג' עליונות הוציר הם הם שורשם הז' התחתונות ולכן בהיותם חסרי התיקון מיתו
ובעת תיקונם קשורים בסוד העיבור של שורשים שהם הג' עליונות ויצאו שלמים עמהם ואז נתקיימו ··

נס אפשר שהוא מה שכתבנו בסוף שנ' חנ' פ"ח כי שרשי ה' נקודין נשארו במולבות העקודים ועמ"ש ··
גם עיין במ"ח פ"ג ·· הכן ענין השרשים עם שאר הכלים הם יותר בזוקים לעד ואפשר
שלשה הם האורות שנשארו בחוד האדם קדמון אשר משם יצאו עיניו של כנ"ל חא שב ויזה נראה
נכון ·· ונראה עוד סוד ביאת של הז' מלכים ומיתתן כי הנה נתבאר בח"א פ"ו כי אורות של הז' מלכים
שהם זעיר ונוקביה היו כלולין עם הבינה בכלי שלה וכאשר יצאו של האורות לבנם בכליהם אז ע"י ענין
המלכה כמלך יושב על כסאו ואח"כ היו מתים ונופלים מכסאותיהם והנה בתחלה יצא אור הדעת שהוא מלך
הראשון כנ"ל ר"ש פ"ח ויצא מעיק כל הדרגא הנג' אחר אדם למינה אינן מתעתק כמו שנתבאר בפ"ח ואז יצאו
גם כן עמו הז' מלכים התחתונים בהכאה אל הטלין מהם יצא מנוגה התחתונים ואז נכנסו כלם ביחד בכלי הדעת
והנה כל הז' מלכים האלו שוין כי הם סוד וקשורה ואין אחד מהם נגל מחבירו כמו נקודת החכמה או הבינה
שהם נגלים מזעיר ונוקביה יען שהם כנגדם אלו מהם אבן של אחים הם ומשטרם שזה רק שזה חסד וזה דין וזה
רחמים וכו' ולכן בהיות אורות של רבים ויש נגלים בהשוואה אחד לא היה כח בדעת לסבלם כמו בהיותם
למעלה בג' ראשונות כי אז כל הג' אורות עמק אור הכתר אינם נחשבים למאומה וכן הם אורות בערך
החכמה וכן הז' בעמק הבינה כנ"ל ח"א פ"ו אמנם כל הדעת לא יכול לסבלם אם מנחמת האורות הז' נוספים
אם מנחתם עצמן כנ"ל לפי רוב הנ"ל בר"ש האי פרקא ואז נשבר כלי הדעת ומת וירד הכלי הנשבר של עולם

במקור הרת נטולה שולם נקרא ת"ג כנודע ··

קבי תה דל במקום שיהיה שם אלב מקום עולם ה הביאה כי עדיין לא נתגלה מלכות אורות ואור הדעת נסתלק למעלה ולכן כמ"ה נבאר מקום מעמוס

במח אחר שהבינה נקרא אדם ואני שמיר כי התלו בר"א כאצלון ועתיק אבי"ע בשבל בבריאה וזהו ולא

שיד בכל אחד ואחד בבריאה ·· גם נתבאר הוא נבאר מקום עליה

הגה"ה: ולכן לא היה כח לקבל האורות ומשם שלא היו הם
[illegible]

ונראים אשר תולדו ופישם שהם ... ר״ל
באופן אחד שוה ... ועוד אחר
ואחר ויתלוך באהם ובא תוספת
התוכב לא אחר וישוב באהם וגם נראין
שהם זה לפעמים תוזה להראות בכל אחד ויתלוך
בקוו ולא אחר אחהו ובתוכותו ואחצי
שאין ראיה לדבר זכר לדבר ׃

האורות כל אחד ואחד אחר שכבר נפל ׃ ואח״כ יבאו האורות האחרים תוכל
הלוא כמו שיעבו ונכנסו בכל החסר וגם הוא לא יוכל לסבול כלבך אורך
לסיבת הנה כי כל אלו האורות שוין ואינם כעולים זה אצל זה ומה בכל החסר
וגם הוא ירד על עולם הבהיה והאור של החסר עולה ונתרבה וירדו האורות
אחרים מכל הנגוע ועוד נכנסה בתוכם בחינה והוא כמה שראוי שהוא
כי היסוד גם כל ובעשה הדבר כי כל מעלות היסוד הוא מונה שמולך
מה שכינה שעלו מהחסר ועד הוד שבהם מה שעין חמש חסדים
בזכר אות נקודות בנקבה כנ׳ כש׳ ח׳ כ׳ ואח״כ כלא מהה׳

ספירות יקיב ביה יחד רשימו ותולדות מה שלוקח מהם ונעשה היסוד כמוד ויצא יוסף אחר כל הכספת ה׳ כספת
ה׳ חסדים ואז גם כל וגם כל זמן ג׳ שהם ה׳ חסדים כלא כלל מני׳ ונתלה כי כלה זה אורות של כל הגבורות
ירד עמהם הל רשימו מאור החסד להראות היסוד ואז מאורות הגבורות הלא לא סבלה כל הגבול ונשבר וירד
בבהיה ואור הגבול נסתלק וירדו לאורות האחרים וב׳ רשימו א מן החסר וא׳ מן הגבול ונכנסו בכל הדעת
ולא יכלו לסבלם ונשבר וירד על הבהיה ואור הדעת נסתלק וירדו ג׳ אורות אחרים וג׳ רשימו בכל הנצח ובהוד
כי שניהם נחשבין לא׳ הרי כלו נראה כלל בכת ולא סבלם ונשבר כל הנצח וההוד וירדו לבהיה ונסתלק
אורם למעלה ולעניי אומר שאחר כי ליס תולדות הנצח וההוד למלך אחר זהו כפי האמת כי שניהם אחד
אמנם כולוי שבהם לא נכנסו בנצח הג׳ אורות וג׳ רשימו ונשבר ואח״כ ירדו שני אורות ואח״כ ור׳ רשימו
בכל ההוד ואחד ונשבר כמו שנתבאר בכל ואח״כ ירדו ב׳ אורות אחרים וה׳ רשימו בכל היסוד וגם
הוא לא סבלם ונשבר וירד על הבהיה ואור היסוד נסתלק וירד אור המלכות לבדה בכל שלה ועכ״ז לא יכול
לסבלו וגם הוא נשבר וירד לבהיה ואור שלה נסתלק וטעם לזה שעם היות אור אחד שלה לבדה לא יכולה
לסבלו הוא כמוש לעיל שזה חה תו וכו׳ כי תולדות העקודים נאצל כל כלי אור שלה זולתי אור מאורות
קטן שנתוסף לו מזווג אחד לעקודים ונקרא אור הדוה ר׳ ולכן נקרא במלכות
לה ועכ״ז וגם כן אסתכלו לא לא נראה לאצלה מלבות כלום ר״ל האור שלה
אמנם נתוסף מעקודים אחר כנ׳ וכיון שכל אלו הכלים של הנקודים לא נעשו של
מהם כלות אור העין בנקודים כנ״ל אח״כ והעקודים הם שהם של הנקודים כנ״ל
סוף כ״א לכן כיון שכל המלכות העקודים נאצל חסד כלים האור שלה נע״ז הכל במלכות הנקודים
שאחר תלה ולא יכול לסבול אפילו האור שלה ולכן נשבר גם הוא עם שלה היה בה רק אור אחד לבד ׃

זה פירוש
סגי ולא מוני
שבפשור דרושים לה

פרק רביעי

נבאר עתה כי עולם הנקודות הראשונות דהיינו ז׳ מלכים
כלל המלכים הנה בז׳ המלכות שבר בזהב שבכלו הז׳ כלים שלהם למעלה

בטבאה ולכן יקרא מיתה מותם ושכל התחתון הב׳ ראשונות עקר הכלים שלהם נשארו קיימים בתקונים
באצילות עם אורות שלהם לאחר זמן מה שתתקנו ונתן מהם הם בחינת אחורים שלהם שלה הכלים לבד ונאצלו בחינת
הקטנים שלהכלים ולכן יקרא בהם ביטול ותקנה אך לא מיתה מותם ושכל וכזה יובן כי בתחלה דבר וזווג מעמע
ולא מיתה רק הז׳ מלכים לבד ובמדרגות אחרים מתחזק נראה כי גם באותו יש ביטול ותקון ובמעט אחד
שבהם אך יובן כי מזכר כי מיתה נשאל אחד רק כשכבר אך בשלה ראשונות יש בהם פגם מלבד וכדור כי גם

כולם נבלעו אחוריהם בנה״י והטעם גם כן שלו ראשונות שמקום שינוי וכמ״ש שיש הרבה פנים לכן ז׳ תחתונות כי שלו
עקודים ושלו תיקון מתוק כנז׳ וזה היה לסיבת חסרון האחרים שלא לקחו שלא כחוטם ופה שלבד ואח״כ גם זו
לקחו למטה בנשמה דאדם קדמון מעשר שבולת הזקן ולמטה אחר אשר נפסק כבר אור האוזן העליונה בכלל
כבר שמע ואח״כ גם יש שינוי בג׳ ראשונות שלמטן כי נקודת הכתר לקחה אור האוזן עצמו ושני נקודות לא
לא לקחו רק הארת חוטם ופה לבד רק שלקחו ממקום נקוב משבולת הזקן שעליו לא נפסק אור האוזן והרי יש בהם
חסרון נמשך מתיקון הכתר שלקחה אור האוזן עצמו וגם הכתר עצמו יש נרשם שגם לקח אור האוזן בעצמו הי׳
בריחוק מקום בשבולת הזקן אח״כ הרי יש בג׳ שינויים נרשם א׳ בנקודת הכתר שלקח אור האוזן בריחוק מקום נרשם
נ״ל וכו׳ מתוכן שהוא שלא לקחו רק הארת חוטם ופה רק שלקחו ממקום נקוב נרשם בג׳ [illegible]
בג׳ תחתונות שלא לקחו רק הארת מחוטם ופה בריחוק מקום מאד במקום דחיקין וכנ״ל [illegible] אח״כ [illegible]
ואח״כ [illegible] שבהם [illegible] א׳ בפני הכתר וא׳ בפני חו״ב וא׳ [illegible]
ושלו קן כי בז׳ תחתונות נשברו ומיתו לגמרי הפנים והאחוריים כלם ובאותן האחוריים לבד נקבעו ולא
נשברו כי נשארו בכלל האצילות בנה״י כנ״ל ובכתר לא נתבטל רק בחינת תיקונות [illegible] שלהם של בלעד
ולא אחוריים שלו כמו שהוא ·· ונבאר עתה ענין אחוריים שהוא [illegible] ועם [illegible] ונבאר
בזה כי החסדים והגבורות הנקראים בזכר ובנקבה הם הם המוחין [illegible] ומשלימים חסרון חלק
האחוריים של הזכר והנקבה וע״י כך נעשים חזרת הזכר והנקבה פנים בפנים ולכן שלו החסדים והגבורות
כעת נקראים אחור באחור יען הם משלימים האחוריים ופעם נקראים פנים בפנים יען ע״י השלמת
חסרון האחוריים נמשך מזה חזרתם פנים בפנים האמיתים עיקרם הוא בחינת האחוריים כי [illegible]
אחור באחור כי אין האחוריים נגמרים לא [illegible] ועיין שלא אח פ״ל ועיקר אמיתת
זה נתבאר בשו״ת [illegible] ·· והנה בהיות הוא טרם עולם המלכים היה מתקן המלך כבר היו מתקן
באחור ונשלמו אחוריהם ע״י המוחין שבהם החסדים והגבורות שנמשכו בהם מזיווג הכתר [illegible] וכנ״ל בכלל
פ״ל [illegible] כי פנים בתשובה חזרו הוא פנים בפנים שלא ע״י מעשי התחתונים ובלי מ״ן נוקבין ואז [illegible]
[illegible] הז׳ מלכים [illegible] אח״כ בסוד מ״ן נוקבין להעמיד הוא על עמדם באורך המוחין ופנים בפנים
אמנם אחר הפגם [illegible] לשום זווג פנים בפנים רק ע״י העלאת מ״ן נוקבין ולכן אם כאשר
ימלכו ז׳ מלכים היו קיימים ולא היו מתים היו מעלים תמיד מ״ן נוקבין בבינה כי הבנים הם הם המעלים
תמיד המ״ן נוקבין והיו מעמידים תמיד את אותן קיימים פנים בפנים באחוריהם אמנם במות של
המלכים חסר בחינת מ״ן נוקבין [illegible] ולכן לא נשאר [illegible] המוחין באותן [illegible] להם בחינת פנים בפנים
כנ״ל ואז חזרה בחינת של החסדים והגבורות של אותן המלכים אחוריים ירדו גם היא למטה וחזרו הוא
אחור באחור נמצא כי האחוריים שנפלו מאותן הם הם בחינת החסדים והגבורות שהיו בהם אשר
השלימו אחוריהם כנ״ל וירדו החסדים והגבורות עם בחינת חלקי אחוריים שלהם ע״י החסדים והגבורות
כנז׳ ·· והנה להיותם הוא [illegible] אור האוזן הנ״ל מן שאר האורות חוטם ופה לכן גם האחוריים
שלהם היה נכלל שהם החסדים והגבורות שהם הבחינות המוחזקים פנים בפנים ·· ואמנם גם בכתר
היה בו קצת ביטול כנ״ל ואיך [illegible] נכלל כמו כאן והענין כי הלא נודע שכל מלאכות מוחין הם באים
מלובשים תוך נה״י [illegible] ומלבוש של הקוים שלו כמו שיתבאר בשו״ת [illegible] כי המוחין בזעיר
באים מלובשים תוך נה״י [illegible] והנה גם המוחין דאותן המלכים

שלהם

שהם מן הכתר כנ"ל אח"כ גם הם עב"כ שיבואו מלובשים רק נה"י שלהכתר בבחינת האצילות הה"ג
שבהם כמו שהוא בנה"י דא"א שהוא לעיל ועיי"ש והנה כיון שאלו החסדים והגבורות של חו"ב נפלו ונתבטלו ולא
גם מלובשים שהם חלקי נה"י לכתר גם הוא ירד עמהם ונתבטל והרי זה הוא גם כן בבחינת הכתר
האמונה בבחינת שבכתר נכנסו בחו"ב ואנו נחשבים עוד מבחינת הכתר לכן לתנאים נכנה קבלת בחינת כיטול
אחוריים דחו"ב ולא נזכר ביטול בכתר לפי כי גם' ונזכר זה אמנם האמת הוא כי בכל העולם נקודים היה פגם
וביטול ובכ"ל באח"כ פ"ה שהם סוד נשמת נקודים בשו"ת הרגלים ועיי"ש והנה לפי כי נמצא ביטול נה"י
שלהכתר הוא סיבת לכל יחוד הארת האוזן המשולה בחוק מקום במוחו גם כמשו היה במוחו שהם נה"י
של הרחמנים וגם זה בבחינת הלבושים אבל כי כבר ירד אור האוזן מכל מקום גם אם הוא במוחו וכו'
העינין יתבאר לך מוסג אח"כ פ"ה וכו' כי מכתר של אלו הנקודות נמשך
אבל העולם שהיה וחלו לאחר וזה החלק של אחר הוא שאינו כולל
כנס"ז..

הגהה

כ"ה שבעה
בחכמת הכתר

לבן..

פרק חמישי

נבאר בו סדר יציאת הז' מלכים הראשונים בבחינות ואיך מיתתן והיכן ירדו הכלים והיכן נאחזו האורות עם שפעם באצילות לכך כל' ככ"ל.

הנה בתחלה יצא אור הדעת וכו' כלים שאר האורות ככ"ל מכל ונכנס בכלי שלו ונשבר הכלי וירד בעולם הבריאה כ"ל העתיד לבאר בריאת ככ"ל טבע כי העולם נקודים נתפשטו בקומת אריך עולם האצילות כ"ל העתיד לקרא אצילות שהוא אחר התיקון כמו שנבאר באח"כ וכו' והנה מקום התפשטות נקודות השבירה שם היה אח"כ עולם בריאה וגם נפל הכלי של הדעת במקום הדעת דבריאה כי שם הוא מקומו המתייחס אליו והאור שלהדעת נפל גם הוא אבל שלא ירד בבריאה רק במלכות דאצילות שהיא סוף כל האצילות
כי עדיין לא יצא אור המלכות דאצילות למלוך בכלי שלה
וסיבת ירידתו שם היה להאיר משם אל הכלי שלו אשר בסוד הנקודה התחתונה של הכלי להאיר בו אחר התחתונה שבו וכו' קצת חיות והאחיז ולא יתבטל לגמרי.
ויוכל לחזור ולהתקן בסוד רפ"ח המתים ופתחו שנתנו
בגוף ולכן ירד במלכות היותה להיות קרוב משם אל הכלי
שלו אך לא ירד בבריאה לפי שאין מקום באורות וגם רק
הבריאה נקרא מקום בה עב"כ וכיון שלא ירד שם
מוכרח בחשבו שלא להיות הכלי שלו לגמרי כי נקרא
ביטול שלא האור הזה כמו שאמר הגאונים כי ביטול של
יריד אחוריים לחו"ב כנ"ל כנ"ל עם שגם הוא אינו שלא
באצילות כי כך מוכרח להיות שלא יכלו
לעמוד שם במקומם למעלה אבל זה לא ירד רק

הגהה כסוד הוויות לא כבשו קלפות..

הגהה שאלו זו"נ

לכן כל המלכות סבלה אור מאחר שאור
עצמו של מלכות לא סבלו.. ונגל לכן כי לא
ירד אור הדעת כי אם להאיר לכלי שלו ולא
לתקן ולזה כיון שלא ירד לכך קבע שם כמו
אורח שהיה מוכ"כ אורח נהל חוזר בבית
אינו קבוע מאחר שמוגבל והעד כל שאורח
עשה טוב עם כלי המלכות בהשיגו שקבע
בו כנ"ל כ"ח בבחינת שעמד בגלה
לכן כל המלכות סבל אור הדעת.. ועוד
אחרת שלהדעת לעלות למעלה ולא לכנס
בתוכה בכלי המלכות משא"כ אור המלכות
שבהכלה לכנס בכלי שלו..

לבוך

לצורך הכלי שלו כנז' ולא לחסרון שהיה בו וכו' ולכן בזה הק"ס באורות שאר המלבושים כמו
שנבאר בע"ה ·· אח"כ יצא אור החסד עם שאר האורות שהחזירו ונכנס ומלך בכלי שלו
ונשבר הכלי וירד בבינה דבריאה כי מצא כלי הדעת
במקומו הראשון. אך ולכן נשאר הוא בבינה דבריאה
עם שהוא עליון ממנו והאור של החסד מ"ה נשאר
הוא עד היסוד דאצילות כי גם הוא מצא את אור
הדעת במלבוש דאצילות ·· אח"כ יצא אור הגבורה
עם שאר האורות ונכנס בכלי שלו ונשבר וירד
בחכמה דבריאה ואור הגבורה גם הוא ירד בנצח הוד
דאצילות שהם חסדים כאחד כנ"ל בסוד ונצח ·· אח"כ יצא
אור הת"ת עם שאר אורות ונכנס בכלי שלו ומלך ונשבר הכלי
וירד בכתר דבריאה ואור הת"ת נשאר במקומו ביסוד דאצילות כי
לא היה לו מקום אחר כנז' הנה עתה אין הרחק בין שום אור משלו
הד' וכן הכלי שלו רק נסתלקו לבד כי שלא יתבטל הכלי לגמרי כי
כל שאר כלים לבוש דמי כנ"ל בס"ד וכו' להאיר בו מעט והנה השלשה
אורות של דעת וחסד וגבורה ירדו ממקומם ומקום ובורא שנתלבשו

צמח
נ"ל שהוא טעם למה כלי
הדעת ירד בדעת דבריאה
וכלי החסד נשאר בבינה דבריאה וכן כלי הגבורה
נשאר בחכמה דבריאה וכן כלי הת"ת בכתר
דבריאה וכלי של החסד שהוא טעם ממשיך
שאמר כי מצא כלי הדעת במקומו הראשון. וכו'
ר"ל כי לא נשאר למעלה על כלי הדעת וכפי שלו
לחזור ולעלות למה נשאר הוד הכלי שלהם ירדו
בנצח הוד דבריאה שהרי כלי חסד וגבורה שבדעת
והת"ת יתלבשו כמו כלי הדעת של כלי חסד
וגבורה ואם נאמר שהוא לדרך הגדלים למה לא
כך בכלי חו"ב ועוד כי כלי מלבוש ירד כחסד
בחכמה דבריאה ולמה לא ירד גם כלי החסד:

צמח
זה רמז הכלל הנז'
בדרושים כי מרה"ק שבוף
אחד נעשה כתר על דבר"א אחרת
והוא כי כלי הת"ת ירד בכתר דבריאה
הרי מרה"ק נעשה כתר ·

בהם ולא יכלו לחזור ולעלות אל מקומם הראשון ונשארו שם להאיר
בכלים אך אור הת"ת שלא ירד ממקומו כנ"ל ולא נחלק כחו כלל אמנם
מבחינה כי בהיות אור עצמו מעולל מהכלי שלו יוכל יותר בהחזיר עצמו
כי לא רצה להיות מעלה כלי לבוש ויחזור ויעלה בכתר אמנם אחר הכלי שלו
ק"ס כנ"ל וגם כי יתר מעט האציל נגלה כי קטן הרחק לחזור ולעלות
למקום נגוה ואם כך יעשה ירחק מהכלי שלו ויתבטל לגמרי ולכן מה

שעה המאציל העליון הנה הו והמשיך כלי הכתר דנקודים שלא נשבר ונמשך דרך קו האמצעי כי כתר דאצי' הוא
מקום שאר האורות כלו מגוקנות בדרך ק"ס ונמשך הכלי הכתר עד חכ' מקום הת"ת שהוא עד היסוד
לזעיר לבד כמו שנבאר הס' כה לקמן בע"ה ואז נתגלה אור הת"ת בלו במקום תוך כתר העליון כי
עד שם הגיע התפשטות כלי הכתר ונתלבש בו ואז אור הדעת שירד במלבוש דאצילות ברחוק מכתר יש לו גם
מקום להתלבש שהרי מקום הדעת הוא בקו האמצעי כי כתר דב"ה ואז גם הוא עלה שם במקומו ונתלבש בכלי הקוץ
החסד כי יותר הוא קרוב בהעתק עצמו מהאחר הכלי שלו ואז כשעלו שם נתגלה גם הוא כח והאציל בכלי הקוץ ונתגלו
יותר שנמשך עד מקום הת"ת כולו ואז גם אור הת"ת חזר להמשך בכלי הקוץ כח לגי' יותר קרוב יותר אל הכלי שלו
וזה נגלה וזה אין מכפר כי הרי יש לו גם כלי שלם במקומו ·· ונלע"ד ק"ס כי כשעלה עולה הת"ת במקום הדעת
כנודע כי עד הת"ת הוא סיומו ובעלות הדעת לקח הדעת מקומו והולך להגדיל עוד הכלי עד סיום הת"ת כנ"ל
והנה טעם הגדלת הכלי הזה היה אם לסיבת ג' ימי הדעת ג' נכנס עתה שם וגם כי הדעת הוא נסתר בשם קצוות כנודע
ולכן לבטיב על הת"ת שהוא אחד מהשש קצוות של השי"ת לכן נתפשט לבטיב לו שאחר במקומו קרוב אל הכלי שלו ··
והנה לקמן יתבאר כי אור היסוד והמלכות גם הם עלו עד הדעת הזה ואח"כ קשה למה לא נתפשט כלי הכתר כלכן

אמצעי של המזלות ולא ישובו לעולם יסוד ומזלות שלא במקומם ·· ועתה זה לך ביאור רחב ונקצר בו והענין כי

כבר ביארנו בזאת הפ׳ כי עולם הניקודים הוא הוא עולם האצילות ומתחי׳ לן
מטבור אדם קדמון עד סוף רגליו בקרוב כמבואר בשער הא׳ פ״ד ועוד
יתבאר בשערים הבאים בע״ה כי בנקודה הראשונה של הי׳ נקודים אשר
מתמונה נעשה הכתר דאצילות הוא אריך אנפין והוא מתפשט עד סיום האצילות
אחר התיקון וכל שאר הפרצופין דאצילות מלבישין ומלבשים אותו זה על זה
ונמצא כי במקום שנתפשט זה הכתר שהוא עד חצי הת״ת לצור שם יהיה
מתחלה אחר כך התיקון מקום הת״ת שלו עצמו ועיבורו וכולהו נמי כן

צמח ל״נ שגם כולם
אות הוא יש בו
פנים ובקצות מלאחור עד
עיבורו אמנם שפע מלובש
בניקודים ··

משערים הבאים כי אות מלובשים לאחר
מן התיקון שלו עד עיבורו וגם מסתיים
ואם את אות אחרי התיקון לא יתפשטו
יותר משיעור זה אך האחר שהוא עליון
מהם יתפשט וישפיל עצמו קודם התיקון מה
שהם התחתונים מתמול לא יתפשטו וישפילו

עצמם למטה את אחר התיקון ·· ונ״ל ח״ס כי כמו שביארנו -
לקמן כי סיבת התפשטות הוא עד חסד וגבורה לבד היה מן הנקודים
שלהם שידו עם הגוף כן יהיה בכתר כי מה שנתפשט מתמול היה
עד״ע נקי׳ של נשמה כמ״ש בכ״ל ·· ואמנם אחר התיקון יתפשט
כלו למטה עד סיום כל האצילות לגמרי ועיד אמנם כי שם מקומו ואמנם

צמח הניקוד מתחיל מן
הטיבור ולמטה והנה
נלע״נ איך נ׳ שלוחות לשוק גם
מתפשטה כמ״ש כי מחסד ולמטה הוא
מלובש בזאת האורח כל אורך קומת
עולם האצילות ואחר איך הניקודים הם
נעשו והתפשטות גם באצילות לגמ׳
כלה כתיב כי מלא בה״ת אדם
קדמון הוא נעשה כתר של הניקודין ומתג׳
מתחיל התפשטה ואולי שכתב לעיל קוח
בנקי׳ לנקודים כאחר הבחינות נקי׳ של
זה בחסד שלזה גם אולי שמולם כת״ת
דאדם קדמון שהוא כתר דאצילות דביין
את ׳שלו להיות נקודות ובנתה מגל
חסד לשוק וא׳ לשוק גם בכלל קומת
פרצוף כ״י שהם למטה ממקום מולם
דגדאדם קדמון ··

הכלי של הכתר שנפל בכתר הבריאה נשאר שם כי גם בתחלה שנגלה אור הכתר בתחתונים הנעלם הנה עדיין
הוא עומד בספירת הכתר ואינו נקרא בירור כלל ומה גם אחר ·· אור הכתר לחזור למקומו אך כלי
הדעת שהיה כלה של בריאה בהתרחק עד אור הדעת מתמול בגו׳ ירד הכלי עד סוף הבריאה במלכות
הבריאה כי שם נגלה המלכות ה׳ יה״ה ואח״כ גם׳ אחר גלה לעיל
כי צריך שלא יהיה מרחק בין האור של הכלי יותר מג׳ ספירות
כדי שלא יתבטל הכלי לגמרי והרי שכבר הרחק הכלי מן הדעת
של אצילות שם נגלה האור עד המלכות דבריאה ששם ירד הכלי ׃
והענין כי האמת הוא כי היכא דאפשר אפשר כי כשנגלה אור
הדעת אינו חסר בהיותו למטה במלכות האצילות בין ששם סוף
גם למטה לא היה לו כלי אחר להתלבש בו וכלי הדעת היה נגנז
בה יותר קרוב שאין אחר שכבר יש לו כלי למטה יותר יתפשט בגוף
עצמו מתגלה הכלי שלו ועם כי גם הכתר הכלי אינו כלבן גדול
כי מה שאנו חושבים הוא אם יהיו ג׳ ספירות במעלות דאצילות
רחוקות בינים אך כל קיים לבריאה אינם נחשבים כנגד חדל
בשני ספירות אחר דאצילות והיכא דלא אפשר לא ליקבן בולי

צמח למטה הוא אומר והיכא
דלא אפשר לא ליקבן
ובסוף אומר ועיקר החשש שלא יהיה בין
האור והכלי ג׳ ספירות הקצות מאחר אפילו
שיהיה א׳ זה אור מאיזה כלי שיהיה ובזה
היה מספיק ·· ויש לומר כי לבא מרחיקו׳
הנה יש לו מעלות לבא וא׳ והרב ז״ל הקפי׳
לבא כלא א׳ וא׳ וטעם לבא א׳ וא׳ להודיענו מעלת
מעלות המדרגות ולזה לא כתב האחרונה
במעלות שהיא אור אחד המאיר לכל מאיר
אחר שהיה מספיק לבוא שאר לכל מעלה
מדרגה בתוך עצמות ··

כי אם בנוקבא ·· ואם תאמר מלמטה לאצילות ועד ראש הנקבה הם ז׳ מלכים נשמות האצילות ויש מהם כל
מלחק זה ·· יש לומר כי אין אנו מוכחין רק עניות נ׳ ספירות דאצילות דיקנות מהם אמנם כח הנה כלמקום
אצילות מלא מעורות אחרים שיכרו שם כנז׳ אשר בהיותם שם יוכל הכלי שלו לקבל הארה מהם או גם מאור הדעת
שלא מוגמש עליהם אך עיקר החשבה האמיתית הוא שלא יהיה בין האור והכלי נ׳ ספירות דאצילות דיקנות כי אז ודאי
מתבטל הכלי לגמרי ומזה דקי״ש לשאר הכלים הנקבים בהארה מאחר המלכים הקדמונים כמו שנבאר ·· אח״כ
יצא אור הנצח וההוד דרך כלי נבראת כאחד ומצאו מקומם פנוי כנ׳ כי שם ירד אור הגבורה כנ״ל ולכן הוצרך
גם הבינה להתפשט בכלי שלה עד למטה עד מקום נגלה כולה דרך קו שמאל ואז עלה אור הגבורה שם כי כבר יש לו כלי

צמח

ויש לתרץ טעם מאחר שהכתר דרך ל׳ להתפשט הכלי שלו למטה לא התפשט בחכמה הכלי שלה קודם הבינה ·· ואולי יש לומר מפני שא״א אם הבנים ז׳ מלכי׳ אבל אחרים היא הבינה ככולם ·· ועיין כמ׳ הדרושים דף שמוכרח כטעם לקמח כי כבר אמרנו שירדו שם במקומו אור הגבורה כנ״ל ולכן הוצרכה תחלה הבינה להתפשט דרך קו שלה עד מקום האור להיות נגלה אחר כך יכין הרי האור הוצרכה הבינה להתפשט עכ״ל ··

במקומו ואז גם הכלי שלה בהארה אורה ממנו ירד גם הוא עד היסוד דנוקבא כי כבר כלי התורה נכנס במלכות דנוקבא ואז יצאו אור נצח והוד עם שאר אורות הקדמונים ונכנסו בכלי שלהם ונשבר הכלי ויכר בנצח והוד של הנוקבא והאור שלהם עלה ונתחבר בקו שמאלי עם אור הגבורה אשר שם ועלה שם ההוד כי הוא מן קו שמאלי ונתחבר עמו גם אור הנצח להיותם תרי פלגי גופא והיו שם יחד בכלי הגבורה החדש ·· וקשה למה לא נתפשטה הבינה עד ההוד בקו שמאל עד שיאחז אור ההוד במקומו ולא כלו בגבורה ולכן באחד מי יתן זה גם במלך היסוד שנתפשט עד החסד כמו שנבאר ולמה גם הוא לא נתפשט עד הנצח בקו ימין ·· והענין כי קודם שנתפשט הכתר דרך קו האמצעי היו שניהם אז כלי הפסק ביניהם והיו מאירים זה בזה אמנם שאין אחור באחור לסיבת מיתת המלכים כנז׳ בד״ר ואחרי התפשט כלי הכתר באמצע לא האירו זה בזה ולא היה בהם כח להתפשט

יותר מלאי עד נצח והוד ובבחינה זו נמשך להם החסד אך בבחינה אחרת הגוף אני כי תחלה היה הכתר רחוק מהם ועתה שהתפשט בניהם מקבלים הארה בקירוב ובכח הארה זו יכלו להתפשט כל אחד מהם בקו שלו והחסד הנ״ל לא נתפשטו כלל קדמים והנה ביאור כח ההתפשטות כלי החסד הזה שלהם הוא בחינת האחורים שלהם שנפלו מלמטה והם הנעשים כלים שלהם כמו שנבאר בה״ ב״ו פ׳ כי נפלו במקום החסד ונגלה ולכן עדיין לבד נתפשטו ועיין בספר אא״ב והבן זה היטב ·· אחר כך יצא אור היסוד ואור המלכות עמו ויען היה במקומו אור החסד כנ״ל לכן הוצרך אור החכמה להתפשט בקו הימין עד מקום החסד שאחר התיקון ואז עלה שם אור החסד כי כבר יש לו שם כלי חג״ת וכלי שלו ירד בכתר דנוקבא ואז יצאו אור היסוד והמלכות ונכנסו בכלי היסוד דאצילות שלו ונשבר וירד הכלי בנקודה של נוקבא והאור שלו עלה בדרך האצילות ונבלעו עמו בכלי הקו כי הוא מקו האמצעי וסיבת עליתו למעלה מהדעת עם שהוא נגלה מלמעלה הוא כמו שנבאר אצלנו בענין תפלת המנחה שמזווג שאף עם יש לו התחתון למעלה והנה אין שם בחינת יסוד להזדווג שם המלכות בענין ועיין בפ״ב איך יש לו כח בחינת היסוד לעלות עד הדעת ולהמשיך טיפת החסדים להגדיל הנקבה ותשע בפ׳ תקוה לפרנס כי יסוד מלך לעולם ונח׳ לעתיד וגו׳ ובזה נתבאר איך היסוד יכול לעלות עד הדעת לעולה מהתחתון כי כך דרכו לעלות שם ועוד כי כוונתו לקשר כל הששה קצוות ביחד כי הוא התיקון מלמטה ועולה עד למעלה מלמעלה שהוא הדעת לקשרם ולהמשיך להם מעם הארה ·· אח״כ

צמח

לא מצאתי לשון זה בדף הנז׳ ובספר עה״ח בעקב דף כתוב כנז׳ עם דבור סבא דמשפטים דף ק״ז שאומר שזה הטעם שאות היסוד הוא לעילא והוא לתתא וגם כן יתכוונו בזוהר פ׳ תבונה בפי׳ כלותי יוסף אחיו

לגילוי ואינו להראות ולא נודע
ואולי שמשמעותו כך אחר
הרב ז"ל הה"ד שלום רב ע"ש ר"ש
עמוד שם ::

יען אור המלבוש ואין האור של הדעת כבר כתבתי שעלה בדעת ולכן מוצא המקום פנוי
ומושך בכלי שלו ונשאר וירד הכלי בחסד לבד אחר והאור גם הוא עלה ונכללו עם אור
היסוד בדעת להאציל דרך קו אמצעי
והרי ערך כי כלי הה"ד הוא בכתר הנ"ל

צמח

בענין זה [illegible] שלא נאמר כלל
החסד יד בכונת הדעת ולא

וכל המלבוש בחסד לבד אחר ואין מקום פנוי בבת אחת עצמה כן כלי
לבד רק נ"ה מורגשת שהם חב"ד וגם באצילות מקום פנוי רק ב' מוחין
שהם מקום יסוד ומקום המלבוש שעלו בדעת שלא במקומם מושאב
בזולת שלם במקומם כי את החסד נמשך במקומו ערך כתוב
בחסד מקומו ולמטה יד כלי המלבוש בחסד גם לא
כלי המלבוש שבו אור הדעת ולא שבל אור שלה
בקו אמצע הדעת ושם בחסדי הנ"ל בקלים כך
בהוד נהוא הזמן ::

שנתבאר ולכן הם לה נב' טעם עליית אור המלבוש גם הוא בדעת למטה ועתה יתבאר הנז' והוא כי הנה כותב כי

צמח

גם מלבוש יונתי
זה מלבוש הדעת
במקום א' והוא כמה דאת בגו'
לה וגם מלבוש בסוד
בעשר ספירות שבאצ"ל בגו'
[illegible]

המלבוש והטעמים היא אחרת לעשרה בעלה כנודע וגם כי ערך כוונה היא
לשעבר ולקשר בלבד אורות כי היא התחתונה מכלם ובעלי' רק למעלה מהם עד הדעת
מוסר אחר בולט ונמשך להם האחרת נוספת וכן מוחות [illegible] וזה שבה
האחרת נוספת אשר בה כמו שנתבאר והענין כי כבר כתבתי בשם [illegible] כי
עשה האורות הרוחניים להאיר רשימו במקומם אם אחר הסתלקותם משם
ובלא כי ענין רשימו שמניחים היא הבחינה התחתונה אשר בהם והנה אור
הדעת כאשר ירד בתחלה במקום המלבוש בכלל הניח שם רשימו והיא בחינה התחתונה והוא כי הלא הדעת
כלול מחסדים וגבורות כמו שנתב' בש' א' פ' ובחינת המלבוש של הגבורות היא הרשימו שהניח שם בשעת
הסתלקותו למעלה אל הכלי החדש שלו וכאשר ירד אור המלבוש בכלי שלה מצא שם הרשימו הנז' ובהתחבר כלי שלה
עלה האור של המלבוש עם הרשימו ביחד עד הדעת ושם נתחבר זה הרשימו שהיא המלבוש של הגבורות שבדעת
עיקרא של הנוקבא עם החסדים שבדעת שהם עיקרא לדכורא כנודע ועל ידי חיבור הזה האיר הדעת באשר קצוות
של ז"א והרשימו האיר בקו שלו שמאל והאיר שם את הקו והדעת שהיא עיקרא לדכורא שהם החסדים האיר בקו
ימין [illegible] הנקבה שהיא עם הקו בכלל [illegible] בקו ימין והרי נתבאר הו' קצוות בלא' במקומו וכל זה
גרם עליית המלבוש עד הדעת ::

צמח

מה שאמר [illegible] כי ענין הרשימו וכו'
היא הבחינה התחתונה אשר בהם וכו' ואולי
שהענין [illegible] זה הוא עם [illegible] עם [illegible] דף [illegible] וז"ל
כי המלבושים [illegible] הם המלבושים [illegible] קצוות ומלבושים הרי הם [illegible]
שבז' קצוות כי הם אשר נמשכו [illegible] מלבושים נקראים
מלבושים והנה כמו זה הרשימו שמונח בלא' ולא היא המלבוש [illegible]
שבכל אחד ואחד ולכן [illegible] הרשימים [illegible] במלבוש

אמר

הלשון [illegible] מה רשימו הניחו
אחר המלבושים [illegible] נתבאר ר"ש
שער זה כי [illegible] ועולם [illegible] קדם הדיקן על
[illegible] כי הדיקן הוא [illegible] בחינת [illegible]
[illegible] כי גם הן [illegible] שהם [illegible]
מלבושים [illegible] בסדר [illegible] כמו הנז' [illegible]
[illegible] ::

שעלות בכל הספירות עד הדעת וזהו שאמר הרב ז"ל [illegible] כי ענין הרשימו שמניחין היא הבחינה התחתונה וכו' [illegible] עלה
גם רשימו כי אם [illegible] וכיון שהיא מלבוש שבכל אחד ואחד [illegible] לכן המלבושים שהם התחתונים שבכל הז' קצוות
שנשארו הם [illegible] הרשימו [illegible] עולה [illegible] הדעת [illegible] המלבוש [illegible]
[illegible] המלבוש לחסד [illegible] המלבושים [illegible] ולא [illegible]

הקבוע

הקבוצות קודם התיקון כי אם להורות המלכות שנשבר מנחל מי מחקבורת ה יהב כי וימלוך וימת בבלע הוא מלכות שלה הדעת
הנקרא קודם התקון בלע ובן בעור ועליו נתן הסימן ותמוכין עיין בס' עה"ח בי' שער ב' לס"ד

פרק ששי

נבאר עתה ענין האחוריים של אבא ואימא אי כיצד היו בעולם הנקודים בהיות שלהם · והנה כבר ידעת כי אבא ואימא בלא מוחין נחלקים לב' פרצופים כנז' בשער הב' פ"ב · ועוד יתבאר לקמן בס"ד
חב"ד פ' ואבא נחלק לב' כי עד החזה שלו נקרא אבא · ומן החזה ולמטה נקרא ישראל סבא · וכן הענין באימא כי עד החזה שלה נקרא אימא עילאה ומהחזה ולמטה נקרא תבונה · וכבר נתבאר בס"ד כי סיבת נפילת אחורי אבא ואימא היה שבירת המלכים ומיתתם כי נתבטלו מ"ן נוקבין שלהם ואז גם הם נפלו אחוריהם ואע"פ כי עדיין מלכים שבירתם נשברו נפילת אחורי אבא ואימא או"א והאי שלא נשברו נפילת האחוריים הנה עד נמשך מיתת כל הז' מלכים ונפלו בחינת שבירת כל מלך ח' היו נגדם בחינת א' מהאחוריים כן ונמצא כי כאשר נערך שבירת כל הז' מלכים עם נפילת כל אלו האחוריים של ד' פרצופי אבא ואימא וישראל סבא ותבונה נמצא כי בהשבר כל הז"ת עד החזה לבד אז נגמר ירידת אחורי אבא ואימא ובהשבר מהחזה הת"ת ולמטה עד סוף כל הז' מלכים אז נגמרו ליפול גם אחורי ישראל סבא ותבונה · ועתה נבאר סדרן הנה הדעת הוא המלך הראשון שיצא מכל הז' מלכים ובו תלוי כל אלו והנה עיקר העלאת מ"ן נוקבין הוא ע"י הבנים שכבר יצאו לעולם ולכן אחר שיצא הדעת לחוץ למלוך בכל אלו והנה הוא כולל כל החסדים והגבורות בכולם וגם כי שאר השבעה מלכים יצאו עמו בכלל כתב"ג וכה לכן היה כוכב להעלות מ"ן נוקבין לאימא כאשר היה אז הבנים כבנים עם אבא ועמהם להמשיך חסדים וגבורות מן השפע באבא ואימא כדי שיהיו לבד ולא נמשך להם בשלמות עמיקו כדרך במ"ש בס' ח' פ' ואילו כל הז' מלכים שהם בשלמות ז"א ונוקביה היו כולם בבנים שלהם והיו מעלים מ"ן נוקבין שלימים היו נשלמים אבא ואימא בחסדים וגבורות להתפשט אח"כ בשפע לתחתון כנודע כי כבר ביארנו כי עיקר העלאת מ"ן נוקבין הוא על ידי הבנים שכבר יצאו לחוץ וכיון שעתה העלאת מ"ן נוקבין היתה על ידי הדעת לבד שמלך ושאר המלכים היו כלולים בלבד בו ולא מלכו גם הם לכן היו החסדים והגבורות בלתי שלמים ולא נתפשטו באבא ואימא רק עד הדעת שלהם כלבד כפי בחינת המעלה מ"ן נוקבין שהוא הדעת · וכאשר מת המלך הזה וירד הכלי הזה של הבהמה והאור ירד במלכות דאצילות ושאר האורות הנבללים עמו מלכו בכלי החסד אז גם אבא ואימא נתגשמו וירדו החסדים והגבורות שבדעת אבא ואימא וירדו בשפע לתחתון ונתפשטו בגופותיו ע"י המלכים האחרים כמו שנבאר וחסרו ממעלה מה שיהו וחסרון זה נקרא תחלת הסתלקות מוחין אבא ואימא זה בזה כי חסר מהם הדעת שבעד העינים שלהם אחמ"ם ביון שעדיין החסדים והגבורות בגופותיו לגבי היו עדיין פנים בפנים · אח"כ מלך החסד והוא הגורם ע"י העלאת מ"ן נוקבין נ"ב להתפשט החמשה חסדים בשפע דאבא להגדיל אחורי כנ"ל כמ"ש ובמיתת ירד כל החסד כבהמה ואור שלו ירד באצילות למטה כנ"ל כמ"ש ושאר ה' אורות יצאו בכלי המלך הב' ואז נפגם אבא ונפלו כל הה' חסדים שבו בגופו ואז נגמרו אחורי אבא ליפול ואחר ואז חזר אבא פניו מאימא והיו אבא ואימא אחור באחור ואחורי אבא בפני אימא ואעפ"י שעדיין לא נגמרו אחורי אבא ליפול עד מזה הח"ג כל הנפגם הוא כי בכל הספי' יש בהם פנים ואחור חוץ מן היסוד שכולו פנים כי כולו נכנס רק נקודה

במח הע"נים שבנגד הדעת מוח הדעת שבראש ולמטה הדעת שבין חסד וגבורה והדעת המתפשט א"כ בכל פרצוף כנז' בס' עה"ח בי' שער ב' לס' ועיין שם באות בחינות לשון יש בכל פרצוף ולמטה כולם אחור הדעת שבנגד העינים והנה הספקות ה' חסדים ה' הויות בנגד עין תובד יתין וה' גבורות תובד מתוך ה' הויות העולים נ"ב עין ואחר שאל הדעת זה שבנגד העינים כיון תוספת דבר כל כך כי מהראות להיות עין שמתוכה חוש הראות שהם בנגד העינים ומבאר מוח מוע שבין שלושת שלושים קלה הלשון הזה מוחין אחוריים בה כבר נאמרו האחורים לה ותבין

הדבר נלהק בם עולת תמיד הם שאין בראשה כי אם
חכמה ובינה והדעת לתועלת בין שתי הכתפיים ואח״כ כתב
שבאו ושרש חסד וגבורה הנה בסוף ענין זה בפרק זה
כיון שהדעת שבראש הוא כנגד היסוד ונוקבא כנגד
הכתפיים לכן פשר קאמר החסד והמשפטים עולת תמיד
שמיהם לגולגלתא ע״כ ב׳ ענין שין יוצא ומשם ה׳
חסדים וה׳ גבורות כנ״ל ... אי נתני פמי בחינת גבורות
ה׳ מתחלק הדעת בש״ל וחסר החסדים להרבה כל תהם כנ״ל
נלהק בתלת אורות נם בזה אחר פסוק לגולגלתא ע״כ הכין
שאין עין אחד מלבד ה׳ גבורות והיא כל מטין מלבד ה׳ חסדים
כי לזה אבל מכסים העינים ע״י יתנן לבד הדורות של ה׳ חסדים
כמו״ש ..

היסוד של הנוקבא משא״כ בשאר האצילות שקבלם לבניהם
עם אי״כ הנוקבא פנים בפנים וקבלם שמחולים והנה
כשרשך המלאך כי שלם הראשון שלהם שהוא על החזה
הוא ש״ש היסוד שלאחר כמו שהוא בזעיר אנפין נעם
היסוד לאימא כנ״ל בש׳ א׳ פ׳ ולכן כשנשר החסד
לגעור גנתמנו כל אחורי אבא כנ״ל .. אח״כ מלך הגבורה
והוא הנקרא ע׳ העולמות מ״ן נוקבין להקדים החמש
גבורות בנוקבא לאימא להגדיל אחוריה בכל כמ״ש ובסוף
יוד הכלי של ככראה והאחור של באצילות ואחר אח״כ
אורות נכנסו בכלי הה״ה ואז נגלה בחינות הגבורות
שהרפשנו בנוקבא לאימא ונעשו אחורי אימא לגמרי
וחזרו אבא ואימא שניהם אחור באחור ובסוף
היה נשאר נפילת אחורי אבא ואימא כי כשעור החסד
עליון היו אבא ואימא פנים באחור אך עתה כשעור הגבורה חזרו אבא ואימא אחור באחור לגמרי כי גם אחורי
אימא נגמרו לגמרי ולכן לא יהיה נפילת אחורי אבא ואימא בהגלות עד מות הגבורה וכמו שנראה בע״ב
והענין כי כיון שאבי אימא היו עליון מאין ותמרקבין באחורי אבא אינם רק אחורי אבא אחורים נגמרים עד
שחזרו שניהם אבא ואימא אחור באחור .. אח״כ מלך הה״ה ובנגע האחור עד שליש העליון שבו שהוא על החזה
לכל הה״ה אז נקרא ע׳ העולמות מ״ן נוקבין להמשיך בחינת הרפשות ה׳ חסדים וה׳ גבורות ביסוד לאבא וביסוד
לאימא אשר שם מקומם במלכות העליון להם כי הלעת כולל הכין ביסוד לאבא ואימא וחסד נכנס לאבא וגבורה
נכנס לאימא ושליש עליון להם כולל הכין יסודות לאבא ואימא כי כולם היו הרלבשות אבא ואימא תוך זעיר
אנפין על הנ״ל ונודע כי היסוד נה״ פלג למטה שנכללים בו הה׳ חסדים או הה׳ גבורות ביסוד דנוקבא כנ״ל
בש׳ ח׳ פ׳ גם נרפשנו פלגות הה׳ חסדים וה׳ גבורות במלבושות לאבא ובמלבושות לאימא כי לכן נגמ׳
ע׳ המלבושות כלה כל ה׳ אך היסוד נה׳ כל כלם ה׳ כנ״ל בש׳ ח׳ פ׳ ובאשר נכנס האחור שבה
שלשים הרחמנים לכלי הה״ה מתחזק ולמעלה אז נקרא ע׳ העולמות מ״ן נוקבין להמשיך ה׳ חסדים וה׳ גבורות
בה שיהיו היסוד של חכמה וגבורה כי שם ראשם יחד ובאשר מות הה״ה והכלים לגמור ולהסתלק האחור משליש
הראשון עד החזה ירדו פלגות החסדים הגבורות לב׳ היסודות ב׳ מלבושים לאבא ואימא עליון ונגמרו
אחוריהם לגמרי לגמרי ונמשכו עתה אחורי אבא ואימא עליון ישבו פה לתועלת כמו זה כי אחורי אבא
ישבו בכן יתנן במקום שהיה חסד לזעיר שהוא מלך הה״ה ואחורי אימא במקום שהיה מלך הה״ה שהוא גבורה
לזעיר כמו״ש כי אבא ואימא בתמיד היו כמו קוים כנגד תנה״י ובזה היות של האחוריים שנפלו עד
פה זהו בחינת הכלים שעשו אבא ואימא שהרפשנו עד פה ועל שם אח״כ אור החסד והגבורה בכל
כה״ה והרפשות הוא עכמו בחינת האחוריים של שנפלו עד שם ולא נפלו יותר למטה כי שם נגמר
נפילתם כשעת מיתת החסד והגבורה ושליש הה״ה ולכן נאחזו שם ונעשו אח״כ ונתלבשו אורות
חסד וגבורה בב׳ אחוריים האלו וגם אחוריות נכנס זה הוד בכל כמ״ש לא שבכל למעלה במקום החסד
והגבורה והכן זה היטב .. ונמצא לפי זה כי ג׳ מלבושים לשני חסד וגבורה ושליש הה״ה בם יבאו
הם לה למטה יבאו מעגלים כי לא היו עליון שם האחוריים הנ״ל והיה אורם נגמל מאד ולכן גם שהיה פלגים
היה שהיה נגלה כי לא יכלו לסבול האור הנגלה אבל האורות הרחמנים שהם מתחזק ולמטה
יבאו אחורי נפילת האחוריים הנ״ל שם ובהפכה יולין ונעשה ברבים ונמלבשים בהם ואינם כלכך

מעולים וא״כ כח הכלים שלהם לסבול יותר אורות ולא היה שבירה כ״כ גדולה כמו הכלים הראשונים ושמור
כלל זה ·· ולכן כבוא התיקון של זעיר אנפין שקוח הכלים של המוחין מנה״י דב׳ כנ״ל אם מה טוב שאז נגמר תיקון
זעיר בעיבור השני לעמר או מתרבבים כחומר חורם ואז האחוריים הנז׳ הם של אבא ואימא מתלבשין בהם
המוחין לזעיר כמבואר עם בסוד כונן שמים בתבונה שהוא סוד הכלים לזעיר המתלבש באימא ולכן זה מאוד
מאוד והאורות והמוחין העליונים שהן הראש עד החזה דא״ס סתומים באורות האחוריים כנודע כי גם אחור אבא
נעוצים בתוך אחוריים דאימא ובתוך שניהם המוחין לזעיר שהם סוד של האורות שנשארו פה באצילות אחר
מיתת המלכים ושאר האורות והמוחין הקרובים המתפשטים בנגלה לזעיר אנפין הם מעולים מהחזה ולמטה
כמו שנבאר שם בשער חד פ׳ כי גם המוחין המכוסים בנה״י והוד וזעיר אנפין הם החסדים המגולים
ומעולים האחרים ולכן היה זה כי לא היה גילוים בתחלה מעולים העליונים
היה שבירה גדולה ועתה באו מכוסים כי הכסוי והעלם הוא התיקון
כנודע אך הקרובים שבתחלה באו מכוסים יכלו להתגלות אח״כ אחר התיקון
וא״כ יכולים הם לקבל שלא ע״י מסך אחור הבינה ·· וזהו סוד הגלות של
זעיר של בנימת מוחין המלובשים בכלים דאבא ובכלים דאימא הנז׳ בכל מקום ולכן זה מאוד כי הוא
כלל גדול ·· והנה כשיצא מלך הד׳ הוא הדעת
ונסתלק אורו מהחזה ולמטה אז ירד כלי הדעת למטה
בבריאה ואורו נשאר באצילות במקומו בכלל ס״ה של
שאח״כ עלה כלי הדעת בנה״י שם וגם אז נשאר במקומו
ושאר האורות ירדו ונכנסו בכלי נצח והוד ואז ירדה החסד
והגבורות לבריאה בו היסוד אבא ותבונה לעשות להם
ואז חסר הספירות שיני ישראל סבא ותבונה זה כוח
על הגלל באבא ואימא ואז עליון הם פנים בפנים ··
אח״כ מלך הנצח והתפשט התפשטות ה׳ חסדים בנצח
דישראל סבא ותבונה ובשמות ירדו שאר המלכים בהוד ואז
ירדו אחור ישראל סבא והתפשטות ה׳ חסדים לבנינה והחזיר פנים הבינה והיו אז ישראל סבא ותבונה
אחור ופנים ואח״כ מלך ההוד בחלק הכלי האחד בכלל לנצח והוד היו פנים ואז והתפשט התפשטות
ה׳ גבורות בנצח לתבונה ובשמות ירד הכלי הנצח והוד בבריאה והאור באצילות בכלל כה״ג ושאר אורות
יסוד ומלכות נכנסו בכלי היסוד ואז ירדו אחור אימא גם היא והתפשטות ה׳ גבורות לבנינה ואז חזר
ישראל סבא ותבונה אחור באחור בכלל באבא ואימא ·· ואח״כ מלך היסוד והתפשט כל ה׳ חסדים
ביסוד ישראל סבא וכללות ה׳ גבורות ביסוד תבונה ובשמות ירד הכלי שלו לבריאה ואורו נסתלק באצילות
ואור מלכות ירד בכלי שלה וירדו כללות החסדים והגבורות מב׳ יסודות דישראל סבא ותבונה ·· אח״כ
מלך המלכות בכלי שלה והתפשט כללות ה׳ חסדים במלכות ישראל סבא וכללות ה׳ גבורות במלכות תבונה
ובשמות ירד הכלי לבריאה והאור נסתלק באצילות ונפלו כללות ה׳ חסדים וה׳ גבורות משתי מלכיות ישראל
סבא ותבונה ··

נמוך
זהו האמור בס׳ רו״ן
ליעקב על כמוך וכו׳
בכור כי אין האורות פנימיות מתגלין
כי אם ע״י הכאה וכן האור מבחוץ

נמוך
ס׳ עשרה טעמים דף ··· וז״ל בן יכבר
לכן דכל כמאה של העליון והתפשט וכו׳
כל הדבר אשר לא נשבר מכולם ונמשך לכך קו
התחתונים על תקוני הדעת על התחתונים לבד שהוא
על התיבור לבד ואז עלה אור הדעת ונעלם ונך
כל הנז׳ של הדבר שנתפשט על תקונו ונתלכם
כי לא נתגלה רק מה אור הדעת ברדתן כי חלו
העליון מחל במקומו שבכבר נתפשט לכך בו
כל הדבר ואם במקום יורד השאר

ותמנם
הטעם לישא למעלה לא תמיד בח׳ נקודות
התולדות של אבא ואימא בחינת
כללות החסדים והגבורות שהם
כמו שנמצא במה שנדע הוא כי פה התולדות דתבונה היא במלכות דזעיר שהיא מלך הז׳ והיא מלכות
שבמלכות ולכן שלכם כמם כי היא מלכות ונמוכה מהם התולדות של אימא היא מלכות המאוח כי גם
נגלה לבינה היא בחינת אימא ותבונה חד פרצוף כנז׳ בשאר מ״ב ·· וגם בהתעלמות בזעיר היא בכלים

במקום הבר חוה ... ומצאתי ... אחוריים ... לא ... עד ... כח ... ולכן גם לאחוריים ...

רמ"ל ז"ל לה"ר שבו שהוא בחינת נצח ולכן גם נקרא הוד יסוד כולל כל ז' שמונה בחי' נה"י בעליות החסדים
והנה והרי יסודות אבא ואימא ובמוצאיהם בחי' נה"י אחד ונמצא עתה כי נמצר נה"י דז"א
אבא ואימא בתוך הג' שבעות הכ"ק עד החזה לבד ואז נמצאו אחוריים לאבא ואימא
ל כל במקום מלבושי נוקבא לז"א אמנם ולכן גם האחוריים האלו נבלעו במקום מלבושי נוקבא לז"א
אמנם ונודע כי מקום נוקבא דז"א אמנם הוא מהחזה דז"א ולמטה כי היא מלבשת משם ולמטה
לז"א אבל מלבושי אבא ואימא ואבא לא מהחזה שלהם ולמטה בבחינת הנה"י כל מדרגה
וכל יסוד שנמצא בהתחלקם שיהיו ישראל סבא ותבונה מהחזה שלהם ולמטה והנה בגדול של
האחוריים כי ישראל סבא ותבונה מן החזה לז"א ולמטה שהוא מקום הנוקבא לז"א היו באותן
זמן כי האחוריים ישראל סבא היו כנגד הפנים של הנוקבא והאחוריים
דתבונה היו כנגד האחוריים של הנוקבא דאמנם הכלים של הנוקבא ירדו
בבריאה והאחורות על כל כלל בכ"ה וכו' והאחוריים הנז'

מעתה זה בנוקבא בכלל שבמן כאן עם אחוריים דאו"א ..

שהוא מהחזה לז"א עד למטה והז"א עלה גם הוא מהחזה ולמעלה עומד בכלל כתר עד אחרי שנתפשט עד הסוף והנוקבא מלבשת כמו שנבאר בשער ח"ד פ' והנה נתבאר בשער חק פ' שכן
כי בתחלה לוקח ז"א מבחוץ מלבושים בנה"י דישראל סבא ותבונה ועולה גם לקחת כל אחוריהם נמצאים
ואז יוכלו יעקב מאחוריים דישראל סבא ותבונה ולאה מאחוריים דתבונה ומוחין לנוקבא לז"א הם אחר
מתפשטים בתוך ז"א ולמעלה בפה ז"א פנים בפנים עם נוקביה שהיא רחל שוים בקומתם אז
לקחת נוקביה המוחין שלה של ע"י ז"א בעלה אותם לקחת במקום המוחין המלבשים בתוך נה"י
דישראל סבא ותבונה ולמעלה כל אחוריהם שלהם וז"א בעלה לוקח המוחין על יד הלבושים האלו
אחוריים העליונים לאבא ואימא ונמצא יוכלון כ' יעקב א' מאבא לז"א וא' מישראל סבא בנוקבא
לז"א ואז הם שני האחורות העליונים לא היה נקל מאמנם ולא היה נקל מאבא ואמא בכן זה לא כלל:

הדרוש
נבאר ק"ש ענין מ"ה הז' מלכים שהם ז"א ונוקביה וקבורה של לבד
והוא א' מנוקביה לבד וענין כי כולל האחוריים דאבא ואימא וישראל סבא ותבונה
וכו' של הכתב .. והכן ענין הגלות ז"א ונוקביה אחר התיקון הם שאר אחוריהם שחסרו ולא
יכלו מתחלה של האחורות אינם יכולים כן עלו כן של נוקביה של מלבושים רק האחוריים הנז' כי אינם
יכולים לקבל אחוריהם בפניהם של ע"י הפסק מסך האחוריים הנז' והאחוריים לבדם מאבא ואימא
יכולים לקבל האחוריים לז"א כי הם אורות לבחין מהם אך הז"א עצמו אינו יכול לקבלם רק על ידם
ואז לא יתפרד כלו להשבר .. והענין כי אינו מקבלין של האחוריים הנז' כהם מענין
מעבר להם הם חלקי האחוריים והעלותם לאבא ואימא במקומם עליון וזהו גם הסוד הגבתן של העלאת
המ"ן נוקבין שמעלים ז"א ונוקביה למעלה באבא ואימא ז"א באבא ונוקביה באימא הם אורין
שנבררו לעבור מאחוריהם כלים של אחוריים שבכר נשלמו ונאחזו לימעלה והנה הם אבא ואימא מעט
מעט וגם תנחכן התחתונים בני ז"א ונוקביה מעלים מ"ן נוקבין הם הבחינות שנתקנו מהכלים של
ז"א ונוקביה שירדו במקום התיקון למטה בבריאה יצירה עשיה וכל זה נעשה עליהם יוך הנה הם

צמח
ואולי שיבחנו כתרים שמעלים מ"ן במקור של האחוריים של אותן כמו שנזכר בדרושים מלכה על רשפיהם בסוף הפי' עיין דף ועיין ובן בכתוב ... כן יחידה בחיים ח"י בכן בסוד האחור

לאחוריים לאבא ואימא נשארו באצילות ואין מי שיבררם של
ז"א ונוקביה והם הם המעלים אורות בסוד מ"ן נוקבין וכו'
עולה כדי שנתברר ועולה נתוספה בה למעלה ויורד שכבר
מלמעלה ע"י זווג העליונים ומה שנעשה בתחתונים וע"י השפע
היורד מוסיפה בהם בתחתונים עליונים ולברר וכן זה ק"ש כ:

זקן · מנור

וזו הסוד הנרמז האמור של המ"ין נוקבין הנז' בכל מקום באדרא הוא ולא ינתנו להכרר כל אלו הבחינות בין דאבא ואימא בין דזעיר ונוקבא עד שיבא המשיח ב"ב ולכן כתיב בלע המות לנצח בסוד המיתה של המלכים · גם הכין סוד המוחין דקטנות של זעיר ונוקבא מלבשים כוך אבא ואימא מה שאין כן בגדלות והבן זה היטב מאד כי אלו הב' כללים של המ"ין נוקבין של המוחין הם כמעט כוללים כל ההקדמה הזו ושני הכללים האלו תלויים

לפי ואמנם שם נאמר כי יחודים כלה עולמות עכ"ז מעלאתו מוכן מאי כן כי אם בעולם הזה וכן בספרים נאמר כי המוסר נמשך עולם הזה שם כמעט נגלה הזווג של אבא עלאין וכל שמשפט שמלאות כונת זה לא נמצא שלא כי יחודים לכן לא הזכיר הדבר כאן ··

זה בזה כי בחמורים דאבא ואימא שהם לבושי המוחין הם ~~[illegible]~~ המ"ין נוקבין וזהו היחודים והיהם ולכן בכל יום ויום נעשים תיקון וביצור מחודש מחדש ·· וזהו חיוב התפלות בכל יום ויום ואין תפלת יום זה מועלת ליום זולתו כי אין זה המזג לזה וכל זה נמשך עד כי יבא המשיח ב"ב בב"ל ·· ועיין בש' א' פ' והמיר על יתרון המשיח אלא להמשיך המוחין כך זעיר ונוקבא של מלובשין כך האחורים הנז' ·· ונמצא כי כלמה שנכלל מעלה הבחינות שהם ז' המלכים ואחורים לד' פרצופי אבא ואימא ויש של סבא ותבונה הם אחד עשר בחינות אחר מה הבולה שבהם נעשו הקליפות ומה שלא נבררו מהם עדיין והם נרגזים כך היא קליפה הנז' הלא הם סוד אחד עשר סימני הקטורת שהם גמורות שבהם הקליפות כנז' בפי' ויהדו לה פנו ענא וכם' ואתחנן ובתיקונים תיקון י"ח דף לו' לכוף סטרא אחרא לאכרבא נהירו לקיק אל לנה"ר מחרובא כלא ונונה לו סעיב וענ' וזהו סוד ומלכותו בכל משלה ובכל יום ויום אנו מבררים מהם ומעלים אותם ולכן מועיל הקטורת למיגר המגפה כי המגפה מן הקליפין כמו שנבאר בס' בחוקותיו ·· ושמור כללים אלו כי הם שרשים נכללים · ובשער זה חב' פ"ח ופ"ט נרחיב ביאור בסוד המ"ין נוקבין ועש ··

עיין ש' [illegible] פ"ח ומלכותו בכל משלה וזה בתיקון דף לו'

פרק שביעי

אחר שנתבאר בפרקים הקודמים ז' המלכים ולא ראשונות כי גם הראשונות מיתו מתוך הפנים יען ירדו [illegible] הנאמר אך גם הראשונות ירדו האחורים באצילות עצמו ואינו רק בינול בעולמות גם נתבאר כי במות החסד הקחלו הז' מלכים למות מימה נפול בבחינות הדין אך האחורים העליונות של אבא ואימא לא נפלו [illegible] עד מות הגבורה ונחזרו אבא ואימא עלאין אחור באחור · ונבין בזה ענין שם בן מ"ב [illegible] שהוא אבגית"ץ [illegible] והם בזעיר כמו שבתיקונים [illegible] לאמר להיות [illegible] [illegible] אבגית"ץ [illegible] גם [illegible] כי זהו שם מ"ב [illegible] [illegible] [illegible] ויעזו ויעיר [illegible] והנה נתבאר בשם [illegible] כי שם הוי"ה [illegible] שהם המוחין ואחר יחיעולם [illegible] ושם [illegible] שאלו ביזון [illegible] והם [illegible] · והנקודות [illegible] והם בעולם [illegible] שהם המלכים שהוא זעיר ונוקבא הנז' [illegible] · ובכר [illegible] אבגית"ץ כי כל שם מ"ב הם [illegible] כי כוונתו וכמו העלות למעלה [illegible] ולכן בשם זה שבו נרמז [illegible] ז' מלכים שהם בזעיר ונוקבא [illegible] והנה [illegible] ועי' שם בן מ"ב זה [illegible] כי הרי ז' המלכים [illegible] אשר [illegible] ולכן נרמז בשם מ"ב זה [illegible] הז' מלכים ·· והנה שם אבגית"ץ זה בחסד [illegible] [illegible] המלכים [illegible] [illegible] אבגית"ץ [illegible] כי אבגית"ץ הוא [illegible] כמו [illegible] אבגית"ץ [illegible] הקליפות והוא כמו אותיות [illegible] שבהם נרמז [illegible] [illegible] כמו [illegible] והנה אבגית"ץ [illegible] והנה אותיות [illegible] [illegible] ז' המלכים לזעיר [illegible] [illegible] המלכות [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible]

ותאמר כי אלו המולבים נב׳ כשאר הרבים קולם הרבקין · ואלו הז׳ מולבים שקט אתנו נרקצו וזקן רק כי נשברו כולם · ואמנם
קרע שטן הוא כנגד הגבורה ולפי שהיבול אחורי אחא ואימא לא נעורו עד הגבורה בכל פעם לכן נרמז כי עולו האחוריים
אשר קבם בשם זה כי לא היה נביאה ואשר כמו הז׳ מולבים רק קריעה לבד כי נקרעו האחוריים ונוספו מן הפנים כמו
שקרעו כנגד אלפנים ואימא שבע׳ ונביאה והריסה נמשל כי נשארו במקומם באצילות בעולם
הנקרעת לפנים ולא נרקצו האציל ולא נבקעו ·· ועוי קריעה זו נמשכו ונבלעו הקליפות שלא
השטן זה קרע שטן וכבר נתבאר בשל׳ א׳ פ׳ כי אחא ואימא הם ב׳ שמות הוי״ה ואהי״ה
לינ״ן שהם כנ׳ זכור והוא בחינת פנים בפנים אך אחוריהם הם אחור אלו הב׳ שמות שהם כנ׳ -
השכח כי הזכירה נמשכה מהפנים והשכחה מהאחוריים
כי שם הקליפות ולכן קרע שטן גם הוא כנ׳ השכח והבלבול כי
בשם זה נקרעו האחוריים הנז׳ שהם השכח ··

כמוק כי תי׳ שקורע כנגד והמעה אותו כיל ויש לומר כי אורם האחוריים נעשים לבוש כמו לבה ולזה נקרע כנגד ולתיין והמבה הכלים שנשברו ומים ואחור נפול ··

ונאמר

עתה אין בו

ענין הספר הזה שהוא כמנז לשו״ר כתה שבכבב לתה
לא טעמים ולא נקודות ולא תגין ואותיות והענין כמו שפירש בשער א׳ חלק ב׳
פ׳ ענין טעמים ונקודות ותגין ואותיות בעולם העקודים ונאמרו עתה בנקודים · והנה

כמוק א׳ מבאר שהוא סוד הבריאה · במוספת שלוא [illegible] כי - אין מבחר לפני כמא כבוד ואומנו שהשכחה נמשך מגשר אחוריים שהם מאוה ולכן גם כן נרמז אתא בר [illegible] לפני אשר הוא קודם ולפני אין מנין [illegible] כמא כאומן כי בין לפני מורה של [illegible] ובחינה ··

כמנח גם יש רמז אחר לסוד הטעמים דרך לקדודם על פה והיא שיר

האותיות הם הכלים · והנקודות הם
הטעמים שלהנקודות שהם בחינת נפש שלהם כנ׳ פרק ג׳ חלק א׳ משער ב׳
והטעמים הכלים פנים האורות שלהנקודות הנקראת נפש ונשארו שלהכלים והם
בחינת התגין על האותיות ·· ואחר כך נאמר הרוקן לאחור [illegible] החוץ מתלבש
אחר הקליפות כמו שנאמר בחלב פ׳ והם הנק׳ טעמים ·· והנה נכב׳ ··
ענין הספר כולו שהוא יסוד לאצלת הענין הזה [illegible] ובכר [illegible] כי
במחשבה שהיא החכמה [illegible] כולהו [illegible] לאחוריהן וכו׳ והתגין
הסוד של נקודות וטעמים מורה על התולבים לתיקון שהם האותיות והתגין
שעליהם והנקודות עי׳ יסוד לאצלת למחשבה [illegible] כלא עי׳ [illegible]
קורא ומתמשך כו כמשיר שהוא נגד שבכתב את הטעמים והנקודות עי׳
קריאתו · ולכן הראה כי הטעמים הם הנקודות שלהם הנפש ולכולם [illegible]
יען הם [illegible] התולבים שנחזרו לקח [illegible] עי׳ הטעמים הנשבים
שבאו וגם עי׳ הנקודות שחזרו להוכם אך התגין אין כהם כלל כי הם
בחינת האותיות [illegible] על [illegible] כמו ונתבאו שלון [illegible]
וגם [illegible] חילוק אחר כי הטעמים להנקודות יש [illegible] למעלה מן
האותיות [illegible] וכן הנקודות [illegible] התגין כלם למעלה מן האותיות
[illegible] ··

כמנח אורות הטעמים כשר מלמלאן חופם פה והנקודות בון [illegible] ולכן כיון שהם [illegible] בין דרך לקדודם על פה והי״ה לשונות מחשבה בקורא [illegible] ותה שהוא פה [illegible] במחשבה כי [illegible] במחשבתו [illegible] ··

עוד לו התגין הם בטעמים גם כי [illegible] הטעמים הם התגין [illegible] כמו [illegible] ותחת ומשפטו והכלות כמו תולבי׳ל [illegible] [illegible] ··

עוד לו גם יש סיבות אחרות [illegible] טעמים [illegible] הנקודות הם [illegible] והוא כי [illegible] הטעמים [illegible] הנקודות [illegible] הטעמים [illegible] [illegible] ··

ונבאר

ענין האותיות שהם הכלים בכלל שער א׳ חלק
ג׳ פרק א׳ והם הם התגים והנקודות שנתפשם

כמנח האותיות שהם הכלים ·· וזל [illegible] האותיות הם כלים [illegible] [illegible] ·· וזול

[illegible] על ידם עוד [illegible] והם הם הכב׳ אותיות ואלו הכ״ב אותיות הם בחינת כלים לאחר [illegible] כי התגים והנקודות הם הכ״ב אותיות ונפנים [illegible]

[illegible] ·· עוד טעם [illegible] טעמים [illegible] ·· עוד טעם אחד של הנקודות [illegible]

כי דכלם

שנועם

ותהם

ומהם מלבושי הם הכלים לחכמה ולתבונה פנים ואחור ומהארת
החסדים שהם אחר האחוריים נעשו הכלים לזעיר ונוקבא ׃

הגה אורות ומסתת נ״ל שהם יתן - מנוין עם הפנימי בזוהר ויקרא דף ע״ב ובתיקונים באות זה נן תבת הרב משה אשר דעים עיילה גם כי אורות מתן זווג בבורא גם מוספת דורש שה כמוד מסת ומסתה עם כשלך ׃

וזה הענין כי אורות אחור מסתכת הם הכלים שלפנים לחכמה ותבונה ושם אורות כלך חי״ה הם הכלים לאחוריים לחכמה ולתבונה בזוהר בבני כתר אשר עליהם הגמ׳ בעל אור מהם ׃ וז׳ אורות הנשארים הם שנעשו גם הם כלים לזעיר ונוקבא׳

ז׳ מלבים ׃׃ כך אורות אחור ותבונה האחוריים והפנים הם ע״ו כמנין י״ה שהם חכמה ותבונה י״ה מושם הקו״ב ׃׃ ואורות חכמה ותבונה נעשים כלים מן הזעיר ונוקבא לכן הוצרכו לקחת אורות כלים יותר מהמה שלקחו זעיר ונוקבא ׃׃ והנה האורות אחור ומסתת שהם פנים לחכמה ותבונה אין כהם שום הבל עליהם יען שאחר האורות נכנסו אבל ז׳ אורות כלך חי״ה שהם אחוריים לחכמה ותבונה מתיחין על פלת מהם רק ט׳ לאורות בי נשלו כל מלאכיים וחסר מהם אור האוזן העליונה לאלה כלמון אשר לכן נמשכו בכ״ג ואור האור חוכה עליהם אחר בשלם ׃ אמנם ז׳ אורות שנעשו גם שהם הכלים של ז׳ המלכים זעיר ונוקבא לתיקון תחת יען חסר מהם כל ז׳ אורות האוזן חוטם פה שנעשו לתעלה משבולת הזקן כי אם לתיבה בנקבא כנל בפרק ד׳ לכן חזרו תוך עם פנים אור מהם נתקן לאורות העשר ג׳ אורות הם מתוך האורות שהם הכלים ונשארו עליהם חורבנים בסוד ונפצו עליו כמ״ל ׃׃ וכנל קיים כי הרמ״ח נלכדו הכ׳ למעלה כמ״ש הם הבינה התיקון לזעיר שהם האורות שלקח התיקון מאוזן חוטם פה והם החוטמים אך הנקודות הם האורות שנעשו היוצאין מן התיבור לכן הענין כמובואר בחוט מזה השער והנה כמה להיכא טעמים ונקודות שהם שרי בחיבור ונשאו הם הכנן שבאורות האחוריים לאבא ואימא כנ״ל ׃׃ והנה לפי שעיקר הקליפות לא נעשו של מן כלים לזעיר ונוקבא למיתן מוכנים לכן נרמזו באורות הם שמן ע״ב אורות שנעשו כי הקליפות הם השטן רעה הקשה שמוחזק בגבורות הדין שבהם יצא השטן שהם הקליפות ובבר יתבאר בזוהר פ׳ פקודי לם רנ״ד ב׳ ובאדרא זוטא ד׳ נ״ו מלכים נאבדו לאלקי בקאי חומנם לה כנס בפרעת וכו׳ וזהו אורות ע״ב כמש כמנשה נת׳ היוצא מורה כמש כי זה השטן ע״ב הם כמ׳ היוצא מורה הכשים ׃

הגה בגמרא שכתב שם פרק כמה מדליקין ׃ ובזבחים ופ׳ ויצא כ׳ פד וע״ן שם ׃

כי הכלים שנשברו הם נקודות להן לבד כנודע אבל אין שהם הכלים הם קוץ הבא כמנין כ״ב בנודע והם קולין ולאו הכלים בנח בשער ב׳ כ״ב מוחו ואח״כ ד׳ שהם נקודות הם כחשבונם הם כ״ב שהם הכלים וע״ין שם
שאחר שהפסקות הם האורות שבין הכלים שהם האחוריים חו״ב באחור שבנקודות הם המלכים לתיקון כל האורות שבין הכלים שנשברו אבל האורות נעלמו לא אייך שבירה בנודע גם זה כמשם ב׳ שאין נקודות בכ״ב לא מוח שנשארו בעת השבירה ׃ ועיין ע״ין בר לברייתי וכאשר בכל הנול בה ע״ין בן סנה מלכות ולזמן ׃׃

שנראה הבירה היו האורות עם הנקודות בציבור מאוד איך היה יכולת לדרוש אחד מאותו של הברי כך שלא כן על פתח לבשיות השטן וסוד הבה כים לדרוש לאור מהם בנודע ועוד נק גם בקרי בתיבה ובתיקון ז׳ בסוד ה׳ ובתיקון ה׳ בסוד ז׳ וחסר נהוגת ואורות נשלות ונקודות ואורות וכיולא הכלי ואח מה שאינן בזמן מלכים והכלים לא ידע מקבורות המהנה שלקח שנתן מן האורות והכלים מתוך שלבהו אותם מהם יצאו האורות בנודע ואין כך לבאר כל הכלים הש״ס בזה ובזמן ימים לקח טוב ׃

הגה חסר מהם וכו׳ באוזן לתעלה לכן קבר הוא ובוודאי לומר חסר מהם וכו׳ מוכח שלא קבלו מהם בשרשם לתעלה וכו׳ וזהו שאמר בנה לניל בפרק ד׳ ׃

פרק שמיני

אחר שביארנו בפרקים שעבר ענין הז׳ מלכים למיתן והאחורים של ג׳ ראשונות שהיו בהם כי יכול אך לא מיתה ואיך כי כוללת החוריים היה בשער מיתה בשבעה מלכים והם כהם בנה לבר שקום נבאר עתה בם׳ אלה המלכים וכו׳ אשר גם באדרת נשא ובאדרא זוטא נדרשו הפסוקים אשר בבראשית המקרא לתיבולו והנה ז׳ מלכים הם הדעת והחסד והגבורה והת״ת ונצח והוד ויסוד והמלכות ׃׃ והם כלם כסדר הדעת ׃ ויובב החסד ׃׃ וחושם גבורה ׃׃ והדד בן בדד הת״ת ׃׃ ושמלה נצח והוד ׃׃ ושאול יסוד ׃׃ ובעל חנן מלכות ׃ והענין כי מה שהם היו היה בנה למיתה מתיקן לכן אחרים כשנים והם הז׳ מלכים לזעיר ונוקבא לנקבו מאה בסוד נקודות שהיו לכן הבינה קולם התיקון ׃׃

ולכן זכה לנעלמא פירוש שבזווג חיצון יהיה להאיר אל המולבש ·· ואחר כך עלה הענין אל המלך הקדמון וחזרו מתעלמים [illegible] הנה [illegible] [illegible] בסוד [illegible] ונבאר באורך אלו המולבשים לפרצוף [illegible] [illegible] ··

דמוח

[illegible]

פרק תשיעי

אחר שביארנו [illegible] ענין המולבשים [illegible] כי האורות [illegible] הוא בבחינת הנפש המסתלקת [illegible] והכלים [illegible] - העשר על האדן [illegible] ענין אחר הנז׳ בזוהר [illegible]

קו״ש (בזוה וכו׳ [illegible]) והוא ענין בח׳ הנקראת הבל הגרמי הנמשך מן הנפש ונשאר [illegible] על עצמות המת עד [illegible] כי [illegible] נשאר [illegible] [illegible] עד זמן התחיה [illegible] הבל הגרמי [illegible] [illegible] ··

[illegible] כי גם [illegible] המוחין אם על פי [illegible] [illegible] הבל הגרמי [illegible] והנה [illegible] [illegible]

חמור [illegible]

הנה [illegible] [illegible] כי [illegible] המולבשים הם [illegible] [illegible] ··

[illegible] ·· [illegible]

דמוח

[illegible]

ועיין [illegible]

[illegible] נקראים לבושים [illegible]

הלבן הם סך והכל אחד ומש"ש לעיל כי השכה הם הכלים פי' על הנקודים שברובם שאינם כלים מ"ס תמיד ::
או תאמר כי אלו הלבנונים הנוקבים על הרפה כד בחינת שאול מרחבת הנהר שנחבא בבלי היסוד בכל
בסוף פ"ם כי אלו הלב"ג נמשכים מעוח החכמה ע"ד נתיבות של היסוד ולכן אינם במספר הרפ"ח אשר הם
מהחסד והמטה כמו מבואר בפ' זה בה' ובכ"ג ·· ועכן חו"ה פ"א ·· ונחזור לענין כי ביאור שאלו הרפ"ח נכללין
הם באורות היותר גרועים ולכן צריך שנבחלה נקדים לך סדר האורות ומדרגותם זו למעלה מזו ונזכר נא
מה מדרגת הם באורות הגרועים :

הנה

נודע כי כל האורות שבאצילות הם הוי"ה ·· וכבר ידעת בשם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן כי ד' בחינות
הויות הם · או מילוי ע"ב יו"ד ה"י וי"ו ה"י או ס"ג יו"ד ה"י וא"ו ה"י או מ"ה יו"ד ה"א
וא"ו ה"א או ב"ן יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה ·· ונמצא הויות עד לאין וכו' ויתבארו כלם ··

הנה ד' אותיות הוי"ה פשוטות בלי שום מילוי הוא שורש האור ועקרו. וגם עוד אחר כי זה נק' בחינת הפנים של
הוי"ה · וי"ש נק' מדרגה שנה לזו גרועה ממנה והיא באחוריים של הוי"ה זו בלי שום מילוי כזה י' י"ה יה"ו
יהו"ה ·· אח"כ מדרגה ג' הגרועה מן השנית היא מספר הד' אותיות של הפנים שהוא מספר שש ועשרים וגו'
פנים ·· אח"כ מדרגה ד' היא מספר האחוריים הנז' כפשוטם שהם מספר ע"ב וגם זה נק' אחוריים ·· אח"כ מדרגה
ה' היא ד' אותיות הוי"ה במילויים כזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י בבחינת אותיותיהם שהם נעלם וגם זה נק' פנים ·· אח"כ מדרגה
שישית היא אחוריים של זה המילוי בבחינת אותיות וגם כן אותיות כזה יו"ד יו"ד ה"י יו"ד ה"י וי"ו יו"ד ה"י וי"ו ה"י ··
אח"כ מדרגה ז' היא מספר נעלם אותיות המילוי שהם בנ' ע"ב ונק' פנים ·· אח"כ מדרגה ח' היא מספר בו לעולם
של האחוריים של המילוי שמספרם קפ"ד ·· אח"כ מדרגה ט' היא אותיות מילוי המילוי בבחינת אותיותיהם שהם
כזה יו"ד וי"ו דל"ת ה"י יו"ד וי"ו יו"ד וי"ו ה"י יו"ד ונקראת פנים ·· אח"כ מדרגה י' והיא אותיות האחוריים של מילוי המילוי
בבחינת אותיותיהם ·· אח"כ מדרגה י"א מספר כל אותיות מילוי המילוי בבחינת מספרם ·· אח"כ מדרגה י"ב
מספר אותיות האחורים של מילוי המילוי בבחינת מספרם וגם נק' אחוריים ובן כיוצא בזה הלאה מדרגות אין קץ:
ובן כיוצא בזה הכרת בשם ס"ג ובשם מ"ה ובשם ב"ן ובן בכלם שאותו שיש בעולם ·· ונעשה היות אותיות המילוי
גרועים מאותיות הפשוטות הוא נ"ב כי מילוי בנ' שבים שהוא כן כי הם לבן וגם הם עשנים והפשוטים הם
השרשים והמילויים הם הענפים של האורות ומה פשוטים ומה מילויים בשם הוי"ה ובשמות הוא פשוט בלי

ככל שעורין טעם לזה הפשוט
נגוע והוא בהיות שהם כי המילוי

כמוך

מילוי הוא נגוע הפשוט יען היות אורותיו מקוריים אך בשפשוטו הוא עם
מילויו אז הפשוט עיקרי ומעולה ממילויו ·· והנה בהיות הרפ"ח
הנקודות כלים בכלל ורק שהיות מדרגות האחרונות הם שיורד כלים ··
והנה מכל אלו השמות של ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ממנו הנקודות בכלים אמנם
אין שום כי נקודות ע"ב יורדו בכלים שלהם ושל ס"ג יורדו בכלים שלהם
ובן כיוצא בזה ·· והנה כיון שמדרגות השמות בעצמם הם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן
ואח"כ נראה שהנקודות שירדו משם ע"ב שהוא אור יקר ונעלה יותר מעטות
כי לא היה בכלי של כל שבכ' כמו כי יותר רבים ממנו ·· ונקודות ס"ג
יורדות מנקודות ע"ב · ושל מ"ה יורדות משל ס"ג · ושל ב"ן יורדות ממלה ··
ונמצא סדר ד' הויות אלו בד' עולמים כי שם היות אלו המלבישים אינם

מזה שורש טעות המילוי והנה מתמלא
שמתגלין אינם מוכר עצמו או שאר אחר
שהוא ד' תשועה היא עקר יותר האחד
בכלל בכלל זה הדוש ואח"כ שעל ידי
המילוי מתפשט ומתגלה משתמש
שמתגלין מוכר חוצ בתוכבלים להמשך
יותר אור ובזה מאמר כי כי כלשה יותר
בנלוי לא נזכר בה אור וכבהתה שהיה
יותר נעלמות בזה ובזה מזה שאין
בו כלכך הענה ועוד זה נזכר בבוונו:

דך מ"ה ובן של ב"ן לכללות שהם ז"א ונוקבא עפ"ז יש בהם ד' הויות אלו ·· והענין כי אמנם הוא שבבחינת עצמן
של עשר ספירות מה חלקין בו ע"ב ס"ג מ"ה וב"ן בחכמה ובינה ז"א ונוקבא אמנם באשר נחלקו אלו הם
להאצלות לא כאן ועיולו במקומם הראשון כי הרי מספר הכתר נעשה אריך אנפין והפשט עדפים האצלות:
ומחכמה ובינה של הם נעשו כ' פרצופי אבא ואימא והיה מבראת להיותם מלבישין את חכמה ובינה להיך

פס' לה ג' ידבר
דם

לקוטים דף

כם נבונת ביטוב לם
בלשון אחר
וכל שכה יותר מה"ך
עיין ::

כי אם שקומים האחרונים יתחברו יחדו למטה ולבושו חסד וגבו' לאחריך כמותו ·· ואמנם בדעת זעיר שהוא רק מולבש מוסף לאחריך ולמטה ולא הלבש את כלאחד ואי מאה המלבשים את חסד וגבו' האחרך כי זה היה מעוט ולשכות זעיר האחרים ·· ומהם כוונת לזעיר שאחד במקומות כנגד מלבות לאחריך ·· נמצא עוד כי ע"ב ולו שהם שהם מחברת ונבנה לעוקדים יחדו עד חסד וגבו' לאחריך אמן ושם הלבושים אחר הדיקנא כנגד ונמצא כי ע"ב הלבש את החסד ולבן ע"ב כנגד חסד ושם ס"ג הלבש את גבו' לאחריך אמן ·· ושם מ"ה שהוא זעיר עם כללות השם קבועה שלו נמוכה הוא מלבש את הדיקן לאחריך אמן מוחם ולמטה ·· ושם ב"ן היא הנוקב' לזעיר מתלבשת מלבות מוחם לאחריך ·· הרי נמצא כי שם ע"ב הוא בחסד שלו ז' מלכים ושם ס"ג בגבו' שלו ז' המלכים ·· ושם מ"ה כבר של המלכים ושם ב"ן בנוקביה ·· ונמצא כי בחינות ע"ב ס"ג מ"ה קס כלל כללה בזעיר זעיר ונכללו כן הם נכללו הנקבת מלבות ·· וכל שלו ע"ב ס"ג מ"ה כן הם מובחינות כן של הכללות שהוא בחינות ז' מלכים כמו שיתבאר בס"ד בפ"ז עש"ה ד' טוב אחרי כך הדבר על מתכונתו ·

פרק עשירי

נבאר עתה מספר הדרגות שנזכרו שיהיה עוד שמות הנז' והנה מוחם ע"ב שהוא בחסד עלו האורות שלו למטה באלכסון ז' מדרגות הראשונות שהם בחינת ד' אותיות ובחינת אחוריהם ובחינת מספר הד' ובחינת האחוריים במספרם ובחינת עשר אותיות המילוי ובחינת האחוריים שלהם הרי ז' מדרגות ומוחם ולמטה כל המדרגות שלהם שלאחר וכנגד עד מדרגות אין קץ כלם יחדו שהכל שלהם בבהמה והנה באשר נאמר כי ממדרגה זו זאת ההיא כלם זה מוחם ולמטה אבל אין מספר לכל המדרגות שהשפיע נכללים בה ואינם נחשבים בפני עצמן ·· והנה המדרגה הראשונה מכל מה שבכל הי"א מדרגה הן שהי"א - חשבון ומספר י' אותיות המילוי שלהם וכאשר נמנה עשר אותיות שלו הם בגי' ע"ב אבל הרי שיהיו ע"ב בחינה נכללים מוחם ע"ב ·· ומוחם ס"ג שהוא בחסד בתוכה מן הע"ב יחדו יותר מזה שיהיו מוחם ע"ב בכלל והוא כי יש מוחן גם כ' מדרגות אחרות עליונות והם מדרגה ד' וי' שהם עשר אותיות מילוי ס"ג בגולם ובחינת אחורי' שלהם ·· וד' מדרגות העליונות נכללו למטה באלכסון ·· ונמצא כי מה שיהיה מוחם ס"ג הוא ד' אותיות בגולם שהם בגי' ס"ג הרי עתה נכללו ·· ומוחם מ"ה שהוא הה' שהי"א הדרגה מוחם ס"ג יחדו מזמנה יותר נכללת מוחה שיהיו מוחם ס"ג ·· וגם כאן יחדו כ' מדרגות יתירות על שם ס"ג שיחדו מוחם כ' מדרגות יתירות מוחם ע"ב והם חשבון הד' אותיות וחשבון האחוריים נמצא כי מבחינת שם מ"ה לא נשאר באלכסון רק ב' מדרגות הראשונות והנכללים שיהיה למטה גם עתה נכללין שהם כו' ומה שהוא חשבון הד' אותיות וחשבון הי' אותיות המילוי ·· ועתה צריך לבאר מעט שהאינויים הנ"ל כי למה בשם ע"ב אין מוחין מדרגה א' לבד ובשם ס"ג ב' מדרגות ובשם מ"ה ב' מדרגות ·· והענין כי הלא כי אמרו כי הדבר הטוב שבכל שמות הנז' הוא שבמדרגות שהם מבחינת חשבון י' אותיות המילוי כל המדרגות שמוחם ולמטה נכללו ולכן אינן עולים לחשבון זולתי מדרגה זו הראשונה הקודמת שלהם ולכן אין אנו מזכירים ומונין כלל הדרגה באלכסון רק שלו הד' מספרים והאחוריות שיש בד' מילויים האלו של ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן והיותר מחשבון המילויים זה מזה לכן אנו מונין כלל הד' מילויין לפי שאינם שוים במספר א"י כי זה ע"ב וזה ס"ג וזה מ"ה וזה ב"ן ·· גם דאי שהרבה כי במקום שאנו מונין הפנים אין האחוריים נזכרים כי אם הפנים נכללו מכל שכן האחוריים ולא לא הוצרך שאנו מונין שום בחינת האחוריים כלל בשלו הדרגה כלל כולן ·· גם לעיל כי בכל
מקום שיש ב' מספרים שוים אין אנו מונין אותם כי הרי הי'
אותיות דס"ג וי' אותיות דמ"ה נכללו בבהמה בכלל ולכן כיון שמנינו
הי' אותיות דס"ג אין צורך למנות הי' אותיות דמ"ה ואם מוחם ע"ב

כמוח

נ"ל שאין הכוונה בכל הדרגה באלכסון
הנזכר שלא בכל הד"ן אחרי' למטה
אותיו' שמוחם כן נכללו האחוריים שהם עוד
לתשלום הדרגה ועיין היטב ועיין שם ·

והנה

והנה כל רפ"ח הם נכלל יק כנגד ברית ולמעלה ממנה
אמנם הנה הוא הפנים כן הוא חשבון ע"ב הנק' העולה
עכ"ז הכל בחינה גבול אחד בהשתלשלות עם האחר דס"ג
מ"ה הם כמנין ד' יודין גבוה להורות שהכל היו ועכ"ז
האחד לבדם ולמה הוא כמנין חס"ד אבל כיון שבוא
אחוריים מנמנו אינם בחינת חשבון חסד שלא נבוער
אחוריים ::

היו יורדין בחינת הי' אותיות שלו נ"ב לא הי"ה מנין י' אותיות
דס"ג כי כבר ביארנו כי לא יורד מנין אלו"ם השלו עוין זך
מוזה לכן אבל מעין אורך דשמ"ס אך אם היו עוין לא היו
נמנין שלא בחינה א' לבד · והטעם הוא לפי כאשר
מעלה אורך שוים כולם נשארים במקום א' כי הנה סדר
יציאת המלבושים האלו היו ע"ב ואח"כ ס"ג ואח"כ מ"ה ואח"כ
ב"ן ככל ועוד זה היה שבבם ונתעלן כי הי' אותיות דס"ג
ירדו שבבחינה ואח"כ ירדו הי' אותיות דמ"ה ובדרך שם שעלו אח"כ הי' אותיות דס"ג ונשארו עם
ערוהם כדרך הכן החושך להיות עם אבו ולא ירדו למטה כתקונם כבל שלהם ואח"כ איך נחשבים כמנין -
עצמם והרי הוא כת"ל לא ירדו כיון שלא ירדו במקומם להיות הכל שלהם ·· וכן עלה זה הכן כבל -
מקום שהם בחינות שוות נשארה בחינה התחתונה במקום העליונה עמה ולכן אינה נחשבת בכלל בנצוצות
היולדות ·· אך בחינה מספרה אינן שוים אז כל א' ירד לתקונו כי אינן מבחינה א' להשוות ולכן
בשם מ"ה אבל מנין אורך מספר ולא אך הי' אותיות למנין לוי בעצמן ·· והנה בחינה בו משם מ"ה נגד
ק"א נחשבת לבד שמשם ע"ב ס"ג לא ירדה בחינה זו שלא משם מ"ה לבד ·· הרי נתבאר איך אין למנות
זולתי הנצוצין הנז' שהם ע"ב ניצוצין ע"ב ·· וע"ג משם ס"ג ·· וע"א משם מ"ה ·· סך הכל רי"ו כי כלם
סוד הגבורה כנז' רי"ו ולכן נקראת נצוצות כמו הנצוצות היוצאות מן הקוש ·
והנה גם כן שאות בחינת התלבשות הקטנה בחומה יותר מהם מאתם לכן היה שבהם נגלה ולא נשארה
התמונה למטה כאלו לא התלבשה הרחשות לבד שהיא בחינה ד' אותיות ההוי"ה וכל התולדות
שמשם ולמעלה כלו ·· ואחתונים מה שאבל מנין משם זה לבד שם הרפ"ח ניצוצין היא התולדה הד'
שהיא חשבון הי' אותיות האחוריים בבשוטים שהם כנז' ע"ב ועם הרי"ו הנז' הם רפ"ח ניצוצין ·· ולעיך
לבאר כי הרי לגילוי לפי כאשר יורדין הפנים אין האחוריים נמנים ומין הוא להבין כי האחוריים
נמנין והפנים אינן נמנים ·· ו"ל כי למעלה עב' שאור תכונה הפנים ולכן לא נמנים האחוריים אבל
כאן לא נמנים הפנים אבל מנין האחוריים ·· וטעם הדבר אין אבל מונין שום בחינת פנים שלשם כן
הוא כי הנה לגילוי כי בשהתפשטם שוים אין נמנים שלא העליונה ולכן כיון שעבר מעונם בשם מ"ה
תוספר בו של הד' אותיות לכן לא נמנים אורך בשם כן כי נשארה הצורה שם למעלה בכן של מ"ה ואינה
יורדת בכל שלה ·· וכן תוספר אותיות המילוי שהם כנז' כן נב' אמנם שהם פנים אין אבל מונין אורך
והטעם לפי כי עיקר שם כן שבהם לבד הוא שם הויות שהם כנז' כן כו כו ·· ולכן גם שם זה מעט דר
המובחר כי אותיות כבולם כי כל יו"ד הם בב' עשרה יו"ד הה' הם בב' ה' וו' בב' ו' הה' בב' ה' ··
הרי שהם שני הויות כבולות שבבחינת משוט ולא בבחינת מילוי ·· והנה כי הויות אלו שבשם הם הוי"ה א'
לזעיר ואחת הוי"ה לנוקביה ובאשר מתפשטים זעיר ונוקביה אז הזעיר נותן בנוקביה ההוי"ה שלו ונתעלו -
שבה שתי הויות כלם בנוקביה ומתפשטין ונעשים שם כן ·· ואח"כ כיון שעיקר שם זה הוא מן הזעיר אין
ראוי למנותו בבחינת נוקביה ולכן אין אבל מונין מספר כן ברפ"ח ניצוצין
גם בחינת הד' אותיות המילוי בעצמן לרמז אינן נמנין וגם זה יתבאר עם
טעם הנה כי לא ירדו באי הזעיר אינן נזכרים ולכן אין
אבל מונין זולתי מספר האחוריים שהם ע"ב ·· וכרי
נשלמו רפ"ח ניצוצין שהם ע"ב רי"ו ·· והרי"ו הם
בחינת פנים והע"ב הוא בחינת אחוריים ·· ונבאר

הגהה
לפי ראות עולה שהוא סבר נתלאין
אבל מונין אורך כמו י' אותיות המילוי
מה שאינם נמנים תוספת שכבר נמנו בכלל המילוי ס"ג ועוד
כיון שעם למטה מאותיות המילוי כן אינם נמנים כיון שלא
נבלעו מקומם מספר שוק לגמרה שכולם בכלל הי' דס"ג וכי' למ"ה :

הבן מה שאנו אומרים שהתלבשות מו״ח מעתיק ונאמר הוא בסוד נקודה לבד וסוד אורה נקודה בורא׳ שבעולם
מ״ם וה״א בחינת המלכות הראשונה הנשארת בא״ב של עם ד׳ אותיות הוי״ה כאבא ובשאר המד רגל
נבמעטו ויהיו כבהמה ושתור בלא זה כיק כי התעק של שעמים רבות׃

פרק אחד עשר

נבאר עתה ענין התלבשות האחרים מה ירד מהם כי הנה
ביארנו כי מתחלף נקודה דרך התלבשות ירדו דרך נקבין וזה
מלכות והוד ויסוד לרוח לא ירדו ואם ירד לרוח אלא חוץ דרך
נקבין ולא יותר ׃ והענין כי בודאי ירדו מהם עשרין ואחרים מה שירד מעתם הוא זה ׃ לפי כי נצח והוד
הם תרי פלגי גופא ונחשבים לעשר אחד ונודע כי כל ספי׳ יש הוי״ה א׳ ואמנם בשתי השנים לא כן אנחנו רק
הוי״ה א׳ לבד חצי הוי״ה לנצח וחצי הוי״ה להוד ׃ ונודע הוא כי כשנחלקת ההוי״ה לשנים אינה עולה בשם של
חכמה הראשונה שהיא י״ה כי זה אינה שם בפני עצמו של אחרת ולכן נצח והוד כה שיהיה שם שלם לכל אחד
מהם הוא שם י״ה לנצח ושם י״ה להוד ׃ וכן הוא סוד שאינה האחרת בפני עצמה של האחרת בעולם מן ה׳
אורות עליונים מתגלה מתחבר על הוד כנודע ולכן אינה הוי״ה בפני עצמה של חצי הוי״ה והוא י״ה הרי כי נצח
הוד יסוד הם נ׳ י״ה ׃ גם טעם אחר של יסוד כי נודע שבזו״נ נכנסים ב׳ יסודות דאבא ואימא ובכל
יסוד מהם יש ה׳ חסדים וה׳ גבורות׃ והנה יסוד הבינה מתפשטים בחזה דז״א ויוצאים ה׳ חסדים ומתגלים
כל ... לז״א מתחבר על הוד והנה הה׳ גבורות יסוד דאימא הם יורדים של יסוד לז״א והיסוד דאבא
אינו מתפשטים של כחינת יסוד לז״א כנודע ושם הם ה׳ חסדים וה׳ גבורות הרי יש בו סוד לז״א ה׳ חסדים
וה׳ גבורות וה׳ גבורות דאימא הם כנגד י״ה ולכן הוא יסוד עם י״ה ׃ גם טעם אחר כי ענין הה׳ חסדים היסוד
דאימא עצמה כי הלא יש בהם ג׳ בחינות א׳ שהם כלעגה ה׳ חסדים ׃ כי התפשטותם מתחבר על הוד ה׳
חסדים ׃ ג׳ כללותם ביסוד ה׳ חסדים הרי ... חסדים דאימא שהם כנגד י״ה ׃ הרי נתבאר כי נצח הוד
יסוד אינם כמו ד׳ התלבשות האחרים שהם הויות שלימות אלא הם נ׳ י״ה ׃ והנה כל התלבשות שבכבן
שעלה כפלגי יש בכל הוי״ה הנה נ׳ יש שם כשם י״ה וזה מובן ׃ והנה מה שיש מנה״י היא בשוה מתחבר
שנכל מהם מה כי כמו שכשם מה לא נשאר למעלה של ב׳ התלבשות הראשונות שהוא בחינת אחוריים
ובחינת אחוריים של הוי״ה בן מה״ה לא נשאר למעלה כי אם אחוריים שם י״ה ובחינת אחוריים ובחינת
אחוריים שלהם שהם ו׳ י״ה ומהם ולמעלה הכל ירד ׃ ואמנם צריך להבין טעם למה שירדו מהם
נ״ה ... אינן נשארו ׃ ויש לומר כי האחוריים שלנו כבר הודעתיך שאינם עולים בחשבון ׃
אך הפנים מה שאינם נשארו הוא לטעם הנז׳ כי כל התלבשות שוות אינם נשארו בפני עצמן לפי שנשארים
למעלה ׃ והענין כי נ׳ י״ה יש כנגד הם פני מה״ה ולכן אינם יורדין למקומם ונשארים עם המה״ה למעלה
שירד במקומו ׃ גם ... הם כסוד ... לפי שהם כנגד דז״א וכמו שהז״א הוא מה״ה דלמטה גם של
הנ׳ י״ה הם ... ׃ וכאשר נמנה י״ה ... יו״ד ה״א פני כו׳ והרי בחינה זו נ׳ שוה לבחינת
כו׳ שכבר ולכן נשארים שם ... ואינם יורדין במקומם ולכן אינם נחשבין ׃ והנ״ה הרי של התלבשות
אינן שוים כי מה שאמרנו כי נ׳ י״ה פני מה״ה הוא מבחינת אחוריות הפנימיות ובחינת מה״ה שכשם מה״ה הוא
מספר י׳ אותיות המילוי ואיך יתקשרו שני בחינות של התלבשות האלו שיהיו שוים במספרם ׃ וי״ל כי
בודאי כאשר שני התלבשות שוים במספרם עם שהם מבחינה א׳ כי כולן מתפשטות אל כלל מלמעלה ...
והנה שנשארים יחד למעלה ככל ... טעם אחר אך כשהם מבחינות שוות ... שהם שוין
במספרם כמו שהוא בענין הזה אין נשארים יחד למעלה ולא מתחברים ... ׃ וכשהם מב׳ בחינות
שונות עם שאינם שוים במספרם אז ... אין נשארים למעלה ׃ והנה בכאן הק׳ הם בחשבון

שוים שלא שרש מוכחית שיווי ולזה יש שם טועה הם נעלמים למעלה · וטועה זו היא כי הנה לפי
פי שכל הי' אותיות למטה נאחדו למעלה עם הספי' במוד י' אותיותיו לא יוכל חשבונם שוים ומוכחית שיווי כי -
כלם מוכחיות אותיות ·· למעלה בשוה וא"כ מוכח לא יתעבר עם כלל טועה ·· ועוד אגב מוכחים כי כן
שנאחדו עם י' אותיות למטה עם י' אותיות למעלה הנה גם המספר של מט' ירצה לעלות עם שורשו שהם י' אותיות
למעלה · מט' בשורשן ואז יאמר כי הכל כללי האחד ולא יוכל לקום בעת ההיא כי המספר נגזר אחר האותיות
ולכן אבל מעולים כלשון הנככבים של נ"ף · בכלל שהם כבר מט' ויתקשרו עם מספר מט' שבכלל ועי' כן ישאר
המספר של מט' בכלל הכל ולא יתבטל לעולם ·· ואח"כ למט' כשם עד לזהן אין אבל מוסף שהמספר שלו
יעלה לעולם עם שורשם הם י' אותיות למעלה · לעד ומטעם אחד זה היה ראוי שיעלה נ"ב י' אותיות למעלה סג
למעלה עמהם כה לעשה לנמות נ"ב שעלו על הכל מטעה הנז' ·· והענין מבואר כי כשם עד הנה העריך
אותיות למעלה הם עצמות ומספרם ירדו בכל אחד ואין כחד שיוכלו לעלות מעולם הבריאה על עולם האצילות
אך כשם מט' שהי' אותיות ונם מספרם קם בבריאה אז אבל מוכחים שיעלה המספר להתחבר עם האותיות
כי בבריאה עלתה הם יכולים לעלות מוספי' של ספי' ואמנם לעלות מבריאה של אצילות אי אפשר כי מט' שירדו
מעיקרם אל הנקודות בבריאה הוא יען לא היו כבם כח לקבל אור האצילות הקרוב של המאציל וזה פשוט :
ועוד צריך להבין טעם כי הרי מה שטעו הנה' של הכל הוא כה שלא יעלה מספר של מט' עם שרשם שהם עשר
אותיות למעלה · מט' ואח"כ היה צריך שבטלו האורות הנה' יהיה כהם נ"ב בחינת י' אותיות למעלה כה שירדו במקום
י' אותיות למט' שעלו של הספי' ועי' כן ישאר מספר למט' במקומו ·· והענין מבואר כי כבר שהוא של י"ב
יש י' אותיות בסוד מעולים בזה יוד ה"י יוד ה"י והם במקום הי' אותיות למעלה מט' ·· ואמנם שים ה' אותיות
יתירות כי נ"ב יה במעולים הם שני אותיות הנה אין חשש שלא שלא יפתחו מי' אך אם יוסיפו אין בזה חשש ··

כמוך — בספר עוה"ב שער לב · תיקון למען עד יורד ·· וכו' -
ונמצא כי כל הנקודות של נ"ב כלם עלו ונתחברו עם הנקודות של מט' שבכלל ולכן אינם עולים בחשבון עד ·· ורק שלא אחר אורות ··
ונמצא כי לא יורד שיש אורות נה' כאחד למעלה בכלל הכלל לכן אינם
נחשבים בספר עלמון ·· ונמצא עוד שהם מספר רמח נקודות הנז'
בכל מקום שהם עד הנקודות הם עד מכחית מספר אותיות העליו'
ועוד נקודות חושם שנ"ב שהם י' אותיות העליו' ומספרם שהם סג
ועוד נקודות חושם מט' שהם מספר הד' אותיות שהם בו ומספר י'
אותיות העליו' שהם מט' ·· ועוד נקודות חושם כן שהם מספר הנשל אותיות האחוריים הפשוטים ··
הרי רמח נקודות ··

החלק השלישי

בתחלת תיקון הנקודים שהם המלכים ותלה לנו פרקים ··

פרק ראשון

הנה כאשר רצה המאציל העליון להחיות המלכים המתים ולהחזיר
את נפשם בקרבם אשר יצאו מהם בראשונה יען לא היה בה לעמוד
הם בחינת הכלים לקבל את אור הנפש לסבת הנז' בחלק שעבר
ובפרט בשבט מ"ה פ"א עם ולכן רצה להחזיר להם את נפשם ע"י שיתוסף בהם כח נה' הדרח שע"י לא נפגם להם
בתחלה בכל בח"ב מ"ה ומהם להתוסף בהם ואין חוזן כדרך שיהיה זווג עליון להולידם ונודע כי אין זווג כלל
מ"ן נוקבין ולכן הטלה המלה מ"ן נוקבין לצורך הזווג הנז' · והוא כי כבר ביארנו במ"ב פ"ה איך האורות ההם
הנקראים אלה המלכים עלו למעלה באורות הקדמונות שנקראים נ' ראשונות בסוד האחוריים שלהם כנז' שם ··
ושם בארנו לעלות חושם מ"ן נוקבין האחוריים שיו כל הדברים הראשונות הנה ועלה כל הדרך של אורות שהם בלא האחוריים

הרי עם כל האורות שבכלים של ז' המלכים ועלו הכל במקום הג' ראשונות בלבד אע"פ שבראשונה קודם ההתפשטות
ואמנם העליה האמיתית שלכל זה הוא בבינה אימא עלאה ונכנסו לבער בבטן המלאה כי שם הוא העלאת המ"ן נוקבין
וכבר נודע כי הורים בעיבור הם שעומד בבחינת י"ב בלבד בדלת כמו שנבאר כלזה כי בחורף בסוד מ"ה ב"ן ומשם
לאחור לבא לידי לידה .. והנה כמו שהאורות עלו כולם בבינה כך עלו הז' כלים שנפלו בבריאה ועלו עתה באצילות כי
כשעלו עתה האורות למעלה קבלו עמהם את הכלים אך לא במקום הג' ראשונות כמו שעלו האורות רק באצילות
כפום ונשם הם בבחינת י"ב בלבד בדלת .. כי כד עלו הכלים לחסד
והנצח הוא קו ימין באצילות ושניהם עומדים בלבן זה כנגד זה במקום
נצח דאצילות .. ועלו כלי גבורה והוד במקום הוד דאצילות .. ועלו
כלי דעת ותפארת במקום יסוד דאצילות .. ועלו כלי היסוד והמלכות
במקום המלכות דאצילות .. הרי שגם הכלים היו בבחינת דלת בלבן
בדלת והמלכות עמהם בסוד כשיעור לכר .. ונמצא שלא היה
גם עתה הרחק בין האורות של הכלים רק ג' מדרגות שהם מקום חג"ת

הגה
באמת בחינות מחב"ר הרב ז"לה
מ"ש של יב"ב כור בחינה אחד היא
הנה כה בשלות הכלים של עולם האצילות ונפלות אסד
לבד קו"ס .. ובחינה שנית הנה כא"א חח פרק ז'
מ"ש יב"ב קולר לה"ו שנכנסו בבינה [illegible]
קוים כנה שם שהם [illegible]
ימים [illegible] מ"ש [illegible]
קולר .. ועיין שם באורך ..

הכבונים עד הנוגל בחג"ת ואמנם לא עלו כל של הכלים כי אם רק בזמן מ"ש [illegible] כי כד בעשל ימנים
ראשונים עלה קו ימין חסד ונצח וב' ימנים שנים עלה קו אמצעי דעת ת"ת וב' שמאליים עלה קו שמאל גבורה והוד
וב' ימנים רביעיים עלו יסוד ומלכות .. והנה עליית האורות למעלה בבינה הם בבחינת המ"ן נוקבין .. ואמנם
לביאור כי הטעם הזה אינו של הז' מלכים לבד כי כל העשרה נקודין [illegible] חסרונם שוה כנז' בחלק ב'
ולבן כל העשרה נקודין [illegible] בסוד מ"ן נוקבין במקום עליון בשורשם אשר יצא
משם כנז' בח"א פ"ב ושם בפנימיות הא"ס קדמון העלו מ"ן נוקבין בטעמים של ס"ג שלו בבחינת פנימיות הא"ס לא
בהכלים היוצאים מבחוץ חוצה לו שהם בסוד אורות אזן חוטם פה כפנימיות הא"ס קדמון שלו הם הס"ג שלו שהם
בחינת נוקבא כנודע כי של הטעמים לא היה בהם שבירה כלל ואין נזקקין הטעמים לס"ג הנז' בטעם דא"ס קדמון
שהם לבורא נ"ב בבחינת פנימיות שהם המוחין שלו ואין [illegible] הולך אור חדש והוא שם מ"ה דא"ס קדמון והאור
הזה יצא מן בחינת המצח דא"ס קדמון כי הנקודים יצאו מן העינים וזה האור החדש נמשך מן המצח שלו
וכבר נת' בח"א כי האזן חוטם פה יצא [illegible] הכל [illegible] יצא הס"ג [illegible] הבל [illegible] כנז' בח"א
מצח .. ואמנם מן המצח אינו יצא לא הבל ולא [illegible] רק הארה בלבד ונק' בזוהר [illegible] מצחא עלאה
אורייא שאין בה רק גילוי הארה לבד וזה [illegible] סוד האור שבכלים אשר [illegible] כנגד המצח שם ע"ב
שהם המוחין לא"ס קדמון ושם היה מקום הזווג שנזדווגו ע"ב עם טעמי ס"ג ולבן מן המצח עצמו יצא אור מ"ה הזה
ונק' [illegible] בזוהר [illegible] בסוד [illegible] שלה עלמות [illegible] המ"ן נוקבין [illegible]
עלמות הסתיבון הז' מלכים [illegible] .. והנה כאשר יצא אור מ"ה [illegible] כי שם מ"ה הוא לבורא ולא [illegible]
עם האורות של [illegible] לס"ג שהם המלכים [illegible] כי שם ס"ג [illegible] שהוא נוקבא [illegible] כל [illegible]
לבד ונעשה שם ס"ג נוקבא של שם מ"ה הזה ונעשה [illegible] כי [illegible] היה [illegible] לס"ג ונעשה [illegible] שם
בן שהוא בכל מקום נוקבא לשם מ"ה [illegible] כי שם ס"ג הוא [illegible] טעמים ונקודות [illegible] כאשר [illegible]
הנקודות לס"ג הם [illegible] נוקבא לשם מ"ה [illegible] בהם [illegible] בחינות שהם טעמים ונקודות [illegible]
לגרום [illegible] עם שם מ"ה [illegible] בחינות [illegible] שם [illegible] שהוא שם בן .. [illegible] שם מ"ה
עם שם בן [illegible] המלכים לס"ג ונעשו נוקבין של מ"ה [illegible] שנעשו בחינת נוקבין [illegible] המלכים [illegible]
שהיא שם בן והבן זה .. והנה כל זה [illegible] על [illegible] כמו שנבאר [illegible] ..
כפרק הבא ..

פרק שני

החלה ניבן טעם של המאמר איך שם ס"ג הגלגל משם מ"ה בכל מקום נוסף שהוא נקבה טפלה שלו .. והענין כי הנה אור מ"ה החדש נמשך עתה מזווג עב"ס ס"ג ונ"ין שהם מוכח עב"ס הוא נגלל מ"ה .. והוא כי בזה המ"ה לא היה כן אבל כלל מעולם ולא נעשה אורו .. ועוד כי הלא שם זה של מ"ה הוא כלל מוכן בכלל הטעמים והנקודות וכו' לפנים הס"ג הנה אין רק בבחינת של הנקודות שלו לבד כי טעמי הס"ג הם אין חוטם רק פנים ... ונ"ין שהם בחינת הנקודות שלו ולא. שהם נגועים מ... בכל בחינותיו והרבה כי שם ס"ג עצמו הוא נקבה כי הוא בחינת הנקודות של הכלות כי הנקודות הם נקבות ולא הן מולבשים הם בחינת נקבה שהוא בחינת נוקבא לבד של הנקודות לס"ג שהם נקבות וס"ג כולו ... לא נקבה ובכל עב"ס חס"ם פה וכזה הבין איך בלא היו בחינת הנקבות שבכל האצילות בכל מקום פה .. ועוד כי עם שאין רק נקודות הס"ג לבד הנה גם הם אינם שלמים כי נפגמו ולא נתבררו מהם כל צרכם עד ימות המשיח בכלל חב"ר פ"ג .. ולמען לעתיד לבא שישלם כל בחינות נקודות ס"ג להתברר לגמרי אז יחזור שם ס"ג לקדמותו ויתבטל שם מ"ה ואז שם ס"ג ישלוט בעולם כי לא יהיה רק עב"ס ס"ג לבד לבורא ונוקבא וזה הביטול למ"ה הוא ענין חזרת העולם לתהו ובהו הנז' במ"ר ... לימות המשיח והבן זה היטב .. ונגלל ח"ים כי זהו סוד לעתיד לבא צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם כמו אשת חיל היא ס"ג תהיה עטרת בעלה כנ"ל לעתיד לבא שהוא שם ס"ג כי הוא כנ"ל ועיין שער ד' חב"ר פ"ג ..

הגה"ה ויתבטל שם מ"ה כל מ... שהוא הבירור ואז ישלוט שם ס"ג ולא שם מ"ה .. אמנם ... שיתבטל שם מ"ה ה"ז שיתבטל הענין של מ"ה ... המוכח לאדם ... שהענין היא ... כי ... אמנם ... שיתבטל ה... שיש לשם מ"ה ... על שם ס"ג ... שם מ"ה יהיה ... האורות ... ח"ים ... שלא יתבטל שם מ"ה ... שם ס"ג יהיה עטרת בעלה ... עטרת לעתיד ... שם מ"ה שהוא ... בעלה והנה ... לס"ג שהוא נקודות לס"ג אחר ... ס"ג ... הנה ... ולא ... שם ס"ג ... והנה ... לשם מ"ה שהוא בחינת ... ועיין בזוהר ... [illegible]

ונחזור

לענין כי משם מ"ה החדש נעשו כל בחינות הפרצופין שבאצילות ומשם ס"ג שהם אורות הז' מלכים לתיקון נעשו כל התיקון דאצילות .. ואמנם לברר של הפרצופים ... ע"י בורר והנה כאשר נתחבר כל בחינות שהם ... בכללות האצילות הם יב' בחינות כמו שיתב' בשערים הבאים .. הלא הם עתיק ונוקביה .. א"א ונוק'. אבא ואימא .. ישראל סבא ותבונה .. זעיר ונוקביה .. יעקב ולאה. הרי הם יב' בחינות ... ובזה העיבור ... הנז' ... כמ"ש בזוהר ... לגבי ... שלם חדש אחד הם יב' חדשים ליב' פרצופים ..

הגה"ה ... יב' פרצופים ...

ואמנם עם שכל ... ע"י חיבור מ"ה וס"ג זה נתקן כל האצילות מן עתיק ועד נוקביה דזעיר אנפין. אכן תחלה נתקן עתיק ונוקביה .. אח"כ נזדווגו שער ... ונוקביה לצורך תיקון א"א ונוקביה ואחרי הדבקם גם הם נזדווגו לצורך תיקון אבא ואימא .. ואח"כ נזדווגו אבא ואימא לצורך זעיר ונוקביה .. ואח"כ נזדווגו זעיר ונוקביה לצורך כל שאר העולמות לבינה לעקבים וכן כולם עד הסוף .. ולפי כי כל של העיבורים והיונקים אינן

הגה"ה ... אם יב' היה לצורך התיקון ... אם היה ... ועיין שם.

רק לברר בחינת הכלים שירדו בעולם הבריאה שהם הכינוי יכלים והם שנשברו יען לא היה בהם כח לקבל
האורות שלהם אך בעצמות האורות לא קיבלם כלל כי לכך כשנשברו עלו האורות ולא ירדו בבריאה אך רשימות
רק לברר הכלים כי היה נתוספו בהם כלים מהם מספר של מ"ה והיו גם מהנקודים קצת נקודות מהכלים לכן שנשברו ומכל
יחד נעשה הכלי ובחינות ע' עיבור כמו שיתבאר בשער ג' חא כונות ומה שנתוספו עליה העיבור בעצמות
האורות הוא שבהם שלא היה בתחלה היה האור כלול בנקודה א' ולא היה יכול להוציא ולהראות פעולותיו ובחינותיו
ואחר הכלכלה אז האירה כל נקודה ונקודה פעולותיה ונחלקה לעשרה חלקים וזו בחינת אחור וזו בחינת פנים
ופנימית .. ואמנם גם יש ביאור באורות והם האורות שבא בנקודים שגם הם ירדו בבריאה עם הכלים במיתתם ולכן נקראים
ש"ך ניצוץ ובירור אך לא באורות שנשארו באצילות והבן זה וע' בשבירת הכלים כי הוא פלא גדול בכל האצילות ..
והנה זה האור של מ"ה שהוא המלך השמיני הנק' הדר שנולד אחר ז' מלכים במ"ה ויהיה הדר ושם אשתו מהיטבאל
ועולם לא נזכר בו מיתה כמו באחרים כי זה לא מת ואדרבה הוא המחיה המתים הראשונים והמתוקנים והוא כולל ל"ם
נתוספות כמו העשרה נקודות .. ולפי שזה המלך היה כל בחינות הס"ג המלכים שמתו לעשותם בחינת תיקון שלו
כנז' ולכן לא נזכר בו לשון המלכים כי אם בזה כמ"ש ושם אשתו מהיטבאל וכמ"ש באדרא נשא דף קמ"ב א' ושם שכך
מהיטבאל בגין דאתבסמו דא בדא ואתקרי אשתו מה דלא כתיב בכולהו .. מהיטבאל אתבסמותא דא בדא .. פירוש לשון
כי בהתחבר המלכים הקב אחר הבירור עם שם מ"ה אתבסמו דא בדא ואז אתקרי אשתו כי המלכים הנזכרים
נעשו בחינת נוקבין שלו ולכן נק' אשתו .. וכן בדף קל"ה ב' אמר וכל השאר דאתבסמו לכר ונוקבא לא כתיב בהו מיתה
ובו' וע"ל ח"ם כי זה הדם ובולהו אתקריאו בשמהן אחרנין כד מתבסמו וכו' כי תמצא שם כלל אחר התיקון ..
ושבע הנקודות האלה הנה שם שהוא שם מ"ה בנו' אדם .. ונמר כי אדם לא אתקרי אלא כד הוו דכר ונוקבא כמ"ש זכר
ונקבה בראם ויקרא שמם אדם .. ואמנם אומרו מהיטבאל אתבסמותא דא בדא פי' כי הנה אחר תיקונם נק' מ"ה
בן ולא ס"ג ואלו עדמום הם אותיות מהיטבאל יהו"ה יטבאל כי מ"ה הוא שם מ"ה כחשבונו וייטבאל בנו' בן הנרבמם עמו
וזהו עם זה לדורא ונוקבא ולכן נק' בשם טוב להורות שיצא מהם הרע והובדר מהם
הטוב .. וזהו והוא משם מ"ה לא נעשו רק זכר ונוקבא לבד ואח"ך הוא לבד נק' אדם
הכולל זכר ונקבה .. והענין כי ב' בחינות יש לנוקבא א' בתחלה בהיותה כלולה

צמוח

כל כי בשם טוב היינו מהיטבאל
לאמן שאמן טוב גם הם אותיות
מעורבת בסוד חסר ..

עמו בסוד בן ובת אחין מגולפי שניהם החסדים והגבורות כדי יהיו יחד לבן בפא כוכבא .. וזהו בשער ס"א אשתו
ומזהו בעצמה אז נותן לה הגבורות על יה והכלה כאשר היה שם מ"ה זה מבורר הבירורין ולקחן לעצמו לתקן עמו והיה
האור שם בן מבחוץ שלו ויונק ממנו להיות בבחינת יונקת מהבאה בנורא ונמוות על יה ולכן היא נקראת אין נק' אדם יען גם
הנקבה כלולה עמו וכלולה שנוחה בבחינת הבירור שעדיין לא נתלבשה היא להיותה אשתו נשורה ולקחה בברבמק על יה
שיעורא הגבורות וזהו ושם אשתו מהיטבאל כי אותיות מ"ה הם שלו ואותיות בן הם מילוי להם כמובא כי גילוי כנז'
לכן שהיא סוד הנקבה שהיא יכן כביכול כלולה עם הלכורא כרוכו קראת אותיות המילוי שבתוך אותיות הפשוט
וזה אדם וחוה כי חוה בגי' ט"ב שהוא מילוי מ"ה שהוא אדם .. ואמנם בבחינת היותה אשתו נפרדה ויצאת ממנו אחב
אינה כלולה שלו בבחינות רק מילוי לה אך יש לה שם בפני עצמו והוא שם בן וגם זו בבחינת השנית נרמזת במלת מהיטבאל
מ"ה יטבאל שהוא מ"ה ובן כנ"ל הרי כי שתי בחינות יש לנוקבא ענינו במלת מהיטבאל .. וע"ל ח"ם כי זה באדרא
האזינו דף רצ"ב ע"ב ובאדרא נשא דף קמ"ב מהיטבאל כד אתיאת לתיאר לכן מהיטבאל ועוד כי שם ס"ג שהיא אימא
מתוכה נעשה בן זה שהוא הכלי הזאת .. גם נל"ב כי לבר אור הרביעי ך שבשם היא הא אות בכלולה להורות כי מה לנשות
שהיא ס"ג נאמר גם שהיא ה' כמוה שלא שנתגמו ועוד כן ולבן עיקר השם אינו רק ג' אותיות יה"ו כנ"ל .. ונמצא כי המלך
הח' הנק' הדר הוא בחינת השאר מלכים שבאו אחריו לתקן הנקודות ומלכים הראשונים ואשתו מהיטבאל היא המלך הן
מלכות המתים ועי' שלו המתים נתבררו עמהם הז' מלכים הראשונים שהם ב' בחינות מ"ה ובן כנז' ואתבסמו דא בדא
ונוקבא .. ודע והבן כי הז' מלכים הראשונים להיות נפרדים בלי תיקון פכלל כהו חוא לבן נק' ז' מלכים אך של הז' מלכים

פלא נקראו ונעשים מעל א' שהוא הדד כי שאו מחוברים יחד וקבין זה ·· ועיין היטב בשער מ"ב פ"ג אמיתת הענין ·
הבל העולה כי כל הנקודות שלא מחוברים נעשו אח"כ בחינת נקבות של האצילות לא נאמר לאיזה מהם עולה הוא קדמון
רק הטעמים לבד שהם אין חוטם בה ·· אך הנקודות לבד נקראים כדרך שהם שם כן הנז' וזה הכין למה הנקבה
כלה הכין כי שואב מהמולבים שמותן שהיו כלה הנים נמוכים ולכן מתו ולכן נקראו מולבים עולם המלבוש ·

פרק שלישי

הנה נתבאר איך שם מ"ה החדש הקדש מתחבר עם ס"ג הוא הנק' עתיק
שם כן שהוא כידוע כי דורי הן מלכים עם המחודשים לחבר ואימא גם
ונעשה זה זכר וזה נקבה ·· ולכן צריך להודיע שכמו שיש בשם
ע"ב טעמים ונקודות ותגין ואותיות וכלם הם טעמים ·· וכן יש בס"ג בכל בשם מ"ב כ"ב וכלם הם נקודות ·
הנה כן הוא בשם מ"ה שיש בו טעמים ונקודות וכו' וכלם הם תגין ·· וכן בשם ב"ן הזה יש בו ד' בחינות האלו טעמי'
וכו' וכלם הם אותיות ואע"פ שכל בחינת נקודות אלו אינן רק נקודה לנקודה בשם ס"ג אחר כל עצמו הוא נקוד'
של הכללות הענין כי כבר נתבאר בשם מ"ה ב"ן כי הטעמים חוזרים ונחלקים לד' בחינות וכל בחינה מהם
חוזרת ונחלקת לד' בחינות האלו עצמן וכן הענין בנקודות ובתגין ובאותיות ונמצא אח"כ כי גם שאר המלכ'
אינם רק בחינת נקודה דנקודות ע"כ יכולות להתחלק לד' בחינות הנז' ·· ונמצא אח"כ כי שם מ"ה הזה נחלק
לשלש ספי' כח"ב וכו' וכל הד' בחינות הנז' נחלקים כי ספירותיו וכן שם ב"ן הזה נחלק לי"ם ונחלקים בד' בחינות הנז'
נה"י ונחלקים ומתעלים ומתחברים אלו עם אלו טעמים דמ"ה עם טעמים דב"ן ונקודות דמ"ה עם נקודות דב"ן וכו'
ועיין בשער מ"ב פ"ג כי שם נתבאר אמיתת הענין על מתכונתו ושם ביארתי שכן הוא דרך כללות אך לא כפרטות
לכן נבאר מה שהוא באמיתות כי השאר יש בו ספקות ·· והענין כי שם מ"ה כבר ידעת סדר התחלקותו בשם
האצילות אך שם ב"ן יש בו ספקות ופלוגתות רבים ויתבארו בע"ה בשערים הבאים כל א' במקומו ·· ונבאר
התחלקות שם מ"ה והענין כי נודע כי י"ס דאצילות נחלקות לה' פרצופים בכלל כדרך אח"כ ואחשוב גם פרצוף האריך
נחלק לשנים שהם עתיק ואריך כמו שית' בשערים הבאים בע"ה ·· והנה נודע כי הטעמים הם בכתר ונקודות בחכמה
והתגין בבינה ואותיות בז' תחתונות בנה' ברבונים וכך הם מתחלקים בהתחלקות י"ס כין לע"ב כין לס"ג כין למ"ה כין לב"ן ·
אמנם י"ס דאצילות הנעשים משלשה הכורים למ"ה וכן אינם לוקחים אותם על זה הסדר אמנם העתיק ואריך שניהם
הם כתר דאצילות לוקחים כין שניהם שתי בחינות בחינות דשם מ"ה שהם טעמים כתר ונקודות חכמה כי העתיק כל
צד דכורא שבו נעשה מכתר שהם טעמים דמ"ה והאריך כל צד דכורא שבו נעשה מחכמה שהם נקודות דמ"ה ··
הרי כי הכתר דאצילות נכללו שהם בחינת עתיק ואריך לוקחים הכתר והחכמה של מ"ה לצד דכורא שבהם ונקרא
כתר דאצילות לבד ·· והנה אבא ואימא שהם הנק' חכמה ובינה דאצילות כין שניהם אינם לוקחים רק התגין
דמ"ה שהם בחינת התגין דמ"ה וזעיר דאצילות ונוקביה שהם ז"ספי'
התחתונות דאצילות לוקחים בחינת האותיות דשם מ"ה שהם נ"ה ז"ספי'
התחתונות דשם מ"ה באופן לוקחים זעיר ושביעית לוקחת נוקביה ··
והרי נתבאר חילוק י"ס דמ"ה בי"ם דאצילות ונמצא שאינם מכוונות
ביותר ולכן על כן תמצא אם המלאך בתיקונם מאחרים חלוקים זה
אומר שהטעמים בכתר וזה אומר שהנקודות בכתר וכו' כי זה מדבר
בי"ס דמ"ה או דע"ב ס"ג כין וזה מדבר סדר התחלקותם בי"ס דאצילות
כנז' והבן זה ·· ואמנם סדר התחלקות שם ב"ן בי"ס דאצילות הוא
אריך מאד ויש בו ספיקות כמו שיבא בשערים אך הכללות הוא שהוא
נכונה של התחלקות שם מ"ה והנה משם כן נעשה כל צד הנוקבא דאצילות

צמח

הנה הנקבה לוקחת לתיקונה מלבות
דזעיר כי מלכות לבן כבר היה לה
וכו ונבין האמור בזוהר ת' ויחי לב רע"ב כ'
על תמוך והבא חכמה מלתתא וכו' כי היא
נקראת חכמה התתאה והבא מחכמות כל
בני קדם וכו' דתולבות דמ"ה הדר יסוד
אמר כי דר כלקביה הן ובני קדם הם ונולדים
ואחיהן בנה' כאן דף באופן כי היא
היה נקודה א' ונעשה מלאה עליה
כי היה שם מ"ה וזהו חכמת בת מ"ה כל יסוד

הדר ופסק שהרב כנ"ל ברפ"ט וע"ין שם
ובזוהר כנ"ל ·· גם מ"ש מתפרש כל זה
קדם קר"ן פי' כל המובלעות הם תוכן בגולגלתא
וזהו כלבו כלשון פרים ·· גם פי' כלבושין
משם שהם ע"י נגוהות דבן פנים כלם
וזהו והרב חכמות שלשה מוחות מוחשות
כלבו קדם הם גבורות לשם כן ·

כמו ש"כ בפ' כ"ה בתחלה כל שער ושער מהשערים הבאים ·· ואמנם פירוש
מוסכם הוא זה כי עת"יק לוקח לעשות גולגלתא שלו את הטעמים דבן ובם ה'
פנימיות דאשונות שבכתר דבן כנודע כי בלשונם כל הכתר מעשר וגם לוקח ג'
ראשונות מוסיף אחכמה ור"א אשונות מבינה דבן וכל זה לנוקביה וגם לוקח
לנוקביה הנה ז' מלכים של ז' תחתונות דבן ·· ואריך לוקח ה' אחרונות דכתר
דבן לבנין נוקביה ·· ואבא לוקח ז' תחתונות דחכמה דבן ואמא ז' תחתונות
דבינה דבן ·· וזו"נ ונוקביה לוקחים הז' תחתונות דבן חוץ מהכתרים
שכבר שלקחם עת"יק כנ"ל ·· והנה כבר בארנו בש"ע

הא כנ"ל כי בתחלה יצאו ע"י השם נקודות בבחינת נפש לבד ולכן יצאו בבחינת עגולים ולכן מתו ונשברו והנה עתה
בבא היושר שהוא שם מ"ה החדש אז נתקנו והענין כי שם מ"ה הוא בחי' אדם דלשעבר נקבל בתיקון אדם לכך הקוים
ולא בבראשונה עגולים על כי יצאו מהטעמים המשתלשלים לנקודות שלכך יצאו בסוד עגולים כנז' שם בש"ע. הא אך אור
המלכות יצא ביושר וגם טעם אחר כי אדם מורכב מלח יושר זכר ונקבה כי אחד כמ"ש זכר ונקבה בראם ויקרא שמם
אדם ואין חבור וזווג זכר ונקבה רק בבחינת היושר ולא בעיגולים רק ביושר כלומר זכר ונקבה ·· וכזה יובן
מה שנתבאר לעיל כי שם מ"ה הוא בזו"ן אמנם וכן ביאור כי הר' זעיר הוא בחינת הרוח וגם שם מ"ה הוא רוח של
הנקודים ·· אחר הצעיר ח"ים הנה נסתפקתי בזה כענין א'

והוא כי לעיל בשא"ח כל בי אהבה כי אחר התיקון יש בחינת עגולים
ויושר כי כמעת"יק כן כאריך וכו' ונסתפקתי היאך נתהוו העגולים וגם יושר
אחר התיקון אם נאמר כי העגולים נעשו מטעם בן והיושר מטעם מ"ה אם
שהרי לעיל כי אמרנו כי הנקודין כל הבחינות האצילות לעת"יק ואריך וכו' נעשו
מטעם בן והנוקבין הם מחוברת שהם יושר ·· ואם נאמר כי מטעם מ"ה נתקנו
הכוונן כולן היושר ומטעם בן נעשו בחינות נוקבין היושר המתחברין עם יושר
למ"ה וכן נעשו מהם העגולים זה קשה קצת כי הרי זו"ן מאה אחד נוקבא וכן
נוקבא לזעיר לוקחין גם מטעם מ"ה כנ"ל בפ' זה כנגד ש"ים נוקבא מבחינות
מ"ה וגם נוקבא מבחינת בן של שאפשר שהם העגולים בחינת נפש
שהם נוקבא בעיקר הרוח ·· אמנם היותר נכון כי ממ"ה ומבן מכל אחד
נעשה יושר ועגולים ולכן לוקח אבא וזעיר שהם זכרים ממ"ה ומבן לזה יושר ולזה עגולים והכל זכרים ולוקחין
אימא ונוקבא לזעיר ממ"ה ובן לזה יושר ולזה עיגולים כנ"ל והכל נוקבין ונמצא כי כל היושר הוא זכרים ונקבות ממ"ה
וכל העיגולים הוא מבן בין זכרים בין נקבות ומבן קשה והדבר אמת בע"נ ·· גם כמו שלוקחין אבא ואימא כל
א' מב' בחינות מ"ה וכן היותר בעיני כיון שאימא אין ראוי לקחת רק מבן אשר ממנו נעשו הנוקבין ואבא גם ממ"ה
לבדו ולקחו' נ"ל כי גם י"ש לפעמים אבא והגבורות ולקחו' לבדם שלא שנכללו בהם וכן הדבר בזעיר ונוקביה שלקחו לבדם
יעקב ולאה והראיה לזה כי עת"יק ואריך לא לקחו הם של ממ"ה לבד ונוקביהון מבן לבד וכו' ·

כמוה

פס' עת"יק עקב דף
ז"ל והנה בשע' הע"יבור שהוא
התיקון אשר אז אורות המלבושים נתפרדו ונעשה
בסוד עיבור כל עגולים של אדם והבן זה
ונעשו אח"כ עגולים ג"כ ולא נשברו כמש
אחרי גם בחינות דור מא"י יבתל היו בחינות
שאר הקצות ונכנסו בסוד עיבור כרוך אורות
היושר ויצא זה היושר בבחינות לקצות לבדם אור
טנין הרוח לבד לקו"ים את הנפש שהם העיגולים
וכל שזה פרקי הרב ז"לזה אחר שבארתי הנז' כב
וע"ין שם כל פרק הנ"ל ·· וע"ין בבינה דף ב'
דף

פרק רביעי

נבאר בו הכן קצר סדר הב' פרצופין של האצילות איך עומדין אחר
התיקון ואתם נבארם כל א' וא' בשער שלו ·· ובבר האדבן קצת
בזה בשא"ח כל עת"יק ואריך כלבושהות מתלבשין זה בתוך זה
וכל פרצופים ופרצופים שבכל עולם מתלבשים זה בתוך זה ואיך מתחברים העגולים עם האורות הישרים ואיך מקפים זה
על זה ·· ונבאר עתה גם כי הלא כבר בארנו מ"ה החדש מתחלק אל"ה בהיתון כוראי שהיה הפנימי שבכל

אורות החוזרים האחרים שהם העקודים היו יוצאים מורכב ושם אין היה כך לשם מ"ה עדיין כי מורכב על האחרון בנקוד
עד מה שנתבאר לעיל בשער מ"ה כ"ב ולא נכר בחינתו עד שירד מן הנקוד
לאדם קדמון מפה ולמטה עד טיבור רגליו בקיוב ונראה כמו היושר שלו
הנק' שם מ"ה כנ"ל ·· ונסדר הנקודה סדר יציאתן ונק' כי הלא
בבואם להבין הנה בתחלה יצאו עשרה ענפי עקיק שהם הנפש שלו ואח"כ
יצאו עשרה ענפי חוטם ·· ואחר שיצאו עשרה ענפי חוטם יצאו עשרה ספי'
היושר דעקיק שהם בחינת הרוח שלו ואח"כ יצאו גם ימ' היושר דחוטם ··

קמץ

לעיל ד' ע"ל דף
שעולם הנקודים הם מלבוש
אדם קדמון מטבורו ולמטה ונעשה מהם
[illegible] לצאת מקום [illegible] הנה הם נכללים
היך עולם הנקודים ומורכב על האחרים בתוכו
אך בסיום עולם הנקודים ולמטה מהם
נפרדים ::

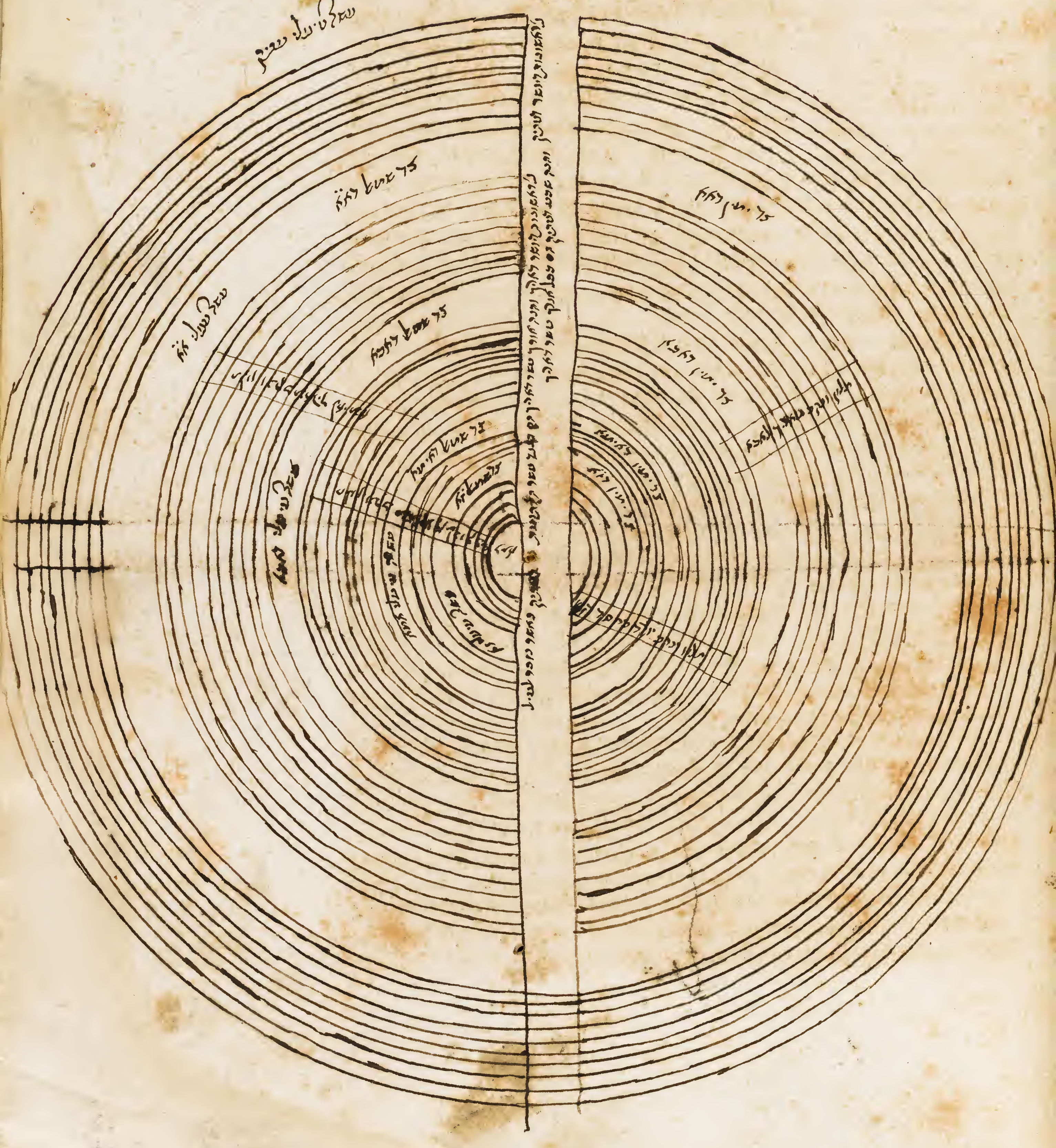
ולסיבת הפסק הזמן שבין יציאת ענפי עקיק של היושר שלו עד יציאת ענפי החוטם קודם יציאת יושר העקיק עצמו לכן נתמעט אור היושר דעקיק ולא נמשך עד שורשי עקיק עצמו ודק [illegible] היושר שלו עד ענפי החוטם כנ"ל בשער מ"ה פ"ג מש"ב באורך כי הנה בין העגולים שלו ובין היושר שלו כלם יצאו קודם צאת ענפי אזן ואזן ולא היה הפסק בין יציאת עגולין ליציאת היושר שלו ולכן היה כח ביושר דאורך להתפשט עד עיגולין עצמו במקום שמסתיימין גם יושר העקיק ·· ונעשה קדמות יציאת יושר דאורך טרם צאת העגולים דאזן ואזן היה כח [illegible] לאזן והשוות פי' להשוותם [illegible] אם לאזן ואזן אם לינשר אריך עם עגולין וכו' ·· ואח"כ יצאו אזן ואזן בבחינת עגולים וכבר נודע כי אזן ואזן הרווחו שבלי בחלה וזה הענין הוא כי בחינת עגולים כין בבחינת היושר שלהם ·· ועבור בחינת עגולים כי הנה נודע שענפי אזן מקיפים וסובבים על ענפי אזן והנה בהיות בהם ענפי אזן תוך כהרי אזן נמצא כי הכלים העליונים של כהרי אזן הם עליונים מן כל כהרי אזן חוטם הכלים התחתונים של כהרי אזן הם למטה מכל עיגולי אזן ומתכסים ההתחתונים ~~התחתון מכל עיגולי אזן~~ אבל מתחת אדם התחתונים אח"כ כיון שעיגולי אזן מתכסים העליונים נכלים ועליונים מכל עיגולי אזן ומתכסים התחתון התחתון מכל עיגולי אזן ועיגולי אזן הם להבין כי בעוקר הכלי ענפי אזן למעלה הם התחתונים ובעבור הכלים התחתונים לאזן העליונים אח"כ הם שוים אזן ואזן ואין להם יתרון זה על זה רק שזה מימין וזה משמאל בבחינת הקוים כמו שנתבאר למעלה

כמות

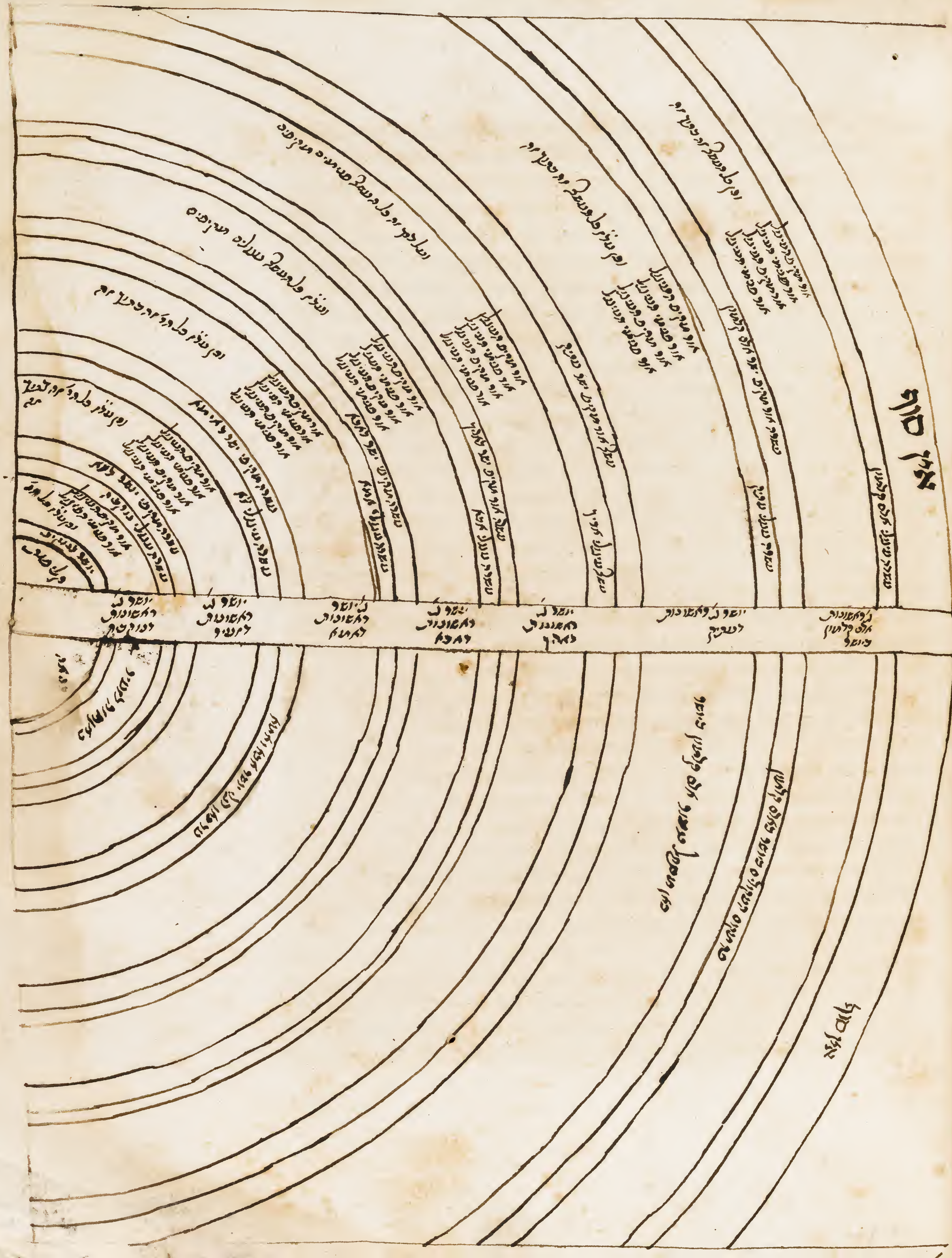
בענין זה בל עיגולי [illegible]
שוים שקרי גם על סדר ענפי
אזן הם ענפי אזן [illegible] בקוב
[illegible] בענין התלונות [illegible] עגולים
[illegible] ועניין זה [illegible]
בספר [illegible] ונעני [illegible]
התלונות [illegible]
[illegible] עד מקום [illegible]
[illegible] ועד [illegible]
[illegible] וזה
[illegible] ועיין שם ::

אח"כ באו היושר של אזן ואזן גם כיחד ולכן נמשך היושר שלהם בשוואה אחד ומסתיימין יחד במקום אחד כיון שיצאו ביחד והוא עד טיבורא [illegible] כמו שית' בשער מ"ה ונמצא כי גם בבחינת היושר שניהם שוים רק שזה ימין וזה שמאל ·· וזה מוכח בלשון [illegible] שזה הדרום ונעשה אזן מוסתב בהכנתו ולכן [illegible] ·· וז"ל בבוא היושר אזן ואזן בשיעור אורך אזן כעקיק כך אורך היושר הלו שניהם באזן ואזן ·· כי מין אזן ונמשכו הם עליונות של זה וזה ·· וז"ל התחתונות עד זה באזן והרפס שיעור הנה' הרי היושר שניהם שוים עכ"ל ·· וצריך לבאר מה שאל איך משתוים אזן ואזן גם בבחינת העגולים ואיך יצא בהם התיקון ע"י קוים וכבר נתב' לעיל בשער מ"ה פ"ו כי בהאר[illegible] נקודה דתכונות העגולים יצאו מתוקנים לדרך קוים והנה עתה אחר התיקון כשיעור כי כל הקוים כל הנאצל עיגולים הוא היושר בבחינת קוים ועניינם כך כי הלא עיגולי אריך מקיפים על עיגולי אזן ועיגולי אזן מקיפים על עיגולי אזן והנה בעיגולי אריך מצד הימין יש חלון ונקב א' יורד ונוקב עד ענפי אזן ומאיר בו ·· וכן בשמאל ענפי אריך יש חלון ונקב יורד ונוקב בל עיגולי אזן ויורד עד עיגולי אזן וגם היות שעובר באחד לדרך עיגולי אזן של אזן א"כ [illegible] אזן ואח"כ כורגן של אזן רק אין עיגולי אזן [illegible] לעובר בשלמות ולכן גם זה הקאב אזן ממש הנמשך לה מאריך עצמו ·· וכן על זה יש קוים נמשכין מן אזן שהוא חכמה של החסד לקוי ב' כי נוקב ויורד קו התחתון מימין ענפי אזן ונוקב בין בך עיגולי אזן עד שיהיו ומשם של עיגולי החסד וכן קו נמשך מעיגולי אזן בשמאל ונוקב עיגולי אזן ועיגולי החסד עד שמגיע של עגולי הגבורה וכן על כל הנאצל עגולים יש קוים

צורת ציור זה לפרקו כפי דבר הרב זלה״ה

[illegible]

אין סוף

נמשכים לצד ימין ודרך שמאל ודרך אמצע להמשיך האורות ואינם מפסיקים העיגולים שבאמצעם רק מעבר בעלמא והבן זה גם הבן ענין הקוים שיש בכ"ם מספר לאכתבה ·· ועתה נעשה סדר התלבשות היושר עם העיגולים ואיך נאחזים זה עם זה ·· הנה אחר צאת עשרת עיגולי עקודים בחינת נפש כנז' עתה אחר התיקון וכבר נת' בשא"א [illegible] כי כל עיגול וכל יושר יש בו ג' בחינות והם אור פנימי ובכלי מקיף ועליו אור מקיף ואין צריך להזכיר זה תמיד ונמצא כי אחר צאת העיגולים דעקודים בכל בחינותיו הנה בא א"א הקודם שלו שהוא פרוש בלול ביושר מג' בחינותיו אור פנימי וכלי ואור מקיף והוא בלול גם הוא מעשר ספי' הנה הג' ראשונות דיושר נאחזו למעלה בגג העיגולים שלו ספי' כי העשר עיגולים שלו עוביים כאורך ג' ראשונות דיושר והתעגלים הי' עגולים סביבות הג' ראשונות שבו

כזה והז' תחתונות דיושר דעקודים הם תוך חלל עיגוליו · ואז יצאו מבין וכל י' ספי' שבו הלבישו לז' תחתונות דיושר דעקודים כמו שנז' ·· והנה הבין מה שכתבנו אומר כי ג' ראשונות דעקודים נאחזו מעגולות הבוונה היה שאין צריך מלביש אותם אמנם עגולי עצמו סובבים עליהם על הנז' כה מלא דקיף המסך בין עיגולי עצמו ולכן גם אין בהאריך מלביש בג"ם דיושר דעקודים כה לבד מקום של עגולי עקודים להתאחז עם יושר שלו והבן זה ופירצא בו לכל סדר בחינות שאין הג' ראשונות מלבשין מתלבשות בתחתון ·· ונבאר כי מזה היושר שהוא הרוח נמשך האחרים של העיגולים שהם הנפש והוא כאומרו זה כי ברך דעקודים יושר ממנו נמשך בחינת אור פנימי של העיגולים באורו מקום שמתחבר כנז' והאמצעות יושר דעקודים ממנו נמשך בחינת אור פנימי של הז' תחתונות דיושר עצמו ·· וביושר דעקודים ממנה נמשך אור מקיף של הז' תחתונות דיושר עצמו ·· והא"א כבואו אריך נתלבש את עקודים מלביש את הז' תחתונות לבד כנז' תוך חלל עגולי עקודים והוא מלביש גם אור המקיף של הז' תחתונות דעקודים הנמשך מן הבינה דעקודים הנז' וכמו שנז' בשא"א פ"ד כי אור המקיף דיושר דעקודים הוא מקיף על עגולי אריך והוא בחינת אור המקיף לבד הי"ם דיושר דעקודים אמנם האור המקיף של הז' תחתונות דעקודים לבד אשר הם מן הבינה דעקודים כנז' הנה אור זה המקיף הוא מתמם לבד עם הז' תחתונות דעקודים יושר ועיין שם פ"ג ·· וא"א בא האריך והלביש את הז' תחתונות דעקודים ועל אור מקיף שלהם כנז' ·· ואמנם הכלים יצאו משל עגולים תוך עגולי דעקודים והם בחינת נפש ·· ובבא א"א היושר דאריך נתפשטו הג' ראשונות דיושר שלו כעובי עשר עגוליו והמותר דעקודים והז' תחתונות שבו נתפשטו באורך בחלל שבתוך עשר עיגוליו ומהכתר שבו נמשך אור פנימי של עשר עיגוליו ומהחכמה שבו אור פנימי לז' תחתונות דיושר ·· ומהבינה שבו אור מקיף של ז' תחתונות דיושר שלו כנז' בעקודים א"א יצאו חכמה ואימא והלבישו לאריך מז' תחתונות שבו עד טיבור דאריך עם אור המקיף של הז' תחתונות של אריך והכלים יצאו העיגולים והם בחינת נפש ובבא היושר נתפשטו ג' ראשונות דיושר שלהם כעובי עגוליהם והז' תחתונות נתפשטו בחלל שבתוך עגוליהם ולא כולו כי אם עד הטיבור דאריך כנז' ואח"כ מן הכתר שלהם יושר נמשך אור פנימי של העיגולים כנז' בעקודים ואריך וכן א"א ·· יצא הזו"נ והלבישו לאו"א ועם אור המקיף של הז' תחתונות שבו והכלים יצאו העיגולים וכו' הכל עד הנז' לעיל ·· וכן הענין בכל בא דזו"נ ·· ולי בזה כי הוא מובן ·

פרק חמישי

ובו נבאר ענין האורות המקיפים שבכללות העולמות איך הם מסודרים ומקיפים ומה ענינם · ובשא"א ח"ב פ"ב הרחבתי לבאר קצת ·· גם עיין בשער ח"ב פ"א ·· והענין כי כל העולמות כולם הם שלשים זה לזה וזה לזה ומתעגלים העליון יורד האור של שלמעלה מתוכו כנודע כי מתחתון סוף יצא האור ומאיר

מלמעלה/ יוצאים המים כי כבר נשבר המקום של המקור שמלמטה/ יוצאים בהלוך כפי ערך גובה זה אשר יכולין לחזור
ולעלות שנית גם אם ירדו במורד נחל מאחר כנודע אך לא יותר מגובה המקום הראשון ולכן אחר שראשם המעקה –
שעבר מקור שלו המים ומשם הולך במישור הנה כאשר יורדין במורד ומתפשטין תוך הנחל הנה כאשר
יבואו לחזור בסוד אור חוזר ממטה למעלה לא יוכל לעלות למעלה מה שאין הנחל וגם לא יוכלו לחזור ולהתחבר
בשורשם עם האם ולכן יחזרו לצד שטח מבחוץ להיותם אור מקיף מבחוץ מצד לגבהם ·· ובדרך שהזכרנו כי זה
האור המקיף הם כאשר חוזר לצאת ממטה למעלה בכח/ יוצא לחוץ השערות שבראשם כנודע כי השערות הם
המותרות מבחוץ ויוצאין שמפסיקים ויוצא האור לחוץ מעצמם בדרים ונקבים כנז' במקומות ע"ש כ"ב ע"ב ··
ומלמטה ולמעלה אינו מבוצע וכו'/ ובמהדורא רבא דף ק"ב ע"ב ואז יוצא האור לחוץ נקבי השערות ואז מתגלה
האור ומקיף בגלוי אחר כל הרבוע הערוך ·· והכן בזה מה הם סוד השערות כלם שהם ניתן להמשיך –
אח"כ מבאר ענין האור הפנימי ·· והם סוד המקיף החוזר ונעשה האור לכך במטה כמו שיבואר
שנאמר בשערי יומין נאמר כמו ומנו שהוא מן החכמה והיסוד שלו יוצא האור הבריך של הארי"ך אכן והאור זה נמשך מן
החסדים והגבורות שנכנסו ביסוד דעתיק מצד מ"ה ומצד ב"ן כנ"ל כ"ח ויוצא משם ונכנס בראש אריך אכן ונכנס
ענינו החלק הבריך לכנס לבחינת אור פנימי והחלק הבריך לצאת בבחינת אור מקיף יסוד הנז"ל נשאר ואינו נכנס
כמו שביארנו בעתיק והוא מקיף יסוד כל פרצוף האצילות עד סיומו בעד אחר והטעם הוא לפי שעתיק שהוא עליון
מכולם/ ומהאור הפנימי אשר נכנס בו חוזר ג"כ בסוד אור חוזר ממטה למעלה לכך שערותיו עם לאריך וחוזר ומקיף
אותו לבדו כל פרצוף אריך כי לו אין שאר הפרצופים ·· כאופן שמקיף היסוד הנז"ל מקיף את עתיק –
ואריך ושאר פרצופי האצילות עד למטה ומקיף היסוד לעתיק האחד מקיף את אריך ואו"א ושאר כל האצילות עד
למטה והמקיף אור המקיף השני החוזר של עתיק מקיף את עתיק לבד ושל אריך נ"ב לו לבדו ·· אח"כ
יצא האור הפנימי מיסוד אריך והם החסדים והגבורות המתלבשים ביסוד כמוש"כ במקומו בש"ק וע"ש ועיין
לכ ענין ז' קולות וכו' ·· ויען שכבר נזכר כאן נאמר החסדים והגבורות וגם החסדים בעצמם נבדלו בניהם
לאריך כנודע שחמשה חסדים מתפשטים בחסד וגבורה ובנצח והוד ויסוד ולכן גם הם אור כולם להגדיל סוד
כנ"ל בו חו"ב ונתפשטו שם יחד כאילו מצד חוזרים להתגלות והחסדים הולכים של אבא שהוא ימין דאריך והגבורות
נחנים בבחינת העומדים בשמאל דאריך ·· והנה אור הימין שהם החסדים נכנס חלק מהם/ באבא ונשאר נשאר
בסוד אור מקיף יסוד מאבא עד סוף כל האצילות ומהם שנכנס חוזר ממטה למעלה בסוד אור מקיף חוזר לכך
השערות ומקיף לאבא לבד עד הנז"ל ·· והמקום הגבורות אור השמאל ניתנים לאימא והחלק שהוא אור
המקיף כיסוד הנז"ל נשאר מבחוץ להקיף מאימא עד סוף כל האצילות ·· והחלק מהם/ נכנס בסוד אור פנימי
ונעשה אור חוזר ממטה למעלה לכך השערות אור חוזר מקיף לאימא לבד עד הנז"ל ·· וזה באורך כי אבא –
ואימא דרועיהו כתרה שקלי אחד שנכנס כיסוד דקין מן האריך עצמו של שני זרועות וזה משמאל ·· והמקום
לפי שעכשיו אבא בעתיק יתיר כנז' עם לכן מאור הימין של החסדים שנכנס באבא חוזר לצאת ממטה/ לכך היסוד שלו
ונקבתו נשאר גם הוא בסוד אור מקיף יסוד לאימא ומשם עד סוף האצילות ונקרא נשאר ונכנס כבר לאימא בסוד
אור פנימי וגם אורה חוזר ממטה למעלה ונעשה אור מקיף חוזר שני לאימא לבדה עד הנז"ל ·· והרי אין בבחינת
זו אימא נכללת לאבא שהוכללה לבחינת מלבד אור נ"ב כמו שלקחה מאריך ואורות אבא מתלבשין בה ונעלמין בתוך
אימא ·· ואחר שלבשה אימא נגלה מאבא שלקחה אורות ימין ושמאל ואבא מימין לבד ·· לפי כבר נזכר
בזוהר הקדוש שמלא אתכלילת בימינא ונמצא כי אבא בלוקחו הימין שהם החסדים מבפנים שמוטל הגבורות נ"ב של שבשמאל
כולל של ימין ואימא נכלל בחכמה שם ולכן אימא נשאר רק הימין ואמנם אימא בלוקחה השמאל הוא לבדה עומד ואין
הימין נכלל בו כלל נוקבי שאחר שלקח אבא הימין ונשאר בו ונעשה בו עטרות ונעשה שם אז מתגלה כולו
אימא קצת מהימין ונמצא כי אימא רק השמאל להתגלות וגם שנית כי כבר נז' של שם אבא וכמו מהם עצמו

לנקודים ובזה הוא נרמז לא״מ שבנקודים מתחלא ולא מואהך אבל עקודים ·· האמנם יש לא״מ ב׳ אורות א׳ מקיף
וא׳ פנימי · יוצאים עד לאחרא והם חוזרים שלמטה מטבור יורד עד מה שלא חזר מאחריך ·· אחד יוצא מאחור
הפנימי דאימא מקיף מור שבה של כל הז׳ תחתונות ביחד כי הוא אם הבנים וכולם קצוות אינם רק פרצוף א׳ כנודע ·
והנה חלק מטבור נאחז בסוד אור מקיף ישר של כל האצילות מזו״ן ולמטה וחלק מטבור נאחז בסוד אור פנימי
שלהם ומאחור הפנימי חוזר לאחור אור מקיף חוזר דרך השערות כנ״ל ומקיף של זעיר לבדו ·· אחד יוצא
מאחור פנימי שביסוד ז״א ויוצא של הנוקבא וגם הוא נחלק לאור מקיף ישר ולאור פנימי ולאור מקיף חוזר כנ״ל ··
ונמצא ערך שמעתיק נמשך אור מקיף ישר לכל אחד הפרצופים עד סוף האצילות ואור פנימי לו לבדו ואור מקיף
לו לבד ·· ובאריך יש מקיף ישר כל האצילות מטבור ולמטה ועוד מקיף ישר לעתיק ואור חוזר לו לבדו ·· ולאבא
יש מקיף ישר מטבור ולמטה כל האצילות וב׳ מקיפים ישר עתיק ואריך ומקיף חוזר לו לבדו ·· ולאימא ג׳ מקיפים
ישר מטבור ולמטה כל האצילות וג׳ מקיפים ישר עתיק ואריך ואבא וג׳ מקיפים חוזרים לה לבדה ·· ולזעיר
יש מקיף ישר לכל האצילות מטבור ולמטה וד׳ מקיפים ישר עתיק ואריך ואבא ואימא ומקיף חוזר לו לבדו ··
ולנוקבא לזעיר ה׳ מקיפים לה לבדה א׳ מקיף ישר וה׳ מקיפים ישר עתיק ואריך ואבא ואימא וזעיר וא׳ מקיף
חוזר לה לבדה ··

ואחר

שביארנו לך כללות דרך זה דע כי עד״ז הוא בכל הפרצופים והספירות כולם עקודים נקודים
שלהם ונתבאר באריך אנפין ומטבור ולמטה ידוע הנאמר

הנה ישנו ועשרה ספי׳ ואין הענין כמו שביארנו לעיל כי אור הפנימי נכנס בו
בכולו ביחד ואינו יוצא עד מתשלום היסוד התחתון בתחלה נכנס בכתר שלו
לבד ואח״כ מתפשט ממנו שנכנס שהוא האור הפנימי חוזר מתחת לעילא לאור
מקיף עד ראשו שהם השערות שבו ונשאר אורו הפנימי יוצא דרך היסוד שבו
בכתר זה ונכנס בחכמה ובינה שבו על הנ״ל אלו בחכמה ואלו בבינה
ומזווגן שלחכמה נאחז קצת באור מקיף ישר עד סוף האצילות ומקצתו
נכנס בסוד אור פנימי ואורו האור הפנימי נחלק וקצתו חוזר ממטה
למעלה בסוד אור מקיף לחכמה לבדה ולבינה לבדה ומקצתו יוצא לדרך
היסוד ומיסוד לחכמה יוצא של הבינה כנ״ל באבא ואימא ומיסוד הבינה
יוצא לשש קצוות דאריך ביחד וקצתו אור מקיף ישר עד סוף האצילות ומקצתו
אור פנימי וגם הוא נחלק כי מקצתו חוזר בסוד אור מקיף חוזר של השש קצוות
לבדו וקצתו יוצא דרך היסוד ונכנס בתולדות דאריך וגם הוא נחלק כי מקצתו
בסוד אור מקיף ישר וקצתו אור פנימי וזה האור הפנימי נחלק מקצתו חוזר
בסוד אור חוזר לתולדות לבדה וקצתו יוצא דרך היסוד שבה של הכתר שלאבא
ואימא על הנ״ל וחוזר לעשות כ״ס לאבא ואימא על שנעשה כ״ס לאריך וכן

כמות

כיוונו לבאר פרטי עשר ספירות בכל כתר דאת כתר –
שביארנו לעיל בכללות א״ק כי מה שביארנו לעיל
בפרטות עשר ספירות הפרצופים שלו לבד
הנה ערך מתלבש בכל כתר דא״ק שהם בו יש
עשר ספי׳ ומה שביארנו לעיל בכללות פרצוף
דאבא הנה מבארו ערך בחכמה דא״ק
ומה שביארנו לעיל בכללות פרצוף דאימא
הנה מבארו ערך בבינה דא״ק שלא שבהן
יש קצת הפרש בכל פרט כבנין התחתון
דא״ק ומה שביארנו לעיל בפרצוף ז״א בכללו
מבארו ערך בשש קצוות דא״ק וכן מה שביאר
לעיל בכללות נוקבא דאצילות מבארו ערך
בתולדות דא״ק שלא שבכל זה יש הפרש מעט
כי כללות הנ״ל לעיל של הפרטות הנז׳ ערך
כנ״ל ע״ד ·

בכל הפרצופים והספירות כולו שלהם כי כל אור מקיף ישר מקיף כל מה שלמטה ממנו ובל אור חוזר מקיף אינו מקיף
רק את אותו המקום אשר ממנו חוזר ומתפשט למעלה ·· ודע כי מה שכתבנו שאפילו מקיפי היושר פרטי כספי׳
הם מקיפים כל מה שלמטה עד סוף האצילות והכ״ל שכתבנו כי אריך מלביש את אור מקיף לו לתחתונות לעתיק וכן

כמוח

גם כוחל לומר כי באור ישר יש תוספת אור
שיוכלו לקחת המקיפים של העליונים ועליונים
לקך הנקודים שיש מתעלים לעליונים כנז׳ לעיל באור שבפ״ב
וביוצא שבאורות לכולם שאם כתוב כי אור המקיפים ישר לא׳

באחד פרצופים וזולתו אם נאמר להרס א״י׳ באור המקיף
החוזר בחוקה ולא ביושר ועיין בשער אח״פ ב׳ ·· והנה
בדרוש המעקב הכ״ן כי כן הענין בשאח וכן בכ״ל וכן בעשיה
והכל על הנז׳ באצילות ·· ודע כי אור הנ׳ ראשונות שבכל

החלונות הנזכר שהם רחבים בפנים וצרים בחוץ הנה האור היוצא ובוקע
לחוץ אל נוגה הוא ומאיר בכל הקליפות הנקראת חוצה ומאיר
על דרך נקב עינים שהוא כמו שהם בפנים ... גם נודע כי
עשיה הוא פנימי מכל ומקיף לכלם ואור הפנימי בוקע
כלם החלונות שבאמצעו כנזכר בדרושים לה ... אמנם
אבל הקליפות שהוא מאמצע עד נקבת דזו"ן עם כל מקיפיהם
כלם נכנסים בין אור פנימי לעשיה ומין ומן אור המקיף
אלו וכלם מאירים מתוכן ... גם כרוב אור פנימי שבכלי
בוקע פנימיות הכלי ואור המקיף בוקע חיצוניות הכלי כנזכר
בם ועוד כי ישנו לה ... והנה האמת הוא שלא הבנתי
קושיא של הרב ז"לה לדעת עליונים בריאה מאחר שלא מצאן
מהמקום שנראה לנו של מקומו לבוקר ועדיין לענין
מלהאמר זולתי אם נאמר ונו' שהיו מתחבר אחד אחד
מכחינו באמתו ..

בחינה ובחינה דעשית דבריאה אור שלהם שוה ומן אור המבצע
החלונות שבכל בחינה אור כלם שוה ואין הפרש בנוקבר
רק שהאור הוא יורד בחלוקה של בחינה בי' מן הא' ומן מן
הג' של הב' וכן החלונות אך עצמות האור הוא שוה ... וזה
יתבאר בשער ח' כי בענין הפרצופים בין אלו ...
ועיין לה בקבלה שנית כי מן הפה יוצא אור המקיף לז'
החלונות ונתבאר כי אור הבינה יוצא דרך הפה ... ויורד נראה
שעליון מספר פה בחינת הדעת והנה מן הדעת יצא דרך הפה בסוד
דעת גנוז בפומא והנה מקיפים יוצאין ז' הבלים מאלו מקיפים
ואלו פנימיים ונכלל לעיין כי כלי המקיפים הם נגדיות והפנימיים
חסדים והרי אנו רואים כי יש בפנימיות גם נגדיות ונתבאר כי
השרשים יוצאים והענפים נשארים בפנים כי היוצאים הם
מקיפים נגלים מתגלים אלו השרשים יוצאים ... והנה זהו
סוד יציאות הגבורות גם זהו סוד דעתקא דיקא של אמא כמו ונו'

שהיא סוד המקיפים הנז' כי הנה בכתר היא א' דאמא ומוכ' כי הוא נמשך מן הדעת כי הוא לבדו יש מקיף א' ובדעת שני דו
שיקרין נגדות מתוכן ואין בכלל המקיף אשר לו וזהו אמא א' לבבה בא' לבבה ובן עלה בה בהפתוח כי החכמה היא
אור ב' והיא נסתרת מן הא' שבתוכה ... ובן הבינה שהיא ג' והיא נסתרת מן הז' שבתוכה שיש לה מקיפים בפני עצמן
באמצע כלול בסוד אור מקיף המוזר בכלל ... והנה הז' החלונות אינן כמו הג' ראשונות שהם גבורות אך השבעה
התחתונות כלם מחוברות במקיף המוזר לכלם כי אך וזהו סוד הנגד הנגד לבן כי מאמא שהיא בינה יוצא אור מקיף של כל
הז' החלונות וכלום נראה בראשונה של החסר שהוא הכהן כה שכל המקיפים של הז' היוצאים מן הג' שזהו גם יהיו כלם נכללים
בחסד שהוא הכהן ולא יהיה החסר נכלל מהם עד הג' ראשונות שהם גבורות כלא במקיפים עצמו ... ונודע כי ראשית
יסוד הוא הכתר שהם השעורות שמהם נעשה אור מקיף המוזר והבן זה ..

פרק ששי

אחר שנתבארו הפרקים שנכתבו ענין הז' מלבושים הנ' נבאר שהם עוד כי זה
המקרה שקרה של ז' מלבושים האלו של קליפות מלא הנקודים גם קרה בתחתונות
והוא כמו שנתבאר כאן אמא נגד אבא נגד ענין היום שהם תקונות של שלמים
של קליפה שהם היום האריך אנפין עם עתיק ויען המלבושים מה לבוש האריך ונקרא זעיר ונוקבא כמו שנקרא ולכן גם קרה

כמוה כמו שנתבאר לה
מוכר נגד ז' מלבושים דעתיק

ענין כי כלל הז' מלבושים א' דאריך ב' בזעיר ג' בנוקבא ... והענין כי כאשר יצא
הקליפה בבחינת האריך אנפין קודם התיקון הנה הג' ראשונות שבו יצאו יותר מתוקנות
כמו לפי יופיים נ' ראשונות מתוקנות כאחת עד הנז' כמו אבא ואמא ויכלו לקבל האור
שלהם אבל בבאות הז' תחתונות שבאריך מן הבינה שבו שהיא אם הבנים לא יכלו
לקבל האור שלהם ונשברו וזהו ענין הז'
מלבושים שנתלבשו באריך אנפין היא הבינה

ולהנה עתיק פה תוספות שבו לא היה מקבל
פנים בשלום וגם נגד פה כי עולה שגן
ובו לא הוצרך אחרי פנים בשלמות בכתר
כי עולם האצילות היה כמו שנתבאר ..

כמוה

ובשם שהמלבושים יצאו מאריך
אנפין שהיא הבינה שבכל

פרצוף כמו שבארנו הכל כמו שבכל
פרצוף כמו שנתבאר לה

אבל ראה לה כמובא כי כמו שנתבאר
בכתר אבא ואמא שבשאר ...

לאריך אנפין ובן אבא אמא לכן מלבושי הבינה כמו כל בחינת בינה
בכל מקום שהיא ... ובן אבא בבחינת זעיר אנפין כולל הנשאר שבבינה הג'
ראשונות שבו יכלו לסבול האור ולא נשברו וכאשר יצאו מהבינה שבו הז'
התחתונות שלו לא יכלו לקבל האור שלהם ונשברו ומתו והרי הם ז' מלבושים שניים

מזמור אפין ·· וכן אחר שבאור נוקבא לזעיר אפין יצאו הג' ראשונות ונאמר באו למטה הז' תחתונות שבה מן בינה שבה לא יכלו לסבול האור ומתו והנה הם ז' מלכים שלפניהם מנוקבא לזעיר ובלא מלכו באדם אדם היא הבינה שבכללא מהם ·· וזהו ענין שנה נס' ענין לרוש של המלכים באדם נאמר כענין נס' שהמה מלאחרים ·· נס' לבן נו' פרטי ענין ושל המלכים הם כבי נשלה ושל המלכים וגו' והם המלכים לזעיר אפין כנודע כי הנזכר היא בחינת זעיר אפין ·· וכל בחינה היתה והם המלכים לנוקבא לזעיר כי בחינתם הם בנוקבא כנודע ·· אמנם המלכים שלאריך אפין לא נזכרו אפילו בכלל כי נבה ממונה כי הנזכר היא בזעיר ובמוש באדם הם קל עם שמיה לעתיק סתים מובלע ולא נתפשט באורייתא כד מן אחר חד וגו' ·· ודע כי אמנם שבאורך שהם נס' בחינת מלכים של הנה הכ' הם כי נס' באור שנים האחרים להיות שאור אריכלון במזלא להקנא לאריך אשר מוסתר ומכוסה תוקף ועתיק כנודע אשר לפיכך זו לא נזכרו אלא נאמר באדם ראשונה לנשא ובכלל אריך אפין הם כי לבן אין בהם פרצוף בשיעור קומה עד סוף לאריך יען אינם רק חכמה ובינה של הים שרשיות ומקוריות ואינם נמשכים על הסוף וכיון שהם נכללין באריך אפין לא הוזכרו וגם באדם לא הוזכרו רק בחינת מלכים הנו' אמנם ואולי הם ממשך בחינות מלכים בב' פרצופין אחר כל שלש ראשונות שבכל פרצוף ופרצוף ·· ונמצא כי מולד מה שבאורך בשער הזה בענין הז' מלכים לפי כללות בית השרשיות הנהנה בכל פרצוף ופרצוף מאלו הב' פרצופים אחר כל ג' ספי' ראשונות מהפרצוף הקודם היה ענין הז' מלכים ·· אמור הכתוב ה"ס ב"ע אם ענין מלכים של שבכל פרצוף מהם היה קודם התיקון אבל קשיא כי איך בנוקבא דזעיר היה גם בחינת ז' מלכים אחר צאת ג' ראשונות שבה והרי בפנים מחלק זה נת' כי לעולם לא יצא רק נקודה של נוקבא לבד ·· ואם נאמר כי זה אינה אחר התיקון כי אחר שיצא הדרך מהלך הה' לתקן הנשמות הרחיל לתקן אריך ואז מתחם היה כל בחינת ז' מלכים על שהוצרכו להמשך בבינה שבו ומתם יצא אור אחר הנמשך מהלך הנז' ותיקנם ובן אחרים ובכל אחת וכן בכל התיקון זעיר קודם שיתקן אינו שבת ענין המלכים בז' תחתונות שבו על שנתערב הבינה לזעיר בהם ותיקנם וכן אינו בכל אחת מהם פרצופים זה נאמר ·· אמנם מה שכתבנו לעיל כי יצאו הג' ראשונות שבכל פרצוף קודם שום תיקון רק תחתונות בלבד זה יורה לאור כי קודם התיקון קודם צאת הדרך המהלך הה' וכו' ··

הגהה

ע"ין בדף שמזכיר שבה הבנים

בתיקון יבן בם עוהם בישבלם

מזכיר בהבנות ז' מלכים לעתיק ורמה וגו' ואולי שבכלל נראה וכלל המלכים להשלם כי ושל מוסף על הראשונים ושור נוכל לומר כי ושל היינו ז' של המלכים היינו שסך בחינות מלכים ובכלל שסך הוא פרצוף לעתיק ·· גם בזה כתוב כי בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ היינו ז' תיקון בנגד ז' מלכים והנה כולם כי ז' לעתיק גם ז' ימי בראשית לעומת ז' ראשונות שנאצלו בעולם ואלו הן כנודע וגם בזה נראה מלכים לעתיק בכלל ועיין בדף סק' קמא להבנה לכוונותם להתור אשר בראשית עליהו וגו' כי אין שום דבר שאינו רמוז או כתוב בכלל ורמז בפסוק כמו בע' אחרון הם בכלים ··

הגהה

ע"ין בדף כי נגלה מזה כתוב כי

התיקון לוקח כל הדברים הם תחתונות לבן ·

בכן ויש לימודים בדבר שענין זה הנה שנאמר כל המלכים והיו כולם ושיתו התיקון בו בהם ולבן צרך לומר שהיה שהבנה בחינת אור וכו' ורשימו ושביה בה רשימו לבך שבה כי שורש דהמלך המדבר שלבך בחינת רשימו לבחינת ··

פרק שביעי

אחר שנת' בפרקים הקודמים בחלק זה ענין הז' מלכים איך יצאו ונשברו וחזרו לתקן יש' לנו מעתה ענין התיקון הנז' בזוהר במקומות הרבה ובפרט בספרי האדרות ובתיקונים על לא אתתקן בלבד ונוקבא

וכו' וכן אמרו ו' אי' פירוש המלכות לא אתתקן עתה איך יתתקנון וגו' וביאור כל בפרק קמא קסתא דצניעותא סבירא נסתפק אתתקן ואתדמו בחד נקודה מלא עלמא בהלמא וכו' והרי מזה התיקון אחרן יש' לך בזאור ענין התיקון מה הוא והוא אור האם מתלבש בו לבושין לקבל האור ואחסין ובבחינת נעלמה ואותן ועיין וכו' כתוב שנאמר בה והנה בשם אבא פנים התיקון לאבד בענין כי אור התיקון מה עניינו ובאמת קבלו והוא כי בהיות הנשמות

והמלכים

והגלגלים והכוכבים רבים האור היורד מלמעלה נחלש ומתמעט ע"י הריחוק מהאש ויכולין הגלגלים לקבלו ·· עוד כי בהיות האור מלמעלה ומתלבש לבוש על לבוש ויוצא דרך כתנות לבושים הוא מתמעט ויש כח בגלגלים לקבלו ·· ועוד היות האור יוצא דרך חלונות ומעברים צרים ונקבי הראש והנקב והשער וכו' יוצא מתמעט ויכולין לקבלו ·· ואחרונה עדיף נראה כי האור בזה זולת בחינות אחרות שבאור והם א' כי קודם זה הדיקנין של זה המלך השתוף עם תוך בגלגלי החלק הנה כשיצאו השערות נקודים אותם שבולאי [illegible] נקודה [illegible] מתעשר עוד לא היה ניכר בחינת אותם היה [illegible] כשלו האחר מאין [illegible] ואחר [illegible] וכו' הכל מתעלים יחד ·· אותם אחר הדיקנין הוכרו כל בחינה ובחינה מתעשר הגלגלים בכל ספי' ולא [illegible] כי קודם הדיקנין היו [illegible] בלא [illegible] למעלה מזו ואין הם נכנסים בגבול [illegible] מתמעט ·· אך אחר הדיקנין נתחברו ונתפשטו כולם עד למטה בסוף האצילות

הגה והנקודי' [illegible] ואי [illegible] מסכ[illegible] [illegible] ש[illegible] [illegible] אותם מתפשטים נגד' [illegible] [illegible] עד סוף האצילות ··

כמו כי בהיות עתיק ואריך ואבא וכו' כלם נתפשטו עד סוף האצילות ונתלבשו זה בתוך זה ובזה הדיינו כמו שדברנו הא' כי נתחברו הכלים שלהם והגלגלו עליהם הם מתפשטים למטה ונתעלם כי הכלי [illegible] בהם לקבל האור ולא יכבו מגבב בחלק שאין כלים קטנים ולא יכלו לקבל האור ·· עוד הדיינו ע"י זה כי האורות נאים מלובשים בתוך בגוים זה בתוך זה עתיק ועליו אריך ועליו אבא וכו' ואז הגלגלים והכלים יכולים לקבל האור שעובר לפך כמה מלבשים וכסויים ·· עוד הדיינו בזה כי בהיותם כלם זה בתוך זה עשוים נשמה זה לזה ונתחברו כלם יחד זה בתוך זה ואיש את רעהו יעזורו בהתחברם ובלא [illegible] נשמה לה [illegible] מתמעט [illegible] בהיותן [illegible] מתחברים ואין א' נכנס בגבול חבירו ·· עוד הדיינו בזה כי [illegible] בהיות [illegible] כל אלה מתעשר אותם אין לה רק היפר [illegible] אך שרה אחר הדיקנין כל ספי' וספי' [illegible] ושער מתעשר ספי' [illegible] [illegible] ועי' כן נתארך התיקונים אחר ל' ספי' [illegible] ועי' כן יש יכולת בגלגלים לקבל האור מרחוק ועוד היות א' [illegible] כי [illegible] עם [illegible] [illegible] ואז יצא המלך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ויכלו לקבל האור ואז נתחברו [illegible] ועלו [illegible] מתוק שהוכרך למעלה והשאר טומאים למטה ויכולין לקבל האור בהיותם רחוקים והם [illegible] [illegible] [illegible] וחלק [illegible] וכו' כמו שנבאר בע"ה ·· עוד ע"י הלבושים אשר יצאו נקבים בנקבי האזן ועי' והחוטם ופי' ויצא וכן דרך שם [illegible] יצאו האורות להאיר בגלגלים והאור יוצא מתמעט ויכולין לקבלו [illegible] קודם היות [illegible] ·· [illegible] קודם הדיקנין היו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואחר הדיקנין נתחברו [illegible] [illegible] קשור זה בזה [illegible] ·· ולא [illegible] כי אם [illegible] [illegible] החסרים בו קודם הדיקנין ובזה בבחינת האור [illegible] כי [illegible] היו [illegible] ולא היו [illegible] [illegible] ·· ועוד

הגה ע"ין [illegible] ואין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ע"י

ניכרו בגל' והיו עין רואה ואזן שומעת ופה [illegible] ·· וכמו [illegible] כל זה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הדיקנין [illegible] כי [illegible] היו [illegible] [illegible] כלים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] כל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ·· [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

וזה כוח לחשוב מחזורים לפי ככל הפרטים ·· גם קושי' התיקון כי לא היו המחזורים שהם הם' מולדים
לשני ובזה יבא שנתקנו כנז' כי גם הג' ראשונות עם היות שמקצתם לא מורים לבירור יכולים לקבל תורת
שבז אחר התיקון נתחשבו בהם תיקון הפשוט גם הם עם היות שלא היו צריכים לזה מאחר שלמתם כנז' רק
לסיבת המחזורים שיוכלו לקבל האחר הולכים גם הם לתקן כסדר הפשוט להתמיד אחר לצורך המחזורים
ולא לסיבת עצמם וזה באופן נאמר לה קצת א' א' ר' יאמר לשמע לא תתקן שאר איך יתקנו וכו' ולמה לא
תיבה וכיך איך ר' יאמר לשמע יאחר כל תיקון אך השנים יובן כנז' ... תקונים ובזה רק לצורך שאין הם
המחזורים הצריכים בהפך התיקון ונודע כי ר' יאמר הם ג' ראשונות ·· ועיין סיבת מורה המולדים מופני חוסר
התיקון גם נתוספה בזמן אחר התיקון כי המותין והאחרונות שלהם מקבל תורת ערך מולדים רק המחזורים
לאחת ולאיסור בכלל חב פו ויכולים לקבלו לדרך מוסף ועוד הלכך מוחות לכא ואין מהם מן אחר ותוחין
מן זמן ·· וזכור ושכחת מה שאמרנו בפ"ב כי כל התיקון אינם באחרות רק בכלים שלהם ובראת
שנאמרו בפרקים אחר מיקרם והם הם התיקון ולא באחרונות עצמם שנאמרו באילות ·· ועוד ·· ועוד
הכן והסבל איך שלא האילות לא נתקן בשנים א' אמונה בכל שנים ושנים נתוספה בו קצת תיקון כי הרי המלך
לא היה שום בחינת כלל ונודע כי עיקר התיקון הוא הכלים והפרצופים כנ"ל ·· ובנקודים נתוספה קצת תיקון להיות
בו כלי א' לבד לכל הי"ם שבהם ·· ואח"כ בנקודים קולם שנשברו נתוספה במוח מוכר ואם מות
היות להם עשרה כלים לכל הי"ם שבהם ·· ועוד תיקון אחר בג' ראשונות כלים בנקודים ובזה
שיהיו קצת מתוקנות בדרך קוים בכל בחי' מן ·· ואחר שנשברו קשבע מוכר אות בנקודים ··
המחזורות הראשונות האחרונות להתקן ונחשבו יחד בג' אחרות בכלל בחי' מה ונכנסו גם הם בבחינת קוים שלא בג' ראשונות
ואח"כ בעיבור ראשון לז"א עלו הכלים שם בג' ראשונות דרך קוים ואז התחילו גם הם להתקן ·· ואח"כ בג' ינקה
שם בסוד עיבור עלו גם האחרונות עם הכלים בסוד קוים רק שהיו בבחינת תלת כלילן בתלת ·· ואח"כ בעיבור
היניקה נעשו בבחינת ו' קצוות מתפשטים בבחינת קוים ·· ואח"כ בעיבור שני של המוחין אז נשלמו כל
י"ם שלו להתקן ·· וגם אריך אנפין בתחלה נתפשטו על העיבור ואח"כ על הסוד כנז' בשער חב פה ·· ומעבר
זה יש פרטים רבים שנתוספו בכל עולם ועולם כמו שיראה תורת בעיון בתיקונים זה היטב ··

פרק שמיני

אחר שנתבאר בפ' שקדם ענין התיקון איך נתקנו שולם האצילות על יד
מיתת שו המולכים וחזרת המוחין והתיקונים ·· נבאר גם עתה ע'
עקרי ית הסיבה מה היתה אשר בשביל הבחלה כי אורה בהתחלת תבוא שלהם

והוא היות בוונתו ית' לבריאת עולם שיש בו שכר ועונש וזה אי אפשר לא ע"י קיום עיבר הוא מלך הרע לבטלו מן הקליפות
והנה הרע זה הוא שורש הסיגים והשמרים שלהגבורות והדין בסוד מקום המתמצא ממנו הרע ותקן זה ·· והנה
שיהיו הסיגים והקליפות אלא רק על ידי השתלשלות עולמות ונתבטלות יבררו הסיגים ויתחבטלו אשר כלה ביד
על ידי מיתת שו המלכים אשר כלם הם הדין הבינין הג' שם בן שהם הגבורות בכלל מ"ב אח מה כי כלם הם בחינות גבורות
שהם נקבות ובחינת אור החוזר מיין נוקבין ובפרט הנקודות הם נקבות והם הנקראים דינים רבים בעב' מקודם הם
רנ"ד כ' ורמ"ח ר' יאמר שירות לתוך מתוכה ונחשבו בטעם כו' ... והענין כי שו המלכים
מולדים הם בחינות הגבורות שיצאו לעולם בתחלה וכמ"ש בראשית ברא אלקים ואח"כ שיתפשטו מעט רחמים שום עמו
בשלבים כדי שיוכל העולם להתקיים ·· ולא יחזור לתוהו ובוהו וכמ"ש והארץ היתה תהו ובהו וכו' ואחר אותיות בראשית
ברא אלקים שהם הז' מלכים ולבטלה ז' תיבות בפסוק בראשית ושם ה' הם החסדים והוא המלך הח' הנק' הדר שהוא
חסד עולה כנז' באדרא והוא שם מ"ה כנודע כי שם מ"ה בחסדים ושם ב"ן בגבורות וכלם הם לתקן קצת הדינים אשר
משובים יצאו הקליפות וזה על ידי מיתתם ונפילתם בסוד שבר האדם הנלוות הנשמה אשר יהיה לקרקע המושב עולם

הנהגה

הבריאה וכמו נתבררו לנבואת האדם בקבר כל כך כי הבריאה היתה המשכן קיום מלבושי האצילות והמין אחד ריקן · הנה
נתכסה רק פנים כמוש בס׳ מקוה כמו שנתכסו ז״ת לפ׳ ע״ב ובהר בסוד תנו מחשבה וכו׳ הוי כי ז״ת רק של הנתכסה
למטה בבריאה הוא לברר הבפנים והקליפות שהיו ככה במחשבה עליונה ועתה יצאו לפועל ובמו שנתכסה להפך —
א״ת מעשה בבריאה לעבין לחובר כן של הנתכסה נדעהו והיו ונבול הנפש ואז נתבררו כמו שנתבאר כך ובמוש בא״דם
שאת דם קלו כי למטה הוה אחר כסהו ומנותן לא אחר כסהו ואין כו׳ לא קבלת תורה מעולם שנתבררו ונכס שלא נכסהו
אחרים בכוונה למטה הוה ממש מהחלק הגולבים עצמו מעולם וחלק של כל א׳ תורה נתברר קבלת והכסם וחלק
תורה מכל א׳ וא׳ שכבר לא אחר כסהו ונאחר למטה כמו שנתבאר כך וע״ין שנ״ה חב פ״ד וכמ״ש פ״ה הרחלה לבאר
קבלת ·· והענין כי מלו הראה כך על הגולבים להיות ו׳ דוכתין הבריאה תוא כבה הכיקן של מלך ז״א
הלל הרה״ל לברר תורה הנתכסה והבלים נ״פ ·· ובל מה שבירר תורה לא ק״ה מעולם רק חלק הנוקבין

הגהה אמר

שכבל הבעותין ובהחלה נתברר המבורר והמעורב והמובחר שכבלם ועלה
באצילות ונם באצילות עצמו יש מולדותיו כי נתחלה ע״י העיבור העליון הנז׳ לעיל
הם כולן לברר היותר מעורבת שבכלם ובמוצל נעשית נוקבא לעתיק אחד שנעשו
אחר הנתכסה הרמ״ח כנלמד עם האחור על נוקבא והוא הברר שנשאר באצילות ונם הבלים
על המולכים שנעשו עם הבלים החדשים להם החדש ומהבל נעשה נוקבא לעתיק ואמא ועתיק ·· ועוד הבלו כמו שנת׳
שלא כ״ה עם ק״ט ·· ואמ״ש על י״ד זווג לכרות לעתיק עם נוקבא העלו וכידוע ניכר שאין למטה נוקבא החלק
הראוי לנוקבא לאחר ונכנסו במקום העיבור בסוד מ״ן נוקבין ושם מתמתקים ומתקנים ע״י שהיה שם זמן העיבור
ונעשים בחינת הגבורות וכן עוד אריך כ״ור לנוקבין דאבא ואימא לזו״ן ז״א ונוקביה כל בחינות המלבושים אשר נבס

(הגהה: נראה תפאר לא נהלו ונתבררו כי אם ז׳ מלכיות בלבד למטה בחיבור ויותר מעט במקום עתה כי שבה לם ונם למטה :)

כי לבך נה׳ של מולכים יען תורם נעשו כל המלבושים בכוונות כח וכן עד זה בכל
עשר ספי׳ עצמם שבכל הבות והבות ה״ה כהרם עלמה הנז׳ והנה שלא יכול
להתברר ולעלות בסוד האצילות את לבוש לז״א הקרובה נאחר בבריאה ונעשו
תורה אחד כל חלקי הבריאה על סדר תדרגותיה ·· ונימצאת היה אחד ח׳ אפשר
להתברר ע״י אור האצילות כי אינן יכולות לעלות למעלה מז״א ונוקבא ואותם
הם מתבררין בבטן נוקבא דז״א ע״י זווג דז״א עמה ונם שם אינו מתבררין רק בחינת
עתיק דבריאה ושם מתבררין אריך דבריאה ובאריך מתבררין אבא ואימא דבריאה
וכן עוד תמיד כי אין לשום חלק להתברר למעלה ממקום מדרגתו לא במקום ולא
בזמן רק כולם זה אחר זה כן כסדר המדרגות כן בסדר זמן התקונים וזה מבואר
ודי ועיין בשער חב פה בטעון עיבור ז״א אין בעת לידתו אלא לבריאת הקבר כלם

(הגהה: בן עתה בעקבה דף כבוד בין כי המולכים שיצאו בחלה הם הז׳ מלכיות שנה קבוע ולבן נקראים מלבים ועיין שם וכוה כרוב עולמו זה ענין — יבא על מעיוט הלבנה ·· הגהה ואולי שאף דאון הפסוק כולו ייהודה מוות אדם הבלים של המולבות שיצא בבראה כסוף מות ונס הנוקבא נקראת בחינת הרגלים בנו׳ בזוהר כי ירד על בסוק ונגלי חמדה יעמוד ודאמי׳ אחורי״ה ושמור בנוק׳ ואמ״ש הוא ככה דרגלי יורד דמים ונקראים שאול והוא סוף הפסוק ·)

לם כם המלכים הנז׳ סיגים בעסק האצילות ושם הם סיגים וכלם חוזר להתברר בבריאה ומה שהוא סיגים בעסק הבריאה
חוזר להתברר ביצירה וכן עוד בכל מדרגה ומדרגה וכו׳ ·· ואמ״ש עוד מקיוקר נגוע כי ירק ·· ואמ״ש מקיוקר
נגוע שבכלם בעשיה עלפר מדרגותיה נ״פ כי כלחלק ג׳ עולמות לא כ״ע כלם בחינת הנוקבא
ואין נראה לבורא כלל ואחר הבורן שנהם אינם שלא כבחינת הנוקבא כבודע כי כלם אחור המלכות
ודבא יבואם וכלם נעשו מלו הבירור של הז׳ מלכים עד הנז׳ ·· נם כל הנבראים והנשמות של
הצדיקים כלם הם מבירור של המלכים ובכל יום ויום מתבררים ע״י התפלות כי נעשו למעלה
בסוד מ״ן נוקבין ומתתקנים ואח״כ אים לעולם ואם כל ישראל בני מלכים הם ואם אין בן דוד בא שיכלו כל הנשמות שבגוף

(הגהה ויהגהות זה כן בענין — הקליפות של בי״ע בבורא היו נבראין מהר עתה בעקבה דף ובגן)

שהוא ענין זה המעשה מעשה ורע ·· נם המולכים כלם וכל הנבראים
כלם שבכמתים ובאמת כלם תיקון זה הבירור קיין ·· ואחר שנתבררו כל
מה שהיה צריך להעשות מהם כל חלקי ד׳ עולמות אבי״ע אמ״ש נבם

(הגהה מאחר המולכים להיות הם העיגולים והם שם כך ובסוד מבחינת נפש לאותה הקטנות של בי״ע כלם כל הנשמות ואולי)

אדם הראשון להעולם ולברר ע״י מעשיו ומצותיו אשר צפה סגולת המלכות
והגלות לברר הבירורין והאדם נתחבר בעץ הדעת טוב ורע ~~[illegible]~~
עם המלכים ~~[illegible]~~ הנזכרים שבהם ואז מת גם הוא וכל
הנלוים אחריו להתברר לברר גם הוא חלקיו אשר נתערבו טוב ברע הנזכרים
המלכים וזה הענין כמבואר בתקונים וגם לטעם זה יש מלאכים מתים
בגליות ומרכבות וכתוב יוצר משרתיו וגו׳ וזה לתקן כי כל בת הקליפות
לתקן הכל :: ואחרי כל אלו הבחינות שנתבררו בעת בריאת עולמו
אבינו אז מה שלא נתברר הוא להבחינות אשר בהם עדיין יען כי הטוב מעורב
ונשאר מיעוט טוב עם הרע כולו ובכל יום ויום מתערב ומתברר הטוב ונשאר
הרע ולכן חוזרים המלכים שלא הוכרו קודם הגלות את הראשון והיו צריכים
להתברר ע״י מיין נוקבין שיעלה אדם הא׳ ע״י מעשיו הנה הם היו בחינת המינים
והקליפות וגם הם היו עד הנה באבינו כי המלך המעולה שבהם מהם נתהוו המינים שבאצילות של הקליפות וגם זה בכי׳ -
מולדותיהם עדיך ואחיך וכו׳ והיורד נגוע בבהמת שלהמינים וגם זה עד מולדותיה :: ועד היורד נגוע [illegible]
שלהמינים ואח״כ הנזכר שבהם כעשיו שבהם על דרך המולדות המתהוות שבהם הם הבלים והמזיקים הנמצאים
בבתי כסאות ובבורות ובית אם בגת :: האחרונים צריך שתדע כי בהתברר אלו המינים ונעשו מהם בחינות אלו
אבינו שלהם והם מינים וקליפות נשירות :: הנה הדינים היו נגונים כל בחינות המלכים שלא יכלו להתברר והיו הם
בבחינת נשמות וחיות שבהם המתחיל חוזר כנז׳ כי יחפו לה מכנ א׳ לחג סטרא אחרא לנוקבא נהירו לקיק וכו׳
וזה הלחם הלכה ומטרא אחרא לקטייא את הצדיקים ולהתם בקדושה יען אין להם חיות ולכן והתהבות המוך
והקדושה יתרבו חיים ולהתחזק מטרה לגוף היצה״ר ורוצה להחטיא את האדם ולכן זה :: והנה כל מה שאדם
מבהם תמיד בקליפות מיום בהאדם אחה עד ימות המשיח הכל מאלו הבחינות של המלכים הנזכרים דרך הקליפות ויש
בחינות המתבררין בכל יום אחת שהג הנוגעים של האצילות ויש לכל עולם מאבי״ע ויש לנשמות וכן כיוצא בכל המינים
והנשמות כל החיות והטובה והקדושה לצאת מהם ונשארו מינים נמורים אז בריב בלע המות לנצח הם סטרא אחרא
הנה מות שלשם היינם סיגי המלכים המתים ונשמות זה :: וכתוב לגלגלת אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות
שבגוף וכו׳ :: ואמנם צריך שתדע כי כמו שבקדושה הם ד׳ עולמות אבי״ע ובראשם הם עשר ספי׳ לבד
המתפשטים בהם בירור אחר בירור ומולדות אחר מולדות כנ״ל כן הוא באבי״ע הקליפות כלם שורשם הם תבורי
המלכים שלא יכלו להתברר והם אחד עשר ספי׳ וזש״ב כה דרותב לה קס״ד כ׳ לסטרא אחרא יהבין חושבנא יקיר
ואיכי כמוניין עציעו שבין עשר עשרה :: והכוונה כי עם להבין ליה חושבנא יקיר כי בקדושה הם עשר
ספירות ובקליפות אחד עשר אלא שזה הוא לגריעותו והוא כי כף עם שהם
בין הכל יא׳ בחינות אינן רק ט׳ כי הרי אלו הי״א הם ז׳ בחינות ז׳ מלכים
וד׳ האחורים דאבא ואימא שהם בין הכל ט׳ לבד אמנם בהיות לגור
אבא ואימא לאחד בחינות יהיו להם ד׳ אחוריים ואז יהיו כלם אחד
עשר בחינות כנ״ל אח״כ סוף כנ׳ :: ונמצא כי המלכים
הנשארים מלהתברר הם הם חיות הקליפות ולא יותם עם כנ׳ רשות להם
יען הם נבלה ואינם מתחברות עדיין לא עשבן והם הם אחד עשר יום
מחורב דרך הר שעיר הם המלכים שמלכו בהר שעיר הוא אדם והם
הם ואמור אי׳ שהיתנו כו׳ פסיקו אי׳ והם הם אחד עשר סמני
הקטרת אשר בהקטירם אותם עולים למעלה ומסתלקים מתוך

ואולי יש לומר שמדבר בבחינת הנשמות שהם
בעולם העשיה כי גם בעשיה שייך בחינת נשמ׳
יש פנימיות ובחינת נשמות ופנימיות וכל בהם—
נשמות אפילו שיש בה כל הבחינות ועיין כי נזכר׳
בדרך כי אם בנכם ולא נכנ׳ בזו ומתא כי אם מאכלגם
ולבסוף לא יבררום ועל כל נשמות מוזת ונחם כי
בחטא ונתבררו מהחיות שבמות. גם בכלל מאמר
על הכל כי מה שהוא נכללו הוא בעסק נשמות
לא וכן לנפש וכן בחינות אחרונות נקראו קליפ׳
כולן ונעשו בבחינתו :
כל הנשמות שבגוף עיין בס׳ עמק המלך כי יעקב לא
ימות שמיך ורמז ואחרון ברמז אין בן דוד
בא נשמות מעלות בן מלכות עולם דוד :

צמח

לפי שיש תשלומות שהם ט׳ ותשלומות
י״א לכן בכל מ׳ לשון ואחד עשר
ולא ט׳ עשר ולא י״א כי בקדושה לעולם הם עשר
ומפני שאחוה אינה בכלל הקו וכהם הם אלין
נעשה תלת עשר ולא ט׳ ואח״כ נכללו אחוה יחד
ספא ורבונא ותע׳ י׳ ולא י״א :: ולמה שאמר
יהבין ליה חושבנא יקיר בגבורתו כי בשיעור
בבחינת ט׳ אינן כנגדו שלא נאמר שא״כ שקולות
הוא נגדו כי עשרה נגד יעשה נוסבות על י׳
לקדושה לא אמר כי מעלה בגבורתו :: וגם אמר

אחד עשר

המינים

אחד עשר יום מתחלתו ונם הם כנגד אחד עשר אדורים לפי קבלת כנ׳ בלבה הרב ז״לאן נביטו גם תופתו שצריך לומר בפטום הקטרת אבה הואה ד׳ לפיבל כמ׳ במקומו ·· והוא כי אבה הוא הם יסוד אוא ובבלה הם יסרש פבא ותבונה הלעיבל פס׳ ·· יחול זון אשר תופל על הם היא בחינות הנ״ל · ועיין בזוהר כי באה לקאמר עשר ולא אחד עשר והקלים המתאחד לפרו הפסוק העשיר הנה׳ ופפר יהל תופתל מנע ולא עשר במלב בחולבים כנ״ל ··

הסימנים הנקרא מוח ואז מתכבולים הסימנים ומתבטל המוח והמערבה נעלב והבן זה ·· ואמנם שרשם אינו רק המוח לבד כנז׳ ולכן נרמזו בשם בן שהוא מנקודם כנז׳ אשר הוא כנוי של החולבות ולבונה גם הם מולבים כנ״ל ·· והנה מולכן בשם בן במעלותו על אורות ומשם נרמזים ונאחזים ובמו שנבאר במבו׳ ויקי כימי חמורתל וכו׳ עש״ (בליקוטים לפ) ודע כי בלהבו מולבים שהם יא בחינות כנ״ל כלם נגד בחינה א׳ והיא כנגד המערה קלפין בסוד ומלבין בכל המעלה והיא סוד וכונה לסביב והיא קליפה כנגד הנה׳ בכל מקום שהיא טוב ורע ולכן נק׳ הקליפה עשתי עשרה יריעות כי המערה הם קליפים ועתיו המוחין אורים נק הבל בחינה א׳ נם במוגם רק בסוד מוקין ונחומם -

עולם ולכן אין הו בגהעו כנ״ל כד׳ רבי ומוק ·· ובחינה זו היא בעשיה ונשם מנוולבים יחל טוב ברע ואז הם יא סמני הקטרת אשר בלהיא אינם רק בחינה א׳ כנז׳ שהיא הכונה לסביב ·· ובנוסח נ״ב כנ״ל וכן בבראה ובן ובן באצילות ויש אילוך בנהם בענין קוולב אין מתעולבין יחד טוב ורע בעולם בשעות הקליפות ובסוד ח״ב פ״ו וקליפה זו לבונה עברה ועוה שלום מתהפך אחוריות מה בקטרת הם רמח נאבלו החולבים מתוך - כ״ל במלב זה וקליפה זו נעשית מרכבה נאבלו שנאחזו כנגד הבלים ולא נקברו והיא מתהפך על הקליפה הנק׳ רבו ובהו ואחשך הנז׳ לעיל ואינה נכנסת בגופם כנז׳ והיא קליפת האגוז הלקה ·· ואלו היא מתוכם נחלקים לים אור פנימי והוא הוא אור מקיף ובין שאינו נזכר אינו חשוב כי אם לא׳ עם שהוא בח׳ יא נ״ב ועיין קיצור בעולם בשל ח״ב פ״ו ·· נם לשנים אין אבל קוראים אותם רק ז׳ החולבים כי נם שהם יא בחינות כנ״ל

הגה — בענין עיהכ קליפות כשולחנות אלע וכו׳ בליקוטין לפ הנה כבר משמעו שנולד הואתבלבם בונה יתיר וכך טוב ורע שלה ועיין במ׳ שער הקליפה ובענין עיהכ זה לא הזכיר כי אם בינו ובן בלבם שכביע יתבם טוב ורע אף באצלות טוב בלא רע ויוד יערה ליה מכמה תקונות שמולבם על יחזקאל ·:·

הגה — במ׳ ליקוטים לפ בנוף בפרקבל מרגש רבילנבעלו מגולמין החיות שבהוכבו ·· ובזוהר אלא לך לך קבב ב׳ כנגד מתעל אחשיכהנו כעירו לחבוא עליו ויקיב ליה (עיין לקבב הנז׳ שם לעיל) למה בלן לישראל וכם׳ בבחינות לם בקיב כי לבונה זבח אור המקיף ואנו לו למוטב נגע מחיות שבהוכבו ולישראל בגן מהמוקים ובעלל זה המקיף הוא הלבונה ועיין נאמר לעיין עלוהו אין בגו מחיות שבהוכבו למוטב ולא מאור המקיף שהוא יותר נעלה כנודע ונז׳ בספר בחינות לפ הנ״ל גם אבטא כי הבינמי והמקיף הבל בחינה א׳ בחיות שלהיא קליפה וזקוקים אשר סב הבל בחינה א׳ ואינה בגופם ובח״ב פ״ו בענין בפוד שהם האורות שבנגד הקליפה ·· והשיג יקבלו ברוחה לעת זמן ומזון ··

הגה חבר אחד ואחויים בשלשים כפר נכבל כי ירדה עד זעיר ונקביה והם יעקב ולאה וכן שיבם עם עלשם זעיר ונוקביה נברים ולכן הם ז׳ והם יא וזה סוד מורות אחדורות שבשם וזה כי זעיר והוא זעיר שיכל בן ולכבות ואחורה׳ היא נוקביה שלא יבא מהמוח רק תלוי אלבד בכ״ל בקטרת חוק זה הרי הם ז׳ בחינות הנק׳ וק׳ ואמנם בנו״ יא כנגד היא בחינות אשר בהם נם עם היותם ז׳ מולבים נחלקים לשבל הנתוח בהי בלות שהם ז׳ ונחלקים לעשר כי היכל קודש הקדשים כולל ד׳ וקבל הק׳ כולל שנים יסוד ומלכות ·· ואמנם כל אלו המולבים הנשארים הם מסוד הרמח נאבלו אורה הנק׳ הבל הנק׳ שירדו בבראה עם הבלים והם הם המוק נאבלו לאחזה קו כנ״ל ח״ב פ״ט והנה שולשם רמח נאבלו ונם הם נק׳ שך - נאבלו כנז׳ שם ובכל אלו הם בגבורות נוקבין יען הם מבחינות שם בן שהם הנקודים כנ״ל ואח״ב נתקנו ע״י ה׳ גבורות דבוק מגשם מוח והם מתנשף ובנז׳ פ״ב ונם אח״ב תוכם אחר התיקון ינכלים מתורות יען כי אלו המתנשך הם השפעים של הרמח נאבלו ותורה יכאו כי גבורות הנקבה הללה יבאו מעוזכר והנה בנקבה ובפירוש בזכר נק׳ שלקים שהוא חותם אורות בנגד האורות המתנשך וביורם בנקבה הם ה׳ פשם פ׳ לין בגי׳ שך וההתבם ע״י שרשם שהם ק׳ אורות הנז׳ נעשים שבה כמנין הת אלוה ולכן השך הם אלוה נוקבין והמה הם לבונה וכלם נבורות ·· ונק׳ זה בדרוש נער ועערה עש לפ ודע כי כל אלו הבחינות שלאו המולבים הנתונים רק הקליפות

כל שלמות חב"ע עיקר אחוריים ומקומם הם בהיכלים של עולם ועולם שהוא בנה' שבכל עולם ועולם ובשער
הקליפות יתבאר הכל באורך ·· הכלל העולה כי עם היותם יש בחינות כלם נכללים בשני בחינות לבד והם
זעיר ונוקבא · ונוקבא היא בחינת הנשמה שלשם כן אחר הזעיר הוא בחינת הנשמה של עתיק שנ"ב מוח אשר
מפוללות כלם שמעו ילוו הרחמ' נתבאר הכל ·· ועיקרם של המלכים לזעיר הם הג' ראשונים בלבושיהם
ואותם שהם הדעת ופלוגת החסדים והגבורות אשר עמו כמ"ש בשער חב"ד ·· ויש בהם כמנין נכללת מזולת
ג' השרשות הנז' עב"ב מוח כי אם ספירי השרשים שהם יורד ראשית בגולגלתא יתאחדו ג' מוחין שהם ולכן
כי מולי בגו' שרים ומולי עב"ב הוא מוז ושלשה לה ושל מוח יה"ו ושלשם בדעת שהוא המלך הראשון רוה'
בלע במנין קב"ה כי הוא כולל כלם ולכן הוא לוקח המלה השמע שלק"ב אחכן ואח"כ מתחלק לכלם כי הדעת הוא עליון שבכלם
ולכן כל הקב"ה נרמז בשמו סך הכל קב"ה אשר כל עצם הקליפות נעשו ממנו הקב"ה והקב"ה נכללין של אור המחי' אחד
הקליפות הם הנז' קב"ה שלאחכן הם בסוד בונה עולמות ומחריבן כי מהן ואחר אחרן מהכן ואותם מן הג' מוחיים
הללו אשר נקבן בכר והם לשעלה בקהסת מרוקנים בכר מאם נמשך חיות לזה קב"ה האחכן ובמו שנתבאר בכ
בשער חב"ד מן בענין הקטע יוצא בקב"ה שלא הוא זעיר אשר מתחלק נאחזים קב"ה מהכן והוא יוצא בקב"ה העליון הוא
לאחוריים בשער הרבים אשם שם עומדים קב החרבן בכלל כי המלכים הנשארים לו התיקון הקליפות נק' בסוד
הדעת יען לא נתקשרו עלי' התיקון אשר הן נעשו בשורה' מיד וזהו סוד א' יסוד הולאת מרעות ביחד הוא זעיר
אחכן להקשה שנעשה אחר התיקון יחד מקושר כלו קבועין ולא נשברים ואז נשבן י' שהם י' אורות מיד
שם מה שהוא בזעיר אחכן בגולגלת ורוחבו ל' שהם ל' אורות הקשות ויוצא לאחיר של המלכים שנשארו בסוד
השורש הרבים לאחוריים ולכך להם מוחיר ואיזה בסוד הכל לעלמו לונמע הרוח הבא אחר הקטיעך ושורה
על הנשמה שבקבר להקבו קבא חיות בסוד ונמשך ה' המדד והשביע בשמלאות נמשך ועכמותך ימלין
והבן זה ועבן זה אמור בזוס שבע ודע
מאיר מוחי' באותיות דקעת
יוצא בקבה של ··
ובו' י'.

פרק תשעי

ואחר שנתבאר לנו כי כל הבירורין הם מן המלכים הנז' אשר
הם עולים בבחינת מ"ן נוקבין להתברר נבאר עתה מציאות המ"ן
נוקבין הצריכים בתפלה על הזווג בתמיד מה ענינם ·· ובבר נתבאר
לעיל אך כנז' כי הנשמה הראשונה של הם מ"ן נוקבן שלהם והנה זהו סוד מה שאמר הזכרו בזוהר שאין זך
באתערו כד סליק ברעותיה לתבה עלמין ופי' הענין כי אין כאן זווג כך שנתחלק בשורש הנקבה עליה
קשוטיה הם המ"ן נוקבן אשר בה ואז הזכר מתחזק בה להיותה מתקדשת בה שורשין נחים ומזווג
עמה ואח"כ בה מ"ן לפוק כי הלבורה שלאחוריו להקדש בתה שלמעלה מתוכו לקבל מאם שמנו ואח"כ
מעשר זולת בראות נוקבא מקושרת בתמ"ן נוקבן כנז' ואז מרחבה להם מהשמנו שקבל להם לזולתו
ואין המ"ן נוקבן עולים זולת ע"י נשמות הצדיקים המעלים אותם ע"י מעשיהם הטובים כמו שנתבאר לה ;
ואותם בהנים ראשונה שבכל זווג וזווג מכל בחינת הזווגים שיש בכל היכלות מן התיקון עלאות
עתיקין לא היה מעולה להעלות מ"ן נוקבן הם מבחר' של המלכים להקנם ואותם הזכר לבה היה
מתעורר מאליו לזווג נפש שלא היה מי שיעלה מ"ן נוקבן וזה כדסליק ברעותיה ובו' כי לא יש עדיין היה
עקבה בתפלות זולתי מאי' מה והעלה כמו שנתבאר בשערים הנזכרים בה והוא ה"ן זווג בסור שלזכר
ונקבה יסוד ביסוד דק ברעותיה בסוד מותן בתוקף שאין נוקבא מקבלת מבחוץ בתפלות ··
נ"ט

כי על כן כי מעולם לא היו המ״ן נוקבין להתקן כלי שום מעלה אורם וזהו כדפירש בעונש ולא ע״י התחתונים אך
הכונה השנית שבכל שבת ושבת ובכל ר״ח מי שעולה מ״ן נוקבין כי אלך אמן אחר שנתקן ע״י מה שכתב עליך לתקן
את האלך בכונה הראשונה מעלין הנה בסחוור לעולם לחזור בבחינת זווג עם נוקבא הרי נעשה האלך מתוקן והוא
מעלה נוקבין כעולם וכן עוז הסדר בסחר המדרגות כי לעולם אין מי שיעלה מ״ן נוקבין אחר הכונה הראשונה ואלו
בכונה שבכבר יצאו לעולם ונתקנו כמ״ש אח״כ ״ וכל התחתון מתחברו עם כן מעלין והוא המעלה שלו במ״ן נוקבין וכן נמצא
כי עתה כי זעיר ונוקביה בכונה של אימא ואבא ובכונה ראשונה נזדווגו אבא ואימא מעליהם כמ״ש ואחר אין
לעבור את האחרונה ובכונה שנית שכבר נתקן זעיר ונוקביה הם מעלים מ״ן נוקבין של אבא ואימא לעולם ואח״כ לשום זווג
לעולם שיעלו מ״ן נוקבין ונשמות הצדיקים הנמשכות מאצילות הם בני זעיר ונוקביה המעלים להם מ״ן נוקבין
וכן עתה נשמות הצדיקים התחתונים מבהאת הם המעלים מ״ן נוקבין בבהאת ורוחין של הצדיקים ביניה ונפשות
בעשיה סוף דבר שאין זווג בעולם זולתי העלאת המ״ן נוקבין ע״י בנים אחר שהם מתוקנים כמ״ש
ראשונה בבהאת העולם ״ וכל א׳ זה כמו דרכו בכו׳ ״ ובכל תפלות התחתונים מעלים מ״ן נוקבין ובכל
בוראם ומעשיהם בעת מה״ח כן נגלה בקודש להעלות בבחינת דכורא להם מ״ן נוקבין אם בבחינות אם באיבוד ובכל
יום מעלים נכבדות תשובת מחדש וזהו נגלה מסבות התפלות והמצות ואין כל האנשים שוים כי כל א׳ מעלה כפי בחינתו
הפרטית שלו ולכן כל ישראל צריכים לזה ולא יכלה מישראל לעשות מה שיעשה חבירו זהו זה ם׳ מלא מאד ובלא זה יהיה נגד
שיבא המשיח בב׳ כי אז נוקבא לזעיר התעורר מעצמה לעלות מ״ן נוקבין בלי סיוע נשמות הצדיקים רק ע״י מה
שימשך לה מהארת האורות העליון לאלך אמן כמבואר באו״א חב״ת פ״מ ע״ש ״ האמנם צריך שתדע כי הנקודות מתקנים
ועולין בבחינת מ״ן נוקבין ע״י הכונה במעלים אורם כי פם מעצמם לא יכלו לעלות מהכונה שנית ואילך כנ״ל והמנם
אורם המ״ן נוקבין אינם נעלמים אז בבת ובאים לה ביקון ~~לא יכלו לעלות מהכונה שנית ואילך כנ״ל והמנם אורם~~
~~[illegible]~~ אמנם בתחלה בכונה הראשונה עלו המ״ן נוקבין שלא ע״י זעיר ונוקביה באבא ואימא ואז מאורם המ״ן
נוקבין נעשה בחינת זעיר ונוקביה ואחר שנתקן זעיר ונוקביה אז בכונה השנית הם העלו המ״ן נוקבין אחרים
ונכבדות אחרים עד אימא עילאה ואז נתחברו יחד אורם הנכבדות הראשונים בבטן אימא עלאה ולא יכלו להתקן
ולהצטייר מהם בנורות על כי אז יצאו מעין הנקודות אמנם מזגו הם עם זעיר ונוקביה וכלם בחד חזרו לעלות
בבחינת מ״ן נוקבין אחרים ואז כיון שכבר נשתהו שם אותו זמן יכולין להתקן ואז מצטיירים ויוצאים מתוקנים ״
ואורם המ״ן נוקבין אחרים חוזרים ומעלים עם חיבור זעיר ונוקביה מ״ן נוקבין אחרים ואז מצטיירים הם ונתקנים
וכן עוזה במ״ד בחוקם שאין שום מ״ן נוקבין כלים שיתקן כמעט ראשונה אמנם בכונה ראשונה שלים בבחינת מ״ן
נוקבין ואח״כ בזווג שני הם נתקנים ויוצאים מהם בהוית ונשמות מתוקנות ומתלבשות בגוף בעה״ז וזכור כלל זה ״
גם יצא לנו כלל אחר כי כל המ״ן נוקבין אינם מועילים ומתעכבים שם רק ב׳ פעמים א׳ הכונה הראשונה שעלו ״ ב׳ הכונה
שנית שנתצייר אך אח״כ יצאו משם אמנם המ״ן נוקבין שלהם אינם חסרים לעולם
משם ולא לשום מ״ן נוקבין לעלות משם ואילך עד השלום בירור כל הרפ״ח ניצוצין

הגהה הראשונים שהיו כעולם כל אחד ואחד במקומו בסוד בנים כבורות כמו התשל יען של אורם המ״ן נוקבין בבורן שלהם וכו׳ ״

שלא נתעלו כסוד יסוד המשיח זולתי על ידי
ולכן מתכבדת לבירור כל זווג מ״ן נוקבין חדשים
כי בשבועים דבר מתוקנים בכונה שניה
כנז׳ ואז עולות ונחדות לתקן גם הם וכן עד זה עד שיגמרו להתברר
כל העולמים ואז יבא המשיח בב״א ״ ונבאר המ״ן נוקבין שבנוקבא לזעיר
אמן ומתמנה נקראת בזולת כבר ביארנו כי כל בחינות של העולמים נקראים
בן ולבן והבן כי מ״ן נוקבין שבכל מקום הם נקודים בשם בן האמנם
שבבבה בחינת המ״ן נוקבין בעצמם וגם בחינת הבל בעצמו אשר נקבים

הגהה השלום בירור כל הרפ״ח ניצוצין ניבוכת על ופי׳ כלה
בירור הרפ״ח בכוונה שנבלו בחינות עד אין קץ ובבלו לבחינות שלמטה סנתוק ולכן אם סך רפ״ח במנין רפ״ח אחד שנבלו מבהם בלה בחינות שקמחיהם בחור עד אין קץ ואין קץ רק האור שמוך ולכן בכל מקום שנמצא רפ״ח אינן כי

אם

בגופו המ"ן נוקבין אשר עליו רמזו רז"ל באומרו אין האשה כורתת ברית
אלא עם מי שעשאה כלי ולכן אין האשה מתעברת מביאה ראשונה
כי בביאה ראשונה עושה לה בחינת כלי ומשם ואילך יש מקום של
המ"ן נוקבין להצטייר בתוכו ואז מתעברת ·· וכל אלו הבחינות גם
כלם בשם בן אלא שיש בו בחינות כי אחורי שם זה שהוא ע"ב בן ק"ס

אם הראשונים כנז' ולהיות שבכל [illegible]
[illegible] עד אין קץ לכן אין [illegible]
[illegible] עד [illegible] לא נשלמו [illegible]
[illegible] שבכל [illegible] עוד [illegible]
[illegible] ויש [illegible]

כזה י יה יהו יהוה ע"ב בפשוטו ·· יוד יוד הא יוד הא וו יוד הא וו הא קס"א במילואו ושניהם בגי' [illegible] גבורות זהו
בחינת כלי ·· האחורים דשם במלוים כמו שהוא כזה יוד הא וו הא בגי' בן זה הוא המ"ן נוקבין שלהן ויש עוד כנים רבים
ובחינות רבות כזה י"ה בא בתיקונין ·· ונבאר כלי זה מה ענינו כי הלא רז"ל אמרו בספר המשפטים לבעלה
להתגבר שבה בה רוחא לשדי בגויה וסוד הענין כי הלא נודע כי שם בן הוא במלכות וגם הוא נר נפש כי ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן הם
חיה נשמה רוח נפש ·· ושם בן זה הוא הנפש נפש לדוד נפש המלכות וקודם שנכנס בה בחינה זו הנפש היא חסר
ואינה ראויה לבולד כי לכן הנערה אינה יולדת עד היותה לה נפש בשלמותה ואחר כך נפש זו היא בחינת הגבורות כי נודע
הזכר יש חסדים וגבורות כי הנקבה נוטלת שניהם [illegible] לנוקבא חלקה שבם שיעורה לגבורות כנז' בש'
ח' פ' כי אמנם שבהיותה עדיין אחור באחור עם ז"א אין נוקבא נוטלת אלא ע"י הגבורות הנותנין לה מאחוריו
כנז' בשער הנז' ח' פ' עכשיו אינה נוטלת את הגבורות עצמם רק הארתם לבד העוברת דרך מסך אחורי ז"א
אך הגבורות עצמם אינה נוטלתם רק ע"י זווג כי הרי הם חסדים מתפשטין בנה"י ויורדות ה' גבורות ביסוד [illegible]
ונותנן בסוד זווג לנוקבא כנז' בשער ח' פ' רפ והנה הפעם הראשונה אשר נזדווג הז"א עם נוקבא סוד
בעת האצילות [illegible] אז היתה נר עדיין כי אז ראשונה ואותם הגבורות אשר נתן בה בעלה לא
נתעברה מהם כי אז נעשה בה בחינת היסוד והרחם שבה והכלי אשר יהיו אח"כ בתוכו המ"ן נוקבין ואז נותן בה עוד
כן אותם הגבורות הנז' ונעשה כלי [illegible] ואינה מספקת משם לעולם [illegible] מות האשה שאז כתיב ויהי בצאת נפשה כי
מתה וזהו סוד ההוא רוחא דיהיב בה בעלה בזווג קדמאה שנעשה כלי לקבל בו המ"ן דכורין ונוקבין ואז מוציאה שנית
ואילך מתעברת מטפה אחרת הכלי שנתקבלה בגופו ·· ונמצא כי עכשיו וע"י התולדות נעשית מהגבורות הנז' כן
שנתפשטו דרך אחורי הז"א אך נפשה מתוך שהם הגבורות בעצמם אינם נותנין אלא בעת הזווג הראשון ולהיותה בעלה
נקט לגבי דקדושה ברעותא שבו ולכן אח"כ [illegible] אין אלא ע"י בעלה בשער הזווג ואז אלו הגבורות [illegible] שם המ"ד
כמו השאור להחמיץ העיסה וכל המ"ן נוקבין אח"כ [illegible] כי בכל פעם שבאים המ"ן נוקבין והגבורות אחרות
מהם מעט ע"י [illegible] החולד והם הם [illegible] ·· אמנם אין לך וולד נוצר מתחלה מהמ"ן [illegible] נוקבין
אחרים אם לא שיבחו [illegible] מההוא רוחא קדמאה הוא הכלי הנז' וכאשר נשלם ההוא רוחא כי כבר כל
הבאים החדשים [illegible] ולא נשאר מהם [illegible] אז נפסק אורח כנשים ואינה מתעברת ויולדת עוד
אמנם נשאר בה קצת חיות [illegible] עד היסוד [illegible] ונם זה נם האשה [illegible] ונם אם האשה
[illegible] זה החיות [illegible] ויהי בצאת נפשה כי מתה [illegible]
ולפי [illegible] רוחא קדמאה בבחינת מ"ן נוקבין כן יש [illegible] בסוד זווג [illegible]
כי [illegible] נשאר שם ההבל [illegible] רוחא קדמאה [illegible] ראשונים כבר
הנקבה ביסוד שבה [illegible] ונשאר שם [illegible] זווג נשיקין [illegible] רוחא קדמאה המ"ן
נוקבין ·· ועתה שנבאר מה ענין זה ההבל שכותבים [illegible] אשר המ"ן נוקבין הבאים אח"כ מההוא רוחא
קדמאה ולכן צריך שנבאר תחלה כי הלא [illegible] שהנקבה [illegible] מ"ן נוקבין [illegible] הזכר [illegible] המ"ן דכורין והענין כי
כמו שהמ"ן נוקבין הם משם בן שהם הגבורות כן המ"ן דכורין הם משם מ"ה [illegible] ואין אפשר
להיות שום זווג [illegible] הזכר מ"ן דכורין אם לא [illegible] כי אורות החסדים והגבורות
שלקחו ז"א ונוקבא בעת האצילות [illegible] בראשונה [illegible] החסדים [illegible] לז"א ונוקבא

[illegible]

בנוקבא דנוקבא כנ"ל אך להורות הגלות ומשם ואילך צריכים לחזור ולקבל מוחין חדשים בגלגל זווג וזווג מלמעלה למטה ונכאים חדשים :: ונמצא כי בהרזווג זעיר עם נוקבא צריך שיעלו הם בסוד מ"ן נוקבין בכולה עד אוא
והן אוא מעלים מ"ן נוקבין לא"ריך אנפין וכן עד הדך עד רום המעלות והן נמצא שבפעם משם מ"ן לפי שאוא עם
מה החדש כי נמצא כולל חסדים וגבורות שהוא הדר ואחר מה שיטבע ויולדן מוח לזה עד אוא והן אוא מזדווגים
ומקבלים אורן השפע וכולכן אורן בסוד מוחין חדשים לבניהם זעיר ונוקבא והן מזדווגים גם הם כי אין להמשיך
עוברנו לא מן המוח וכיון שיש להם מוחין מזדווגים והן הזעיר שלקח כי שנים מה מוחין שהם חסדים וגבורות
שבעת אשר משם המשכת הייכה הזווג בסוד וידע האדם את חוה אשתו וכוונת הגבורות בסוד זווג לאחרון וכוונת לאחר
נם החסדים והן כנקבה נם היא מעלה את הגבורות שבה בסוד מ"ן נוקבין ואינו יכולה להעלותם אם לא כבת קבוע
רוחא דוחאק :: ובחור העניין כי הלא כל המוחין שבכל הנקבות כלם שבכל האצילות מבנשמה כנ"ע כלם
הם מהיסוד של המלכים כמה כן נעשו וזה מש"ה פקוה לדבר פסולת נמחשבה כי המוחין הם קנה מוחין ואין סוד
כי רוב של במוחות הנקבות והמלכים כידוע הם היך בחכמה סוף מאה קדמאה שנקח כי כאשר נתקנה ע"י תיקון שהוא
בחינת הבקעות כנל בכ"ו אז יכלו המלכים לקבל האור מעט להיותם נמשך דרך המעטה ואז הם קבילו לבדם ששו בסוד
מ"ן נוקבין לנוק חוא ועש בשגת הב כו :: וכן המחשבה לאיתא בירה לזוק זעיר ונוקביה ונמצא כי המות והמחשבה
של הנוקבא לעולם היא המתבררת ביה"ר המלכים אחרי היות בנוקבא מוחין חדשים כנז' ואז אורם הבירורין שנתבררו ע'
המוח דנוקבא יולדן ביסוד שלה בסוד מ"ן נוקבין ופי' העניין כי כשעושים זווג לזעיר ונוקביה צריך שיקדים של זווג אוא כנ"ל
נם הם כשעלתה מן הזווג הראשון נשאר ערש"י זהו נקראת חוה ובנה שלה עדיין ומוכרחין בהם ואז יולדן עד היסוד
שלה בסוד מ"ן נוקבין והן גם הזעיר שיש בו אז מוחין חדשים כנז' מוליד כח חדשים משם מה החדש מזווג חטעה
ובנה שבה מוחין ויולדן על היסוד בו בסוד מ"ן דכורים ונוקבין ביסוד הנוקבא ומתעלין עם זכרים ונוקבין ומהם מלכי"ר
דורך הוולד וזה זווג בגלגולים לחבר החסדים עם הגבורות לתקן כי הם מהבירורין ועש שד אח כו :: ובזה תבין
עניין מה החלק שגורמים כל המ"ן נוקבין שהוא רוחא קדמאה אשר שם כי אין לך נשמה שיוצאה כלי לבוש כמש"ש בספר
כאשר בסוד ושונה ובספור בגוף כך עש :: והנה כאשר נכנסת החסדים מיסוד לזעיר קודם כאשר
משם נעשה להם לבוש מאורות החסדים הראשונים שבעת אצילות ולכן לבוש הנשמה נק' עוד כמש"ש בספר שאחר נקרא
על היות כל שהוא בשם קבוע :: נם זהו סוד אור שבה יוצא מתוכה העולם ועד סוף ונגנז לצדיקים ובו' כי כגנז ונעלם
כאשר הם ביסוד הזכר הנק' צדיק :: וכן נק' הגבורות מ"ן נוקבין המלשות אותם שעושה בסוד מ"ן נוקבין לקבל הכור
שהם מתלבשות בהוא רוחא קדמאה שבה שהם הגבורות שמעטר אצילות כנז' וע"ש שיש בהם כח לעלות וזהו סוד ונגנז לצדיקים
שהם ועיקר יסוד דיהוה וה' והבן זה :: ועם היות שאורם החסדים והגבורות הראשונות הם נגלות מאור ומעולות
מעלה המוחות כי היותר מעולה עבר החולה הנה הוא בסוד כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף ופתו שבאמר בפסוק ימים
יצוה ה' חסדו ובו' כל החסדים כאים מתלבשים בחסד העליון הראשון שמתם מן הקדמות ומי נגלה העומר ובמש"ה שותק
וזהו נק' סוד מאורו עולם חסד יבנה שהוא החסד הראשון ימים יצוה ובו' וזהו סוד
בכל אות אביך ואת אמך כיון שיש ליולד נמשך משם שעל יה הוא נרמז :: נם זהו סוד
חב לבכור אחיך הגדול כמש"ש לע"ל כי זעיר אנפין הוא הבן הבכור ומושכא הב נוקבא לא
בבן כי הבן הבכור כוונת המלכה הוא רוחא קדמאה כמו שבהוא רוחא כולן כוחות
כל הבנים שיבואו אחריו כנ"ל כן בחלק הבן הבכור כולל שאר האחין וכל הגדול מאחין
כולל אורן ולכן חייב בכבוד הגדול מהם :: ונם בחינה אחרת כי נם כבן הבכור שביק
רוחא מיניה באיתיה ומאר הבנים אשר אחריו נמצא עיקרן חלק משם ולכן הושווה בכל
אחד הגדול לכבוד האב ולכן אמרו לע"ל כי אחא לשום מ"ן נוקבין לעלות אם לא על ידי זעיר ונוקביה שהם הבנים הראשונים
ובשלום עניין זה לשוה נק' ההוא רוחא דהוא בן יה' בשד חב כו' כעניין אוא וכאן שייך של אורן הרום של אורם הבקים

כמה
מכאן בי האח הגדול
קיוסבתו יהוה קדם
מזכרהו וע"ין בספר המשפטים לפ"ק
ב' וקנ"ב ב' וקל"ד ב' בכהנים :: נם כאן
דמווזבבד את אביך לרבות אחיך הגדול
שאם יכם בכי אחיך הגדול המייבם
אבי כנז בספר דבנ' לפ"ק ב' וקל"ד ב'

ובפרט פ״ו ופ״ז ושם נתבאר איזה תקון על מרכבותן ובענין זווג זעיר עם נוקביה עש״ה ·· גם נתבאר היטב ענין החסדים
והגבורות שהם המוחין לדכורין ונוקבין בשער ח״ב פ״ב ·· ועש״ה היטב ··

השער השלישי

בענין הבירורין והוא הנק׳ עולם האצילות הנעשה מבחינת הנקודים ומשם מ״ה החדש היוצא ממצח אדם קדמון כנ״ל בש״ב בח״ב ·· ונבאר בשער זה ענין הספירה הראשונה של האצילות אשר היא כתר האצילות הנחלק לב׳ חלקים ונקר׳ פרצוף עתיק ופרצוף א״א ·· ונחלק לב׳ חלקים ·· החלק הראשון בפרצוף עתיק יומין ·· והחלק השני בפרצוף לאריך אנפין ··

החלק הראשון

בפרצוף עתיק יומין ויתחלק לי׳ פרקים ··

פרק ראשון

אחר שנתבאר בשער שעבר בח״ב איך יצאו עשר הנקודים מאחורי [illegible] (כמו וכו׳ מבחינת שם ב״ן כנודע) ונתבטלו ונתב׳ יצא אור החדש שם מ״ה ובחיבור שניהם נעשה כל עולם האצילות כי כל בחינה ובחינה שבאצילות נעשו משם מ״ה החדש וכל הנוקבין משם ב״ן שהם הנקודים כנ״ל ·· נתחיל לבאר כל בחינה ובחינה מן האצילות בפני עצמה איך היה תיקונה [illegible]

[illegible]

בת״כ פ״ח וכ״ד נז׳ כ׳ עקב הבוקר ש״נ והוא לא כי קצ׳ ספ׳ הנז׳ לעיל כמוש׳ בר אהרן אחר ע׳ נקודות להבנין מינה מרקונו
הם הם הי״ם האצילות אשר שורש כי הכתר שבאצילות הנה הוא בחינת אריך אנפין כמבואר אצלינו בעומים רבות ועיין
בת״כ פ״ח והנה באריך אנפין לא נמצא בו בחינת נוקבא נפרדת כמו שנבאר פ״ב ונמצא כי אריך אנפין לא נעלם בו רק ע׳ ספי׳
לבד וכלם בחינת זכר דאצילות הנודעת לע׳ פנים׳ וזש״ בר אהרן כלפחות עשר בחינת הלבושים והמלבושים אשר הם הם
בחינת דרין ושם בכל בת״כ הנה אהרן הוא ע׳ עתיק יומין המלובש תוך ונהו פרקון ואז אמרי שברקן ע׳ פרצופין
עתיק יומין אז אחד ע׳ נקודין מינה מרקונו כי בא מוצאות משיך הנך פרקונו אחר הנו ע׳ נקודין הנז שהם ספירות כתר
דאצילות הנה אריך אנפין המתפשטין לע׳ נקודין לבד כנז׳ ·· והנה ענין הע׳ נקודין שהם ע׳ ספי׳ דאריך אנפין הם הם דע״ר כלן

במח גם בכ׳ בראשית רבה פ״ד וכן בפקודי דס״ב וכלם הנז׳ מה ויש קצת הסבה כי הם ועל תוס׳ שפרעו בלאו לאו עיין מ״ן כלב וכו׳

הנה במות כ׳ פקודי דף ר״ס עא לאו איכון דוכין ולאו איכון דיכלן וגו׳ וכלשהר דבחים בד
האצילות כלם הם מלבושים אלו וכו׳ דקרונין ולבושין דיליה וזש״ בהאזינו דף רפ״ח עא לא שכיח
עלא בוצינא דלחודוי וכך הוא עתיקא קדישא וכו׳ שהוא זה האריך אנפין שהוא אוחז כל
האצילות ועליו אשר מתלבש בתוכם כעשים וכלם בוצינא חדא ·· וכן שם דף רפ״ח
ע״ב האי עתיקא קדישא סבא לסבין וכו׳ וכלשהר בוצין מוצר מתלבשין וכו׳ ויכן עם הנז׳
יוכן בהאזינו דף רפ״ב א׳ כד יסתכלון מילי כולא הוא עתיקא וכו׳ יוכן עם הנ״ל ·· וכן דף רפ״ח א׳ האי אבא ואם כולהו כלן
סתימין ומתלבשין במזלא קדישא וכו׳ יוכן עם הנז׳ כי אבא ואימא מתלבשין ונסתרים תוך זעיר ונוקביה ומזלא קדישא
הוא אריך אנפין נסתרים ומתלבשים בתוכם וכן בכמה דפים כ׳ וכולא הוא עתיקא קדישא ולא אתפרש מינה כלום וכו׳ יוכן עם
הנז׳ וזה ענין כוונ ··

והנה

בחינת מלבושי נוקבא לבדה לא נמצאת באריך אנפין
לבדה רק במינות עטרת היסוד שבו כי כל זה הוא לבדה ונמשית בשל אח פ׳

במח מוסיון ווא עתיק לבוא אם כן ווא אם לגוזא וכן כי וגם כאשר פרצופים אם לאדיר הפכם - בכוכם ואחוז כמו ועיין בהם וכלם

בענין זווג אריך אנפין לבוא אלא אך נוקבא לא נמצאת ועיין ת״כ פ״ח נתי״ב וכן בעתיק
יומין לא נמצאת בחינת נוקבא כלל עצמה רק עטרת היסוד לעתיק היא נוקביה כמו שאבאר
אחנם אח״כ נעשית המלבוש מיסוד האי רישא שלא מכוסה דלא אתיידע שהוא הנק׳ עתיק יומין
שהוא למעלה מכלם והוא ע׳ ספי׳ לאריך וזהו סוד אשת חיל עטרת בעלה אשר לעתיד נגלה
מן התחתים היא לראש פנה וכאשר נעשית המלבוש למטה נעשית מסוד האי רישא דלא אתיידע
ווגן זה יתבאר בע׳ ·· אריך כל בחינת מלבושי עולם התקון נעשית היא עצמה בחינת
העתיק בחינת שלמעלה ממנו והבן זה נמצא כי ע׳ ספי׳ הם דאריך ורישא דלא אתיידע לגבי מכוסה היא בחינת העתיק
והנה ברישא דאריך אנפין לא נמצאו בו רק ג׳ ספי׳ שהם כתר וחכמה אמנם הבינה שלו ירדה בגרון כמו שנז׳ ת״כ פ״ח
ונמצא כי ברישא דאריך אין בו רק ג׳ ספי׳ שבו הראשונות שהם כתר וחכמה ולכן לו הג׳ ספי׳ שלו עולות בשם ג׳ רישין
ונמצא אח״כ כי אריך יש בו ג׳ רישין שהם כתר וחכמה שבו ואלו השנים הם לא לגו מן לא כי הכתר מתעלם גו חכמה

במח בכל הספרים פרקי׳ תוחא עם פרא ובנה׳ דף ל״ב ובכרכם וכלם

ויש עוד ראש שלישי והוא רישא דעתיק אשר הוא למעלה משני הראשים הנז׳ יען כי
באריך אינו מלובש בעתיק רק ז׳ התחתונות שבו אך רישא דעתיק לאו הוא מגולה ומתוק
ולמעלה מריש׳ לכן רישין דאריך הנז׳ המלבשין חוץ התחתונות לעתיק ונמצא רישא
דעתיק למעלה מכתר דאריך שהיא אך רישא מן הכל דאריך והנך ג׳ רישין שלו אחד לא לגו מן לא ולא אחר לא לגו מן לא
בלא אחד בהם דבן ג׳ רישין ·· והנה האח״ס הוא עתיקא קדישא אחרית מתלבש גו הנק׳ ג׳ רישין והרי הם נגיד ומתלבש בגופו
ענף עתיקא קדישא ואז גם לו הג׳ רישין נקראו גם בשם זה עם האח״ס הגניז בתוכם ·· אך יש הפרש בינהם כמו שנבאר
בת״כ פ״ג כי יש מקום שנק׳ עתיקא קדישא ויש שנק׳ עתיקא סתימאה ויש שנק׳ עתיקא לכל עתיקין ופירוש בזה ·· וזש״ שם
בהאזינו דף רפ״ח עב האי עתיקא קדישא אשתכח בתלת רישין כ׳ כי האח״ס הנק׳ עתיקא קדישא אשתכח ונמצא שם בסוד
התלבשותו תוך הג׳ רישין הנז׳ הרי כי ענין שם זה הוא האח״ס המתעלם בתוכם ועלשמו נק׳ הם כן נ״ב לא לאו הכי הוא
האי עתיקא הוי תלת רישין אך אחד אשתכח כי אין תלת אותן נפרדים ונמצא זולתי אחרי התלבשותו בג׳ רישין שלו ואז מוצא

קד״ש. וגם היות שאמרנו כי המ״ס מתלבש תוך הג״ר דא״א ודאי כי אין המ״ס מתלבש באמיתות רק ברישא עלאה דכלהו
שהוא עתיק .. ורישא תניינא מקבלת אור המ״ס לכך נקרא רישא עלאה . ורישא תליתאה מקבלת לכך נקרא קדמון
רישין אך לגבי שאר כלם באמת הרישין הם אחור שהמ״ס מתלבש בהן כי אלו הג׳ מקבלים אור המ״ס יותר בזכות מאחר
האצילות. והנה העתיק הוא הנק׳ רישא עלאה דלא ידע ולא אתידע מה להוי ברישא דא והיא עלאה שבכל הג׳ רישין דכל
וא״ו לא ידע כ״ל כי הא׳ רישא שהיא עתיק עצמו אינו יכול לידע ולהשיג את המ״ס אשר בתוך רישא דא . ונקרא לא אתידע
אמנם ולא אתידע מה להוי ברישא דא . וק׳ להשיגא דהם הוא עצמו לא ידע מבש״כ דנם לנו לא אתידע . אך הכוונה
כי הרישא עצמה כבר אתי׳ ידעין מציאותה מה הוא שהיא בחי׳ עתיק אמנם מה להוי בגו הקות רישא זהו מה
דלא אתידע וכמו שנבאר בה׳ כב״ל .. גם בזה שמעת כי הא׳ דקאמר דלא אתידע מה להוי ברישא דא הוא רישא
דנוק׳ דעתיק ולא כרישא דדכורא דעתיק כי רישא דדכורא כבר ידענא שמשם יתפשט ויתגבר על מה כולו אך
רישא דנוקבא דעתיק מהם כן בכל אח״כ לא ידענא מה בחינות דבה מהם וכמו שנבאר בה׳ בע״ה ..
ונבאר החלק בפ׳ הבא שאין רק נוקבא דעתיק דוכי׳ עתיק ..

פרק שני

הנה נת׳ בחלק שעבר כי כל פרצופי הנקבות שבכל האצילות נעשו מבירורי שם ב״ן שהם הנקודות ואמנם כיון שהנקבות נעשות כלם מבחינה זו אין מקום שכלם לשון קצ״ם כי הנקבה כל בחינות הם גבורות ולכן גלוי בחי׳ הנקבה בפרצופי האצילות אינו שוה כי לפעמים אין לה להתגלות את מציאות כלפיים בחי׳ זו הכלים שהם הדינין לכן שבכל עולם ועולם היו מתחדשים גילויים נוספים על אחרים בנק׳ בשם חו״ב ובן הנטן בנקבות כי אין גילויים רק מעט ולכן המלאה באדרת האזינו דף רפ״ט ע״א שאמר דאתי דשידרא אתכסיא לבר ונוקבא ואחר דשידרא הוא אתפשטת אבא כי מעט נאיך הרחיבו בחינות הנקבות להתגלות היטב אמנם ודאי שבחינתם נעלמת תמיד לא שהיא בעולם ולא אתכסיא בגלוי רק מאחורי שידרא ואיך שהוא מאבא ואימא ואיך .. ומעתה לא יקשה בעיניך מאמרה דזו אשר ימצאם עולים כי הכתר הוא א׳ אחת גמור ואין לנו שהיא בחינת נוקבא ויש מקום מורה להפך . ולכן אנו

הגה כלם דרך כ׳ מניה הוי שידרא ופנ׳ וקוא אב׳ - מעל האחור שידרא והוא אב כו׳ ודאי כי הוא שידרא לכל גילוי הנקבות שהרי אי אפשר לקרא זו אם לא כנקבה לגלגלה כן ולכן לא נמצאת אב ואם וכן לא מאבא ולמטה וזהו שידרא .. ובסוף הפרק אומר על א״א ואין עליהם עתה שהיא נקבה מעלת שעתה לא אבל מאבא ולמטה ישנה וזו אבא ואימא ועיין בסוף הפרק .

הגה עד שנמצא שבעולם הזה נגלים יותר כנז׳ בשער — הנעלמים מ׳ עדות בישוב דף ביכוק העולם הנביאים מרובות על אכנים ואולי שם מעט זה רבו קלפות בעתיד .

הגה עיין בספר המספרים דף ק״ח שידרא עלאה לכל עולם לדכורא קדם א״ו .. ובספר עמק המלך דף יש גלוי מוח לאור בבוכמה נק׳ ראשי מטבע עיין שם ..

צריכים להודיעך גילוי הנוקבא בכל פרצופי האצילות על הסדר ותוה הכלל יש בידם כי כל בתקוניהם העליונים אין הנוקבא נגלית מאחר אשר זה מוטה על אחת מהם שבכל אחד והיא הנקבה אינן נגלים ונכרים .. ונתחיל מעתיק לעולם כי בזעיר אנפין ונוקביה שם גלוי הנקבה גלוי גמור והוא כי יש פרצופים לגמרי ואח׳ מהם בבחינה ואין כנגדם להבחין רק בהיותם אחור באחור שמתחילת כולם א׳ לשניהם כמו שכתוב בפ׳ ק׳ פ׳ ואח״כ ננסרים ונפרדים לגמרי זה מזה בפרצופים גמורים פנים בפנים ואח״כ אפשר שלא יהיו נפרדים לאחד לאחר כך זה מזה אבל ויש אותם בזווג אבא ואימא וחוזרים לעמידתם אחור באחור ואח״כ היה צריך נסירה אחרת בהיותם פנים בפנים שהרי כל לחזור אחור באחור וזה לא נ׳ רק בחינת נסירתם בהיותם אחור באחור לבד

הגה ובזה כמ׳ מהר״י בקב דף כי יש בהאחוריים שלהם עוד אחור וכו׳ באחור ואין שם עוד שהוא קלם לזה בחינת דגלין והנוסרים לנקבה בחינת הזווג ונ״ל

הגה לא הבנתי לשון זה וכוונתו הכהם תולין מקומות אחר .

ולכן

לכן היו הב' בחינות הם בזמן פנים בפנים נקראים זה מוחין לפי בהיות זיווגם בלתי תמידי ולא יכנסו על שביל אחור והרי זה
נגלה נמשך על הנוקבא כי היא שלימות כמו הזכר שני המאורות שוים והלכן נקרא' גמורה כמו החסדים ·· ואמנם
בגלוי זה נקרא להם יען היות שם הלבן מתגלים כי הם ז' נקודות המאורות אשר לא יכו זו מזו ונשברו ונמצא שורש לכן
אשר בהם בכלל כמ"ש פ"ד ולכן אחר בתיקון נתגלו הלבן בנקבה בפני עצמה ·· ואמנם אחר ואימא אשר לא נשברו
כליהם רק אחוריהם לבד ואפילו אינן מורידה נשמות רק ביטול בעולם לכן אין הלבן מתגלים בו בנקבה לזעיר אמנם תמיד הם
עומדים אחור ואימא פנים בפנים בכולם א' משותפים לשניהם והמ' בה היא — **בפנים** — עיין בה' כי אחר כי חוזרים
בין שזיווגו הוא תדיר לא בתיקון לכן עומדים לעולם בכולם א' פנים בפנים — הלבן שלא הוא בולט ובונים זה בזה
ולא כמו הזעיר שבהיותן פנים בפנים עם נוקביה הם נפרדים זה מזה כנז' — והם פנים בפנים ואינו שעור אחר משותפים לשניהם
וזהו המ' בה מאמר במאמר בן דף ל"ן כ' לאבא ואימא שויין כחדא נפקין — במקום הנזכר ועיין שם ··
ולא פסיק זיווגייהו לעלמין כנז' שד' אם פ"ה ובח"ב ר"ג ע"ש ד' ע"ב ·· ואמנם אריך אנפין אשר בחינת נוקביה נעשית
מן' המתקבות שבספי' הכתר שבנקודות ולכן כמו שיז' בס"ג והנה בהם אחוריו בטלו לא נשברו כהם רק פנים בעולם כנז'
כמ"ש אח"ב פ"ב וזה לכמיעוט הדין אשר שם לכן גם עתה אחר התיקון לא נעלם הנוקבא דאריך רק בפני עצמו כמו אימא
אמנם שניהם פרצופים א' כי כל מה שיש בעתיק מבחינת שם מ"ה הרחם מעומק נעשה בד' ימין שבאריך וזהו הנקרא דכור
וכל שמאלי שבאריך נעשה מבחינת שם ב"ן וזהו הנק' נוקבא דאריך ונמצא כי באריך אין בו רק פרצוף א' כולל זכר ונקבה

בפנים — ומבני מאמר מתעלם במלבושי ואני על הבינה בנז' בזה לפנים / לפ — עיין שם שנאמר אני אני הוא ולא אמר אני אני בם וזהו כוונת בר' זולת' בה / ועיין שם לקמן סוד אשר בכסוף גם זה מכוון על המאמר בחלק הפנ' כי שידוע האבנים קיים / בחלק הגלוי הנקבה מה באריך ונקבה נקראת לבים פבנ' וזהו כי אני אני הוא שהוא זכר ללא נקבע גלוי בו / לבים עמו שגלוי לא מתגלו ולמעלה ונוראות ··

זכר בצד ימין ונקבה בצד שמאלי כי החכמה דרוע ימין ושוק ימין ואחר הבינה
ואחר כך סוד מצד ימין לכורא ובנזי הבינה שבו וזרוע שמאלי וכו' היא הנקרא
נוקבא דלי"ה ולהיות כי כלו פרצוף א' לכן אמור בזוהר כי בראשית לפ כ"ב פ'
כי אריך אנפין נאמר עליו כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי שהיא הנוקבא
בגלוי כמו שההחכמה אשר נקרא עמדי אבל ז' בחינה עמדו רק אני אני הוא כי
אני שהיא המלבוש אני הוא הכל פרצוף א' והבן זה ולכן כאשר נלבשו אחר
דווקא לאריך אבא שהוא לכורא מלביש צד לכורא שבאריך שהוא ימין שם מ"ה
ואימא שהיא נוקבא מלבישה שם ב"ן צד שמאל דאריך נוקבא שבו ·.
ואמנם בעתיק יומין אשר בחינת נוקביה נעשית מן הראשונות דכתר
לכן שלא היה שם אחוריו פנים כלל ועיקר לכן גם אחר התיקון לא ניכר בו
בחינת נוקבא שהם הלבן כי היא משם בן אחוריו להיות דאריך שאין לכר
ונוקבא בבחינת ימין ושמאל וז"ש באדרא באם דף קכ"ט א' לית שמאלא בהאי עתיקא וכו' והבן זה ·· ולכן
הנוקבא והלכורא דעתיק שהם מ"ה ובן שבו יכלו להתעלם יחד כי הלבן שם אינם נעלמים ומתבטלים בחסדים
אמנם בחינת הנוקבא שהוא שם בן שבעתיק היא בבחינת אחור כי כל צד הפנים שבו נעשה משם מ"ה
לכורא ובנזי לנוקבא' עתיקא שתלאה והלא הלבן דדין מעלה עתיק יומין על כולם כי אין בנוקבא שבו
מעולם לא היה אחוריו פנים כלל שהוא מושג בנוק דאריך שהיא תוך אחרונות בזה לכן שהיא שם אחר
פנים ·· ושמעתי מנחמו' זלה"ה פעם אחרת כי המלבושות לעתיק יומין לא נרמזו בזהר הקדוש אמנם
היא בהוד שבו כי שלש המלבושות היא בהוד ובפרט אחריו בנצח ואחיו בהוד ושמנך ולא נגלו עליו הוד מלבושות
כם לכנ"ע והטעם כי הנוקבא מתעלמת חקק סרת והתוך בשמאלי שבו (הביא בל אלו והתוך בשמאלי שבו וכו'
נעשה מהוד הזכר) שהיא הבינה נעשת מהוד לזעיר כנז' באם אם ב' ב'
ובן אימא עלתה כולה נעשית מעבורה לאריך אשר בהודא דל זעיר — **בפנים** — על אחיו בנצח ואחיו בהוד בנזכר באריך במ' בכוונתם תוכה לא על ג"כ לאה ובם עתה דיעקב לפ תוספת עוד ג"כ לעתיק ·.
יומין ושם המלבושות לעתיק והובחה נעשה אימא עלתה בגבורה לדיק
דאריך כנז' שד' אם פ"ג ולכן הוא בכל המקבות ועיין שם פ"ט

ועיין ר״ע ב״ד פ״ב פ״ו מהלכות העבן ·· גם יש יבינו נוסף בעתיק מעל האחר כי העתיק אין בו בחינת פנים ואחור
רק הכל הוא בחינת פנים ואין בו אחוריים כלל ·· וסיבת הדבר נמשך עם הקודם כי הוא אין לו אחורים בצורה שאין בכם פנים ואחור
והנה בשם מו״ה יש בו פנים ואחור ובן בשם ב״ן ג״כ ובאשר נתחברו מו״ה וב״ן לעתיק היה בך כי הפנים של מו״ה נתחברו בכל הפנים
דעתיק והפנים דב״ן מהם נעשה צד אחור למו״ה אמנם שהי׳ אחוריים למו״ה וב״ן נתחברו בהתעלו לעוקים בין שהי׳ בחינת הפנים
דב״ן ומ״ה ואח״כ נמצא כי עתיק בין הפנים בין האחור כלו הוא בחינת פנים שאת זה מבחינת מ״ה וזה מב״ן מוע״כ נשאר הפרצופים
ואף באריך אפין כי הרי באריך אפין עם מו״ה הפנים שלו בפנים לאריך ואחור למו״ה באחור לאריך ובלא זה בצד ימין ובנק
משם ב״ן במתעל פנים ואחור ·· גם שמעתי טעם אחר בענין הנקבות הנ״ל כי הנה בתחלה לא היה רק פרצוף א׳ לבד
שהוא עתיק ולכן גם הוא האציל פרצוף אחר יחידי כמוהו והוא האריך אמנם אחר היו ב׳ פרצופים אז נ׳ כבן אמת הסד
אבא ואימא אבא מצד עתיק ואי׳ מצד אריך וכן אח״כ זעיר מאבא ונוקבא מאימא ונעשה הראשון עיקר ·· והרי
נבאר בחלק זה כל המלוקים סיום בכל נקבות שבאצילות וגם אי״ד כל בחינתם אינם רק משם ב״ן שהוא כי כרי הנקבות ··
ובכן נבאר עתה בפרטות נוקבא דעתיק עשלים לבאר מה באבא ולא אבירנו מה להוי בהש״א לא ··

פרק שלישי

ובו נבאר בפרטות נוקבא דעתיק · כי כבר נת׳ שלפרצוף ונוקבא דעתיק הכל פרצוף א׳ אמנם צד הפנים שבו הנעשה משם מ״ה נק׳ לפרצוף דעתיק וצד האחור שבו הנעשה משם ב״ן נק׳ נוקבא
דעתיק ·· ואמנם הפרצוף דעתיק כבר ית׳ שנעשה מן כל הכתר שבי״ם דמ״ה הקדם באצילות אך הנוקבא דעתיק בכר
הם המתקלות ולא ידענו מה הוי בהש״א לא ובמה בחינתם לקחה משם ב״ן של הנקודים נמצא כי בל המסיקות
הם בהש״א לנוקבא דעתיק ובל מה שנזכר במקומים הבאים בחלק זה איכ׳ שם בנוקבא ואתור בכל זה ·
אך דע כי עם היות שנודע לנו בשם מו״ה עבן לא נודע לנו רק שלקח לפרצוף דעתיק שהוא כל הפנים שלו הכתר
דמו״ה כולו אך יש בו מתק ג״כ קצתו שית׳ אם יבד מתוכו/ אור הפנימי לבד אין גם אור המקיף ·· אך
בשם ב״ן הוא המתק האחור כי גם כמה שיעור לקח מתוכו נסתפק לנו ולכן אחור ולא אבירנו מה להוי בהש״א
לא לדך כלל כי בבחינת מ״ה בין בבחינת ב״ן אך ואי׳ שעיקר הוא׳ ללא אבירנו איכ׳ שם בשם ב״ן וקודם שנבאר
המתקלות צריך שנדע מה הם הבחינות דשם ב״ן שנעלו בנוקבא דעתיק אשר בה יבא המתקלות ·· דע כי העשב״ן נק׳
בשם ב״ן ואי׳ שכל א׳ כלול מי״ס הנמצא שם מו״ה שכל א׳ מי״ס שבו כלול מעשר ·· והנה הכתר של שם מ״ה הנה יש
בו י״ס והם מתפשטים בפרצוף דעתיק בי״ס שבו ובנגדו יש י״ס אחרות בכתר של שם ב״ן ·· ואמנם אינן לוקחו
כולו שלא חסו העליון הב׳ ראשונות שבו לבד ·· וכל אי״ס שאינן מתלבשים בעתיקא רק הוא עד כל שאר הפרצופים
דאבא ואימא וזעיר ונוקביה שכל א׳ מהם נחלק לשנים חלק העליון עד החזה של כ״ב שבו הוא פרצוף א׳ ומחזה
ולמטה פרצוף שני וכן הטעם בכתר של ב״ן שנחלק לשנים ומהכתר שבו עד החזה שבו ממנו נעשה נוקבא
דעתיק ומהחזה ולמטה נעשה נוקבא דאריך אפין ·· ונמצא כי הנוקבא דעתיק ודאריך הם בערך כ״ע
שבו ובערך לאה ורחל ·· וכן ערך לפרצוף דעתיק ודאריך בערך אבא וישראל סבא וישסו״ת ·· כנ״ל
ונחזור לענין כי נוקבא דעתיק לקחה לצורכה ה׳ ראשונות דכתר דב״ן והשלים חסרון ה׳ התחתונות לקחה ג״כ ג׳
ראשונות דחכמה דב״ן וב׳ ראשונות דבינה דב״ן וז׳ הכתרים הא׳ תחתונות דב״ן והעוי׳ שכל אלו יושלם חסרון ה׳ תחתונות
דכתר דב״ן ומכל אלו הבחינות נעשית נוק׳ דעתיק ·· ונמצא כי הפרצוף דעתיק לקח ספי׳ כתר כולו דמ״ה
ונק׳ עתיק יומין לעתיק לפרצוף על הכל ואז זה הפרצוף היה מחובר חלקי הב״ן הנו׳ שעשות מהם נוק׳ שלו ואז היה
מחבר חלק א׳ מ״ע ונתחברו עם הכתר דכתר דמ״ה ואחור ומחובר משם ב״ן ונוקבא בחכמה דכתר דמ״ה וכן
עשה עד השלים הכל שכי״ד חלק מהב״ן ואז נתחברו עם המלכות של כתר דמ״ה ואז נשלם הכל ·· אך לא היו –
המלכים שוים כי לא היו כתר דב״ן עם כתר דמ״ה וחכמה דב״ן עם חכמה דמ״ה וכו׳ ובאותן חיבור זה הוא

מה כלל

מה שאמרתי לך איך נתחברו חלקי הכתר שלמטה עם חלקי הב"ן ומה חלקים מב"ן עולים בראש ומה עולים בגופא ··
והענין בכללות הוא כי קנה זו הנוקבא לעתיק צריכה לקחת משם ב"ן בחינת אורות כן בחינת הכלים ·· ובכדי כולם
וביאורו בשם מ"ה פנ"ב כי אין לך אור שאין בו פנימי ומקיף ואין לך כלי שאין בו פנימי ומקיף ולכן צריך שנדע
אם בענין האור והם שני הבחינות פנימי ומקיף מאיזו בחינה שלשם ב"ן נעשה פלא מהם וכן בענין הכלים באתי
בחינות הם פנימי ומקיף ·· ופלא זה בראש ·· וגם כלשון הספק בגוף נ"ב ·· ומדוע העולם עתה ומין נעלם
בחינת נוקבא ולא יבטל בחינותיה בתחייתה בכנ' בפ"ב כי פתי נגלל מעלת המקום כך הוא העולם הנוקבא אשר עם
וענין הספקות בכללות הוא זה כי בין כי נעשה מ"ה וכן בשם ב"ן אבל מוספקים לם באו אור פנימי ואור מקיף
שלהם כבר נוקבא לעתיק תולדו ·· והספק שלמעלה תלוי בספק לב"ן כי לא הב"ן הוא אשר הוצרך להתקן יען
נשברו כלי ונקבה ומיהו בכולם אך שם מ"ה לא בא לבירורו רק לבונות תיקון שם ב"ן ואח"כ מה שיהיה בב"ן
כך יהיה במ"ה ·· והענין כי כוונת שאור המקיף נכלל מואר מאור הפנימי בכלל של מ"ה פ"ב ולכן אפשר שנאמר
שאור המקיף להיותו נעלם לא הוצרך לחזור לבא להתקן ע"י שם מ"ה אותם נשאר למעלה כשהלבנו שהוא אורה ועשל
עקודים שנאמרו במ"ד כמתלבשות לעקודים בכלל סוף ש"מ עד שנז' בש"א חנ"ג פנ"ג שנאמר כתב עקודים בכח אחד
קדמון ונמצא כי לא חזר וירד להתקן רק אור הפנימי שלב"ן והוא לבדו המתחבר עם שם מ"ה להתקן ·· או
נאמר כי גם האור המקיף לב"ן גם הוא הוצרך להתקן וירד גם הוא ואור הפנימי שלו ושניהם יחד נתחברו עם
המ"ה ונתקנו ·· וכמו מה שבא מן הב"ן כן יאמר גם הספק בשם מ"ה אחר שלא בא לבורו כנז' שלא לצורך ב"ן ונמצאו
עתה ג' בחינות ·· הא' הוא אולי בא אור המקיף והפנימי שלשם ב"ן ואח"כ ודאי שגם במ"ה באו המקיף והפנימי
ונמצאו ב' מקיפים וב' פנימיים ·· והב' היא אולי לא בא רק האור הפנימי דב"ן בכלל ונעשה בסוד מקיף אותם
משם מ"ה באו אור פנימי ואור מקיף ונמצאו ב' מקיפים וא' פנימי ·· והג' היא כי כמו שלא בא רק אור
פנימי דב"ן גם לא בא רק אור פנימי דמ"ה ואז נעשה הפנימי דב"ן בחינת מקיף של הפנימי דמ"ה ועתה נלכד
כי לעולם כל אור מקיף הוא נקבה בסוד נקבה תסובב גבר ולכן הפנימי שלב"ן הוא הנעשה מקיף של פנימי דמ"ה
וגם כי שם ב"ן זה הלא הוא בתחלה שם ס"ג בכלל בש"ב וס"ג נכלל מתוך לעולם ·· ואח"כ נמצאו עתה ב' אורות אחד
מקיף וא' פנימי ·· אבן שורש הג' בחינות הנז' אינם רק שתי בחינות לבד או אם המקיפים דב"ן נכנס או לאו ··
וכל הג' בחינות יתפשטו ספקות אחרות גם בבחינת הכלים כמו שנבאר בפ"ד והנה נבאר עתה בפ"ג כל
הספקות בכללות בין באורות בין בכלים דנוקבא דעתיק ··

פרק רביעי

ובו יתבארו הספקות · הנה כפי הבחינה הא' שהיא שלא בא רק הפנימי של ב"ן ולכן נעשו בחינת מקיף של הפנימי דמ"ה כי גם הוא לא בא רק הפנימי ונמצאו עתה א' מקיף משם ב"ן וא' אור פנימי משם מ"ה ·· ואח"כ הוא נמצא כי הראש דעתיק יש בו כולם · ג' ראשונות של הכתר דמ"ה מה שבכתר דמ"ה שהוא כולל כל הג"ר דעתיק יש בו עשר ספי' ונמצא כי הג' ראשונות שהם כח"ב שבכתר דמ"ה הם אור פנימי דעתיק בראש ואור זהה ראשונות דכתר דב"ן הם אור מקיף שלו ואח"כ ודאי שלא הוצרכו לשלות בבחינות דרישא דעתיק אותם הב' כתרים של חכמה ובינה דב"ן שנזכרו בפ' שעבר כי הרי לא יהיה הפנימי נכלל מן המקיף שאין בו רק ג' ראשונות דכתר דב"ן אשר גם הם אינם רק אור מעט מבחינת אור פנימי בכלל ואח"כ דפתיק ג' ראשונות דכתר דמ"ה להיותם אור פנימי ברישא דעתיק וג' ראשונות דכתר דב"ן אור מקיף של הרישא הנז' ·· וגם בענין הכלים יש ספק זה כי מאחר שהאורות מועטים אח"כ לא הוצרכו גם הכלים של ב' הכתרים דחכמה ובינה דב"ן לעולות רק בחינת דאחוריים שלהם לבד והענין מותר שביארנו בש"א חנ"ג פ"ג שאין בחינת הכלי נכנסת רק ע"י הכאת אור המקיף באור הפנימי והנה כאן עם שיש אור מקיף ופנימי אינה מבחינת הא' כי זה מ"ה וזה ב"ן ועוד כי גם

המקיפים אינן של פנימי כנ"ל ולכן לא יש כלי לחכמה ובינה דעתיק לכתר שלהם תנה"י ולכן הוצרכו האחוריים שלהכלים
דפרקים דחכמה ובינה דבן להיותם כלים של חכמה ובינה לכתר דתנה"י. אך הפנים של הכלים נשארו למטה במקום
שנבאר עם האחורות שלהם שלא עלו כ"כ. והטעם הכתר דעתיק נעשה מכתר דכתר דתנה"י ומה' ראשונות דכתר
דבן ונעשה מהם מהפרקים יחד כתר דעתיק לבד והוא אין שום ספק כי אי אפשר שמהכתר דבן יעשה בחינת חכמה
ובינה דעתיק ומשם מאיר לג' ראשונות דז"א דעתיק וכן בחינת הכלי דכתר תנה"י דעתיק נעשה מכלי ה' ראשונות
דבן דעתיק כי מהם אי אפשר לעשות כלי כנ"ל לא יהיה חסרון אור המקיפים. אך הספק הוא בחכמה ובינה דעתיק שהם
נעשים והאי מחכמה ובינה דכתר דתנה"י והם יש ספק אם גם הב' פרקים של חכמה ובינה דבן עלו עמהם בבחינת הכלים
שלהם בבחינת אחוריים אך הפנים שלהכלים של הפרקים הנז' ונשארו האחורות אינן עולין כי שם אמנם נשארים בנה"י דעתיק
באופן א' כי הלא הז' תחתונות דכתר דתנה"י והאי שהם הז' תחתונות דעתיק והוא אין ספק כלל והנה כבר הנז' יכן
כי הנה ה' ראשונות דחכמה דבן והד' ראשונות דבינה דבן כלם למטה בנה"י דעתיק האחורות עם הפנים בבחינת פנים אך
האחורות הם כלם בין בבחינת פנים בין בבחינת אחור וזה פשוט כי אורות הג' דחכמה דבן הושמו בחסד דעתיק
ומשם מאירים של כל ג' מתלבשות שהם תנה"י דעתיק והד' ראשונות דבינה דבן הושמו בנצח דעתיק ומאירים בג'
התחתונות שהם נה"י דעתיק כי בן הכתר דבן שכבר שאין אינו עומד רק בכתר דעתיק כנ"ל ומשם מאיר של הב' ראשונות
דעתיק ולא יהיו בחינת מה"ל דעתיק בין אור לאור כי הלא הוא לבד דתנה"י. גם בהיותם שם הם מתושבין אור מתמעט
ומתעלם של האחוריים של הכלים שלהם שעלו בחכמה ובינה דעתיק כנ"ל יען שיש להם אור פנימי א' לבד ואין מספיק
לכסות. והטעם הז' פרקים שלוקח עתיק מהז' תחתונות דבן כנ"ל כבר הם מתחלקות מקום בז' תחתונות
דעתיק כמו שמתחלקין שם ז' התחתונות דכתר דתנה"י כנ"ל. גם יש טעם אחר למה עלו הז' פרקים לז' תחתונות
דבן לא יתחלקו עד שנתחלקו ז' בחינות לחכמה ובינה דבן וגם הם יתחלקו כך כי ג' מתלבשות יהיו בחסד דעתיק
וד' אחרות בנצח דעתיק. והטעם כי הרי חכמה ובינה דבן בהיותם שם הם מתמעטים כיון שאורות שלהם מתמעט
ומתעלם כנז' ואם כך יעשו גם עלו הז' פרקים יחסר האור בתחתונות דעתיק ולכן הושמה כל א' במקומה כנז'.
ובהיותם כך הם מאירים כל א' בחינה לדרך קוים כנודע שהוא חסד מאיר בנצח קו ימין וגבורה בהוד קו שמאל
וכו'. ופירוש ספק זה הוא אם"ל כי אין מקיפים אפשר בכלים שהם כלי הכתר דבן וב' אחוריים של הכלים דב' פרקים
של חכמה ובינה דבן.

ספק דב

הוא אולי יצא מעצם תנה"י אור מקיף ואור פנימי. אך מכן לא יצא רק פנימי
לבד. ונמצא כי יש ערך א' פנימי וב' מקיפים כי פנימי דבן נעשה
מקיף של מקיף דתנה"י כנ"ל בסוף פ"ג. ופירוש ספק זה הוא כנ"ל כמו
שנבאר והטעם כי כיון שיש אור נה"י במקיפים כי גם ב' מקיפים צריך שגם בפנים יהיו אורות רבים כדם והוא
שיהיו כחב"ד דכתר דתנה"י ועוד יעלו ב' הפרקים של חכמה ובינה דבן עם הכתר שלבן ויתחברו יחד. והטעם
אין אורות הב' פרקים הנז' עולים בבחינת פנים רק האורות שלשני פרקים דחכמה ובינה דבן בבחינת אחור
ואחור עם האחוריים של הכלים שלהם גם לבד. והטעם כיון שאינן עולים רק בחינת האורות שלאחור אינן יכולין
להתחבר ולהתערב יחד עם חכמה ובינה דכתר דתנה"י אמנם אורות חכמה ובינה דכתר דתנה"י נעשה בחינת
הפנים ואורות הב' פרקים דחכמה ובינה דבן נשארים בבחינת אחור של האורות דתנה"י כיון שבלעצמם אינן
רק אחוריים כנז' אך אורות כתר דבן עם אורות כתר דכתר דתנה"י ואלו שמתערבים לעולם יחד כנ"ל וכיון שיש
גם מקיף ופנימי דתנה"י ואלו לנעשה גם בחינת כלי דתנה"י. ואח"כ פירוש ספק זה הוא כנ"ל ב' מקיפים וב'
פנימיים שהם ב' פנימי דכתר וב' פנימיים דב' אחוריים דב' הפרקים לחכמה ובינה דבן. וב' כלים שהם
כלי דתנה"י וכלי דבן וב' אחוריים דב' כלים דב' פרקים לחכמה ובינה דבן. והחלוקה שעלו האורות הם בחינת
פרקים אחר שאינן כלים רק מבחינת חכמה ובינה דבן הואיל יכול להעשות מהם חכמה ובינה דעתיק

אשר

אשר כל פרצופו אינו רק בחינת כתר של פרצוף כנודע וגם כי כל עצמו אינו רק הכתר של מ"ה הנזכר בכ"ל ·· ולפי זה
זו"ן אינו נכנס שעולם בסוד להסתלק אם עלו גם שאר אורות החכמה ובינה לכן בראש דעתיק ואין לו סבה לא
כי הכתרים שלהם אם עלו בראש דעתיק להיותם בחינת כתרים או אם נשאר בנוקבא דעתיק כיון שאינם לא מבחינת
חכמה ובינה לבד ולא מן הכתרים לא התחתונות לכן בחינת שאינם נכנסים בסוד בר סבה אם עלין בראש דעתיק
כי ודאי אינם עולים אלא שהם בחינת כתרים כיון שהם בחינת [illegible] כתר גם [illegible] הכתרים לחכמה
ובינה לכן שהם בחינת [illegible] שעלו בראש או נשאר שעלו כיון כל [illegible] דעתיק אינו רק כתר למ"ה בכ"ל
ואחרי שביארנו בחינתם בראש דעתיק ע"ד זה נמצא ערך בחינתם בנוקבא [illegible] כי כיון שיש בראש דעתיק
בחי' למ"ה וכתר לכן וגם הכתרים לחכמה ובינה לכן בבחינת האורות והכלים של אחורים לבד א"כ אין לומר שאורות
הפנים של ב' הכתרים לחכמה ובינה לכן ישארו למטה בנוקבא דעתיק לא אפשר שהפנים יהיו בנוקבא והאחוריים בראש
אמנם ודאי כי כאשר עולים האחורים למעלה בראש אז אין בחינת הפנים באים כלל בנוקבא דעתיק אך נשארים באבא ואימא
להתעלות עם שאר חלקי חכמה ובינה לכן שלא יתוש אבא ואימא בכ"ל בסוד [illegible] ·· ואחר ודאי אבא ואימא נגועים
מנוקבא דעתיק ואין אורות הפנים יקחום הם ואורות האחור יעלו בראש דעתיק ·· והטעם כמו שביארנו בסוד [illegible]
פ"ד כי טעם אור האחורים [illegible] וגם נאמר כי החסדים והגבורות הם המגולים אך האחורים שהם עלמות [illegible]
אך האור המתגלה פנים בפנים [illegible] אך אינו בנוקבא [illegible] אך האורות האחוריים יורד [illegible]
יען הם המגולים [illegible] אחר האור המתגלה פנים בפנים [illegible] שאינו מגולה [illegible] יורד [illegible]
כיון שעליה חוזרים פנים בפנים ·· ולכן נבאר ונאמר כי [illegible] יחד שני האורות [illegible] שאור הפנים
[illegible] כיון [illegible] יש לו האור של האחור [illegible] כיון [illegible] והחזיר פנים בפנים [illegible]
[illegible] כמו שכתבנו בראשון [illegible] כאשר לא בא רק אור האחור כי שם דעתיק
ונשאר אור הפנים באבא ואימא [illegible] אורו [illegible] כי אינו מגולה [illegible] פנים יהיו אור האחור
[illegible] עם אורות הפנים ··

ונחזור

רק אורות האחור של ב' הכתרים לחכמה ובינה
אחוריים [illegible] שהם מוחין למטה
[illegible] כי לא עלו בראש דעתיק
לכן עם הכלים שלהם נשארו מוחין
בנוקבא דעתיק לרך קוים בכ"ל ·

והנה נלע"ד כי אם הפנים שלהם נשארו לאבא ואימא [illegible] שאר חלקי חכמה ובינה ונמצא כי לא נשאר בנוקבא דעתיק
רק הז' כתרים של ז' התחתונות לבד [illegible] בסדר הז' התחתונות דעתיק וגם הם מוחין זה בזה לרך קוים ·· ולנלע"ד
שאפשר נ"ב לומר שב' הכתרים של חכמה ובינה לכן כיון שהאורות שלהם של האחור עלו בראש א"כ אור הפנים ודאי
נשאר לאבא ואימא [illegible] החלקים שהם חכמה ובינה [החכמה] לכן וחכמה ובינה וחסד לבינה לכן כיון שהם מחוברים
אורותיהם הפנים והאחור [illegible] ובנוקבא דעתיק ע"ד הנז' בספק הראשון שחלקי החכמה נשארו בחסד
דעתיק וחלקי הבינה נשארו בנוקבא דעתיק וכו' ·· והנה לפי שאורות הכתרים לחכמה ובינה לכן מוחין
[illegible] לרך קוים [illegible] הז' התחתונות [illegible] להאיר לרך קוים שהוא הרקיע ·
[illegible] הם למעלה [illegible] הז' כתרים [illegible] בחסד דעתיק [illegible] בנוקבא דעתיק
ע"ד הנז' ·· והרי נת' [illegible] ב' הספקות שיש בבחינה הא' [illegible] רק אור הפנימי לכן ··

ונבאר

ג' ספיקות שיש בבחינה הב' [illegible] שבא גם אור [illegible] ונמצא
שיש ב' אורות א' מקיף וא' פנימי [illegible] וב' אורות א' מקיף וא' פנימי לכן
[illegible] לחכמה ובינה לכן בבחינת האחור [illegible]
כבר [illegible] בפנים אורות פנים שהם [illegible] וב' [illegible] לכן והספק הוא [illegible] כי [illegible]
[illegible] שיש מקיפים ופנימי [illegible] אבא [illegible]
אם [illegible] ואור [illegible] לבדה [illegible] לעתיק [illegible]

כי המו"ח והבן שהיו הם האורות הפנימיים הם יחד כב' הפנים למו"ח ובן ואין כח בפני למו"ח לקבל אור פנימי הבן כי גדול
נה"ל כי שהאורות הם בכל בפנים פנ' ולכן צריך שיעלו הפנים לשני הכתרים לחכמה ובינה לסבב למטה בין הפנימיים
ובין המקיפים אך האורות שלהם' כתרים יחזרו למטה בנקבת לעתיק כי אין כהם כח בראש .. ומיתן ספק זה הוא
כלן ב' מקיפים ב' פנימיים וב' פנים שהם ב' פנים למו"ח ובן וב' פנים וב' אחוריים דב' הכתרים לחכמה ובינה
דבן .. ומוטב יהיו הב' חלקים של חכמה דבן וג' ראשונות דבינה דבן פנים בנקבת העתיק כי החכמה דעתיק לחסד
דעתיק והבינה בנצח לעתיק על הנ"ל .. ועוד אין צריך להזיר בפנים שלהם מלמעלה למטה עד הנ"ל כי כבר
יש שם אורות פנימיים נקיים ואורה הכל שלהם מעומד עוד שהמקיפים אל הז' כתרים של הז' תחתונות
דבן עומדים ג' ראשונות בחסד לעתיק עם החכמה דבן וג' אחרונות בנצח לעתיק עם בינה דבן והג' ראשונות
אשר בחסד מקיפים מעם על כל הג' תחתונות לעתיק והג' אחרונות שבנצח מקיפין מעם כל התחתונות לעתיק
על דרך שעשינו חכמה ובינה דבן אשר שם עומדים כנז' לעיל :

ספק ה"ב

כי כיון שיש למטה ב' פנים א' של מו"ח וא' של בן ויש שם ב' אורות פנימיות אין צורך שיעלו כל בחינות הפנים הפנים והאחוריים
שלהפנים דב' הכתרים לחכמה ובינה דבן אמנם לא עלו רק –
הפנים שלהפנים של ב' הכתרים הנז' והאחוריים נשארו למטה בנקבת לעתיק כי האחוריים נקיים מוקפים בנ"ל :
ואת"ו ולאו כי גם בחינת האורות של הפנים שלשני הכתרים הנז' עלו נ"כ בראש לעתיק כי בשלמות בספק הא' שעלו
האחוריים והפנים שלהפנים היו צריכין לעלות נ"כ כל האורות הפנים והאחוריים ויהיו האורות למטה בראש כי כבר
יש שם ב' פנימיים למו"ח ובן ולאו יכלו הפנים לסובלו .. אך עתה שלא עלו רק הפנים שלהפנים א"כ אין צריך שיעלו
עמהם רק אורות הפנים לבד ויש כח בראש לעתיק לסבול כל אלו האורות ולכן אבל אומרים כי עתה יעלו אורות
הפנים של ב' הכתרים נ"כ .. והנה עתה איכו כמו הספק הב' דבחינה הראשונה כי אז כיון שאין עולות רק לאור
שלהאחוריים לכן אין יכולים להעלות עם אורות חכמה ובינה לכתר דמו"ח בנ"ל אך עתה שגם עלו הם אורות של
פנים לחכמה ובינה דבן ודאי שיתערבו ויתחברו עם האור לחכמה ובינה דכתר למו"ח ולא כיום היה נ"כ ספק
הכלי' אם עלו האורות פנים והאחור של שני הכתרים לחכמה ובינה דבן בראש לעתיק ולאו שאז היה אומרים
כי בחינת הפנים יתערבו ויתחברו עם הפנים לחכמה ובינה למו"ח ובחינת האחור עם האחור .. ומיתן ספק
זה הוא בלך ב' אורות מקיפים ל' פנימיים ב' לכתר למו"ח וג' ראשונות לכתר דבן וב' אורות פנימיים דב' כתרים בדך
לחכמה ובינה דבן .. וב' כלים .. ב' למו"ח ובן .. וב' בחינות הפנים שלהפנים לשני הכתרים הנז' ..
והנה נמצא כי אורות האחור דב' כתרים לחכמה ובינה דבן עם שאר החלקים של חכמה ובינה דבן שהם
ג' ראשונות לחכמה וג' ראשונות לבינה דבן עומדים בנקבת לעתיק כי כל חלקי החכמה בחסד לעתיק וחלקי
הבינה בנצח על הנ"ל אך האורות הפנים של שני הכתרים שעלו בראש בנ"ל הם מתפשטים מתוך הראש לדרך קוים
עד למטה כי כתר החכמה דבן האור הפנימי שלו אשר עלה בראש לעתיק עם חכמה לכתר למו"ח מתפשטת לדרך
קו ימין בנקבת לעתיק התפשטות מתוק ולא תחזר כלבד .. וכן הכתר דבינה דבן מתפשטת מתוך כל קו שמאל
בנקבת תעתיק .. והכתרים של מו"ח ובן נ"כ הם יתפשטו לדרך קו האמצעי בנקבת לעתיק התפשטות גמור .. והעתה
יעלו ג' ספקות בז' כתרים של ז' תחתונות דבן איך עומדין בנקבת לעתיק .. או נאמר שעומדים כסדר הז' כתרים
הנז' דבן בז' התחתונות לעתיק כסדר מתוק .. או נאמר שעומדים ג' ראשונות שבהם בחסד לעתיק והג'
אחרונות שבהם בנצח לעתיק יען כי כן נ"כ עומדים האורות שלהאחור דב' הכתרים לחכמה ובינה דבן
כנז' .. או נאמר כי כיון שאורות הפנים של ב' הכתרים עם ב' הכתרים למו"ח ובן מתפשטים לדרך קוים עד
למטה כנז' נ"כ הם עומדים כלם בתוך אמצעיתו ומקיפים זה לזה לדרך קוים .. או נאמר שהם מקיפים זה לזה שלא
לדרך קוים רק הראשון לשני והשני לשלישי וכו'

וספק ג'

ספק הג׳

והוא שלא עלו למעלה כי שם לערך רק ב׳ אחורים שלהפנים של ב׳ כתרים
לחכמה בינה לבן וזה הספק להגדל הפנים העליונים לכתר לתו״ה ופרק לבן
עם האלות שלהאחור של ב׳ הכתרים הנה עלו עמהם עם יבא שבשבתן בספק
קבלת ש׳ בוא כבר לי אק לסבול חלי האורות הללו שהם או כחינות אחור שבוא סתם נ׳ הוא או בחינות הפנים
כנז׳ בספק הב׳ אך פנים ואחור א׳ אפשר לסובלן ·· וגם סימן זה הוא כלל ב׳ מקומים ·· ד׳ פעמיים
שהם ב׳ לכתר שבכתר דתו״ה ודי׳ ראשונות לכתר דבן וב׳ אורות האחוריים לשני הכתרים לחכמה ובינה דבן ··
וד׳ כלים שהם כלי לתו״ה וכלי דבן וב׳ אחורים דב׳ כלים לשני כתרים לחכמה בינה דבן ·· והנה כיון שאורות
האחור וגם אחור הכלים שלשני הכתרים לחכמה ובינה דבן עלו בהשם והם שאורות הפנים שלהם לא נאחזו
למטה מהם בנקודת לעתיק אמונה נאחזו לגוף חכמה ואימא כנל בספק ב׳ של בחינה ראשונה ·· ונמצא ערך
שלא נשאר בנקודת לעתיק לגוף הל״ה רק ז׳ הכתרים לז׳ התחתונות לבן ואם נתחברו עם ז׳ התחתונות לכתר דתו״ה
שהוא הדכורא וי׳ דבהם ערך ב׳ נשמעותך כי אינם מקושרות יחד שיהיו הנשמעות שבהם בחסד לעתיק
וה׳ אחרונות בנקב לעתיק כי אין כאן שום אורות לחכמה ובינה דבן שיקשרם כי הפנים הלכו באבא ואימא
והאחוריים עלו בהשם לעתיק ·· והעניין שני כי אין לו הז׳ כתרים לז׳ התחתונות דבן מאירין רק בזה דרך קוים
רק הם עומדים כסדרן כז׳ התחתונות לנקבה לעתיק והראשון מאיר לשני והשני לשלישי וכו׳ ואם יבא ענין
זה הוא כי גם אורות האחור דב׳ הכתרים לחכמה ובינה דבן שעלו בהשם הם מאירים מעצם האחד
בלבד לנקבה לעתיק וגם האחד זו אינה כבחינת קוים רק הכתר לחכמה דבן מאיר מעצם מקומו בבחינת
נקבה לעתיק והכתר לבינה דבן מאיר מעצם מקומו בז׳ התחתונות לנקבה לעתיק ולכן גם הז׳ כתרים
לז׳ התחתונות דבן המתפשטים כסדרן בז׳ התחתונות לנקבה לעתיק אינם מאירים זו בזו בבחינת קוים ·
והנה מוכרח שלו הספקות בו׳ עתיק יותר כי שם לא אחיזה ·· והנה קנה״א יש״ע עוד גם הוא נסתפק
בספקות שלו כתוב והשביע בבחינות כספק ואחר בזוהר כ׳ ויאכל פה דכל ב׳ בה חד בחור הה
פי׳ כי מקום הבחינות הם בזה העתיק ושלום דב׳ בחינות שלנה הכתר שהוא אריך אנפין בנז׳ כלהו
הנחיים המקובלים ·· והעניין כי בחינת העתיק נעשה מב׳ בחינות שהם מו״ה ובן לדכורא ונוקבא
ושניהם בני׳ בא עם הבולו ·· ואפשר שאין בהשם לעתיק הזה רק בחינת השני כתרים כתר דכתר
לתו״ה וז׳ ראשונות לכתר דבן והרי בה א׳ ·· או אם נאמר כי נ״ב עלו ב׳ הכתרים לחכמה ובינה דבן
ונתחברו עם חכמה ובינה לכתר לתו״ה נ״ב בהשם לעתיק כנל בספקות והרי הם בה א׳ נ״ב בהשם ·
והרי הספק הוא אם בה א׳ לבד בהשם לעתיק או הנין בחור ·· ודע כי יש הרבה ספקות אחרים ולא
קבלתי רק אלו ·· גם דע כי תוכם של הספקות הנז׳ יש בעתיק כמושך נ״ב ספיקות באבא ואימא ובאלו
אם עלו הכתרים לחכמה ובינה דבן או אם עלו בעתיק או בהשם או בנקבה כנל בספקות ·· עוד
יש ספק אחר במה שנז׳ עתיק כי שם דלא אתידע כי הנה
נקבה הל״ה אתלבש בו אריך אנפין והוא מושג ונודע לנו
ע״י אריך אך כי שם הל״ה דלא אתלבש בו אריך אנפין לא
אתידע ליה ·· ובזה הבן טעם למה נק׳ עתיק יומין
כי נקבה הל״ה ז׳ דהנין הנק׳ ז׳ יומים ז׳ יומי בראשית
שלו הם המושגים שלנו והמתלבשים ואין לנו מושגין
לעתיק רק בבחינת יומין הל״ה שהם ז׳ התחתונות ·
צעות נתבאר הדלבשותם בחלק ב׳ פרק ב׳ ·

נמות

כבר נודע שהתלבשות האור והמשלשות הוא
סיבת השגתו כנודע וגם באדרא רבא לפ׳
קבלה ריש עלא דלא אתידע לא ולא אתלבש בגוונוי
ליטו ולכן בעלייות לעתיק שלא נתלבשו אין כאם השגה
כנז׳ בתוך הספקות ולכן נק׳ רישא דלא אתידע כנז׳ רק
בלבד הרבה ולא לא נקרא כתור כן מוכח מיכוני
שנאמר גם פאשו מעלה עד כיון שהיא של בנין וגם
כי יש שעבר בראשו במול לבוש לזה לא נק׳ רישא דלא
אתידע אבל נק׳ הוא בהעלם להיות כתר האצילות ·· וגם

הכלל

העולה כי לזכורא דעתיק הוא כללות י"ס והוא נעשה מוח סתימאה לכל שלמעלה ממנו המתפשטות עשר ספירותיה ונעשה

גלגלתא לזכורא דעתיק כולו רישא וגולגלתא ‥ ואמנם נוקבא דעתיק הכתר שלה נעשה תוך ראשונות לכתר דא"א ‥ וגופא דילה נעשה מן ט' כתרים שיש בז' ספירות התחתונות דא"א ‥ ואין ספק שלא בחכמה ובינה שבה אם הפשיטו באלו דכתר דא"א בראשה להאיר ולעשות בה חכמה ובינה או אם נ"ב עלו כ' הכתרים לחכמה ובינה דא"א לעשות החכמה ובינה ואם היו בחינת האחור או בחינת הפנים וספק זה באחורים נם בפנים ‥ וכן ספק אם חכמה ובינה דחכמה דא"א וחכמה ובינה וחסד דבינה דא"א נעשו גופא נ"ב לנוקבא דעתיק עם כללות הז' כתרים הנז' או נשארו לחכמה ואימא ‥ ואמנם גם בפנים יש בכל הכתר דזכורא דעתיק ספק אם נעשה מוח או נשאר ‥ סוף דבר כי הכתר

כי אמנם אלו עליונות לא נתלבשו עד לפנים באצילות בריאים ולא נק' דלא אתידע כמו ‥ רישא דעתיק שעלתה אלו למעלה מן האצילות שהוא למעלה מן התפשטות כנודע :

במוח

כתר

ברמה הוא שלוקח העתיק לנוקביה ה' ראשונות דכתר דא"א ‥ דכתר שלה וכ' כתרים לחכמה ובינה דא"א לחכמה ובינה שלה ולחכמה ובינה לחכמה דא"א ולחכמה ובינה וחסד לבינה דא"א עם הז' כתרים לז' התחתונות דא"א לז' התחתונות שלה והרי נשלמה נוקביה דעתיק אך הזכורא כל י"ס דבינה דא"א ספירות הז' כתרים לז' התחתונות דא"א שבו נעשו תוספת הכתר למה שבה שהיא כלולה נ"ב מי"ס ‥ והרי כי כתר דעתיק בין לנוקבא בין לזכורא נעשו מז' כתרים לתוך ודא שהם בחינת העטרות ככל שנז' אנ"ל :

כתר דבריו כמסקים שלקח עתיק לנוקביה ה' ראשונות דכתר דא"א וג' ראשונות לחכמה דא"א וד' ראשונות לבינה דא"א וז' כתרים דז' התחתונות דא"א והם בתוך תוך ומה שאנו אומרים כי אם חכמה ובינה לחכמה דא"א ולא נז' נ"ב חסד גם חכמה ובינה וחסד לבינה דא"א לא נז' נמצא ואם לא נעשו מהם כתר בהלכה זו ‥ גם כלל שנזכר נ' דחכמה וד' דבינה :

פרק חמישי

אחר שנת' למעלה סדר עתיק יומין ותחילת בחינות נעשה בין הפנים בין באחורים נם בשנז' אנ"ל כתב' אותן הבחינות התחתונות של ז' מלכים איך עלו בסוד העיבור וכו' ובלי

קבלה מצוה ולהנ' והוא עיקר ואמת ונכון הדבר ‥ והנה בתחלה צריך עם מה שיז' היה מעולם ומכבש ומלכים הדבר לפני שעדיין לא היה יודע התחלת הדברים על הסדר שכתבנו בשעה שעברו ולכן כשהתחיל לבאר לך אז ענין העתיק יומין כי אז לא היה לו לדעת ונבוכו בזה ולא יכולו לקשר עם מה שכתבנו על עתיק ועתה דכתב לכתבו ואחד המעיין יוכל לקשר זה עם הכל כי נראין לכם שורשם את הכל ‥ וזהו ענינו הנה נודע כי עשרה נקודים היו בתחלה וג' ראשונות לא נשברו ונשארו הפנים והאחורים ‥ אך הז' נקודות התחתונות נשברו והפנים ירדו של הבהמה והאחורים נשארו במקומם בעולם האצילות בלבד לבוש כלל ‥ ונודע כי הג' נקודות ראשונות בין בחינת האחורים בין בחינת הפנים מהם נעשו פרצוף עתיק יומין בלבד ואין שם כח אחר מעורב בהם ‥ אמנם בז' נקודות התחתונות יש בהם כחות רבים מעורבים בהם כי יש בחינה עליונה בכל נקודה מהז' שהיא מבחינת עתיק ויש בחינה שניה נ"ב בכל נקודה מהז' שהיא של א"א : ויש בחינה של אבא ואימא ויש בחינה התחתונה בהם שהם של ז"א ונוקביה ‥ ונמצא כי משלו הבחינות שיש בז' נקודות התחתונות מהם נעשו הפרצופים דא"א ואבא ואימא וז"א ונוקביה אחר התיקון בין מבחינת האחורים בין מבחינת הפנים ואמנם הבחינות שיש בהם מעתיק יומין משלו עלו ונתעלו עם הג' נקודות ראשונות שבלו בחינת עתיק יומין ומהם בחינות של נעשה פרצוף לעתיק על שנאמר

במוח

ונודע כי כל התחתון מתלבש בו העליון להחיותו ואין התחתון מתלבש בעליון שהוא עולה ולכן בא העתיק

כלל זה הוא אם שולטו בהרי האם הקדמון להתפשט בגוולגתו והשמונים הכתרים ס

יותר יש בז' נקודות התחתונות ואין בה אריך ואבא ואימא וזעיר ונוקביה מעולם בו
נקודה ראשונה אשר כלם בחינת עתיק ·· ונשאר סדר תיקון עתיק ·· הנה עתי"ק הכלים
שלו היו בזה האופן כי מבחינת ג' כלים של ג' נקודות הראשונות נעשה כלי ראש לעתיק
כי כלי הנקודה ראשונה נעשית בחינת כלי דכתר ומנקודה הב' נעשה כלי לחכמה ומנקודה
הג' נעשית כלי של בינה ומהז' תחתונים של העתיק בז' התחתונות שלו עלו אח"כ מן הבריאה
ונתוספו בהם באלו מקום כלים עליונים שלא נשברו וע"י כן נעשו ז' כלים של התחתונות

פירוש וכן השרש שלהם אחר בחינות
אבל מהרה הרשרשן להיות חסרון להתדבק
בעולם לכן מתחלה מתחיל היות עומדת
בגלות וזה הוא מה שהם ראשונה כל פלך
בעתיק ופרצופים ונז' בם זה דף
ביותר עתוק בם עהל בי עקב דף

שהם נעשה לעתיק וכבר נודע כי אריך אנפין מלביש את העתיק לז' התחתונות שלו לבד והז' התחתונות לעתיק נעשו מהכלים של
הז' נקודות שמיתו ונשברו ולכן כנגדם יצאו שערות בראש דאריך אנפין כי כל השערות הם מבחינת העולם שמתו כסוד קין עשו
אמר איש שעיר אך בג' הכלים הראשונים שהם בראש לעתיק אין בהם שערות כי לא היה בהם מיתה לכן לא יצאו השערות
להמשיך האור בה שיוכלו לקבלו ולכן הוא בסוד אחליתו שבל ג' כלים עלו בראש לעתיק בגו' ומהז' בחינות שיש לו בז' נקודות
התחתונות עם תוספת אור נ"ב שנתוספו בהם מהג' כלים עליונים לראש נעשה גופא לעתיק ·· ואמנם בענין האורות
לעתיק יש ספק אצלינו והוא כי ודאי אין בכל הפרצוף לעתיק רק ג' האורות לבד של הג' נקודות הראשונות שלא נשברו ושאר ג'
אורות לבד נתחלקו והיו לעשר אורות ונתחלקו בעשר כלים לעתיק בראש ובגוף והטעם כי ע"י כן היה כח בז' הכלים לעמוד

במוח

פרק ג' מיני מלבושים
שנו' באדרא רבא וכן בהב'
בספרא דצניעותא אבל כם עהל בי עקב דף
סוף ע"ד מזוג' בפרצוף מלבים
לעתיק ולאבא ולאמא וזו"ן ולנוקביה וזהו
שמזוג' בה בעתיק שנסבה ומוכח לאסור
פרצופים בי שם מעתיק ולמטה ··

שנעשו מהז' כלים שנשברו כנ"ל לקבל אורם כי תחלה היו כלים להכיל אורות אך עתה
אין בכל הפרצוף כלים לעתיק רק ג' אורות לבד שנתחלקו לעשר וע"י כן שבעה הז'
כלים התחתונים לעתיק לקבל האור כי הוא מועט וזה הוא פשוט ·· אך הספק שיש
אצלינו בענין ג' האורות אלו והוא לפי סדר הפרצופים אם נאמר כי ג' האורות
אלו נעשו מהם בח"ב בראש לעתיק ושם נשאר שהם לזמנים אח"כ נתפשטו
האחרים למטה בגופא לכן קו"ס כי הכתר נתפשט בקו אמצעי והחכמה בקו ימין
והבינה בקו שמאל ואין הכוונה שנתפשטו בהם ~~הקוים~~ אור מלמעלה לא יכלו כי נתפשטו
אח"כ הדעת קושיא להכרח שלא יהיה כח בז' כלים התחתונים לסבול אמנם הכוונה

שעשה יאחזו למעלה בראש והאחרים עצמם יתפשטו למטה בדרך קו"ס כנז' ·· או אפשר שנאמר כי מאור נקודה
ראשונה נתקן ג' ראשונות לעתיק בראש ואין שם רק אור נקודה הכתר שנחלקה לג' אורות בראש ·· ומאור נקודה
החכמה נתקנו ג' אמצעיות לעתיק ומאור הבינה נתקנו ג' התחתונות באופן שיש אור א' בראש וב' האורות בגופא ··
וזהו פי' שנקרא הא' רישא לעתיק רישא דלא אתידע והכן כי לא אמרו דלא אתידע מה דהוי הרי"א רישא אך אמר דלא
אתידע מה דאית בההוא רישא כי רישא עצמו שהם הכלים נתברר לן מה אורה כנ"ל לסיבה הנ"ל אך מה דהוי בההוא רישא
שהוא האורות שבתוכה הוא שנסתפק לן בחינתם ·· ויש בכאן מקום שאלה והוא מה נעשה מבחינת האור שיש לעתיק
בז' נקודות התחתונות כנ"ל ולמה לא נעשה מהם אורות לגופא לעתיק על שכאן בענין הכלים ·· ויש לומר כי מאלו
האורות נעשה בחינת אור מקיף של האצילות כנ"ל שה' חו"ס ס"ד ודג' ·· ודע כי לעולם בכל האצילות אור המקיף גדול מאור
מאור הפנימי אך בעתיק ימין להפך הוא להפך כי אור הפנימי גדול מאד מאור המקיף כי אור הפנימי שבו נעשה
מהרפש שהוא ג' אורות ראשונות לכתר אך אור המקיף נעשה מאורות הז' התחתונות ~~ג' אורות ראשונות~~ שיש בז' הנקודות
למעלה בכל ·· ועתה נבאר סדר תיקון איך היה כי הנה ז' אורות שלהמלכים להיותן היו כלי לבוש במקומם
באצילות ובא עת תיקון לעתיק והיה מוכרח לתתה כי אין שום רק מג' נקודות הראשונות דלא מיתו והתפשטו למטה
לעשות גופא דליה אז היה התחת התחז' אורות עם שם ונכנס במקומם ואין פי' לה היה זו תמונה כי אין האורות יולדים
כבראשונה אך היה זו היא לבדה כי היה מתפשט בחינת החסד לעתיק ונכנס העד בבחינת הנקודה ראשונה של הז' נקודות
התחתונות ונשאר תוכה הנקודה להיות לבוש של חסד לעתיק וכן כולם כזה עד שנתפשט העתיק בכל עולם האצילות ונתלבש
הז' נקודות התחתונות מלבישים אותו והוא בתוכם ·· וכן על זה היה בשאר התיקון אחר הפרצופים כי האריך אנפין לקח

בחינותיו שי' שלו כי הנקודה התחתונה ונעשה פרצופו מלובש של נוקבא דעתיק יומין ·· ואח"כ [illegible]
נ"ב שלהם כי הנקודות התחתונות כנ"ל ונעשה פרצופם מלובש של האחר כי בעת התפשטות אריך אנפין נתקן [illegible]
תיקון המלכים לאו"א [illegible] לבדו עד הנה לעתיק וכשעור הזה כמ"ש פ"ב נשלים לבאר ענין התפשטות אריך אנפין

לומר לעתיק עד הנ"ל בפ' הזה ועש"ה ודע כי עתיק יומין כל שיעור קומתו הוא עולם האצילות ועד בי"ע תקון המלכים [illegible] כי שם נתפשטו בעולם הבריאה ונעשו בחינת לבושים להניח של המלכים שנפלו בבי"ע אח לתקנם [illegible] לבד ומשם נ"ב יתקן אריך ואבא ואימא וזעיר ונוקבא כי הם אחד [illegible] קודם [illegible] כמו שנב' כל א' במקומו ועיין בשער עולמות חלק ראשון בפרק ראשון ושם תמצאהו לב' ··

הגה"ה: [illegible] לשון זה איך תקן תקון המלכים הם בבחינת עולם הבריאה [illegible] כי אח"כ [illegible] תקון אצילות ואחר [illegible] ונחזור לעתיק [illegible] א' עד

הגה"ה: שיעור קומתו הוא עולם האצילות כל השפע התחתונה שלו לבד כנודע ובאילן [illegible] כל שיעור קומתו מתפשט בעולם האצילות: גם נודע כי אין פרצוף אוחז כל עולם האצילות מראשו ועד רגליו כי אם אריך אנפין שאורך קומתו אוחז כל אורך עולם האצילות וזה ברור ··

כמו כ"ל בחלק ב' פ"א שהוא הכא ועיין בה

[illegible] ··

החלק השני

בפרצוף אריך אנפין ונחלק לעשרים חלקים ׳

פרק ראשון

אחר שביארנו בחלק שעבר כי עתיק יומין [illegible] שבו נעשה כלו [illegible] והנקבה שבו נעשה [illegible] ראשונות [illegible] [illegible] ראשונות [illegible] [illegible] נבאר עתה ענין אריך אנפין כי [illegible] שבו נעשה כלו [illegible] [illegible] ונעשה [illegible] [illegible] ·· [illegible] כי [illegible] [illegible] כי אינה [illegible] [illegible] (כמו כ"ל [illegible]) [illegible] ועיין [illegible] [illegible] כי [illegible] נעשה [illegible] [illegible] ·· ועיין [illegible] [illegible] ·· [illegible] [illegible] ע"י [illegible] עיבור [illegible] ·· [illegible] יחד [illegible] [illegible] ואחר כך [illegible] ·· [illegible] אריך אנפין [illegible] ·· ונמצא [illegible]

הגה"ה: [illegible] עיבור [illegible] ·· [illegible] ·· ועיין [illegible] ·· ועיין [illegible] ··

למנין

המוחין של זעיר אנפין שהוצרך בו עיבור ויניקה ומוחין גם באריך מה שהלבישו אותו הג' התחתונות לעתיק הם הם מוחין דילי' כמו שנבאר
בס"ב ·· אך ואמנם שהיניקה של זעיר התחתי' דהיינו מן התבונה והיא זולת זו היניקה לאריך כמו שנבאר בשער ח"ב פ"ב ··
ונמצא כי כל אלו הפרצופין דאריך ואבא ואמא וזו"ן ודנוקבא יען שהלה מסור לה בהמה ואח"כ יען מסור לה אחר
כמו באצילות וכמו שיתבאר זה בס"ד אח"כ ואח"כ ובענין זעיר בשער ח"ב פ"ב ··
ונאמר כמלך ענין פרצוף אריך אנפין איך מתחלקים בו הי"ם שבו ·· וכבר
ביארנו לעיל אח"כ כי כל ספירות הם בחינת אריך אנפין כי הנוקבא לא נגלית
בו כלל ובל בחינת אריך אנפין היא נק' כתר של כללות האצילות כולו וזה הכתר
נחלק לי' ספי' וכללות זה הוא הנק' אריך אנפין ·· וכבר ביארנו לעיל שע"ב א"ב
בענין הכללות של פרצופי האצילות זה בדרך זה עד שנמצא כי אין מתגלה

כמות

כוונת כזכר מצאתי לה אותה כלה שאח"כ עולה זו ויונק ממנה האחד ·· אבל מצאתי זה בשאר הפרצופים עליונים שגם זו לא כותב ולא מתגלה לי מהו לה אחד ואולי שכלא יזכר ונקבה שנתעלמו בו כל אחד בחינת לו ··

פרצוף רק י"ס דיליה לבד ואז כל של הראשון שהם זו לתתא מזון שכל י"ס כלם יחד בבחינת פרצוף א' הכולל כל האצילות
בכללות ואז כיון שמכל אריך אנפין לא נגלה בלתי לבוש רק הכתר שלו כי אח"כ התחתונה שבו היא מתמלאת וגם אחי' בדרך כמו
שנבאר בס"ב זה ולכן כל אריך ואנפין אינו נק' רק כתר לבד ·· ואח"כ הכתר שבו באים רק רישין דאות מוחין ועשים בחינת
חכמה ובינה כללות האצילות והחסדים בא ישמ' לזעיר עד עיבורו ונעשה גם של האצילות בכללות ·· ואח"כ מתגלית נוקבא
לזעיר בסוף הזעיר ונק' מלכות לכללות האצילות ·· ואמנם אין לך פרצוף שאין בו כללות עשר ספי' ומתלבשין רק פרצוף
אחד בבחינת עשיה לאחור וכן השני בשלישי וכן כלם ·· כלל העולה כי אריך אנפין כולו נק' כתר של כללות כולם האצילות והוא
מתחלק לי' ספי' כנ"ל והם אחד ונעשה של כל האצילות לשאר הפרצופין המקיפים ומלבישין אותו ואלו הם י' ספי' שבו הם סוד
אורות הקודמים לאלו אינון רישין ודיקנין ובו הנק' בסוד כ' קוין כמו שביארנו לעיל פ"א פ"א ענ"ב ·· ושמעתי
ממורי זלה"ה כזה כי הנה כל אלו הי"ס השרשיות דאריך כלו מהם כולם כל י"ס שלו שכלם נק' בחינת רישין וכל דבר שנק' ראש
הוא כולל עשר והנה כח"ב הם נ' רישין דעתיקא ·· ואח"כ הם נ' רישין דזעיר ·· ונק' הם נ' רישין דנוק' דזעיר וזהו סוד
מה שביארנו בכמה מקומות כי ג' מוחין דנוקבא לזעיר הם נה"י והבן זה ·· ונבאר מה שלו הג' ספי' דור
התלויות בו אריך אנפין ·· הנה שהנה אריך אנפין מכל השאר כי כל שאר הפרצופין בין לעתיק בין לאבא ואמא
וזעיר ונוקביה ישאת לילהון הוא חד נעלמת שהיא בחינת הכתר שבפרצופים כי כתר לשון כותרת כמו נעלם ואינו מתגלה
ממקיף כל מקיפים אותו ונעלם הוא כעין כותרת א' המקיפת על כל בחינת הראש ·· וכן אמנם נעלמת אינה רק מוחין
הנק' חכמה ובינה של הפרצופים הרי הוא חכמה ובינה חכמה בימין ובינה בשמאל ואלו הב' הם עיקר המוחין האמיתיים
מכללות שניהם נעשה המוח השלישי לחוות אותם ותכלה עד באמצעם והוא הנק' דעת שבפרצופים ועם שאינו נכנס
בכל כללות הי"ס של הפרצופים כאשר בא בשער ח' פ' וכל אלו הג' מוחין הוי"ן ניקבן נגד אמא נעלמת דאריך אנפין
הנק' כתר ולבדו הוא אחרשתן ז' ספי' תתאין לחוד נה"י שבנקבה זו נעשו זו בדרך קוים בגלגל ·· אמנם בא' נעלמת
דאריך אנפין לא היה בה כתר מוחא לחוד והוא הנק' חכמה לאריך אנפין ועם היות כי גם חכמה זו והאי מוחא יש בו
בחינה דכללא מוחין כמו שנבאר אח"כ עכ"ז כל שאר אינם רק בחינה התחתונה עצמה ·· ואח"כ נמצא לבאר היאך
האריך לא היה בה לחוד חד נעלמת שהוא הכתר דאריך ובינה חד מוחא שהיא חכמה דאריך ··
ואמנם הבינה דאריך לא יכלה לעמוד שם בבחינת הראש וטעם הדבר כי הנה נק' בא"א פ"ב כי בחינת
נוקבא לעתיק נעשית מה' דאחוריים לכתר דבן אשר מעולם לא היה בהם שום ביטול אחרי כן כלל ועיקר אמנם באריך
אנפין בנוקבא הוא הרחיקה מה הדר התולדים כי נעשה מה דאחוריים דבן שהיה בהם קצת פגם ונפסו ואילך היו הפגמים
ונוספים בשאר הפרצופים כנודע ·· ולכן כאשר לעתיק שלא היה שם פגם כלל היה יכולה הבינה שבו לקבל
האור העליון מהם קדמון הנמשך בו ישאת לעתיק בהיותה שם למעלה ולכן עתה גם היא כאשר לעתיק ואין גם הלעתיק
הנעשה מאחור חכמה ובינה עומד גם הוא שם ·· אמנם כאשר לאריך אשר היה בה ביטול מהמלכים שהיה בהם
קצת פגם לכן הבינה שלו לא יכלה לקבל האור והחכמה בגלגל כי דעתי מה שבינה להן מתחלת הנה כי היא נוקבא לכן לא

יכלו לקבל אור עתיק המתלבש בו רישא דא"א כמו שנזכר לעיל במקום נקודת הרישא שהאור שם דבוקה של עתיק ולכן
יכלה לעמוד בבחינת הגרון דא"א ובדיקנא שם יורד בחותם דיקנא יכולת לקבל אור עתיק ·· ואמנם בסוף
הדבורים שלמטה מן הגרון דא"א אינו יכול בבחינת מוחם לעמוד ברישא דדיקנא והטעם כי אור העתיק הוא אור גדול
מאד והאצילות כי בהם ומתלבש אור האש בכל בחי' פה ולהיות כי כבר מתלבש עתיק בא"א נתמעט האור מאד ובאמר
יחזדו שנית נ"ב הוא להלביש גם את א"א נתמעט אור עתיק מתלבש מכם מאד ויש יכולת בבינה עלם לקבל אור העתיק
אחר היותה בתוך עם היותה יושבת ברישא דדיקנא ומלבש בז"א ונוקבא שנתרחקו יותר ויותר ·· נמצא עתה כי
בא"א אין הג' ראשונות שלו נעלמות בבחינת קוים כלם כי ישנה כאשר בדיקנא אמנם הם מתנוצצים כי כבר
לבושם בבחינת נעלמים והתיקונים חכמה מוחא סתימאה ל"ה וזהו בריש וחו"ב בינה תחות חכמה בגרון דא"א ולא
ברישא ·· ועיין היטב סוף פ"ד כי שם נזכר זה היטב וזהו סוד שנקרא גרון וג' שורש שהוא הגרון עצמו כענין מוחה·

והנה

אחר שהבינה דא"א יורדת עד הגרון מכ"ש שהדעת דא"א שהוא התחתון מהבינה לא עמד
ברישא דא"א ירד תחת הגרון דא"א שהוא מקום הבינה שלו ·· ועוד כי הדעת כלול מן חסדים
וה' גבורות והדעת הזה דא"א נתפשט בג' קוות לא"א מחסד עד הוד כמו שהוא בז"א
כמבואר בש' ח' ונמצא עתה כי גם בזה משונה אריך אנפין משאר פרצופין כי כלם שאר יש להם ב' בחינות של דעת
א' בחינתו למעלה בראש תחת חכמה ובינה ושם מתחברים יחד החסדים והגבורות שבו ·· ב' בחינתו השנית שהוא
הוא מתפשט בשש קצוות הגוף ונעשה נשמה שלהם ·· אך באריך אין לו בחינתו העליונה בראש תחת הבינה כיון
שירדה גם היא בגרון רק בחינתו השנית שהיא התפשטותו בו' קצוות לבדה ולכן כתב יה"ה היטב ענין של החסדים
והגבורות איך מתפשטין בו דרך ישר לעתיק ועמ"ש ·· ונ"ל כי עיקר הדעת שלו כלול מעליון דאריך בין הכתפין
כתפיו· וזה שורשו וחו"ב נתפשטו נ"ב מחולקת עכבין ונתפשטו באריך בשש קצוות עד שבאה' כענין ז"א בדעת
שלו שיורד בין כתפיו ועיין בש' ח' פ' ועיין בהקדמה בחלק הזה שלם ·· ואמנם צריך שתדע כי ב' דעות
צמת עיין בזה רק זבר — הם באריך אנפין וזה באדרא האזינו דף רצ"א ח' כר"ב כי של דעת וכו' ובגן לא דעתא אחרא לא אתגלייא וכו'
כי אין כאן רק דעת — כי כי ב' דעות הם באריך אנפין א' הוא למעלה מחכמה ואימא והב' הוא הדעת שלמטה מאו"א והנה שני
א' ושם הטעם · — כתרים של או"א הם יוצאין באמצעות שהוא בגרון דא"א כמ"ש בשער או"א פ"ב אשר שם בינה דא"א ונמצא
כי בדעת עליון דאריך צריך שיהיה באמצע בין החכמה שבו שהוא מוחא סתימאה ל"ה ובין בינה שבו שהיא בגרון והנה
הוא זה המוזלא הנ"ל דקנא וגם דעת עליון דא"א שהוא למעלה מבינה שלו אשר משם מתחילים אבא ואימא אך הדעת
התחתון שהוא המתפשט למטה בגופא דא"א הרי נת' ענין התפשטות בו' קצוות דא"א כי ישנו ל"ה הם כתר וחכמה
אחר לא גלי מן לא ונקרו ל"ה היא הבינה ונמצא ל"ה הם ג' ראשונות חו"ב נ"ב· וכן נמצא ל"ה הוא הדעת המתפשט
בגבורות וחסדים בסוד נשמה להם ··

פרק שני

אחר שבאה' ענין אריך אנפין נבאר עתה סדר היום שלו איך מלבישין את
עתיק יומין וכבר ביארנו לעיל את פ"ד כי לכן נק' עתיק יומין כי ז' יומין
ל"ה לאור הם המתלבשין באריך אנפין וזה סדרם ·· כתר דא"א
מלביש לחסד דעתיק ·· וחכמה לגבורה ·· ובינה לת"ת ·· והטעם הוא כי להיות ג' ראשונות דא"א שהם בחינת
רישא ורישא אורה רבה יותר מבגופא ולכן כל א' מהם נתלבש בו ספירה א' גמורה של עתיק ·· אך הז' תחתונות
גופא דא"א אינם צריכים אור רב כמו הראש ולכן הג' אחרונות דעתיק ספיקין להאיר בהם וזהו סדרן ·· עטרות נ"ה
דעתיק בחג"ת דא"א כמ"ש את פ"ד ופ"ה ועמ"ש נ"ב בחב"ד וגם זה הוא מכח שחג"ת דא"א נעשין חו"ב מוחין בג'
ראשונות דאבא ואימא ולכן עיקר הארה בחג"ת דא"א להאיר של מוחי אבא ואימא ·· וחו"ב מן יסוד דעתיק יצא
אור גבר ונתפשט בנה"י דא"א ובזה תבין הסבה למה שכולם ונ"ל בש' ח' פ' כי כל בחינת נה"י של א"א זה פרצוף

תחת לבושים

מהמדרגות הם באים תמיד בסוד תוספת ואין עיקרם כי לבד נה"י בר מעצמן ·· והטעם כי כרתם מדות האצילות
שהוא ארץ החיים אשר בו תולדותיו ואחוזין כל שאר המדות האצילות בכלל מ"מ אינם יש לו על מה שיסמוכו בו בעניין
משכן ואין לפי שהוא צדיק לבד נתלבשו בו לאשתוות לארץ ואין בנה"י הארץ רק האל לבד היוצאת מיסוד דצדיק והמספיק
בהם ולכן נתפשט העניין הזה בכל נה"י של כל שאר המדות ·· והטעם ממה שהוכיח כי אמר לי מורי ז"ל יורה כביאור ·· שהוא
זה כי הנה כולם לכל שוקא מי"ב כי"ה נ"מקין כמו שמבואר ב"ז' ניחו לה אך היסוד אינו בודק ב"מקין שהם היסוד ועטרה
שבו ·· ונמצא כי הרי מקין עליון לנצח והוד לצדיק אתלבשו בחסד ונכלל לארץ נצח בחסד כי אין והוד בגבורה בקוסטא
ויסוד בגון לארץ ·· ובעת כי מכאן נראה שמוספים יסוד לצדיק על יסוד לארץ ולקמן כמ"ז זה טעה שמוספים
בחזה לארץ ·· ונ"ל עוד חי"ם כי צדיק כולל לבר וכוקבי"ה נ"ש וזהו שכבתן מוהר כבורא אשר יסוד חנוך זכר ולקמן
היסוד הנוקבא הקבר והוא מעתע כעין יסודות לאוה בזעיר כמ"ש בס' א' כ' כלנוד ·· ומלבוש לצדיק —
כמלבוש לארץ כי צריך להעשות מתוכה מדות שלם של הנוקבא לבן לקחה מזה חשלימה ·· ונמצא שנאחזו ב"מקין
הראשון לנצח והוד לצדיק ומעט מכל הנצח והוד לארץ ונשארו מגולים ונודע כי בנ"י הארץ מספיקין בסוד
האצילות ונמצאו אותם רבן מקין הראשון לנצח והוד לצדיק בעולם הבא אך מגולים כל לבוש ונתחבר יחד ונתלבשו
במלבוש לארץ ונעשו שם ל"ה שני להם בשני צלליה ואז הם סוד לה' כהתרו שהם מעט כתלים ותהם היו יונקים ומלבים
שילדו כבהמה קודם שנתקנו במתק ומס בארץ ובחכמה ובאימא ובזעיר ובנוקבי"ה גם אחרי שהיו כולהם בל המדות
ומבינו היו ילדים ויהיה גם ויונקים מהם ואח"כ עולם לעקודים בכל כמ"א ·· והטעם כהיות הם המלבים יונקים
מהם קודם תיקונם לא היה דק להתייחד את עצמם חיות התיופה להם ·· וזהו סוד נמוליו מחלב שקין מעל"ס כי היו
יונקים מהדדים והשדים לצדיק יומין נחזו סוד המלך הנך הדד כן כרד שהם שני הדדים בכל"ל שב"ג ח"ב פ"ח ואח"כ נעשה
שמו הדר שהוא בחינת סוד בסוד הדרת פנים זקן כי הפרק אין לו הדרת פנים ·· והנה של הבהמה ריאן עצמות
מעשיות הארץ יהיה מלבוש את הכלים לצדיק כי הכלים נבועים מאחר מאחר מן העצמות ·· אך העניין הוא כהתיין
חבר האחד עצמו כי הרי הגוף יש בו עצמות וכלים ומן הלב שבתוך הגוף יש בו עצמות וכלים ונמצא כי כל הלב עומד
בתוך עצמות הגוף ואין לומר כי איך אפשר להיות כן לפי שכל הלב נחל מעצמות הגוף כי זה אינו רק שעצמות הלב
נהיו אחרו מעצמות הגוף וכן כל הלב זך יותר מגוף הגוף ועצמות הגוף מרובים בתוך הכל אלו שהוא הגוף ··
ועצמות הלב שהוא יותר זך מהלבש בכל הלב שהוא יותר זך מגוף הגוף ואין תימה אם יהיו זה בתוך זה והטעם הב'
לאשתוות לצדיק יומין שלא נתלבשו בארץ הם בחינת מקיפים לרחם הארץ ולתוכן הלב נעשה בחינת נשמה לנשמה
לארץ כמו שנתבאר בסה"ג בע"א כי הנשמה לנשמה אא"ל ליכנס תוך המדות אמנם נשארת למעלה בסוד אור מקיף
על הראש והוא מובחן בור חוזר הפנימי כנז"ש וכן בשב"ג ח"ג פ"ה ·· והטעם מהם קצות לצדיק שנתלבשו
מתוק רע הארץ נעשה סוד בחינת רוח של הארץ ·· ומוב' לצדיק נעשה נפש של הארץ ·· ועתה ראה והבן מה עניין
הלבושים במדרגות לצדיק בארץ שהוא נעשה בו בחינת נשמה ורוח ונפש כנז' ומזה תבין לכל שאר המדות
וכיוצא ·· והטעם נשמה לארץ מתוס נתוסף לו מלבוש לצדיק היה כהוא קדומה לאורה דלעלגל לארץ
כמו שנתבאר בש"ג ע"ש ·· והרי ביארנו בחינת נשמה לנשמה ורוח ונפש הארץ ומזה תבין לכל שאר המדות

יהבין צבקין מתומים דנה"י דצדיק בנה"י דארץ
ושעירה יסוד דצדיק ביסוד דאח'

כמוך

ע"ין כף כהעולם לה קנ"ב כי מוצא נושא
נשמה למלבוש נשמה לנשמה כה איהו
עיקר קדמא ·· ובין שהוא נותך נשמה למלבוש כ"ש
רוח ונפש ·· ובין מה"א כ"ב לזה ובן מצדיק לאחד בנ'
כה וזהו ומזה תלמוד לכל שאר המדות וכזה על
יה' נכון בנה"י דאח' כצדיק כנ"ל ועי' בכן העניין
באה ועי' נכון באה כזה ועי' נכון לזה בגוף הנה עי' עצמות
זה נתבארו כל המדות יחד ··

וה כזה כי בזה הבין בחינת כל המקיפים שיש מקיפים מבחינת יחידה
והוא מקיף היושר ·· ויש מבחינת חיה והוא מקיף חוזר ·· אך נשמה
ורוח ונפש הם מובחנים וכלל בחינות שלהם נחשבים לארץ מן צדיק
וכן עד זה בכל המדות ·· והנה עניין הלבשת צדיק בארץ הוא
עניין מסוף ברכש ועתה יומין יהיה לבושיה בחלא חוור ובו' כי
הארץ הוא לבושיה לצדיק וזה הלבוש שהוא ארץ יש לו הקנה בחלא חוור
וכן שיעור שיעור ליה הארץ הוא בטהור נקי ·· וגם אפשר כי כון —

שעתיק עצמו מתלבש בריש דא"א הרי הוא כעין שעה דא"א הוא שיעור רישא דעתיק עצמו ונ"ה דראשון נכון

יורד ·· והנה העתיק אין בשערות כי אין לו רק ה' התלבשים מגבא דא"א בכל בחי' כ"ח ··

בחוך יורד כנגד המוח — שרשת העתיק היא

נס' לכן כשיוכן נאמר על א"א אמן כי גם הוא נק' עתיק בכל בחי' א"א וזה א"א שער

רישא כעין נק' שרש העולם והיקום שכראשו כמו שנה' בכ"י ולבושי הוא הקנה לנו

כרנע אייר ונק' לבושי יען היותו חופת ומכסה חוצה לו ונמשך עד טיבורא דא"א כעין

עבוש ·· ומטם אחר שמעתי מהמוהר"ו ז"ל באופן אחר כי התי' תיקון טולין הנם דעתיק

נעשה חסד דא"א והב' תיקן להנר גבול לא"א ·· והג' תיקן יסוד כבר דא"א ·· נמצאו

נ' תיקון הראש' דע' לעתיק ונעשו נה"י דא"א ·· אחר כך בכל שמעתי מהמוהר"ו זלה"ה אומן

מתלבש בא"א כגולגלתא ואיך נכנס חלק דא"א שבכי השערות דריישא ראשו בחלק העתיק המתלבש בא"א אין בעתיק שערות ואמנו כראש כגולגלתא שלא כנ' בעתיק שעור בא"א בראש הוב בכ"ח ··

אחר כענין כיסור לעתיק איך מתלבש בא"א כי אינו נמשך רק עד החזה דא"א ושם תמה"ים ועיין בת"ב

כ' וזה קרוב על מה שפירשתי בראש הראש הפנים זה כי נה"י דעתיק נתלבשו בחוגב דא"א כולך

אך מהחזה יסוד נמשך ונתפשט בנה"י דא"א עד נה"י דזעיר המתפשטים בבח' החסדים והגבורות היו מאור

מיסוד לאימא המכסה יסוד בחזה דזעיר ··

כי אחז' שער א"א כן

והנה אור העטרה דיסוד ונ"י לאה ועוד

וגם נבאר מה שכ' א"א מ"ב איך זעיר באין לו המוחין שלו שהוא

שלו המתי' שהוא בגלגלתו באין לו מלובשין עד האחורים דנה"י דאימא

כל הדבורים הסבר כי הנה של העולם העליונות שלהם נעשים בחי' לבוש על המוחין של הדבורים שלמעלה מהם

והכל נכנס ומתפשט בהם וכנגד של הדבורים הראשון הקום ·· והנה אין מורין באור מעב בחינות שהם חסדים

בינה ודעת והנה החכמה היא קו החסד והבינה קו הגבורה והדעת נחלק לשנים חציו לחסד וחציו לגבורה להכריע

כנרים כסוד כי על דעת ה' הקין לשוב בהם שי"ס כ"ב ח' כ' ואמנם החסד הוא בחינת ה' חסדים והגבורה

ב' גבורות כנגד מדרגות השם לכל קוטב ·· והנה בזעיר היו ב' תיקן לעוד חד מהמוחין שנמשכו

בחוך כי"ן לעוד ר"יד

שת בחינות בכל

לו מאבא וחד מהמוחין שנמשכו לו בנה"י דאימא ובכל א' מהם כלול מה' חסדים וה' גבורות ··

אחר מהרן לעוד והכ' הם

חסדים וגבורות ··

אמנם כאן בא"א אין כורך לעוד א' כולל ה' חסדים וה' גבורות ·· וטעם לזה הוא כי הלא גם

מוחין דא"א נמשכין לו מן התלבשות בנה"י לעתיק ב"י והנה אין בו ב' פרצופין כמו זה לכר

ונוק' אמנם היו היו חד פרצוף ולכן הם בזעיר דאוא הוו תרין פרצופין נכנסו ב' מה' בחינות למוחין א' מנה"י דאבא וא'

בנה"י דאימא אבל כבא לעתיק דכר ונוק' היינו כולא הוי חד פרצוף ולכן אין בא"א רק ג' מוחין לחוד ולכן אין בו רק לעוד

א' וכולו ה' חסדים מעורבים עם מה' שבו וה' גבורות מעורב הנוק' עם כן שבו כי הכל בחינה א' הוו ·· וזכור זה תשכח

כולו זה כי נעולה בכל מקום האצילות כל החסדים נמשכים מעם מה' החלק שבא לתקן האצילות וכל הגבורות מעם

כן שלבישים העולמים וזה הוות לתקן גבורות הנוק' עם כן המתבררות ערה מחלק בכל זווג וזווג בסוד מיין נוקבין

בכל בחי' דע' עי' החסדים הנמשכים מעם מה' החדש ·· וכבר נתבאר גם שם כי מה שביאר העתיק פנים

ראשונה היה לתקן עצמות הבדבות לא"א אמנם בראשית תיקונו ונכנס בא"א בבחינת מוחין שלו החסדים וגבורות

שנכנס העתיק בא"א בפנים ראשונה מהם נבנה ונתקן פרצוף א"א לכר ונוק' ונשארו שם תמיד קבועים לעולם

ובאשר חוזר גם בא"א לבדו לבוק אבא ואימא לתקנם בפנים הראשונה אזי א"א שיקלם על זווג עתיק לכר ונוק'

ויחזרו להמשיך מוחין חדשים של א"א ונוקביה בי' שיובלו לבדר בי' דורי חלקי אות ואז באים שלהם חסדים וגבורות

חדשים החסדים מעם מה' והגבורות מעם בן ואז נתקנים שם בדרך הא"א חלקי אות כנז' שם ועיין בשער א"א בגן הדי

שיש שני מיני חסדים וגבורות א' הוא הראשונים לתקן הפרצופים ·· ב' הם החדשים הנמשכים בכל זווג וזווג ובכל

פעם ופעם אשר על אין נשארים שם קבועים רק נתקנים ונעשה מהם צורת הוולד והולדם ·· ונדבר עתה

בשלו החסדים והגבורות הראשונים אשר הם לתקן הגולגלתא הפרצופים לא"א עצמו ·· ונאמר כי הנה נודע כי מוח

החכמה מתלבש בתוך הנה"ח ומוח הבינה בהוד ומוח הדעת ביסוד ·· והנה היסוד לעתיק אשר הלנו בתוכו כולו

חסדים

חסדים וגבורות הוא כך ואיבר דחו"ב כמו היסוד דאימא הנכנס בראש דז"א שהוא יסוד נקבה שהוא רחב דהיינו אשר בקומה
קומה והוא רחב ויכול לסבול בתוכו החסדים והגבורות משא"כ היסוד הזכר שהוא צר מאד לכן צנור ולכן כאשר נכנס הדעת של
א"א תוך יסוד דעתיק ~~לשמאל~~ לא יכנסו חו"ב תוך א"א כי אין שם מקום לקבל החסדים והגבורות כי אחר בתוכו אותם נכנסו
החלק הגבורות כי הם הבחינה השנית האחרונה שלהם והראשון נכנס ראשון כנודע כי שאר חו"ב החסדים על
הגבורות ·· ואח"כ כאשר נכנסו החסדים לא היה מקום לסבול את כלם ואז דחו החסדים את הגבורות שהיו למעלה
מהם כי פוס ויצאו לכן פי הנקבה היסוד ואף תוך עטרה דא"א ונכנסו החסדים במקומם תוך יסוד דעתיק ·· ואז הגבורות
היוצאים לחוץ משם והאורות להדבק בחסדים בכל הגוף ונאמר בה ול חסר השוקיים ולכן לא ירדו למטה בגופא דא"א
להתפשט בשם קצוות ע"ד ז"א אמנם אמנם חזרו ועלו אחור יסוד דעתיק והלבישוהו סביבו מבחוץ בסוד אור חוזר נוקבא
מהרה לעילא ואז נמצאו החסדים והגבורות במקום א' למעלה מחזה דא"א בבחי' הטלין שלהם דא"א שעד שם מגיע היסוד
דעתיק כנז' בשער ל' פ"ב עיי"ש ואין בינם רק מסך היסוד כי אלו בפנים ואלו בחוץ ·· והנה בז"א אמנם הגבורות ירדו
עד היסוד בו כנז' בש' א' פ' לפי שהנקבה דז"א היא פרצוף נפרד מזו"ג ונדבק עיקר שם הגבורות ביסוד
דז"א כי שם היא בנקבה לעשות ראש לנוקבא ויצאו ונוקבין לכן האחור לכן הטבות לנוקבא וגם הה' חסדים מתפשטי'
בגופו לכן הטבות שהוא נפרד ממנה ·· אמנם בכאן לבד ונוק' דא"א מציאות א' בצד ימין הדכורא וצד שמאל נוקבא
ולכן אינם צריכות הגבורות לירד ביסוד כמו בז"א אמנם נשארים בתוכו והחסדים מתפשטין בצד ימין והגבורות בצד
שמאל כמו שנבאר בע"ה ·· ועוד טעם אחר כי גם אלו החסדים והגבורות נתפשטו מדכורא ונוק' דעתיק כנז' אשר
שניהם מלבשות א"א יסוד זה בזה ונמצא כי כיון שהם בחי' מבחינת היסוד לבד ונוק' ונגנזין בא"א שנ"ב בו מחובקין לבד
ונוק' לכן נתחברו גם הם החסדים והגבורות המעולים את הגבורות שניהם ונתפשטו אלו בימין שהיא בחי' דכורא
ואלו בשמאל שהיא בחי' נוק' ·· וענין התפשטות זה הוא כי הנה אחר שיצאו הגבורות מתוך יסוד דעתיק תוך עטרה דא"א
ונכנסו החסדים במקומן תוך היסוד דעתיק הנה גם הם צריכין אל התפשטות בגופא דא"א לגדלו וגם הם צריכין לצאת
כמו הגבורות ובצאתם מוצאים הגבורות מקיפות את יסוד דעתיק מבחוץ אלו בצד ימין ואלו בצד שמאל ואז הגבורות
אשר יוצאים ותקיפים להדבק בחסדים מתוש' כ"ס חוזרים עמהם ועולין גם החסדים עם למעלה מהחזה והנה אין מקום
בחזה ולמעלה להחזיק את כלם שם ואז שני הגבורות ואלו שהם היורד עליונות שהיו בתלת כ"ס הלבו של צד שמאל שהוא
נוקבא וחוזרים ב' גבורות ואלו שבצד שמאל שהם יורד התחתונות ירדו למטה מן החזה בגופא דא"א בצד שמאל ·· וכן עושים
החסדים כי הג' חסדים ואלו היורד עליונים עלו מן החזה ולמעלה בצד ימין שהוא דכורא וב' חסדים ואלו היורד התחתונים
ירדו בגופא בקו ימין תחת החזה ·· ועתה נמצאו כל הה' חסדים בצד ימין והה' גבורות בצד שמאל ·· וגם אלו החסדים
העליונים הם למעלה בעד היסוד ואלו למטה במקום שכבר נסתיים היסוד שאם האורות מגולים בלי מסך היסוד
אח"כ שמעתי ממורי זלה"ה כי לא יצאו כל החסדים אמנם אלו נשארו מלובשים תוך היסוד דעתיק ואלם שהם ב' ואלו
ירדו ונתפשטו למטה מהחזה בצד ימין נמצא כי החסדים אלו מכוסים ואלו מגולים אך הגבורות שבצד שמאל כלם
מגולות ·· והנה זו היא סי' טובה הנכונה מעולה ובע"י הגבורות הנה הגבורות נגלו ואלו יורד נגלו' את החסדים
הנה' החכמה בסתרו מכוסים ומסותרים ואין אור שלהם מתגלה היטב ·· ונבאר עתה לעיל כי אלו החסדים והגבורות
הם הדעת שהוא שעליהם נגלו מכבוד דא"א אמנם החסדים והגבורות המתחלקים אח"כ המאיר לנוק' זו"ן אינן
עולות למעלה כנז' אמנם אורות למטה בכל שיוכלו בגופא דז"א ובבואם את החסדים והגבורות בחשובות מכלם
אחרי מהם בכל פנים ·· ועיין בשער ח"ב פ"ג ונבאר יותר בזה עכ"ל

במ"ש הרב בשער ה"פ
בענין בלעתן זה באלתות:

כי ע"י זה נעשו ל' פרצופים בא"א ·· ונבאר עתה במ"ש
א"י אמנם לכן בכלות כאן ומד
הרב בשורש העתיק בסבך
זה בדרך בללות;

במג"ן ועיין בשה"ג חא"א פ"ג ...

פרק ל'

פרק שלישי

נבאר עתה הפרצופים בחינת יש את לאריך כפי אשר נתבאר
בספירה קשת למטה לבינתו ואל ספירה נו ספירה אחרת
ואחר כך בחד נעלמת מלת עלה להנהגת וע' פי' הענין כי

עתיק יומין שהוא הפרצופים היותר נעלם שבאצילות בהיותו מתלבש בו ספירה אחרת שהוא אריך אנפין אז הבין כ"ל נמשכה ונמשך
ע' שעתקן בשלו הפרצופין לר' יש את לאריך כי הרצון והשעה ואיכה הפרצופים הם המתמוטטין את האור הגדול לעתיק שנגלה הענין
ולהיותו מתוצב ונמצא עם הפרצופים כי כלם הפרצופים של יש את לאריך הם מלבשין אור העתיק אשר מתלבש בתוכם כמו
שנבאר בפרקים הבאים והנה ז' הפרצופים שיש בהם יש את לאריך שעליהם מאיר העתיק המתלבש בתוכם ואלו הם ראשונה
אל נעלמת הוא הנעלמת לאריך אנפין הנק' כתר לאריך כנ"ל פי' ב' שנה להנהגת והוא המות לאריך הנק' חכמה של
ל' קרואת לאו' דת הזדכך ונקרא ה"א סוד הקדוש אשר מקיף את הכל ומחשיך בין ובין החכמה הנעלמת ג' איכון
עמוד נקי הלין בסיקולת הם בחינת האזנים אשר השערות לר' יש את לאריך הם בעמוד נקי הלין מאחור שאין מהם ושו השערות
הלין בסיקולת עוון ה' רעוא דרעוין אתגלייא בגלופא דלהון והוא מצח הרצון לאריך אנפין ו' השגחת פקיחת העין
נמ"ס פקר והם עיינין לאריך ז' נוקבא דפרדסקא והוא חוטמא לאריך קרי נק' ז' תיקוני דיקנא לאריך אנפין הנק'
בספרא דצניעותא שבעה דנעלמת ודע כי אמנם שנה כפ"ב סדר ההלבשות ז' תחתונות דעתיק ב"ם לאריך
והאחור כי זהו עיקר ההלבשות העיקרי אמנם ולא עדיין שהעתיק הוא מתחיל לפנים ולהתלבש בו אריך דרך הנ"ל
העתיק בראש לאריך כאשר נולד אריך וירד של הכראה וחזר ועלה והלביש את העתיק מרגלין ועד ז' תחתונות שבו כנ"ל
כמו והוא מרמז לנהנות הזעיר המלבישם מכה ואין מוצא מועט מועט בכנסת התוחין עלו עד שהלבישם בלו ז' תחתונות שלהן
ובן הענין כאן של שלא דינא להאריך בו כי הוא מקום נבוך ותוסס הדעת והבין מתמוצא בכר ונחזור לענין כי
הנה כאשר נכנסו בלי העתיק הנך יש את לאריך ולא שבתחלה היו גם כן בראשו כל הז' תחתונות בלס אחרת לבר לפנים
עיקר ההלבשות אינו רק כבל הלבשות האריך כנ"ל ונבאר האלו ז' ראשונות בראש לאריך איך היה והענין
כמו שבארנו כי ז' תיקונין איך בראש לאריך והנה הני ז' תיקונין אתפשטו בקלתי דם עתיק בז' תחתונות דליה אמנם
אח"כ עיקר ההלבשות בראש לאריך אינו של כרם תיקונין קהוחין כי הם סמיכות מוהר לאריך והם כתר וחכמות הנ"ל
אך שאר התיקונין אינו רק האחר לבר כנ"ל והכן זה ודע כי ענין האחר זו הוא פרוטו כי
החסד נק' יומים ומה לכולהו שיש בו כלות כלה ז' תחתונות ולכן זה החסד דעתיק
העולם בגו נעלמת נתפשטו תיתו' ז' אורות של ז' תיקונין נעלמת הכו' אשר מגלה
הוא המצחא כמו שית' כפ"ז עש כי כל שלו הז' תיקונין נעלמת הם בחינת הכתר
עצמו אשר בו החסד דעתיק ופתוח נב' ז' דנעלמת דעתיק עש ואח"כ נקרא
בחינת חכמה לאריך שהוא מוחא עליה הגבורה דעתיק שבתוכו ומה שאינה תיקון
שלהם ז' דנעלמת ושל המוחא הם י"ג תיקונין ליקנא למוחא נסבו וזהו סתים חסד
לעתיק נכרא לאריך נעלמת הנ"ל ונבוה לעתיק נה בתוך מוחא סתימאה
הנ"ב בקרומא דאוירא נבא והוד יש להם שתי בחינות כמו שנבאר בפ"ז ולכן
מתלבשין בסתר תיקונין כי חד שהם הכן אודנין ודקן עיינין והיסוד במצחא ומלבות
בנוקבא דפרדסקא שהוא חוטמא וע"ן בפ"ח ק"נ ודע כי גם של ראשונות דעתיק לא נתלבשו בשרשין ונשארו
עליו בסוד אור מקיף נאמר לעתיד כנ"ל פ"ב ענ"ז מוהי שהנשמה דרך שמתלבש בתבי מיוד אריך בראש כי שם מאור
הנשמה מקום המות כנ"ל שם פ"ב ולכן הולך העתיק ועתן להלביש את את לגרשבו נו ראש לאריך ועלבש באמצע הכתר
והחכמה לאריך בנו הרי"א אוירא דהוב לגו נעלמת והקרומא הנ"ל מפסקת בין הא' אויא למוחא סתימאה כי
שהיכל המות לכולאור נ"ל האי אוירא שהם נתלבש הכתר לעתיק וכזה הבין בכל מקום מלאות הנשמה איך שול
על מוח האדם בהיות אוירא לגו קרומא למוחא ונמצא כי הכתר הזה שהוא נשמת הנשמה קבוע לעתיק כנודע

בם' יקרא לה קנא כ'
הוא לפני הם יותם סבא
עילאה וע' ותוב' אבלם ומול שלום נקרא
סבא עולה גם בם' ממולם קבלו כ'
מזכיר אבלם סבא כהנא רבא ראש
לכולם ונגלו לחסד לעתיק המגלה
במצחא הרצון ומוסם כנובר חסד ליקנא
לפרנא רבא ומסיר שנו אסר לעתיק חסד
הראשון שהוא המגלה ראשונה באצילות

הגה
בראש
באריך

הוא

הוא נעלם ומכוסה ועיקר האחדות עתיק באריך הוא כי זה הדעת העליון לגבי חויה בין כתר וחכמה הנק' רישין דאריך כולל כל הג' בחינות הנק' ג' רישין ומכוסה שהוא תיקונא דאריך כי החסד שלו לעתיק המתלבש בכתר דאריך נק' מזלא כנגד הדעת דעתיק שהוא נסתר ונעלם ומכוסה קדושה ·· והנה בחינות הדעת בהקום הזה הוא סתום מאד מאד כי הקדומים להחכים על מוחא מתפשטין האדרא ולכן הוא נעלם וכו' יותר לתכלית בחינות הדעת הזה ונעלם בחכמה דאריך אמנם כיון הכתר הוא מוכרח לו כלל מוכרח שם הכתר ולכן הוא חבר נעלם ומכוסה ולכן אין הדעת מגולה שם כי כי שלום הדעת מגולה כמו כתום מבין לעת הדבוק ויש בזוהר משמעות לתקונא ה' לנוע נגיע בחכמה ועוד עדין הוא סתום שם שהיא כלבך וכתוב באדרא שאת דכולא א' להגה תהוא' מתוק עתיק נעבר מוחא וכו' ולכן הוא עתיד להבין לכל לא אתגלין לא נגלה ולא נודע והוא סתים כפתיחא דפתיחין ולא אתידע · פי' כי בזה הכתר אתעוטר ויהיב הדעת הנק' עתיקא לכולא שהוא עתיק יומין הנק' רישא דלא אתידע ולא אתגליא ועיין בכוונות הכה ·· ולכן יוצא הכל מזה הכה עד הג' בחינות לנעיר אמנם שהוא הכח היוצא מן הדעת לעתיק קנוין שם עכ"ם עדיין הוא סתום וכתוב שם לכהאי אתגליא לתברתא לעתיד לבא - כהאי דנהא לנעיר כי עתה עדיין הוא סתום ואינו מגולה רק להאיר לנעיר כמו שנבא שם בתיקונים באדרא ·· והנה האי חוירא להכא הוא סוד הנז' כמ' בראשית לפ"ז ב' וכו' א' ענין יהי אור יהי אור כי יצאה ד' מהאי אויר ואשתאר אור וזו היוד אשר יצאה ממנו נבארה כפון ·· ועוד דהאי חוירא לכאן הוא פי' הד' חסדים שבדעת עם חוירא לכאן באדרא קדמאה והד' נבואה נק' חמא לכון ועושים החסדים שבו עם חוירא לכאן כמו שיתבאר ·· ולהבין כמ"ד נבאר הי"ב שבין זה הדעת וזה האוירא אריך עיניו וסוף אורן עיין שם ·

כמה

עיין בכוונות לפי מה שכ' שלפעמים כי שלפעמים כי א' יותר מאחד מאי תולדת כי ה' לא הכלים דלעילא ·· והעשה כי ד' מה דאמר כבר לעיל וגם באדרא כמ"ש גם שלמעלה מאורי אנו זה הכל כנז' שם מובא הרב ז"ל גם מעשה יתיב האדם זה אדם ·

פרק רביעי

אחר שנתבאר כל מי סדר הלבשות התחתונות לעתיק בג' רישין דאריך הנה כלל נבאר לפי כח ·· ולכן נבאר הכל מה באדרת האזינו אשר הרב ז"ל נבאר כמה כח וזה חלק רישין -

מעתה לא נוכל לגמרי ונדברם לפה ב' וביאור הענין כי יצור כי הנה ביאור בפרקים שעברו כי אין כח אלא לאריך רק ב' מוחין שלו והם כתר וחכמה נעלמה ומוחא · והנה מכל מקום לעתיק אינו נאחז כלל לבוש זולת רישא כלל וכל הפה לעתיק עם כמה חד רישא לכך כלולה ·· ואו הג' רישין הנז' כאן הם מכוסה עילאה ב' מוחי דאתגלו לאריך שהם כתר חכמה כנז' שלו הסתים גם לא נודע לו כי המוחא נעלמה קיימא אך רישא לעתיק היא נמשלה מגולה רישין דאריך ולכן אמור ולא נודע מן לא ·· ועוד הבחינה לאחר מכוסה עילאה ואחר רישא חדא מכמה שבתוכה לאחר באי והוא מכונה לאריך הנק' רישא שבתוכה כי קדמות לאוירא מכסה אורך כלל כלל ·· נמשלה מעתה רישא עילאה עתיקא קדישא וכו' הוא כנז' נעלמה לאריך אשר היא עיקר הכל ולכן נק' עתיקא קדישא שהוא שם כולל לכלא דאריך ולכן אמר כל שם מלאה כי היא עילאה יותר מהראשונה שהיא מוחא סתימאה ·· ובעולם מתוק רישא לכל הפה רישא דלא רישא ולא ידע ולא אתידע וכו' שהיא רישא לעתיק יומין והכן פי' של הג' שהם ב' ספירות מתוק נמשלה לכוונה לאריך נמצאו כנגד הג' רישין אמנם שאר תיקונים רישא אינן נקראין רישין כפני עצמם כי כולם הם תיקוני הג' רישין ונעלם יוצאו כמו שנבאר לקמן וכו' והנה רישא לעתיק כולה יבאר כן קיטב שם רישא כי היא נעלמה ומוחא כנגד אך כאריך איך נקרא נעלמה ומוחא לכל חד רישא כפני עצמו והכונה כך אבל רישא יהיה בו בחינת הדעת שהוא הכל והכונה המוח שהוא הדעת והכתר ·· ולכן כך שהבנו כי בין שלו הכתר כתר לאריך עם רישין צריך שיהיו ראשים מתוק וכל מתפשטים דפיה בעולם כבי בחינות שהם

גולגלתא ומוחא ואמרי׳ שאין קודם לראשונה גולגלתא ושניה מוחא הטעם הוא פי׳ כלא׳ ספק כפני עבעבך הם הם תוך
גולגלתא ומוחא בעינן אך בעוף שמרגלין דין זו ובתוך זו נעשה דישא קרומא כעין גולגלתא לחוד והדישא דקיינא
מוחא לחוד דכל גולגלתא דקיימא דישא קרומא ·· וכוה רבן לשון נך רבן ריבין מתוש ·· והטעם לנכי הקום –
אוירא סכרבם לשון כתב שהוא מפסיק בין הכרך לאויר לחכמה שבן ק״א בתיבת מוחא של הגולגלת שהוא הנקר
והענין כי הכרך לאויר דלא הוא הגולגלת הראשונה שלו ונודע כי הגולגלת היא קליפת המוח העשויה מחיבור
עצמות ובולט בגולגל מונח כיס קטנים כמו הספוג ושם הטעם כלי שי בכם האויר ויהיה לו מקום לעמוד
באורך הנקבים הקטנים שבגולגלת ירמיה וכדרך קום המוח

במוח

והראש ולא יהיה כם המוח כנודע לחכמי הניתוח ומובשכן נחזק שוק כי
בגולגלת עלאה יש הקוה אוירא עלאה הנכנם באורך החללים שלהגולגלת
וזה האוירא נעשה בתיבת מוח מנוס לבעך הגולגלת הזו שלא שהוא מעוקן
וכך וק״ך סנו לחרא ולכן נקראתו בשם אוירא כי קוה ככחינת
האויר כוק שאינו נתפם ·· הרי נך בתיבת הכרך לאריך שהיא הגולגלת
עם מוחא סכרבה הנך אוירא ובלשו השבי בתיבות שהם הני הרי
גולגלתא ואוירא נעשו בתיבת חד גולגלתא כעוך המוח הנך חכמה
לאריך ·· ונמצאו עוד שהם רבן מוחין זה בתוך זה חכמה לאריך בנו
הא׳ אוירא ומפסיק בנוהם הא׳ קרומא לאוירא ·· וכזה רבן מוש
באדרא נשא דף קכ״ח כ׳ וז״ל בחללא דגולגלתא קרומא דאוירא דמכסיא
עילאה סתימאה והת״כ אמר לאי׳ חכמתא סתימאה דאורות מנה שבק״ק
כי רבן מוחין הוא הוא הוא אוירא דאורייתא מוחא עלאה של הגולגלת
וזה נך חכמתא עלאה סתימאה אך מוחא דקיימא חכמה לאריך א״כ

ונודע כי טובע המוח עצמו הוא קר ולח
ולכך צריך תוך חמם ב׳ פרחם לח
דלג׳ ב׳ וז״ל שבוונה הרב ז״לה על הרשב שעל הקם
עשויה מעורה לס ריחני המקום ולקור חום זה קאמר׳
אב״ נירמיה ויקרר מנסיכה אינה חול׳ ·· וע״ה צריך
לשב מוסמכן נחזק שוק וגו׳ וע״ין בתיקונים לפנים
ושם עי״ן כנוחרא דף כ״ד ·· אח״כ ראיתי בזוהר ב׳
פנחס דף רכ״ד ב׳ וז״ל מוחא דא נורא דאוירא מן מוחא
עלאה דקיימא עצר נבוע דעייק הנגוז במוח דקיימא
כמו שאמן הרב הרב ז״לה ושל שאמר ומובשרים
נחזה שוק כנודע לחכמי הניתוח קיימא שהוא של
אותו בכמה מקומות שישראל בני ישראל העליון
זה ואין לבו למינן עם את כי אם בפסוק א׳ והוא
שעהו בנזיר כנודע ואח״כ קשיא לי שבה מדבר
במוח אך אמרין ובו מעלום נבול דעייקין בולינא
דקדישא וכפי זה והאמור קשיא לי אותו
כנודע בחכמי הניתוח ומובשרים נחזה שוק ··
אמר הוא שהרב ז״לה בק דבר בתיבות דאא אומר
ומזה כבין הענין באה והיה אחד ענין ··

במוח

מלשון אדרא האזינו
משמע שמוחא עלאה
סתימאה ומוחא סתימאה לחוד שכל
א׳ בסוף דף נ״ח נחכמה לא סתימאה
הישא דכל ריש׳ האי חכמה הכי
מוזכיר חכמתא סתימאה לחוד ובסוף
עמוד שני אומר תיקונא דעתיקא
קדישא אחרין תיקונא חד כללא דכל
תיקונין והיא חכמה עלאה סתימאה
כללא דכל שאר ··

עלאה אמנם נך חכמתא סתימאה ולא
עלאה ·· והאי קרומא יהיה בין רבן
מוחין של וקוה קרום מפסיק האחד
הקוה חכמתא עלאה סתימאה הנקרא
אוירא ויהיה שם מוחא דקיימא לאיקה
חכמתא סתימאה וז״ש והאי קרומא
אתפסיא על מוחא לאי׳ חכמתא סתימאה כי הקרום חופה עלהמוח דקיימא מוחשל
לו כעין מוחא דמוחא אינו שומר עלין כנמוש רק נקרא קרומא הלזה ולזה לא אמר
בדישא בחללא דגולגלתא קרומא לאוירא חופיא על חכמתא עלאה סתימאה ורבן זה
וז״ש אח״כ והאי מוחא לא״יהו האי חכמתא סתימאה וגו׳ שלא הטעה שהמוחא
עלאה הוא הוא חכמה וחסדין דאתפה בחמרתא על לורדה שהלכון מתגלין סם קבל המש שנאמר כבוד לקיים בגלל
לענין מתלבשת בה כל כפא אמנם זה המוחא הוא האי חכמתא סתימאה ולא הוי היא חכמתא עלאה סתימאה
הנך אוירא שאין בה רבן כלל כי הדעת לענין מתלבשת בזה כנז״שם ·· ואמנם הלא אחד הקרומא באויר ולא
קאמר האי קרומא למוחא אזדכך והטעם כי האי קרומא להעני בן אור האוירא נעשה שלא יהיו אורו קובל של מעון
דקיימא ולא קובל למוכלו ולכן בוהם קקרום להמסך כנודע ולכן נך הקרום קרומא לאוירא ·· ועיין בפנים ·· הכלל העולה
מזה כי שלו רבין ריסין להאהין אמין הוין הלבנה אמנם אינן נך לא רבין רסין בלחוד כי הוי הלבנה אינון גולגלתא
ואוירא ומוחא כי באוירא נך מוחא דבעין גולגלתא ונך גולגלתא בעיך מוחא דקיימא האמורי שהוא חכמה לאריך

ואמנם

והטעם אינן רק הב׳ הוי׳ באחור לסיבה הנ״ל שכל השם צריך שיהיה כך וגלגלתא ומוחא והנה הגלגלתא הראשונה עם
קמוצים שלמעלה שהיא בחינת מוחא הלא נק׳ רישא חדא ״ ואח״כ מתחבר האי אוירא ונעשית גם היא גלגלתא פנים
בסוף הרעותא האמצעית חכמה דאריך הרי הם הב׳ הוי׳ שהם הלבא ובלם באחור אמנם זולת היא השם עלאה
דלא אתגליא שהיא כעתיק יומין ״ והבן כל זה ״

פרק חמישי

נבאר עוד הב׳ הוי׳ דאריך שהם גלגלתא כתר ומוחא חכמה אשר נתלבשו בגלגלתא כנ״ל שהם גלגלתא ואוירא ומוחא ומה ענין ג׳ אלו:
דע כי אין לך דבר ובחינה בכל האצילות שאין בו ג׳ בחינות אלו בין -
באורות בין בכלים ״ וגם פנימי ומקיף ומקיף למעלה עליהם ועלו כן באריך בסוד חב״ד כו׳ ולכן היו כאן
כי שם דאריך ג׳ בחינות אלו בשם הלזה ״ ואלו הג׳ בחינות הם נשמה רוח ונפש ״ הא כיצד מוחא סתימאה שהיא
חכמה שבאריך היא סוד נפש והיא פנימי ״ ועליו רישא דלית דאתי׳ אוירא והוא רוח כי אויר הוא רוח כנודע והוא
אור המקיף ״ ועליו רישא דלית דאתיד עליונה מכלם הנק׳ גלגלתא והיא נשמה והיא המקיף העליון שעליהם ״
והנה כל בחינה מאלו הג׳ הנז׳ שהם אויר ומוחא וגלגלתא כל א׳ מהם נמ׳ נחלק לג׳ בחינות הנז׳ כי גלגלתא עצמה
שהיא המקיף העליון יש בה פנימי ומקיף ומקיף עליון וכולם בחינת נשמה וכן באוירא וכן במוחא ״ ובדרך
זה בנשמה ורוח ונפש ״ ובדרך שהוא כי באריך אמנם כל השמות אשר לו אינן מפורשים אמנם כולם הם במילויים וגם
בניקודים רק שההפרש יהיה בפי המילויים ובפי הניקודים וזכור כל זה ״ ונבאר עתה כולם ״ דע כי גלגלתא
שהיא כתר דאריך אשר בגלגלתא היא נשמה ומקיף עליון הנה היא נחלקת לשלש בחינות ״ פי׳ יש בה אור פנימי והוא שם
הוי״ה במילוי ע״ב יודין כי כל הוי״ה דע״ב היא בחינת נשמה ״ ואמנם הד׳ אותיות לבד הם מנוקדות בחולם כ״ה קמץ
כזה פי׳ כזה יוד הי ויו הי אך אותיות המילוי אינן מנוקדות ״ עוד יש בו הוי״ה אחרת והוא מקיף של הוי״ה הנז׳
וגם היא במילוי ע״ב יודין אמנם היא מנוקדת בכל עשרה אותיותיו באופן זה כי כל אותיות
יוד יש בכל א׳ מהם נקוד חולם ובב׳ אותיות ה״ בכל אחד נקוד צ״ה ובב׳ אותיות ויו בכל א׳ נקוד קמץ ובשני אותיות ה״
בכל א׳ נקוד צ״ה כזה יוד הי ויו הי עוד יש בו הוי״ה אחרת מקיף העליון לשניהם והוא ג״כ במילוי ע״ב יודין
אמנם היא מנוקדת באופן אחר כי כל אותיות הפשוט יש חולם צ״ה קמץ צ״ה ובשם
אותיות המילוי כלם מנוקדות בקמץ כזה יוד הי ויו הי והרי ביארנו ג׳ בחינות שיש בגלגלתא שהיא כתר דאריך
בבחינת הנשמות והאור אשר בתוכם והנה גם בכלים שלהם׳ גלגלתא צריך שיהיה בהם ג׳ בחינות
כנז׳ וגם מתוש על הנז׳ בהוויות אלו שהם שמות אהי״ה כי אהי״ה הוא כלי לשם הוי״ה ״ ונמצא שהם ג׳ אהי״ה ובלם במילוי
יודין וכפי סדר הנקודות הנז׳ בהוויות הנז׳ וגם הם בסוד פנימי ומקיף ומקיף עליון בבחינת הכלים שלגלגלתא שהיא כתר גלגלתא
דאריך ״

רישא

תניינא היא אוירא אשר בגלגלתא היא בחינת הרוח ומקיף התחתון וגם היא
נחלקת לג׳ בחינות והם שלש הוויות כנ״ל רק שמילויים הוא בס״ג כזה יוד הי
ואו הי וגם ניקודם הוא כמו ג׳ הוויות הראשונות לגבי רק שהניקוד צ״ה יש עתה סגול ״ וכן על זה הוא בכלים
שלהם שהם ג׳ אהי״ה וגם הם במילוי יודין כראשונים כי אין בשם אהי״ה אלא ג׳ מילואים בהוי״ה כמ״ש ולכן
מילויו וניקודם בניקוד ג׳ הוויות הנז׳ לכולא לרישא תניינא שהוא סגול במקום צ״ה ״

רישא

תליתאה דג׳ רישין
היא מוחא סתימאה חכמה דאריך אשר בגלגלתא היא בחינת נפש ואור פנימי
וגם היא ג׳ הוויות כנ״ל רק שמילויים הם במילוי כזה יוד הא ואו הא
שבמקום צ״ה יש סגול ״ ועוד יש בהם שינוי אחר
וגם ניקודם הם כמו ג׳ הוויות לרישא תניינא
כי במקום קמץ יש שם פתח ״ וכן
על זה הוא בכלים שלהם כי הם ג׳ אהי״ה רק שמילואם באלפין כמו בהוויות שבהאי רישא תליתאה ״ וגם הם מנוקדות כמו
בהוויות שלו נקודות במילוי באלפין ״ והנה נמצא כי הנה הם ג׳ רישין ובכל א׳ יש בה ג׳ הוויות דעצמות וג׳ אהי״ה דכלים

נמצא שיש בכללות כל הדברים שין יוד הויות והריה וזה הוא הנעלמים כי מעלה הם שמשה נמשך החיות לכל [illegible]
כלם וגם הם בעצמם הם הי נעלמים שהוא ראש לאין וחיותן מתעלם בתוכם. וכבר זה .. והנה מעם
אחרת שמענו מפיהו ז"לה"ה כי מה שאמר הנ"ל שהוא עם סוף אחר מעם נמשכין י"ג נתיבין לשערין הנה מעם
נמשכין ש"י נתיבות לקנא להרך כי הוא כמעלות זה לסוף שבו ל' [illegible] והם י"ג שמות יקוק יקוק יקוק
הנרמזין בראשונה נחוצות כן הקנא במדה הכתר ועיין שם .. ומעולם הוא היותן והעולם ככר נרמזו לעיל
בראשית הנ"ל אין הם ושם הם י"ג נתיבות לקנא לעתיקא והיא הוא מזולת הכוללת את כלם .. ובזה הבן איך לבינתי/
עם סוף הוא נבוה מעם עב כי הריא הויות להן נכף מואל סוף כנו' .. ולבעליהם עם סוף למעלה מעם כי
הרי נעלמים שהיא ראש קהתאה היה לתחלת לעב ובראש הנ"ל הוי סוף הראשית ולכן לא יכנה כעין אס
המצא בזוהר מאחתהם מחוקים כענין זה עכ"ל מורה ז"לה"ה .. והנה קשה כי הוא חולק במה שנ"ל כי נאמר
לראש הנ"ל הוו לסוף ולא לעב .. והיינו יכולים לומר מפני קושיא זו כי האמת הוא שכלל ראש שבקוב
ישבה הויה כוללת כל הראשית והראשונה לעב והשלום לסוף והשלישי לתוך אמנם כל הויות שיש בכלם/
מהם הם כמעלות להן לעב וכנו .. והנלע"ד בזה יורה אתיכן במה שאמר כי י"ג נתיבין לשערין נמשכין
והיו נתיבות הקנא מתוכות סריתה וזה לעיל והנה מעם נמשכו י"ג נתיבות הקנא וכו' ונמצא כפי נ"ל
האחרת כלם כמעלות לסוף .. ואמנם בכל הויה מעלה יש להן כענין הויות אחרות לכך מורכבת מעיר
נתיבות הקנא ושם הם תורה כל הויות כמעלות לעב ובכללו כי כהקנא הם כמעלות עב כמבואר בפנים ועיין
כפנים ..

פרק ששה

אחר שביארנו בתיבות הכתר והחכמה הארך שהם קדן ראשון
לנה אשר נרמזה על האין בכלל בשם פרקים אחר קדמנו .. וגם
כתב כי אין לכן כלל מה איך נתלבשו בתיבות לעתיק בו'

נתיבות ראש הארך .. נחזור עתה לבאר ענין נתיבות של כתבעות .. והנה כבר נתבאר שם כי אמר דעתיק
נתלבש בכתר הארך אשר הוא הנעלם ראש קדמאה הארך והנה מהראשון היה שעתיק יותן לא יגלה האהגו
התירה רק בראש קדמאה שהוא הנעלם ואחר כך זו הנעלם בראש אחרת שהיא מוחא סתימאה
תבונה דהארך אמנם לא היה כך כי אם שעתיק מגלה בתוך ראשין כמה .. וטעם הדבר כי הנה אין
להיות ארוך אמנם נמשך בהם החיות מהם ראשין נעלמים ומוחא כמו שנ' בשער מ"ב וכו' ועיין
האין יקוין שוים כמה נקט כמה שנין ולכן הוכרו של הרבה ראשין להגלות בהם העתיק כמשאר אחר
נה ולכן החסד דעתיק נתלבש בנעלם והגבורה במוחא היא חכמה ואז נכלל החסד בגבורה והגבורה
החסד וקוו שוין .. גם אחר שהיסוד לעתיק עם החסד שבתוכו נתלבש במוחא דארך כנ"ל וכו'
והנה חדו לעתיר והרשעת בהקנא כמזולת שהוא תיקון י"ג של התיקון הנה' נוכר חסד בנו' כתן
וגו' בראשין לה ראשון א' והוא רבן ראשית והיא בהקנא וכו' וגם הקנא עצמה היא כמו יסוד כי לבן קרנים
שאין להם כתיבת יסוד אין להם זה .. וכן היסוד שבו נגלה בהקנא כמו שאמרה נשוא להם קנים ולכן
הוד עצמה נגוף וחתימה ונגלה שהנחמה בעטרו והחברה הולכן אחר כך כי ראש עתיק לעתיק
והנגלות בתחן ראשין לארך כמה שאמר נגלה בנתיבות נעלם וגם במוחא ובהקנא לכבה מתוחה לכת/
עבה ובסגר עוג ונמצא כי במוחא בתיבות לעתיק מתגלים בו' לנעלם כן הם מתגלים בהקנא דארך
ולא בלבד מהם בתרבות .. ולע והבן איך כתר וחכמה קלו לכך שאף הם לבר ונקנה ולכן זו החכמה
היא נעלמה כי היא נוקבא לעולם ועיין היטב בתיבות כי כולה מגולה המלבים אחיזה להם וקני מונה
נתיבות נתיבות הקנא .. והנלע"ד שאיבאר כי היא בתיבות נוקבא מעם לכן שבאריך כנו' בשער ג' אח אח

ובזה לתיקון העתיק נתלבש בגולגלתא שבתוכה הראש דארך והנה וכו'

כי כל דבוקים ממש, עשמו כנ"ל ע"ש ... ובזה יובן איך הפרק הוא רמזים נפלאים את החכמה ית' לכן לא
שרש נבראים כנז' כאחד נאמר לה קב"ה כי דהיי מוחא סתימאה ושפיר כתמר טוב היה על הדה"ק הרי כמ' כי כן
בה לכן והמרה לא שרש נחים ושרשים ונפשות כמקומה ... וכן בכל מערכת האלהות בכב ויאהן ויש לו קצה
ממך מזה ... והיות המוחא כך עולה להלחם הוא כי שרש המוחין הם שלשה חכמה ובינה ודעת שהם נ"ה יקו
והם בעולם כלות יו"ד הא"ה וא"ו הם כנ' כנל ... והנה זו הגבורה דעתיק הנגזרת יעד מוחא דאריך נק' בוצינא דקרדינותא
בכל מקום כ"ל גם החוק כי הגם הוא את ואת יהו חוזר כמו החמסים והוא גם את החוק מוכל הגבורות ... והמנס
אחד הגבורות חמשה ש' קראוה דרך השלה ... אבל שרש בוצינא דקרדינותא היא זו הגבול לעתיק הנגזר כאחי
מוחא וזו שורש לכל הגבורות כולם וזה כמ' מקורי לה רנ"ד כ' (כמה גם בא"ד הא' ע"ב) וה"ה ריבא שי רוחא דמחינותא
גם מחשבה כמו בוצינא דקרדינותא ופו' אשר נק' נעול שב' חו"ב סע"ע וכו' והוא כי אריך אמנם שהוא כי יש דמי מזוג
היה מברר עם מחשבה הנ"ל שהוא מוחא סתימאה לכ"ה כולהו הרין שבז' המלכים כבחינת מ"ן נוקבין כד לעשות מהם
בחינות פרצופין אלא כי אין בירור של מחשבה והנה בוצינא דקרדינותא שהיא הגבורה דעתיק שהם לכל הגבורות כולם
בכחה יפולה המחשבה לברר הבירורים הנז' כי כל הבירורים הם בחינת גבורות ולכן מתבררים ע"י היא בוצינא דקרדינותא ...
והמנס עכ"ן כמ"ש זו נק' בשם חו"ב ע"ש וזהו סוד בוצינא דקרדינותא שהיא המוכרת בכבה ומדה ונק' קו המדה והענין
כי החסד הוא מתפשט במוחו כל קכבה אך הגבורה שהיא דין נותנת קצבה להשפעו שלא יתפשט יותר מהראוי. אל הנובלים
ולכן בוצינא דקרדינותא איהו מדד ועביד כל תיקון משיחן הנז' כמו"ר כ' פקוה לה דע"ש והתיקונים לה פו' ובתיקונין כתיבת
יד ובזוהר פ' ואתחנן לה קבנ"ב ... והנה כל בחינות הגבורות נק' נוקבין כי הם נוקבות האם החוק ומשום נק' נוקבין נב
לסבת הנ"ל בס"ב חו"ב מ"ע כי לא ירדו האורות של המלכים למטה בבח"י רק בחינת רפ"ח נוקבין להחיות חיות המורכב
את ובם מלכים מהאורות לינתן בגבורות ויצאות מתחת וגם נר"ש כי הרפ"ח נוקבין הם השפ"ב נוקבין הנז' בכל מקום
והם אך לבד ועם שורשם שהיא הגבורות נק' שבה ... והנה כאשר זו הבוצינא בעצם מחשבה מעלה את קבה הדין מוכח עד
השבה נוקבין הנז' ושם מתבררים והמוב שבהם נתקן שם והפסולת שהם הסגים מתבררר וזה"ק לה שאין מבררים
הראויה שם לעשות מהם בחינת אח"ל ולבן זוקים וחוזר אח"כ להתברר גם מחשבה דאי תמא לגבוק זו"ן ונוקביק זכן
עת הנך להשתבה הבלית הבירור בכל הפרצופין והנשאר נעשה פסולת גמור כנז' שם כאורך בס"ב חו"ב סע"ע ע"ש
וזה נוקבין נכלין ורק לבד עיבר וברר פסולת מעט מחשבה כי המחשבה בקוצב שלם המלכים והנוקבין ושם מתבררה
מעו המחשבה ע"י היא בוצינא דקרדינותא שהיא גבול לעתיק אשר בגובה ...

כי החסד לעתיק שבעו ככך לאריך עם אור"א והגבורה דעתיק שבעו חכמה דאריך נק' בוצינא **ודע** דקרדינותא וזה
שאמרת הנזי' לה כלב כ' מבוצינא דקרדינותא נפק נפלאה כמ"ש עשק יבה לבבם ומחיק זי"ן עלמין קרמאי ומוענע
באורם לכ"ה ופו' והכהם כמוה שמורתנך עגול ברא מרקין כי אחה מתוכו הדין ושין נמשך חיותם ונתבאר כי זה
החסד לעתיק שבעו הנרך הוא אור"א לכ"א מכ"ק מכ"ק חד רוחא לגנין בעתיק ומנן שהוא יו"ד הבכב מאור
ואשבחו אור וזהו היו"ד הוא חכמה יו"ד המוח קדש אשר בקלה היה גנוז בעתיק בזה החסד ולכן כשיצא זו היו"ד מזוך
האויר ונעשה מוחא בחי' חכמה לא נעק לא מהלכים לחסד דאריך ואז כד"ל חכמה אתגניז הא' אור"א כ"ל שמאיר בו לכך
העולם ונגנזה מלמעלה עד שם ... ונם בוצינא דקרדינותא שהיא גבול דעתיק נפק נם מוכה אד נוקבין ודאי נוקבין
אתגניז בתוכה דאיתא הם סוד הגבורות הבתי' אימא הגבורות ובטיה מגבורתו דעתיק ואז הב בחינות שהוא מוחין גם כם
לבחר המלכים הגדולים לזעיר ונוקביה וכן נפיק חד נוקבא וכו' ... גם נראה עכ"ן זו הגבורה באתרה נשאר לה קולה
א' ונעשה הקנה שבאשתלת בלמות דכוי בהכה מלשבעלמין להתקין בעוזקא לכ"א בעוזקא דכל עזקין וכו' פי' תתמהמ
זה נבאה הן באורך לתקן כבוצין ושם דבין כי הקנה דאריך נתפשטה מוחו ואחסתימאה דאריך אשר בגובה נגנזה
נבלה דעתיק ונתבאר כי נבלה דעתיק לא נתגלה הכין אשר בה עד שנתפשטו כהקנה דאריך וזה ומוחי הקנה אשתכלולו
כל מוב דכוי בהכה ובאה עד הם הבחינות שיש בהכה אשר נתגלה בהקנה ואחר כי הם עצם עלמין להתקין בעוזקא

לכ״א וכו׳ הגבול העליון נק׳ שם שלמות ויו״ד חכמה ונקודה הקו החכמה משה אחת מי״ג מכילן. לאחר הנה עזקה דכ״א
והענין כי כוונת כי הגבורה נק׳ אלהים והאחוריים שמאליים המלוי ההין הוא בגי׳ שם וה׳ כוזו שם שם נמצא שם
נמצא הק׳ שם נמצא הק׳ יוד׳ שם נמצא כה׳ יוד׳ תגם ושרדים סוד השם שלשה עקימת שם ההין כסוד האחורים
הנקוד העליון מעלימים ונסתמו כשמת לאחר הנה עזקה דכ״א כנודע כי אין העליון מתלבש בתחתון אלא בסוד
אחוריים לבר ולא הפנימיות בגי׳ כה׳ א׳ פ׳ והטעם לעיל בלבתיבת מוחא נק׳ עזקא לפי שהמוחין נחלקים
לג׳ חלקים שהם חכמה ובינה ודעת הכוללת חסדים וגבורות כנ״ל פב׳ ושאר המוחין שמ״ס כ׳ ווים מרובעים וכו׳
ועושים מ׳ סתומה לםרבה המשרה הנק׳ עזקא כנז׳ בתיקון ויש תיקון ב׳ עי׳ שם ועוד תבואכם קדקד נוקב
אחרוכיר דק עזקא וה״א כעין חותם ההובע הנק׳ עזקא ״ ואמנם יש מוחין דבוק ומוחין נוקבין והמוחין דבוק
שהוא חכמה נק׳ עזקא דכ״א יען כוונה לחסד על הכל כאו״ר דכ״א. ומוחין דא״מא נק׳ עזקא רבה בסוד תוך העשר
לשמע קוק׳ והנה המוחין דאו״א הם חכמה כי הבינה ילדה בנין ולכן נק׳ עזקא דכ״א ולגיע כי זה המוחא החך
הוא המוח הראשון שבכל האצילות אשר בו הראה לנו המלבישים להקב״ה ע״י דכ״א נבורה לעתיק כנ״ל לכן נק׳ עזקא
דכולא כלומר עזקן כי כלאשר המוחין מתפשטין ונמשכין מוחי מוחא החך
ואמנם כולו הנבורה שהם שלמותן הנז׳ כאן לא הגלגל במעשר גבורה ונקודה
בהא׳ מוחא דהכי הוא שקיע ויתיב בתחנך טב כגלגלתא כנ״ל ער ש״לאן בהקנה
דחוך ושם נגלין כמו שנבאר פ׳ טו׳ בשלחות דלותא עש׳ ושם ומוחי דיקנא
אשר מוליד וכו׳ ושו הארת שלשין הם שרש כלהכין כלם ומשם נמשכין בכל
אחר המוק ומוח והדיקנא שם דכתיב נילויים כי לכן שטה דה דקנא הוא קשין ודקין
כמו שי״ת כפיא ונכבון ואמנם דיוקנא של שלשין נק׳ הוא כי המוח כלול מחסדי
וגבורה שהם ה׳ חסדים וה׳ גבורות כלא בלול מתוקא יס שם וכמו שי״ת כפתו ״

דכנה

קיבו דמיב באורח האזין דם רמז בסוף וחכמה דה סבי מחא די״א לבלה שי ואחר חכמות נם כלת רמז מוטב כנוב תיקונא לעתיקא קדישא חכמאן תיקונא חד כלא דכלה תיקון והיא חכמה עלאה סתימאה כלא דכלא שאר

פרק שביעי

נמצא שלבאר ז׳ תיקוני די״א וככר נתבאר תיקון קדמאין שהם גלגלתא ומוחא כנז׳ התיקון הג׳ הוא קרומא דאוירא דחופיא ומעים כי אוליכן בה שיבול שעור האוירא דבגו גלגלתא

לבאר לכך הא׳ קרומא כתוחא סבי׳ מוחא חך עפ׳ הוא סרים כי הומענו האור ויבלה הוא מוחא לקבלו מטב
אם היה תמוח וכניך הא׳ קרומא מתלבש הדבר לעתיק כי הקדום המוכב הוא התנין הרקיע שהוא כבר זוק
הרקיע המבדיל בין מים למים שהם חסד ונבורה לעתיק המתלבשים בגלגלתא ומוחא והדבר הנרמז
בין שניהם ומבדילם ומעריכם כנ״ל כי הדבר הוא לשבסם כנודע והוא התנין הרקיע דכתיב כעין לכמות
כועא שתים כי הענק שהוא סוד זה הקרום כמו הרקיע והחסד והנבורה הם כלתנין כ׳ יוד׳ן כשני בזה קו׳
ונמצא שלשתם בזה א׳ שעליו נאמר יהי רקיע ויהי מבדיל בין מים למים שהם כ׳ יוד׳ן עלאה ודכאך
עלפי שמסתר הקדם שהוא הדבר כותב על החסד ונם הוא עתה הדעת הגניז באוירא לכן נק׳ קרומא דאוירא ולא
קרומא דמוחא כנ״ל פב׳ ולפי שבאויר מתלבש הדעת לעתיק שאינו מוכלל הז׳ תחתונות לעתיק לא נאמר
שלשם לכן לא נז׳ רק ז׳ תיקונן די״א ולא חשבו א׳ תיקון די״א כי אין האוירא נכנס בסוד שלשם כי הוא נעלם

תיקון הד׳

תיקון שעור נבי׳ קלין בשערותא ״ לפי כי הנקם והקול בכל מקום יש להם ב׳ בחינות א׳ הוא ראשי פרקי קולין שהם למעלה מן היסוד וב׳ הוא הנקם שנוקבים למטה מן היסוד ונולד זה יש להם בחינת פנימית

שהיא נבורה מן היסוד והם פרקים מוכרים וה״א הקין מעי ללכורה שם מתגבל הנודע ונעשם נמשך
למטה מהם היסוד ובן הוא נב׳ כנקם והוד של הנקבה ״ והנה בכן תיקון אי דה שא ואיכון דקן אתון

והכן שי״ען

והדקן ע״ב ומלא עודר בעגם כי לחוטם (ונדיח / קיח) מן האזנים והשערות מן העינים והוא הבחינה האחד לעתיק הנקרא בעולם/
והנצח והוד בדקן אודנין והדין ע״ב שהם שתי בחינות הנצח והוד כנז׳ וזה הטעם שנקראים הנצח והוד בחינת
עינים ·· האמנם להיות האזנים לעתיקא מקום נגוה מאד כי הם דקן כי עין הסתומים לא שלטו בהם יד ולא נגעה בשום
מקום לא בספירה דבינעורה ולא בשתי האדרות וכבר הודע מאלה קדמון כי האזן של נגוה מאחר הבחינות שלמעלה
מוחות כי היא בחינה נאחד כנז׳ שם בא״א חב״ע ·· וזהו טעם אחמו נוקין למן כולו ·· ואמנם במקום בחינת
האזנים נז׳ השערות דרישא היוצאות מעבר האזנים ומשם שם ומשם מתפשטים ולבני בני לאתעברא שערא מעגלא
אודנין כנז׳ באדרא נשא דף קל״ח ב׳ ובתיקון ע׳ דף קכ״ח א׳ וטעם הדבר שלא יתאחזו הדינין באודנין באחר מאחד
ויתחזק בהם כשהם ·· וכבר ידעת כי נצח והוד הם עבר מעורבת אשר לכן מתגלים בהם הדינין כנז׳ בכ״מ לגו
א׳ כסוד ועדי נחל ולכן מהם יוצאין השערות שהם חוזק הדינין מלשון אשר בשערך יושבו ולכן גם שערה כמבואר
בפ׳ מעולות מים דבים ובו׳ שהם גבורות מנצפך ונמצא כי כל בחינת הדינין הם שערה וכלם הם מנצח והוד שהם
הגבורה הדר הדינין בנל והעולם כסוד אור חוזר שהם סוד הגבורה פונין בנתקוממות והם נ״ב דין לאחך נעולם
ואורה ומשחא ותרעתי בכלן ונפקי מבלגו נחוורי ונת נמין ונת קוני לקנא ולבו מבחינת נצח והוד הנז׳ שם
שפי תעלומת בהנ נ״ב דין אחרג שמי הין יען מתערבין עם אורות נ״ב דין ונפקי כחדא כי הרי אתע שהכל הם מבחינת
נצח והוד כנז׳ עפן היו נחוורי הם מאורות של נעולם נ״ב והנ נמין מאורת והנ קוני הקנא מתמוחה כי נם מנע
הראשים יצאין אורות הנז׳ נ״ב ·· והנה נצח והוד נק׳ ווי העמודים שהם יכין ובועז דין דבין כלתות הדקן ווין ונם
כי הרי נצח והוד מן הדקן שהוא אורה נחקו ונעשו שם בתעוון שהם השערות אשר הם למותוין ולכן שערות הראש
נפקי מתרתא לעילא כלתותוין כי הם עוברים לדרך קרומא לאוירא שהוא הדקן ויצאין לחוץ ונעשין ווין כמותו והם אור
חוזר כי הם גבורות ושו הם סוד נ״ב זעין לשער דרישא הנז׳ באדרא וכמ״ש ובו׳ יתאחדו עינים ונע״ש ·· וכבר ידעת כי נצח
כלול בחסד שהוא קו ימין והוד כלול בגבורה ולכן נצח והוד שו הם פתוחים בנעולם ומוחא שבהם חסד וגבורה לעתיק ועמיה
בתון ותגלמין נפקי לדך הקוח קרומא שהוא הדקן ויצאין מושם הנצח והוד כבחינת ווין וזהו הסוד שנק׳ השערות בתיקון
הם קנ״ב ב׳ ווין כמ״ש ובו׳ כמו שיעורא לאחד ·· ונלח״ם כי שו השערות הם סוד זקן הכתר לעל הדקן כי עין לעתיק
כמה — כדרושים בזוה״ק עלפסוק והוד כי לעתיקין נעשה הזקן לזעיר בכ״ל לאחך ונע״ש בא״א ח׳ ב׳ וזהו סוד ושל
התולכים ובו׳ כי כבר כולנו כי השערות מבי הרי המולכים והנבורות הם יצאו
מן זקן כי יסוד שלא הנה הדר נוים ולכך נקי השערות אלו יצא האור של התולכים שלמטה מתהדך להחזרה כי האור
יתאחדין בהם של זה ונע״ש ·· מה שמועע בבאהו מתעטף בר שנקי השער כלל בא״א חב״ע כי השערות הם
הנה יתקיימון בל שערות נז׳ באדרא התיקון האמצעי להחזרות המולכים ואז ע״י שערות אלו היו בהם כח לקבל האור ולא קודם
רנצח והם מוצא · אורות להחזרות מוצאות · לכן דק עד זה התיקון תהביעי לרישא לאחך אשר תמועל יצאו השערות בכנ׳ ואז
מנים · פה · ועין · שעבן שנקראו תיקון/ היו בהם כח לקבל האור ·· והנה לבני מולך הוא תיקון הראשון · מולך תיקון הב׳ ·
לא כרב בהם תיקונם שקראו שלם כנז׳ הוכן לבאר ישרא׳ ישרא׳ תיקון השלישי ישרא׳ הוא סוד הדק׳ · כני ישראשים כה כני
באחר ·· אורה דבא דף קל״ח ·· קוס כנ׳ להיות קלה הדק׳ בטתע והוא תיקון ד׳ כי עלוה התיקון הד׳ לא יכלו המולכים
קום לבנים ·· לקבל אור העליון והרי נת׳ תיקון הד׳ ותיקון החמישי שהם ב׳ בחינות
נצח והוד ח׳ האזנים הסתומים בסוד הדקן כי עי׳ אשר לבר לא נז׳ רק בחינת השערות היוצאין מהם אשר בכלל תיקון זה
אחד בספרא דצניעותא איתן עמוד נקי הג״ן בתיקונא · ובחינת שנית הם דקן ע״ב ובכלל אחד אתנחא נקי לה
לא נזים ונזיר דקרא שהם בחינת נצח הוד הנעלם כמו העינים שהם עלם והם בחינת נ״ב שהם חיצונים ואינם
מגולים והם לחוטם מן היסוד הנגוון כמלה כמו שנבאר ·· **תיקון הה׳** הוא רעוא
דרעוין אתגליא בצלותא לתתאי הוא מוצא לאחך ובו׳ אתגלין יסוד
לעתיק והנה בחינת נצח והוד העליונה שהם דקן אודנין שיען כי עין לבחות מני הו׳ שלפי האמת הוא יסוד לעתיק

הנגון במלכות ולכן נס במלכות יש כוונה הדין הנמשך בו מהמלכות והדור הנז' וזש"ה מ"ש בזהר נשא דף קל"ו ובקוין
דף רכ"ג ע"א כי מלכות ונכללת בלא חד באהרן דאמרן ר"ל כי אות ה' דמלכות נכללת בב' בבחי' יען הם אותיות דאבוה
בשלמה ביוס פי' כן דרך הצדקה והנה נס הם ממוזגים גבורה עם יסוד אשר הם מחוברים עם המלכות והוו כלא חד
כי נגלו שם הדין והגבורות כנודע כי דרך היסוד יוצאין החסדים והגבורות לא שבאחך אמנם הדין נכפין בחסדים
ואיכה מתגלים כי החסד נעבר בהם כי בחול ד' צירת החסד נעזז בזמן אמת יסוד בגו' בזהר נשא דף קל"ב א'
וזהו סוד החסד דעת"ק הנגון בגלגלת דא"א ובחכמה נחית ואתפשט ביסוד לעת"ק אשר במלכות דאחך כמו אור
זרוע לצדיק וזש"ה בזהר האזינו מלכות דאתגלי בעת"ק רישא דכון אקרי להאי רישא עלאה דאמרים עילא דלא
אתידע כמ"ש חד גוונא בפי' מה יאה לאתגלייא במלכות וכו' והוא רישא וכו' ואתפשט ביה **דמות** עיין סם כי
חד נהורא דאקרי דכון וכו' אקרי מתנוצץ בפי' כי עת"ק ימין נגלית היסוד שבו נקרא חד ענין המנולק
גוונא יאה כמו ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה בפי' מה כי החסדים שבו נוצצין לגופיה בין הצדיק לגוונות והדם
לבסם הגבורות והמתיק ·· וזה היסוד אתגלייא ואתכליל במלכות לעת"ק שהוא האחך ·· ולכן קולו קבוע לגוונין:
והנה נק' מלכה בדכון פי' אתפשט ביה חד נהורא דאקרי דכון ובהורא הוא אור שהוא החסד ונק' דכון כמו נוצר חסד
אור דכון שהוא החסד הנגון ונגור בהארת היסוד וע"ש צירת חסד זו המתגלית ביסוד לעת"ק הנגנוז במלכות דאחך
נק' מלכה דדכון והנה כל שאר החסדים נק' דכון וזה העלון שבכולם נק' דעוא דרעוין ר"ל דכון שכל שאר פרצופים נאחזים
בזה ונגלים בו ·· ואמנם במלכות לזעיר שם נגלה הדין שנמשכו בו מן הנצח והדור כנז' כי נס שם קנה לאחך
והאוא הם בתוכחן ה' ה' והיסוד נגנז במלכות ה' ה' ושם נזמנו תגלו הדין וכמ"ש בזהר נשא דף קל"ו א' והנה כד
אתגלייא האי מלכות ... כל ... ונגלות בהנך אתפשט וכו' נס כלם קבע א' קאמר
לאתפשטא לעת"ק נהרין מיניה ר' מאה בתי דינין כד אתגלייא האי עיר דכון ר"ל ש"ים בו ה' כתי דינין לא שהם מאיהם
והדין לבי שעת דכון שהוא צירת החסד ליסוד לעת"ק אתגלייא התם ·· ואמנם היותם ה' דינין יען כי שם סוד
הדעת דאחך בתוך כבשים וכו הגבורות שהם שם הוי"ה א' וכל אות מהם קי"ח כלולה מה' הם ה' כתי דינין והבן זה
ונמצא יסוד עת"ק נק' לעת דאחך ולעת דאחך נק' מלכות ה' ה' ··

תיקון הד'

הוא יובן

נק' להרבשקא והוא מזכיר לאחך וכך מתנוצץ התלבות לעת"ק
וזש"ה בזהר האזינו דף רפ"ט א' וכהאי כוקבא לחוטמא דבורשקא הה"ד וכו' כי התלבות נק' ולכן נכלל
מיניה ... לייתא ב' לנקבה שהיא כחינת התלבות ולכן קאמר הרס להנה בחוטמא כלם לכתיב עלה עשן
באפו כי עיקר הדין מתגלים בתלבות שהיא נקבה וכלה דינין ·· ונודע כי התלבות נק' זהבלה והר וזש"ה הרס
והכם שנה והבלתי אחטם לך כי ... העת"ק נתגלית בחוטם דאחך ··

פרק שמיני

אחר שנגלה בצדיקים שעברו ענין הגלגלת ביסוד דאחך אמנם והם
נגלגלה ... ונוטה ואיך יתכלל בכוונת מהם נקבה בחינות
שהם נקודות בכל צד והנה כבר ... מהם יש לאותיות נמשכו
ג"כ אותיות בכל רישא מהם והכוונה הם י"ג שהוא הרישא בעצמה שיש בה קו"ך א' הגלגלת ... והגבורות שיצאו ממנה
והנה והאי עשן כ"ג בחינות שנמשכו בכל רישא הנקרא ... מה אור האחרים בתוך ·· ואמנם היות י"ג הם כי
כיון שנעלם אין כל ... של העלון מתלבשין כל ... שלה בכוונות של העלון לכן ... והאחורים
מעולות ונמצא כי הז' ... מתלבשות בכל ... והנה הנקודות ... יאירו ... ואמ
... יהיה ... ... שאר בו ... ... ולכן צריך שיהיו בכתרין ...
כל ... האחרים מן הנקודות של העלון והרי הם י"ג ולכן ... בכינת ... דאחך ... ואמ
... שאין בו י"ג בחינות ... כולו ·· ועוד יש בה ח' ב'

והנה נבאר עתה הדין השני בעיקרם שהם גלגלים ומשוחות כי הם כדור ותכונתם לאחד משני מצוהה ·· ונאמר כי הרא
שבארנו את תנועות המצבים יש לה ניצוצות ·· והמשנה מנוחת היא מורה בעצמה כי הגלגלים הקנה כמו שנבאר בפ"א ·· אך
הגלגלים הוא מושפע בראש עצמות כי הגלגל הוא למוט מקיף הסובב כל הראש והפנים ועל הדרך ונין אשר
בהם הם מקיפים גלגלים אך המשוחה שהיא היתה הגלגלים וגם שהיא פני מניע עומדת בתוכה אינה מושלת את
המקיפה במקום הגלגל שהוא הראש והפנים בחינת הסובב ומקיפים את המשוחה ללא אתמנם היא מושלת את
בתמונה לתנועת מן מקום הגלגל כמו שעולה היוצאין מתמונה לחוץ כמקיפי הקנה כמו שי' פ"א ·· ועיין סוף
פ' ונפ"ב ענין וזהו נק' כי כלה מזלו הב' נתלה לם פנימיות וים מקיפות ועם מה חוגים לא שנב' נתלות
בבחינות מקיפין כי היום הם עצמן נתלות לגבי לבושי הכל ·· וזה נתלה כי בכך שיהיו מקיפי גלגלים
ולא הם גלגלים ·· כרך ·· הכן אורן חכמה ובינה ·· הכן עיין חסד וגבורה ·· תפארת הכן ·· כי הוא התוך
והמרכז ·· הכן אשון נצח והוד ובתוש כטרבי הקוה לשפעם בפוד ועוד כחל כבר/פ' בו דבלב ק' ואמר כי
יוסף הוא הנקב עלבב התנים לשמשון בכאי ימיתם מולדי היא וכו' לשון יסוד כמו הלשון ·· סח מלכות ·· וה
הם מקיפין כבר ימא שי"ש כבר דלהלך שהיא גלגלים ·· ועוד ישב' אתהם לגלגלים פ"ג בכל וגם מלכות
לבד ועוד הכן לגויים הכן הבוחן הלשון הר' הם יג לגלגלים ·· וגל היים כי אול הכן הפנימי הם בחינות
הפנימיות שבנצח והוד בכל כמה ולבן נתוס לכהם והם כן החוטם והלשון שהם פ"ב יסוד במלכות והכן הפנימי
מן פ"ב הב' הקוים ופנימיים הכן אשון בחינת הפתח נה שבפה בכל ·· והנה אותם שלשה כבלי-
באורן פ' ז' הקוים היא הם בלחור משד בהם מתלבשין ז' התמונות לשבעה הענין הוא כי שלו היו הם
בחינות הכבר דהוריך עצמו שהוא גלגלים היו שיש בה עשר ספירות בנוגע ועוד נ"ע יהם לבש
בכל שיהיו יג האמנם עניין בעצמו אין מתלבש בכלא יתנים כי הם ספירות יהיו משם אותם
מתלבש בבחינות היופי שקריות מבלן וגם כי הוא צריך נ"ב להאיר בתוחת לארך ולבן אבלן יהיו כלשו הקוים
נחשבין לאור אחר שלא יהיו רק שש הקוים לגלגלים וא' המשוחה סר מאלה וזה הכן לפי שבאריך שהוא

עמק

כל אבר הנתלבשין זה לפי שבאריך אין כלו אריך הכן אורן אלו וכו' אין ימאמר ולפי שבאריך שהוא כלו ימינא אין באור אריך וכו' והראשון כל עיקר·

דהאי אין הכן אורן שלו נחשבין לגבי בחינות רק לאורך את בפמוג באורך ליה ימתני
כי יש שנושא בהם כולם ימינא ·· וכן ב' העינים נחשבין לעין א' במוג באורך
נשאה רק קבעה ב' ועכ"ל הכן עיינין אינון ואתחזרו לחד והענין כי כמוך -
הפנימי הם שבכל בחינה יחשבו לאבי אזנים ולאבי עינים בכל וכיוצא אך
בעוד הגלגלים כל הראש באשר היא אין הב' אזנים או הב' עינים או הב' נוקבין
להתערב נחשבין רק לא' וזהו הטעם שאמר תק' הספרא דצניעותא אזנוש תקיפין
ולא קאמר אזנין תקיפין כי אין שם רק חד עינא וכן נוקבא דחוטמא ולא קאמר נוקבין בלשון רבים ·· וזה פלוני ·
עתיקא קדישא נקט שלם באורייתא שהיא רישא דגלגלתא דאריך ·· וגם שם עתיקא היא מכוסה ונעלם מאחר
ני הקרומא ויבד ואתפשטו בתחתית דאריך בכל מקום והנה התם ישלח יום התנועות במכוסה ובתוה ז"ל
בהחתכה בראשית ולכן הכן אשון ולשון נם הם נתלבשים כמה אשר שם נעלם הזוהר ·· ואחר נעלם עתיקא ··
ובוסה בתוחתו סני עלאה ·· והתם בגרועות התורה ונצח והוד במכון אורן והכן עיינין ·· ויסוד במלכות ··
ומלכות בתוכמותא ·· עם הכן לגויים הכן הבוחן דפי שי בגלגלת כי הגבורה והפנים עם החוטם היא ספוג
אין עוד אך לא נשלח הגבורה והפנים עם החוטם ובסוד שנבאר ·· אבל הדבר שהב' התמונות לשבעה ונבד
שם שלא נתלבשו בז' הקוים כי שם לכן כללות אך לכן התמונות הם נמשכין באורך אחד כי הגלגלים
לא יהיו הקוים לחוה בכל והרי נתבארו ז' הקוים גלגלים ונקבי ז' הקוים משוחה הם ז' הקוים הקנה
ונבאר בפ"א וגם ז' הכן הנ' לשבעה נתלבשו ואח"כ בהם בכל כו' לא שלא קבלו מהם ·· ואמנם עוד
נבאר בבחינות אחרות שיש בגלגלים עצמה אשר שלו הם סוד ז' אותיות שיש בב' הויות שיש בב' בחינות

דהאי גלגלתא דכל כפת · ובין יג' תיקוני מונחת שיש במוחא עצמו וולק יג' תיקוני דיקנא הנמשכים נגד מטה שאחרים חולק לו ·· עם בחירת יש יג' מחהים לבד ·· והנה נמצא כי ג' בחינות יג' שיש בג' רישין שין לחויך שהם גלגלתא ותויא ומוחא ובנגדם נמצאו בחודה נשוח נ' בחינות של יג' ·· ושלהם כי כתר קבה עכ' אמר האי גלגלתא חוורא דליכא אנהיר לתליסר עיבר וכו' ·· ולה קבלו עמ' אמר יג' נימין לשערא קמי מוקי סערה ומוקי סערה לגלגלתא וכו' ·· -

דמוח

ובאדרא האזינו לפ רפח עכ' אמר כגון דהאי חכמתא סתימאה דביה מתפלגים ג' זמנין לתרבע תרבע ועוד עדיקא כליל לון וכו' ·· והנה זה תבין כי מגלגלתא יצאו יג' תיקונין חוורין הנז' באדרא נשא דף קכח עכ' ולכן נק' בחינת הגלגלתא רישא חוורא עכ' הנה יג' ארחין חוורין דביה מתנויים כל שער · ונזכור זה כי רישא חוורא עלגלגלתא דאריך נאמר ·· ומחוורא יצאו יג' תיקונין שהם יג' נימין אחרנין לשער הנז' לפ קכב עכ' ·· ומהמוחא יצאו יג' תיקונין אחרים וגם במוחא עצמו הנחלק נגד לתרבע תרבע כנז' באדרא האזינו לפ רפח עכ' ·· ונעתק כתבנו וכו' ובאדר הזלג שנו של הג' בחינות יג' הגלגלתא הנז' וכתקים שאחב נבאר שנן יג' תיקוני דיקנא הנמשכים מן מוחא סתימאה ··

פרק תשיעי

ונבאר עתה שנן יג' ארחין חוורין דאתגליו בגוון רישא קדמאה גלגלתא דאריך ·· והנה מי חוורין כל כי הנה בגלגלתא שסערה והשערות הם מעוינים סוטים או אחורים ואחורים או לבנים אמנם עוד הגלגלתא עצמו אשר כל בומוחין השערה בוק חלק בגוי כלבן שיער והוא לבן הנמות דניר הלבן שבוכבים ורושמים עליו האותיות שחורות כלו ונאחר לבנונית הניר בין כל אות ואות והדבר כה ה"א חשם אותמה ענ' חשם חוורא וכן בגלגלתא הזו השערה הם האותיות והעור של הגלגלתא הוא הלבנונית שלהניר ולכן נק' האי גלגלתא בחינת המקום הלבני רישא חוורא כמו שנה' עוד כבה כי גלגלתי גלגלתא חוורא לאריך ה"א הנקודות סתם כזוהר רישא חוורא ·· והנה אותו הלבנונית נעשה כמין צור לרבים ואורחין ונתיבות המפסיקין בין השערה כי בין שהשערה הם עשוין בתלתלות יג' נימין לשער כן יהיה מספר הנתיבות והאורחין המפסיקין שלבחינות הלבנונית ואלו האורחין הם עד' הדרך אורחא לחוד בגלגלתא לשער כנז' באדרא נשא לפ קכט עכ' והענין כי הדרך אורחא לגלגלתא לשער ה"א כללו ה"ג אורחין והוא ארחא חדא לגו תליג' אורחין אחרנין כנז' דמוח שם אמנם של יג' ארחין הם סובבים הגלגלתא מעבר לעברו ארחא שיש באמצע הגלגלתא בימינא ·· וזה סדר התחלקותם כי הלא עוד הגלגלתא ה"א מתחלקת לג' חלקים כלומר התחלקות שיש בפנים מרוח שהם ער לח"ים א' מימין וא' משמאל ואחד האמצעי באחור הרי הם ג' בחינות והם מתכונות לד' צדדים רק ללא כמו שנבאר בחות העין ·· ונמצא סדר התחלקותם הם ד' ארחין נמשכין לדרך לחי הימין מזוזות כנגדו למטה בגלגלתא באורו הדר שלחי הימין ·· וד' ארחין אחרנין בגלגלתא בצד שמאלו ·· וד' ארחין אחרנין בגלגלתא בצד העורף באחורי הראש ·· הרי הם יב' ארחין ועם שם באדרא לפ קכח כ' נצחין לתרבע עיבר בסטר חד וכו' ·· ויש עוד חד ארחא חוורא לעילא בראשא דגלגלתא דכוללת תרבע ועמודים יג' ארחין חוורין ולע כי הם ארחין הנמשכין בגלגלתא בנגד הפנים ד' כנגד לחי הימין וד' כנגד לחי השמאל ונמצא כי מקום הגלגלתא אשר כנגד הפנים הוא מפסיק בינים ונמצאו ד' ארחין מעבר ימין שכנגד הפנים וד' ארחין

מכנגד שמאל הקוטב·· ונמצאו ג׳ מראין כנגד הכוכב וד׳ מראות לבד כנגד המאור·· והנה הדרך של הי״ג מראין חוזר יוצא -
המאור שלא נתלבש ויצא מהנאה לחוץ ומזיר לדך הנבו מראין כסוד המוטבע המאור כה שיוכלו לקבלו·· ובכר נקבל גוני ל
כוכבים הרבה מאד. ג׳ שהם כנגד נ׳ הויות שיצאו בנולד ולכן נש״ו נרמזו גם בג׳ בחינות ד׳ מראין לדך ימין כנגד ד׳ אותיות
הוי״ה א׳ וד׳ מראין בשמאל הראש כנגד ד׳ אותיות הוי״ה אחרת בשני צדי הכוכב וד׳ מראין אחרי הראש כנגד ד׳ אותיות
הוי״ה אחרת·· ובנולד בלן הם מורח חדה כנולד בולן נחי הבה י״ב מראין ועמהו הרי י״ג. ודע כי של המראין הם נ״ב בחינות
נ׳ הויות נ״ב עד שנחלקים בנולד עצמות ומילוי הוי״ן·· גם יש סיבה אחרת למה הין י״ג מראין והוא כי עיקר שהם הם מן
הנצח והוד ונודע כי הם בחינת וי״ן וי׳ הנשתוים בכל צבא ואז כמו לומר כני׳ י״ג ולכן בנולד יצאו י״ג מראין חוורין··
וכי אור זה כמוה שני לבנין כי נצח והוד לשוק אח לבשו כמו תיקוני ויצא לחוץ יען יש להם ב׳ ב׳ בחינות והם מורין
ווי״ן ושם הוא תיקוס חלק כלבי שעתה ונולד המאור כסוד אור אחר מורגש שילה ואז בנולד הוא מושג בקדמות לאו׳ ב
המטבע אז המות כי עולם השעה מתעורר מוחא נקבו ובעברם לדך קדמות לאו׳ כמ שהוא הרב הנך נ׳ בכל מן
לי והם עוברים לדך שם נעשו בנר ע״י שהם השעה בורר וי״ן ואז נמצאת כי יש ב׳ בחינות של המראות הבאות מ׳ בניתם
שבוט יצאין כמנהגם על הנוטה של הקומה ושהיין אז לא הין כלבה וי״ן שהם השעה רק מורות לבנים ומורים -
ואחר עוברים לדך קדמותה נעשו וי״ן שהם השעה ולכן כנגד שתי בחינות של נחשבו של הב בחינות שהם י״ג מראות
וי״ג בחינות השעה המראות מן התיקוס הלק והשעה יצאו מן הקדוש והבל מבחינת אור חוזר לנצח הוד בנה׳ ונמצא
כי בין שתיהם וי״ן שבל ואז כמו לומר שהוא כני׳ י״ג לבן בין השעה ובין המראות בין י״ג והנה כיון שלהם הם ל׳
בחינות שהם כ׳ אזנים וב׳ עינים לכן נרמזו ולמספר ל׳ תיקונין והנה זה בין בשעה בין במראות·· ודע כאשר
נאות לם קבת ע״ב ארבע מוחא של עליון אחר שבע מורח לנולד וכו׳ לא אי״ד לא במורם הד׳ אותיון
לבד לאי בהאור בנולד שמורם נקשטו ה׳ של עליון וגם הי״א נחשבת מחמתו ומה שבין ער השם
לגם ושם מספר תנים שהוא עד עיבורה הלבה האריך ונבה שהוא המוח הרב לאריך·· גם העניין הוא כי הרי יש
הוי״ה א׳ כבל הד׳ אותיון לאחור כי יצא ואחז וזו הוי״ה הוא במילוי יוד״ן לע״ב ונמצא כי יש בה ד׳ יודי״ן וכל א׳ כבלם מעשר
ועשר מעשר הם ארבע מאות ונודע כי המשכן כלמה שהוא כנגד העליון הוא יוד גדול ולכן כאריך אפין של הב׳ הם
ה׳ של עליון·· המוחא הדקים המוקבים ומקבלים לגם זו והאחרת מיכם יונקים כולה כאשר היא ולכן כדרך
שלהם מורכנעין ואיכם רק ה׳ עליון ואינן ה׳ של פס כי אין חשבון של פס של אריך עצמו וזה ותוכיחן להאי מורח
יורין צרי״א לעולמות האי ה׳ עליון כי המורח נעשה היא ה׳ של עליון אך הנחבן הלה אינו רק ה׳ עליון לבד כי
באריך הם ש״פים ובאות הם מאות וזה בעולמות האי כי שם הם מאות בבינה הנך עולמות האי וכבר ידעת כי טבעך
מושטרא דאימא והאי נולדה היא בינה המוקפת את החכמה שהוא המוחא פרשתא עוזה כרבלא לא הדין
לגולגל״ת בעולמות האי שהוא הבינה·· וזה הדר ה׳ שקל כסף עובר לסוחר כי הין ארבע מאות שיבה הנה׳
שהם ד׳ יודין שבהוי״ה לאחור הראש וגם הם מספר כי הוי״ה זו היא דע״ב היוד״ן ואח״כ בני ע״ב והכסף הוא כחסד ולכן
היה שקל כסף ולא זהב·· וגם כי הם בחינת המורות שהוא לבחינות הראש לבן כספך ואינן בחינות שעה הם שהם
שחורות אח לא המות·· ואחרים היותה עגלים הוא נ״ב בנה׳ כי שקל בנו׳
ה׳ל הב׳ הם הד׳ יוד״ן והב׳ הם השם בעצמו פשוט שהוא בני׳ כו וד׳ אותיות
הרי ל׳ ולהיות כי אין בשם רק היוד לאשונה לבד כי שאר הב׳ יודין באים בסוד
קומשט המילוי ולבן הרבה לחשבון מורגש לעילם בחדין בכל בשע״ב חב׳
פעם כי המילוי נבוע מורכשו ולכן הרבה ל׳ השקל שהם הב׳ יודין של
המילוי כלא׳ כולה מעשר הרי ש׳ ואח״כ היוד עצמו הראשון של
שורש ההוי״ה כולה מ׳ הרי ק׳ השקל ואח״כ בשאר השם בעצמו שהוא
כו וד׳ אותיות הרי שקל והבן זה·· ונודע כי בהמשך הד׳ מראין חוזר

בפנת בלם שטבע מוזר נ״פ שלשה
נוזן אשל והנה בלשטה
אא בין ד״ש בין לה קנה פלגו חוורי כולה
פנו׳ באהרח דבה לה קלא ב׳ ולכן כלנוגל
שתוך שמורי בה שחורת מן אהרח
א״ינו קתי של השעה אא שא עומר שלבנונה
הראש שהוא הוא לבן חבל שעה שיך באחד
שניים·· אימתי מלבה בסוג השעה
ואחר שבהם מתעורר מוחא ובעברם

צמח במחזורי קטן לבב גוף גמולה

לפרט אחרי ר״ת עד ר״ת לאיזו מן מחזורי שנותיהם הל׳ נ״מ לשנה כי קי״ג נ״מ לשנה

והחכם מבאר ענין שנים כ״ח עד ר״ת כבר כנגד ראשון דבר לפי קבוע וכו׳ כי כשם אלה ומה זה תוספת לגמר החזק ולמשך ולסוף כי ארבע כי תכנית המחזורים והנימין עכשיו משנים עד ר״ת כנגד ע״ד ודרך ממנו עד ראש זה נם כשם השנה אחר ור״ת שלשים שנים ומחזורים משנים על כל פרים אשר עם הדעת שמשנתנו יוכל זה תם כן בתוספות זה התוכן כל שתשעים עד ר״ת לזה

ובכלם לפי קביעות הדבר סמוך לטבע כה חמל לעניין יצאו לבנות כנגד כבר כפי אלה על עניין לדרך קודם לתחבולה כ׳ כל מחזור מורה לא כנגד כן לא וכו׳ ועיין גם קלנדים לא כל מחזור מורה לא קיים מחזור לפיהם

במולדים נ״ב על המחלוקת קי״ג מחזורים ומולד שמחזורי ר״ת במשפטי ל׳ נ״מ לשנה ור״ת מחזורים גם הם שלמים הם כנגד סוף המולד כי קבע הוא שמשתנה מתוכנים ובמולדים קטנים שהם מלבנות המחזורים ולכן דינם כמולד שם וזה ויסם סוף בתחלתו והבן זה ‥ וזה עובר למולד בתוך ענין כפור במולד ולד ומולדת ק״מ נלקחת לסחרה למולד ולדך בה עובר בשבת לתשלום וזהו עובר למולד והבן זה ‥ ונאמר כי מחזורי על כבוד ולד ומולד במולד

כשמש כבד הקטנים ולפי עיקר מה שיאמר אחר כמו ר״ת כן הוא אחרית אחרת קם לאחר כפי המולד לשנה לאחר כנגד באמצע נשאר לפי קבע א׳ וקלי א׳ וזה לבד משך בתחלת לר״ת לתשרי כאשר אחרית אחרת הלוך בתחלת לשנה לתשרי נ״ב ואין לו יותר כ״ה מחזורי הנז׳ לך מע״ג נ״מ לשנה מוכר לאחרת ר״ת לאחר כנגד כבר שאחר זה אך הלהלים יצאו נביעו לשון מוכר למחזורי המשפטים אחרת ר״ת לאחר

ועתה הדבר כי השנה הם וזין לפי נותרים עם עוצם לדך הקדימות שהוא מוקדם לתשרי כ״ה ומ׳ כמו ולכן מספר עין לתשרי אך המחזורי הם מוכת והנה עכשיו שהם הקטנים והאחרים בתקופות שאין עם שנה ולכן הלקים שהם מוסף יוגים מתחלפי לכבד והוא שעשויה סוף והבן זה ‥ וזה באחרת נשאר לה קבע ט״ב ומוכר למולד כעיקר עולה לבנות לאחרון לבד הכל שראשי במולד ט״ו וכו׳ והוא זה המולדים לאחר ‥ ונאמר כי לבנות מבחינת א׳ השנה גדולים ומשולשים מן המחזור וכבחינה אחרת הוא להפך החכם אומר שהוא עיקר יותר מהלוח אחת המולדים כנגד נ״ב מאחרים קי״ג מחזורי בתשרי כי הם מחזורי המשפטים לדך טעם לאחרון על הקדמת תשרי והנחם נגשו לתשרי כ״ע קדמו הקדמת כמו שי״ג בתקופות ומולד מחזורי לאחרי ששבתן עלה מה לתשרי ומאחרים בשנה מוסף לתשלום ולא בהקדמת חשבון אחר שהאחרים כשי״ג נמשכת אחר האחרת נ״ב ויאמר לחזן ומשלמות לו י״ג קדים לי קדמת לתשרי כי עוברת וכוונת המולדים מאחרת ולא יקדם ועוכב אחר על הקביעה הלו נ״ב להשלים לו י״ג קדמת הקדמת כמו שי״ג במקומו ‥

פרק עשירי

ר״ת הנזכרת היא אחרת לבנות מתוכה יצאו י״ג נ״מ לשנה כנגד באחרת נשאר לה קבע ט״ו י״ג נ״מ לשנה ק״מ מולדי משפט וכו׳ ואלו הם זולת אחר שנה אחרים שבראש יותר וקבים מהם שהם שלמים וכו׳ כנגד לה קבע ט״ב ‥ והנה המחלוקת הוא עד המחלוקת קי״ג מחזורי ל׳ לבד משער וכו׳ נ״מ כל הקבועים ומולדת שלשנה הם י״ג אך השנה הם שלמים וכו׳ כנגד ואם לה קבע ט״ב האחת בתחלת לר״ת ראשון שלם שלמים דבוק וכו׳ ואמר כי הרי כנגד קבע א׳ אחרי והאחת ככל מוסף ונ״מ חזקה מעשית לתקופת התוכן מתמונת סבירות הרי כי שלו הנ״מ נבחר מתמונת סבירות שהוא הראש הב׳ ולא מאורת מבוא הראש הב׳ ‥ נ״ל כי כוונת אין המחלוקת לנבחר מתמונת סבירות נ״ב לחן ‥ והתמונה האחרת מעידה לתמונת סבירות בכל כפה וקי״ג נ״מ לשנה לא נבחר שלא מראשית הניחנה הנב׳ אחרים שלא שבכשלות המולדות מתמונת סבירות ומוכח לדך האחרון המעיד שלו בהרבה שמתעלם המולדות יחד ומבלי שאין בתוך הנ״מ לשנה אומר שהנ״מ הם יותר משולשים תמיד לקביעה יצאים מתמונה הניחנה ולא מן השלשית האחרונה אין תולדותיהם יורשיהם כי אחרות המולדים נעלמים מאור המעשה וכם להבין

היכן שמעמידין שפתן בי״ס עטרות ואינם מתרעשים יחד ובן כשאין יוצאין אורך החורות עם חורות ראש הגיד ומצייר
למטה לעזיר אבן ואינן מתרעשים יחד אך עומדים בקומם ויוצאין אחד לחוץ להזיר לזה ונמצא כי מש״ה דבל נ׳ מות
אי׳ מכוונת לגביך מן מוחה סב׳ מות, למו אפיקר אור שלהם עצמם קתמור של על תורבה יוצאים מטוחה ומונבים
בהדכם.. ואמונם היורם נק שפתן והוכן ונימין ופו׳ בי אחרנום כם׳ ח׳ פ׳ בענין זה היטב ומעם הודל לבין
ולהמות דבר מהן דבר ועש״ה היטב.. ודבר נתבאר לעיל פ״ק כי יש של הם נ׳ הויות לפנ״ה אמום בעמים לבעך
אחרות שבעוני מתמוה ז״ל כי כלם הם הויות רעה למעלה. יוהן ואמר כי בלבתינות ראש האריך הם הויות יוהן
ושם בנ״ל כמ״ע.. ובזה הבין מש״ה באדרה נשא דף קכ״ח ב׳ ובלקוטים ובלקוטים אי׳ בי״ה הי״ נימין לשער כמשכן קהש
ופו׳ והטעם כי כיון שעולם של הנ׳ הויות של הי״נ נימין הם יוהן לבן הנימין היוצאים מהם הם כ״י עד הנ״ל כמ״ע כי
כל יוהן שבכלם הם ה׳ ושלום היוד טעמה הרי הי״ .. ובן אם הכ״עדת יאורות התאלי יוהן עם הה׳ הרי הי״ ..
והנה בהיורם י״ נ הם עד הנ״ל כמ״ע כי הם נ׳ הויות והם י״ב אורות והם י״ב נימין לשער ור׳ עמם הם כדר ימין מתהפנים
ור׳ אחרות שמאל מתהפנים ור׳ אמצע הם באחור ראש האריך ואלו הי״ב נימין הם הי״ב יוהן שהם בנ׳ הויות בנה שבעיליים
לשוב והי״ב יוהן של בנ׳ הויות של הי״ב חוורתי מוחיך באלו הי״ב נימין כי של בנימין הי״ב הם נמשכין מלמעלה הי״ב יוהן הי״ב
חוורתי ובלם מתהפכין יחד ועוד יש נתינה אחרת בוללת בל הי״ב נימין והם י״ב יוהן אחרות ומהם נמשכת נתינה הי״ג

כמוח ועיין שם חא פו״ז כי בלשון הנימין שהם יוהן יש בהם נקודות וטעמים נ״ב
עמשכים מהי״ב חוורתי .. והנה הי״ב נימין לאחור ראש הם נמשכין עם קר׳
חוורתי לאחור ראשו נ״ב כנ״ל כמ״ע ונמשכין עד הצורה לזה ונמשך עד ראשו לזה
סוד הענ״ל כמש״ה שראשי נמלא טל ואינן נמשכין לדרך האורין כי שערה אחר
מעמ״א חוורין לזה כמש״ה השער אינו נשמע ובו׳ כמו באדרה רבה וזוטא ובן במש״ן
ע׳ קכ״ב ב׳ ולכן אינם נמשכים רק הצורה לבר וטעם הדבר כי כמקום שלנן
שעורה הראש שהוא הצורה שם לבן בנוי כל׳ שער ושם הוית שאמצעים והקלישות
בלאחורים באחוריים כי לבן נ׳ שרים אחרים והבן זה ודבר טעות וזהו סוד כי

עיין זה כן בשער הכוונות
שמבטל ערוב ביעקב
ולא כן מוחי זה אשר אמנו כן
[illegible] ז׳ספקים ובבנ״ו נלעטנין זה
[illegible] באורן פק נקב׳ בשנ׳ חנ״ב פ׳
[illegible] י״נ חוורתי מצמן את אורתך
[illegible] שבאורו הפשט הוא מטו
השנים ..

עם ממר ענף הוא אמונם בא״ת א׳ [illegible] להתלבש להיותו עם מ״ו אמונים מרחוק אמשר להם להתקבל ולהמשך
ולחוץ ע״ש הם מנעם ולכן חומס של הר נימין השער לעבור על הצורה הלבן שלא יוכל ע״ש הם מעשם וזש״ה באדרה נשא דף קכ״ב
א׳ לגבי מוחות עד בהמי לא אתחזיא קדלא ובו׳ ונמשכין עד פאת לעזיר כנ״ל כמ״ע .. ואמונם ע׳ נימין אחרות
הם נמשכות לדרך פניו לזה עם הט׳ חוורתי נ״ב ונמשכין עד רישיה לזה ומשו לקנה ושם מן אחרשה עד ע׳ יקנו דיקנא
בנה באדרה נשא דף קלג א׳ וטעם הדבר כי הנה הז׳ תקונות לעתיק יומין אשר שנתלבשין תוך הגולגלתא דאריך עם
בלאות עיקרם אינן מתלבשות רק תוך רישא דאריך כנ״ל כמקום שקלטו ותמלבשות באחרות לעתיק נתלבשו
בחוטם דאריך כנ״ל כמ״ע והנה שעורת רישא דאריך מכסין עליו תיקוני עתיק שהם מוחות שלו ומעלימים אך נעלם
ועתיקא והחוטם דאריך שאם הם גלוים לעתיק אין להם כיסוי ולכך נמשכו של הט׳ נימין אשר שהם נ״ב מוקנין
זה לעתיק עצמו ומכסין עליהם ואם אין אור העתיק נגלה מאחר לעטר כאריך אבן כי כל של הנימין כמ״ש יוהן
בנ״ל ולכן מתלבש לעולם ולאמור האור והדע שע״כ אין מוחין הי״נ חוורתי כי״נ נימין ואז מתקבלין הנימין מטעם
המדה והבינם והנימין מתגלין של דיקנא לבך בדיקנא הזקן שאם פתחי הראש כנ״ל כ״ש ע״ש היטב כמ״ש ואז ימשך
אורות כי י״ג תקוני דיקנא מגולה לא כסוים גם לא יכסו ע״ת החוטם רק בזקן עצמו ויאירו אור נגלה בי״ג תקוני דיקנא
דאריך כנה בשער ה׳ אופנים חא פו״ז ע״ש .. עוד הטעם אחר כי נגלה עלמא דעוה
דאריך אמשר יסוד לעתיק ואז אור הבינה לעתיק שלא נתלבש בכל נ׳ אריך מוחין

בשער זה פ״ו וח׳ והוא בם [illegible]
ביעקב דף

לבך תוך של המצח דאריך ונתוסף האורה כיסוד לעתיק לגו ונחאוו יודא לחוץ ואז מתקבל אריך אבן כמצח הרצון
ואיתא ובמצח לזה ומאירין אורות נבלין לאין קץ כמצח זעיר ואז יש בה נ״ב כזעיר להתקבל כמצח דאריך

ואין גם שער רצון כי נגלה מעלת הרצון והבן זה וזש"ה באדרא נשא לית קבל ובדקתו בר מעלת אתגלי וכו' עתה שים זמן
שהשם מכוונים ובעוונותינו נעלם ·· והנה נבאר כי שלו היא נמען לסוד [illegible]
[illegible]

רישא [illegible]

[illegible]

פרק אחד עשר

[illegible]

לכן והדרוי המלכים עצמן להיותם בתוקום נבוך באחד אין הדין שבהם נגלה ולכן כלהו שערה דאריך חוורין לבנים ולא אוכמי/
או שחורים אמנם עכ"ז יש הפרש בין שערות הראש לשערות הזקן כי שערות רישא שעיעין יתיר והם יותר לבן נקיין
ומהמחובר והם נינים שנשאר מהדין הם לכן קשים אך מתמחובר כדורי שער הזקן נקבן מינים וקליפות מתמת -
נמורים ולכן הוו קשישין יתיר ולא שעיעין ונמצא כי אלו הי"ג תיקוני דיקנא הם מבחינות המלכים דאחר אמנם שעל ונקדין
בהם מוחא סתימאה בסוד מיין נוקבין נתקנו ונעשו מהם י"ג תיקוני דיקנא כי גם באריך היה בו בחינת מלכים בכל
שער חכ״ב פ״ח ופ״ט ונמצא כי אלו השערות די"ג תיקוני דיקנא הם הם קמוט בחינת של המוחא סתימאה והם קצוות
בה כבחינת מו"ג ונמשך פי' דיאנוקנא לעני הבהר כנ"ל והבן זה היטב ·· ואלו השערות הם בחינת נהרות המים הנמשכין
מן המים הנ"ל דהכמה מוחא סתימאה כי הם כבחינת מושכין המן ויוצאין לדך מוחין הם ונמשכין מחב של הבינה מים
ונתקנו בה נ"ב בסוד מו"ג שהם ה' גבורות של מנצפך שבה כנודע כי אלו בהם מזלא דדיקנא מזלא וכו' מזלזלים
כמו שית' באר אח"כ וזה מקורו מים רבים אלהם משער יס וכו' כמבואר במקומו על הפסוק והנה הבהר
אתכמן לשון בראשית בסוד י"ג תיקוני דנולדת בכל כפ"ח ואחר כך בקדנה החכמה שהיא מוחא סתימאה כי"ג תיקונין
למעלה מהם כמו ועוד שהוא מובדל המובדל אשר כתבנו הם המוחין ומובדל בחוץ הראש כמו שית' בס"ד כי
החכמה להבין מובדל אחד ·· וסיבת היותם י"ג כי גם המוחין הם נ' חב"ד והם נ' הויות ונחלקים לי"ג אותיות עם
הכולל בכל כפ"ח ולכן גם תיקוני דיקנא הוי י"ג וכמ"ש י"ב עם אחד ·· והנה כמו שנתבאר לעיל כפ"ח עתיק הי"ג חוורין
וי"ג ניתין כי הם י"ב והחוורה הי"ג כולל כלם י"ב וכן ניתה הי"ג כוללת כל הי"ב וכן תיקון י"ג דדיקנא כוללת כל הי"ב תיקונין
וכן הוא בתיקון הח' ונכלל יח' כי יב עש ·· וזה כאחד נשא קלר כ' החנה של תיקון אחרון יתור הם וכו' והחי' לי"ג
כלל לון וכו' ·· ונבאר תחלה של הי"ג תיקוני דיקנא כפי מה שנת' באדרת נשא דף קל"ח ע"א ואח"כ נבאר מה אומרים ·
הנה כי פאתי הראש הם בחינת המלכות הנשירה לים דנולדת כמו שית' בס"ד והתחתים הם תוקפת לוהי תיקון
הכתוב מוחא סתימאה שהם י"ג תיקוני דיקנא ותוקפתין מוקפת כל בחינת נולדת מוקפת לפני הגוף שהם כבי/
בלעי המוצח מתוכים של האזנים ולמטה מהם לבוק כהם מוחא מתחיל הזקן מכ' בזה הכנים תוקפת הכחות
לבוק כהם והוא בזה הזקן וחי' רחב כמו למטה ושני הבדרים התנך תיקון ראשון דיקנא ואמנם שנחלק לשני
בדהם הכלהוא בחינת תיקון א' הנמצא בתחתי הראש מעבי צדהן שהכל בחינת המלכות דנולדת כנ"ל וכל הדבור
הזוהר הוא תיקון א' עד למטה כמקום שמתחיל הזקן להתרחב שהוא במקום התחלת זויות נגבות של הלחי התחתון
שמשם מתחיל להתרחב הזקן ·· ב' הוא שורת השערות הנגלים בשפה העליונה כרוחב עד הפה ·· ג' הוא
הגוון תחת מבי כלבי שיער היורד מתחת תחת חוטם ועובר ומפסיק בין השפה העליונה ויורד עד
הפה ·· ד' הוא שורת השערות הנגלים בשפה התחתונה כרוחב תחת הפה ·· ה' הגוון חוחה הנקרא סגי כלבי שיער

בפ״ח מה' אות זה לא נזכר בחוץ הראות כבני אדם ואולי שיש הפרש בין שאין בחינת לן כנגד זה ולא כנגד אלא ולכן אין הנחתים לתיקוני זה ישנו שאינו קשנים בתיקון שלשי דאורחא דתחות חוטמא כלשכן שנתנה כתיקון זה ·· ואולי שכנגד תחין חוטם שפה העליונה והתחתונה בתיקון ח' ותוספת תיקון שלשי אורחא תלין שעקן ועיקן ואינו תוכה תיקון דאורחא תחות בזה שהוא זה בתחתיתי לבזה ·

היורד מן הפה מן אמצעו ויורד ומפסיק באמצע השפה התחתונה ויורד עד
שבולת הזקן והוא מכוון תחת הגוון אחת אחת עליו שעל הפה כנ"ל ·· ו' הוא
מקום אשר תחת התיקון הראשון מראשית זוית נגבות שלחי התחתון שמשם
מתחיל התרחבות הזקן ומתפשט על כנגד הפה וכל חומם כ' צדהם נק' תיקון
א' כנ"ל בתיקון הראשון ·· ז' אתר דנקן תפוחין קדישין הם כ' הפנים שתחת
העינים מב' צדי החוטם והם נקיים בלי שיער כלל ·· והם נקראים מיום לם
תי"ג תיקוני דנולדת כנ"ל כפ"ח ·· אמנם היותם נקיים מבלי שיער הם
הזקן הנ"ל להיותן כי הפנים בעלמם הם מובדל י"ג דנולדת ·· ח' הוא
התרחבות הזקן וביאור הענין כי הזקן מתחתונה נחלק לשנים כל יתין וכל
שתוק בכן' ומתחבר על כנגד הפה ומשם למטה אין שם הרחבה
הזקן לשני צדדיהם כי הכל בחינת א' מתמקום הפה ולמטה ומשם ואילך

הכל אחד ואמנם מתחלק באופן אחר והוא בענין כי כולו שערות עלנ״ב שערות וכך עוד׳ הענין של הזקן שהוא המזלג יש בו
שערות ארוכים וכנגדן כבר עוד׳ המתחלק של הזקן במקום המכוסה שהוא אצל האזן ׳מנ״ב שערות ארוכים ואו הם
ב׳ תיקונים השערות העליונים תיקון א׳ שהוא הח׳ והתחתונים המתרכסים בהם הם תיקון שני אחד והוא תיקון י״ג המתוק
שבכלם ׳ והנה אלו השערות ארוכים מאד ונמשכים ומגיעים עד טיבורא דאריך עד הנה הה״ד שלו שהם הנקראים הוא
לזה כמו שי״ת׳ בש׳ א׳ ב׳ ולכן נק׳ מזל כי הם נוזלים ונמשכים על המטה ומלוים עד סיפסס במש הנל בשלמות
כי השערות הם המשפיעות כנהר השפע בנהרו ולא אמרו הכ׳ תיקון שהם הח׳ והי״ג אלא אותם נק׳ מזל ועיין פ״ז עוד
אחר ונזכור זה ויש בזה נגמ הקבלה א׳ תיקונא ח׳ וכו׳ והנה כל פני במזל דאיהו קא׳ מוצק וכו׳ ובן בלם זה
עב׳ בתיקון י״גמור והאי דהליסף כלל לון וכו׳ וכ״ה כלל בהאי מזלא וכו׳ ודי׳ כי תיקון הח׳ והי״ג נק׳ מזלות ״ עי׳הם
השערות הקטנים והקצים הצומחים בעץ של דב׳ מזלא שהם השערות הארוכים הנק׳ מזלא ומזלגים בהם כינוס -
המזלגות בין זה לזה ואינן ארוכים כמותם ״ ו׳ הם השערות הצומחות במקום הדיקנא המתוק בתחלת הזקן וגם
כוננים מלמטה שלמזל תיקון הי״ג ושערות הם למזל הי״ג ארוכים ומונחים על שלו ואלו הם תיקון הי׳ ואינם
מזלגים עמהם רק שנים כמו השערות של תיקון הח׳ אמנם אחר ענינם בכל כללות נאת הקבלה כי הזקן
עצמו הוא מקום הכינה דאריך ואין שם הקנה כלל מה ״ י״א הוא תיקון נוסף על השערות בכל התיקון הי׳
כי מלבר הוא שם במקום ההוא כי לבר נק׳ תיקון הי׳ עוד נוספ׳ הם תיקון לבלתו שקולים בחלק ושוים בקדושתן
א׳ לאחבי׳ לא מן זה ובלתו בתר תיקונא שוים בתרכם ״ ונמצאו כי בכלו השערות עצמם יש ב׳ תיקונים ״ י״ב
הוא הפה עצמו ושם היוד כי הוא מובלל הי״ג תשלומים בכל מה עכ״ז היותו מבני מזל שהוא זה נק׳ תיקון אחר ואינה
בכלל התיקוני הקנה על שנתגלו כל התיקון הז׳ ובתיקון הי׳ והי״א ״ י״ג הוא המזל התחתון כמו שנת׳ בתיקון הח׳ :
ואחר שנתבאר תיקונים נבאר שמותם בפסוקים שם דתנינים בתי׳ל במוך וכו׳ וכד ק׳ל
רחום וחנון וכו׳ וזה ענינם ׳ א׳ מי אל כמוך ״ ב׳ נושא עון ״ ג׳ ועובר על פשע ״ ד׳
לשארית נחלתו ״ ה׳ לא החזיק לעד אפו ״ ו׳ כי חפץ חסד הוא ״ ז׳ ישוב ירחמנו ״ ח׳ יכבוש עונותינו
ט׳ ותשליך במצולות ים כל חטאתם ״ י׳ תתן אמת ליעקב ״ י״א חסד לאברהם ״ י״ב אשר נשבעת
לאבותינו ״ י״ג מימי קדם ״ וכנגדם כי״ג מדה דז״א ובמקומן מנ״ל רחום וחנון ובמ״ש באלה
נשא הכהן כי לקבל זה של רחום וחנון וכו׳ ואינון לגבא ״ ובביאור הפרטות נבאר כי נגד ע״ש וקבלנו יה
להם בבי״ג וזה סדרם א׳ אל ״ ב׳ רחום ״ ג׳ וחנון ״ ד׳ וה׳ ארך אפים ולכן לא נאמר ארך אפים שלא
אפים שנים ובשניהם לצדיקים ולרשעים ונמצא כי באמרו ארך הוא תיקון א׳ שהוא ארכות א׳ ובאמרה אפים
הוא תיקון אחד ״ ו׳ רב חסד ״ ז׳ ואמת ״ ח׳ נוצר חסד ״ ט׳ לאלפים כי היה אחד לעיון נוצר חסד
לבד אך היותו גם לאלפים הוא הוא תיקון אחד והוא על שנת׳ בארך אפים ״ ו׳ נושא עון ״ י״א ופשע ״
י״ב וחטאה ״ י״ג ונקה ״ הרי י״ג תיקונים של בחינת דאריך עד הנה בי״מ נתיך בינה דאריך אך
שו תיקונים התפשטות דאריך ״

פרק שנים עשר

נבאר מה ענין שלו י״ג תיקוני הקנה הנה נק׳ מה
כי אין ברישא דאריך רק ב׳ ספירות לבד שהם כתר
וחכמה שלו כי הבינה ירדה בגרון ״ גם נתבאר

לעיל בפרקי׳ כי לדיוקם ספירה נשמה לאו בהכרח שכל אותם הדיוק בולטת ונתלק לי״ט נק׳ גם נק׳ באמת חק
בנ״ך (צמח בם שערות בי׳ עקב בב) שאין עוד אור בעולם שאין בו בחינת פנימי ובחינת מקיף ״ ואף בוחי
שבל א׳ מאלו הב׳ ספירות שהם כתר וחכמה דאריך יהיה בהם י״ג פנימיות וי״ג מקיפות בכל א׳ מעוהם ׳ גם
ידעת כי בלבחינת שערות הם אורות מקיפות בנז׳ בשב׳ חג״ה עש״ה ונמצא כי כל השערות דרישא והקנא בם

צמח

בפרק ו׳ מבואר יותר מזה הענין

מ״ה הרב ז״ל שהיא אור חוזר ומצא אור ירדו יוצאים בגלוי ושערות הראש הם מקיפים לשער בפ׳ פרק ו׳ ועיין שם :

אורות מקיפים · ונמצא כי כולה׳ שיהיו בכתר דא״א יש פנימיות ויש מקיפות בבחינת השערות דז״א וכן בחכמה דא״א ג״כ יש פנימיות ויש מקיפות בבחינת שערות והנה תרוויהו שעיקר הי״ת דיקנא הם מתפשטים מתחת פני מצח עד נס כבכתר מאיר בהם וכן מצאתי שהנלעה - היא בכתר דא״א עוד אחר שהחכמה בתוכם גם היא מאיר בהם ·· ולכן היו הכתר והחכמה יען הם דבר ונקבה בכלל פ״א שניהם מאירים בראש שהוא עד סוף מצחו דלא שהוא מקום שערות הראש עד המצח ומשם ולמטה עד הזקן שהוא בינה דא״א ג״כ היו שניהם מאירים שם ונמצא כי בראש דא״א שהוא מקום השערות שבו יש פנימיים מצד הכתר ויש פנימיים מצד החכמה וכנגדם יש מקיפים מבחינת הכתר ויש מקיפים מבחינת החכמה ואלו השערות מקיפים הם בראש דא״א בשערות הראש עד המצח עד השלום סיום כ׳ כתפי הראש ולא קבלתי סדרם מהמורי ז״ל ואולי בחינת המלבוש מבחינת המקיפים שהיא בשערות הראש כמו שנב׳ לקמן בפ״ו ·· ואח״כ בדיקנא יש יש פנימיים מצד הכתר ויש פנימיים מצד החכמה וכנגדם יש מקיפים מצד הכתר ויש מקיפים מצד החכמה ואלו כלם הם בחינות שערות הדיקנא כי כל השערות הם בחינת מקיפים כנז׳ ובלזה נמשך עד הזקן כי משם ולמטה מקום הבינה דא״א ועיין סוף פ״ג איך הם יש בדיקנא ובאלקות לי״ג תיקון ונמצא כי של הי״ש דיקנא הנחלקים לי״ש פנימיים ול״ש מקיפים יוצאים שמבין מקי״ת דנכבדים ·· והענין כי הי״ש נעשה שנא אור שלשה עשר אם לי״ש אם לי״ג דיקנא וכנגד כה״ת עשה כבין עולה עמ״ש · אך יש הפרש א׳ בין המקיפים לפנימיים והוא כי הפנימיים הם נעשים יש מהכתר ויש מהחכמה אך המקיפים לא היו כלם רק א׳ ... לא יכלו להתגלות כמ״ש לקמן ונמצא כל הב׳ ספירות פנימיות הם כשיעור מקום י״ג מקיפים לבד ·· גם הפרש שני כי המקיפים יצאו מערכה למלוי ... כי רחלה ולמטה נתגלו המקיפים לחכמה ולמעלה מהם מקיפי הכתר והרי זה דרך כללות וכן בפרטות כי המקיפים לא כמוה עכשיו נתגלו ממטה למעלה כי המלבוש נתגלה הרחלה ולמעלה מן כלם ואח״כ היסוד למטה מתמטה ואח״כ ההוד וכו׳ וכן מקיפי הכתר עד זה הראשון למעלה המעולין עד שנמצא מלבוש החכמה למעלה מכלם והחסד שבכתר למטה מכלם ·· אך הפנימיים היו בסדרן בבחינת התפשטות כי יש לחכמה יצאו בסדרן כח״ב וכו׳ עד מלכות אמנם בבחינת המלוי היו גם הם שלא כסדר כי הגלה יצאו למעלה יש לחכמה ובתרתין היו יש לכתר אמנם בזה יש לי קצת ספק כמ״ש לקמן בפ׳ זה עם שיורד ... הוא אצלי זה · ואמנם טעם הדבר הוא כי לא זכו אור המקיפים מעולה לא היה כח בתחתונים לסובלו ולכן האורות העליונים א״ל נתגלו במקומם היה אורם רב מאד ולכן ירדו למטה ממקומם כדי להמשיך אורם ולכן החסד שבכתר היה התחתון שבכלם כמ״ש לקמן בפ׳ זה ולמעלה שם יוכלו לקבל אורו בהתגלותו במקום התחתון והמלכות של חכמה שהיא היותר קטנה שבכלם במעלה נתגלית למעלה מן הכל שבתיקון הא׳ כמ״ש לקמן פ׳ זה כי אין חשש אם תגלה במקום עליון אחר שאורה מועט ·· מ״מ באורות הפנימיים ·· ונלע״ד ח׳ כי להיות הדיקנא מתחת פני מצח נוקבא לכתר לכן היו מקיפיה תרי״ג ונו׳ לא אור חוזר מן מ״מ במקיפי לכך לכורח אור ישר כנז׳ בפ״ג ·· וזה ג״כ טעם להבא אחר למה לא נתגלו כל הי׳ מקיפים דף כ״ג והטעם כי נ׳ דאחוריים דכתר תשובות בא׳ ואין בהם יכולת להתגלות אלא במקום התחתון ע״כ בני אורם גם המלכות שלו לא נגלית לסבת הנגלות כי בא״א אין בחינת נוק׳ ... בו כנגלו · בכלל דש״ג חה״ג ובמלכות דכתר שבו שהוא בחינת לבורח אמנם בחכמה שבו מתחת פני מצח שהיא נוק׳ לכתר בכלל כפ״א לכן היה בה יכולת להתגלות בחינת מלכות אשר בה גם הספי׳ היסוד דכתר נתגלה יחד עם הבינה של החכמה ושניהם תיקון ח׳ שהוא דמזלא תיקון ח׳ כנז׳ לקמן פ״ו והטעם כי לגלות אור בהלא כתפי ובתוך בכתר עם החכמה שהם דבר ונקבה כנז׳ ג״כ צריך שלא יהיה פגם בלל ... ולכן לגלות היסוד של הכתר שהוא זכר לא נתגלה בלל מצד האחוריים של החכמה שהוא נקבה אלא כנז׳ ועיין פ״ו ותשיר לבוקים יחד עמה ולפי שכתר לא יצאו ונתגלו הב׳ דאחוריים לחכמה כמו שנב׳ רק הבינה שלו לבן עלה היסוד דכתר במקום מקיפים הבינה לחכמה למקיפי ... אך האמת שלולא יסוד דכתר הפנימי לכך בב׳ דאחוריים לחכמה פנימיות שהיא נוקביה ליסוד נמתק ·· וקרי נמצא איך לא נתגלו ב׳ דאחוריים דכתר ולא העשיה רק דע שהוא

יסוד נתגלה בבינה שלחכמה ח"ב נאחזו ג' ספירות שבכתר שנתגלו בסוד מקיפים בלא לבוש עצמו והם חג"ת אך מנה"י מהחכמה
כב' באחורי שבר לא נתגלו לרבוי מעלת אור אך כל אחד הח' ספירות שבה נתגלו וגם המלכות שבה לסיבה הנ"ל כי אחר
שלבה נקודה עוד בכתר לבן היא בה נגלו. של המלכות שבה וגם הבינה שבה עם היותה מן האחוריים נגלו לפי שהחכמה
מחובר במעלה מהכתר ונמצא החכמה שבחכמה כנגד בינה שבכתר ובינה שבחכמה כנגד חסד שבכתר וכמו
שנגלה חסד שבכתר כן נגלה בינה שבחכמה כי אין אורה כ"כ גדול ..
ונמצא שהם כך באורות המקיפים ..

מספר הקבועים

מקיפים מתחילין מעילא לתתא והם מכתר	מדות	פנימים מתחילין מתתא לעילא והם מח'
כתר לכתר מימין כתר לחכמה משמאל	אל	מלכות לחכמה
חכמה לכתר	רחום	יסוד לחכמה
בינה לכתר	וחנון	הוד לחכמה
חכמה לחכמה	ארך	נצח לחכמה
בינה לחכמה	אפים	ת"ת לחכמה
חסד לכתר מימין חסד לחכמה משמאל	ורב חסד	גבורה לחכמה
גבורה לכתר מימין גבורה לחכמה משמאל	ואמת	חסד לחכמה
ת"ת לכתר מימין ת"ת לחכמה משמאל	נוצר חסד	בינה לחכמה ויסוד לכתר
נצח לכתר מימין נצח לחכמה משמאל	לאלפים	הוד לכתר
הוד לכתר מימין הוד לחכמה משמאל	נושא עון	נצח לכתר
יסוד לכתר מימין יסוד לחכמה משמאל	ופשע	ת"ת לכתר
מלכות לחכמה	וחטאה	גבורה לכתר
מלכות לכתר	ונקה	חסד לכתר

עמק וזה הסדר

מקיפים לחכמה	מדות	פנימים לחכמה
מלכות לחכמה	אל	בינה
יסוד	רחום	חסד
הוד	וחנון	גבורה
נצח	ארך	ת"ת
ת"ת	אפים	נצח
גבורה	ורב חסד	הוד
חסד	ואמת	יסוד
בינה לחכמה מסתיים ומתחיל יסוד לכתר	נוצר חסד	מלכות לחכמה מסתיים ומתחיל חסד לכתר
הוד	לאלפים	גבורה
נצח	נושא עון	ת"ת
ת"ת	ופשע	נצח
גבורה	וחטאה	הוד
חסד לכתר	ונקה	יסוד לכתר
מקיפים מתחילין מלמטה למעלה מיסוד וכו'	[illegible]	מקיפין מתחילין מלמעלה למטה בינה לחסד וכו'

של מלכות לחכמה ..
רחום יסוד ..
וחנון הוד ..
ארך נצח ..
אפים ת"ת ..
ורב חסד גבורה ..
ואמת חסד ..
נוצר חסד בינה לחכמה ויסוד לכתר .. לאלפים הוד לכתר ..
נושא עון נצח ..
ופשע ת"ת ..
וחטאה גבורה ..
ונקה חסד שבכתר ..
והמוכם הפנימיים הם באופן אחר בכל שהם סדרן .. וזה סדרן .. של בינה לחכמה ..
רחום חסד ..
וחנון גבורה .. ארך ת"ת ..
אפים נצח .. ורב חסד הוד ..
ואמת יסוד .. נוצר חסד מלכות לחכמה .. נוצר חסד חסד לכתר .. לאלפים גבורה ..
נושא עון ת"ת .. ופשע נצח ..
וחטאה הוד .. ונקה יסוד לכתר . ונמצאו שלש [illegible] מכוונים מהם מכוונים ב"ג.
ויבואו הקו המקיפים של הפנימיים מתחילים מבינה דחכמה עד מלכות דחכמה
ומן חסד דכתר עד יסוד דכתר והמקיפים להפך ממלכות דחכמה עד בינה דחכמה ומיסוד שבכתר עד חסד
שבכתר .. וזהו מה שאמר שמעתי בשם מורי ז"ל ובזה נמצא כי הח' דחכמה אין מכוונים עם הפנימיים

עם ימניים

עם התיקונים שלהם וכן הם לפתח הפרצופים עם התיקונים שלהם " אך יש להזהר שתדע כי אם הפרצופים יעשה כסדר
בפעולות בכל כי הסדר למעלה אות לחכמה ולכן היה יותר נר' לומר כי הפרצופים הם כסדרן לעולם מספר הסדר ומזלות
לחכמה ואינו מוכרח להתחבר הפרצופים עם התיקונים כנז' אמנם שמתמעט כסדר ובודאי מוכרח ז"ל כי פניתי החסר
לסדר הוא מבואר כסדר תיקוני יסוד לסדר וכן כל השאר ואינו מוכרח גם בפרצופים יהיו לחכמה לעולה תוך לסדר ווק
אלו האמיתי " ונאמרו שאר הפרצופים שהם נ' אחשורות והנשיאות שבסדר וכן ב' דאשורות לחכמה בתיקונים הם
במקומות אחרים שית כבסים להאריך אמנם ולא קבלנו מהן האמיתי " ואל ישגש בעיניך כסדר של תיקונות ר"ל
תיקוני דיקנא כי כבר הנה שהאריך שהתיקון השני יהיה שני כי במקום שנשלם התיקון הא' מתחיל התיקון הב' בכל מ"א
וכן כי זכא כשאר התיקונין כי הרי אין סדר התיקונות במעלה ומטה בלבד כי יש מקום התחתון והעליון
הרבה אשר שם יבא הכל בכל ואחור גם כן התיקונות המתוקנים של העין ושל החוטם ולכן אין להאריך להעריך כ' השערות
יחד שנעריך בחינת המקום אחד מהם יותר עליון וגם בחינת אחד מהם יהיה קרוב של הכל הרבה או החוטם והעין וכיוצא
ולכן אף כי המקום שהוא בתוך הרבה אחור רב מאד לא נר' אותו תיקון להמאר אחר היותו במקום התחתון מאד כנז'
שבין להעריך כ' הבחינות יחד ולא קרוב אחרים ואחר שהודענו לך העליון העריך התיקונות בב' בחינות של אז פירש סדר
התיקוני דיקנא כפי סדר השערות שנראה
בעיניו יתבאר "

פרק שלשה עשר

נבאר בפרק הזה היאך מתאחזין שלש"ה תיקוני דיקנא
עם תיקוני רישא בכלל כמו שהם לרישא מוספין
ומחייבים כי"ג דדיקנא כי המקום שמוספין מן

י"ג דרישא מתחלקים תיקוני דיקנא כנז' שם " גם נר' שם כי הי"ג דרישא הם י"ג פרצופים וי"ג תיקונים נ"ב ולא קבלנו
מהן " אך מה שקבלנו הוא כי הי"ג דרישא הם כסדרן מסדר על מזלות ומזלות כמו כולם אף בבחינת התיקונים
ואינן כמו תיקוני הדיקנא שהם מורכב לעולם ונודע כי הם סוד האחרונה שבעולם שהיא מזלות הוא כמאמר הרשא
ולפיכך הם שנים נק' א' בכל בפ"א כתיקון קדמאה דדיקנא " והנה תיקונא קדמאה דדיקנא המקבל מן הפתח הרשא בכל
פ"א היא מזלות לחכמה כנז' שם והרי נודע כי המזלות דרישא שהיא הפתח משגשג ויורד עם המזלות לתיקון א' דדיקנא
מזלות במזלות ומחוברים בשערה שבמאה הרשא מזלות לעולם יותר משהו של פשטות בתיקון קדמאה דדיקנא מזלות
שבה ומשם לשאר תיקוני דיקנין " והחוטם היות מזלות לעולם נק' פתח זה כולו עומד לא יכלה פתח שרך לקבל לשונו ועבר
השערות אורם כי המזלות האחרונה שבכלן היא כמעין פתח השם ונשאר באחרית הקבלה וכן עליו אחת הבנה שעלה הרשא
שהם לתיקון קבלת השם צריך להניח הפתח נ"ב היא בחינת המזלות למטה כמבואר בתיקונים עכ"ל " ונודע כי לעולם פתח
היא בחינת המזלות " גם טעם אחר הוא כי הנה נק' מו"ס כי גבורות שרש יותן הנה שלהים שנלבשה בהן מוחא סתימאה
למינה כפתר כל הני שערי מתמורר מוחא כנז' לפ' קול א' בתהלה נאמר נגד תיקונא תשיעאה ונודע כי הגבורה נק' אלהים ונגד
המזלות נק' אלהים כנז' בפ' ברתא יג לפ' ב' עכ"ל " והנה הפתח שלהרשא היא בחינת המזלות של העולם וסמך שלהים וכן פתח
בני אלהים " וגם היא נתפשטת מגבורה לעתיק שבו מוחא סתימאה הנק' אלהים ולכן נק' נ"ב פתח שהיא בני אלהים " והנה
הם ב' פתחות בב' צדדי הרשא נמצאו ב' שמות אלהים אלהים אמנם צריך שתדע כי לפעמים במקום נבוה שהוא רישא דאריך
שתלוין מתפשטין ושולטים בו אי אפשר שיהיו מתפשטות שמות אלהים אמנם כמו כ' שמות של מתפשטין שהם חילוף אלהים
כי שלהים בעולם יהיו הוא כנז' בכתוב מתפשט ובשם הויה באחד בשם הוא מתפשט ונודע כי חיבור אלהים עולם להיות
בשם מאד ולהיות בהתיבת עולם שהוא שם הוי"ה אמנם הוא שם מתפשט עמו וכנגדם כי אין לא הויה לעולם ולא אלהים עולם
של מתחלקו בנגדם כנז' והוא המזלות " והסוד פתח שלהים לבאר עמו נג במחשבה ומה ונודע כי אני אני
הוא ואין אלהים עמדי כי פסוק זה נאמר על אריך אנפין הנה אני ואין וגם הוא להודות כי הנה נק' א' אנכי דקאמר אני בכל

אחר ונקודות כי אין בחינת נוק' נעשה בו כלל מ"ה (כמו שיתבאר בדרוש ע"ב) להיותה קטן ולא היה זו אלא אחיים עמה
כי גם היא היתה אלא שלא היו רבים כנז' גם כאן שאין מלכות וזכור זה ·· והטעם להיותם ב' בחי' הטעם הוא כי הנה
השערות מתוקנות שמוחין נפקי בהן ולכך במוחין יש בחינת הלכה הפועלת חסדים וגבורות בכלל מ"ה וכולם כי הזכר בעל
החסדים והנקבה בעלת הגבורות ואז יוצא האורות לחוץ היות החסדים כמלא שבימין והאורות הגבורות כמלא השמאל
ונמשך גם יוצאים ונעשים מעלה בב' בחי' הזעיר תפרים מן ימינו והנוק' מן שמאלה גבורות וזהו סוד מ"ה ס"ג בראשית
הם כ' א' על ימין עליהם תחתוני המוחות הנקודים שהם מלכים מלכות שמתו שלאחר היו מיכלן להחתי' ופי' ביאור
הענין כי ב' שמות של מלכים מלכות שהם כחות מעם יונקים מן שמות ירדו והם שניים בהשוואה א' בב' בחי' הראש
ושניהם שמות מלכות ואינם זה הוי"ה וזה אלהים כי זהו בחינת תואר גדול ותואר קטן אמנם שניהם מן בחי' ה'
שלו הב' בחינות כי מכאן שורש מחסדים וגבורות למוחין האחרון אבל גם שנין מאורות הנקודים ושניהם בחינת הוי"ה
שהם מלכים מלכות ואין בכם הפרש רק שזה מימין וזה משמאל כמוש' כי כאן מ' מה שאמרנו ·· גם לפעמים בסוף
הם' יש טעם אחר והנה שלו הב' בחי' שהם מלכים מלכות מעם נעשו י"ג תיקוני דיקנא שהם י"ג מיכלן
דרחמי' שהתחלתם מאל רחום וכו' בכלל סוד מ"ה ולכן נזכרו ב' קו' קודם של רחום וכו' כי שם הוי"ה הם ב' שמות
מלכים מלכות שהם ה' ה' באמת בכלל ומהם נעשו י"ג מיכלן דרחמי' שהם של רחום וכו' ומהם נעשים וזהו
סוד ה' ה' של רחום וכו' והבן זה ·· והנה טעם בהם ב' שמות של אלהים ונעשים מלכים מלכות כבר
התחלנו לבאר בראש הפרק וזה ענינו' באמות לע כי הנה ה' אחין חוץ הם נעשים מהם לבך צלה הכנים
בכלל בכך ע' והם ב' הויות ואותם ב' הויות מאיר דרך בב' בחי' ה' שלו ובפרט בעת התלבשות של אלהים בכלל בכ'
ואין אנו אומרי' שהבחינות הם שלהם נעשות הויות כמו התורה לא שמות הרבה במלכים מלכות ולא הויות מתום
להיותם
כמוש' הסדר שהתחלנו פרק זה עד כאן עשרה פרקים ונלמד שהם פרקי' הספרבלות וע"ן בדרוש
הספרבלות בס' שהת' כ' עקב הם ·· שנמשך אחר תוך זה ··

[illegible] שער ד' [illegible] כל [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

השער החמישי

ונחלק לד' חלקים .. החלק הא' בעיבור ראשון ..
החלק הב' בלידה ויניקה .. החלק הג' בעיבור שני
למוחין .. החלק הד' בסדור ביאת המוחין מחוץ לזעיר ..

חלק ראשון

ובכללותן המתחלקין בו ..
בעיבור ויניקה לזעיר אנפין ונחלק לי"א פרקים ..

פרק ראשון

אחר שנתבאר בשער שקודם כי או"א
לקחו חלקם כן שהם בחינת ז' המלכים
לקחו מעולם ב' ספירות חכמה ובינה

צמח — בשער שקודם פ' י"ג שער הרביעי ונתבאר עד שבירה בם עהם ביעבור זה

בחינת ז' התחתונות שבשבע ספירות אלו .. ומשם זו"ן התחתונים לקחו ספירה א' לבד
וקיימו בינה שהיא בחינת הגוף למל' .. נבאר עתה מה שלוקחים זו"ן .. והנה אחר שנתבאר כי צריכין לעתיק לקחת
גם הז' כלים שבז' התחתונות שלהם כן .. נמצא כי זעיר לקח משם כן הו' קצוות מחסד עד סוף יסוד חוץ מז' בחינות
כתרים שבהם שלקחם נוקבא לעתיק .. ונוק' דזעיר לקחה הספירה התחתונה מלכות דבן חוץ מבחינת כתר שבזו
המלכות .. גם זעיר לקח ו' קצוות שלמות משם ומ"ה החדש וגם אורות למ"ה .. ונוקבא לקחה ספירה התחתונה כלה שהיא
מלכות למ"ה וגם אורות נה"י למ"ה והרי נשלמו כל מ"ה ע"ב ומ"ה וס"ג ולדעת מנצפ"ך ולהחלק מראש ועד סוף
ובכך הנראה בשם מ"ה ב"ן כמו שזעיר הוא נמשך אחר כך ונוק' בשער שנחלק קודם התיקון לא
יצא אלא בבחינת ו' קצוות בלבד ואחר התיקון אז נעשו לו הב' בחינות שהם כמו שלוקח עיבור שני של המוחין כמו
שנב' בה כמ' ד'   והנה בשם מ"ה בין נה"י בכל מיני האצילות שכבים ונקודות שהם ד' בחינות
ונעשה זה נגדן שלנבון .. אחור באחור .. ואח"כ נעשים יחד ועומדים פנים של הנקבה באחוריה דזכר ומשם
מקבלת החסד .. ואח"כ נעשים יחד ועומדים אחור הנקבה בפני הזכר .. ואח"כ נעשים יחד ועומדים
פנים בפנים .. וכל זה הוא בהיותם עדיין בסוד נקודות קודם התיקון בלא מעשה כאחד .. והטעם כי באשר
היה בעתיק נתקן נעשה תיקון בכל מה שלמטה ממנו ואז בהתקן אריך כמו שבא בשם מ"ה ב"ן .. ולכן
נבאר עתה מה אורות ל' מנס לזו"ן בהיותם בסוד נקודות קודם שום תיקון כלל .. כי הנה או"א נעשו
שלא היה בהם רק ג' בחינות ולא היה בהם בחינת השנית והטעם כי הנה כשנתקן עתיק קבלו מאריך
נהי"ם משם ונעשו בבחינה הב' שהם זו"ן כל מה שאורות הוא מתגלה שלאריך אנפין פנים בפנים בה"א מן
ולכן לא הוצרכו לקבלם אחרת כלל עד שנתקן ריש לאריך ועד אז היו אחור באחור .. וכשנתקן
ריש דאריך אנפין אז היו בו הב' בחינות האמצעיות והטעם כי ריש לעתיק נתקן בטעם א' כי הב' ראשונות
שבו שהם כח"ב שלשתם עומדים בראשו ולכן נתקנו יחד ולכן או"א שנמשך להם האריך משם קבלו האחרונות
הב' בחינות ביחד ונתבטלו והם אחור באחור ושל הבחינה הב' כבר א' מהם ריש דאריך לא נתקנה
ביחד כי הנה הב' ראשונות שבו שהם כתר וחכמה לבד נתקנו החלק בסוד ריש ואח"כ בינה שלא נתקנה בסוד
תיקון כמבואר בשם מ"ה ולכן זו"ן הנאחזים בו גם הם היו ב' בחינותיהם בב' פעמים כי באשר נתקנה
חכמה שבריש דאריך חזרו פנים של הנקבה באחוריה דזכר .. ובהתקן בינה דאריך כנגן אז חזרו בסוד אחור
שלנקבה בפנים של הזכר .. וכאשר נתקן גם או"א נתוספת בהם האורות וחזרו פנים בפנים וכל זה בחינתם כשהם
עדיין בסוד נקודות קודם התיקון .. ונלע"ד כי אלו האורות שעומדים למטה באצילות ולא בכלים התחתונים אחר
כבר ידה בעולם הבריאה .. והנה בבוא עת זו"ן להתקן אחר שנתקנו או"א הוצרך להיות תיקונם ע"י העיבור
שיכנסו האורות שלהם ונקודות שלהם בסוד עיבור תוך מעי אמא ושם נתקנו גם בחינות הכלים הנשברים שיהיו

לבהתנ ונקבלם עם בפעם שיתבאר בפרקים הבאים בע"ה • והתנועות אינו יכול להיות בטעם לא תנועה בהעלם ריק כמו
עיבור ראשון בתנועי אמנו ואח"כ כולם • ויגע מעשה אמנו והגלגל ונתקן יותר ואין זה ע"י עיבור ואח"כ חזר לסוד עיבור
ב' ובאו לג' ראשונות הנק' מוחין ואז נשלם התיקון וג' זמנים של נה"י אבל גם עיבור ראשון יניקה ועיבור ב' דמוחין ושאר
הג' בחינות יש בה בפרקים הבאים • וטעם דבר נתנה הולך זה להיות בהם ג' זמנים של מעשה באור הפרצופים כנז'
כי כלן באו שלמים כי"מ לא שהיו כלם תיקון אך זה כאן חסרים בכל בשב"ח חב"ד חג"ת וכו' ולכן העיבור הראשון ויניקה
הולכין לבפנים הנקבות שנאצלו מעתה והעיבור הב' לתקן בו הג' ראשונות הבאים מגדלם בסוד הנסתר
להסתלק מבפנים ושומר בשיר לכן כנז' בשער הנ"ל וזמנים שנן נוקבא לזעיר יש עניינה בסוד חג"ת וכו' כבר"ך ואמנם
היות הדבר ע"י העיבור נמשל"ו בשב"ח חג"ת נה"י עש"ב והענין כי יאור כי של המלכים שהם נקודות הכן לזה יבאו
כדרך ולכן מה שהיה זובו כיון יבאו כדרך קוים קנות לנקודות הראשונות שהיו אח"כ אחר ואחר שכל אחד
מהם היה כלולה מכל מי נקודות נחבטת כדרך קוים של יבאו זו עם זו שלא כדרך קוים ואז היו בג' רשות הרכים
וזו היתה סיבת מיתתם שלא יכלו לסבול האורות שלהם וירדו הכלים לעולם הבריאה והאורות עלו לעולם האצילות
בכל בשב"ח חב"ד • לכן כשרצה המאציל העליון לתקנם הוצרך לתקן הקישור שיהיה בהם כהמלך הייחוד ולקשרם קשר
אמיץ יחד שהוא ע"י היותם כדרך קוים בכנ' כי אז יש אחד נשלוק והכר תפרט בכהם וכן כר"י וכן כנה"י והם
מתחלקים בפרצופים כתלה וכמעשק ועוד יתוסף בהם כי הזעיר שלוקח כו עיין דק לא כוונתי לכן יבואו לכך
ראשונות וכן נוקבא שהיה נקודה א' יתוספו בה ט' נקודות אחרות וע"י זה יושלמו ויוכלו לקבל אורות שלהם והנה
בעולם בסוד עיבור בבטן אמם אשר ילדים מתחלה יתקשרו עם קשר אמיץ בכל שב"ח חב"ד עם היות תיקון עלו
האורות והכלים כי ביש בזה עם מה שנבאר פה לקמן • והנה ע"י עיבור זה שי מהאו כלם יחד בתוכם א' כבר
יתחברו ויתקשרו זה בזה תוכם וכדם באורך כמשך זמן העיבור • וגם כי האורות כבינה יאירו בהם ויוסיפו בהם
כח לתקנם ולקשרם • וגם כי נודע כי שרש כעולם בסוד עיבור הוא בחינת עליהם בסוד מ"ן ונאמין זה באור
והוראה שרש זכים וכן כור ועל ידי של העיבור יתקשרו של הנקודות יחד ואז יתחברו בחינת הכלים שלהם ויעלו
להעלות בסוד עיבור ויתוקנו שם • וגם האורות יתוספו בהם תיקון כי יחד בתלה היו של בנקודות בלי קוים ובלי בחינה
פרצוף אמנם היו בעלות בלא חו' בסוד בלעות מעונה ומעוטה בהם ולא היו האורות [illegible] מגרתין בעולם ועד

כמו קליפת שום לאחר א"כ / מועל י"ר' שאם כך בראשונה

כמנת

ע"י הקשר הזה שנתקשרו ע"י עיבור הזה הראו האורות פעולתם זה בחינת ראשו
וזה בחינת נפש והיתה שין רוחא ותזן שותעט וכו' ונמצא כי זה העיבור אינו
להאציל זון מוחם כי כבר היו נאצלים אלא שהיו בלי תיקון קוים ולא פרצוף וגם
שהיו חסרים זה מעשה קצוות לבד וזה מנקודה א' לבד ושרש העיבור היה לקשרם

ר'אותר וכו' וכזה כתוב בזוהר משפטים [illegible] / ק"ו ב' ושופטים תק"ב

יחד בסוד קוים וגם בסוד פרצוף וגם להשלימם בל"א כ"ם שלמות וזה ע"י עיבור הוא וע"י שם מ"ה החדש אשר נתבאר
בשערים שקדמו • ונמצא כי לא היו הכלים של הנקודות הם לבד נעשה בל"ו פרצוף לזעיר ונוקביה אמנם בעולם
האורות שלהם בסוד עיבור ונתנו עוד דאויך אמנן כנז' לקמן בס"ד אז קבלו שם כלים חדשים ע"י תלבשת זו וגם
נתחברו הכלים הראשונים שנשברו ותוב' בחינות כלים האלו נעשה פרצוף זעיר וכן היה של בנוקביה • ונמצא
כי שרש חזר זעיר בסוד רשות היחיד כי ע"י העיבור נתקשרו ו' קצוות שלו בל"א מכולן ומולדה בלא מדו לכות

ושם בהתיקון דף י"ח ובל פ' נשמה שו' / יש כנוע ונק"ח הם חב"ד [illegible]

כמח

ונקשר עם הנקודה הזו בסוד מלכות והיה זה חיבור ותחלה גמור וזהו
בהתיקון כי דק' נבראו עשרה אחות יוד הא ואו הא ורמזו ד' יהוה
כבולע כי שם זה שלמות לשבר הוא בזעיר אמנן כי שרש עליו העיבור
ע"י יחד ונעשה דק' בשם מ"ה הוה נביה • ורמזה ד' ונקשרו
ונעשה חוזק אחד לבר בסוד הרבות גמור • •

נעשה ע"י שם מ"ה החדש כיון כמכבר ומקשר / ומייחד בסוד מה שנקבל כבר לכן נזכר שם מ"ה / וגם לטעם הנז' פרק • וכם שהקשר שמוקבלה

כי שם מ"ה החדש הוא זה האלהים הראשון ועיין בס' זה דף

כתוב למה דתיקונים דף ב' / אחר שבכבר זה הא' יני כם שהם ביטוי כבלה / ואמנם שבשוער יחוד הנז' שם ומה לי בכבר ראשון כתב [illegible] / מבוא מדת [illegible]

פרק שני

נבאר עתה איך ע״י זה העיבור נתקנו הכלים הנשברים הנה עד השב״ב חו״ב פנים עיקר סבירת הכלים לא היתה להיות מעורבות בהם סיגים וקליפות והאחורים לא היו מתחברים עם כליהם לשיבת הפנים שבהם וגם הכלים בעצמן לא היו יכולים —

לקבל האחורים לשיבת הפנים שבהם כי זה שאמרו היתה השבירה שלא יכלו של הכלים סובלת מקומם ותחתונים לכך קויים כי הפנים שבהם נעלמו לגמרי וגם במוח אעיל השב״ב חו״ב כי כלא היה כבוונה לשיתחברו הסיגים והקליפות מהם ולכן יצאו כלבי היקון״ והנה ע״י זה העיבור הוברר מהם הסיגים והקליפות ונתבררו האחורים ונסתלקו מערך הסיגים והקליפות וע״י זה נתקן ולכן צריך שנבאר איך נתבררו ע״י זה העיבור והענין כי הנה כשנתעלו האחורים של אלו המלכים עד אימא בסוד מ״נ בכל פעם נתחברו זווג לאו״א וזהו אחד מברר של המלכים כמ״ש בפ׳ פקודה דף רנ״ג ע׳ וז״ל והא אית שירותא להאי יחוד ונ׳ מחשבה כמה שעולם לקדושה וסליק נ׳ מחשבה נקודה עלאה צריך לאך עיבור וכו׳ פסולת מעין מחשבה והתבררו וכו׳ והענין כי כל האלהין של המלכים נעשים ע״י המחשבה שהוא המוח שבו מתברר ונמצא יורד אחו״ב בסוד עיבור זווג מתגם יש מחשבות למוחין דנו״ס ובמחשבה עליה הוברר אריך ובמחשבה אריך הוברר אותו בנו׳ במלכים שעברו ובמחשבה אות הוברר זו״ן ובמחשבה זו״ן הוברר עתיק של בריאה ובמחשבת עתיק של בריאה הוברר אריך דבריאה וכן כולם עד סוף עולם העשיה כנודע כי כן כסדר בין כתיבות בלשון נסתי׳ עצמם כי מתחילה מבורר ועד עושה בתוכה העליונה ומתחבר מוטעה נעשית בתוכה השנית וכן מתוספת מעולם עד סוף התולדות״ ונחזור לעניינו כי המחשבה העליונה המבררת זו״ן הוא מחשבה אבא ומוחא הלזה והוא הטעם עיבור מ״ן לכוון מוחותא הלזה ובכח עיבור זו הוא מברר גם את הכלים הנשברים כי העיבור של קום כמוצא אחרת ואינה מהסגורין עכשיו שלא לעולם ועי״ מוחא עיבור הוא מברר הסגורין שיש בו׳ המלכים ואז הכלים והאחורים והנקודות שיש בו׳ המלכים כלנו שבראי עוד לברר ולעלות ולהיות מהם בחינת זו״ן שלה ומתחבר שם במוח׳ ובמחשבה הלזה וצריך פסולת מעכשיו הזה לבר ונוטל את האוכל שהם הבירורין וגם מתקשרים בתוך עיבור שמעתיק מוחותא הלזה שהיא בחינות זולת הבירורין הללו כנ׳ ובכח מתקשרים יחד של הבירורין ועקבים שם וילדים יחד כולם בסוד עיבור עד היסוד דאבא ונותנם בסוד זווג ביסוד לאימא ומתעברת מהם והנה גם אימא בירך בירורין למעלה הלזה וגם היא קושרת עיבור מ״ן כוקבין מוחותא הלזה וירד הכל עד היסוד כו׳ ושם נתחברו שניהם שתי הבחינות בחד בירורי אבא ובירורי אימא עם שתי העיבורות שלהם עצמן שהוא עיבור מ״ן דכוק ונוקבא וכו׳ ונתחברו אח״כ יחד הכל בתוך אימא כנ׳ מני הקליפה כמו שי׳ בפ׳ ונשארו שם בסוד עיבור ואחר טעם הדבר לפי

<table>
<tr>
<td>

הגהה

מתתקנו מהם לקבועים מהם כן אין פנים מתבע עד ג׳ אחשונות לזה בנלאחבי מזון לך דף ועיין כאן דף שמתפלגין בנות הפנים וכמו שהן בי׳ שקב דף כבור כי לפנימים עולה העצמות ונאחזו הכלים וזה בנות הפנים ולא הוציא באיזה מבוא ועיין בפ׳ בלק דף קנ״ה בי׳ אם עוכבות משתוור יה לחמשו מבין עד אות ויש בירוך מעורב מלבנ׳ אות לבהאק״

</td>
<td>

הבירור הוא ע״י אות הוא המוחות שנולדו מהתכנסם והקליפות אין לאם אחיזה בכלים׳ בחשונות שהם אריך והוא כי לכן הכלים שלהם לא מיתקן חמונם — עקבות לבד פבל בשב״ב חו״ב ונמתק כי בעלות בי׳ האן של במחשבה דאבא אין יוכלו הסיגים אשר מעורבים ונאחזים בהם תיקום לישאר שם וגם נבדלים מהם ויוצאים בסוד ניצוצות לנפתי׳ מכל אחרא אומנם — ברכה ונ׳ בנ׳ בפ׳ פקודה כי אין כח באורם הניצוצות לאורם סיגים לסבול הכאת האורן ונבדלים מהם וכפי מגין שך ניצוצות לאור שיש באורם הכלים כמו שנב׳ לקמן סנ״ג בין הניצוצות שלהם ניסקלאים מהם רק עד נמשכת לקמון וזה בפ׳ פקודה

</td>
</tr>
</table>

ניצוצין צריך לאך עיבור ואיתברר כפסולת מעין מחשבה והרי עתה הוברר קצת ובאשר נתנים ביסוד לאימא בסוד זווג בכל חודש שם לקבלם בכרס ע״י עיבור מ״נ שלה כי גם היא אין אחיזה לסיגים בבירוב הכלים כמבואר ומוגבהין שבחשבון שבאו והענין כי נמצא שבשאורן עתבר הכשב והזהב מהסיגים כאשר יצאו מנותכם בעודם לא נקבל בטובה ראשונה עמוק והכחה נשארים קצת סיגים מעורבים בהם כי הסיגים היותר עבים ורעים יצאו ונבדלים בטבעם ראשונה והיותר סיגים זכים נשארים וחוזרים ומעבירין אותם בתוך מעיים כדי שמתלבן הזהב לגמרי וכן היה העטן

שבאר כי כשתוקח ומה שבא החבל קובלרו רוב השנים. ובקבלה נאמר שהם קבלו שנים לק"ס ובהנהגה כמו זוין לבין א' מנה חודש נפתח בב' ימי הקלינדר והמובחר שבהם נקרים והמלפ"ר מנות קודש והשחר נעשים מים מוזכים כמש הנה כחלב הבב"י ובנשא הקפה"י וג' ופתח אחי ורבני זר"ית וכו' כי אין כל החלב נעשה גבינה קרושה כהנהן לנובר שיפת המשו. אמנם המובחר שבחלב נעשה גבינה והשאר נשאר כבחינת מי הקום וכן שתי מקטיפת מים שלבנונה שלו זנב ושל הנקבה שתחבה, בב' ימי הקלינדר ומהמובחר שבהם מלפ"ר קודש ונבחר הם השנים מהם ואח"כ בכל חדש וחדש מימי העיבור מתחבר יותר כי הוא אחר כיבור מעט מעט במשך חלקי העיבור עד שהגיעו זמן הלי"ק וגם אז מתחבר יותר כי כל הפסולת יוצא כמו לחם עמוס כמו א' אחר לבני אדם הקבר כלו לה והמובחר מקבלה לה וניזון בו הולד ומתגדל בו וגם כשת"י כי החלב הוא חוזר להתחבר עד שחוזר להתעבר פעם ב' לה תוסיף המזון - שהם נ' ראשונות ואחרונות ואחרים אחר שכבר קבלנו השנים ונבראו מהם זמן רב אין יכולת בהם לחזור להדבק בו אחר שנולד ויצא לחוץ מרחמו אמנם אחר היותם זמן רב שכבר קבלוהו וגם כי עובר נעשה עתה ע"י אותו חוזר יקבים ואין בשנים כח לחזור והחבר שם אחר שקבלוהו לא ע"י הפגם הקדמונים וגם זה א"כ רק אחר שיחזרו ג' ראשונות הנה מוחין כי באו לא היה בהם אחיזה מוחלה וממנו שי"ת במקומו .. ודע כי הקליפות צריך א"כ רק על שיעלב במקום אחיך אמנם בהקנה הנ"ל ולוקח מהם בחינת מוחין לי"ה ואז הזעיר עצמו נעשה אחיך וכו' - עצמו עולה יותר לעשות כמו שית' לקמן בח' ב' במשנה הוא היה חוזר בן ה' שנים לעקרה וכו' כל לקס מדרגת עליה הזעיר בהם והבן .. עוד יש טעם אחר של הבירור הנה כי זולת שאלו הם המתחברים השנים לסיבות הנ"ל כי אין אחיזה של השנים כאלו הנה גם הזעיר עצמו בהיות האורות שלו בדעתי אמנו הם מוספין לאורות גדלות בעצמם מהאורות שמרוך אימא והם עלתה מתגדלין ומוספין בה והאין ומעפשין השנים שבהם מהם .. והנה עיקר יבור איך ע"י העיבור נתקשרו והתחברו האורות ונתגלגלו והכלים יחד מתקשרים כמו קוים במול רשות היחיד בנ"ל פ"א ולכן בעיבור הזה הראשון לא קשר קשר בלא כלי כבלוק כמו הקוים שהוא בחינת הדיקן בנ"ל פ"א ונתקבלו בב' ימי הקלינדר כמו שית' בפ"י ואח"כ בהמשך חלקי העיבור נקשרו ונתקשרו יותר ואח"כ בזמן היניקה יותר ובכל פעם ופעם נתקשרו בהם הדיקן נוסף על הכלים שלמוחין ולא נעשה כל הדיקן בפעם א' כמו שית' במקומם ובמקו' הבאים בשער הזה ועיין בשע"ב ח"ב פ"ב מה הם הלבושים ובחינות המתחברים והבחינות של הדיקן והעיבור ..

פרק שלישי

אחר שנתבאר בשע"ב איך ע"י זווג אבא באימא ונעשית הכ"ע עיבור שלהם נתקשרו הז' מלכים ונתקנו ויצאו מהם אך נשארו השנים שלא נשלמו להתבאר כי בלכתם ק"י ומלכה חוצה להתבאר אך נשארו שלו עדשות הנתיק בנ"ל פ"ב ונשאר מהם שנים נשארו שאין בהם תיקון ובם הקליפות כמו שנתב' בשע"ב ח"ב פ"א .. ונתבאר כי הכל הוא כחשבון אך נשארו כי זה היה מספר הנשארים שבכלו בתע - הכלים כמו שנתבאר בנ"ל שע"ב ח"ב פ"ג .. ונבאר עתה קצת עניין אך נשארו של אחר עניינים ואחר העיבור האמת שבזה הענין אותו להבנה בנ"ל .. לפי הסך נשארו גם הם הז' מלכים הנה שהם זו"ן זכר ונקבה של נקראים אלה בכולם וכתבתי כי זעיר הוא שם מ"ה הלבנון שהוא בני אדם וגם נקבה נק' אות שהיא מעט שם מה בכולם והנה כל מספר מעלו הז' עד אדם בנן' בדיקן ע"ב ק"ע א' ליד שכך דלא מה הוא אדם וכו' ונתבאר כי הז' מלכים הם זו"ן אדם והם בני שנו גם התולדות נוקב' לזעיר פ"ב חלב מלבד הז' מלכים שבכולם ע"א י' של מו לכלפסיל נפתי בנין רפ' והנה יש בה שנו אחרים ושו השנו נשארו לזעיר הם בחינה מה שנתבר הז' מלכים כמו הכ"פ הנ"ל ע"י אותו ואז אבא הוא הד עיקר מ"ין לבוא לבנן הנה חסר כלוה מה אחרים וגם אימא היה עיקר לבורא מ"ין נוקבין הכולל ה' גבורות וע"י עיבור של נתבררו ונתקנו של השנו נשארו לזעיר .. וכן עתה כי יה השנו לבוא .. והנה אם נחבר ה' גבורות דאימא הנה הנה מתנדבן ומקבלן לשנו הנז' יהיו כלם אך נשארו כי גם ה' גבורות מתנדבן יקראו נשארו כי גם הם גבורות דין וכנגדם אך נשארו כנז'

בהגה' בפתחם לם דלק בבי"ב והיא מלבוש כלה שבגלב מזה גם עיין דלב דכו ב' כלה מים גם ע"ין דף

ככם'

כנ"ל ·· ואלו הם השך נקבין ושך דינין הנה שם פקודי כל"ל ובתיקונים ואלה בזוהר ·· ואח"כ נגד ז"א נגד שהוא כנ"ל ס"ג ·· גם
נוקבא נגד נגד חסד ה' שהוא סוד אלה נ"ל ·· והנה ע"י הה' חסדים לטפת אלה נתתקן כלם ·· ועמהם נתהוים לשכה נקבין
הנז' בתרה נשא קל"ב ב' אדר חוקיה תוספת הוינא וכו' וכו' וסליק לשכ"ה ע"ב וכו' ואח"כ הנוק' נגד נגד ככ"ח [illegible] ··
[illegible] כי כל הדינין והגבורות הם בסוד [illegible] שהם [illegible] והם נבורות [illegible] הז"א השך אלו הם
[illegible] והם כנ"ל [illegible] ז"א [illegible] כי [illegible] הגבורות [illegible]
[illegible] ·· [illegible]

[illegible]

הגהה

[illegible]

פרק רביעי

[illegible]

אשר על כן נקראו מולדות שלום כנ"ל והיה ראוי שיכנסו אפילו הם אינם נכונים בפנים כי גם מהחירת המילואות נעשו כנ"ל ועיין פ"ב דבר
פ"י על כן אמרו וכו' ורפ קט"ו ב' ואמנם נשמות הצדיקים שהם נעשו מן האבלות של הם יותר נכונים יותר מכל המולדים
שכבר"ע כי המולדים והשולמות נעשו מהחילונות זו"ן לאצילות והנשמות מהפנימיות זכרים מזו"ן ונקבות מנוק' למעלה
ונשמות שנעשו מן שולמות כי"ע יהיו נפש גם כפי הערך עכשיו של ההוא או היכל או העשיה כמו שיתבאר במקומו
אך הכלל הוא כי נשמות נעשו מפנימיות כל עולמות אבי"ע והמולדים מחיצוניותם ונחזור לענין כי זו"ן שלהם מ"ש הרב ז"ל
חיצוניות ופנימיות כמו שנתבאר וחזרו כל בחינות החיצוניות לזו"ן כל זמנים ודם עיבור יניקה ועיבור שני למוחין
בכל פרט וכו' והנה מ"ש חזרו מנם שכי' זו"ן להבין בבחינת פנימיותם והיה אז בהם עיבור יניקה ומוחין אחרים אחר
שנעשה מחיצוניות נגד כל בחינות עיבור יניקה ועיבור למוחין כנ"ל ונמצא שהיו בזו"ן ד' עיבורים וב' יניקות וב'
בחינות חיצוניות ופנימיות והנה כל זמנים נמצאו בענין העיבור ויש להבין מ' ופ"ה והנה הא הוא עיבור של
ז' חדשים כמו שמצינו במשה ע"ה והנה זו ידוע וכו' וכנ"ל ההוא עיבור של ט' חדשים שהוא רוב העולם וגם
הוא עיבור י"ב חדש כנ"ל כמו שהמורה לה עשו שכל מעשה לפני רבה קומרה לאשרי י"ב חדש והכשירו והנה
בחינות החיצוניות היו ב' מיני עיבורים הנ"ל כי העיבור ראשון היו י"ב חדשים ועיבור שני למוחין היו ט' חדשים ובבחינות
הפנימיות היו ב' מיני עיבורים כנ"ל כי עיבור הא' היה של ט' חדשים ועיבור הב' למוחין היה ז' חדשים והנה נר"ב
לעולם כי בחינות החיצוניות הם של הפנימיות יותר נבחר מהם לבאר כל ענין הפנימיות ואח"כ בסבים הבאים
כל עכשיו ענין החיצוניות כי הנשמות המה היו בפנימיות ואין המולדים שלא בתוספת מהם העיבור כנ"ל ואין
החיצוניות בתוך של הפנימיות בכל שאר הבחינות הנה אחר שהיו שני עיבורים ויניקה א' של החיצוניות אחר
כמו שהיה איך אחר כך היו מ"ה ונה"י כבחינת פנימיות ולא נעלם כתוך זו"א כמו שהיה בחיצוניות שהלבישו
זו"ן כסוד נ"ה כמו בכלל נה"י דאו"א ואז הלבישו לזו"ן כנ"ל ועיין פ"ג אמנם כאן בפנימיות לא היה כן אבל
אף גדולים מ"ה ונה"י נתחלקו כסוד והמשיך בחינת פנימיות של זו"ן אחר תמה נתוספו נשמות הצדיקים כנ"ל:
נם יש בזה הפרש אחר כי בחיצוניות הלבישו נ"ה דאו"א לחוד שלו ונעלמו בהם אך עתה בפנימיות נעלמו נה"י דאו"א
בחוד שלו ועם כל זה כי גם חוד שלו נעלמו ונתלבשו לחוד ונמצאו עתה כי נה"י שלו כלולים כנ"ל והיה שהם ע'
ונעלמו יחד כל הג' ספי' דאו"א אמנם והנה נתוסף זה הפנימיות אחר לזו"א והיה בעיבור ט' חדשים כמו ט'
ספי' דאו"א שנעלמו יחד ואז מזה העיבור הראשון של הפנימיות דאו"א שנתחלקו מ"ה ונה"י מהם נעשה
פנימיות עצמות לזו"ן שהם בחינת לקבות פנימיות שבהם ואח"כ היה זמן היניקה בסוד הפנימיות לזו"ן ולא
קבלו עתה ··· ואח"כ היה עיבור שני המוחין של פנימיות זו"ן וזה היה זמן ענין נקי מאד כי הנ"ה החיצוניות
לעניין ואין שנתלבשו כנ"ל וכן נתלבשו לאו"א כנ"ל כשת אח"כ כסוד מהם נתוסף פנימיות המוחין כנ"ל ראשון
לזו"ן ולכן עיבור הזה נתוסף ז' חדשים כנגד ז' תחתונות לעניין אמנם בסוד העליון של ספירת החסד לעניין
ידוע אין לנו שם שום הבנה כלל בשום אופן ותוכן תמה ולמעלה ולכן ז' חדשים הם אינם שלמים ··· וזה
מושכל מלך ולכן ז' ולא לחוקותם כי כל עיבור ז' נתוסף מהם ואינן ז' שלמים לכן כנ"ל ··· והנה נמ'
מזה הפנימיות של המוחין לזו"ן נתוספו ונעשו נשמות הצדיקים וזה סוד הצדיקים הנקראים שפון עולה לו'
חדשים תמן ועשים כמו תמה ושמונה
ופרק וזהו כי כל אלו הנשמות כמו שכן מזו
לעניין שבו' לעולם דאו"א והבן זה ···

כמה

מכה ומשוה וכו' כתוספות מן לעניין וכו' עכ"ל ר"ל כאן לא זכרנו
ונם שם אותנו לפנימיות של מכה כנ"ל וכו' ידעו ר"ת לה פנן על
ולא ידע איש את קבורתו אשר תמשונו שם ולא ידע ר"ל עניין ···
ר"ל שכן מעיה בכל כחותיו ולא ידע עלין והבין כנ"ל שם כי לא ידע הענין ונעלם
ולא נודע היכן קבורתו של איש ועוד שמיים המשוך על היום הזה כי עד היום שמונים
המכוון שתוספות המשיך כן משל כהנה להיות שבות מפנימיות עכשיו ולא ידע

היה כל בעולם ונחה עליו רוח ה' ולא יקום עוד איש אבל ירדו וכו' כנ"ל הכל באהבה רבה לפ"ל ב' ועיין שם ··· ונם כי אח נעלם כי בהר
הבחינות לשם בן בנולד אשר מצה כל הספרות ואז ידעו קבורתו בנשמות משה וידעו הספרות ואולי אחר מהם ידעו מקבורת של קבורתו לעניין
ולא ידע איש את קבורתו ··· ולא ידע איש את קבורתו עד היום הזה כל שה"ל שלשת שאת ידע קבורתו הנה אין יתבררו שלא נולדו עד היום
הזה מכל אחר היום הזה נולד ··· ועיין בבחינת דף כ"ו ב' ···

פרק חמישי

אחר שבאר בפרק שלפני זה ענין שתי בחינות החלקיות והבינוניות ואיך יתחשבו בעיבורן לפי [illegible] הבינוניות אמר שלפניו בחינת החלקיות אשר שתחשב בו שני העיבורים הנ״ל וכו׳ ובאר ענין

באריכות מבואר ואיך בחינת החלקיות [illegible] כי החלקיות [illegible] וכו׳

והמולדות [illegible] כי הבינוניות [illegible] עד החלקיות [illegible] אחר החלקיות בכן וכו׳

לבאר ענין בחינות [illegible] הנה [illegible] זמן [illegible] אחרי [illegible]

[illegible]

והטעם כי נתבאר לעיל בשער ח' פ' א' איך לפעמים או"א הם ב' פרצופים שלימים ולפעמים כל א' מהם נחלק לשנים כי
אבא נחלק לשנים ונעשה מהם אבא וישראל סבא ·· ואימא נחלקת גם היא לשנים שהם בינה ותבונה ·· והנה עתה
אחר עלו כל אלו הארבעה הנ"ל עלו למעלה וכן כתר דעתיק יומין עלו ב' עתיקים [illegible] לנצח והוד שלו והלבישו לב' עתיקים
עליונים שלמעלה שלו [illegible] שם האור מאד ואין כח ביסוד לעתיק [illegible] ב' עתיקים [illegible] לנצח והוד [illegible]
להכיל כל אורות ולכן נבקע ונפלק לאורכו מלמעלה למטה ומתגלים החסדים שבתוכו ואז כן החסדים וגם הגבורות אשר
בו הם בגלוי ואין כח בהם [illegible] ולכן עתה שכלם מגולים נעשה מאחד כל החסדים פרצוף א' שלם מאבא לבד ונכלל עמו
ישראל סבא ·· ומאחד כל הגבורות נעשה עתה פרצוף שלם מאימא לבד ונכללת עמה התבונה [illegible]
א' וכן הגבורות כל [illegible] א' עתה ·· וסוד כל זה כי כל מקום שנאמר ונזכר כי אבא וישראל סבא או בינה ותבונה
נכללין יחד בפרצוף א' להיותו [illegible] הנה הוא [illegible] כי נבקע יסוד דעתיק שבתוך א"א ועי"ז נעשה מכל
פרצוף א' לבד וכמו שנתבאר בענין [illegible] או"א לצורך עיבור ב' מוחין לזו"ן שאז נכללין יחד בפרצוף א' וגם עד
זה ודבור הקדמה זו ·· ונחזור לענין כי הנה שיעור אורך כל [illegible] הנז' שהם ישראל סבא ותבונה כל
שיעור אורך קומתם הוא מן הגרון דא"א עד [illegible] דא"א עצמו ולכן לא הגיעו גם הם למטה
רגליהם [illegible] ואריך אנפין הקומה [illegible] כאשר הם [illegible] לזו"ן המלבישים [illegible] לז"א עצמו
ואח"כ הנה גם ז"א [illegible] הוא יורד [illegible] הקומה [illegible] כי כמו שאו"א מלבישים [illegible]
המלכיות לא"א כן ז"א [illegible] ואז [illegible] הוכרח להלביש [illegible]
אך הטעם הוא כמש"ל לקמן בס"ד [illegible] ·· ועוד טעם אחר כמש"ל לעיל [illegible] לקמן [illegible] אריך
לעיל כי [illegible] של זו"ן [illegible] העיבור [illegible] יסוד העיבור [illegible] סוד
[illegible] יסוד [illegible] זו"ן [illegible]
[illegible] עתיק ואריך [illegible] הקומה [illegible]
[illegible] ·· עוד יש טעמים אחרים
להלביש עתיק וא"א [illegible] ·· עוד טעם אחר [illegible] עיבור זה
לזו"ן [illegible] לעתיק וא"א ·· והטעם [illegible] כי יסוד דעתיק [illegible] ב' פרצופים
[illegible] לבד לצורך עיבור [illegible] ·· ועוד טעם אחר לצורך זו"ן עצמן כי [illegible] וא"א [illegible]
[illegible] הנה [illegible] גם הוא [illegible]
אריך [illegible] ·· ועוד טעם אחר [illegible] א"א עצמו כי [illegible]
יסוד [illegible] ב' [illegible] כי [illegible]
[illegible] לקמן [illegible] ·· ונמצא [illegible] כי [illegible] המלבישים [illegible]
[illegible] זו"ן [illegible] לא"א המלבישים [illegible] הכלים ד'
פרצופים [illegible] כי הם מלבישים [illegible] לא"א והמלבישים [illegible] הוא [illegible] סוד עיבור כי
[illegible] העיבור [illegible] (צמח [illegible]) [illegible] הוא [illegible] נעשים [illegible]
[illegible] ·· [illegible] כי [illegible] כי [illegible]
[illegible] כי [illegible] כי [illegible]
[illegible] ·· עוד טעם אחר כי הזו"ן [illegible] בפרצוף שלם כי [illegible]
[illegible] כי [illegible] נעשים [illegible] שיעור קומתו · [illegible]
[illegible] כי [illegible] כי [illegible]
[illegible] ·· ועוד טעם אחר כי [illegible]

[illegible]

פרק שביעי

[illegible]

החכמה לאריך נק' חד שהם אורות בח' כי לעולם כל פ"מ הוא בחינת מ"ה כנודע כי ד' אותיות שלהוי"ה של הפסוק גם ילמוד
המילוי הם י"ד ובצירופם עם פ"מ אותיות ש"ש במילוי המילוי הם מ"ה ונמצא כי גם בסבה בחינה זו נק' טיפה זו מ"ה זוין
כמו שנבאר בע"ה ·· והנה אחר שא' יהו"ן שלו הם בסוד לחכמה שהוא החך אז נכנס בסוד זווג של המלכות שבו שהוא הגרון -
שהיא בינה דכללות אריך מלו ·· גם הם"ן עתה סוד חק"ל תפוחין קדישין כי חק"ל תפוחין קדישין הי"א לעולם סוד המלכות בהיותה
יוצאת מעקב המחוברות נ"ה שאז נק' חק"ל כמבואר אצלינו בענין הקבלת שבת והוא בסוד ב' יהו שלו שעשיים חק"ל בהיותם יחד
בנצחקור יסוד והנה כבר נק' כי כיון שהם ס"ג שיתוף נ"ב לאוסבר בשלמות ונמצא כל' יהו הפשוטים שהם כנ' ס"ג לכן נק'
במילויים נרמז לבך רמז והוא כי יהו למילוי ס"ג כזה יו"ד ה"י וא"ו הוא כנ' מ"ה ועם חק"ל הנז' הוא מקום שבו שם יהו"ה
כזה י' פ"י ה' פ"ה ו' פ"ו ה' פ"ה וזהו נ"ב סוד מ"ה הנה מקום אחר פי' אח' כי הטיפה זו יצאת מן החכמה הנז' ונם ויוצא
עצמה הי"א י' כח' ונעשית מקום ונמצא כי עיקר מה שנעשה מטיפה זו הי"א יהו להקין שהוא מ"ה הנז' וכו מוב' לבסוף שנ'
יהו האחרים ולכן זהו סוד מ"ין דכורין היוצאים מן החך שהוא סוד יסוד חפשה לאריך של נקבה נגין לאריך שהיא מלכות שבחכמה
והיא בינה שלכללות פרצוף לאריך ואלו הם בחינת מ"ה זוין הנז' בפרקות הקדמות דם ברא שית עש ·· והנה נוהגי'
אין טיפה יורדת מלמעלה שאין עי"ם עולות מלמטה כנען נבאר שמוכרנין שהיא מלכות שלהחכמה הנז' יעלו שני
טיפות למ"ין נוק' ויהיו ב"ם מ"ה והענין כי הנה נק' למעלה שד' אח' פ' כי מוגדין הזה נעשו ב' כתפים שלאות ונאצו
כי הבינה הי"א שם אהי"ה ונגין שאות נתוספין מנגין זה שהי"א בינה לאריך צריך שיהיו שם ב' בחינות א' כבר יש בן של
הנגין שמתחלה יונק אבא וא' כבר שמצא של הנגין שמשם יונקת אימא ולהיות נגין זה בחינת בינה לכן שתי בחינות אלו הם
כלם בבחינת אהי"ה כנז' ואח"כ הם כח בנגין זה כשני צדדין שני שמות של אהי"ה הנזכר בנמח
שם א' של יהו שבחכמה שהוא מ"ה והנה שני הטיפות למ"ין נוק' הנה הם שני אהי"ה גם'
אחר שנודם כנ' מ"ה אתפס נ"ב לכך שכבלא לגרם יהי"ה רמוז מ"ב בנה שעולים
שני מ"ה ויורד מ"ה א' וזה יה' לגמין בסוף הח' ובמו שנק' שני יהו הנז' נאחזו ב"ם של
החכמה דאריך ושהם יהו א' בן יתקלקו שני אהי"ה שלו כנגין לשם אהי"ה ב"ם שבו והוא כי
בג' ראשונות שלהנגין ישבהם שם אהי"ה א' שהוא שורש אבא שבנגין והוא במילוי יו"ד ה"י יו"ד ה"י ואהי"ה ב' נ"ב ליו"ן שהוא
שורש א' כי כמו ששם יהו הוא כללות ים לחכמה כן שם אהי"ה הוא כללות ים לבנגין של אח"ש יהו לחכמה כחלק נג' יהו
כנז' ואהי"ה שלהנגין נחלק לשער אהי"ה שמן ים כו כללות אות ·· ונמצא כי ג' ראשונות של אהי"ה שלכללות הנגין ישם שנק' ב'
היו"ן ואח"כ בג' אמצעיות של אהי"ה שבכללות הנגין יש ב' אהי"ה למילוי ע"פ ואח"כ בג' התחתונות של אהי"ה דנגין יש ב' אהי"ה
למילוי ק"ה גם כמו שהג' יהו של החכמה נכללו ביהו האחרון שלמ"ה כן בבינה הג' אהי"ה נכללו בב' אהי"ה שהם כנ' מ"ה
שמונה ההרגש הוא כי שם בחכמה שהי"א טיפה מ"ין דכורין היו"ם מלמעלה למטה לכן ירדו ב' יהו העליונים ונכללו ביהו -
התחתון אך כאן בבינה שהי"א טיפה מ"ין נוקבין העולות מלמטה למעלה הוא להפך כי נכללים ב' אהי"ה התחתונים
והתחתונים בב' אהי"ה העליונים ליו"ן שהם נ"ב מ"ה ובבר נק' בשל"ח אח' פ' (עיין כם עולת ביצה ביאורים ונלפ"ד)
כי בפסוק ויאמר אהי"ה אשר אהי"ה וכו' נדרש על ענין זה ודע כי שלו הב' אהי"ה העליונים ליו"ן הנז' הם שלו הם ב' אהי"ה
שבפסוק הנז' ויאמר אהי"ה אשר אהי"ה שהם בחכמה ובינה שבי"ם שבנגין שהי"א בינה והדבר שבי"ם של שבנגין הוא רמוז במלת
אשר שבין שני האהי"ה כי הוא קו האמצעי בין חכמה ובינה וכן עולה הם אהי"ה אשר אהי"ה נמח
בגימטריא נגין והנה הוא אשר שבניהם וכן אהי"ה אשר אהי"ה בגי' ואשר הוא היסוד
שביניהם אמנם בפסוק לא נזכרו רק ג' שלישות בנז' ל' יען כי כולן ונכללים כהם בנז'
יען שהם מרגש לגילה בסוד מ"ה ונכללים בב' אהי"ה העליונים ·· גם כמו שנק' יהו
שבחכמה נרמזו בהם שם ס"ג בכלל בן כאן בנגין הם ו' אהי"ה שהם ב' פ' ס"ג א' כנגד אבא
וא' כנגד אימא ·· גם כמו שנק' יהו שבחכמה נרמזו בחוך בסוד נ"ב בכלל בן שלו האהי"ה נכללין בב' אהי"ה העליונים בנז'
שהם מ"ה ב"ם שהם כנ' האחרונים שהם אורות הנגין והענין כי כמו שבכל בחינות הנגין הם כלולים מן החכמה בסוד

עיין כם עולת ביצה כב' אי"ש פרקין לאח

ישראל סבא ותבונה וזהו גם יכוון
אותם ואותם יצאו לישראל סבא ותבונה
המוזכרים בהם בתקונים ··

וזהו הם לזוהר אחה תוך דף
סה ב' כספא אשר

בה יטוא וכו' ... אחרבה דלמאשר
באמצעיתא ... הקלות ... אתין קו"ק
כחסד ... ומתכהם ...
עולים אתין בחיבור שני שמות וכן בנק' ·

עיבור מלמעלה ועיבור מלמטה כבר' גם כאן צריך לא יותר כי שם בתחלת ר"ה יהיו אחרון שבו נבללים אחרים רק בסוף תוב בכל
ותב כנגון הב' אחר"ה מעלוכם שבהם נבללים הקודמים הם תוב א' עבר והרי שיהיו ב' תוב לעתים הנז' והנה הוא כאותן זה כי
בכל אחר"ה מעלות הב' יש תוב אותיות עם הגלגל ד' נקודות י' בשמיני וכן לשמיני השמיני הרי ב' ב' תוב בב' אחר"ה הנז' והוא ועתים
תוב ביום אחרון בסוף האחר"ה שבה שישבו אלו אותיות והבנותה ובראות כי אחסר שעיבור הנקבה בכללם מעיבור הזכר הנה שוב.
העיבור הנקבה נמצא גם בזכר והענין כי הנה עיבור הזכר היה יהיו הבן שהיה תוב בכל ויש בה שוב. שהי עיבור לנקבה אינו

כמוך — לא יבוא ידי כי כשיהיה ובאחרון עדיין לא נתקנו ונשפעו הזכר והנקבה פלא כבר עלמו כרותו ולבן
עדיין שהי' בעת — עדיין ושפעו אותו בעלים יחד בשם יהיו לתוב הזה — ואחר כנגון אחר שם הקבל הדלבעות אותו
ואין אין נקבה בכלל... — שם והקבלה הנקבה לכלל מהזכר לכן עיבור הנקבה שבנגון הם התוב שלה בסוף מעות של אחר"ה
העולם תוב כבר' ונמצא כי כל בכל יהיו שם א' לרבורה שהוא בנו' תוב כמו שהי עיבור הנקבה

שהם ב' מעות האחר"ה ושנהם תוב א' ונמצא כי אותו נשרשו גם בלבורה שהוא הבמות האחרון של שהי' באחרונה וגם נשפעו שנהם
בכוח כנה לאחרון של שם ה' שבהר בשני מעות האחר"ה הרי נע' ב' הכל בחינה א' וכל מה שיש בנגון יש באחרון אותם שכנגון הוא
בשלמות מן האחרון כל הוא עיבור א' מן האחרון בתוב' העיבור של הנגון של שבנגון נתקנו לשנים לשים הכל — וכו' אחר הוא
עיבור תוב א' מיין לבורה מן התחתונה שהוא יהיו לשמיני הבן — והם ב' עיבורים מיין נוקבין ב' מעות אחר"ה הוא שהם בשבוע
ובשמיני ובשמיני ב' פ' תוב אותיות — והרי נת' זווג זה העליון לנשיקין לאחרון אמנם שהם מתאחדות — עם
הבינה שבו לאחרון שהיא כנגון ע"י האחר שהוא יסוד התחתונה בכל ולהיות זווג זה בבחינה נקרא זווג נשיקין והבן ערך עניין הנשיקין
בנז' בכל מקום שהוא זווג האחר עם הנגון ועתה זו העיבור לבורה שיצא מן התחתונה על הבינה שה"א כנגון לאחרון ונתעלה
שם עם ב' עיבור הנקבה הנה הוא לבוש בינין זין וזה הפסוק ויאמר אהיה אשר אהיה וכו' והענין

כמוך — בלשון ... הנו' ... — בתוספת אל כן בסוד בינה שהיא מלכים בכלל שהם כי אהיה הויה בבחינת עיבור הוא אינו
ורבה הש"י להודיע לתושה כי עתה היה בולר הויה שהוא ענין יהיה מלכים והודיעו הקדוש הבר
אחר היה כי בתחלה היה הזווג האחרון אמנם בסוד הנשיקין כבר' לבוא אינו ע"י ב' אהיה של הנז' שהם
כנגון לאחרון שהם ב' אהיה לבוש זין של עיבור ואח' לבוש הבן זה כי בתוספות לע' שהם ב' אהיה —

[illegible margin notes]

בכל אחר מן השם כמשך של עיבור ואח' לבוש לבן זה ואלו הב' אהיה הם מלגו' אהיה אשר אהיה במובאר לעי' בב' זה ..
ואחר"ב יהיו עיבורות של סוד האחרון והשם למעלות האחרון והשם לאחר ונגשם לא יהיה בפרושים בב' רבה בה ושם בא' יום —
נאחר בסוד עיבור ושם נקרא לנתוה ואינה יו"ד ה"א כנגד שם אהיה הב' מעות אהיה שלהם של שם ועיין בתוב"ב — ואחר"ב
בסוד עיבור הנה שם היה בכותב אז עתה רבה האמר של של יאהדונה' של' אחד בם ועיין בכל ביום עיבור ונעלם בשם
הויה — ונחזור על הענין כי הבמות של אחר אמנם הורד עיבור לבורה שהוא יהיו להבן שהוא תוב כנגון שלו שהיה הבינה ושם נגלה
הע' שהי' עיבור אהיה שהם מיין נוקבין ונמצא מה שנתגלה עתה הם ב' אהיה שבנגון שהם ב"פ תוב בבן' ..

פרק שמיני

הנה אחר שהיה זווג העליון לאחרון בחכמה ובינה שבו ונגלה עיבור הזכר
עד עיבור הנקבה והיה בחינת ב"פ תוב בכל כי אלו הם הנגלים בכל הנה
אחר"ב יהיה עיבור זו עד היסוד דאחרון עצמו ונמצא עתה כי יש ביסוד
האחרון ב"פ תוב תוב — ועם בב' בחשיבות א' עם ובתוה להוקנה לבהר אחרע
בתוב זווגן פ' כי היסוד האחרון אמנם הע' בהר נזדווגו בתוב זווגין פ' תוב זווג
כי הם ב"פ תוב בנו שיצא מן הנגון בו ונזדווגו מעלו התוב זווג בפולם שהם ב"פ תוב
בנו' גם אם נראה לבי כי עיבור לבורה היה תוב א' יהיו להבן בכל סה — וכו'
העיבור נקבה ותוב שהם ב"פ תוב עבון בשבוע אינם רק ב' אהיה שהם

כמוך — ובתוה להוקנה לבהר הנה לא אמר ובתוה לבהר של להוקנה לבהר וזכר לנתוה היא להוקנה לבהר ונלכד הוא ... [illegible]

בב׳ מו״ב לבד ואז כ״פ מו״ב הם המו״ב דזו״ן כמ״ש לאחוריהו בכר״ה ק׳ דא״א לאו״א ״
והנה נת׳ לעיל כי סדר ההלבשות של הפרצופים לצד זו״נ יש שהוא לצד זו״ן ונת׳
שם כי נצח דאו״א מתלבש תוך והוד דאו״א תוך חיצון והיסוד דאו״א נעשה סוד הדעת
המפריע בין חכמה לבי׳ שהוא כנגד היסודות שלהם כי מלכות היסוד קימנו לאו״א עם היסוד
דאבא ואמא השמ׳ כי יסוד נק׳ לא׳ והטעם כמו שנת׳ במ״א מ״ב כי אין באו״א אלא נקבה נפרדת מעתה הנה כל דבר
קיומו שלו הוא זכר וכל דרש מ״ש הוא נקבה ונמצא כי בן עד זה היסוד של פעולת מזכר ונקבה כמו הקשר בסוד צדק בכתר יסב
ו״ה קו״ת קימנו זכר ואלו השמ׳ נקבה והוא בחינת היסוד ובחינת העטרה שלו נקבה כי במערך קי״א בחינת מלבות דאו״א
אמן ואז ניתן בחינת אלו קימנו היסוד לאבא שהוא נג׳ זכר בסוד מיין דכורין ואלו השמ׳ היסוד לאי׳ שהיא נג׳ נקבה
בסוד מ״נ ״ ועי׳ ההלבשות כלו הב׳ יסודות שהם זכר ונקבה לאו״א אז נהיה אריך מעיל וכה יסוד בעטרה בסוד זו״נ ...
היסוד בעטרה אותם העיבור ... בזו״ן לחכמה ובין הב״ל והוא לזו״ן בבחינת נ׳ כלל בב׳ ״ והא ...

לכן מתחלה דרבן שהוא יסוד שבהן
את המוחין עד ובין בסוד ... בבחינת
נ״ק ובפנים נתחבר ... יסוד שלכם וזקן
ובכח דלגין שהוא ... כמו נגד
מתוק ועיין פס ״

נמ״ח

שמעתי על סוד זה מפתחים
על חכמי ספרד לכו יפה

אין באמא ... וכשנה ... עד עשר ... ע״י הוא ... לשמיך
בה ... ונח״ב ... תעשה ״ ולהנס כאן לדעת שנוקבא
דאו״א בחינת ... אמנם היא ... לכן לא הולך למשורק
כלי ... אמנם ... הולך לגידין חלו קימנו בסוד דאבא
בסוד מיין דכורים ואלו השמ׳ היסוד לאי׳ בסוד מ״ן וכן ... כי עיקר הזווג הזה הוא בא״א אמן אך אוח
לא ... שהזווג נעשה ע״י ההלבשות ... ההלבשות יסוד דאו״א ...
עמן ... הזווג ... כמו ... ובן ...
הקשר ... יסוד שלו כלול מזכר ונק׳

שאר אמנון ליהודה וזרע כמו כלכך
והוא לזרה ולא לבנים כי ... כאור

כמו הקשר ... והקשר ... כמו שזווג

נמ״ח

הקשר שהן ובן זה הייבן
שהן עומדים כמו את בסוד

דאו״א ... חו״ב בן ... כמו שנת׳
היסוד ... נשמת ... אורות דין חו״ב

זהו כבתוב ... באור כמו

בכל מ״ה וזה היסוד דאו״א הוא השופר ... קול כלול ... שהם אש רוח ומים
הקשר בנולד ... באור

כמו שיה׳ ... לאבא ולא׳ ... ושם ...
יסוד ... ״ הנה כבר נת׳ לעיל כי עיקר הזווג הוא באו״א אמן לא ... ההולך לזווג ... והוכרח ...
... ולעלם כי הנה נת׳ לעיל ... ההלבשות ... דרוש בחינת ... בב׳
הן ... כי בן נ׳ ... לאבא ולא׳ ... ונצח וחסד ...
קימנו ... יסוד ... יסוד קימנו לאו״א ... הגלגלים שלהם
... יסוד ... ההלבשות ... ומלבושין שלהם
והם ... ליסוד לאו״א ... כי היסוד דאו״א ... יסוד לאבא
ואלו כי יסוד לאימא ונמצא כי ... של זווג אריך אמן הב״ל ... כי יסוד שלו הם ... שם
היסודות לאו״א ואז יסוד לאו״א ... יסוד לאבא ... קימנו לזו״ן
המלבושים ... בסוד זווג ... שם העיבור ... בסוד זווג ...
ואז נמצא כל בחינת זו״ן בסוד עיבור ... ״ ... זווג לאו״א
... בחינת נעשה ... כי הנה נת׳ לעיל כי ... ולא ... עד
... בעיבור ... זה ... וזהו ... באו״א נ׳ ... בב״ל כי אם ...
... כי זה ... לאו״א נ׳ ... ״ והטעם כי הנה ... עיבר

א״כ/ שאר ע״ אה״ך אמ״א והאור העיקר בזה האוור להמציא האורות ועיקר הזון והנה האה״ך אמ״א עצמו נכלל בז״א וזה נתגלו בו עתה
החוה בק הנק׳ שלו אשר עלו לבעולה במקום חוה אשר שם אוה ועלו ונעלמו תוך חוה דאוה עצמם וזה סוד אורם הנק׳.
דאה״ך עצמם לבדם אשר נתגלו שם ונכללו בחוה. דאה״ך דע״מ כלולה מבחם לכך היסוד דאה״ך בסוד זווג דאמ״א ושאר הנק׳.
דאה״ך הם סוד ג״ע״ב״י לסגול הנז׳ בתיקון ס״ע לכ׳ קנ״ז ב׳ ושם (בתמה ועיין בדרם ס״ט ובדיוקר דב קמ״ג ב׳) שמורם נעשה אחד
הראה שהוא זה ונמצא כי עוד ע״מה זו א״נה רק מבחינת ג״ע״ב״י לנק׳. לבד שאה שהיו כללן בחוה אה״ב נמצא כי
אין בחינת הזע״ר עתה רק בחינת ג׳ קבות לבד שהם נק׳ שלו ושלו נעלמו עתה ונגלו אחרים היו כלולים נק׳ בחוה דאה״ך
הנמות דאה״ך כנז׳ אחרים עיקר התיקון לא היה רק בנק׳ שלו שלו שהם שנתגלו לבד אחרים אחד שנולד זעיר ויצא
לחוץ והגדיל ונעשה פרצוף נמשך ומולבשין אה״ך כמו ש״ב בחלק הנ׳ מאמר הזה היה כי נם אריך נתפשטו
רגליו למטה והיו/ הלבושו לכלות כמו עתה וזה יובן במה שנב׳ בה לקמן בס״ד איך ג׳ בחינות ש״י לזעיר בעיבור

בכוונת

שאר׳ בטיפה כל כלומר ש״ש בפועל
אחר כל הגדלות בנולד שאין שום דבר נכללים ביניקה ובגדלות שא שבחות כלם אנו בטיפה נולד בשלמות משגו תמשו והאבהם קטנים נעשו נק״לים בגופו ולא נכללים שום חבר וזה כלל נכלל בפרוש מהר״ב ז״לה״ה.

וביניקה ובעיבור דתורתין מלבוש נמצאו בעיבור הזה הראשון לבה והנה זו היא
הבחינה הראשונה מהם שנעשה עתה בסוד ג׳ לבד שא שנכללו בתלת אחרין
ואורם הכלל להם כבח ולא בפועל.. והנה בחינת טיפה זו הכלולה מג׳ ע״מין
מנים שהם נק׳ לזעיר לבד שא שנכללו נם בחוה שיתגלו ונכנס בחוק דאמא והוא נקרא
בסוד זווג הראשון ושם נעשית בחינת זעירא שנקרא אות ה׳ שהיא היא בגופו
ונק׳ ולזעירא נחלקת לג׳ נקודה דטיפין כזה ; שהם ג׳ טיפין לסגול הנז׳ ובסוף ו׳ זו יתבאר
באורך הקוץ דלק יבה נוף לזעיר בסוד פסיעה לבד דטיפין בתוס׳ לקמן ס״ו כי הנה
ונגלה היא תוספת ו׳ אך ו׳ זעירא אינה רק ג׳ לבד שא שבין שנים נכללו בחוה בכח ולא בפועל

לכן עב/ בסוד לא שהוא זעירא.. נם עוד אחד למה נק׳ ו׳ זעירא והטעם כמה שבתוב הכתוב אחד כי בזה שאורות היא
בכח וזו ו׳ כלולה בסוד נה״ה וביה משכן אחד של שאורות העיקר הסודית היא בכח וזו נק׳ ו׳ נכללה ואורו של כמו לו היא
יסוד ונק׳ ו׳ זעירא כי הדעת יסוד הם נה״י וקטן כנז׳ ואחרים הזה הדעת נק׳ ו׳ הוא כי הנה החסד וגבורה שהם שני זרועות
שבהם ו׳ פרקים וכלם הם כלולים בו ולכן נק׳ הדעת שא שהיא נכללה כי האמת הם בסוד האבות שהם נכללים ונק׳ בש׳ בראשית
לב תוך כ׳ כי בה יבל הדעת שהוא בבנה הדעת שבו שיתה יכלן כלולים בו והטעם כי יש בבנה לבד בחינה קבוצה בנק׳ ו׳
פרק החסד והגבורה הנכללין בו כנז׳ ואלו הם השיתה כלן שבו ואינן השיתה יכלן אחרין הנז׳ שם. והנה נם יסוד יש בו כללות ש״י
קבוצה בבנה שיתה הפוכים נצח והוד ואלו הם סוד מה בחלדה נאה לב המג׳ ודרך יסוד עולה כלל ש״י בקצותו הפך
ולהיותם בסוד הכנסתם קטנים נק׳ ו׳ זעירא ואלו הכנסתם הדעת יסוד נק׳ נם יבה הנז׳ כי כין שנגבם יש ש׳ קבוצה במנין
ו״ן כי מתעברת מסבין חד ואחר סוד וקרא זה שזה וכלול לקמן בס״ו ועש״.. ונמצא עתה כי אין

בכוונת

וזה שלזה במנין כב תוך ועשן

~~בזה יש קבוצה~~ בין שאה שהיה נקרא ו׳ נכללה עש״ש תיקון לחוה היסוד נק׳ ו׳ זעירא עש״יה
תקון הנק׳ אה״ב כלל החוה נק׳ ו׳ נכללה וכל בנק׳ נק׳ ו׳ זעירא ולכן זעיר אמ״א שעתה יצא מוכח נק׳ דאה״ך

אורית ה״ תולד׳ והוא בזה:

בכוונת

הנה נכב׳ ובלב׳

לבד ולא נגלו בו בזעיר רק הנק׳ לבד כנז׳ לכן נק׳ עתה ו׳ זעירא יען הוא בבחינת הנק׳.
לבד הנקרא ס׳ ו׳ זעירא. ודעי׳ בהברה דרך ש״ה נם עתה בזעיר כלולות כל הע׳ ספירן
אחרי הנשבר יש לראש שא שלא נגלו בו עתה רק ג׳ אחרונות נק׳ שבו לבדם כנז׳ ואחר
זה יורד לקמן פ״ו בענין ג׳ בחינות ש״י לזעיר וכלן בסוד העיבור נם עיין בכ״ב..
ונחזור לענין הנ״ל כי זהו סוד ען המוכר קריאתי י״ה וכו׳ כי היסוד דאה״ך עם שופר לשון
שופר״ב ושופ״ר כי הוא בסוד ו״ה׳ יוסף יכה קולו בתוכו אף בתקונתו. ונם לם יבה
אחרת כי הוא כמו השופר חלולים יוצא ועובר מתוכו הקול וכן מזה הי׳סוד דאה״ך הוא
חב מלמעלה וקצר מלמטה כמו השופר ונעשה מקום צר יוצא

טעם למה נק׳ זעיר ולא נראה עוד טעם כי בם תמה תמשע - טעם אחר לה״כ/ בהיותו בעיבור בסוד ו׳ זעירא נק׳ זעיר וביניקה כבר שבו ו׳ קבוצה ו׳ נכללה והם נכללו בבחינות וקצות בגדלות..

בכוונת זוהר יתרו לב פ״ג ב׳

הקול שהוא זעיר הנק׳ קולו בגדלות שהוא בלא תואם מים ורוח כנז׳ כב׳ זעירא לב פ״ג א׳ שהם נק׳. מתיב׳ לב ב׳..

להשי"ר שאז לא נתגלה בו רק נ' אלו בלבד כמו שאמרנו סוד האהך נחשבו באות אחה"ב הנה י"ב בגל' ויהיו מן המלך קראתי י"ב כי
מן המלך שלה יסוד האהך הקדמוני לקרוא לו שהם אות כנודע שי' משבו הטיפה מעם עליהם ואותם במרחב של הסופר
שהוא סוף היסוד האהך עם ענני י"ב כי מעם יצאה טיפה הנז' וקבלה אותה הנה י"ב להבנה בסוד העיבור בגל ואז אחה"ב
שנגלו בלהו לכוונת שבו בסוד העיבור בתוספת לב"ב בס"ז עש והפי נקב' בם' זה מה היא הבחינה שנדבק ז"א עם זווג
זה האהך אמן עד שנכנס לתוך א' בסוד עיבור ··

פרק תשיעי

נבאר עתה היטב ענין זווג אות הגל בכ' שקדם ואיך נעץ אחכא בא' הטיפה
לצוק הזוג ·· והתחלה נבאר מש' בכ' הקודמת לפ קפ"ז כ' ענין אלולות אחה
הבחי' לא יהו בבחינת אור מים רקיע ובו' והנה אחה הבחי' הוא זע"ר אמן

וה"נ באחלוק נ' בחינות והם אור מים רקיע והנה האור הוא בחינת טיפת אחכא נתפשטת עד היסוד בו ותמס של יסוד לא' מוח
בסוד זווג ואחה"ב בחינת טיפת האור הק"א מתעבה עם כבען הנקבה בסוד העיבור מתקרבת מאור ונעשה מים ואחה"ב אחר לכבן
אח"ז אחז נעשה הטיפה הק"א שמתוכה נעשית זון בחינת רקיע לאחר שהיו מים ואחה"כ רקיע והנה נבאר סה נ' בחינות אלו לכן
בלבוש ואחה"ב י' בלבחינת ובחינה בתקומה הראוי לה · ואלו הנ' בחינות נרמזו בכ' לא הנעשו
עול בתוספת בחולה במשקל ובמשוקל כי הם נ' חינוי מוחה בנגע נ' בחינות הנז' והם חולה משקל
ומשוקל כי החולה ה"א האחוה שמוחין בה הוהים הקדשים וכשים כמו הבנים או הקדקעות ואין
הענין הנעלה נכנס בבנין האחוה אמנם המשוקל ה"א לאחר הלח שמושימין בתיבה ק"ין או נשתן
למוהד אותם בק"ומים בתיבה שלא ירשום לחוץ ·· והמשקל הוא באוזן אחד כי משימין אבן
המשקלות בעד הב' המשקל לראות אם הדבר ההוא בכבד או קל · והנה בבחינת האור הוא
המשקל לעולה המשקל ובחינת המים נעלמן עי' המשוקל (כמה עיין בזוהר בראשית דף ל"ג ב') ונח'
הרקיע מעלד עי' האחוה הנק' מעבה ·· ונקמ"ל בענין האור המשקל עי' המשקל שהוא המשובח
שבכלה ובמוש במשקלה המוח משובח והמולד משובח ממנו והמשקל משולשין כי הם נ' מוחות
הנז' והנה המשקל הוא סוד הדעת כנודע כי כח הלשון הוא בדעת וכח המוליד המעור ביסוד
והנה היכר הדבר אם כבד ואם קל הוא עי' לשון המשקל שהוא הדעת והענין כי הטיפה היולדת
מתכוונה של בינה הנק' אור היא נמשכת לדך הדעת כנודע כי לבן הזווג נק' בשם ידיעה כמש"נ והנה אדם את חוה אשתו ויולד
לקנה וכו' כי הדעת המחזיק חו"ב ובצאת טיפת האור מהמוח הנק' חכמה נמשכת לדך הדעת ושם נשקלת אם כבדה אם קלה כי אם הוא
אור נקל מאד הוא כבד ויורד למטה וכפי ערך נקלותו ושיעורו כן ירבשנו ויורד למטה מעוה לונעת באבן בה'ירוקה בבק ונעלך
יורד למטה · ואם טיפת האור המשפכת מהחכמה ה"א קטנה וקלה אינה יורדת הרבה לגבה שנו למטה ·· נס למינה יורד
במעיו רק הדעת המשקל והוא כי הנה הדעת העליון שמשם יורד השפע של אות לבעצמו הוא מגלה קהשם ההבנה לאהך אמן כנז'
בסוד חב"ד ה"א ונקשם כי הם ב' מחלות הח' ויה"ג נמתל הח' הוא שם יהוה במילוי יו"ד וה"ג הוא אהי"ה במילוי יו"ד נ"ב והנה
המולדה מולידם דרך ה"ג ושורש נק' לשון והנה זה השם של הוי"ה הח' שסוד יו"ד והם מ' של משקל ואם תבלה כל יו"ד מושך
הד' כל' שלות מי' הם ה' בתוך שק של משקל · ואחה"ב אם תוסיף בלוח חשבון הוי"ה בפשוטה שהוא כו' ועם כלולות ד'
אותיות הם · ל' של משקל ובתוספות זה באחוז על ה' שקל בסם בשב"ג חב"ד ·· והנה כל נ' מוחות מוחה של כלם
משקם עי' שמות של הוי"ה במילוי יו"ד המשקלבשם בדך שמות אהי"ה במילוי יו"ד נ"ב ולכן אותיות הראשונות
שלהם הם אות מ' מוחה משקל ומשוקל לרמוז של שמות הוי"ה במילוי ד' יו"ד וכמו שנו' כלח לא כתקומו וכו' ··
ואחור של הדעת הענין כי הנה המשקל הוא סוד הדעת · אמנם האבן שמשקלים בה כנז' בכ' כי קשה לפ קפ"ז כ'
בדעת אחכא למשקל בה לא י' וכו' והוא סוד הטיפה שה"א בלה מה' הבאה מן המוח שה"א חכמה כנודע כי החכמה נקר'
יו"ד ובמוח שהוא י' ה"א נעלמת ובהמות שאין שום חלל בתיבה כמ' ברי"ש זוהר שיר השירים על שמוה אני ונאוה בן קחבו

ע"ין בתיקונים דף קל"ו ב' כי המשפטו בחינת
ראשונה וחולה ומשקל ומשוקל הם ד'
וכן בספר התיקונים דף קט"ע והמעם
כי פה לא הזכיר רק נ' שה"א בחינה
כנז' בתיקונים והטיפה ה"א יכנודע
והב ע"יר מוח משקל ומשוקל וכלות
שבתוספתא זה ככתוב שמו ובפי
הבשט והמלה וכו' בכלח שיין משפט
ולכן אין אינו בכתובו ואת נ' לבן
זה הסוד והמשפטים כלם ··

עוד גם בזה
שבלבלם כמוהם
מ'

היא סבותה כמו שכתוב הי"ל והענין כי המוח שהיא התבונה היא סבותה ואין האור שלה יוצא לחוץ והמוחין יש אחכ"ן נקי"ן כנז'
בס' בשלה בהסתלקות הוסעו ויצא ויבא לפנ' כי בהיותם עקודות האור שבה יוצא ויורד דרך הנקב עד למטה וגם עולה אור
החוזר מלמטה למעלה דרך הנקב ההוא כמש"ל בד' כש"ה ונמצא כי בחינת האור היורד מהמוח הנז' מכונה דרך הנקב של
הבינה היא האבן הנסקלת ברצון לכן אם הוא בבחי' אור פנים כנז' והרי נז' בבחינת האור ובחינת המסך שהם בהיותם
נעשים מבחבמות של הבינה עי' הדעת ובמ"א נבאר בה' ענין המוחין וענין המעוט · ובמק"א נבאר ענין המלך
וענין הדקיקין · והרי נז' בחינת טיפת האור המזיין לבוקע לאמא והנה טיפה זו נקרא יסוד דאמא וגם נעשה עם מוחכא
דז"א ונעשו מהם שם בצלם כמ"ש · ואח"כ בהמשך זמן נ' שני קליטה נתחברו ונעשו יסוד דא' כמו שית' לקמן בס"ד
והוא כי הוולד מוכנת י"ג עי' ב' בני יסוד של האיין נוקבין ומיין לבוקע ומהם נעשה עוכן ואותם שנעורר ועיין בתב"ל ··
ענין לרבן ואותם של מה עניינים כי שם נז' היטב ·· ונבאר הסוד הגלה מה האור אות ערה והוא כי הנה נז' שגיל
כמו כי אות עם היות בהם לבעמים הנקודות ד' פרצופין ערה לבוק זווג זה נתחברו ונעשו ב' פרצופין לבד ונמצא
ערה ג' בחינות שיש בא' א' הוא בחי' יסוד של הבינה עליונה בהיותה נחלקת לב' פרצופין בינה ותבונה ·· ב' בחינת יסוד
התבונה בהיותה נכללת מהבינה כנז' ·· ג' מקום החתך שבין רגלי הבינה לראש התבונה הוא עצם הבטן והיסוד של
כללות ב' פרצופין בהיותם כלולים א' לבד והוא שהיה התלה יסוד הבינה הוא עצם התוך של בחינת הכללות של פרצופים אחד
לבד · כי הנה ראש התבונה הוא התלה כמה שהוא ערה שלא הנחתן של הבינה אשר הוא מקום הבטן של הכללות ערה ··
ונמצא כי מקום זווג זה ערה הוא בבטן של הכללות שהיה מתחלה עד ראש התבונה נמצא שמקום זה הוא בבי' ופנים
ובזה תבין איך המנורה קורא"ס של התבונה את הבנים כי בראשה היה בחינת עיבור הבנים כנז' ·· ודע כי בנים
אחרים שעתה מתעבר ז"ל כי אות עליון נעלמו מוחם דרך יסוד אמא ותבונה בבטן ובתוך התבונה זו היה העיבור
ונעלם לרום הראשון וגם יש שבא גם לרוח הזו שבבא שמוח מצוה מתוק · והענין דע כי כל האורות העליונים
שאחר השורש ק"ס המ"ד לשאוב אחד אחר הסתלקותם נזכור הקלוח זו ונמצא כי אחר כך ערה שנעשו בינה ותבונה
פרצופים א' לא מתנ' זה נתבטלו ה' בחינות ראשונות שהיו בהם בעת הסתלקותם לאו פרצופין בכל שהם יסוד הבינה
ויסוד התבונה ומקום החתך · ונמצא ערה ג' בחינות ראויים לעיבור · (ונלענ"ד ח"ס כי מקום החתך הוא היסוד
של ערה של הכללות באותו שבוא מקום יסוד השניים יסוד שניהם והא' יסוד תמם) · והנה גם בענין שבזעיר ונוק' ג'
בחינות א' הוא האורות של הכלים שנשארו בעת שבירת הכלים שירדו למטה בבריאה וגם עלו למעלה בכל בשב"ה חג"ת
ב' בחינות הכלים שנשברו וירדו למטה בבריאה ·· ג' בחינות רפ"ח ניצוצין הנז' הכל תלוי שלו הם ניצוצי אור שנשארו
בתוך הכלים הנשברים להחיותם בכל בשב"ה חג"ת ונו' והנה ג' בחינות של עלו בסוד עיבור בג' בחינות הא' פי'
כמקום פ"י שהוא היסוד דבינה עלו שם האורות ובמקום האמצעי של מקום החתך עלו שם הרפ"ח ניצוצין האור ··
ובמקום יסוד התבונה עלו הכלים ודע כי אלו הג' בחינות הם מה שז"ל שיש ג' מדרגות באשה ג' חדשים ראשונים בתחתון
משפטין וכו' ויעז"ה כי שבר בתקיים הבאים ובקטנות כמ"ש והנה לנו כי בענין ג' בחינות אלו הנז' יש ג' זמנים עיבור
א' הוא עיבור בז' חדשים וב' עיבור בט' חדשים וג' עיבור י"ב חדשים בכל מ"ל והענין כי בחינת האורה לא היו בהם
כ"כ פגם כי אעפ"י שנסתלקו מהכלים עכ"ז עלו למעלה כאצילות לכן הספיק להיות בהמשך זמן עיבור ז' חדשים
והניצוצות שהיו בהם יותר פגם כי אעפ"י שגם הם ניצוצי אורות הנה ירדו עם הכלים ונאחזו עמהם והם לכן כי לכן
נז' ניצוצות בכל בשב"ה חג"ת פי' ולקחן כמ"ש ולכן צריכין יותר תיקון וצריכין עיבור ט' חדשים ·· אמנם הכלים אשר בהם
היה השבירה והמיתה העיקרית צריכין תיקון נהלמעלה והוצרכו לזמן י"ב חדשי עיבור · ונמצא כי ג' בחינות של שהם
אורות וניצוצות וכלים הם ב' מקומות של בינה בכל ובכל מקום לתקן עי' עיבור מן הזמן הראשון שלמם הזווג שלה
שהאורות נעשו תיקונם בז' חדשים והניצוצות בט' חדשים והכלים בי"ב חדשים ואח"כ נולד הז"ן שלה והענין בג' בחינות
האלו אורות וניצוצות וכלים · גם כך שהענין כי כל בחינת מאלו ג' בחינות העיבור שהם ז' וט' וי"ב יש בהם כלל ג' זמנים
והם החלק ג' ימים הראשונים והם נז' ג' ימי קליטה ·· ב' הוא עד סוף מ' יום הראשונים שבהם נגמר צורת הוולד ·· ג'

הוא עד סוף ג' חדשים הראשונים שבהם נכפר הולד ·· ד' השלם אחר חדשי העיבור להשלים תיקון הולד עד שעת הלידה
והרי נתבאר כל זה בכללות ··

פרק עשירי

נבאר כל הנ"ל בפרטות· הנה בתחלה נודע אצלך להקדים ואצא גדלה
כי בתחלה צריך לתקן הנ"ל ונתעברה בתוך אמא זו"ן אחר שנתקנו הנ"ל בסוד ובה
עיבור הזה היה כדי שיהיו מוחין מלובשים כלומר שהיה אז יכול להתקן מצד
בחינת אורות וניצוצות ובלים ועל ידי עיבור הזה נתקשרו מתחלתם בא בכח בסוד נקודות בלבד כתלת כנ"ל בכה"ן והיום ראשון של
קשר נתחברו יחד אורות המלכין להיות כולן כדי שבתוך אבא והיו לאחדים ונעלו נגד החסד ואח"כ יסוד ימיני בהם הגה
ימיני ואחר תולדות יחוני בתוך היסוד והנה שוב כי זה ענין ההכללות כנ"ל בכל מקום כנ"ל כמו ·· ואז נעשו להם בחינת קוים
כי זהו הכלל בוודאי התיקון כנ"ל בכח וכח"ב והיו לאחדים ונתקשרו קשר אמיץ זה בזה ·· והרי נתקן קו הימין ואח"כ הימני של
קו האמצעי · אח"כ ביום ב' נתקנו על ידי העיבור שנתנה אימא מימין נוקבין בעת הזווג כדרך תוך מלובשים בחינת
אורות וניצוצות וכלים וע"י אותו עיבור אלה נתקן המלכות זה הענין בתוך אימא זה עם זה סוד הגבורה ואח"כ שמאלי יסוד
בתוך השמאלי ואח"כ השמאלי אחר התולדות בתוך השמאלי יסוד והיו גם הם לאחדים כדרך קוים קשר אמיץ ·· והרי
נתקן קו שמאל ואח"כ השמאלי של קו האמצעי ·· אח"כ ביום הג' בתוך אבא באימא למלכות שבו ואז נתקשרו הכל ביחד והיה
זו"ן כל בחינותם בתוך אימא ואז נתקשרו יחד שני המלכים זה בזה קו קו האמצעי בכלו ואחד והרי נשלמו
בציור א' קשר זה בזה בבחינת ראשונה ג' קוים לנה"י כולם בחג"ת בכולם כי נתוודעו בחינת של נשיר בסוד העיבור כנ"ל
בסוד ויחל לבמין בפ"ט ·· והראשונה היא ג' ימי הקליטה כי בהם היה התיקון ראשון ונקרא הקליטה התיקון והוא כי עתה
נתקנו בסוד קוים וגם כי הם נכללים זה בזה ומלובשים זה את זה וע"י זה מתקשרים קשר אמיץ הכל כולן ונקשרים בכלל
ולכן לא נאחזו בסוד ולקלות מימים וכדרך קוים לא כמו התעלות שיהיו כדרך קוים וגם שכולם נלבשו ויקשרו הכל בכלל
ויהיו קשר אמיץ מאד ·· ואחר ג' ימי הקליטה נתוספו בהם תיקון אחר והוא הבחינה השנית כי כלם היו קצוות בכללו מכל
הו' בסוד בא אורות שבכלם כי ביו"ד לחלק א' ובח"ג ב' ·· והנה נבאר פעולה עוד תיקון הכלים כד' זמנים שהם ג' ימי
הקליטה ומ' יום ע' חדשים והשלם חדשי העיבור ·· ואח"כ נבאר ענין הניצוצות ·· ואח"כ ענין האורות ·· הנה ג' ימי הקליטה
נתקשרו כל בחינות הכלים ע"י טיפות הזווג כנ"ל ונעשו ג' כולן כלל בבחינת קוים אח"כ נתקן בבחינות הו' כלים הם עולים
כל בחינה כפני עצמה והנה הכלל התיקונים הוא כ"ב חדשי העיבור כנ"ל כמו ·· ושהם חלק ז' ספירות כ"ב חדשים נחלק
כי בכל ג' זמנים ומתחלק בשלשה ספירה אחד להתכלל ולהתקן ·· והרי נתבאר י"ב חדשי העיבור בבחינת הכלים ··
אמנם צריך שתדע כי גם בעיבור הזה יש בחינת מוחין כמו שית' לקמן בפרקו וגם יש מציאותם בבחינת כלים
של המוחין אימא נקבים ·· ונבאר בחינת הניצוצות שלכן יהיב זמן להתקן · הנה כוונו כי בג' ימי הקליטה כבר
תחילה בעיבור קבלה חיות כמו כתוב ·· כי עלאתנו ביום שהשיב נרמז הקדש דאח לבשר שיסוד ב'
ימים כל פעם ·· והנה ביום ראשון נכנסו בו ו' ניצוצות באורן המתאכר של הכלים שנתקשרו בתוך אבא כנ"ל ולו
קו ניצוצות נעשו כמנין קו א' שהיא סוד וא' להתחברם ולהתחבר כו ולשכם בקו ימין דאליך ואבא שבם גם עותם
וביום ב' נכנסו ו' ניצוצות שהם סוד קו שמאלי באורן המתאכר הנקנים בתוך א' להתחבר ולחברם בקו שמאל האך
ואבא שבם הם עותם ·· וביום הג' שאז נתגלו בו השנים חלקי הכלים כי אורות קו האמצעי שהיה נחלק לב' ערך
שעשו קו א' שלם אמצעי כנז' הנה נכנסו בו ו' ניצוצות לקשר ולחבר ולהחזיר זה קו האמצעי ואחרים הו' ניצוצות הם
לשני זו"ן עלמין כי עוד נשלמו בו ג' זו"ן ונעשה א' כנ"ל כי בג' ימי הקליטה נכנס בו נקודת החיות בלבד שלא יסרח
והנה ואחר נתוספו בו תיקון אחד ועד עתה היה התיקון הראשון של החיות והשלם בסוד קוים · והניצוץ הז' הוא להשלים
ע"כ ניצוצות שהם כנגד מו"ע שם מ"ה והענין כי הנה עוד באבא חו"ב מ"ע כי הם הם ניצוצות שנאחזו בכלים בסוד הכל
הם נתעברים עד שתות של ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן והנה ג' הראשונים הם ניצוצות הזעיר ונכללו שם ב"ן הוא בנוק' והנה כלה

לגבה וזעיר המלכות של מוכר עלמין שהוא שם מ"ה שהוא בזעיר ׳ ואח"כ נכנס בו המלכות משם ס"ג שהוא חו"ב מה ואח"כ
נכנס בו המלכות משם ע"ב שהוא חכמה [illegible] וזהו נז' במ"ש הנז' לקמן פי' המלכויות הפנימיים מהכיסויים ולכן המלך
נכנסין במלכיות של המשך הנז' ואח"כ נכנסין האורות היותר מעולים שהם הפנימיים ׳ ולכן נמצא שהמלכות היותר מעולה
מכלם אשר הוא מהראשון שנכנס לתוכן הוא מגולה שם מ"ה שהוא בנ' יוד שהם סוד היכל ניצוצות שנכנסו בנ' יוד דקליפה הראשונים
כי בבחינות המלכות שם זה אין חיות מספיק לזעיר אנפין ובכללם ׳ ולפי כן נז' של שחותה שנכנסו בנ' יוד דקליפה הם הם בחינת
נ' לבושים במלכות מ"ה עלמין ׳׳ ואח"כ נכנס בו חיות מוכר א' והוא מגולה שם ס"ג שהם לנ' ניצוצות בלז יוד"ם אחרים ואם היה
עם נ' יוד דקליפה יהיו מ"ט יום של אלף הזולת והטעם כי בנ' יוד דקליפה עדיין לא נכנס רק מגולה מ"ה שהוא חיות מזעיר
עלמין ואינו יכול להעלות עדיין מעלמין לולא עד שיצאה עמהן עיבור אותם של הנקבה אחרו ואז המלכיות בזולתו כי
נקודה בכ' באי' בנ' כבינן ע"ב קב"ה ׳׳ וזהו נ"ב סוד ויאכל האלהים שהיא הטעם את הדבר שהוא שם מ"ה לזעיר
המלכות נ' שם ס"ג שהוא בא' ולכן אחר שנכנסו נ' ניצוצות מגולה שם ס"ג שהם מ' יום נעשה זעיר המלך והבן זה ׳׳
נם כבן בזה עמן עולם היכל דנוק' דקליפה כמו שכתוב לעיל שנ' ח"ב פז' ובתוך היכל בשב"ק חא"ה בם ׳׳ ונתבאר כי לנומר
לכנס בזעיר המלך ׳ [illegible] ומגולה ׳ בנ' דקליפה בנ' של דקליפה ואז נגמר סודו ונ' עולם היכל כנודע כי זעיר מתקן היכל ונקרא
הזעיר אז ע' דו"ר כי מאז והלאה אחר המ"ט יום אין שום שינוי ׳ היכל עובר רק שמגדלין אותו אשר כבר נכנסו ואין עוד
בחינת סוד מתחלפת אחר המ"ט יום ׳׳ ואח"כ נכנס בו מגולה שם ע"ב שהוא החיות למוכר אבא וגם מנו ניצוצות במ"ג יום אחרים ועם המ"ט ל
הם פ"ג ימים שהם ימי נ' חדשים לבנה בקבע והרי הוכר העובר בג' חדשים במשל ׳׳ והנה עתה נשלמו נ' מלכויות ע"ב ס"ג מ"ה
שהם יש לג' מנו בנ' קב"ה והוא סוד קב"ה חדוש של ר' חנינא בן הפא ז"ל בכל שבת ח"ג ב"ח שלו הם עיקר הנשמה של אלף הזעיר
שהוא סוד עתה החבין ועתה חזרו להתקן ע' שנכנסו בזעיר בסוד חורבן ע' העיבור הזה ועתה נעשה הזעיר אדם בסוד
אדם הראשון שהיה חלקו של עולם וזהו סבת בה"ח מוקב לחלק כי עתה הוא חלקו של עולם ע' קב"ה הזה אך בשא אותם כי הם קביים
לחלק א' קב טוב וא' קב רע שהוא קב החבין ויש בחוק בשב"ק חו"ג ב"ח וזהו סוד המשנה בקיטעו יוצא בקב שלו ובו מתבאר
שם ׳ וזהו סוד ויכל אשת כקב ובקליטה להזרע נגוהה והנה שהם מוכר הנקבה שהם המלכים לכן כנודע וכבר ידעת כי לא
נשבר עתה הכל רק החלק הראוי עתה להעשות מהם בחינת זעיר אנפין וכהכלה כל הרפ"ח
נמצאו אחת לתשובות ק' ימין ואין נגמרים להתברר עד ביאת המשיח
בסוד כלו הרגות לנצח שהיא הקליפה תנך העוד המשפט מהלו -

הגהה הרפ"ח ניצוצין נשארים לתקן ואינן נגמרים להתברר עד ביאת המשיח קשיא לי איך מזמין אלה וכתוב צדיקים ונחסדים וכו' והקדבנות והלוים וכדות הדורות והכנת המעשים טובים ואיך לא יושלם הרפ"ח ניצוצין ונ"ח ונ"ח כדרוש רפ"ח ניצוצין זה פי' משם נשכללו בחינת ע"ב והגלגולן שנכללו כל הבחינות שהם ואחר בסוף ולכן כדרך זה יצא לאין קץ ולכן בם נ' ובמוח וכבן ואח"כ באותיו רפ"ח אינן מתבררים כי אם הראשיים שבאותו שבל אין קץ ואם כן אין קושיא לא דרפ"ח לתקן הי"ל הראשיים ׳׳

הגהה והנראה שבלו קוה המלך הא' מתוק לבן רלה הבריח בו ואחר כלו המוות וכן הא' שמוך הוא הכל וזהו כלו המוות לנצח :

הגהה והנולד נולד ביום רע"ק ק"יבן רע"ק בחשבון זה המות לרפ"ח הנאת וכן היה הרע ׳׳

הגהה מצאן שהמלכים מלכו ומתו בשבועה ראשונה שלוה העולם כנודע ולכן מוכר הכל כלו המוות לנצח שהרי אם מתם בה היה רק כמה מתו כל זמן ׳ ויצאו יעקב שלא שהיו מלכותם ומיתתם בשבוע ראשונה שהם מתם ומלכתם נבראו כל הנמצאות ומלאכים ומלאכים ולכן בכללם כנודע שלא שכבר כבר עניינם בזמנם יעקב להודיעו שהם תולדות דזה הנקר' יעקב ויסכל כנודע ׳׳ ומלכים דלהה בימים לבוא׳

המלכים שמתו ׳ אח"כ באחר המלכים העיבור נגמר שאחר רפ"ח ניצוצין כנודע פי' ימי הקדין שלא חסדים הם בחינת הדין שהם רע"ב ימים והנולד נולד ביום רע"ק ונמצא כי רי"ח ניצוצין הרפ"ח נכנסו בנ' ימי הקליפה ורע"ב ניצוצין כרע"ב ימי הדין ולבי שיש מי שקולעת ביום ראשון ואינו שלא רנ"ח יום ויש מי שקולטת ביום שני ואינו שלא רע"ב יום ׳ ויש קולטת לג' ימים והם רע"ב ימי הדין ׳׳ ונמצא כי ימי הדין אינם רק
רע"ב יום כנגד רע"ב ניצוצין שנכנסים בהם והנה הסבה הוא בי"ח הניצוצין אם נקלטים ביום א' או בשנים או בג' ולוקח
ימים הם מעבר ימי הדין שהם רע"ב כנ' והנה נשלמו בחינות הניצוצות בג' חלקי העיבור ׳׳ ובזמנו נבאר

כד׳ מחזורים הנזכרים שבמולד ח״י נתקן בט׳ חלקים ועלו ·· ונבאר בחינת התורה שאמרה לעשות סימני עיבורים בן ז׳/
חלקים לבד והטעם כי ז׳ מעלות הם מחסד ועד מלכות ובלא מולד נתקן במלא ׳ והנה בחלק ראשון נבאר סוד החסד וכבר
כי הוא העליון שבכולם וגם שהוא ימין · והחסד הוא הגדולה יסוד שתקנו כב׳ חלקים אחרים לעיבור וגם הם מן הקו האמצעי שהוא
רחמים · והח״כ כבררו להאחרים כד׳ חלקים אחרים והטעם כי הנצח והוד ח״י קו שמאל וי״א כן גם ההוד מלבד היותו קו שמאל
גם הוא יק׳ שהוא לבד מעכב בתבואה אלא כן פעמים רבות וגם אחיזת הקליפות בסוד ירך יעקב ולכן לא נתקנו ההוד
לגמרי עד זמן הגאולה · גם הנצח להיותו שותף ההוד הניד וקשור עמו אשר שניהם הוו תרי לבד מעכבת כנז׳ ותרי וזהו הוו תרי
פלגי גופא כמו תרי קשורים יחד ועליו נאמר בהם ויגע בכף ירכו · כפשוטו ולכן גם הוא לא נתקן לגמרי עד זמן הגאולה במוצ״ל
כס״ז ולכן כולם לא נתקנו עד החלקים האחרונים כי הקליפה דבקה אחוזה בהם ביותר מהאחרים ועיין כמ״ש ובח״ב פ״ג
כי שם יתבאר הנצח והוד שלא נתקנו לגמרי מה שעיינו וכשבוא יתבאר התורה בבחינת מולד ח״י נתקנו בו׳ חלקים
תשצ״ג · והנה בזה הכל מתבאר כי המולד דר״ג חלקים האחרונים במולד הראשון ובו׳ והטעם כי ג׳ מולדות אלו הם ג׳ תקופות ויסודות
שיש בא׳ בכלל שהם יסוד בינה ויסוד הקבוע ומקום החסד · והנה בג׳ חלקים הראשונים ושם התורה במולד העליון
והנאצלת בתחתוני והכלים בתחתון והזווג של ג׳ חלקים הראשונים הוא בזה המולד התחתון בה להם לתקון הכלים
כהמלא שלמטן יהיה זמן ולכן אז הזווג קשה לאשה ולנולד כי כבר בב׳ ימי הקליפה היה שם הזווג הראשון והספק זווג הוא
לצורך הכלים והאשה · ובג׳ חלקים האמצעיים שם עולים הכלים במולד האמצעי עם הנאצלת עליון ואז הזווג בג׳ חלקים
האמצעיים הוא במולד האמצעי שהוא מקום החסד שאין מקום יסוד וזווג ולכן קשה לאשה אחרים · גם לולד לפי שזהו -
הזווג בא שלהם שהם הנאצלת ·· ובג׳ חלקים אחרונים עולים הכלים והנאצלת עד מקום התורה במולד העליון ושם הוא הזווג
באותם ג׳ חלקים ולכן יפים לאשה ולולד כי זהו הזווג הראשון שלהם וגם הוא מקום זווג שהוא יסוד הבינה ·· והח״ב תבעלו
אותם כלם במעלה במוצאי בה׳ כ׳ ·· ונבאר עתה טעם למה היו הכלים בסוד עיבור י״ב חלקים והטעם
כי הנה ארך אפין בסוד העיבור הזה נכללו גם הוא בג׳ לג׳ כי נה״י שלו נכללו בחג״ת שלו ואז קבלו נה״י שלו הארך תמונות
נכללו בהם והרי הם ו׳ לאמצות כנז׳ ג׳ מוחות עליונים וג׳ מוחות כלולות החג״ת שיאירו בהם ·· גם נכללו החג״ת מן הנה״י
כי כמו שהנה״י נכללו מן חג״ת כן החג״ת נכללו מן הנה״י ונשאר כלולים בהם הרי הם ו׳ בחינות אחרות וכלם הם
י״ב בחינות ולכן נמשך העיבור כל זמן הזה ·· גם טעם אחר מפני שאז כי הנה גם הם כחווי יחד לצורך עיבור זה
קו״ כולל והנה אבא יונק ששמו והוא נמשך מעולה בה׳ דהיינו דאריך כולל בסוד ח׳ כ׳ ושם נב׳ שמו ג׳ קוין
כמולו יולד ושבהם י״ב יולד וכן לקבל זון האורה מאורם ק״ב יולד נמשכה העיבור עד י״ב חדש ·· גם טעם אחר מפני
הזעי״ר עצמו והוא עד הנה כי גם הוא הנה״י שלו נכללו מהחג״ת שלו והחג״ת שלו נכללו מנה״י שלו הרי הם י״ב בחינות
גם טעם אחר מפני הזעי״ר עצמו כי יש בו בחינת חג״ת ועלו דר׳ תחתונות שבו שהם נה״י ומלכות ונכללו כלא מהם בכל
הג׳ החג״ת הם ד׳ פעמים ג׳ הם י״ב ·· גם טעם אחר כולל לזון כי הנה המלכות נכללת בג׳ שהם נה״י חוץ כי שם תקונה
הגיד ושם יונקת בסוד ויאח והנה כאשר בשדה והנה ג׳ עדרי צאן רובצים עליה (עמש עיין בס׳ עוהר כי עיקר לה)
הרי ג׳ כלולים במלכות גם הנה״י עצמן נכללים מכל א׳ מג׳ עליונים שעליהם שהם חג״ת הרי ט׳ כלולים אחרים כנ״ל
ועם הג׳ שבמלכות הרי הם י״ב ·· ודע כי זה העיבור של י״ב חדש הוא העיבור שדרשו ז״ל במאמר חזרה הנה קו הגוה
ונמצא כבבא בתרא ד׳ זוהר חדש כ׳ ואחרכן לה׳ ז״ל הנא״ש את אשרבו רמן הספר ירח ובו׳ ונשיעות שלו הם זון האורה עיינו
בתענוגי להיותם נאחזים בו אז הכל ·· עיין ולקדק ח״ן העיבור בסוד העשי״ה ובנגלה ג׳ ימי הקליפה והינקה בסוד י״ב ובנגלה
ט׳ ימים י״ב בהולד כי אינו של קו״ף כנז׳ בפ׳ עם היבה והנולד בסוד כראוי ובנגלה שאר חדשי העיבור ·· אמנם נחלקו
לשנים כי שנולדו לז׳ ונולדו לט׳ ובין שנולדו אבא ונולדו אימא ואימא בכלל הראוי והם ג׳ חלקים ראשונים שקורם
העובר ואבא אבלוה בכלל שאר החלקים · ובלבוש בסוד נה״ג כי בשתק מ״ק והבן בלוח מאד ·· בנלמד
ומובחר ··

פרק אחד עשר

הנה בפ' שקודם נת' איך נולד העובר במעי אמו היה העיבור בבטן
אמו וכבר נת' לעיל בפ"ט כי בחינה זו נק' מטבול ואז הז"א הוא -
בבחינת מ"ן והענין כי להיות שעדיין הז"א נעשה בבחינת מ"ן אין

בחין של המשקל כי המ"ן הם נולדים במטבול שהיא כלי הלא וגם נשקלים במשקל אמנם צריך בחינה אחרת לנולדים והיא בחינת
בהא מלהוי"ה כי עד עתה בשעת העיבור במסך אור היה נעלם ע"י המשקל ע"י הה"א אבל לא היו [illegible] בכלל פרטי אך עתה
שנולד ז"א צריך הה"א הא עלאה נעשית בהא בחינת משקל להוליד בה של המ"ן לשוב בה בחינת צורה תקון תקונין [illegible]
קיבול לקבל בתוכה אורות הע"ב שנעשית בחינת מ"ן שלא יתפשטו ויתפזרו ולכן של המ"ן הם צריכים של המשקל אשר שם
כי היה כלול בעיבור אורות המ"ן מעורבים וכפי חלקם והנה בינה עצמה נעשית עתה בחינת משקל לקבלה בתוכה אורות
המ"ן בסוד עיבור בה [illegible] ונעשים בתוך כלי ונעשה המשקל בתוכו את המ"ן ההם מחמת שנעשית אחר בחינת [illegible]
של הז"א אחר שנולד והז"א נעשה כלי ונעשה המשקל אורה בתוכו בזמן המוחין במ"ש [illegible] כי אז נק' מדה ולא מטבול ונעשה
ונבאר איך עתה הז"א נק' מ"ן ואח"כ נבאר איך הבינה נעשית משקל שלהם והענין כי הנה נת' בפ"ט כי [illegible] זו נתעברה מן החכמה
שהיא שם ע"ב דיודין והנה ע"ב הוא חסד ונודע כי החסד הוא בחינת מים הרי איך נתפשטו ונעשית בסוד החסד הנק' מים · והענין
כי הנה עתה נעשה ז"א בבחינת [illegible] כנודע [illegible] שהמים [illegible] שם ע"ב
וזה נרמז בתיקונים [illegible] לה' [illegible] עלמין [illegible] ובו'
ע"ב ·· והנה עתה [illegible] שם [illegible] ע"ב [illegible] בחסד [illegible] והענין כי [illegible] שם ע"ב זה [illegible] לג' בחינות כי הוי' פ'
[illegible] הוא בחסד [illegible] ויבא [illegible] בכלל [illegible] שם ע"ב הזה הוא בחסד [illegible] ·· והטעם כי הוא בסוד החסד
שבחסד והחסד שבגבורה והחסד שבת"ת והנה זה [illegible] עם [illegible] זה בחג"ת [illegible] הוא בבחינת החסד [illegible]

כמות [illegible]

[illegible] ולכן שם ע"ב הוא כולו בחסד והנה של המ"ן [illegible] בהם בחינת ע"ב [illegible] מ"ן [illegible] -
[illegible] שם ע"ב [illegible] מ"ן [illegible] יחד [illegible]
ועוד [illegible] ע"ב [illegible] חסד · זה [illegible] ולכן הבינה נעשית בחינת משקל [illegible] ע"ב [illegible] מ"ן [illegible]
[illegible] ע"ב [illegible] החסד כי [illegible] בחינת [illegible] המ"ן ההם
[illegible] ע"ב [illegible] המ"ן ההם [illegible] ·· וזה [illegible] מ"ן [illegible]
[illegible] ע"ב [illegible] כי [illegible] אהרן [illegible]
[illegible] אהרן [illegible]
אהרן ·· [illegible] הוא [illegible] כי [illegible] בסוד העיבור בסוד
[illegible] ע"ב [illegible] הוא [illegible]
[illegible] כי של המ"ן [illegible] חמשים [illegible]
[illegible] כי הבינה עצמה נעשית [illegible] לקבל [illegible]
מ"ן של ונעשית משקל [illegible] בסוד [illegible] מ"ן [illegible] ·· וזה [illegible] מ"ן כי
הבינה [illegible] מ"ן [illegible] מ"ן [illegible] מ"ן ונעשה [illegible]
[illegible] המ"ן [illegible] הוא [illegible] הוא [illegible] ע"ב [illegible]
[illegible] בסוד ע"ב [illegible] מ"ן [illegible] ע"ב [illegible] חסד [illegible]
[illegible] חמשים [illegible] מ"ן [illegible]
[illegible] ע"י [illegible] ·· וכודע כי החסדים
[illegible] הז"א [illegible] והנה [illegible]
[illegible] ·· ולכן [illegible] לז"א [illegible] כי הנה [illegible]

נמוך [illegible]

[illegible] ונעשו [illegible]

חמשים אז הוא ע״ה הגבול שלפי דרך תלב״ כי לכן נק׳ מורה לשמוש לאחר בחירות כי היא לבדה
בג׳ מעט וזה כל לא אחשבלם מחשבה · ועם הגבלות של המורה ה׳ אחבנ״ נ׳ שהוא בר—
אשר לים מחשבה והבן זה ·· וזה מ״ש בס׳ המורה לה קנ״ה ב׳ על תוי מולד בשנתו מ״ס
וכו׳ פ׳ שנעזר תורה הפי לא חסר כי תוי חוזר של הבינה ומי״ס חוזר של החסר וגו״ה והבן
רוב התואמר ההוא מתוה שבהבנו הב ·· והנה אחשוב שנק׳ בה כי נק׳ מים בעת גנזור
ואחרי שבולל נעשה רקיע בתוש״ע בחב״ מ״א וכ׳ עם פלוג נם בעיבור בעצמו קיו בו
נ׳ הבחירות לאור מים רקיע בלרך בלוות עם שבלו נק׳ מים והענין כי הנה המים׳ לא
עשו בו תוהם הקבות ונפלו הבוין עד דאחקו ואחרכ״ה רקיע בנ״ שם בס׳ המורה
הקשו כ׳ והנה החלה ה׳ יהה אור ואחר כשעש״ה מים וזה בב׳ חשים הראשונים והבינה—

ברחמי״ן נף גו׳ הגלגל על תורתה והב
דמות מולה בבינה והם מ״ש שנאמר—
אחר הש״י נתפה א״ש תולה · עוד דמות
כי תולה הוא זה״א ול״ו הוא נרבה מ״ש לו
רגן הבינה נם כי תולה בתוכן עם קנות
לתה״ ול״ו אורות דבשות והייבן זה״א
ותולה עם בולדת ג׳ אורות בתוכן
עם בן מולדות ·

מים ע״ין הקלפה נעלמת בהם ותורשבה שם בסוד מעזו״ל נ׳ חשים הראשונים קשה לאחה וקשה לולד מ״פי הרגע אשר
שם בסוד נ׳ שנים הראשונים הנה שנו עולה וכולע לחה הם נ׳ בסוד נ״ג לימן (בתוך ע״יין בס׳ טהר ביטק דף וכבל ברא אתה
ונמצא כי בב׳ חשים ראשונים כולו רע מתחת הקליפה שלא נתגברה עדיין · ואחר השלום נ׳ חשים ראשונים אז התניק
לאיגון מים אחרגלו יען כי שנה מתחילין המים להקרם ונעשין רקיע והוא הסוד שלעזר הבינה שמתחיל להתפשט בו אחר—
נ׳ חשים ראשונים ונודע כי העובר בא מן הרקיע בנז בי׳ ירבו לם עז׳ א׳ עש ונם הוא מנין הרקיע המתפשט ומסבך על כל
מה שכתבנו · והענין כי הקול מה אשר היה החלה מטוטבת במים יכבה לחוץ ונגלה בסוד רע״ש לעוז׳ וגודע כי לא מצא אחה
לה שבינה נהירו להיך להשה בנז ש׳ ירבו לב מ״ט · ואחרי הגאו שבתוך אורות רע״ הוא ההוא נהירו זעיר שבקליפת העור—
וה״בורים יחד נק׳ עור ולא נגלה זה עד אחר ג׳ חשים הראשונים שיצא הרע לחוץ בסוד העור עם ההוא זעיר להקירו לסוגה
להדתה הנק׳ ו׳ זנעשה עוד ··

פרק שנים עשר

אחר שנתבאר הפרקים שקדמו וכברו בס״ אין נתקן העובר—
בזמן העיבור והיו נ׳ עיבורים היה וכו׳ וג׳ לג׳ בחינות של
בלים ונשמה ואורות ·· ואם יעדו לבאר מה ענין המוחין

שלהם וביאר איך נם הם נתקנים בג׳ עיבורים אלו כי נם יש בהם נ׳ בחינות שהם כלים ונשמה ואורות ומוש״ה לאחר כ״ה ··
וזה כי״ס אבל לבאר החלה מה ענין המוחין האלו בבללות ואח״כ יתי׳ בל בחינה ובחינה במקומה הראוי לה ·· ודע כי הנה נתבאר
בפרקים ~~[illegible]~~ שקדמו כי ג׳ זמנים יש לז״א הוא עיבור ראשון שנתבאר בפרקים שקדמו ·· הב׳ הוא זמן
היניקה שנתבאר בפרקים הבאים בח״ב כה״ ·· הג׳ הוא זמן עיבור הב׳ של המוחין דגדלות שיבא בה״ בחו״ מסעד זה ·· והנה נת׳
נ״פ כי בעיבור הראשון הוא בסוד ו׳ קצוות שלא שהם בפנים שיבלו הוא כולל בהם כי לא נתגלו וכו׳ רק הג׳ תחתונות והנה
נתגלו ונתפשטו ו׳ קצוות גמורים ונתפשטו מוחא סתימאה כולם ונעשים נ׳ על נ׳ לבד ·· ובעיבור ב׳ נתגלו בו
נם הג׳ ראשונות הנק׳ מוחין ואז הוא שלם בי״ס גמורה ·· ואמנם לבאר של גדלות המוחין כי הרי מתבאר לן בחוזק שלהם
כי העובר בהיותו במעי אמו יש לו כל רמ״ח אברים וי״א שהם ו׳ קצוות הגוף ונם יש לו ראש ומוחין אחר ג׳ חשים כמ״ש
שהוכר העובר ואין אנו רואין בנקבת בתוספת האברים רק שאבריהם עצמן שהיו כבר נתן מתפשטים ונגלים—
משנע מעט הם בעצמן בכל זמן מה נ׳ זמנים הנז׳ עד היותו גדול אמנם אין שינוי בתוכן האברים ומבש״ ש״ש לו
בחינות שלו נם כיניקה · ואיך נא׳ שבעולה כי אין המוחין נכנסין בו עד השלום ה׳ שנים ע׳ עיבור הב׳ ואין לו מוחין לא
ביניקה ומכ״ש בעת עיבור ראשון ·· נם קשה אחרי איך נא׳ כי ביניקה יש לו ו׳ קצוות ובעיבור הג׳ לבד וכו׳
נם בעיבור אבל רואים שיש לו ונגלה בשש קצוות ·· ואמנם ביאור זה הקושיא לבאר לעיל בהמ״ עש״ ויד״ וכו׳
לקמן בע״ז בה ·· והענין בקצר נבלו כי אמנם הוא שבכל ג׳ זמנים הנז׳ יש בחי׳ מ״ בין לעובר וכו׳ לגדלות ויונק
וי״א לבס נום מו׳ קצוות וראש בג׳ מוחין · אך הענין כי בהיותו בזמן העיבור הא׳ הנה אנו רואים שבל שיעור העובר

החיצונים

אינו זוכה בנ׳ [illegible] לבד וכן הנ׳ מוחין שלו הוא באבל דומה כל העת כלל ובלו אין בו מוחין ·· ואח״כ בזמן היניקה הו׳ קלוש
שלו מושפעים יותר וגם הנ׳ מוחין שבהם מתעוררים קצת ליותר בהם הבנה לדברים המופלאים שלו לגבורתם ומן יונק
ולאחר [illegible] בכבירין ורעיזותן מה שהוא כאן וכן הוא הולך וגדל ממדרגה למדרגה אך עדיין שלו חסרים ואין בו גילוי.
לפעמים [illegible] אין מרחיק לאורו [illegible] ומתגלה בו הדעת כמשכל [illegible] אבל אחר
[illegible] ולכן נקעק הדעת ואין מורה לדעת [illegible] בו [illegible] עד היותו בן י״ג
שנים [illegible] ואז נק׳ איש נגמר [illegible] בנו אחד לא שנה״ן אין [illegible] ישוב הדעת
ועל״ה המשך הזמן מתגלה בו הדעת [illegible] לה׳ והו מיושב בדעתו ·· והנה הדברים
המוחים הם איך מאחר שיש בו [illegible] יש לו מוחין [illegible] איך הוא -
משתנה בדעתו בכל [illegible] הנ׳ [illegible] אך הקטן הוא כי הקטן בזמן שהוא קטן הוא -
[illegible] כמו שנראה בחוש הראות כי הקטן הוא אכזר ובעל חימה
[illegible] ובלתי שהוא וגדל [illegible] בדעתו [illegible] הכעס והחימה הקרה לגבורה הבן קולך ··

[margin:] נמוח

וזה לשון [illegible] כ׳
[illegible] ר׳ יהודה [illegible]
[illegible] יהודה [illegible]
[illegible] ·· [illegible]
[illegible]
[illegible] ·· [illegible]
[illegible]

והאחר הוא כי הזקנה והשיבה [illegible] רחמים אך הקטנות [illegible] וזהו טעם [illegible] זעיר ואח״כ בשם זקנים
ואדיך [illegible] בסוד השיבה [illegible] והטעם כי הנה אריך הוא [illegible] הרחמים [illegible]
[illegible] יניקה (עיין [illegible] הזוהר) ורחמי [illegible] ואח״כ יש בהם [illegible] מאחר של
[illegible] ויובן [illegible] ויובן אך [illegible] וזה [illegible] בו [illegible] יניקה [illegible] מוחים -
[illegible] ·· [illegible] הקטנות [illegible] והזקנה
[illegible] הרחמים והנה זה [illegible] הקטנות שהוא זמן העיבור [illegible] נעורים
ומן המוחין [illegible] יותר רחמים [illegible] הנה גם הם [illegible] נעורים ולכן הוא אכזרי
[illegible] ישוב הדעת כי [illegible] כאשר [illegible] בתחום
[illegible] הקטן [illegible] ישוב [illegible] והנה [illegible] עיבור [illegible] מוחין [illegible] נעורים [illegible] המוחין
[illegible] המוחין [illegible] רחמים [illegible] יותר [illegible]
[illegible] נעורים [illegible] מוחין ·· [illegible] רחמים [illegible] אחר [illegible] -
[illegible]
[illegible] העיבור [illegible] כי [illegible]
[illegible] ·· [illegible]
[illegible] הקטנות [illegible] ·· [illegible]
[illegible] ·· ואח״כ בזמן [illegible] הנ׳ [illegible]
[illegible] רחמים [illegible] המוחין [illegible]
[illegible] מוחין [illegible] לבד [illegible]
[illegible] ואח״כ בעיבור [illegible] המוחין
[illegible] נעורים [illegible] מוחין [illegible] רחמים נעורים
[illegible] מוחין [illegible] וזהו טעם [illegible] פ׳

[margin:] נמוח

[illegible] מוחין [illegible]
[illegible] רחמים [illegible] מוחין של
[illegible] נעורים [illegible] ·· אך [illegible] [illegible] ודף
[illegible] מוחין [illegible] רחמים [illegible] המוחין [illegible] נעורים [illegible] ודף ודף ודף
[illegible] מוחין [illegible] עיבור [illegible] נעורים [illegible] זעיר
[illegible] ·· [illegible] פ׳ [illegible]

היינו כי המוחין דבחינת יניקה לבד ואז הוא סוד הגדלות אבל פה פירקא כמו בשעת הקטנות כי אין כח להן כמו אז כי קטנות הקטנות היניקה נשלם אין חפיפה תמיד הגדלות השלם כי בכל הזמנים שהם עיבור ויניקה ועיבור שני יש בזה זמן ומוחין של שהמוחין של זמן עיבור הם לבן נמוהים מצד בחינת צלמים והמוחין דזמן היניקה הם לבן אבל לא כל כך נמוהים כמו מוחין דעיבור ראשון אך עכ"ז שהן בחינות מוחין ואינן גם מוחין כי עדיין החיצונים נאחזים ויונקים מהם כי הם שתי צלמים אך בעיבור שני של גדלות אז המוחין ההם הם הוויות הם רחמים גמורים ונעלמו החיצונים אז מלינק מהם ולכן בחינה הזאת נק' בחינת מוחין מצות עיקרים ..

פרק שלשה עשר

ונבאר עתה ענין המוחין האלו מה עניינם ובמה הם מתלבשים .. והנה בדרוש הזה שמענו בו דרושים שונים ולבאר נראין כחולקין וסותרין זה את זה ולכן אני צריך להעתיק כולם על נכון בביאור נמרץ .. והענין כי הנה פעם אחד שמעתי ממורי ז"ל כי המוחין דקטנות אפילו אותם של יניקה והם יורדין ונמשכים עד שליש התחתון בסוד שנכנסין ובאים המוחין דגדלות דעיבור שני .. ופעם אחרת שמעתי שהם נעשים קרומות של המוחין דגדלות .. ופעם אחרת שמעתי כי אלו ב' מיני מוחין שיש בב' הזמנים דעיבור ויניקה והמוחין הם נפש רוח נשמה של זעיר אנפין של הכלים שבו .. ופעם אחרת שמעתי כי ג' מיני כלים יש בז"א ויש הויה א' בכל כלי וכלי דוגמת לזעיר ול' אותיות הויה זו נעשים נפש רוח ונשמה לג' בחינות הכלים של ז"א .. ואחר כך אני מבאר כל הדרושים שונים האלו כאשר הם ממוזגים ומבוארים בתיבור במקום זה כלא מחלוקת ונבאר פה כולם בביאור ולא נצטרך לחזור לבאר כלא מחלוקתם .. הנה ג' בחינות נתבארו במוחין א' הוא בחינת כלים האלו עצם הגדלות והגדלות הזה נעשים בחינת ג' כלים לקבל בתוכן זה הג' מוחין ב' הוא הקרומות שבתוך הכלים הנז' .. ג' הוא הג' מוחין בעצמן שבתוך הקרומות והם בחינת בשר זך מאד ואינם כאחד הבשר אחרים אם זכים אך אינם רוחניים מוחות .. והנה ג' בחינות של היו בכלל ג' הבחינות הנז' והם כי הז' מלכים היו בהם בחינת כלים שנשברו ובחינת נשמה אור שבתוכן והם אחר שנשברו לבחינות והם רפ"ח ניצוצין הנז' הכל לנכון ונק' נצוצות יכן הם לבן נמוהים והם בחינות צלמים כמו שית' בפ' ולכן החיצונים יונקים מהם ניקר צלמים נ"כ שיש שנק' צלמים אחרים ולכן נאמר התמיד על העצמות היבשות כקבר אחד אשר שלנו המשרת אחרות במוחין הכלים בחינת ג' הוא בחינת האורות של הכלים שנסתלקו מהם בשעת מיתתם ושוב האורות הם נק' נפש הכלים .. והנה כאשר נתקן הכל לנכון שהיא היתה סוד הנפש .. והנה מבחינת הכלים של המלכים נעשו גם הכלים של המוחין .. ומבחינת הרפ"ח ניצוצין נעשו הקרומות שבתוך הכלים ושוב נתקנו הם בחינת נפש של הקרומות ומה האורות שנסתלקו שהם בחינת נפש מהם והם הויות ולא שמות של צלמים מהם נעשו בחינת המוחין מעצם ונמצא כי הנה כאשר נתקן הכל לנכון שהם שמות צלמים הם נעשים בחינת נפש לכל .. כאשר כי הכל לנכון היא בסוד מעצם הקדים הדברים בבחינות והיא היא ובזמן .. והנה בזה הוא בזמן העיבור ובזמן היניקה כי הקרומות הם צלמים לבן והאורות שהם הויות הם המוחין והענין שהם אורות התמיד כי המוחין דעיבור ויניקה הם שמות צלמים אבל על המוחין עצמם כי המוחין הם הויות

דמות מה שאמר הרב ז"ל שהם עצמותות ומוחין הנז' העצמות שלו הם פה אין מוחות ומה לה שאינו בעצמה לכן והנה פה הוא להסבים להבחין בתחלתם ואין צריך לבאר בהם בתוכם כלא מחלוקת התמיד כנז"ל ..

דמות ונראה כאילו מה לשון עליון ונכלל כמו מה שאמרו זה שהוא כנז' ..

דמות שם עליון שהם כנגד כי הכל לנכון לעיבור הוא נפש לנפש ולכן כולם ומשמעות מה שהם נשמה היא בכל לנכון וכולם יחד מוכנים לנפש ולכן כולם כאשר כי הכל לנכון היא כמו שנמשך מן הנפש וכולם נפש לנפש ועיין שם ובבאור ולכן במקום והיא לזה תוכנו במשמעות כל כך כאשר לבן לו נפש ונר' כי מה שהיה בעיבור הוא נפש לנפש ולכן כולה כאן כך

מוחין דקטנות דעיבור ויניקה ומוחין דגדלות הי״א שלשלו הכללות שהם מטטרון שלהם וכלל היין כנז׳ וזכור כלל זה ועיין בחב״
פ״ג ה״ע ·· והמוחין צריך שנבאר ענין נ״ה דאמא מוחין של ז״א בעיבור ויניקה ובעיבור שני והענין בתוך שי״ע בח״ג ב׳
בענין העיבור שני במוחין דגדלות באורך ועש״ ·· אך הענין בקיצור הוא כי הנה המוחין הם בחינת נשמה וחיות של הז״א והוא
המוחין בגופו אך והוא מאיר בכלים כ״ם והוא מתלבש בתוך הכלים של ז״א והנה נמצא לבחינות והוא בחינת צלם א׳ שיש בו
ג׳ בחינות כנגד נ״ר והוא צלם לא הם מקיפים וג׳ הוא אור פנימי וג׳ בחינות ל״ן צלם ·· נמצא כי צלם זה הוא כלול מששה
והוא צלם א׳ דמוחין מצד א׳ וצלם א׳ מצד אחר והם זה בתוך זה צלם דאימא בתוך צלם דאבא והנה נעשים פנימיים דצלם דאימא
ואח״כ המקיפים ומ׳ דצלם בא מלובש בתוך תבד של הקבוע והלבוש מגס של הקבוע והז״ע נה״י של הקבוע המלביש
שהיא מסכה והנה הם צלם המוחין דאבא ·· גם יש בחינה אחרת כי אלו המוחין בבחינת האורות שלהם הם שתי בחינות
א׳ הם נפש ורוח ונשמה פנימיים כנז׳ וגם יש נפש ורוח ונשמה מקיפים מבחוץ ע״ה ג׳ בחינות שבכלים כנז׳ גם נגד
שם כי הלבושים שהם מבחוץ שבל סוד והקבוע הם כלים דקים בלי זוהר מצד עצמן והמה בין אורות המוחין דז״א לבין
והנה בכלל הבחינות הם בין בבחינת העיבור בין בבחינת היניקה בין בבחינת מוחין דגדלות ·· והנה צריך לדעת א״כ מה יש בין
בחינת צלם המוחין דעיבור משל יניקה או משל עיבור שני דגדלות בין בחינת המוחין עצמן בין בבחינת לבושיהם
שהם הקבוע או ישראל סבא ·· והענין במש״ פס׳ ה׳ פ׳ כי בלבוש ומס׳

כמון זה יש בגוף לגופים עם עצם

ניצוץ

יש בו לבחינת כלים חיצון ותיכון ופנימי ובנוק נשמה דמתלבשין בקבוע וקד
נפש בכלי החיצון ורוח בכלי התיכון ונשמה בכלי הפנימי ·· והנה בעת הזווג

כי שקלם נכלם

באורך עש״ וכלם

צלם במטע חמש וצלם בה׳ ובין אם מנוקבן אותו בבחינת כלים החיכונים שלהם

כזווג נמסר בזוהר פ׳ אחור דפקוד במוף

ע״ש ובחינת הנבם שלהם הפנימי והמקיף בכלל ותולדין בחינת המוחין של הז״א לימי העיבור
והם סוד נפש שבו ושניים צלם א׳ כנז׳ ומתלבשין בז״א אחרי נמשך יה״ה הצלם הנז׳ שם לבין
החיצונות הכלים של הקבוע הנז׳ ונכנסין בתוך כלים דז״א להחיות בזמן העיבור ·· והנה האורות
הפנימיים נכנסין הקלע בסוד צ׳ דצלם והמקיפים שהם ל״ם דצלם נשארו בסוד אורות מקיפים שלא הכלים לבחי׳
חיצונות דז״א נשארו מבחוץ ולא מבחוץ הקבוע עצמה באורן כי האור הפנימי של המוחין הוא תוך כלים החיצונים
לקבוע והמקיפים של המוחין הם חוץ לכלים החיצונים של הז״א עצמו ·· והרי נת׳ ענין המוחין דזמן העיבור בבחינת
עצמם וגם בבחינת לבושיהם שהם הכלים החיצונים דקבוע · ואחר שהי׳ בבחינות היניקה והגדלות בתיקונן ועש״ ושם
ביאור הוא ·· גם נבאר שם ענין ב׳ מיני צלם שיש בהם זה הוא צלם אלקים שהוא זה דעיבור ואח״כ בגדלות יש לנו צלם דהוי״ה
ועש״ איך אלו המוחין להיותם אלקים מבחינת דין שהם מתחלקות לז״א ומתחלקות לקבוע א״כ נק׳ מוחין אלו המוחין דגדלות
שהם הוי״ה ורחמים נמשלים מבחי׳ שער אור ונמצא כי הז״א מקבל מתחילה לתתא מעט מעט ער בעצם וכבר ידעת
כי כל שערות מתערה מוחא נפק׳ ובין שאם לא מוחין בגדלות יש לו ואח״כ שערות בסוד לחיים הקדוש כי יש שערות בראש
הצומח ואח״כ יש ש׳ הז״א שערה תבראש אך בסוד העיבור ובחב״ פ׳ · י״ה עם הנמשכין מהמוחין דגדלות נז״ה ועש״ ·
(צמח ואח״כ יש בז״א מוחין הוא״ל ובמקום הראות יש לו שערה בראש העובר ··

פרק ארבעה עשר

י״ל ענין של המוחין בעיבור מה ענינם · לפי כי יש שינוי
א׳ בין המוחין שבזמן העיבור של המוחין דיניקה והגדלות כי חשש׳
שנת׳ לעיל שהמוחין דגדלות הם העיקרים שהם דרחמים והקטנות
שהם לעיבור ויניקה הם שוין שהם דינין גם יש חילוק ביניהם כי בקטנות עולה מתחלת של מוחין ומתחלת היניקה נגלה מעל
העיבור ויש בה תוספת לאכח עולה העיבור ·· והענין כי ביניקה אז בעיבור יש בו קיבוץ נ׳ מוחין

צמח נלאין בו היא נ׳ מוחין סתום בגלות נכלם ··

שהם חכמה ובינה ודעת אמנם בזמן העיבור אין לו רק ב׳ מוחין
לחכמה ובינה אבל מוח הדעת לעת אין כו שהיו ·· והנה

כמוח אין לו רק שני מוחין וגלאין לו קיבור רק ב׳ מוחין והוא

כנ״ל

שזה המותר הנה חוב' לדלת הא' הם הקודמים קודם נצח והוד שלהתבונה ובן חוב' לדלת האבא
הם הקודמים קודם נצח והוד לאבא · והטעם הדעת הוא הקודם בחינת היסוד דאמצעי ולא יותר ולכן הוא נגלה
ויוצא משם בסוד החסדים שיוצאים משם ומתפשטים בז"א ומעלים אותן וגם הם מגלין
אחר שהמוחין הקודמים שהם חוב' בכח בארוך בזה פ' ונמצא כי עיקר האהבה בג"ע

נמוח ולהטעה הוא אומר ולכן השובר הוא המוחין באלה הוא ע"י הדעת והוא הגורם כו' יה"ק · ולכן
השובר שעדיין לא נגלה בו מוח הדעת כלל וגם הב' מוחין לחוב' הם הקודמים כנ"ל ולכן
נגלה בו מוח הדעת לא אחר שאין השובר אין בו דעת כלל והוא כאבן דומם משא"כ בזמן היניקה שכבר יש לו קצת דעת לחוד
בו עדיין גם לזמן אחר אותה כלל שצריך לו כבגדול כנ"ל · והטעם הענין הזה הוא כ' דברים בענין השובר בעולמו והם מפני
בחינות לא היו עדיין בבח' ולא הדבקות אמנו · הא' מטעם הוא כי השובר בזמן העיבור הוא לבין השוהים בגל כנ"ל ואז יש
בפועל וכבאור וגו' וע"ן בגל בזה שם אחיזה להחיצונים מאד יען הם בחינת לבן והפלים חיצונים להעיר בחינת החיצונה מגדל
הגו · והנה עיקר אחיזת החיצונים הוא בחסדים המגולים שלהדעת בתבונה ואלו הן בסוד עץ

הגה"ה כי גם בעיבור יש ג' מוחין בגדל לם ובדף והטעם היא שכיון שהעיבור ... לחוד ... וגם ... ועיין בפ' י"ב לדף

הדעת טוב ורע ולכן לא נתן בו עדיין בחינת הדעת שלא יהא אחיזת החיצונים בו ואחיזה יותר מדאי · גם טעם ב' כי הנה
עיקר מוח הדעת הוא לתקן הזווג כי משם יצא ונמשכת הטפה בסוד וידע אדם את אשתו ויהי שזכנא וגו' ולכן עד שיולד
ויהיה לו בחינת נקבה אז יתגלה בו הדעת · עוד טעם שלישי בעבור התבונה והוא כי הנה נה"י בחג"ת וגם נה"י שלתבונה
כי הכלים הוא המוחין להעיר בה מתלבשת קודם התבונה ובחינת ב' לדלת שהם המוחין הקודמים הם מתלבשין תוך נה"י שלהתבונה
ונמצא כי הדעת מתלבש ביסוד התבונה · והנה מלבד כי התבונה בכלים החיצונים שלה אין בה בחינת יסוד כי הנה נ' בחינות
כלים יש בכל ספי' כנ"ל פ"ו והנה ביסוד התבונה יש נ' כלים והם עור ובשר ובשר ... · והנה עור
החיצון אין ספירותיו נעשות ... כי פה ביסוד שלה הוא רחב שם · אמנם כ' בחינות בבשר הם ספירותיו
נעשות ... כי ברחם שלה · ולכן בזמן העיבור שהמוחין אלו הם מלובשים בכלים החיצונים שלהתבונה ואין שם בח'
יסוד כנז' להתגלות בחינת לבוש להתלבש בו מוח הדעת לכן לא נתן הדעת בשובר · ועדיין צריך ליתן טעם למה ברחם ... בן יסוד
שלהתבונה · והענין כי נודע הוא שכל אחיזת החיצונים אינם אלא בגוף כי הם מבחינת הנקבות והדין והטבע כי סוד שבה טעם
קבוץ הנקבות והדין שהם בחינת המוחין ... כמבואר בש"ז ח' פ' · וכל החסדים והגבורות לבא על ... ולהעלות בז"א
ולינק ולקח משם כל השפע ... כי שם הוא בית קבול וקבוץ כל השפע העליון והוא המקור שמשם נשפע
השפע שלהעולמות בסוד מה רב טובך אשר צפנת וגו' וכן בבחינת החיצונה שלהכלים ...
ושם יש אחיזה גדולה מאד להחיצונים ואם היה שם בחינת יסוד היו נאחזין שם החיצונים בתוקף מאד ויונקים כל השפע
אשר שם לכן לא נעשה שם בחינת יסוד ... אמנם בשאר בחינות שלהכלים שהם האמצעי והפנימי אין שם כל כך אחיזה
להחיצונים כי ... ולכן נעשה שם בחינת יסוד ··
ונמצא כי כיון שיסוד אינו בבחינת החיצונה גם הדעת אין שם בסוד אם אין דעת אין בינה ·· והנה גם בזה המוחין
... כי שם לדעת ·· ואח"כ והרי אין זה אלא כי סוד שלהנקבה שאין בה בחינת היסוד רק ב' בחינות האמצעי
והפנימי אך היסוד שלהזכר יש בו כלל ג' בחינות ישנם שיאחזו בו החיצונים בסוד הערלה והפריעה וכמו שיתבאר
בדרוש המילה עיין שם ... אין אחיזתם נגלה שם ... בנקבה שאין נאחזים בה יותר מדאי ·· ואח"כ למה
לא היה דעת בבחינת המוחין דצלם דאבא ·· והטעם כי הנה ... כי הצלם דאבא בא מתלבש תוך צלם ... כי אבא עומד
... יסוד שלאימא ... איך יתלבש שם היסוד דאבא ונמצא שגם שם אין דעת להשובר ··
גם טעם אחר כי הלא מוחין ... פרצוף לבן עד ...
... מוח הדעת ... שאין לו יסוד ... גם אבא לא ... עמד תוך
... ונמצא ... השובר אין בו ... שהם חוב' אך מוח הדעת ... לו עדיין לא
בצלם אבא ולא בצלם דאימא אך חוב' ... כולם בצלם אבא ובצלם אימא ··

תקון

פרק חמשה עשר

ונחזור עתה ענין של ב' המוחין של הגדלות (חכמה) והנה שם כבר נתבאר כי הנה יש לזו"ן בחי' שהם בחינת צלמים יען הם מלבישים הנה"י של אימא והמוחין של המוחין שבתוכה ונתבאר כי הם ג' בחינות צלמים ב' צלמים של חכמה ובינה

דצלם דאבא וב' צלמים דאימא ובינה דצלם דא' .. ונבאר עתה כי מלבד הצלמים יש בין העיבור של יניקה והגדלות בענין הדעת
בכל בן ימים לא כבר כבר בענין הגדלות מוחין אחרים כי אמנם שיש בו אינם של מוחין יען כי חסר מהם סוד הדעת המוחין אורם בכל
ולכן מוח החכמה לא נכרו בו עדיין הקטנות לג' בחינות חכמה ובמוח הבינה לא נכרו בו הקטנות בשער בינה וגם הדעת לא
נחלק לחסדים וגבורות הנה באחרונה נשאר קטנות אמנם כל בחינות של היו אז עדיין כבר ולא בפועל ובמציאות .. ולכן היה כח נגד
שיבוי אחד במוחין החכמה ובינה של העיבור מהמוחין דיניקה כי אמנם שכל הם מוחות צלמים בכל בחי' עם של הצלמים לא נתגלו
עצמה כלל זולתי באורות מהם והם של מוחין אך באורות ג' מוחין לא נתגלו בו עדיין .. ואמנם ענין ג' מוחין מהם
יש בענין היניקה כי אז נתגלו .. והנה זהו הטעם שהעובר אינו מדבר כלל כי הוא בסוד של מוחין ולכן הוא של כל
העיבור וזה אומר יסוד של כי עתה של המוחין מתלבשין בחינות דא' הנה מי בכולם ואחר מהם בחינת יסוד והדעת
נמשך שהעובר יהיה עדיין בסוד של מוחין ולא נתגלה כל הגם ונמצא כי האלם שהוא הזעיר כשאחד מי של והענין כי מזו'
של אחד עולם מה למעלה שיש בו כולם ואם הכפר עתה חשבון אורות הבאות שהם כו' יהיה הכל בנ' של הרי איך
מי נשאר של נאמר לאורות זה הענין כי לא נתגלה בו רק של מוחין .. גם אם נתגלה באורות מה הם בנ' צלמים כמו בעיך
לא .. אך כפי כמ"ש כי מהם הם באורות של הנה ודע כי אין זה של בתחלת הגדלות אמנם אחר סבור באמצע
נכנסו בו מוחין לעיבור והיניקה והגדלות אמנם שאחר מה מה כנס התחתונים חוזר זעיר לבחינת עיבור ראשון כמו
בעת עלות מלכים ובעת הזכר כי המחלה כו ז' בכל כו' אין בחינת היניקה מסתלקת מהם אמנם כל הם צלמים נאחז הם
רק שאורות ג' הצלמים אינן מתגלים האחרים ונשארים מהם שם ואינן מתגלים רק אורות של וזה נחלקה הענין החסדים
ממקום כי אז נאחזות של ונעלמו אך באורות ג' נאחזו למעלה ולכן העניין לום ג' אך לא נסתלקו לגמרי וכמו שנבאר

בכוונת הק"ש עם איך בחינת היניקה נשארת ואיך אנו מעלים אין ג' של צלמים בכוונת שמע ישראל ... וכן בכוונת הקדיש .. ונבאר ענין הראש של הנזכר הנ"ל כי הנה הראש הוא הכלים של המוחין בסוד חלל נעלמים בכל כו' והנה המוחין שאין בו מוחין רק ב' מוחין שהם ב' צלמים ובוודאי כי צלמים לחכמה הוא כמו"ש יען שהוא בנ' ב' וצלמים לבינה

נמוח ועיין בכ' הלקוטי' מוחין בסוד ג' הגבורות

באורות אחד ועיין בהם ובעה"ק בכל בכ' הם ..

הוא בבחינת מוחים בבוקים הם צלמים בזה א' של של צלמים שהוא בנ' כמו שיה' בענין היניקה בכ' חב' ולו
קבלת בחינת הם שם מן האו"א ויהיה הא בכלם אמנם בחינת לעתן בעדיין בכל .. ואחר שנבאר ענין המוחין לעיבור נבא
שנית אי' מחין עצמים על שבאה לזו"ן בכ' הנה בחינת הכלים שהם ג' חלל נעלמים הם נחלקים לד' כי החלל הנז' שהוא כל
של הדעת בין שיהיה בו ב' בחינות כמו שיש בתוך עצמו שהוא כלל החסדים והגבורות כמו שית' בע"ה ונתבאר ס'
שהם ד' חללים והם ד' בתוך צלמים בבחינת כלים .. וכל צלמים בנ' כו' שהם יומי ג' חסדים בקיהם .. נמצא של כלים שהם ד'
הכלים של המוחין הכלבו עיבור ג' מהם .. של שבנ' ימי הקליפות נעקרו יחד כל הד' כלים מי' טיבת הזווג בכל כו' .. ובג'
חסדים ראשונים נתקן כל מוח החכמה שהוא העיקר שבכלם ולכן אז הוא היכר העובר במעז"ל ואחר הכלים של המוחין
נשלמו בג' מהם ובחינת הנקבה שהם הקדומות בכל כו' והם ג' מוחין לבד בבחינת הנה שהם ג' והנה כי
חסדים הראשונים נגמר הראשון של החכמה שהוא העיקרי ולכן אז הוא היכר העובר בכל וג' האחרים בשאר חסדים
האחרים הרי הם ג' קרומות הנקבה שהם ג' צלמים בג' חסדים לעיבור לבדעה' הנ"ל כי שם צלמים בנ' כו' שהם ימי ג' חסדים
בקיהם .. ובחינת המוחין בעצמן שהם האורות בכלים כי בזה שמעתי ושכחתי ואני מסופק אם שמעתי שבתחלה
נתקן מוח החכמה להיותו ראשון או אם מוח הדעת נתקן ראשון להיותו בחינת חסדים ומגבורות שהם עיקר הגדלות
הוא בכולם .. והנה כבר נת' לעיל כמ"ש איך הם ב' צלמים א' לאבא וא' לאימא ובכלל שניהם יש בו מוחין פנימיים
שהם צ' דצלם ומוחין מקיפין שהם ל' דצלם .. ודע כי אחר שזה העובר נכנסו בו מוחין פנימיים שהם צ' דצלם

כמ"ל הנה אח"כ לקח גם המקיפים ונכנסו בו גם המקיפים הע' פני מ"יבו ועמו זה הוא כי' בכלם הא' מוא וכן בכלם הא' מאמ
בבחינת כלים המ' שכיונים שלהם כמ"ל פ"ג והכל הוא על הסדר שהוא המוחין הגלות הנז' בפ"ק ג' עש"ר עכ"כ מש"כ אם יק' לך
גם שלו כי אי' יכול לסבול האורות בלא מקיפים ומקיפים ··

פרק ששה עשר

אחר שנת' בפרקים שקדמו ענין העיבור הזה של זעיר
צריכין אנו להודיע ענין ג' בחינות שהיו בעיבור זה ·· והוא
כי כמו שנת' לעיל בפ"א סי' ג' בחינות זמנים הם הן של
זו"ן והם עיבור ויניקה ועיבור שני למוחין והנה בעיבור הראשון היה נעלם כנ' וביניקה מתן ו' קצוות ובעיבור ב' מתן
ע"ש כ"ו ונגמרות ·· גם בעיבור הזה הראשון היו בו ג' בחינות שלו כמו כן כי גם בעיבור היו לו מוחין כמ"ל בפ"ג ואם מוכח
הוא שכל ג' בחינות שיש של זעיר הנ' והם עיבור ויניקה ועיבור למוחין היו כלם עתה בעיבור הראשון שלא מלבד בחינות שלו כלם הם
גם בחינת עיבור מעוברים של מוחין כי אינם משגיח רק לבחינת נעלם בו כמ"ל בפ"ב ·· והענין כי כל ימי הקליפה הוא הראשון
הזקן העובר כמ"ל בפ"ג ואז הוא כנגד בחינת העיבור והענין כי אם בג' ימי שלו כבר התחיל הזעיר ליתן משמע כי נכנסו ונכלל
הג' טעם הנ' ונעשו בהן קוים וגם כי הלבושים בהתחלות של ג' עלמות ונעשו בנים א' מיוחד בקשר אחד ·· אמנם כל זה שנעלם
אין מתגלה רק הג' מתחתונות בה' שלו כמ"ל בפ"ב וכ"מ וכו' ·· והנה אח הזעיר ונוק' הם מלובשין תוך אלו אבל באופן זה והוא
כי הנה הם מלובשין אחר שלש הספירות התחתונות לאהך הם ל' ספירות והנה התלבשות נוק' לזעיר לוקחה כה התחתון של הוד דאהך ואז היה
פרצוף לבד שהיא הנוק' והוא התחתון של הוד ונעשה מה שבתוך הנה"י של הבינה ואחר כך אלא לקחה רק שליש התחתון להוד גם
כל ההוד של אמא כיון שאינו כלל לזעיר ונמצא כי מה שנשאר לזעיר אינו רק ג' ספירות שהם שלש קוים ונצח ויסוד כי אמנם עם
הוא לוקח ב' פרקים עליונים של ההוד כבר גם כן שכל ההוד גם עם התלבשות ונמצא כי הזעיר לוקח ג' ספי' לבד ונוק'
לוקחת ספי' א' והיא ב' בחינות שלו ובסוד ב' בחינות הה' ואות ב' בחינות שבשם הוי"ה כמו שית' במקומו ובאו ח' ב' ·· וגו'
שנעשה הזעיר אינו רק ג' מוחה לבד ונוק' ב' בחינות שלו וזה כל ימי הקליפה אח"כ נתוסף בזעיר תיקון נוסף והוא בחינת השנית
שהיא כנגד בחינת זמן היניקה שנעשו בו ו' קצוות והתלבשות של בחינת שלו ונוק' ח"ג ת"ב וכן היה עתה כי הנה נתלבשו בנה"י ח"ג
בענין התלבשות היניקה ועם אחר כך בעת העיבור כי אז נמשך לה הוספה של החסד מה יסוד שלה ועולה למעלה במקום
ההוא שלה כה לנקבה לה וגם לקחה שנשארו ב' תיקון עליון לנצח והוד דאהך עם במקום החזה לאוג במקום ההוא שלהם
עכשיו עם בחינת ההוא של החסד להגיע עד כנגד ח"ג ונאמר כמו הנצח והוד לבחינת מספר פרקים שלה תוך הנה"י של אמא
כמו שהאבן בבחינת ראשונה ונמצא כי מה שנשאר עם אהך שלו לה ד' פרקים לנצח והוד ושליש הג' של היסוד ונותן
כי היסוד אינו רק פחות שליש א' של הדעת ונמצאו עתה ו' בחינות ומהם נעשו ו' קצוות לזעיר והתלבשות היה עם כמות פרק
התחתון של ההוד שביניה שלו ונוק' עם התלבשות בבחינת ו' שבזעיר ·· ונמצא עתה שלו הוא בחינות ט' מהם בכל הג' הנמשך מזה
שנעשה כענין כמ"ה אם כן שבתוך של היורם עיקרם נ' לבד כלולים כב' לבן הם נ"ב ו' הם כמ"ה כי הג' לבד נגלו עם וכן כמ"ש
וכו' נתוסף עוד תיקון אחד כי בתחלה היה נ' והיא מעיד שלו ועתה הוא ו' והיא מעידו שלו ולא כי גם בעיבור יש בחינת
יניקה והוא שהעובר כרוך עם ניזון לכך עיבורו תלוי שאוכלת מה שבולע וי"ת שכתוב עם והבן זה היטב ·· אח"כ נתוסף
בזעיר תיקון נוסף והיא הבחינה הג' שהיא כנגד זמן עיבור ב' למוחין הגלות שנעשו בו כמו שהם של מוחין וכן עתה היה שלו
וכן היה עתה כי הנה עם שלב פרקים עליונים לנצח והוד דאהך נכללו בעשות להם של הבינה להגיע כנה ונמצא כי כאשר
נסתלק בתוך שנגלה לזעיר בסוד העיבור ולא כבחינת הפרקים עלמות לבחינת אהך שלא שבתוך מה שבגלל העובר הם כו'
בחינות כי הנה מצד אמא בנצח דאהך נכלל ונעשו ב' מוחות של הזעיר שהם חסד ונצח כן יהיה שלו ומצד אמא
להוד דאהך נעשו בזעיר גבורה והוד כן שמאל · ומצד התחתון דנצח נעשו הג' יסוד בזעיר כן אמא ומשליש התחתון
דהוד דאהך נעשית מלכות לזעיר ומיסוד דאהך נעשית בינה לזעיר ואחר כך לדעת אין לו עדיין כי ימי העיבור כמ"ל בפ"ג
ומצד התחתון דהוד דאהך נעשית נוקבא לזעיר ·· וכו' הם ט' בחינות ולא כי הכתר של זעיר הוא מן בחינת חלק היסוד

והמ״ק יומין המתלבשים בעד הז״ת דבחי׳ דאריך בגלגלתא ולקמן בחו״ב פ׳ · י״ל עוד הנ״ל באורך כי הד׳ בחינות זו היא
בענין אורך הבחינה בגלגלתא שהוא בכח ולא בפועל ואז הוא בפועל מוחא וכו׳ והנה אם נעריך יחד כל הבחינות הללו יקו
יחד לבן כל מ״ה העולמות כי הנה הזעיר היה ג׳ וו״ו ד׳ ·· והנה כשם אחד מעוט מתחלת יו״ל הקדמות האריך
בזעיר באופן אחר והוא זה כי הנה כי עיקר זעיר בזמן העיבור אינו רק ג׳ מוחין לבד מגולגלים בו בכל בחכ״מ ובמוסי״ף
זה בה אחורי עלמו ונעשו המהות בסוד אשר כלו אינו רק ג׳ כלילות לבד והנה מה שנשאר דאריך נעשו בזעיר קו ימין שבו והם
נכח והסד ·· ותחתון דאריך נעשו בזעיר נבואה והוד ·· ויסוד דאריך נעשו בזעיר בחי׳ יסוד ·· ושלישים החתון דת״ת דאריך
נעשו בזעיר ג׳ מוחין הכל ·· ונמצא הדבר אין תוך השלישים הב׳ נעשו ג׳ מוחין בזעיר הם כי הנה עתה לצורך אין שלישים
התחתון דת״ת דאריך עלה והלבישו ב׳ שלישים עליונים של ת״ת דאריך עצמו ·· ואח״כ עלה גם היסוד דאריך והלביש את שלישים התחתון של
הת״ת דאריך הנה ונכלל בו כלו ונמצא כי היסוד אחר כך שהיסוד הוא קטן שאינו רק שליש הת״ת בכלל בין תחתונה שלישים ונכלל בכל
הת״ת דאריך כלו הנה נכלל האחרון ונעשה בזעיר בחי׳ יסוד שבו ·· והשלישים החתון דאריך היו בו האחרונים בכלות מאד ועד
מוקנים והוד כי הנכח והוד כלן מוחים נכלל זה בחסד וזה בגבורה ושוב כלות הוא עשו כל א׳ מוחם ב׳ מוחין קטנות לזעיר
כנז׳ ·· אך שליש הת״ת נכלל מוחו וכו׳ כל שלישים העליונים הד׳ בכלות א׳ נכלל כי הוא מוחו וכו׳ שע״ב בכח והוד י׳ סוד שלוקחין
האחרים מאחרים אדזה מוחו וכו׳ ולעקח האחרת יברך מוחם מאד ·· ובוספענו זה כי גם נכלל היסוד שלו עצמו בו ובכך נתבאר
לעיל בענין כי בתוך נכלל החתון מתחלין בין נכלל העליון מהחתון ונמצא עתה כלות היסוד [illegible]
באורו שלישים הת״ת ונמצא בתוך האורות הבורות שיש באורו שלישים החתון דת״ת דאריך ולכן הספיק לעשות ג׳ מוחין בזעיר · ונמצא
כי מבחינת הכלים שלהן ועולים נעקרו ונעשה מוחם בבחינות לאורות לזעיר בבחינות כלים ומן בבחינות באורות בכל בחכ״מ
ולו דבחינות נעשה מוחם נעקר לזעיר והלבישו אחרונה דאריך עד הנז׳ ומן נתבררו מהכלים והנה יאחוז שלמעלה לבק
ג׳ דאורות לזעיר בסוד כלים וקדושות וכלים ונעשו ג׳ דאורות לזעיר בכל בחכ״ם ולו הלבישו לשלישים החתון דת״ת דאריך ··
והענין כי הנה נתבאר לעיל כי הת״ת ד׳ ומן היסוד נז׳ והנה הת״ת דאריך משמש לב׳ בחינות לזה ולא יותר חלק העליון ולזעיר
חלק התחתון ונמצא כי מתלבש בו שהם ג׳ הם בחלק התחתון דת״ת ונעשו ג׳ מוחין לזעיר ומן עליון היסוד דעתיק שהוא
נגוז ומתלבש בת״ת דאריך גם הוא בחינת ג׳ אחד וגם היה נחלק לשנים ונמצא כי ג׳ חלקים מהם נעשו נשמה לנשמה דגוף
חלק עליון דת״ת דאריך לנוקבא וג׳ חלקים התחתונים נעשו נשמה למוחין הת״ת דאריך הנעשה ג׳ מוחין לזעיר כנז׳ וגם מן
הנכח והוד דעתיק אשר תוך נכח והוד דאריך נעשו נשמה [illegible] לזעיר ·· ונבאר זה יותר באורך במקומו האמיתי בענין
נשמות לזעיר בחו״ב ובח״ג וכו׳ ·· והנה נתבאר הלבשות זעיר לאריך ולעתיק בזמן העיבור בי״ע מאד ·· ולכן כי

כשם אחד שמעון באופן אחר בקיצור ואח״כ יונקו אם הוא בעיבור אז בינקה אז בגדלות

נסית

כי שמעון סדר והוא זה כי מוחלים הבק״ב נעשה כתר ולנוקבא לזעיר והנה נעשו בו שלשה
מוחין ומהיסוד דאריך נתפשט אחד נעשה לזעיר כולו ·· (ואח״כ ידענו אשר כלהבהר שלו
אם לא שנאמר שם עלה שם לעיל בס״ד ח״ג כנגד בענין הלבשות המוחין דעתיק באריך שאמרו
כי הן עצמן מתלבשות בלבישה דאריך אותם מוחין שנים שלהם הנגלים כאחד דעתיק אשר

הר׳ ש״א שלאחר שכל הבחינות הנ״ל ימוצאו בעיבור ומשתלשלות מספים עם כל הקו ומוחין ג״ס בעיבור ג׳ מוחין ··

בפרך דאריך הם נתפשטו גם הם בו׳ דנוקבא דאריך ובן עלה הוא כמו כי כלהנה׳ עצמן נתפשטו וכל נפשן לזעיר אחרים
האחרים ועיקרם נאמר בב׳ דאורות מוחין לזעיר בגלות״ו) גם דאח״כ יונו אחר בענין הת״ת דאריך כי כשם א׳ שמעון כי כל
חלקי דאריך נתלבשו ורוב התעוררים שמעון כהלקות אינו רק שליש דאריך לבד ואח״כ ידענו בירך אם לא שנה עד הת״ת דא׳
המתלבש בפרך לזעיר כי בחינות לו מוחין הא׳ עבר אינו לוקח רק שלישו ובחינות לו גם מוחין דאבא לוקח חלקו בכן בב׳ בחו״ב
עם״ש ובינה יה כמו בגלות) גם אימא ואבא׳ שמעון שינוי ג׳ הבחינות מים בזעיר בעת עיבור כל בחו״ב ב׳ זה ובבי
הבחינות שמוה המלבשות יחד נגד כמו בגלות) גם במשנה סוף פ׳ שענין העליות שבכל התחתון י״ל גם זה בב׳ בגלות)
והנה נבאר גם תחלה שקבלת הגוף לזעיר אחר בזמן העיבור ·· והענין כי נתבאר לעיל בב׳ זה כי ב׳ חלקים דאחורים לנכח
והוד דאריך נתעלו במקום כלים שלהם אך בב׳ עליון יסוד נאמר לתתה במקומו בתוך שני היסוד דאוא לנזון גם בכל

בבה״ .. ונמצא הדרך בין היסוד לב׳ פרקים עליונים דנצח והוד כי שם הוא מקומו כמ״ש פרק עליון היסוד באמצע ב׳ פרקים עליונים
דנצח והוד ואותן מקום היסוד נאחז חלל וכולם כי כל זה מבחוץ הסך נשאר שם בחג״ת רושם אלא ונמצא כי מבח אורך הא״ל
אלא יסוד שהי׳ שם מתחלה מפס נתפשט הבנין שלז״א .. ולפי מבנין זה הוא הדחלה עש״ה מלאחור עי״ר בבחינת
נ׳ כלין בג׳ דלבר וזהו מעשה היסוד שבא״א .. לעיל כמ״ש כי מן היסוד שלא״א הנה שופר יצא הז״א בבחינת קול באש ומים
ורוח שהם ג׳ .. ונודע כי גם השופר הוא בנין ונמצא כי כאורך בחינת ראשית היסוד לא״א שם הוא בחינת השופר ומשם
יצא ז״א בסוד קול כלול בג׳ מים ואש ורוח בסוד קול הנזכר מגן שופר ושם היה כלול בג׳ הנז׳ בנין זה שהיה במקום חלל
ואח״כ גם יצא בחינת אור לבר ולכן היה נק׳ קול ואח״כ מגם יצא קול זה מבנין הדוח הנק׳ נ״ב שופר בנז׳ הנעשה מתחלת
ראשית היסוד לא״א בנז׳ ונתפשט למטה מבנין הזה נ״ב בסוד נ׳ כלין בג׳ שהם ו׳ קצוות לנקבה דז״א כלולים נ׳ בג׳ כמו
ונמצא כי הבנין נעשה מבחינת מקום חלל ומבנז׳ בנז׳ אשר על כן נק׳ שם הז״א בחינת קול בנז׳ ויש בנז׳ מוטה נבנן
מה״ב מעלה לו מתוקום שנעשה חלל מצוארו שנה׳
כי ימצא חלל באדמה כי הנה הצוור מבחינת חלל -
נעשה ולכן נק׳ צואר עש״ה חלל ..

כמו״ת

מוטות מבחן מפכה ב״ש יעזר ויעקב מאחר שם בין הנז׳
כי מה מתוקום שנעשה חלל מצואר מאי מעתה לר׳ שיעזר
ויעקב לככב לבנ׳ צואר על צואר חלל דמעים ..לל לבן אורך של צואר ..

פרק שבעה עשר

יהנה נבא׳ בפרקים שקדמו אם בבי נק׳ עשן נ׳ מיני עיבורים
שהם ז׳ ומו׳ וי״ב באחוריים ונכנסות כולם ובו׳ ואם בבי״ו
שקלם עשן הרלבשות אורך מעי״ר בשעת עיבור .. והנה
שמעתי ממורי ז״ל נוסחאות אחרים בפני העניינים הנז׳ ונבאר לפרקם פה כי לבאורה נראים חולקים קצת על מה
שכתבנו בפרקים הנז׳ פ׳ ופי״ו ואחרונה לא שמעתי מפיו אם מדבר בענין הכלים או הנכללות או האורות אתנם מה
ששמעתי ממנו הוא שמדבר בעיבור ראשון לבחינת הכלים לז״א ולא לפנימיות וזה לשונו .. לפי זה העיבור הא׳
הוא דמ׳ עתות שבו׳ בחינות וגם עיבור ז׳ חדשים לאור והעין ועיבור ט׳ חדשים .. ונבאר תחלה ענין העיבור בבחינת
כי הנה נק׳ עש״ו פי׳ עיקר הז״א בעת העיבור אינו רק ג׳ מוחין נגלות ונעשו ומוחין קטנות .. והענין כי הנה ז״א
לקח מאריך הגלגלת הרחצון דהג״ת דא״א ונה״י שבו והנה מתגלה לאריך נעשו ב׳ מוחין חסד וכבר בז״א בגין יניקה .. ומקור
דאריך נעשו לו ב׳ מוחין גבורה והוד .. והנה היסוד דאריך יש בו ג׳ שלישים והעשה שבו הוא שליש התחתון והיא של המולבוש
דז״א כמו שיק׳ ונמצא שנאחז לז״א ב׳ שלישים עליונים שהם בחינת היסוד עצמו שאין בו רק ב׳ שלישים ולא העטרה
שהיא שליש התחתון ובן ענין זה הוא כלל היסוד וזכור זה .. ונמצא כי הז״א לקח ב׳ שלישים לבד מן היסוד ולכן
לקח שליש אחד התחתון מן הה״ג דאריך להשלים מה שלמטה של נ׳ שלישים דמוחין מלנו התחתון שהיא העטרה אלא אחרת בולטין
והנה נ׳ שלישים אלו שהם שליש התחתון דהג״ת וב׳ שלישים עליונים דיסוד גם מה מה כולם מוחם של הז״א ב׳ מוחין והם דהג״ת
ויסוד הרי הם נעשה ו׳ מוחין בז״א .. והשביעית היא כבוד שמתחלה היה פנימה שליש מה לבד כשיעור העטרה
היסוד דאריך שהיא שליש א׳ לבד בנז׳ ואח״כ הגדיל הנקבה נם היא לומר הז״א ונעשית ב׳ שלישים הרי בין כולם הם ז׳
בחינות שהוא שליש ונש״ל בנז׳ מם׳ כל היולדת לז׳ יולדת למקוטעין והנה אם נערך בחינות אלו באופן
אחר יהיו ט׳ בחינות שלישיות ונמצא כי זה החשבון של ז׳ חדשים הוא עצמו חשבון של ט׳ חדשים והענין כי הנה אתנם
שהבנין כלם יהיו ב׳ מוחין שלישית והבפלה לשניים יהיו ו׳ בחינות שליש הנה אין כלם מבחינה א׳ ואין לבלבל בחינת דהג״ת עם
היסוד כי כלא׳ יש לו בחינה ומציאות בפני עצמו ולא דמי דהג״ת לדמי היסוד
ונמצא כי ד׳ מוחין ספי׳ היוצבה שהם בתי דהג״ת אתנם שאינן רק שליש א׳ לבד
ובחינת נצח ובחינת הוד ובחינת יסוד הרי ד׳ מוחין ספי׳ הם ונכפלו ונעשו
ח׳ בחינות והעטרה הרי בחינת ט׳ שעורים ואחר״כ שהשתלם היא מתחלת ספיר׳
היסוד עצמו בין שהתחילה נעשית הנוק׳ ואינה מגדלת הז״א לכן נחשבה אורך בבחינה בפני עצמה והרי הם ט׳ בחינות

כמו״ת

דל שאין לבלבל בחינת דהג״ת במלאות
זה כמו שאבו כולם אורם במלאות
אחרת בבחינת נצח והוד חשבין חד מנ׳ כמה
מתיחדות ולא מורם בה לה

בבנן

שלו בחג״ת שלו ולא היו שם נ׳ ראשונות שאפילו הן קצות לא יכלו לגמור נה״י רק הן לבד שהם נה״י וחג״ת היו עומדים
ומלבישין ונכללין תוך נה״י שלו ומ״ש בדרך הזה עומד שלא היה מלביש רק לנה״י האריך אמנם ונמשך רק נפש ובין שלא היו רק נ׳
נפ הוא לא נתגלו כי אם רק הג׳ אחרונים בין שנה״י האריך נכללו בחג״ת שלו נה״י הז״א קבלו האור מחג״ת האריך לא שהוא ע״י
הקו ... והכללים תוך נה״י ובן בזו״ן החג״ת שלו קבלו האור בסוד הכללים תוך נה״י שלו באופן שחג״ת שלו הם בבח׳
נה״י בפועל ובזה שהג׳ ראשונות שבו כמנין אפילו בבחי׳ לא היו לא בלקות רק בכלל כמ״ש ... ונמצא כי שיעור אורך
ז״א היה רק שיעור ג׳ מדות שלמות שהם נה״י שבו אמנם להיות נכללים גם החג״ת היו הג׳ מדות שלמות בסוד
ג׳ מדות קטנות כי הנה הוא מדה אחת שלימה ושיעור שלשה קטנות שהם נצח וחסד וכן הוד וכן יסוד כי אורך ושיעור
הג׳ מדות שלמות והם בחינת ג׳ מדות קטנות שהם ו׳ קצוות מדות וכל זה היה בהעלם בג׳ ימי הקליטה ואח״כ היה הולך
ומתגדל עד שנעשה ע״י מה שהיה מתגבר מתגלים בזמן העיבור בכל ונעשה בו ו׳ קצוות ונעשה ו׳ נגלה שאח״כ
כלל שהם ג׳ ראשונות וכלל מדה נה״י האריך שהיו נכללים בחג״ת שלו ואז בהגדלם ז״א ונעשה ו׳ נגלה בשם קצוות
אז יצא לחוץ ונולד והוא היה ו׳ שלאחר כ׳ אותיות שבשם הוי״ה כמו שית׳ בע״ה ... ואח״כ ז״א עולה בשלם
ונתגלה האריך וגם נה״י שבו ואח״כ אף אבא ואימא שהיה בכלל ג׳ וכלל דבר ... אך הענין כי כיון שנתגבר הג״ר שבו
נשארו רק שלשה א׳ לבד וכן אינו עולה בשם ואין אלא מלביש רק הנה״י לבד שהם מדות שלימות שנכללו בחג״ת וזהו נכלל
נשמ... הג׳ ... אחת ... ר״ל כי אור כלל כל ... ולא כלל הגדלות וראי כי ... הם אברים
ואין אברים נגלים בו אח״כ בכלל כמ״ש אך הענין הוא שבכלל היו אברים קטנים ונכללים בנה״י
לבד ואח״כ נגלו בשיעור ונמצא כי ... שאין קווין של ז״א כולו אור ושל הוי״ה הכוללת כל עולם
באצילות בכלל כן ... שבו ... ושל הוי״ה ... שנעשה ... והנה גם ... שלו ... ולא
היה עד זה ... כי היה נמשך מחד ... ראש ... בכלל ... כי שם ... וכמו אחרי
שמעתי כי בהיותו בסוד העיבור היו בו ו׳ קצוות כלול בלב ... ולא היו בו לא בחינת ראש ולא בחינת זרועות ... א׳
כנז׳ בסוד ... קטן ... והנה גם איך נרמז הז״א בבחינת ושל הוי״ה הכוללת עולם אצילות בין בזמן העיבור בין אח״כ
שהם ו׳ ... שבתוך ... ו׳ ... שלאחר ה״א ... נגלים ... ונבאר לדרך אחרת בענין שם הוי״ה
הכוללת כל האצילות ... לשון ... יחד בסוד עיבור ... והענין כי ... שלא הזכרנו בכל ...
מה ... העיבור ... גם היא ... עמו וגם ... הדרגה אחר הדרגה ... ז״א ...
... ונבאר כל ... הענין איך היה שם זו״ן יחד בזמן העיבור ... הנה כולם ... אשר ...
... זכר ... יולדת נקבה ... והענין כי הנה ... זכר ונקבה והם
ב׳ אותיות שבשם הוי״ה הכוללת כל עולם האצילות ... יש בה ב׳ אותיות והם יו״ד ... ובתוכו
כי אבא ... ולכן ... והנה אבא הוא ... שהם ... ואשר ... ז״א בכל
... יחד כי ... הנקבה ע״י ... והנה ... והם
ז״א ו׳ ... והענין כי ז״א היה ... ראשונות ... ומן ... ז״א
בסוד ... כמ״ש במ״א ... ולכן ... ז״א באות ו׳ ... באות ד׳
... יו״ד ... היה ז״א ... ואח״כ ... וכאשר ...
אבא ... ונקבה הנה הנקבה ... ומן
ונמצא כי ... ואח״כ הזכר ... ד׳ של ... א
ד׳ן ד׳ של ו׳ והענין ... אחת והוא כי ... לא ... רק ... ונאמר ...
באות ה׳ ... והענין כי ... לא ... [illegible]
... ונמצא כי ... הנקבה ... אבא ... ואח״כ
... ז״א ... לא ... כי ... עם ... [illegible]

העטרה

[illegible]

החלק השני

בלידה ויניקה וגדלות [illegible]

פרק ראשון

אחר שבארנו בחלק שקדם ענין העיבור של ז"א איך היה ועם מה כי היה מתחבר הדרגה אחר הדרגה עד שנשלם להתחבר החלקים שלו להתחבר מתחת העיבור נבאר עתה ענין הלידה איך [illegible] והיניקה [illegible] חדשין והנה נודע כי [illegible] [illegible]

והנה נשארים בחינות שאינן מתבררין והם הסיגים שבהם ויורדים הסיגים הם יוצאים לחוץ בעת הלידה בסוד דם הלידה וזהו
סוד הזו"ר קנה לרקיע אחד שבולד וה"ז נשלם ימי עבורו עפ"י כן לחיין עפוקן פנו סוף סב"ע ·· והענין בביאור זה
כי בחדשי העיבור שלשה ומהן ז' מלכים לבנין זו"ן מעט מעט מולדת אחר מולדת בהמשך זמן חדשי העיבור שן בחינת
הכלים כמו בבחינת האחור והנקלקל כמבואר במלך אדום באחוך והרחיל הכ"פר מן בחינת הכבד של זו"ר עד שנמצא שהוא
הח' נברר הנצח של זו"ר של ז' מלכים ונשארו הוד יסוד ומלכות שנתברר מהם קצת אך לא כל החלקים ש"ש בהם שהם מבחינת זעיר
שלעולם השפלות כי בהברה הוא שבשעה שזו"ר יצא שלם בדמות אברים וכו' אמנם הענין הוא שכל הבחינות שיש בזו"ר באורם
הז' מלכים לא (בשום לא עיבור) נתבררו וכלם מתברר ויצא נצח אך הבחינות של הוד יסוד ומלכות המעורבות שם באורם המלכים
לא נתבררו כלם כנודע כי ז' מלכים הם כוללים מתון האצילות עד סוף עולם העשיה וזהו כללות וכמו שנתבאר בענין דם הלידה
ונמצא כי עדיין נשארו שם מבחינת הוד יסוד ומלכות דזו"ר שלא נתבררו לגמרי בכל ד' ז' אח וטעם כתבי היורדים שתוכם
שיתקלקלו היורדים הסתונות וכמו כי נצח והוד הם לבר מגופא והיינו נאחזים בהם ונתפתו בהוד בסוד יך יעקב וכמו
שנודע בבמוק בל קיום לוק' כי מהוד נעשית לוה ולכן נחוב הבית בלשה הה' שהוא כנגד הוד וכמו שנת' אצלינו במקום
בענין הספר אין לו ד' נגים שהיא הקליפה שאין לה אחיזה בשאר רגלים רק ברגל ההוד השמאלי שהוא רגל הקודש האחור והוא בשמאל
והיא עכשיו ק' שלהוד שנעשית ק' והכה ולכן מרווה ולמעלה לא הוברר כי יש בהם קליפות רבות ואמנם המבורר שבהם לקחו
הזו"ר ונעשה בו ונמצא נשלם זו"ר כ"ל ונתהוה אחרים והסיגים שיצאו מתחת הספירה האחרונה שהמלכות ועד נצח של שבעה
שנבררו לגמרי לא יצאו בסוד דם הלידה כמו שנתבאר ·· אמנם מהסיגים שנבררו מהוד יסוד ומלכות שבהן היו מעורב
בהם חלקי בחינות זו"ר שלא לו נגמרו להתגלות הנה של לא יצאו בסוד סיגים נמלים דם הלידה אמנם של נשארים בתוכי קם שבד
ומתקבצים לאחר זיווג אחרים זו"ר אחר שנולד ותוזרין ומתבררין בו ונגלה מהם כי זהו סוד שהקטן בעת לידתו כל חושבי
הוא בדלין שאינו יכול לעמוד על עמדו ועי' היניקה מתחזקין דלין מעט מעט ואח"כ עומד על רגליו כמו שי' בכ'
ואמנם הסיגים שלאח' ספירה האחרונה הם יוצאות בסוד דם הלידה והענין הוא שכל הז' מלכים יש בהם כל בחינות אבי"ע
בכללות בהם חלקים הראוים לעשות מהם אצילות וחלקים ראוים לעשות מהם בריאה רק בריאה וכן עד זה וכן עשיה
וכל זה כאן כלל כי מה הוא עד זה בפרטות כי יש חלקים ראוים לאריך ויש לאבא ויש לאימא ויש לזו"ר ויש לנוקבא ובכל
נתבררו החלקים שיש לאריך בז' מלכים וכל האחר נק' סיגים אצלו כי אינם מעורבו והרשעה של מנ"ש שהיו לאריך בהם הכל
נתבררו בעת תיקון אריך אבא ואמא ·· ומהסיגים הנשארים חזרו ונתבררו במעי אי' ומהחלקים שיש לאימא בהם
נעשו בחינת אימא והשאר שלא היה עוד בהם חלקי אימא נשארו בסוד סיגים ·· ומהם חזר ונתברר במעי אי' ומהחלקים
אשר לזו"ר ונוקביה בהם נעשו זו"ן של אצילות ומה כל הנשאר נק' סיגים בערך עולם האצילות ·· וכל בחינת של יוצאות
בסוד דם הלידה ואחר עד"ן ישנם קצת שהם בחינות השלמות של בריאה יצירה ועשיה ולכן חוזרים ומתבררים בסוד
עיבור בעת הנקבה של זו"ר ומה מובחר שבו נעשה אריך אבא לעולם הבריאה וכל האחר יוצא מבוק לזו"ר בסוד
דם לידה ונק' סיגים בערך אריך דבריאה וכן כל כיוצא בזה עד שמתבררים עולם העשיה ונמצא כי אפילו שכל מה שנ'
חוזרין ומתבררין סיגים של ובנן עיצאין בסוד דם הלידה אמנם שנק' סיגים והם דלה אינן ענוגים רק אמנם הם זוכות
תנוות הנשאר לעשיה בעת הלידה של דם סיגים וקליפות גמורות אשר לא יכלו לבלוע כבחינת הקליפות שהם עולם
העשיה כי שם מקוננים כנודע ואלו הם עושים גם כן הלידה שבאשה הוא להיות בה בחינת עשיה נז' ובסוד העשיה
דם נדה טמאה כנודע אך כל שאר הלואים של להתעשות הם ענוגין אמנם הם על כן והרים בערך המקום שהם
יוצאין בהם' נזכור זה ·· ונמצא עתה כי מבחינת זו"ר שבח' ספי' שמן בתך עד נצח כלם נתבררו לגמרי ולא נשאר
כלל מהם שלא נתברר לבן כל הנשאר מאחר ג' ספירות נק' סיגים נמולים שאין שום בהם שיבולת להתבר
לעיור כלו לכולם זו"ר ונוק' דאצילות ולכן סיגים של יוצאין בסוד דם לידה אמנם בג' ספי' הוד יסוד ומלכות שהיו
היה בהם חלקים הראוים לעשות מהם הוד יסוד ומלכות לזו"ר ולא נתבררו לגמרי לכן של הסיגים לא יצאו
בסוד דם הלידה כי עדיין נתערבו חלקי זו"ר מעורבים בהם והם צריכים להתברר ולכן של הסיגים שלהם נשארו תוך

אימא

אימא להגדיל בסוד החלב ומה שכבר הוכרח כבר נעשה מהם קור יסוד ומלבוש לז"א ויצא עמנו בשכלנו ועליה
החלב נעשו לו התלבושים במקומם בז"א וביה ז"א בן י' קטנות נעורות כי החלב כשיבור לא הוכרח בו לבשה
רק הנה המשכיות והגדלות די מעוררים קצת בסוד המלובש עד דוג' אחרים בסוד נ"ל כנ"ל בכל מה מ"ז -
ובשנעלמו נ' הקטנות להגדיל את לא הוכרח לה כלל לעולה והרמשנו במקומם ונעלם בו קטנות בעולם וזה שנק'
בכל שנה הזה שכמון הינקה ישבו לקטנות והבן זה ·· והתמעט צריך לדעת מה קם הבחינות שנתגלו ונעשו סימנים
ויצאו בסוד דם לוה ונשאר דם הבחינות שנעשו חלב ועיין בת"ת פ' כשנה הם מה עטינן פי' שם שבע את מתנים קודם
בקוצר כי הנה כי מה שמירור אינם מעולם בז"א רק ילבושים לאימא שבסוד שלה המעולם שין אך ג' חסדים וג' גבורות
אשר הם הגבורה והם ישמעו אחיך בחוליים שבלא עולה עד כמנין לד והתמעט הה לבושי נבורות נתבררו ויצאו
הסימנים בסוד דם נעור וסימנים נעשרות בכל אך הה חסדים נתבררו והסימנים שלהם הם יורד מתוקים ונשארו לסוד
דם עכור וחזרו לחלב כמו שית' בכה"ג ושם בכה"ד וזה מ"ש כי שעל החזים הם ה' דם עכור וה' דם מתוק והבן זה
היטב ובכה יתבאר כי המחסרים ונבורות נכנה נגם דווקא ומהם מתלבש והנה שנשאר אחר הבהד עם סימנים כנ'
והשלום זה יתבאר ··

פרק שני

נבאר בו ענין הלידה איך נעשית ·· הנה נתבאר למעלה כי ענין ג' שהרות שים כאשה ואיך בג' חלקים אלו ננסו לז"א על בחינות שהם כלים ונגלו ואותם כלם על בחוד הלידה והנה כבר נתבאר כבר צורך נשאר בנ' בחינות הנה ותבנית
ויורד על חשבון הלידה ויצא אחר חפרתו הכהר הרחבן ההוא ואז נולד והתמעט דאוי לדעת מי הוא הגורם שהוליד שיצא
למטה ויצא ·· והענין יובן עם מ"ש ואמר כי לכן מה בטהרת וכו' והנה אז"ל כי האשה בעת לידה מתפרקים יכוליה ומתפתחין
באברים ונתגלים והשם של הרחמים ·· והענין שיובן בזה יב' עם מ"ש כתוב (במש ושם נם עת כי שם דם)
עד התמוחין שלהם בחים מתפשטין הנה הגלים עלמין דנ"ה לגבורות ושם אין בגבורות מוס מהודר רק אז המוחין לזו"ר
ואין בם אורות שלגבורה כלל והנה כאשר הגבורות עושה לבעל הצורך שלא מעין נג"ה שלא לג"ם יכול מ"ה למוך ולהוציא
את הז"א שנולד ויצא לחוץ ·· כי בעבור החלב ·· נ' בעבור המוחין לזו"ר ·· וכבאר גדולה הבחינה הראשונה שהיא -
שאותו מה בז"א והוא כי הנה עדך יסורות דם כבנן המוחר שהיא הגבורה יש אורות שלה עכשיו ואם אורות נון
ונלם הם בארות הכלם שהוא מקום הדין שהוא כבנן בתוך הרחבן הזה הגבורה בכל בחאי מ"ש והנה כי הרחם הוא כל
ואין הולד יוצא משם עד כהחק נה"ל והוא כי כל האורות אשר שם היטנה בכה"ג שלה משתלקין מהם ונעלם אם כבנן שלה
ואין נתעלם אם אורות כלים מאחר מאחר ואין הכל הגוף יכול לסובלו ונבקע הרחם לדרך כי כן שם אם כקיעק
מעשרות נבקע ונרחב ואז האורות לגבורה שהם בעלה כי האין אר זעיר לחוץ שהוא הגולה והולד ·· ומ"ש המטה
שהוא החלב ית' בה כנ"ד ·· ומ"ש עוד בג' שהיא מתמלא המוחין נם היא יתבאר בכ"ל ·· כי הנה לא יוכל לבן להרחבן
מתחזוק שלה כי שאחר הלידה נכנסו המוחין לזו"ר בגבורה והלבשו יחד כלם כבין הז"א כי נם בז"א יש
מוחין במעט כי כה בכל חה כי"ט אשר זה הוא סוד אין הרגש מתגי ינגע לא כמי שמתעורר עלמו עלה כי הגבורה על מי
במקום המ"ש ושני מי זו שגדולה בעלמה מעגל בז"א כי אין בלכי ומוציא עד המוחין כמו שית' עוד בלחך
ג' שער מ"ש: והתמעט סילוק האורות מן הגה שלה בעת לידה על יורד ולבן הם מעלמות כמו הרע
שמתפשטות נמשכין מהם מתקדש כי נר ה' נשמת אדם ושאר האותם ומתפשטות נאמר יסוד העתק
קך ויבא על הכלים שלה ונגדל מהם התמימים והאורות שבגבורה כך חבירים ונעלמנו
במוחים ולבן הנה על אחוריים כי נאמרו קודם ניבודם כמו האחורים ·· נם עתם כי מולט
כי מתגלה אהבה ועוד נקרא כמה ולבן הנה שלא על אחוריים עולם כמה ·· נם עתם כי ע"ב
שלה הם המוחים לעשות כמו יעד נתבטלו שלו זה שהם בני הגבורה כאשר מע"ל כ"ם כתובו עם המוחין בנו'

ונשי ביריב לשמה מקום עלמו ולא עלמו ובין נקיבה

[illegible]

צמח

[illegible]

צמח

[illegible]

בבחינת הגלגלים החיצונים שלה בגלגל שהם מבחינת הקטנות היונקת ואז יקרו משם מעל׳ המעלות שלה בצורה שהם הוא
הגזה מקום השלים שלהקשה ואינן כמו לה בהמנג. כמו שהיו בקטב אחר להם בגלגלים
פ׳ עד שיגיעו מגב׳ חלקים הנקודות לשרוק שנאמרו בבאור ״ והנה עתה לא נבאו ני׳ שלה היו
פנים יגיעו בסוד מזון כמו שהוא בגלגלי המעט עלה מבחוץ כדרך האם המעגל בצד׳ בין
יכולתה ״ ואחת׳ בבוא זמן הגלגל הוא׳ גדול אז נבנים נ״ העבודה היו פניות ראש זנב
בסוד מזון בגלגל כמו שיצ׳ בק׳ שם ״ והנה יש לו קצת ספק בזה כי גלגל״ שמוק שמשקעו
מגמוה״ קל בולאי הוא כי בזמן היונקת מוכרח הוא שבשי׳ יקיק ראשו טן זרועותיו בה שינגע
פועל הללים אשר שם לינק מהם והוא ערך ראשו כמו שידוך במקום שרגי׳ ה ראשו אחר בזמן

דמות
נס מזוהר אהרך
האזי׳ לף רז׳ ב׳
כמוב שיקבוע אחרי בשערך
היונקה לפני בטן ״ וש להשיב לזה
במגורה בבות פ״א לפי׳ כ׳ נאמו׳
מאי נמולין אחור ר׳ מובחו שמש׳
לא להם במקום כי בה ולחוק לא
קאמר קבועה ״

בגלגל המעותן לא שבחילוק הוא שבזמן היונקה ראש ר׳ ובקר של הבנים והאמנם בלא עצמה, ויורד לשעה להנקים בו׳ שיעור
ראשם כעך זרועותיה והבנים ינשכים לתעות במקומם אך בגלגל הזעיר עצמו עולה עד שם והיא היונק יורד וזהו מה שגלגל
שמשתנין בולאי ״ אך יש לי קצת ספק שגלגל שמשתנין להפך כי היונקה אחת מעבירתו בה שינק מוליה והוא עולה והיא היונק יורד
אך בגלגל אינן מניע ראשו רק אלו הב׳ בקוטן שלה בגולגו והרי הבאה זה כי כמו שנבארו כמה מרדנה בחלק ראשון בעניין השיעור
בין שמרונו ושלשה רבות בזמן היונקה כי הוא ונגל לא כן לנשו מרדנה אחר מרדנה ולא יחבן כי סבב יונקה שאז מגזבי הן בהבואו
זה שבוא זמן המתכני שבין שיעור הראשון הגל בח״א וכן שיעור הב׳ הבו צאנו הוא בחינת יונקת זו האחרונה שינוב זנב רמזה
אמנו שהם לה אשר כי זו היא היונקה האחרונה כי היונקה הראשונה שהיא בסוד לה בהמנג בעולם הבראה וכן כל אחר המדרגות
שלאחר הנז׳ ב׳ זה כולם נגלות בזו ועי׳ פלוג של״א והוא היונקה האחרונה שאבו מגופן בכל מה הגן זה וזכור ולא השכח ״ ולגע
כי עוד אחר גלגל נשאר הזעיר אפין בחינת רק״ע כי עוד כבר נקבה ונקבה ונקודה אחר צאתו לחוץ ואז נברר הפסולת והעכבות
ממנו בסוד לם הלכה בגלגלא ונש׳ בהבינותו לפסקים ב׳ והבן זה ״ והשלם עתה זה דרקיע הבנה מזה בגל מא פ״א יר׳ בחו׳

פ׳

פרק שלישי

נבאר עוד עניין היונקה בב׳ בחינותיה שבה ״ א׳ מה עניין הלים שהם יונק
החלב ״ ב׳ החלב בעצמו מה עניינו ״ ג׳ איך היא היונקה אשר על ידה מגדל
השבר ״ והנה בעניין הלים צריך לידע מה בין נקבוו ״ ולמה יש להם בתים
ובאשה לא שלו נגלים ולוקטנים ״ ולמה בדה קא״י אין בהם חלב ובלה האשה יש להם חלב הרבה ולמה היו ב׳ להם ״ ומה
שבהב מקום העיבור מתוקים היונקה כי זה בבטן וזה בחזה ויהיו גם הלים בבטן לוניא לה הבהמה ״ והעניין הוא כמוש לנגל
כי אחר האשה הבה בשרר ראשונה שנעשבדך בוולד נקפסקה לם וזרק בבראה תחות העין והנה אחר כן הלים שהיו יונק בבחינת
ויסף נסתלק מעם ועולה למעלה בב׳ המלכות לאוה״ והעניין והעניין כי ב׳ פרקים בחשונים של נצח והוד ראיין נסתלקו למעלה
במקום ב׳ המלכות לאוה״ שהוא החזה שלהם ונשארו ו׳ פרקים שהם ב׳ בקן נצח וב׳ קטן להוד וב׳ פרקים ליסוד ועתה
כי היסוד אינן נגלה ב׳ פרקים כמו הנצח וההוד ואלו הו׳ פרקים נעשו ויקבצו של הזעיר ואמנם אנחנו שאין כי יסוד רק שני
פרקים בנו׳ עכ׳ לא נאמר שעלה הפרק הראשון ליסוד גם הוא עם ב׳ פרקים העליונים הנצח והוד כי זה נאמר לתוך בין ב׳ פרקים עליונים
הנצח והוד דאריך בפשטו בגל מא מ״ו בראשו ונס בסופו בעניין הבנין לזעיר מה יכן נקבוה ועי׳ ״ ונמצא כי אלו הב׳ פרקים עליונים
הנצח והוד דאריך הם שעלו שם ונבס אחר הקליטה ומוריסבב האמם שם בחזה דאוה בלשה האהלים שם וגעשו ומהם ב׳ להם לכם
אמנם נצח וא׳ מגבה הוד ״ ואמנם היות ב׳ להם בזכר וב׳ בנקבה הוא כמוש לנגל מא מ״ו כי בשעלו ונגלו נ״י דאריך עד
חזה שבו נגלו הנצח בהוד וההוד שהנצח נ״ו ובגולגנ״ו כי נצח והוד הם רעים אהובים תמיד כלולים זה בזה ונמצא שפרק
הראשון נצח דאריך העומד בעך חזה דאמא יש בו נ״ו בלולה פרק עליון להוד ומהם נעשו ב׳ להם בחזה דאמא ״ וכן פרק עליון
להוד עלה כלול מפרק א׳ הנצח בחזה דאימא ומהם נעשו ב׳ להם בחזה דאימא ״ והנה שו הבין פקין הנז׳ הם נאמן תמיד שם
שעלה אפילו שעלה בזמן היונקה ולבן אין דומם הלים מה הלב מאוא לעולם כמו בחוא הגאוה ״ ועד שהבע כי הנה האם הראשון

זכר אונקב׳ אינן נרמזים בשלמים וכדומים שהמיצר בהירי במשל הזה לברו או של המלבוש לבנה ובן כולה בזה אומם כל
אלה ואלה וממנו של בגלוי עולם האבלות בלו מריחת אחרי אפו עד סוף המלבוש לאשר לבמין אחרי אכן עקמו אשר מרפשין
ים שכבו בגלגולם האבלות בנה בשם׳ קב׳ כח ובאשר כעריך האלם הנמצאין בגלגול הזה ימצא כי כיון שהב׳ לאחרי שלו.
במוב׳ לאוח בחזק שלם ולא במוב׳ שלו עקמו בכל מה בו ונמצא כי עיבור זעיר היה שם במוב׳ לאבה ואו׳ שלבלבו ובהגר׳
הבולל לפרקים בגולגל והוא כמו מקבלם מעצם .. והנה אוח מולבשין תמן נגון לאחר על עיבורם ללבה ללב בני׳ באותם שלם
אחר בעיבורם לגנבה שלא ללבה שהוא מתקבו מעצם בכל מה כ׳ ובארעייך מקום הדם שלם ימצא שם בעולם
מקום זה שם מן הנגון עד עיבורו ללבה ללב ולכן כאינו הדם היו שם לתועלת בחזק ולא לתועלת בבטן מקום הדרין ..
אמנם הבהמות והחיות אשר אינן כולם שלמות בעולמות אמנם הם באינות פרסים לכן להם היו לתועלת במקום הראש
והבטן שהם מקום הקהון .. והבנין בזה טעם שינוי לזה אשה ולה בהמה .. גם שיש לזה ענין האורות הדדים הם שבין
במקום הנאה כי שם היו אורות לבב לאחר ואורות מוב׳ ללבה והנב׳ לאו׳ ואורות לחון פולם ולכן תרוב האורות אשר שם
ונקוות הבקינה היא לעשות שם הדם אמנם עיקרם הוא מאותם ב׳ פרקים עליונים לבנה והנוד הנשארים שם בין
לגוולה בבנ׳ .. גם שיש לזה במוב׳ שלו אם בו ובם טען זווג אחרי שמבן באור באין לעולם העיבור לבך זון ועשם
ילדך ונתעבה בסוד זווג המבין בסוד שלו המולבשם בין האם ואז בירך העיבור בהם באור נה״ו בנה׳ שבו עקמו
המולבשין תוך החזה לאוח שהוא מוב׳ שלהם נעשה שם אור נה״ו והבינו ונקוות שם בעיבור הדם בנו׳ ובזה נבין
טעם לעוד בלה. הזכר לא יש חלב כי אם בלה הנקבה והטעם כי עיבור הנו׳ כאשר יצא עיבור אחרי ונבנה בזמן
היה בו זמן מועט ועשה בו רושם קטן כי לה הזכר קטנים מאד ומעבר זה גם העיבור עצמו היה קטן בזה יוד קטנה
ולכן גם לא היה חלב בלה האיש .. אמנם אח״כ ~~[illegible]~~ אבל נעשה עיבור הבינה ונשאר שם עד אלפי
העיבור זמן אחרי וגם כי העיבור בנוקבא נגלה ושם בהמשך העיבור נעשה מלבוש גמור בכולם ואז מתחת האור הנגלה
נגלה לה הזכר מאד וגם עיבר בהם יותר החלב הוא ולא בזכר .. גם טעם אחר כי הנה בעת הלידה מקבלים כל
האורות לבנ׳ לה׳ ובאורות אלו אשר עומדים שם בסוד העיבור ואז ריבוי האורות לבנ׳ לאו׳ בם שיש בכל בחב׳ להיות
העובר לחוץ בסוד החלב הלידה ואז נתוספו האור נגלה ונעשה מן החלב לה׳ ולתועלת כי עלו בו׳ היות נה״י לאו׳ לתועלת
בחוב׳ שם הדם והנה כלפי לבה מוחתמת הב׳ פרקים לבנ׳ לאחר בכל ועדין היו בגופם וקצתם כל חלב ושרב גרונו -
האחרי נגלה והקשים ויצא מהם החלב בגרוע בחוט הרחוק שאחר הלידה תרבה החלב לצאת מהדדים מעשב בזכר שאין בו
בחינת לידה ועליה אורות בהם ולכן לא יהיו קצוים ובלתי חלב .. גם ענין אחר לתועלת שהם ברב בעת הלידה ומקבלים בהם החלב
בוא כמה שנבאר מה ענין החלב וגם נב׳ עי׳ לבנה כי החלב הוא מאותם הסימנים שלם הלידה שלא נעכרו ע׳ העיבור
ועולים בחזה ומתהפכים לחלב ואכה אין עליהם שלא בשעת הלידה ולכן אין שם חלב שלא בשעת הלידה כי אין החלב עקמו נעשין
שלא מאותם הסימנים אמנם הדם עצמן הם מב׳ פרקים עליונים לבנה והנוד לאחרי בכל ע׳ דבוי האורות שסימנים שם בכל
ונמצא כי הדם כח׳ שתי והחלב ענין אחר ובזה שית׳ אמש׳ בכל .. והנה ענין הדם בעצמם הם נחשבים שם
שדים כי הנה הנקבה יש שדים בגופה ויש בה שם שדים בב׳ האשונות וכן בב׳ האחרונות וכן בב׳ התחתונות והנה שם שדים שבגוף
המלכות שבה מורכבם לב׳ על בחינת בסוד אחד של .. ותני׳ בזהר כי שם סוד בינה הנק׳ מי׳ ולכן סוד מי השדים הוא בנגלה וק׳
משדים בחמלכות . ומעלו הב׳ בחינות מורכבים של זה האשה כי של השדים מורכבים בלי יתרון ותני׳ השדים בדר שמאל וק׳ השדים
כי הדם במלכות ולכן ונשאר אותה במלכות שם שדים של מטה ותני׳ מבין והם במלכות .. וזה אורה הב׳ נסתים הנה
שלד ותני׳ לד שהיו יונקים מהם׳ לה הנקבה הראשונה נוה לנשיר ושלד הוא הראשון שהוא לד יתרון המלכות עם של השדים
ונעשית שלד ותני׳ לד הוא הדד השמאלי המלכות עם מב׳ השדים ונעשית מי׳לד .. והנה החלב הנמשך של שני הדדים הוא
לפי אורה של השדים שבמלכות שהיא נעשית בסוד החלב הנעלה במלכות שני הדדים ומורכבים לבין ולבן בסוד הדד
המורכבים בין שניהם .. ונמצא כי החלב אינו שוה בבחינה א׳ כי החלב הנמשך בדד ימין יהיה יותר מתוק מהחלב אשר
הנמשך בדד שמאל ונמצא כי שני מיני חלב יתפשטו לפי זה הכבוד שהיא המלכות ושרים עליון לב׳ מהם ומוזים

[illegible]

אך היותו הוא שלם בעניניו ·· הרי נתבאר איך החלב והלבן כל זה נמשך מטבע הזרע והדם והחלב שהוא
בהולדם שבו נמשך מטבעם הנקבה ·· וזה להקדים לו חלב והוא כי חלב וזה הדם לעובר כי כל זה נהגה לעשותם
והם קרובין לעבור ·· גם הנה כי כל אחד הראשונים יש בכל אחד מאותיות מן המולד והם סוד כל אותיות
הדולק בנולד כי ההפך האותיות הם רק הטבע ·· אך באחד האחרון אין כורך כח אותיות עלי המולד אשר מעם
כל אלה זה בבחינת הדם והחלב בבחינת החלב שינוי וזה כח שמעתי ויאמר כה תאמר אל בני ישראל אחיך
אלהים שלכם שהוא אהיה חנ״ב מבמבוקים הם שיאבו פה אותיות וזה פה האמר ·· ונבאר נתעלה בזה
כי כי מבוקים של תולדם כי זה זה ונח ··

פרק רביעי

שאלה לבאר ענין החלב בטבעו עם שבאר נתעלה קצת ענינו ··
הנה נתעלה כי אותות גם לדעת עלמות שאין בבחינת לם לתנועה כיסוד
אלה עלו לתנועה בטבע זה ונ״ל על דם מתנועע לתנועה עד מקום בתוך
עמידתו כי הנה נהפכו לחלב ומשם כי זין הוולד ·· גם אותם הנ״ל חלקים שלהם להבא והוד האחך אשר על בתוך הן
ונשארו שם בסוד אלהים והם קרה קנה ·· הם סוד הדין כי לגרם לבד תנועתה כמותו וכאשר הם עולים לתנועה
במקום חנה נמרכין ונהפכין לחלב שהוא התנים ונולכם כי הד׳ רקין הראשונים לנכח והוד שלאחריך הם הנרלבשין
בזה ונעשים נשמה של כנ״ל אותם מזונו נמשך ממקום יורד עליו שהוא מאורם שני חלקים עליונים הם ועי׳ כן יש בם
הזנה לחלב לחון ולהרבה ילגדל את הוולד כי מתחבר נשמתו ומבחינת העליונה קוה נזון ·· גם בטבע עליו אותו נ״ל
להינה לתנועה בם עם הסימנים שלהם החיות לזה״ר שלמנו שלה נח כהן לנמה גם הם עלו עמהם עד החזה שלה במקום
הדדים ולא יצאו עם זה״ר בשגולר כנ״ל בכח והנה כזה הבין למה אין הדיבור אוכל מתעלמו רק יונק משה אתו כי לעיוף
סימנים של מעלתחייתו שבו שהם הינם חזקים אין בו כח לעכם ולעברם עליה אחר לעון בכולתו כי האכילה היא בבחינת
בירור בתנועות בתקונתו וכבר שאחנו הבורר החלה והנקבה המסולב שבהם ורקהו מה שבכר כי הרק היא כי נפש
אחר הבחינות שלה כי הם היא בטבע הדיבור וגם של מצברהן על זה שבה שלא נבער הדיבור לא יכלו להעלם להבורר
והמעשן בשונם עלה ויניקה יתבררו כמ״ש ·· וגם דבור זה לא יכול לעשות עדשלו למקום האהים שהם יעקים
עליון בא אמעלנוין ועי׳ עלה הוא נתבררו שם ונתעלה ועשו חלב מעשה שעבר מהם שהוא הטוב אשר בתולה
מעולה פרוכם ואוכנוט התעלות כהם הוא שגדל והפך בסוד חלב כי נאיין נהפך הסימנים מעלים עליו נהפך
עם וערה שעבר מהם נהפך ללבן שהוא עולה והסימנים שבהם יוצאים כסוד דם טמא אחר הלידה שאמנם שליניקה
לנמות הסימנים האחרים שלא יצאו עד הלידה זמן הדיבור בסוד דם נדה כנ״ל מה כן של הסימנים יוצאין מיעט אחר הלידה
זמן היניקה שאין בהם עוד מה לבררה שיהיה ראוי לעשות מהותו בבחינת זון שבאמלכות כנ״ל מה עם היניקה אין גם הם
חוזין לבררה לצוק עולו בבהמה וכו ונמשכם כי עי׳ היניקה נמשים נשמתיניות שבו לבררה ויונק אותם ומעלתו בסוד
יניקה ואז נעשים בו לבכן נאהבות שבו ולבן מה שהיה בטבע הדיבור נבררחין כלל בנ׳ אמלכנים כי לא יכלו לבררם
מתחת היותו בקטנותו בסוד הדיבור כנ״ל מה פנים והיה אז בבחינת נ׳ ועי׳ דם שנשך הדם ועוד היה במוחו מלבוש בסוד
תשעה לבו ואחר שגדל בשבע ובלומם שאחר הדם כי כבר יצא ערב היבורה ומה שהיו אז כהן שבו תלבשים לתוק
בעורו הדיבור שלה הלב נולד ויצא לחוץ ונעשו בו גלבושים אין תנועה טהין אין כח רמה עד התוחין להלבוש ואז
הדיד ובולהם שישלו ורמה כנ״ל בכח כ׳ ואז היה הוא בבחינת ז׳ שבהם מתלבושות ניקבה בסוד כמי עד לבר קלך
הקרין שלהיוו ·· והנה נ״ל הבין לעשות הדיבור הלך עלהלין אחר שגולד ובפ׳ ·· כי כלינו שהם כג׳ שבו אין עקנים
עד כלום זמן היניקה עי׳ החלב והולבים ומעלקים ונעקים כלין מעט מעט עד שנמצאים ולבן כאשר נכנו תשעה שנים
היו קדמונים להדיניקה לנו מעל כלין ולהם זה מעט מעט והאולם זמן היניקה יולך עלהלין כ׳ עד באחד הגאה
וזהו בסוד הנ״ל מיתור לא הדם לא נכוח וגם אם נראה שיש היניקה שהלך עלהלין בספור מבעי שנים הוא כי סין

[illegible]

פרק החמישי

[illegible]

הגה

[illegible]

והלבושים

והלבושים הם בסוד אחוריים דאו"א בסוד לא נאמר כאן חיות בת הז"א בסוד עיבור הראשון אשר עם אביו מוכ
עליו כנז' בזוהר כי אחה מות לה סה' ב' דאו"א דא זמין לאולדא וכו' ואח"כ נמשכו שיהיו משלות של אבי' הנז' לבוש
וגולה כי בפנימיות מתפשטים ומתלבשים בתחתון אלא מתלבש רק האחוריים של כי הפנים נאחזים לו למעלה במקומו
ואח"כ עולה אבי' ויהיו כלם בסוד האחוריים שהוא א' אה' זוגי' דאבי' שהוא כנז' לה ואח"כ הם יב' לה · והנה אלו ענין
דמים מתפשטים עם החסדים והגבורות שבגופם כנז' לעיל נכנס לז"א כמו שית' בחו"ג באורך ואז נקלט בו
למו · והנה כל זה מושם אבי' שהיה דבר כנ"ל ואו די' דמים הם סוד נשאר בינה הנקבה ומתפשטים בגוף
ז"א כי הנה עשב שמוא של כפשוטם יש בהם מי' אורות וכללות עשב שהוא הרי דמים · גם על שם כי הנה
יש בעשב שתוף אבי' בפשוטם מי' אורות והשנים בכלל שם מעם בסוד אחוריים הוא עשב אורות כזה א' אה' אהי' אהיה
דכרים עם מי' האחוריים הרי כ' · והלכך הא' יורד נכון · והרי ע' ענין הלא לך מבאות בענין החסדים והגבורות של
הלוגת המתפשטים בו להגדיל כנודע והנה הם הוא החיות המגדיל האיברים · גם כלך כללות באחד ענין דם
מנה עניין והוא כי הנה הז"א יש בו יש בכללו ונודע כי ז"א הוא שם מה דאלפין ואח"כ הי"ם שבו יהיו כלם מתמלאי
אלפין והם יבורות דמה ובריש לו הרי אורות דמה מתלבשין עשב שמוא של אבי' דאחוריים דאו"א בחיותם בסוד לה
שהם י' דמים כנודע איך נה' דאו"א מתפשטות בגוף הז"א כלו בסוד כ' דגלם פנים כרועה כנז' והמושם אותן הלבשות
שם אבי' בענין הוי' דמה נכלל שם עתה דלך האלפין והענין כי יש כללות אחד יותר פולל בענין הם הנכללות בלולות
ז"א והוא כי הנה ז"א הוא הוי' מ"ה שלמות לכוללות בל התבות של יש שבו · והנה אות א' שבענין מילוי אורות
של שם מה עם אבי' האור המתמלא בכלל שם הי' דו הזוג של שם אבי' לאחוריים דבינה שהוא כנז' לה המתפשטים בגופו
להמילוי פנים בעיקרון כי אות הלפי' היא עם אבי' והיינו שם מה כלפי א' זו שבמילוי הוא כזה יוד הא וו הא הוא
נה' כנז' לה והרבה מורה הא' בתוכו שהוא אחוריים דאבי' שהוא כנז' לה נה' מו נכלל שם מה והוא כנז' מה כל
א' לה כנודע כי ז"א נק' אדם וזה הה' הוא סוד אדם כי ע' לה ונעשה אדם כנז' ובהסתלקות מושם יאמר
לה ונאמר בו שוכן לה באדם והבן ערך ענין שהם הדמים מנה עניינו שהיא הסתלקות הלם הזה מן האדם שהוא ז"א
ואז מת האדם כי הלם הוא חיותו · וזהו גם ענין דמים כלומר כנז' כי נרמז להסתלק לה של אבי' משם של הוי'
הנז' שיהיו הם ב' דמים נכללים זה מזה ועד שם כנז' עולה חמשה באמצעות ונכלל לתו בפנימו נעשה לה א' וכל אדם
כנז' וזה הי"ת לה שהוא חיות הנפש כנודע והוא ענין דיבוק שם זה לאבי' הנולד לה כי כחיותו על ש"י מבוא
ת'עולה מרובע כזה א' אה' אהי' אהיה וזה הרבוע של דבר"י לה שהוא חיות הנפש · ונמשך כי כלוג הלם
הוא מוסיף מ' אשר עולה נקרא מה"ו מזרעת אורה כנ"ל כנ"ל · וגם זה בזוהר ד

דמוח

לבינה פינה מרגלין הוי' · ונשאר לבאר ענין הלם זה כפרטות שם הוי'
של מה שבכללות פרצוף יש לז"א והענין כי הנה נ' אלפין נמצאו במילוי שם
מה האלפין והטעם כי כלם מוגל על אבי' כנז' בעיקרון דה · כי בחינת חיות
המתפשטות ומתלבשת בגוף ז"א להחיותו · והנה יוד דמה' היא כראשו של
ז"א וה' דאחורה כנגד גלגולת ואר שבמילוי הא הוא הוא כחינת יסוד
דחיותו אשר מתפשט בגוף כנודע ואות א' זה הוא אבי' העולה לה כנ"ל ·
וזה הלם שבגרון הוא לה החיות שהנפש תלויה בו ולכן שם הוא מקום המחיותו להסיר
אורו לה החיות מושם כי תלויה אשם החסדים והגבורות אשר כפירוש זה זו שהיא יסוד דאו"א
הם התמצ"ה אוה ז"א כי כפם קוה"ס ימצאון כנודע · והנה הטעם שלא' מתפשטת עד החזה לז"א שהוא שם שגש"ן
היא ואז שבו כנודע · והנה שם זו שבמילוי ואז היא גם אבי' של לה וקיים דמה של כח' ואו' המתלבשים אם לאותו מבחוץ כנודע
כי מושם ולמטה מתפשטין החסדים כנ"ל וגם הלבושים ליסוד דאו' מתפשטים עמהם כנז' כמו' כ' ועל זו הא' נאמר שוכן
לה באדם כנ"ל ואח"כ בשבועות לנוק' לעשות פרצוף מתלו החסדים והגבורות עם לבושיהם כנז' עי' ח' כ' אז הוא שם הא

משתמש מבחוץ שהן מרגלין
בינה או המשערה הייהן מאוד
אחוריים של שבי' לה שהוא מן הוא אחוריים
דאבי' הנז' · ובם שוהר כי שכב לה
לך אחר כמאמר אחר כי אחוריים הם
לימן והם בחי' שריים ומסטרא דיין
תעללים ובם באחוריים מזכיר זוהר אחר
מור לה סה' ועיין במשהר כי שכב לה

ומפורש אל הו״ד והודה הם היו כמו של אחריו אלה הנהגת ברוך לזעיר נפ׳ ואז נעשה בה כחי לס בתקור אלה ומעגלים לנעלה מ־
ל עגולים וכ עגולים ·· והענין כי הנה נק׳ לעיל שהם ה׳ חסדים וה׳ גבורות ובנגלה עשה לבושים עשה לחנים אל יסוד אחריה ובולט כי זעיר
נוקבל כל אלו מתנה בהדקן ותוקניה נמשכין בה הה׳ גבורות עם ה׳ לבושיהם והחכ׳ מתקבלים ביסוד אלה ושם נעשים בחי׳ ה׳ לחנים שהם
ה׳ לבושי הגבורות וה׳ חסדים עם ה׳ לבושיהם שהם ה׳ לחנים אחרים נשארים ביסוד אל הזכר כנז׳ בהקד׳ פ׳ ובשער ח׳ פ׳ ··
ואחנים בעת הזווג אז יורדין הזכר בנקבה נפ׳ אורם הה׳ חסדים בסוד טיפה מיין דכורין ואז מתקבלים ביסוד אלה כל ה׳ חסדים
וה׳ גבורות עם י׳ לבושיהם שהם י׳ לחנים ·· ואחכ׳ הם מתקבלים שם בחתוך בהמעשה יחד העיבור ואז הוולד הנולד שם קום
הוא נולד מחסדים וגבורות ההם שלבושם אשר שם ומהם נעשה הוולד אחנים מהלבושים שהם הלחנים הם מתקבלים ומכ״ס־
נעשים לס עוגר והם לבושי החסדים שאין כהם כח לינק אחנים לגיוקם אחרים אעפ״י שהם לבושי החסדים נק׳ לס ויש
בהם אין פעולה ·· ונק׳ לבושנים הם מתקבלים ומתקבצים לחלב ואז הם מתקבלים והפעולה שנאמר מהם אחר שנולד
נעשה לס עוגר כלכן לא שהוא קדם אך אינ׳ נעשה מתמון הליכה אחנים ה׳ לחנים של הגבורות הפעולה שנאמר מהם אחר
הנולד נעשה לס מתמון שהוא הליכה מתמש וכבר נק׳ לעיל פ״א כי זהו בחינת הפעולה הכיור על לבושו בחינת הלבנה
לעשיה אחנים כיון שנעשה מהם לבוש הליכה מותש לבנו נק׳ לס עותם עכ״ש בהעולמות נתשבת שבם ונ״מ ה׳ לחנים שאר״ל
שיש נאשר שהם עתודים וה׳ לחנים שהם עתודים והנה עוז הפנו הם נפ׳ הלחנים שביסוד הנוקבא שהם נעשה החלב
להנק את הזעיר וזה מובן ··

פרק ששי

אחר שנתבאר ענין היניקה בדרך כללות בענין הגבשות וקצוות בזה
ונבאר ונגלה בכאר ענין המוחין אלו בזמן היניקה מה ענינם
במו שנתבאר לעיל חא פ״ג איך בכל נ׳ זמני הזעיר יש בו בחינת
מוחין לא שאינן נק׳ מוחין ממש ימן הם מעלד והיטן בין בעיבור בין ביניקה תמש׳ במוחין הגדלות שהם מוחין
גמורים עיקרים וגם דחתים ·· וגם נק׳ בי׳ אעפ״י שמוחין לעיבור וליניקה ממש הם לטן עכ״ז של יניקה הם
קצת מתוקנים יותר ואינן כ״כ קטן כמוחין של עיבור ·· וגם נק׳ ג׳ בחי׳ המוחין היניקה באים מתקבצים
הוך נק׳ להבינה המתעבכים ובג׳ כי שם נק׳ לרואה זה היטב ·· ונתבאר כי עתה בזמן היניקה חוזרין שנבאר לגדולת
בבחינת כלים המתעבכים אלה עם האורות אשר בהם הנק׳ רוח ומוליהם בחינת מוחין של הזעיר והם סוד רוח
שבו של מוחין מתעבכיהם ונוכרים כבטן עילאה בכלים המתעבכים אלה ונולדים ויוצאין לחוץ ומתלבשין בבינה בכלים
המתעבכים אלה ונעשים בחי׳ צלם בכנ׳ בחא פ״ג בענין העיבור ועג׳ איך נחלק צלם זה לג׳ בחי׳ כי צ׳ דצלם היא
בחי׳ ג׳ אחרונות נק׳ דהבינה וכהם מתלבשין מוחין דגדלות לזעיר ואם בגלות יש של מוחו ומתלבשים תוך
זעיר בבחינת כלים המתעבכים אלו נפ׳ ולכ׳ דצלם הם ב׳ בחינות תוכיות של המוחין לזעיר שנתלבשו בג׳ המתעבכות
וכד׳ ראשונות דהבינה בבחי׳ כלים המתעבכים אלה והם תוכיים מתבאות לכלים המתעבכים שבזעיר נפ׳ ·· והנה בחא
פ״ך נק׳ החילוק שיש בין המוחין שבזמן העיבור של המוחין שבזמן היניקה והוא במוחין של העיבור לא היו בו רק ב׳
מוחין חכמה ובינה אחנים הדעת לא היה אז ניכר בו כלל ·· אחנים ביניקה יש בו ג׳ מוחין
כי גם מוח הדעת הגדול לא היה ניכר בו בכללות לבד והטעם כי הנה הדעת בגלות נחלק
לשנים שהם חסדים וגבורות והחסדים הם הויות לתוכ׳ והגבורות הויות לבן כמו שית׳ בחא
פ׳ אחנים בדעת היניקה כיון שכולו שם נגלהים במו שית׳ ובלן לטן אז״ל אתמלו
החסדים שבו הם בחי׳ גבורות דינין ואין שם רק גבורות ולא חסדים ·· ונתבאר כי המוחין לגדלות בחלקים לג׳ מוחין
שהם חוכ׳ וחסד וגבול ·· אך המוחין דיניקה הם ג׳ לבד והם חוכ׳ וגבורה כמו שית׳ לקמן בס׳ וזהו החילוק
שיש נק׳ בין זמן היניקה של זמן הגדלות כי הדעת לבזמן היניקה אינו ניכר בו רק לך כללות לבד כנז׳ ·· והטעם־
הדבר לפי מה שנפרש עתה בחינת הדעת בזמן היניקה מבזמן העיבור כבר נק׳ לעיל חא פ״ר כי כבר יש של מוח

דמה

נל שלא
ניכר בו שם
בכללות כנז׳ בשאר הזוג ומות
כדמ׳ ומה לוטה
כוונה רק כללות בכלל ··

הרמב״ם ז״ל בלי יסוד להקבוע להעלות בחשבון כל המחלקים אלא מוסף בעיבור ונכר בזה בכל המחלקים יסוד
לקביעות אין יכולת של האיצטגנינים להבחין בו ולכן לא חסרה הקביעות בחינת כל המחלקים של יסוד שבה במולד
כמו ש״ס ·· וכן בבחינת זעיר שלמה ישעי׳ שעיקר מחירת האיצטגנינים הוא כרצה לגזירת ערב כן וקבוע
נמולה אין של האיצטגנינים מחירה בו עשה כמו בזמן העיבור ולכן יכול הרואה שבו להקביעות ערב כדרך כלבנה לבד
וזהו הטעם שאבל דואין בחוש הטבע כי בהיות העובר במעי אמו הוא כאבן דומם בלי דעת ובלתי מרגיש
להיות בו קבלת בלי דעת למה שהוא צריך ונוכח בשלכה לגזר בה שיהיה נעלה ולטבע ודומה התינוק ובלתי מרגיש
שהולך על ידי היניקה גם לשבע הולך ובכל תולדה אחר תולדה אך לא לשבע שליחה כמו שכבר יען כם עדין שמוחש
שדים ועדין אין בהם הרגש כמו ש״ס ·· וטעם הדבר כי עיקר מוח הלבנה הוא צורך זמן להוליד כי בו בלי החולק
ובדיוק בו יצאנה אז פני להוליד ונגלה בו מוח הלבנה כמו ש״ס בח״ב ·· ונחזור ערב ג׳ מוחין של מוחין
הנה ע״י יניקת החלב כמו שנס של מוחין המוחין אשר בו כנודע כי החלב נמשך מדם שחוזר לי׳ שלחן לבן
היה כבר בסוד העיבור אלא יכול להחזיר כמו שכתוב בסוד העיבור ועכשיו נעברין ונעשין חלב בכל בכל יונק
מתשע העיבור ומנקבל ואז המוחין המוחין שבו כי הנה כזמן העיבור היו אורות המוחין מצד שכבר שמוח שלם מן
שדים בכל במה פנים והוו מפני כם עקרות המוחין שהם אותיות יה לצורך שדים שלמים ולכן היה אז הבנה שם בסוד
אז מי יסוד שם והנה ערב נתמלאו המוחין מאותיות יה ונעשו שם שלמים ולכן שדים ישבו אותיות מלאה להוא
כי אין מולא רק ע״י יה וזהו מולא יה הם אותיות שדים והוא שהיה החלב שם נעשה ערב מולא ע״י אותיות יה שהם עיקריות
המוחין כמו שם והטעם כי אותיות יה הם חו״ב כנודע כי הלבנה הוא הגלה שלהם המוכרח שלהם כמים ומין שאותיות
יה המוחים על חו״ב כנה ·· וגם הורה בזה שלמות כמולא כי עיקר מוח שבגלל מבחינת המוחין בזמן היניקה
הם חו״ב לבד כי הרגש לא נגלה רק כדרך בלבנה לבד בכל וכמו ש״ס עוד כה ·· ונמצא כי ערב היניקה נחשב לו

[illegible] ולזכור מוסף בעיבור שנקבים בו לגו מי יסוד שם יהד היניקה נעשה בו מי שם בה
לאלהים והטעם כי האלהים שהוא זה יען הוא בחינת שם הויה לפנלי שהן בכולם הקבלה בבני
אלהים ואלהים זה כי מי עיבור נעשה שם מבחי׳ שם הויה של אשר כמ״ש הוא מה
ובבאור בו וההתכוונות שבהם הם כני של של שדים ונעשה ע״י היניקה אז נכנסו
בו אותיות יה ונעשה שדים שהוא כני בה עם הכולל וזה ע״י היניקה שמוכרח מחשבה מי כנודע וזהו מי
עם בה לאלהים וכמו שנזכר בסוד הטעם כי הקביעות כבשם של היניקה מורך להבנת מי מוסף על שכתוב
זמן זה ע״י היניקה שמוכרח מלאין מוחות נעלה בו בהרהור אחר רשלם שבי שם של ·· והנה נכלל בזה מן
כי גבחינות יש בזמן העיבור להה אחר הם כנגד ג׳ זמנים של שעיר שהם עיבור
ויניקה ומוחין וכנודע כי גם היניקה לבד יהיו בה ג׳ בחינות של וכמו ש״ס בה

ועתה נבאר לך כלבנה ושם נבאר על כי סוד זמנה כל א׳ וא׳ ·· והנה הבחי׳
הב׳ היא שיהיו בזעיר עולם הזה ונ״ל שם באחת הי״ן כי מן אלא הזרון להגה של אחר אמן
ונעשית תפלה לזעיר ותיסור לזולך ונעשית בינה לזעיר ומ״ש ובחנ״ס ·· והנה להיות
כי לשבת אבל עדין בו ופקוח בכל למי שעדין אבל ואני להוליד ונמצא אם כי נם מוח
התבונה אבל שלא ונתוקן לנחה כיון שהלבנה התחתון מוח התבונה למוח הבינה
אין בו לגמר שלא ניתקן מוח התבונה לגמרי ·· ואחר כך שנתקן ערב היניקה ניתקן יותר
שלא מוח מוח הבינה להרה ואז נקבעו גם התבונה כמו שנזכר ·· (ונלע״ד כי זה לע״ל בטעם הלבנה שלא נכר של
כבלבנה ועל נבואה והטעם כי עבודה שבו לעולם ונעשים תקבים שערב נעלה מוסף בחסדים יען נעשים
מתמונה התכמות שלא נתקנה לגמרה כנלע״ד) והטעם כי הנה מוח הבינה נתקן ונעשה בכח היסוד דתחתון שנעשה
ונעשה בו ומוח זה נעשה בסוד לב׳ שדים שיש ככינה כנודע והואיל וכבר בו כח יש לחכמה והבינה של כלב

כי היכי דלוכר ברוזק
מקום דוד ברחוב
כי בא אלהים בעולם הזה אלהים הנה
ואני עם בה במנין ל׳ תפלות
העולם הקל וסף מי מה ··

זה סוד שבו ולשון
יוכח שבדיוק מבחינת
עיבור גם אבל מולא שם אותו בכלבור
וזה מוח בשבוע ומבין לכן השבק
לא אמנו והוא אחר היניקה ומעלה הוא
שלא בשן כמו שכתוב הוא על כמוק
שדים דויד עולם מן החק וכן
אחנו בכל קוים לם ועולם
הם אותיות תגל ··

כן יש לחוכמה וכן עשרים שנה כמבואר שם באורך במקומותם הנה גם זמן היניקה יש בה מדרגות ג' כי גם המוחין -
דיניקה הם על מוחין דעיבור ויש בהם כלם דאבא ודאמא ופנימיים ומקיפים וכו' והנה בכל אותם הדרגות שבזמן
העיבור הם התחלת תיקון לבד .. ואח"כ הם הדרגות היניקה והם תיקון נוסף על של העיבור .. אמנם תיקון האחרון האמיתי הוא
במוחין דגדלות כסדר הדרגות .. והנה במוחין של העיבור כבר נתבאר שם מה פירוש שהבחינות תיקונים הוא היות בהם שלא מלובשים ובכל
פ"ו ואמנם ביניקה היו בהם דרגות אחרות והם כי התחלה היו המוחין בבחינת שמות אלהים פשוטים ואח"כ שם נעשה אלהים ומלא
כי מוחין דאלהים לעיבור ומוחין דיה שבהן שם הם מוחין דיניקה שהם בבחינת מילואים והבן זה היטב .. ואמנם בדרוש עליון
שמות אלהים פשוטים אין היכר בין מוח זה למוח זה אלא בבחינת הציור של אות ה' של אלהים .. (ולענ"ד הטעם משום
שהוא כי מוח הבינה נקבה בבחינת היניקה לצורה והנה היא דרוזה בה אלהים ולכן בה נשתנה הציור והוכר בין בינה לבינה ובין
בינה לחכמה ובין בינה לדעת והבן זה היטב) והנה ה' אלהים למוח החכמה צורת ה' ד"י והטעם כי הנה נודע לנו כי
הא"ה ולא"ה כי נשפע הה"א מוד על זעיר שבבטנה והנה בה ות"ה זעיר לחכמה שהן כנגד מוח החכמה הוא בסוד עיבור ה'
קטנה שהיא עיבור דוקא במוחין דעיבור .. וה' דאלהים לבינה צורת ה' ד"ו כי כבר בחינת זעיר שבבטן מוח הדעת בסוד
העיבור ונעשה צורת ... שאין בה ראש והיא רמז בהיותו כבר בן ו' קצוות שאין בו מוח בבחינת ג' כלול בג' כנודע .. גם טעם
אחר כי הנה זו הם בעיבור ... הבינה ונתעלו בה ... ד"ו שמהם נעשה צורת ה' לבינה בגל בחג"ת ולכן היו נכללים
ד"ו וה' דאלהים לדעת צורת ה' וו"ו בב' קוים והוא בחינת זעיר שבמוח זה כי כבר נולד ויצא ואז ה' לבינה לדעת מתפשטת
בגופו בסוד ג' קוים שהם נה"י שבה כנודע לעשות בו מוחין בזעיר אחר שם בלעת .. גם טעם אחר מספר הדעת עצמו
שבו הוא כלול בו .. גם ... אחרת לבינה הזעיר עצמו שהם הוא נה"י והרי כי לג' בחינות שהם בבינה ובדעת ובזעיר שאלו
הם בחינות שבמוח החסד לבן נעשית ה' וו"ו כנ"ל .. והנה אח"כ כולם יורד מוחין של והוא [illegible] שמשם הוא
של אלהים הם מוחין בסוד מילויים והנה ההיכר והחילוק שיש בין זה לזה הוא כי אלהים לחכמה במילוי יודי"ן ולבינה
בההי"ן ולדעת באלפין וסימנם יה"א כמבואר אצלנו בכוונת אתן יה"א שהוא לבא וכו' .. ונמצא כי גם במילויים
כל החלוף והיכר הוא ביוד כבר של כח אלהים (ולענ"ד ק"ים כי נפרד על הכל בציור ה' אלהים פשוטים כי הטעם
הוא להורות כי מוח בינה לבדה נקבה) והנה אמנם שאחרי כמו שהודעת של זמן היניקה אי"ל רק לקן שלמה
ישנן ... רק הגדול ולא החסר עמו ורוי שגם הוא כולו גם החפלים עבורו אמנם שאין החפלים בכהם
ונמצא כי ... שם ב' אחורת של אלהים ושנים הם במילוי לפי אך החילוק שבנינם הוא כי אות ה' דאלהים שבחסד
לדעת אורך הבת שבמילויה צורת יו"ד ואות של שבבטן ה' דאלהים לגבול שבבינה צורת יו"ד כנו' בתיקונים הם
כי ב' מוחין יש באות הבת בזה יו"ד יו"ד א' א' וטעם הדבר כי הגבולה היא עטרה לנוק לזעיר ונעשה שלה בתוך
אי"ן בשנו' .. והנה במוחין גם ד' במילוי והיא סוד ד' שבתוך הבת שבציור יו"ד ולכן היא בקוץ הראשון שלה ..
אך קוץ העליון שהוא יהוה בג' בח' עולם והוא שבה עליון הוא הזעיר ולכן להורות שהיא עטרה עבורה שהיא לצדק
הענקה נקבה ... בצורת יו"ד כנו' ונודע כי ג' מוחין הם בחינת ג' אותיות יה"ו וכמו שית' בחלק ג' פ' ונודע כי
זה ההויה של הגדולה היא במילוי אלפין שהוא בגימטריא מ"ה והנה יה"ו במילוי אלפין הם בגי' ע"ב והנה כל אלהים שיש
בשלשה מוחין דיניקה במילויים בין יש בסלסרם כל אותיות נ"ב ועוד אך הם בחוות של אלהים שבכל מוחין הם
נ"ב שם בסוד יה"ו .. גם דע כי כל מוח של אלהים הוא מתפשט לבחינה בעיבור וכו' הם כי אלהים הוא מכוונות לקן
צ"הם בגי' שם ... כי אותיות כרב' אותיות בגי' קן' כהם ושין בחינת כ"ב של ... ד' ... כ"ם שם עמק
באורך והנה כלל זה הוא בענין המוחין דיניקה .. אמנם עניין זה לבאר החילוק שיש בין מוחין דאבא למוחין דאי'
והחילוק שיש בין מוחין עצמן בדאבא ובדאי' בין הפנימיים למקיפים .. וכן החילוק שיש בין המוחין של הלבושים שהם
נה"י דאבא ואי' .. וכן החילוק שיש בין הלבושים עצמם בין דאבא לדאי' .. וכן הלבושים עצמם דאבא ודאימא בין
הלבושים לפנימיים [illegible] וכן הלבושים למקיפים וכל זה בכל המוחין דיניקה וכן יהיה במוחין -
לעיבור ובמוחין דגדלות במקומות ... אך במוחין לעיבור לא קבלתי פירושים הנה .. והנה גם ביניקה לא

קבלתי

קבלתי פירוש ביאור אמונה כבי הדרושים שממעטין אחשר לבאן פרטיו .. והטעם כי הנה טעם א' שממעטין כי המעתיק והדרושים כולן הן בעמוד שלים עלמדך הנל ... כי גם נה"י לא' הם שלים בכולם כי עם על שלים ובפרט שה"א בג' החתונות שבה ובפרט בבלים היכנס שלה שהם לימן .. והמעם נה"י דבלות הם של אחוריו בתנ"ה יום ועיין היטב בשער ח' פ' ט' בזאבה בן בתימת .. וטעם אחרת שממעטין של שלים פרטים המתבנים בעוד הזין שבהם פנל הם בתוחין לחוץ .. ושני סבה של נחסרו בכוונת להפח עש .. וטעם אחרת שממעטין כי המעות של שלים הם בקדומות של התוחין הבאים מן הנכלור אחוס התוחין עצמם דוקלא שלבעי כור ושל יעקב הם הויה מעות בכל חם פ"ן עש .. וטעם אחרת שממעטין כי המעות של שלים הנה' הם בעמן התוחין בעלמון קק הנה' שהם הלבושים הם כיורן תחר והם תתולקים הנה' לחי' מאהנה' לחכם .. והוא כי הנה הנה' לא יכנס חורש שהם דבלות הם ג' אחרות של אחיו ברשלי"ם והחבם שבהם הוא כי הנלם הוא אחיק לחילוי יוזן והעוד מילוי דלבון והיסוד אחיה דמילוי הס"ן וסימנם יאה ובתוס' יה' בתוב פ' אחוס הנה' של יעקב הם נ' אחיה הנה' בבחי' עב דמילויים לבדם כל מבוטם והם מילוי דאחיה הוזן לם יודי בני קס"א והוא בנלם ודלבון הוא לם תורה ולהוין הוא לם הוד"ק בני קל והוא היסוד ושלשתן בני במטן בשמים וזהו סוד

צמח בפנים ראש בשתים ראש כי הם ננשים דאחש דוזויר כזמן היניקה .. והמעם נה' לאבא לא שממעטין כלש דלמים דק היסוד לבה שהוא מילוי דסם אה' שהוא י"ן לבו"ד בני רב .. וזהו סיבה שהודו מילוי כי יש שהם אותיות בשתים לבד והסבר כי כבלות יה כלשם אה' כפשוטו ובמילוי ע"ד נאחיה לנה' לא' וסברת

צמח הם אותיות אה' והג זו שמטעין נה' בעמן בוונת קה"ם עש והטעם בעטן ומסביר בכולם וה"יע/ רחש במעי האם .. התוחין בעלמון הבינה"ים והמפריכין להקבלן דק עש ישנם בחסמה בבולה .. בכוונת לים שאבן אותיות בבל יום קש ועש היטב .. ובוונת בקלור תוח זה כי בקש של הטעם כבר יש בו מוחין כנ"ה"ים לא' ואין בה יש של נבמין מפנים מקיפים דלו תוח לבד והם מילוי דאחיה הוזן שהוא בני רב ועוד תוח אותיות שים בשם אחיה דיוזן כמעם של כפשוטו ובמילויו ובמילוי מילויו .. ונראה מוה כי כמעו דלם לא' הוא אחיה הוזן כמעין כלם כבודו וכן תוח במקיפים כבחי' הנה' .. ובק"ש דערבית נכנסים פנימים לאבא ורסנלאים א' דיוזן וא' שלים דאחורים פשוטים (בתוח במילוי האלים דאחורים שים תוח אותיות) וא' דאחורים דלים מולאים ש' אלהם תוח אותיות .. ובק"ש דקרבנות נכנסין שתי הבחינות הנז' כיחד שהם מקיפים לא' ופנימים לאבא והם כוונת תשובת תקב' ק"ש הנז' עם היותן במורש והוא מילוי לבד של אה' שהוא רב ותוח אותיות שים באחיה דלבון כפשוטו ובמילוי ובמילוי המילוי ובק"ש דיוצר אז נכנסין מקיפים לאבא והם יה' שלים לחכמה בלבד הבאה י"כה במילוי הוזן כזה יוד פה ויו פה ויו שלים דבינה הוא יוד פה הה כהה שהוא בני ר' .. ויה לחסדים שבלמע הוא יוד הא לבד כל הבאה ויה לגבורה שבלמע והוא יה פשוט לבד .. וטעם אחרת שממעטין כי התוחין לעיבור ויניקה הם הם בעלמן הלבושים לאבא או לא' והלבושים ההם הם עלמן מנלמים בחוקן דתקום תוחין של זויר בעת קטנותו והם בחינת שלים .. וסבה זו נה' בכוונת להפח עש .. וטעם אחרת שממעטין בעמן לדוש יהו כי הנה נה' בכוונת ד' ק"ש אחד יש מוחין דקטנות פנימים ומקיפים וכן מוחין דגדלות פנימים ומקיפים ואחר הבלות נחלקים לשנים והם מוחין דקטנות ומוחין דג' ראשונות .. ודע כי הנה למנקבה נעשה אור מקיף שלו כבר הנה התוחין לשם קטנות ונגלות הם היו אור מקיף של התוחין דקטנות ועומדים שם בראש זעיר בסוד מקיפים של קטנות ושהו קטנות דגדלות שהם מקיפים לקטנות הם ב' אחרות של אחיה ב' הוזן וא' דלבון וא' דהוזן שיוצאין מאחבע אותיות של אחיה הפולק פולן כבולם .. ואחר נכנסין הו קטנות של גדלות בסוד מקיפים ובן המלד בבל התולדות על הנה' שהגדול נעשה מקיף של הקטן ..

ונבחר

שמן הראש של זעיר בבחינת יניקה נבבר כיאלנור בחא פטון עש חיך נך ראש עש בב' מוחין שבקנבה והוא כי שלים הוזן שבתוח החתון הוא בני שמן ראש ונראים בנה שלים שבבינה בלשון בבחינת בינה והיא יורד בבחינת לימן תוחתמה לבן הוא סוד אחורים דשלים פשוטים שהוא בני שמן ראש .. ואמן ראש שהיה אז בעיבור בלבד ב' התוחין עבב הוא מומש מבג

שנים שכלנו שהוא במנינו שמ״ן שערך הגלה הנער יהיה מאחז ולכן כרתנו באות א׳ לרמוז כי מנין השמ״ן אתנם לכי שעה
זה המולד לא נגלה לגמרי כי אם היניקה בכ״ל וגם כי הוא קטן שבשלשתן לא נגלה בו רק בחינת פלגות הזמן אשר שכחנו..
שמ״ן ולכן בוששתי אות שמ״ן באמצע ר״ש בסוד ראש כי בו התחיל מוכרח בין בינה וחכמה שהם ר״ש מן ראש ולפי שכל זה הראש
היא מוכחי שנים שהם השטן והמלאכים נאחזים בהם לכן נאמר ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים ומרע״ה בקש הר
לעבור עד השטן כי השטן שהם המלאכים נאחזים בזה בראש של בחינת שנים המולד הקטנות ועלה דוד להזכיר חרג״א
של בחינת היניקה לגאה בעולם שיתאחזו בה הקליפות מפני אויביו וזהו שכתוב בא עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים
שהם המולדות של שנים ולפי שהמלאכים נאחזים בהם אמר״ל בקש הר לעבור עד ״ וזהו נ״ב מ״ש א״ל אין אדם חוטא אא״כ
נכנס בו רוח שטות כי אין הקליפה מתגבר באדם ונאחז בו להחטיאו אא״כ נכרת לו המולדות שלו מוכחי ...
הלין בקטנה שהשטן נאחז בשטן וזהו רוח שטות וכו׳ כי נער בבני שוטה כי הנער אין בו ישוב הדעת ואתנם ע״ב
את זרע הוא כמולדין דבלה דא׳ אך בכלם לאבא אין המלאכים כב׳ אחיזה בהם וכתוב ש״ק אבלבן כדרוש שאור וחמץ
שבפסח עש ״ ונש בספרא למשפטים לה בו כי שם שנים אהפשט לגמרי מעלן ואחר כן בכיבוש שנת שנים אחרים ובש׳
ה׳ כ׳ יה׳ היעב שנין זה ״ נש לקמן בב׳ חג וזהו הדרוש הראשון לע כי כל מה שיש להבינו בינה
היניקה הוא בזמן העיבור שהשבוני היניקה המגלין והקטנים עד שנבאר בה ״ והנה כבר נת׳ באת פנו שנין
בחינת שיש להעובר בסוד העיבור וגם נב׳ כי הבחינה הגלגלית מהם הוא בזמן בין ט׳ שנים מזה ״ והוא גם
ערך היניקה כך שיהיו בה ט׳ שני׳ נב׳ ושלו ענינים בו בא שיהיו בין ט׳ שנים ויום א׳ ובשנים האלו המגלים אימין והקטנים
כי כבר היו בו מני בעיבור שלא שערך נגלין והקטנים עד הגלוש ט׳ שנים ויום א׳ ואז אח״כ היו לו מולדין הראוין להולד
ולכן מותר שנים ויום א׳ ואילך כי אתו כי אח ״ והנה עבין היקין והגלה הוא באותן זה כי הנה בשני שנים הראשונים קנה׳
שנו היניקה אז נגלו במולדין הם חוב שבו כנלאח״כ מן אך הדעת אינו צריך לו ערך וזה יהיה אח״כ בעיבור של
המולדין הראויין להולד כבן שם ״ ונתבאר כי גם שני שנים שלו לא נגלו רק בבחינת הגלה לבד ולא שום ערך ראוין
להולד ואחר שני שנים של היניקה שנגלו ב׳ המולדין הנ״ל הם עצמם עי׳ החלב בכ״ל הנה נתפשטו ונמשך בה החלב
לתוכו כי בשני ההתחלה שהם הקצוות שלו ונגלה המלבוש שהם שביעית ונגלו גם הם וזה היה בהמשך ב׳ שנים
אחרות ואם תקשה אם ב׳ שנים הראשונים של היניקה הם ט׳ שנים והענין כי אחר שכבר ינק בשני שנים הראשונים
אינו צריך עוד לינק כי כבר ינק כל הבחינות שצריך לינק ונגלו בשני מולדין ואח״כ באחר השנים מתפשט החלב
הוא לתוכו באחר נגפו ואחשם עכן הגלה אינהו בכו הוא שהרי נעשו בו ע׳ פני׳ בט שנים שלו והלבשו את אהרן לכן
לומר בבחינת הג׳ שנתבאר בא״ת פנו עש ונש דקבאר בה לקמן בב׳   עש היעב אחש׳ שנתבאר שם כאן מתגלה
ואחר שכלה בו ט׳ שני׳ לזעיר לאחר כסדר הנז׳ אח״כ נתלבש יסוד שבזעיר בתוך נה״י לאחר ואז נשלם הזעיר כי מגבח
נעשה נוקבתא ובפרט של זעיר ביום א׳ של אחר הט׳ שנים והרי נשלם ואז כבר ראוי הוא על המולדין להולדה הנה מולדין עבור
ואז עולה מ״ג לצורך עיבור כ׳ למולדין עלות הראויין לביאה כמו שיתבאר ואז ראוי לביאה אומנם אין אינו נשמר
עד שיכנס בו מולדין בד שנים ושלשים כמו יג שנים ויום א׳ כי אמנם שאמנה שכבר יש לו ט׳ פני׳ בט שני שנים קח׳
שהם דנבזרות שבו ובמולדין חוב עבו אינם מתגלים בו רק הקצוות אתנם הג׳ מולדין הם בו ערך בבא ולא כמושל ״
והענין הוא כי כל הגלה זו היא רק לעצמו ר״ל והגלה אינהו ונעשו אך אחר שגלל בט שנים ויום א׳ ואז צריך שיכנו מולדין
המולדין בהבא ואז עצמן אשר הם נתשבין מוח״ב לאחר ועוד כן יוכל להוליד גם הוא לנוקבא אבין ואמו שהולידהו על היניקה
ונתבאר כי המולדין לגלות הם בחי׳ בסוד הנסתר מולדין לאות עצמן וגם הם המשיכו מוחו שעלה שהוא אריך אנפין וכמו
שית׳ בה׳ ואז יהיה ראוי להולדה והנה עבין הנוקבא לזעיר נעשית ביום א׳ לבה שהוא יום הראשון של שנת העשירית והענין
שאינן מולדים הוא כי הנוקבא לא נעשית בו עד אחר עיבור הב׳ של אות כמו שית׳ ולכן אין נעשה הנוקבא רק יום א׳
כי בכלם בראשית שנת העשירית שנכנס כי בה נעשית בו הנוקבא ואז יהיה ראוי לביאה ונתבאר כי הנוקבא נעשית
בבא אחר עיבור הזה ונעשית ביום ראשון של שנת העשירית ואח״כ בד׳ שנים אחרים נכנס והיו נוקבא להיותן

לן שרג הכושר ויקבמר והרי נשלמו י״ט שנים ויום א׳ ושרי׳ הוא אי״ש נמשך ניסן בפ׳
אחר שני שנים לעת כלבושים של המעוקים פנה שבראם ב״זה ·· והשלמוד הוזהר ·· פ׳
היניקה נכנס ויצאו בחינות אחר שהם ו׳ תקופות המולדות [illegible] אז לכנס כראשו כהמשך שש שנים מפאת יב
ובענין נב״ מוקפצים ו׳ תקופות לך טבות ב׳ מולדי היניקה [illegible] ונמצא זה נכנס ויהי יוצא זה נכנס במולד וחד
יוצא ומוקפצים בנימא ·· והוא נג״ד שנה ב׳ כוונת הק״ש בפסוק ראשון ·· ואם נלקח יורד נמצא כי שם תקופות המולדות
המולדין היניקה נקפצים בנימא בב׳ שנים של יניקה והחכ׳ המוקיפים שהם לא דגלו היניקה שהם נכנסין יחד עם
ו׳ תקופות הנלוות והענוש הוא יוצרת לבי כי אמ׳ שיכנסו המוקיפים והטבות אם לא סבבר נעשו ובוכרו ו׳ תקופות המולדין
הנלוות והם ויצאו לכנס ואז דוחין את המוקיפין היניקה ~~עם המולד ו׳ תקופות הנלוות~~ לכנס קהלה ושיעשו פנימים
והמהם נכנסים נם הם והוא מעין שנה בסוד הק״ש במולד אחר כי אז נכנסין יחד המוקיפים היניקה עם המולדין לשם
תקופות הנלוות אחר שעלה בסוד מעין עוקבין להעיבור בבחינת עיבור ב׳ אחר שבבר היו לו מולדין פנימים ליניקה ונמצא
כי מוקיפין היניקה ופנימים לו ו׳ תקופות הנלוות נכנסין יחד זה אחר זה בהמשך ז׳ שנים של אחר שני שנים של היניקה
ואז נשלם לט׳ שנים והחכ׳ נכנסין בו ד׳ מולדין עכשיו של הב׳ ראשונות בה׳ שנים אחרים שהוא תוה שאנו עושים לבסוף
אבות במוחין שם ועש׳ איך שעיבור נב׳ בענין של המולדין של הב׳ ראשונות הנלוות עם השלמי עיבור ראשון שנמשך
בק״ש להמשיך המוקיפים היניקה ושם תקופות הנלוות ·· ונמצא אכ״ כי ז׳ השנים שיש בין היניקה עד סוף י״ט שנים ויום א׳
נחשבין לבחינת יניקה לבד שנכנסין אז בהם המוקיפים היניקה ונחשבין לנלוות כיון שנכנסין ו׳ תקופות הנלוות ·· ויש
עיבור שני להמולדין הנכנס אחר שני שנים של היניקה לצורך ו׳ תקופות הנלוות ·· ויש עיבור ב׳ אחר אחר י״ט שנים ויום
א׳ לצורך ב׳ ראשונות הנלוות והשלמתם ·· נם י״ל שם זה כי המולדין הבאים לשאר הם הפנימים בבחינת שש
תקופות והחכ׳ המקיפין המולדים לנשמה בו ו׳ תקופות הנעלם ואז נכנסין ב׳ ראשונות ממש למולדין היניקה והם בבחי׳
שאר המשלימין כנ״ל ··

פרק שמיני

הנה מבואר ומענים שונים אשר בהם עולה הזעיר מתחלתו עד ···
והתחוז בחינת בין הוא הא אותו וכו׳ הוא היה אותו בן ה׳ שנים לתורה
בן עשר למשנה וכו׳ אשר כל אלו הם בחינות הנוקבא הזעיר מיום הולדה

עד סוף הגדלות שלו בבלבוש אשר ואין אנו עוסק בפרטים ·· אמנם הנה הקדמה הם מיום הולדו עד הב״ה
עליו בתוספ׳ בפרקים הבאים ·· והנה קודם העיבור שהוא בא אלוה הנולדים קודם שבה הק׳ זה עד זמן ראשון
ואין היה הזעיר בבחינת לבד נאם ו׳ נקודות של ומתפשט נקודות שלא שהם בסוד בנקודה אחת שלא יכלו אז
כי אם ו׳ נקודות לבד והיו ו׳ נקודות בבחינת זו תוך ·· זמן הב׳ היה בעיבור ראשון כי אז נכללו ג׳ נ״ג ב׳ וזה נקרא
ו׳ שנים לבד לפי כי אחר כך שהם ג׳ נקודות נבללו תוך חג׳ ו׳ אחד שהם ג׳ נקודות האחרות ונמצא שאין עתה היו די
לתחלה הו׳ לם היא ו׳ שנים וזו הוא יא ו׳ שנים שבזמן ד׳ ראשונות של הקוי״ק שהם ד׳ שלו והוא של אימא עילאה
ושל זעיר בנה שהיה ברונו בסוד העיבור כי הנה בעיבור נבללו כל נקודה תה״שה מנפלהו נקודות ועלה הכלות
הזה הנה לו ו׳ תקופות בלא בוללהו שלא שהיו נבללים זה בזה בסוד ו׳ שנים ועתה בינקה נקפצו ונגלו ו׳
תקופות שלמים ונבללים ואז הוא בסוד ו׳ שלבוש הבלה האחרות כלם אחד הוא לבה נ׳ שם יגו כי יו״ד הם אחד
וכי בה שבו והוא תוא בן ז׳ שנים שלו בל בבלות אמנם עקר בלבושו הוא הזה שבו אשר הוא הנה כי בו
נאחזין הו׳ תקופות שהם פנים ו׳ נחור ב׳ אחוזה היא הנלבות הפנימות שם אז בסוד נקודה אחת הזה בזה בבת
בב׳ ח׳ פ׳ והנה של הו׳ תקופות בשוק עכשיו הם י״מ נמוחה הנה עם נ׳ מולדין והם מכבוס שלם כי ואמי
שהקטן יש לו ראש ואחרי שהנחלו ובאו לו נ׳ ראשונות היסוד ב׳ שלקים הבאים בה׳ אז של הו׳ תקופות ח״נ
שבבחינת עכשיו הם י״מ נמוחה הנה שיגה מה בבחי׳ ו׳ תקופות לבד של הנולדות כי הנה נ׳ ראשונות הם בבחי׳ שלם

נ"ב כי יש כתוב מ"י כפ' ונמצא כי זה הכתוב הגלה היניקה יהיה אחר כח' לקבוע לבד ואחרי המכתב של יום ‑
המוחין יהיה בחינת ג' ראשונות וב' כח' שלא בכתוב שלא לגדלות התי"פ .. הזמן הב' הוא היניקה בספר שנים
ראשונים אחר שנולד והיה יונק מושה אחנו ואז בהתחבר זמן זה נתפשטו התגלות שנגלו בזמן העיבור הג' נג' ווקיה
ולפעמים בניה ולפעמים היה קוץ ונתפשטו והנה כי יניקה היה ובו ובן יומין כ' ספי' שהם חסד ונצח ובכל א' ג' פרקים הרי ו'
פרקין ובן בהו שהם נביאה והוד ו' פרקין ובן בהן נתגלו ב' ספי' הג' יסוד ו' פרקין .. ואמנם הראש של שהם חכמה
הגו מוחין היו אז מגבהי אחד הב"ה בחבון לאחר אחין בכל כח' פ' וכן בזמן העיבור היה נעלם מן הקבוע
ג' כלין בג' ולא היה נעלם אחרך כי אם מגבהי נה"י לבד כי חג"ת היו כלולין בתוכם ונה"י נתגלו בכל כח' ..
ראשונות חב"ד שלוקין ג' מתחת חב"ד בחבון לאחר בכל כח' פ' .. ודבר נקב"ל כח"ב כי אחר המוחין היניקה הם
מתלבשין בתוך נה"י דתבונה הבלים המתלבשים ואחורים הנ"ל עם המוחין שבתוכם נקרא צלם היניקה של קבועות והנה בהיות הזעיר
בן ו' קצוות נקרא עתה חיים ולא אדם ושל צלם הרוח נאמר אך בצלם יתהלך איש .. אך הצלם של המוחין דגדלות נקרא צלם אדם כמש"ה
כמ' ויעש היות ענין בהם שמות וכינויים יש של הצלם כמו בחינות זמן כל א' וא' ונמצא כי בזמן היניקה לא נגלו בו
רק הו' קצוות אך המוחין היו בו בכח ולא בפועל כי אין מוחין הראויים להולד .. ודע כי בזמן העיבור נעשה הלבשות
של חב"ד הב' בחבון לאחר אחין הנ"ל ואחורי הלבושות נעשה ראש של ז"א כי מן העיבור והם ג' ראשונות שבו ואז היו ג'
מוחין שלו בחינת צלמים פשוטים בלי מילוי ולא היו כלולים לגמרי כי נס מן צלמים היו נסתרים ולא נגלה בהם רק
ג' מוחין מעליהם בכל חח פנ"ו .. ואח"כ בזמן היניקה בא חורס הג' ראשונות שהיו בחינות לזעיר
בזמן העיבור נעשו ערך בחינות ג' אחר הפלים של המוחין היניקה ובאו מוחין ליניקה בתוכן ונעשו -
מוחין של צלמים .. והנה בזמן היניקה היו חג"ת
עצמן לז"א בסוד ראש ומוחין שלו .. ונצח והוד היו ב' זרועותיו .. ויסוד בחינת גופו .. ואח"כ בגדלות היה ראשו
והמוחין שלו בחינת חב"ד וב' זרועותיו וגופו חג"ת וב' שוקיו והאמה נה"י ונמצא כי במקום שהוא ערך בזמן הגדלות בחינת
חג"ת היה אז ביניקה בחינת ראשו אך בגדלות עלה עד מחזה .. גם דע כי לא כל
ימי העיבור ולא כל ימי יניקה ולא כל ימי הגדלות שוין ובכל זמן מהם נעשה ז"א קטן וגדול
.. גם דע כי יש בחינות רבות בענין זמן העיבור וזמן היניקה וכלם יתבארו בזמן הגדלות
ומשם ולמעשה לזמן העיבור והיניקה כי היה צריך לבאר ענין ההתפשטות החסדים והגבורות
לז"א בבחינת ידיה ורגליו .. גם בחינת כל החלקים שנשים בז"א ערך בזמן עיבור ויניקה
המוחין לעיבור וליניקה כמו הלשון והגרון והשפה והזרועות וכו' וכן בבחינת שיש בו בראשו
וענין פנים שיש בו בעיבור וביניקה .. וכל אלה בזה פרטים רבים וכלם נב' בענין הגדלות ומשם
ביניקה כי הגדלות הוא בעיבור וביניקה עם היות שכבר נ"ב שם בחינות לזמן העיבור
והיניקה והמוחין ..

החלק השלישי

בעיבור ב' ובמוחין דגדלות ונחלק לשלשים פרקים ..

פרק ראשון

אחד שגם בחלק שעבר ענין מה שהגדיל ז"א בזמן הב' הנק' זמן היניקה ..

צמח

צמח

לא נמצא יותר וכפי מה שנזכר בשער זה כשלבה חמשה שני חלקים הב׳ והד׳ הג׳ לשיעור שני
הבלות והד׳ באורות היוצאים מחוץ לשער חמץ ·· והפרצופים המתאחזים בו ·· חלק ב׳ שפר בתם
והנה נזכר בחו״ג מלבר בענין שיעור שני למוחין הבלות ונש׳ גם זה בדף בענין הצלם והלה צלם דקטנות
דאו״א וצלם הבלות דהוי״ה וזה גם בחו״ג גם שם גם׳ שעתה למוחין דקטנות ולגדלות גם בדף הוא בענין
הלעת בלול מחפים ונהורות גם בדף הוא בענין הצלם ·· ובלהאמור כתוב בספר עוה״ק ביעקב דף
בפתיבה דף והם לרוצים בלשון ובכר כתבתי בגליון ספר זה התלוי תקום בגל הענין המוזכור בשערים
וחלקים ·· גם בשערים הכתובים לעילא שער ו׳ והיא בענין תיקון הנוקבא ולא נש׳ אחר השערים ·· ושער הנבואה ורוח
הקדש וייחודים כתוב בספר עוה״ק יעקב דף שער בל תשן ·· והנה חלק הד׳ לשער ה׳ דכתוב שמלבד
באורות היוצאים מזה ומוכלן והפרצופים בו נלע״ד שהוא בחי׳ גם המעות והמוחין ופרצופים והוא כתוב
בס׳ עוה״ק ביעקב דף
והפרצופים המתאחזים בו קיימ׳ יעקב יאהן לאפרחל דור המולכר והם בספר עוה״ק ביעק
ואכתוב בלדבר והרץ שבספר עוה״ק ביען ב׳ ··

דרוש ראשון

ענין כמה בחינות ומדרגות יש בנוקבא דז״א המלבושים שלה ואת רגלים .. ובזה יובן נ״ב מבואר החשך שלה עמה

ואחר שנבאר ונדבר בהמשך הדרוש הזה כמה בחינות שלה בחינת לנוק׳
שבארנו קצת מעט מעט ואח״כ נבאר כי כל אורך המדרגות נאחז־ים
קבועים .. דע כי ג׳ זמנים היו לנוק׳ דז״א עד שהיתה עמו פנים בפנים
ומחוייב לזווג .. ועוד יש בחינות אחרות יב׳ לה ושים אחרים בה׳ .. והנה
הא׳ הוא בעת האצילות הראשון דקודם התיקון ואז נקראת נקודים .. והב׳
בזמן עיבור הראשון דתיקון דז״א והוא בסוד ט׳ לבד .. הג׳ בזמן היניקה
לז״א ואז מבאר שלה שם והוא שנקראת הא׳ אחוריים של שם מ״ה גם כן צלע .. הד׳ הוא כל הזמנים האחרים עד שיהיה בת
י״ב שנים ויום א׳ ואז נק׳ קטנה בהמשך זמן זה כולם שיום למוחה .. גם נק׳ נערה הוא אחר הנזכר הראשון .. הה׳ הוא אחר שנעשה
עולה כולה י״ב שנים ויום א׳ שאז נעשו המוחין של הגדלות שבה לי כנם ואז נק׳ נערה חסר ה׳ .. הו׳ הוא בעת שנעשו
מאחורי הזכר ואז נק׳ נערה מלא בה׳ .. הז׳ הוא בחזרה עמו פנים בפנים ומחוייב לזווג .. ואז נק׳ בוגרת ..
והנה ז׳ זמנים אלו כלולים הם ד׳ לבד והם הא׳ האחרונות כי אז הדביק לגמרי בה בחינתם כנז׳ בבחינות הנ״ל וכן בבחינת
הקודושים ענין א׳ ואח״כ הם ד׳ מדרגות לבד והם דע״ת נקבה הנז׳ שאינם בסוד האחוריים והם נ׳ נערה ק׳ קטנה ב׳ בוגרת ה׳
השלהו״ה כנז׳ .. וזהו הטעם שנק׳ האשה נקבה על ראשי ד׳ זמנים אלו הרמוזים באותיותיה כאופן כי ד׳ זמני האשה נרמזו
בנוקבא של שמה אותיות השם שלמעלה לבד היא כך הוא מבואר שיר לתענית נ״ל .. גם בארנו במקום אחר כי אחור הנמשך
של הגדלות ושם הוא כתבנו ולא מעין נקבה לז״א אבל לכך החזה שלו ובוקבא לכך שם באחורי ולכך הנקבה הוא נמשך לו
כל אחוריה וכו׳ .. ועם זה יובן כמ״ש לך בן ד׳ וכו׳ ואח״כ מאחור וכו׳ ועם נק׳ נקבה כי כלבשה נמשך לכן
הנקבה הזאת .. ונלע שנבאר ז׳ בחינות של עיך שהזכרנו כי האחורים הזאים למלבושים כאים כלולים תע נה״י לא׳ עם המוחין
של ז״א עצמו והנה נצח והוד הא׳ מתלבשין ומתפשטין באורך ג׳ קוים דז״א ימין ושמאל והיסוד הא׳ מתלבש בקו האמצעי
דז״א עד החזה שהוא שבו כנודע ושם כה היסוד הא׳ בורח ויוצאים בגלוי האורות דז״א והוא לבדו נעשה דז״א ושם
במקום כי היסוד הא׳ שהוא מקום החזה של ז״א שם מתגלים נ״ב יורדת המלבושים ויוצאים ממנו שם באחורי הז״א בחזה
שלו ויוצאין ומתקבצין את הנקבה ולכן בכל המדרגות והבחינות של המלבושות שהיא בעת הקו האמצעי דז״א ומשם מתחלת להבנות
כמו שנבאר בע״ה .. ונתחיל לבאר בחינה הראשונה הנק׳ נקודה והיא קודם שנתקן האצילות כי הנה אז היה הז״א בבחינת
ו׳ נקודות לבד נבראות ומתו בלתי תיקון כנודע והיו בבחינת אחור לאחור ואז המלבושות היתה נקודה שבתוכה של ו׳ והיתה בבחינת
עטרה היסוד שבו ונם מדרגה היתה שיעור עטרה שביסוד והיא שיעור שליש מתוך היסוד .. וזהו שנא׳ וכל בשלים עבר הארץ
כי מתח האצל שהיא המלבושות היתה שלא היסוד שהוא מדת הנעט׳ והיתה נק׳ אז עטרה .. והנה בזה ענין כמה שמות ובנויים
של המלבושות ולא חסר כי יש שמות הרבה של כמה שמות דזמנים ובזה יובן חסרו ועזרו כי המלבושות היא בחינת עטרה
שביסוד והרי היא מלבושות הנקבה כמו שאמרנו בה ועוד ענין הוא בהקדמה א׳ ש״מ והיא כי כל לדבר הקדושה יוצא שורש נעקר
משם וזהו שמתחלקת האחוריים משם ולכן המלבושות היתה תחלה בחינת עטרה שביסוד הזכר ואח״כ נגלה יותר והיתה נגלה מעט
מעט עד שחזרה פנים בפנים עמו אחר כמה זמנים ולא סוף כן נעקרו השרשים הנז׳ כולן האמצעי של ז״א הנקרא
שורש א׳ כי מה שהיתה מלבושות נגלה תחלה הנקרא עוסק ביסוד שלו והיא בחינת העטרה שבו ולא זזה משם לעולם ואח״כ נמשך
ממנה שבו הנקרא שורש א׳ ואינה נעקרת משם לעולם אפילו אחר שחזרה עמו פנים בפנים וכמו שביארנו .. ענין העבור
שהיא החזה לבחינת הזאת שהנקרא באחורי הז״א שבו .. גם יש לה שורש אחר יותר למעלה באחורי הדעת של ז״א ומשם
נמשכה בחינתה אשר שם ולא נודע לא מצאנו לה בכל מקום מתחלה דז״א יש לה בו שורש א׳ כי בעת עיבור הראשון של התיקון
נמשכה ונגלה היא בכולם וכו׳ ששם והתחיל שורשה כולה וזה בתיקון לה יו״ד סוד ע״ב להיות שלפניו לבלתי וכו׳

צמח בכל זה הדרוש לנוקבא הם

תוספת בה הרב ז״ל והוא שאינם מן השרשים עצמן לבינה תלויה בהם בה ..
אחר ואח״ב שני הנקודות הנקבים וכו׳ נגלה בה היא עמו לנקודות ביסוד הנז׳ כנז׳ לך כמו בה ב׳ כן אורות בן חיה התגלות כל כי בן חור בן חיות ובן אורות בן אור אנשי כלאותיהם נכרים ..

צמח בזה דרוש ויקרא אחר שמם

וכן כתוב פ' ויקרא דף י"ז ע"א ושמור כל זה .. ונחזור לענין כי קודם התיקון הזעיר היתה היא אחור בבחינת עטרה של היסוד
שבו ולכן לא נמצא אז עדיין נקבה וכו' בזכר .. נמצא שהיתה היתה שלש מלות היסוד והיא מלות העטרה ואחר כך בחינת ב'
היתה בזמן העיבור הראשון של זו"ן כמו שנתבאר בדרוש הב' ..

דרוש שני

בביאור הבחינה השנית והיא היתה בזמן עיבור הראשון של זו"ן שנעבר
בתוכו לא יתקיימו בה להתקן ולהתחבר בבחינת שם קבועין ולפעמים זו כזו וכיון
בחינת ראשית היחיד ולא ראשית הרבים נעלמה בדרכו מנון בבריאת העולם ועוד נעשו אחר
ע"י העיבור בבחי' נה"י נגלו בה' שששת הקצוות שבו נגלו זו בזו והנקודות נגלו בה' האחרונות לפעלוהו
כי אחור נגלו בו יותר ונה"י שלו ונמצא וחסר יותר הנה נגלה יותר ההוד והנצח היסוד · ואז נקודה העטרה לא היה לה בן זוג
נגבלו כו למעלה הנה ואז עלתה נקודת המלכות שהיא העטרה ולבשה את היסוד והרי יש בקו האמצעי ג' בחינות זו בזו
זו וכנגד קוים האחרים לא יש רק ב' נקודות לבד זו כנגד זו בכל קו וקו ונמצא כי שוה הקו האמצעי היא יותר משאר
הקוים וזהו ענין מש"ה בזוהר בבלק דף ר"ג כי אשוה בן ולא קרובה פון להיות במעשה לאיתיה אשורה בן אושיט ממינה
לבר וגו' ונפשה מן הה אשורה מבני חרחך לשון בחינה והענין כי בזמן העיבור הראשון היה זו"ן בבחינת ו"ק ואם אחר
ראשונה שבשם ואחרת הואו שבתוך הקו אין לה ראש כי עדיין לא היה זעיר רק בבחינת ו' קצוות בלבד בלא ראש ולא עוד אלא שלשה
ו' בבחינה שהן קצוות היו נגלים כלא לא אחותם נגלו שלשה בשלשה בנה"י וזהו הבחינה התיקון בזמן העיבור ועל כן
ו' ושניהם שהואת חג"ת שיעור של אותו ו' ועד ו' שניהם ואז בסוף ו' זו בקו האמצעי אבל היתה המלכות מלבשת סוף הקו הזה
ושם היתה בבחינת אחור הקו הפרצוף היוצא מעטו לחוץ מן סוף אותו ו' זו וזו על ראשית לבד יען הוא בסוף רגל ו' זו וכו'
מעט לחוץ להיות שם עוד ג' נקודות מושפע בב' קוים האחרים .. והנה כמו שעיבור הזה היה לצורך התיקון זעיר שנגלו
בנקודותיו ונתחברו יחד גם צריך שיהיה בו התיקון על הנקבה והנה זה היה תקונה עתה בעיבור זה כי נגלה ערב בשתי נקודות
של קו האמצעי שהם דעת ויסוד ואחר כך כמו שקו האמצעי נגלל עם ב' קוים האחרים כמו שאמרנו בענין זעיר כי לכך היה
עיבור י"ב חדשים לגלגלו בזה בזה וזה בזה וע"י כן נעשה הוא ראשית היחיד אז גם היא נגללה בכל נקודותיו בכלל ולכן עתה
עמה בכל ו' שבו ואז נגלה ע"י עיבור זה והיתה שוה בתוכה ונגלה בתוך היסוד שלמטן לזעיר ולא כשאר ספי' והענין
כי היסוד אין שיעורו כשאר הספי' והוא קטן מהם ושיעורו הוא כביע הרבה וכמו כב' בלק דף ר"ו ע"א על פסוק ומספר
את רובע ישראל כי היסוד שהוא התולדה רבעי ורבוים ושיעור הזה שלזעיר הנה ישראל שיעורו רובע מאה הנה
וכמוה שם שיעורה לנפש ל' בה ונה בו בשיעור הנה והיה רובע אחד כשיעור לתורה לנפש וגו' והנה עתה
על בחינה לבד כלל והיא נגללה בשיעור היסוד שלמטן ..

דרוש שלישי

בבחינה הג' והיא בזמן היניקה לזעיר פי' אז אחר שנים
שנינו והם ט' לאח בסוד הנקבה ונגלו לחוץ והוא נעשה ו'
שבשם והיא נעשית הה הבה שבשם והיא להורה באחור
והוא ענין כי בסוד העיבור נגלה נקודתיה והלבישה את היסוד במלכות נם הוא אחר כך ואחר שאז לחוץ לא יהיה
היא עם היסוד מאד יכר והפשט שעל הזה נעשה בו נקודות גלויות אחותם כאחד להורק שם למעלה באחור
הזה ומתוך כך מאחורי וזהו סוד הכל השבה עלה עם בעלה ואינה יולדת עמו כי בעלה היסוד על הזה [מחוק]
[מחוק] להלבישו עליה גם היא עמו בנו' ושעה את היסוד יפה לתתה בתוכו והיא לא ידקה עמו ונפרדה
להורק עמו למעלה באחור הזה ואחותם שובה הראשון שהכחה בעטרה שבו על זה ולא נפרדה משם לעולם ואינו
צריך להזכירך הקדמה זו בכל מקום וככר נתבאר לעיל .. והנה אחור של הה ו' היא בחינה עזר באה לחוץ -
בבחינת נצור גלויות לא בלבד זו בזה ועל כך יאור ושם במוחין נקודותיו אחותם עיקר אחור ומול על קו

ומלכות שבו שהמה נאורות וכבר נודע דה״ת שהיא סוד מלכות של הוא״ו שהוא שרש בילל עמוד הדב״ק ווים האחרים ואז
בא זה המלכות הנה ושם מתאחזה הה״ת שבו ונאחז לבושה עם בלבושה מעיבור הראשון וגם ה׳ אחרונה שבשם ״ והענין
כי נפשטה ע״י היניקה שיונקת מחלב האם בהן שנגלו מהראשון והנה מה שנגלה הנקבה הוא שהיה בתוך דה״ת שהיא מלב
של מה נמוך ולא כבר השוות שהיונק ויבע בתוך היסוד בכלל ולכן עתה ע״י היניקה נגלה והיתה שלימה בתוך הה״ת שבו
ועלכן גם ה׳ אחרונה שבשם שהיא אורכבי עלמא ומלה שלמות משג״ב בזמן העיבור שזעיר היה קטן ונכלל באורך זעי״א
שבתוך ה׳ ראשונה והיא גדלה של זעיר בסוד פשיטה לבד של זעי״א ״ ונמצא כי זעיר אפילו בזמן היניקה יש לו מוחין
לקטנות היניקה והוא בחינת של הוי״ה והמוחין שלו הם ב׳ אותיות י״ה ראשונות וגם הם בבחינת י״ה בזמן היניקה במוחין
בתוקותיו ״ וכן הנקבה יש לה מוחין היניקה לבד כמוהו והיא דתוחה ונטלה שלו בשם הוי״ה כי הוא עם בחינת המוחין שלו שהם י״ה
בבנין עם י״הו י״ה עלו והיא בבחי׳ ה׳ דגדלה נטלה שלו וגם המוחין שלה רמוזים בסוד ה׳ אחרונה וכולם כי האם לעולם קולה כי
אין בה העולם רק ע״י טורח לקבל לבד ומוח החכמה שבה הוא אלהים בתיקון ומוח הבינה שבה היא אלהים בתיקון ה׳ כי
כלה היא בבינה ומוח הדעת הכל שבה הוא אלהים פשוט בלי תיקון לפי שאפילו בגדלות הוא קל ותוב״ע שרה בתיקונים ולכן אין
בו תיקון והבל אלהים בתיקון ״ ונהן לא נגלה בחכמה שבה כי כך היו ראוי שלא שעדיין אין בה כח ולא עלה בה שלא אלהים לתיקון
הרין שלכן בתיקונים הללו ועתה נבאר איך דהתון במוחין של באות ה׳ אחרונה בכלל ״ והוא כי אות ה׳ זו יש בה פשוט ותיקון
ובעד ה׳ בפשוטה הוא רומז של הדעת שהוא אלהים פשוט ויש בו ה׳ אותיות לבד כמספר ה׳ בפשוטה ובכנוי הא בתיקון שלכן נתוון
בה ב׳ המוחין שלדוגב המלאים שבה שהם תיקון דהרין והלכון וזהו אותיות תיקון הא ולכן נרמזו באותיות הא מלאה ותן
הראוי שבקהים א׳ לה׳ כי בן מוח חכמה קודם לבינה שאם שלמותה היא נקבה נגלה הבינה על החכמה ונגלה ה׳ עלה ויקראת
הא בתיקון שלכן ״ וגם נמצא עתה במוחין שלו בסוד אות ה׳ אחרונה ״ והוא כי זעיר ה׳ יש בה נקודים והם בכנוי במוחין הללו
שבה ״ והרי נתבאר המוחין שבה בסוד ה׳ אחרונה בגדלות שלהזעיר אך בגדלות אינה נטלה שלו ויש לה שם בפני עצמה שהוא
שם אלהים או שם אלהים בבי סינוי בחינת הגדלות ואינה נטלה שלו בסוד ה׳ אחרונה בבנין בפרצוף ניל בחלקי המוחין ה׳ ה׳ להים
לה ב׳ א׳ והנה שם אלהים נרמזה בה׳ זו אם בפשוטה אם בתיקון בבנין ובמוחין עצמן ״ והנה גם שם אלהים נרמז במוחין הללו
שלא שאין בעולם רק בבחינת חשבון ומספר והוא לפי שעדיין היא טפלה שלו בבנין ואין לה שם מיוחד בפני עצמה והענין כי אלהים לתיקון
שלכן והתיקון הרין הם בני היניקה כי הם מוחין לנוקבא ולקטנות שבה והם בחי׳ אלהים ולכן הם דינין הקשים נמוך וזהו ענין הנקבה ״
והתחבר עתה שם אלהים בפשוט שבלבנה שלא יהיו בגדלות בני הנקבה בחשבון שם אלהים בתשלומה ״ ובכבר נתבאר מוחין היניקה לזעיר
בתיקונים ואתה צריך הם באים מלובשים ראשון בני האי שהם בחי׳ בנשמות דאהוי״ה בתיקון והנה גם של המוחין לינקה לנוק׳ שבהם
בחינת המוחין שהם בנשמות אלהים הנה יש בהם בחינת לבושים שהם נקראים לא שאורם לזעיר הם נשמות דאהוי״ה בבנין מוחנים
האלו נקי האי במוחין תוך הם בחי׳ שם ע״ב עבואי שהוא מילוי יודין באלכד והוא בבני ל״ל ועלכן הנה נק׳ לה כי אינה לוקחת רק מעט
אחריה שהוא בני ל״ל ונק׳ אלהים בכוונת הדבר מבות בתוך עוזר ומושיע ומגן ע״ש ״ ונמצא כי בבחינת המוחין לאמא מלובשין תוך
נקי האמא ונקי האמא בתוך נקי האי ואמא נקי שבי אמא במוחין היניקה לזעיר כי כל האור שבין הנקבה אינה שלא עתה האימא בלבד
בתוך שבי אמא למטה בבחי׳ הב׳ שבתוך מוחין לנוק׳ שלה הגדלות ע״ש ״ והרי נתבאר בזמן היניקה היא בחי׳ ה׳ אחרונה שבשם ויש לה מלב
שלמות שלמטה הרבה לזעיר ואין בה בחינות שלה רק מלה א׳ שלמות ונגלה ולכן אינה נק׳ עדיין קטנה שלא הא אחרונה בבנין ״ גם יש
לה שם אחר עתה והוא צלם ובמושאות הכתוב ויבן ה׳ אלהים את הצלע וגו׳ כי בשביל מלה שלימה אחורי החזה לזעיר נק׳ צלע שלו
ואחר נכניס ושעשיה בלבושה מאחוריו ואז הוא בבנין הצלע כמש״ה ויבן ה׳ אלהים את הצלע וגו׳ ואז נק׳ קטנה כל המשך זמן
הבינה ״

דרוש רביעי

בבחי׳ הב׳ והיא הנק׳ קטנה כי גדלה היה בבחי׳ צלע מלה שלימה אחורי
החזה ואינה עדיין בתוכם יש ואז אחור הכתוב לא טוב היות האדם לבדו
אעשה לו עזר כנגדו ואז לקח הצלע הזה ובאה בתוכו נשור מאחוריו
כמו שנבאר בה׳ ״ והמוחים אינה נמצא לבכורות שלא עד שלם י״ב שנים ויום א׳ כמ״ש במקומה ובזמן הזה נק׳ קטנה ואחר

גם נגלה

הנמצא לי חלקים אחדים והחצי בזמנו ·· והטעם הזכר אינו נשאר של י"ב שעות ויום א' וכל זמן זה הן קטן והחצי כך/
גדול כמוהו · והנה נולד הזכר נעשה בתחלה בהמשך זמן י"ב שעות ויום א' ואחר נולד הזכר אז מתחילין ב' שנים
ויום א' לנולד הנקבה והטעם מפני שכל נולד הזכר הוא ע"י התוחין הנוספין בו ואחר שכבר נגמרו ועלה בשעת
בו ונולד אז יוצא האלף התוחין של לרך נקבה החוזר מאחוריו ובונה אותה ונמצאת היא נבנית אחר בנין הזכר ובשעת
לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר וגו' וכן אמרו רז"ל בזוג הראשון כי לעולם הזכר נולד בשנים מאשתו והנה ערוכה
היתה מה א' לבד כלי כלים אחרים הכה נכללת מ"ם ונמצא שה"א סבל א' לבד לא מנחלקת לעשר נקודות ואינם סוף/
נקודות האפי"ה כללים אותם הם עשר נקודות בינות בלבד וכן כלם אינם רק ספי' א' בעולם שהיא ערך חלק העשירית
וכה שגדולו כמו זעיר בערך שנקבה נקודה הנו והנקבה לי' נקודות ואז כל נקודה מהם נכללת מי' נקודות אחרות ואז יהיו
י' כלים פרטים כולם עשר נקודות והנה לנוקבא כבחינת הראשונה כי אמנם אין האשה עולה עם בעלה ואינה יורדת ואין
המה שוה כבחינות בכל הן תחלה לזעיר ואף לנוקבא כמו שהוא נבדר מאתן כל החוזר ועתה כמה זו הר שלמה עד
הדעת והאחד עם שוה לעולם והטעם כי הנה עתה כבר היה עיקר שני של הזעיר נעשה לו תוחין ועולם כי תשעה פרקים שלמים
שבכללם שבו נעשה בחינת לעת שבו כמו שאמר בתקונו ונמצא כי כשהוא בחינת הלב ונעשה לעת גם היא שוה אמה הלב שלמה
עמו ונמצאת שוה בכחור הלעת ואחר כך נעשה בה פרצוף גמור כמו שנבאר בע"ה ·· והאחורים האלו שנעשו מעשה פרצוף
אחד ומן האדם שכבר נעשה פרצוף הנוק' שלמה לזעיר הנה דל כמו שנבאר בע"ה ·· והנה בתחלה נבאר דרך כלל נולד הנה כך
בהמשך י"ב שנים ויום א' ע"י החסדים והגבורות שהם נקראין הנולד ·· ואחר כך נחזור לבאר עתה זה דרך פרטות בחינת התוחין -
שלמין וגם בבחינת החסדים והגבורות ואיך נכללו כל נקודה ונקודה מן העשר נקודות ונעשים ספי' א' בכולל י' נקודות ועתה הוא
כמ"ש לעיל כי אין פרצוף הנוק' [illegible] לא באחור החזה לזעיר כמו שלש העליון הב' לזעיר לפי שהם נכללים כלבושים
יסוד דאי' בערך זעיר והם ולמטה מתגלים אחורי הב' גמור כבראש מסבה היסוד דאי' של [illegible] זעיר ואז לא יש לה עשר א'
בלבד שהם אחורים של זעיר ויש יכולת באחורי שלם [illegible] ולעבור לחוץ [illegible] שיש ב' מתחלק א' לא' שלמה ולזעיר
ואחר כך נמצא כי תקונים באים בתחלה הכתר לנוק' הוא כסוף סיום של [illegible] ויוצאים עד סיום רגלי הזעיר מבפנים [illegible]
פרצוף הנוק' ע"ש ·· **והנה** הם ב' שלשים כתקונים לנוקבא. שלשים [illegible] החלקים בהם כי קודם [illegible] שלה
הם נקודים ע"ש בכלה לזעיר ונעשה בה [illegible] שלה [illegible] לזעיר נעשה קו [illegible]
שבה שהם בינה נבחר דור שבה ·· ומן הדעת שבהן [illegible] נעשה הכתר שלה מג' שלשים הראשונים כבן/ ועד היסוד של זעיר
נעשה כלה אחר כן [illegible] שלה שהם לעת [illegible] יסוד [illegible] שבה וכמו שיתבאר בע"ה ·· והטעם שגם נעלם והנה שנבאר [illegible]
כשיעור בשלשי [illegible] של זעיר אינו [illegible] ע"י האלה התוחין שבערך זעיר כמו שנבאר ·· והנה שהאחורים היוצאים
של מערך זעיר אינם שוים [illegible] לזעיר מן החזה ולמטה ויוצאים לחוץ והאחורים שם ובוטש את הנקבה
שאחר כך [illegible] לנוקבא י"ב שנים ויום א' ·· אך הטעם הוא כך כי של אחורים הכלים שבאו
לבנות שנים [illegible] לזעיר [illegible] יסוד שבו [illegible] החזה ושם [illegible]
[illegible] אחורים [illegible] הנקבה ההוא לאחור החזה ואז כל האחורים [illegible]
[illegible] לנוקבא [illegible] החסדים [illegible]
[illegible] הזעיר [illegible] האחורים [illegible] נעשים שלה א'
[illegible] י"ב שנים ויום א' [illegible] על דאחד [illegible]
[illegible] האחורים [illegible] י"ב שנים ויום א' [illegible] האחורים של
[illegible] לזעיר [illegible] עד סיום [illegible]
[illegible] הפרצוף שהם [illegible] ··
והנה זעיר [illegible] החסדים [illegible] לנוקבא [illegible]
[illegible] האחורים של החסדים [illegible] לבד [illegible] ועל כאר [illegible]

כי כבר

כי כמו שנתבאר שהיא התלבשות לא נעשה אלא בבחינת אורות דעליה שהם אורות הגבורות אפילו בבחינת החסדים והבן זה מאד ·· והנה בזעיר יש שני מיני אורות היוצאים מפי היסוד דאי' שגלוי כי האורות ב' המוחין הם מכוסים בנצח והוד דאי' וא"כ הם מגולים בלי אמצע כלל האורות שבתוכם ומגולים אינן רק האורות החסדים או הגבורות היוצאים מן היסוד שהוא בחינת הגמישות שמבחוץ שבו המוחין ומשם יוצאים החסדים והגבורות ומאירין זו"ן אחר שהם מגולים ויוצאין לחוצה מן היסוד דאי' והנה שני מיני האורות הנז' נותנין על הנוק' שהם חסדים וגבורות והם מבחינת אור חוזר לזו"ן ע"ג מלבד כנז' והנה ה' חסדים גם ב' אורות פנים ואחור והם אורות פנים והמשם שהם זכרים ונק' הנשמות הם אור דתהו אחר אורות גלויה שהיא הנקבה ·· ובזה נודע כי הדעת של זעיר יש בו הכל שהן חסדים וגבורות וה' חסדים שבו נשאר מהם בדעת וגם יצאו ונתפשטו בתחלה ה' ספי' שהם חג"ת נה"י ·· ואח"כ תתאחד בלבדם אל הב' חסדים שלו מתפשטות ירדו עד היסוד ·· ואח"כ גם הגבורות שמתחילות מתפשטים לדעת דזעיר ובתחילה ירדו עד היסוד כי כי מגלין רק חסדים מתפשטין בנוקבא ולא היה להם מקום שנוי ולכן ירדו עד היסוד לדך יסוד מן הדעת עד היסוד ששם כקו האמצעי וגם נשארו ערומים בו החסדים בתחלה בנוק' כמו שנתבאר ואח"כ יצאו משם ונתנו לנוק' שלכך נק' כי דעת הנוק' כנגד היסוד דזעיר לפי שבשעה החסדים יוצאים בתחלה ולכן נקרא ונבאר מעלת החסדים ונאמר כי הנה כל בחינת החסדים הם אצל בנוק' הם ב' חסדים שבנצח והוד לזעיר ועוד ב' שלישים תחתונים שבת"ת דזעיר כי אלו הם חסדים מגולים וגם שהם בנגלה בבחינת הנוק' משם באהם שאינן בגבורה וגם שהם מכוסים ואינם מגולים ·· והנה ב' שלישים התחתונים של החסד המתפשט בת"ת דזעיר כבר נתגלו ויתנו בשליש האמצעי מן החזה ועד העיבור ושליש השני ההוא מן בעיבור עד פיום הנוק' שהוא פיום הדעת וגם נק' כי כיון שהחסדים מגולים ומאירים משם אור שליש א' מהם לבד לצד הנוק' שעליהו כמו שליש של התחתונים ושליש האחר אלו השליש נראה ובתוך זעיר ואמנם השליש הנזכר להאיר בפרק הנוק' וזהו טעם ב' שלפין המתאחדין בפרק א' כי עתה שליש א' החסד נעשו ב' פרקים בתוך זעיר ובתוך נוק' ואח"כ נמצא כי שבתי' האורות החסדים בתולבות שהם אלו שליש החסד שבת"ת שנכלל ונשאר שליש להיות מגולה ·· וכ' חסדים נצח והוד ונתי' הגבורות גם כלל ה' גבורות והנה בתחלה יצאו החסדים הנז' ונתגלו ממטה כנגד עטרת הנוק' כאשר זה כי מתחלי השליש החסד שבת"ת נגלה בתוך שלו ומן החסד הנצח של זעיר שיש בו ג' פרקים שהם ג' שלישים נגלו חציו וחסד ונצח שלקו יחד מלך כמבואר במקום אחר שלפי שהוא מגולה נכלל במים וחסד א' נאחז בנצח לזעיר וחסד א' נכנס בקו ימין דנוק' ומן עד זה החסד שבהוד דזעיר נגלה ונכלל לנים וחסד זה נכנס בקו שמאל דנוק' ונעשו בי"ג נגלה בהוד ·· ונמצא כי תכ' חסדים ואלו שלשה נעשו ב' קוים ימין ושמאל וכבר נזכר ·· אמנם לענין שבך הזה באחור מחסד בנצח מתפשט כלבן ימין ומן עוד בשמאל עבר אין בה כחסד בנצח דזעיר לנגלה ונאחזי האורה הנגלה רק בפנים הא' דנצח שם הוא כחי' מוח חכמה שבה ·· וכן בחסד בהוד דזעיר אין בו כח להאיר בחי' הנגלה אלא בפ' הראשון שבהוד שם היא מוח בינה שבה ·· ונמצא שהחסדים אינם מגולים רק בחי' נ' ראשונות שלה כלבד שהם כח"ב שלה ושאר הבחי' נוק' שם מן הדעת ולמטה אבי' הרי ימין ושמאל אינם נגלים אלא ע"י הגבורות המתפשטות בה וגם לנוק' החסדים שהם בחינת מים המגולים אך האין שהוא זעיר כן הגבורות הם בחינת מים נשמים וגבורות נשמים והם מגולות בלא אחר בחינות הם מן הדעת ולמטה והם הם גבורות נכון המתפשטות בה בקצותיה והנה גם הכתר לא הספיק החסד להגלות אלא עד שבעלום האורות הגבורות המוזהר לגלות לדך עליה מן היסוד שבה עד הכתר כמו שי' להמשכה ואותם האורות היו שם בבחינת מוחין כבתר ·· ונעשו עתה הדעת והת"ת והיסוד והתולדות של הנוק' שאין בנוק' חסדים כלל אלא לגלות ולא להאיר כהם הכל כלבד מועטת והנה אחר כלות החסדים להתפשט בב' הקוים הנז' וכבר שבה אח"כ נכנסה בה ע"י עטרה לגבורות ואז נעשו קו האמצעי שלה מן הדעת ולמטה ·· והטעם הנז' עטרה זו והנה כך הוא בדעת של הנוק' יש שם רוח מוקנות העטרה וכן היו הם בתחלה בדעת לזעיר ומשם נתפשטו ביושר לדך קו האמצעי עד היסוד שבו בכלל ומשם יצאו בכלל ועברו לדך בקו החזה וחזרו ונכנס לדך קו האמצעי בדעת שבה שהוא מכוון מתחת בעטרה היסוד לזעיר שהוא קו האמצעי וגם נכנסה עטרה לגבורה הכוללת חמש גבורות ··

דרוש חמישי

ובו יתבאר ענין בחינת המתפשטות ה' גבורות של נוקבא דזעיר ונבאר ענין א' והוא זה · לעני כמו שנתבאר כמו ענין זעיר שהחסדים שלו באים מכוסים

מכוסים רק נה"י דא"א ולבוש שלהם שהוא יסוד דא"א מספיק עד החזה שלו ומשם ולמטה החסדים מגולים כידוע ונמצא שמג'
לחסד וגבורה ושליש העליון דחסד שבת"ת הם מכוסים וב' שלישים התחתונים דחסד שבת"ת וב' החסדים דנצח והוד הם מגולים · ואז
החסדים המגולים נבררים מגולים שלא תמצא התלבשות יותר כמו ונמשך הכל בגלוי עד היסוד דז"א ומשם חוזרים ועולים
ומתפשטים לכן נקרים ועולים עד הדעת שבו כנודע ·· והנה גם כאן הוא כך כי כאשר יוצאין החוחין שלא שרם חב"ד
שרש הגבורות לכן נקבע החזה לז"א מאחוריו כנ"ל כדי לכנס לגוף אבל יוצאות של החוחין וגם הגבורות שרש בחינת אורות מותש
שאין צריכין לבושים וגם בחינת לבושים · א' הם בחי' נה"י לבושי נה"י דא"א ולבושה כ' הוא מוחין דאבא · דא' וקוה מובחי נוק
מה שלא היה נכנס לנה"י דז"א עצמו ובהם מתלבשין אור של החוחין והגבורות ונמצא כי כמו שאורות מוחין דז"א הי'
בלבושי נה"י דא' שלבר רק ז"א כן אורות החוחין וגבורות שלו הוא הם בלבושי נה"י דאבא לנה"י דא' וגם נה"י דז"א
ונמצא כי על ידיהם שמספיקים מוחין יסוד לז"א כמו יסוד דאבא שנק' הנעלם אחור באחור כנודע שהוא עצמו גם כל דת"ת לפי
שיסוד ז"א הוא זכר והוא ארוך ולכן כיסוד דאבא דא' והמספיקים בחזה דז"א כן השיעור הזה יש לבוש של הגבורות בריוחס
בלבוש דז"א שהוא נמשך ומתפשט עם כל אורך דת"ת דז"א כמו מיוחד ·· ונמצא שאין גלוי גבורה מגולה רק שלא שרש
האחרונות בלבד והם בנצח והוד רק ב' גבורות לחוד שבשאר מכוסות ·· ונבאר עתה טעם דהתפשטות ה' גבורות בנוקבא לבדה וזה
גם כלומר הגוף היה כמו שנק' לבד לז"א כי שורש טיפת הגבורה באחד בלבד שלה והם התפשטו ה' אורות של ה' גבורות שבלבד
ושל אורות של גבורות יצאו מן הלבוש ויורד לכן לבוש שלהם הנמשך מיסוד לז"א שבתוך הדעת ודרך שלהם כמו שאמר מיחוד רק
בסוף דת"ת שלה ושם נגלו הגבורות והנה הב' גבורות של חסד וגבורה שלו נשארים שם רק היסוד לז"א והאורות שלהם בלבד נמשכו
לכן הם יוצאים בחסד וגבורה דגוף לכן מאין ואם לכן הם של היסוד שלהם ככל שאחור היו גם לבושו יוצא עמו ואורם הארות הם
מתפשטות בה הזהרות על שם מכן בז"א עש ·· וכל דת"ת גם אל כת"ה שבה ואז עכשיו גם דת"ת שבה ואח"כ נמצא שרי גבורות
האחרונות של נצח והוד ולא ירד עד למטה בסיום דת"ת לפי שהלבוש שלהם הנמשך מיסוד לז"א מתפשט עמהם ככל ולכן
אינם יכולין להתגלות עד סיום דת"ת שלה ואז הב' גבורות לבדם יורדות ביסוד שלה וגם הם לבדם מגולות לפי כך הם של חוץ -
התפשטות היסוד שהוא הזכר מ"ש בז"א שנגלו ב' חסדים ושני שלישים · אמנם והא' הוא שרק גבורה מתפשטות בתוך נה"
שבה אמנם מן הדעת גבורות בהתפשטות עד בסוף האלה מגלה יחד עם הכחי רק היא שיורד ביסוד ונשאר שם קצות וכמו
שיתבאר ועוד עוד מתאחד של הגבורות ביסוד עד בסוף האלה אחד מגלה ונגלה בתלבושת שבה ועלה עד התפשטות החסדים
בז"א כנודע בתקונו אבל זה אמרתי לבאר כי ב' הגבורות לנצח והוד ירדו ביסוד הם אותם של התפשטות ב' אורות עצמן נעו/
נצח והוד שבהן לפי שהם לבדם יצאו מגולות כנז' ·· (ולכן כי כאן אומר שב' הגבורות הללו ירדו ביסוד וגם אח"כ נאמר כי
בשלשה נגלו לכן הן המתוקנים בלבד אח"כ איתרו הם עבמות בנצח והוד ואח"כ שאינם נכנסות כדי שלא יתגלו הקץ מוזק
וגם כלבוש מעכב בתוכיות לנו ומ"ש אמרן לקמן ולענ) ·· ונבאר עתה סדר עליית יסוד · הנה בענין הז"א נבאר
כי כשעולה החסדים מן היסוד לכן חוזר מחוץ כה למעלה בז"א עלו הב' חסדים וב' שלישים המגולים לכן נקראים והתפשטו
בכל נקודים עד כח"ב שלו המתמש כמו בנקודים לא היה כן ובמקום הוא לעולם מסך א' ובמתן שם היסוד שלו א' ומ"ם בחזה שלו
ולכן גם שרי בחינות לא היה שנשארו מגולים ב' חסדים וב' שלישים כנ"ל והב' הוא שנקם ממקום היה הוא נבלע ויהיה נגלה
מתוקים נבלע על היסוד שבו והנה החסדים הם בחי' מים כנודע והנה כאשר המים יוצאים מתוקים נבלע לעולם נמשך יש יכול
בהם לעלות למעלה מאד מכח מתגברים בחוזק לכך יהיה ולכן עלו והגלו גם את הדבר שלו ונבלע שאין החסדים מ"ה ירד מלמטה
עם אבל מן בנקבה הגבורות בשלשה אינם רק שרש לבד כנ"ל וגם שאינם בנצח והוד כי המוקים אשר המתמן יולדים הוא במים
דת"ת שבה כנ"ל · ומשם הדרך מתגברים עוד ולגבורות כי אין שם מגילות מעכבות והנה הכח בגלוים מן דת"ת נבנים רק
היסוד ובמקומו אין שם כח נבחינת מולכת יהיה ונע' לעולם היסוד הלא אם היו מתפשטות בחוזקם לעלות בנקודים לא היה
בהם יכולת לעלות רק עד חו"ב שבה לבד ולא עד הכתר ונע' הוצרך שלא יתפשטו לעלות לכן הקוים רק שיחזרו לעלות לכן כן
המוקצי שהוא דת"ת כמו שיצרן נה"י משם ואז עלו עד הכתר ומגלה אותו · ונשאר הגלוי הדבר הזה אמנם שנשאר הגלות
מתחלת שלוש החסד שבת"ת לז"א עכשיו אינו מתפשט ומשם הדבר הוא כי הלא אם הספיקו החסדים של נצח והוד להדביק לגלות

אך חכמה

אך חכמה ובינה שבה הי' לבו' ש"ש שם נ"ב רק מוחין דילה שמאיר שם ועם הם מתרבעין עד סוף הסב קוים ימין ושמאל עד שהוא לפני/
אמנם בכתר שבה אין שם רק חלק שליש החסד דהג"ה לזו"נ והוא נגיעו מבחינת חכמה ובינה שיש בהם מוחין ממש (כמוש בדרושים)
ובזה הובהו שיעלו האלו של גבורות עד הכתר שלה כי שיקו בבחינת מוחין בכתר עצמו עד מוחש"ב אזן בכתר לזו"נ ועש"ה ··
והנה הנה לבר הנה שלא יתפשטו דרך קוים שלא שיתחברו יחד ויעלו דרך קו אמצעי עד הכתר הוא האלו היסוד לאמא שבפנים זו"נ
והוא מעוין כנגד קו אמצעי שלהנוק' ומאיר בקו הזה ובכח האלו הוא מקבץ את הגבורות המעולות האלו שיעלו דרך הקו הזה האמצעי
ובמו שבאמא (כמו שכתוב בדרוש לם) כמ"כ בהעולבך את הגבורות עש"ה וזהו סוד ה' לכח כמוך יסד אוזן עי' היסוד דאמא הנקראת
חכמה נקבה ונפלה העקבה הנקבה את אחד הענינה כולהו · וא"כ והרי נתבאר בבחורות של גבורות לעלות דרך קו האמצעי·
הם מתלבשים כאן הלבושים הנז' שהם לבושי נה"י דאימא ונה"י לזו"נ וא"כ הרי הם סתומים בכתרלה והנה הוגילו בנגלים למטה
אך הענין הוא עד סוף שבעת זו"נ שבהן קוים אז והענין כי בראשונה היו האורות מכוסים במקום צר ולא היה נכנס יכולה
להתפשט ולהאיר אך אחר שכבר ירדו למטה ונתפשטו ונתחברו האורות מאחר כבר נאחזו בבחינת הזו בכחם מעלה ואחר
חוזרין לעלות מלבנת היסוד והלבושים נבקעים מאחר יורד מבראשונה ונתגלו הם כעצמם ונפ' החסד אשר שם קונה עתה
האלו נגלה והמקום צר מלהחזיק כל של האורות ואז מתגלים הבחינות בהם ··

דרוש שישי

הנה עד עתה ביארנו בחינות האורות של החסדים והגבורות איך נגלו
אובג · ועתה נבאר מקום עמידתם כנגד אחור החזה ונה"י שבזו"נ
ובו יתבאר ענין הכתר שבה ·· והענין כי הנה נתבאר לעיל כי מבחינת
הגבורות דה"ג לזו"נ שהוא החסד של הדעת המתפשט בו מגופו נמשך האלו של הכתר שלהנוק' לבנין ולא לקחה מגופו רק חלק
שליש א' מן היסוד החסד ההוא ·· ובזה גם מבחינת חלקות דה"ג לזו"נ שהוא בחינת הנה"י והכל מופש שלתפארת זו"נ מגבן ־
נעשו ונשאר בחינת נה"י הכתר שלהנקבה ונמצא שמחלקות ופרצופות דה"ג לזו"נ ממנו ממש נעשה פרצופות וחלקות לכתר
שלנוק' ·· והנה מן הפרצופות שהוא החסד המתפשט בו לא לקחה הנוק' רק חלק שליש ואמנם מן החלקות לקחה א' ושליש וחלק
ואמנם חלק האחר נשאר לחלקות שני שליש דה"ג נעלמו לזו"נ כי במו שמחזקתות שבו לא נשאר בו רק חלק שליש וחלקו נכללו בכתר
הנוק' ושליש א' שלה לכתר שלו בו בחלקות הספיק חלק שליש נה"י דה"ג באורו השיעור שמן החזה ולמטה והנוק' לקחה שליש אחד
וחלק נה"י וחלקות דה"ג לזו"נ מעט' שמן החסד שבגופו לא לקחה רק חלק שליש והענין הוא כי מעט' שלקחה שליש א' וחלק אינה
נקראת לצורך הכתר שלה כלבד אמנם חלק שליש נעשה מגופו חלקות הכתר שלה ונם פרצופי ועוד הוא חלק שליש החסד נ"ב וחלק
שליש אחד לחלקות דה"ג מגופו נעשה הכתר שלה · וחלק של שלאחר מגופו נעשה דה"ג שבה · לפי שלשתם הם בקו האמצעי
ועתה נבאר איך הספיק חלק שליש נה"י דה"ג לשיעור שני שלישים שיש שם מן החזה ולמטה כבולם אך הענין הוא כי כיון שכבר התרחבו
עתה ונתקנו בנקבה כבר היו כופלו השלישים ונם כי יש אורות רבים מלהחסדים המתגלים שם בחזה כי אז מרחיב היסוד דאי/
ולכן הספיק לה"ג שבו חלק שליש חלקות במקום שיעור בשלישים שלמים ·· ודע כי מבפנים שהיא אינה לוקחת רק חלק שליש ופרצופו/
וחלק שליש לחלקות עפ"ז אשר קומת נקבה כבלה הוא שיעור שני שלישים אמנם לה"ג לזו"נ ובכנגד נתבאר מקום הכתר שבה
ונם כי יום הפרצופות בשלישים בכתר א' כי הרי נתבאר לעיל כי שליש א' של החסד דה"ג לזו"נ עלה של הכתר לזו"נ לבנין ושליש
האחר נחלק לשנים וחלקו נשאר בה"ג לזו"נ וחלקו לצורך הנוק' ונמצא כי מבחינת החסד לה"ג נעשו בשלישים כנגד לזו"נ וכתר
לנוק' וזהו ענין בשלישים בכתר א' יש הרבה בהם השואה אחת בין שליש א' לחלקות לנוק' דה"ג לזו"נ נעשה חלק השליש
עצמו דה"ג לזו"נ וחלק השליש נשאר דה"ג הנקבה נ"ב הרי כל כך הם שוין שנעשו מפרצופות אור הה"ג ונם כל נה"י הה"ג שבהם נעשה
מן שליש א' שלנוק' דה"ג שבו עצמו בכן ולכן זה הי' כה לקשור שניהם בהשואה נמול ונפרע בקו האמצעי שהוא שיקר זו"נ
שלהם וכו' שנתפשטו הה"ג שלו עד ה"ג שלה ·· ועתה נבאר הנפלאות בחי' שלו בהתוסף זמן · כ"ב שנים ויום א' הזמן קטנות
ולכן הנה שלה נבאר סדר כניסת החסדים והגבורות ובענין כמו שנתבאר לעיל כי עד שיכנסו כל החסדים שם אין הגבורות נכנסות ·· נם
יש לבן כל אחד שאין הכתר יכול להתגדל בקומה עד שיעלו הנה"י שלהן · והנה יש טעם לזה הם המפרשים כי הרי הכתר יש בו
גם בחינת חלק שליש החסד דה"ג לכן לעמוד רק שלה עם שיבואו הגבורות ולהיות בחינת עניין צריך להיותן מולידין עד לנוסף ואח"ב

איך יתקיימו כ"ב הפרקים אלו ·· אך הענין כי אותו חלק שליש חסד של הכתר נחלק לב' בחינות ורביעים ואז הגדילו החסדים
ליכנס ונודע כי החסדים הם בשש הקוים כלם בכתר שלה ואז נכנסין ישלה שני פרקים אחרונים א' של נצח וא' של הוד ואז
נכנס נ"ב רביע החסד של הכתר וחזרו ליכנס נ"ב ב' פרקים אמצעיים לנצח והוד ועם נכנס אז רביע שני של חסד הכתר ··
וחזרו ליכנס ב' פרקין עליון לנצח והוד ועם אז נכנס רביע ג' של חסד הכתר והרי נכנסו כל בחינות החסדים בראשונה
ועדיין רביע א' של חסד הכתר שזה צריך שימתין ויתעכב ולהכנס באחרונה לסיבה הנ"ל שאין הכתר נגמר עד שיושלם
תיקון הגוף. ולענין החסד כשלתו היו ממעלה למטה ועולה אם יאמר אם לפי שכבר כמו ונעשה בבחינות מקיף של הכתר
והרי הוא כאילו נכנס כבר ·· ונעשה כבר הגבורות יכולות ליכנס ואז נכנסו תחלה בדעת שלה ואח"כ יהו בבינה שלה ואח"כ
ביסוד שלה ואח"כ חוזרין הגבורות לעלות ג' מעשה ·· הא' עולין מן היסוד של הה"ה ואח"כ של הדעת ואח"כ של הכתר שבה כל
זה אז נכנס רביע האחרון מחלק שליש החסד בכתר כנ"ל ואז נגמר בנינה ·· ונעשה נשיאה מתן י"ב שנים ויום א' והוא כי יהיה
ג' תקין שבגדלה והוא לזעיר בשש קוים הלה שהם חג"ת נה"י נצח והוד הרי ו' שנים וכניסת ג' חלקי החסד שבכתר שלו הרי
שנה ז' ויהיה הגבורות בדעת וכתר הם ב' שנים הרי ט' שנים ואחרונים יהיה הגבורות ביסוד כיון שאין שם מקבל התשכבות
אורם משלו רק אח"כ מהם ילכו בזעירא בהבנו ולכן אין צריך זמן לזה ונכללו שם היסוד לזעיר שבתוך הה"ה שלה מסרתים
עד סיום התקון ותיקום יתרם מגשם של היסוד כמעשה אינו נק' יולד ואח"כ ג' עליות א' לה' וא' לדעת וא' לכתר ג' שנים הרי
י"ב שנים ואח"כ באחרונה מכלם יורד רביע אחרון שלחלק שליש החסד שבכתר שלה הנז' והוא דבר מועט וכשכבר היה
למעלה מרוחשב בבחינות אור מקיף כנ"ל ועכ"פ כלזה נכנס ביום א' והרי נשלמו י"ב שנים ויום א' כי גם כניסת זה הרביע
אינו אלא ביום א' לסיבות הנ"ל אבל ים נ"ב יהיה אחרת של הגבורות בתוך היסוד ומן ב' בחינות שלו יהיה יום א' לבד ··

דרוש שביעי

ועתה נבאר דרך סדור ענין הגדלה המוחין איך היא גדלה ב' עד
עתה לא ביארנו רק מה הוא הענין הגדלה של הגוף ועתה נבאר
הגדלה עצמה ·· והענין כי הנה בזמן הקטנות שהוא בחינת ג' שהוא
בזמן היניקה שאז היתה נוקביה בבחינת צלם לבד ועדיין לא היה שם מדה א' לבד כנודע הרב"ה חוזר מאחוריו מן החזה
ולמטה ונתכו אחוריה בבחינת ספירה א' בשלימות נקודה קטנות ואינן ספירות גמורות לא נקודות וכן כולם אינם רק מבחי'
א' באחורי שאין בה רק חלק ט' ספי' ותמה שצריך להיות כל ט' היותה מכובה הם נגמרות וכו' שתגדל צריך הגדלה מכל
נקודה זו כנעשה חלקים ויהיו עשר נקודות קטנות ואח"כ ע"י החסדים והגבורות שבה עולות כל נקודה ונקודה מהם ונעשים
בה ע' נקודות אחרות יהיו עשר ספירות גמורות בכל ספירה ומכ' מהם יהיה בה כללות עשר נקודות קטנות ·· והנה
הגדלה עצמה הוא ענין המוחין שהיא לוקחת שבה ומהם עלו לה ט' נקודות שבה ונעשות ספי' גמורות אך סיבת
נתינת הגדלה הם החסדים והגבורות שבהם ע' מינים כנ"ל כי גם הגבורות נק' גבורות נשיאים ומעלים אותם כמו המים
שעולין בגלה כאילן אך הגדלה עצמה היא ממעלה מוחא ואין הם עצמם עכשיו כמעשים ווי שלא ענין
הגדלה בו והנה נתבאר ·· ובחינת הראשונה שהם העשר חלקים של נקודות קטנות ש"ם כללות זו וכנז' עוד ד'
בחינות אחרות שגלתן הגדלה כשל העשר נקודות קטנות והוא כי הנה נת' לעיל כי הגדלה הנקבה הזאת הוא מן החזה
ולמטה של זעיר ויש שכל בחינות הא' היא בחי' המוחין של זעיר מבחינת חו"ב שלו ונודע כי הם מתפשטין עד סוף הגוף
שהוא עד נצח והוד של זעיר ·· לבחינה הב' הוא המוחין הג' וגם בחי' החסדים והגבורות המתפשטים למטה בו המוחין ·· הג'
היא בחינות הלבושים של נה"י דא"י כמלבושים את המוחין של חו"ב דזעיר על תוקם המתפשטים תוך שהוא סוף הקוים שהם נה"י
שבזעיר וכן הלבוש של היסוד דא"י הכולל שמות הג' הנה לעיר בהן ואתלבשו ולבוש זה נגמר ומסתיים בחזה דזא ·· בחינה
הד' הם הלבושים לזעיר עצמו עד הנה ולבושי נה"י דא"י לא שיש קרטוב שלו והיא ב' לבוש היסוד של זעיר בהן ואתלבשו
של הנקבה מתפשטות יותר למטה מן החזה שלה והוא עד סוף הדעת שבה · ובכבר ביארנו לעיל כי כאשר באים המוחין
של הנקבה הם באים מלובשים בג' לבושים הנז' שבנה"י דא"י עכבד"י לזעיר ·· והנה משלו הד' בחינות הנז' עולה בחי' הא' שק"א
הי' נקודות הקטנות שכבר היו בנקבה בהיותה נק' צלם בנם · ואחרונה לא כבל נקודה ונקודה מהם שבחינת הגדלה של הד'

בחינות

כח׳ינעו ... הם כח׳ינת הנקודה וטעם הדבר ... כי כח׳ הנגינה עולה ... [illegible]

אינה ... והבחי׳ הנגינה של ... שאם בנקודה ... וכח׳ינת הנגינה ... [illegible]

... שם הנגינה ... לא ... [illegible]

הנגינה ... נקודה ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

ועוד טעם אחר כי היסוד דאמא הוא מגולה למטה מן החזה דז"א שכבר נתבאר שלמטה יסוד דא' והנה זה היסוד מאיר דלב
ונבלע תוך הכתר דנוק' דא' ועי' כל של האורות יש יכולת בתוך המוחין שבכתר דז"א לעשות מוחין בראש הנקבה כנגד
אין לה יכולת לעשות של הקוים שלה כי אין כחם כ"כ כח האל יכולה ולכן מוכן ולמטה אין אלא מוכן להיות מוחין כלל כמו שי"ב
כח · ודע כי חכמה שבראש כי מגלה דאמא ויסוד דאמא נעשה כתר דז"א יכולת אין הכוונה שמהם עצמם נעשים מוחין
בנוק' רק שמתוספין בה כח · דא' שיכולה האלה במוחין שבתוכו מחוץ ויעשו מוחין נמשכים בראש לנוק' ·· אמנם אין בנין לנוק'
שנעשה רק ע"י כח דא' לבד כמבואר אצלנו שבתוך דאמא נעשה בחי' כתרים יעקב וכל מקום שתמצא שאחרו נה"י דא'
מתוספין האלה במלבושים הם עצמו הכח שהמאור כולו זה ·· נז הוא בנקודה הבינה כי יש בה נ"ב נקודות ולכן
ז' שלהם ... החסד שבהוד לז"א המאיר בה · וז' נקודות בה · של האי היא נקודה הבינה הראשונה של הנוק'
בעצמה · והב' היא נקודה אחת שלוקחת מגלות המוחין דז"א המתפשט בהוד שבו ומשם לוקחת הנוק' בסוד שהם המבוונת
כנגד ... הראשון להוד לז"א · והג' היא נקודה אחרת שלוקחת מלבוש המוחין הנה מבחינת ההוד של א' עצמה המלבש מוח
הבינה לז"א כנ"ל ומה שלא נכנס בחי' זו בנקודה החכמה כי גם שם יש מלבוש דא' הטעם הוא כמו שנבאר והוא כי בכל
בחי' נצח והוד דא' שיש בכל א' מהם ג' פרקין ומתלבשין בשש ספירות נמצא שיש בב' הקוים ימין ושמאל דז"א איכא בחי'
רגלים לבד בבחי' הבינה ועצמות אמנם כשנכנסין בז"א מתלבשין בחי' מוחין וב' פרקין עליונין נעשין חכמה ובינה
והב' פרקין אמצעיים נעשים חסד וגבורה לז"א אמנם ב' פרקין התחתונים נשארו בבחי' נה"י הראשונים שהם היו בחי' רגלים שהם
נצח והוד דא' וכן כמו בז"א הם בחי' רגלים נ"ה שהם נצח והוד דז"א ·· והנה כשמתפשט האורות של נה"י הנקבה והנה
הנה בה אינה לוקחת רק הב' פרקין התחתונים דנצח והוד דא' המתפשטין בכל הנצח והוד דז"א שבהם כל קומת המלבוש
הוא שינוי אחד כי אחר בחי' הב' פרקין התחתונים דנצח והוד דא' שלא נשארו בז"א ונאחזו בו בבחי' רגלים עצמן שהם
נצח והוד כנ"ל והנה עתה בנקבה משתנים שינוי אחד והחלקים לב' חלקים אחרים כי כל שלשים עליונים נעשים חו"ב הנוק'
ותחתונים שלשים אמצעיים נעשים חסד וגבורה לנוק' אמנם לא נשארו בבחי' רגלים ומהם נעשו נצח והוד של הנוק' וחו"ב
כיון שכל עצמן של לבושי נצח והוד דא' המתפשטים בנוק' אינם רק הרגלים של נצח והוד שבבחי' רגלים אינם רק רגלים וח"ב
אין האלה לבושים האלו מספיקים להגדיל בנוק' זולתי בנצח והוד שבה לבד וגם הטעם דשם והגלה בחי' לבושי נה"י דא'
בנצח והוד דנוק' כמו שנבאר בשם כח וגם יגלה בחסדים אך לא בחכמה ובינה שבה כי הם בחי' מוחין שבה ולא בחי'
רגלים וכן בחסד וגבורה שבה אין האלה הרגלים שבה"ל שם מה"ב שם בבחי' יהם · ואמנם אמנם שאמרנו כך הוא עכ"ז לכל
קו שמאל של הנקבה אבל מכבנים כחסדים בחי' לבושים להוד דא' והטעם לפי שהנקבה לשמאל נאחזת בשמאל שהם
הלוים והגבורות והנה כל בחינותיה נאחזת היא בגבורה כי היא מהגבורות ולכן בזוהר ובפרט בהוד שבה שהוא קצה
קו שמאל שבה שגם הוא נכלל בקו הגבורה כי זהו הטעם שהבינה עד ההוד מתפשטת כנז' בזוהר (צריך נ"ל בנוקבין)
וזו הוראה שהיא נקודה ולכן הלבוש של הוד דא' כולו נכנס בחסדים בהגלה בלא בחי' שכבר שמאל של הנקבה
מגוף כקו היותן לכן אין דא' טעמא ולכן אינו נכנס בחסדים הנגלה וכמו שי"ב לקמן במקומות כח והנה
הטעם הנה לבושי נה"י דא' הוא נגלה בלבוש נה"י עצמן דז"א המאירין בנוק' כי אין דאוי להיות בחסדים
הנגלה רק בנצח והוד של הנקבה שהם נ"ב בחי' רגלים בגלוי ולכן אין נכנסין בחסדים אלא בנצח והוד של הנקבה ואין מהם
לבוש ההוד דא' שנכנסין בחסדים בכל קו שמאל לנוק' כי שם כבר נ"ל הטעם לפי שהם גבורות מגופם בז"א שהוא החסדים לפי
שהוא יפה והנצח עמה כי בנקודה הבינה של הנקבה יש ג' נקודות ולכן לנוקבא' החסד שבהוד לז"א ז' נקודות אחרות וזהו
נח ·· הוא בנקודת הדעת וכאן הוא הפך שאר האורות כי באחרונה היו האורות בראשונה ע"י ריבוי והשמות
היו כח · הנוספות וכאן הוא להפך כי האור השני הוא העיקר ואור הראשון הוא הנוספת וזה הוא כמעט
הוא בא' ... שבנקודת ההוד וגם טעם שינוי זה כי בנקודה הזו מגולה ולכן טעם ·· ונמצא כי בנקודת הדעת יש בה ו'
נקודות ע"י ... של הנוספות ·· והטעם הוא כמו שנ"ל כי בנקודת הדעת נמצא ע"י תגלה הכולל ב' נקודות
וגם נמצאים שלשה ואחד החסדים מתפשטת בו בקו הנקבה ובאמצעות נקודת הדעת עצמה עם הב' נקודות יהיו ו' נקודות שי"ב

והאלכסנ

והל' נח"ים ברנסתר .. ותמצא שנעלו לעיל [illegible] כח' הפנים לנקודה [illegible] חד הא"ל [illegible]
[illegible] .. הקמץ [illegible] ברים רק [illegible] לגוים הנגלה חך [illegible]
נקודה [illegible] יש [illegible] .. [illegible]
[illegible] ירבה [illegible] בלבד . [illegible]
[illegible]
[illegible] הנגלה [illegible] בלא [illegible] .. ר"ד הוא
[illegible] החסד כי [illegible] אחדים
[illegible] החסד [illegible]
[illegible] החסד [illegible]
[illegible] .. ועוד טעם אחר כי [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] החסד [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] .. כח הוא נקודה [illegible] כי יש ב' נקודות [illegible]
[illegible]
[illegible] .. לע [illegible]
[illegible]
[illegible] ..
[illegible]
[illegible] .. [illegible]
[illegible] החסד [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] .. ועוד
טעם אחר כי [illegible]
[illegible] .. [illegible]
[illegible] החסד [illegible]
[illegible] החסד [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] .. [illegible]
[illegible]
[illegible] .. [illegible]

קוטה שלא הב׳ נקודות הראשונות העולות בחולם ישאר עם האחרים כי אינם רק ב׳ אין לו תנועות אחר
לא זה מש״כ באחר הנקודות כי פלא יש להם נקודה שלא עיקרה והיא נגלות אחת ·· **חלם** בגלה כי קמץ
לנקודות והנוספת בהם ואחרת· והם נקודות הקול בעלמא ונקודה שלמה תשלום נקט הא׳ ונקודה
שלמה שלבוש נקט חטיף כנ״ל· אבל הם כחינת נקיים והרגלה עם האחרים ושבהם· פולא להגבלה כי הם תנועה
תנועה· וגם נקודה שלמה מגביל הקול שבכל הכן שלא והנימה האחרת בנקט עד הנ״ל בהם הוי· הם ד׳ מקור
עקרינו· והתנועה בטעם לאמר לזכרת מגביל הקול הוא לפי שבנקט והקול נק׳ רב פלוני נמשך אחרים הם ולא
ירפלו ולכן מנחת האחרת עם כטובה הכן הנקט ·· וגם יתאר בי׳ הנקט והקול הם זכר ונקבה אחר עם״ב בקבלה
אחרת לחול אחד כמקט ואחרי בקול ונולד כי הזכר נוטל שנים שהם עיקר לחסר ועיקר הגביל ונשאל ראשה
עיקרה הגביל בו והאחרת יתאר של הנקבה ובן בתן הנקט שהוא זכר לנקבה שבולתו והאל נגביל הקול עמו ·· **קמץ**
בקול כי יש בו נקודה א׳ נוספת ותעיקריות הם ע׳ אחרות עד הנן׳ חוץ בסרך אחרים ויצ׳ בחמלט שהן
וקמץ בקול מתות נשא קורא עקרות הסיבה וב· והם נקודה א׳ שלא ונקודה לבנה הקול הא׳ ונקודה לבוש הקול הע׳/
אך הנגביל שבו אינה כחשבון כי היא התגלות אורם כנ״ל ·· והנה הם ג׳ נקודות היורד במינה לטן ונבוא שיש בכל
אחר הנקודות לפי שהנקט והקול הם לבר מונחת בבגדי הזוהר כי עם״ב נאחזו בו סוגל שאם לבנן ורבש כבי רק יע׳/
וכמו הקול שהוא קו שבו· וגם שהוא בסיומו שהוא בבלם ההן בגוי הזוהר שעם הוא התחנה דהדנת וכל שא
הנ׳ נקודות הם נ׳ קבוצות הספירות שבשלש קוים שמנו״ם לא׳ וחטיף והוא לכל א׳ לבה כוחו קדר כמאד מאד וכם
בהתחלות יחד ועם״ב ע׳ הם התחלות יתר בנקודה זו הם עכים זה כנה ונכללים זה כנה ואז הכן מרכבן ולא׳/
מעלו הנ׳ נקודות נכללות בשלשן ונעשו ט׳ נקודות וגם שהוא בבחינת תנועות ולא כבמי נש ט שבה בי׳ נקודות נשלטן שלב
במאד מאד בתורה הזה· והנגביל התחתונות בקול נקלט חירק ונוספת בהם נקודה א׳ ונעשו לעשר ואז נ׳ קמץ ··
ונולד כי הג׳ נקודות הם ג׳ אורות מולבן בכתנות וג׳ התנועה אחרת היא התחלה שבסול בסוף הנקט
בירק ולא הנקבות מתחברת נער הקול שבה עמוקה כי הנגביל שבקול היא חור ג׳ אחרת לבתוכבן והיא היא אור ג׳/
שלבן והנקודה שלמה נוספת היא ק׳ ונעשית נקודה זו כבמי קמץ עם״ב כל התחלות כקר קמץ כל כאשר נאחזים בקול
הזה ובן מתוך שאנו כבפי יבן יעקב היא בסוד זה ·· **נס** בנק קמץ עמן כלהם הק׳ ואמר בזוהר שהם
שם שנים לחול לבהו אחרמשך נולדה כמש״כ כי שם שנים בעיקן כיום אחרות׳ ועי׳ לקטן כי הקוך זה הוא -
לדרכה וסוגה הם תבחינת הג׳ נקודות שבנקבה המון פסוק בתוכו והנקבה הוא מון בשאחרה לחוץ נעשים כ׳ תיני אחרים
תנועות הנעשי כן תם יעם שלהם נקודות הנו׳ ואחרונה עיקר הקוכם אינו לא בסיותם שהוא בגבורת הוא שבו ושם——
נאחזים הקלבנים בבג׳ ענין ואז תוך קול נעשית הנ״ה כבחינת ה׳ דתנים הנתנים ושם״ק והוה **פתח** לתנועה אחר
עתן על לתשבית והנה שינה שם שנן קו שלושה שהם ושנים קוביר והיום הזה שהוא שבה׳/ שהקול בוא שם
שהוא הוד בו נקודה בהיות ותמשך הגבלה בסוד כי שבעים בעינך ועי׳ ולא הם כב״ב שם שנן לחולהנו׳/ השבו נחלב הביבוקו
בזוהר כ׳ פקוד שלה הש״ב שו שלושה שהוא תולדותם והם הם באורייתא קמץ כנו שהם בקול הנקב׳/ יהוד נתקן על לתשבית
כי ק׳ היא תואר והנ״ה הם ע׳ תאורות בשפה כירק לא״ק כנ״ו והרי שהבם בנו שם · ולמבה זו אמר כנו׳ נחתומי״ת ··
נשארו ב׳ נקודות שהם נקודת הרשב ונקודת הקול כי כל אחר הנקודות האורייתא מסוגות מאורות על העיקר ושטות מוחה של
הנוספת שהוא מוכלת העיקר אבל כשלא השרים קו בהם נקודות התרשיות יעלות על הנוספת וגעשה מהם שאין נקודה שיש
בה פב נקודות הגבור כמו שלו השרים ונולד שהלכין הם כמו האם שבל מה שמתחברן יחד נמצא האם הנאה הגבורות שלבין מאחר
מש״כ במנים שלהתחלה שהם נקים נשרעים אך עכ״ז והא׳ שהנקודות אחר בקול הם ירד חזקות מאד מאורות שבלעות
למינה הנ״ל כי כאן הוא מקום אחרת קלפות ולבן תרבין בה הכן מאד והיו בה בבחינת תאורות ולתשלה כלעת בבחי׳
אחרים ·· ואחר מש״כ בו׳ תאורת לבן יתהו כי שו השרים נקודות של הערב והקול שהם נבוהות והשמשים נשבין ולבן יתהו
באורייתא הם בנ״ל מש״כ באחר הנקודות ונספר מזו כי אורייתא ב׳ תשמשים שו הם רמזו באחרת בתולה לבן הק׳ בלשון קמץ בקול
זה רבוץ ב׳ ונמשך והבי׳ עוכה דה ביאור אחר
ועם הם

והם הם אותיות צלם [illegible] ר"ת ביאור פ' כי ישכבו [illegible]

[illegible]

[illegible] ש"ך [illegible]

[illegible]

[illegible] נער ונערה ··

דרוש שמיני

הבחינה הב' והן לה' יאחר י"ב שנים ויום א' [illegible] קטנה ונכנסה בבחינת נער ונערה ·· עניין [illegible] בחינות

[illegible]

וזהו הוד נצח׳ ·· והתחיל לבאר טעם להיות נצח הוד ותני׳ שלו מה ענייני׳ ·· דע כי [illegible] כזוהר שני בינויים של המלכות וגם ציון
וירושלם יוכיחו הוא כי עבודת היסוד אל המלך עם ציון והמשכ׳ ההדר החזיון לה [illegible] כי ציון לבוש [illegible] רחם למלכות ·· והמלכ׳
נקודת המלכות שבתוך היא ירושלם ·· וטעם עוד כי בחינות של נקבה הוא כך כי כמו שבזכר יש יסוד ומלכות והם חבור ראש
הגוי׳ והוא יסוד ובראשו העטרה [illegible] חותמת בשר נקודה [illegible] והוא כח המלכות שבזכר כך בנקבה יש חבור א׳ לפנים אשר
בתוכו הוא הרחם והחדר הזה נק׳ יסוד שלה ובסבת החדר הזה יש חותמת בשר נקודה נק׳ [illegible] מעיים והוא כשר [illegible]
כי שני הכפים סבבת היסוד וזה הוא המלכות שבנקבה ·· ונמצא כי בחינת המלכות שבנקבה אינה [illegible] בחינת נקודה כאמר [illegible]
ספי׳ שבה שהם בחינות [illegible] מן [illegible] עד היסוד שבה [illegible] הזכר [illegible] אבל המלכות שבה אינה רק [illegible] בכל
[illegible] באורך הבשר [illegible] שבל בחינת הנקבה נק׳ מלכות [illegible] אחר שבל עצמה היא
מלכות אין צריך להיות בה בחינת מלכות ולכן לא היתה המלכות שבה בחינת נקודה [illegible] ·· והטעם מה שצריך להיות בה בחינת מלכו׳
[illegible] ר״ל [illegible] כי ד׳ לבבים [illegible] חורם [illegible] חורם [illegible]
[illegible] ·· [illegible] חורם [illegible]
[illegible] ·· [illegible] שהיסוד [illegible]
נק׳ [illegible] ·· [illegible] חורם הוא [illegible]
[illegible] היסוד [illegible]
[illegible] היסוד [illegible] חורם [illegible] חורם [illegible] צמוח [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ·· [illegible]
[illegible] ·· [illegible]
[illegible] ·· [illegible]
[illegible]
[illegible] ·· [illegible] היסוד והמלכות [illegible]
[illegible] היסוד [illegible] חורם [illegible] היסוד [illegible] המלכות [illegible]
[illegible] ·· [illegible] חורם [illegible]
[illegible] ·· [illegible] חורם היסוד וחורם המלכות [illegible]
[illegible] ירושלם שהם יסוד [illegible] ציון וירושלם [illegible] ·· [illegible] חורם [illegible]
[illegible] היסוד [illegible]
[illegible] המלכות [illegible] ·· [illegible] חורם [illegible]
[illegible] היסוד [illegible] חורם [illegible] היסוד [illegible]
[illegible]
היסוד והמלכות [illegible] ·· [illegible] היסוד [illegible]
[illegible] היסוד [illegible]
[illegible] חורם [illegible] היסוד [illegible] חורם [illegible]
[illegible] ·· [illegible] חורם היסוד ·· [illegible] חורם [illegible]
חורם [illegible] המלכות [illegible] ·· [illegible] חורם [illegible]
[illegible] המלכות [illegible] חורם [illegible] ·· [illegible]
חורם [illegible]

חרשו

חתורה שלזה ולפי שמן החותם נשפיע במוסף נ׳ אה״ה שנו כמולבוש שלנקבה נק׳ חותם אותיות חתומות והנה כבוהו נזון נק׳
חתם ופלא ·· והענין כי הנה היסוד הזכר עם הנקבה הוא הנקרא חותם יסוד שלו כי סוד שלה והנה היסוד שלה הוא האהה נ׳ אה״ה
הנז׳ שהם בני׳ חותם כנז׳ ושם הכלולות שלשון הם בני׳ חותם לגורות כי הוא נעשה ביסוד שלה כי זהו עיקר כיוון הנקבה שהוא
שהוא לבוש הזווג כנז׳ ואז הנקבה נק׳ כלה יען היא מעולה מן שלה ושם ה׳ גבורות מתלבשין שהם חותם ה׳ שלכלה ולכן נקרא כלולה מעשר
עולם חמשים שהם אותיות כל מן כלה ·· והנה נק׳ מלוי ה׳ גבורות ·· המתלבשת בחותם הנז׳ החותם הזה מכותנות ולבוש
עונות למעלה נעשין לו והחותם נהפך לנגד שהם שני לבושים שלנ׳ אה״ה שלמטה שהם בני׳ הנ״ל וזהו ענין הת׳ פימי נ״ה
לוהם בעגינה ·· ואחר שבי״א בן פה׳ הם הנז׳ חותם בכוון חותם ויאתן שהם יסוד ומלבוש שבכוון ׳נבאר עוד מנז׳ ענין חותמות
שלוהם ועוד לבאר החותם הא׳ הבינה שהוא היסוד ·· הנה כמו שיש בחותם הנז׳ לנוקבא ושם לסוד ברם החותם
כן בחותם הנקבה שהוא החותם הנק׳ יסוד ·· שבו לנוקבא ובו יש להם לשון הזה גם כי כל לנוקבא יש לה ד׳ וכמו׳ למעלה מאתר
ר״ל שיש בזה לנוקבא ועי״כ יש לנוקבא באחת שנה כי לא סוד לנוקבא בתוך ונז׳ ובשם ונז׳ כך יש בהם באחת שנה כי נתחבו
שלא ביהם ·· ונבאר עתה ענין לנוקבא וכר ה׳ ומנמוע יובן הסגות הנה נודע כי בעת הזווג הזה מוציא עתה לובן בתוך היסוד
שלנקבה והיא מתקבלת שם והיא נגד מתחלת טיפה חותם שהם מן והכל נאחר שם בכחם שלה ושם מתציירת חותם הטיפה בתמונה
זמן העיבור ואחר כך נתקנן לנוקבא והוולד נולד ויוצא לחוץ ·· והנה צריך שיהיו באחת כחינת לנוקבא כדי לבוונה ולנקבה הוולד שם
כבינה שלא יצא לחוץ עד שיגמר לגמרי לגמור ונם צריך שיהיה כח בה המחזיק את צורת הוולד ·· והנה נודע כנז׳ שם ש״ל כי
באותיות החותם לאבנים ובתוך שם נ׳ אבנים בונות ובתים ונז׳ כי כל בנין נעשה הוולד אינו נעשה אלא ע״י כ״ב אותיות דלבא כנז׳
וגם הסתלקו שלנקבה יסוד שלהוולד ·· והנה בכוונה יש כ״ב אחוין ואלו נעשה ונתקנו ביסוד שלו ובמו״ש בזוהר בפסוק כתיב נם

וישכב במקום ההוא ויש כ״ב אבנין במקום ההוא ובאתר הטיפה יוצאת משם יוצאים ביקונים
כלולה מן כ״ב אבנין שלהיסוד דלנוקבא ·· וכן הכ״ב אבנין שבכוון נבראו ונתקנו ביסוד שלה
ובאתר טיפת הזכר נכנסת שם היא מתעכבת שם ומתציירת בכח דאלו הכ״ב אבנין ·· והנה מאלו
הכ״ב אבנין שביסוד לכוון נעשית לנוקבא ה׳ וכר ה׳ והיא אור לנוקבא ה׳ אשר יש בה אותו הנוקבא כמו
יו״ד באחורי הלבנה כי הקוין יקוין שלא כהוגן עד הלבנה כמו ק׳ ·· והיו״ד שבין שני קוין הוא
הכר והב׳ ווין הם הלבנה ואיבור הכלנה לנוקבא שהיא בני׳ כ״ב שהם יו״ד וב׳ ווין כמו הדי שהכ״ב
אבנין שביסוד שלה נכללו ··· בכחינת לנוקבא ה׳ וכר שלה שהוא היו״ד שבאמצע שני ווין שלהיו״ד
הזה שנעשה סובבין ב׳ ווין שהם בחינת הלבנה ·· ומתנם נבאר טעם לתה נק׳ ציר והענין כי ציר
בני׳ ש׳ שלש״י שהוא היסוד שלהנקבה הנק׳ ש״ה ובשין זו יש לה נקוים ב׳ ווין שהם בחינת חנ״ב
הנעשים ביסוד ונתעכבו שם שם מן האבות העליונים חג״ת שהם ב׳ ווין וזה באור תפלה שהם

צמח
וישכב במקום ההוא כל׳
וישכב לשון משכב
זווג כנז׳ כי רומז על משכבי כלולות
כלה ה׳ ויצחק לה ע״ב כ׳ במקום ההוא
ר״ל במקום שנעשה זווג שהוא יסוד
חסד ונקבה ·· וישכב אבנין מתקום
ההוא שלהזווג יסוד חסד ונקבה
כנז׳ גם מקום כנה רומז על יסוד
הוא כי הוו מילוי ע״ב דיודין ביסוד דלנא
וקם מילוי קסא יסוד דאימא וכניקר
אותיות מקום כנודע ··

כריוב נתי׳ בעם וני׳ שהוא בחינת היסוד שבכוון המעולה מן והיא באה שלמעלה שנא׳ כנז׳ על באר שבנלה כי היסוד הזה אינו
כולנו בזכר (ביסוד) אמנם הוא שוקע בתוך פתון בתוך המעולה תיין ומביא נעילה ובאור ענינן ואתר כי היסוד והבאור הזה אחרונה
שהם כדוה נתי׳ העם הם האבות הנק׳ נדבים כנודע והם חג״ת שחקקו חותמם שהוא חג״ת שביסוד והיא ש׳ שלש״ה וזה״ה וכו׳
של בנחך כי״הך כי שם השי׳ נעשה מן הכהים שביסוד שהם בני׳ ש׳ של שה וזה שורא הציר נמשך מאותיות י״ד העליונים
שהם חג״ת יד נקלה יד חזקה יד רמה וזהו שהם ש״ל ·· וזהו כי מעשה״ל יצחק מעין באלבע ובכן זה ·· גם מוש״ה מקום אחד
כונני יהך דלכי בהם העליונים שהם ג׳ אבות הם כוננו ויקבו בחינת המקום שלאחד שהיא הנקבה וכו׳ והנה כי כיון שהיא יסוד
על קום בקדם ס וזה שמות מיה כה יקבוכו כי הנועינך כמ׳ בראשית ב׳ מע״ד הם שם מ״ב לפורת שהוא כאון ומילוי ומילוי
שלהוי״ה שהם מ״ב אבנין ואין לך ציר יותר מלמעלה שאין כ״ב ציר בינינו עולה מלמעלה והם כ׳ שמות מ״ב שהם בני׳ כ״ד
והם בחינת עינין והם נעשים בתוך הלבנה וכו׳ נעשה מן הכהים העליונים והנה לנו וכל הם כח הנעשים מן הכהים העליונים
ובאתר אותן שהם הקלעות נ׳ יה כח וזהו שאמר מיה כה יקבולו ·· והנה נק׳ ענין הלבנה ובכ״ד שהם כ״ב אותיות הנעשים
ביסוד שלה ובתוך הלבנה וכו׳ יש מן עלמין והם ה׳ אותיות מנצפ״ך שלנקבה והם אותיות מנצפ״ך שהם ה׳ גבורות שבכוון

צריך פ׳ עוד בעיקר
דף כאורך

פנחס דף קלג

שנודע כי סוד שבה ונשתוות שם ושו האותיות של מעלכך הם הזמן שהיא מגעת בכל המולד שנתחשבן לה מן הזכר ·· ואח״כ כאשר
מעלצי״ר בהב המולד הוא ע״י כלהב״ב אותן האחרים שהם הלג״ת והצר כנו׳ וכו׳ · נו׳ לוג א׳ וכ״ר א׳ ומעלכך א׳ שבה יכנס בסי
כל א׳ עם הזמן שבו ובלזה נמשך לה בחלק שהוא כאשר היא הולך ערבות מבוחך ונתשבו כך בחיוב המולין שבה ונחשבו
בה המתשבואה ובלזה היה נמשך של״ה על ה׳ הנו״ר עצמו מאחור הזוז שלו בכ״ל בבחינת הל׳ ·· ואח״כ כאשר נכנס הולב/
אחר שנרקן מבוחה ע״י הנו״ר כי ע״כ הירח לבוקק עמו אחור באחור בה לקבל מולין ללה האחרונה עליה ואז היו
האחורות שבו והם של״ה לכך מגיעה הזו״ר ונע״כ היו הכן ואחורו הלג״ת והצר והמעלכך אשר קבל עליה כי סוד שלה היו לכן
והוגה במינה ירושלם שהיא היא (פתח לפני״ב עתך יען בך בנו צא לה בצא לב קלו קלו כ׳) ואח״כ נכנס והוא שנס קלון ע״י היחוד
והמולין מן זה ומעז ממן רחם ונבנם הנה״ שלה׳ עם המולין בראש הנקבה המומדה בראש הזו״ר ואז אין האחורות המולין שלה
נמשכין לכך הזו״ר אין מגיע מגיעה עצמה וע״כ נכנס ונבדלת מאחור הזו״ר והנה עתה מקבלת המולין שלה פעם שנית באלב
עצמה לא יקן יותר מבואושנה כי בתחלה היו משכת האור ועתה לוקחת המולין שלמן ואז עמידה לפניו ומוזרת ליקח
פעם שנית הכב אורות ע״י אותו שמין כי סוד שלה לוג שנו וכ״ר שנו ומעלכון מעלכך שנו שהם מן שנים שבזה הם בחינות
נמוקות מאד ושו השנים שלוקחת ע״י א״ע כין שהם רחמים ·· והרי עתה נשלמו בה כ׳ לבות וכ׳ כרס וכ׳ מעלכך שהם
בו אורות שקבלה ע״י זו״ר ובו אורות שנית שקבלה ע״י הבינה והנה כאשר יחבר כ׳ לבות שלו כזה ה יחוו כזה ם׳
סתומה של מ׳ לכן כל המגשל כי ע״י כ׳ לבות שלו נסרס היסוד שלה ונעשית מ״ם סתומה ונולד כרובה הנעשה מן האור ונק׳
ואז נק׳ נגעולת שין תהנים כי המן מגיעים והחרמנים בתוך לבות שלו הנעשים מ״ם סתומה ולפי שאלו כרלבות הם הכב אותן
אשר עם אשר מהם מעלצי״ר הוולד לבנין צורת הוולד נגמר עד מתלבש יום שמעלצי״ר בבח״ב לבות שלו שהם מ״ם סתומה ·
ובאשר בא זמן הלידה שו הב לבות נפרחין ויצא הוולד מעורבם מעצי״ר ונמצא כי ב׳ הלבות וב׳ כרס הם צורת המ״ם סתומה ··
ואמנם עתה כ׳ מעלכך שהם המן הם בחינות נשל רחמים שיש כי סוד הנקבה ה׳ גבורות וה׳ חסדים כנז בכמו׳ והמעלכך הראשון
שלקחה ע״י הזו״ר שהיו לכן גבורות מהם נעשים הלמים עומדים עד הנ״ל ·· והמעלכך השני שלקחה מאי הם נטיות מעורבין/
והם דמים טהורים ·· והם בחינות ירושלים וכן בנו׳ והנה שו המעלכך הם בחינת נטיה השלקחה מן הבינה כנודע שהם נמשך
והיא נק׳ חמור וגם חורפה הנ״ל והנה נודע כי נה״י של הבינה שבה נעשים המולין לזו״ר הם נה״י א׳ דלון בנבה וא׳ דלכן באור וא׳
להרין כי סוד ושלכון בנו׳ הנה והוא בנו׳ חורפה וזהו בחינת המולבות שבבבה שהוא החורפה האלכן שבל עיקרו הוא מלבושי נה״י א׳
והנה בתחלה במעהין לא נעשה בי סוד שלה רק לוג א׳ וכ״ר א׳ ומעלכך א׳ ע״י הזו״ר אז נקראת נקבה נער חסר ה׳ כי נער בנו׳
אך לכן זהו המעלכך הראשון היה לכן בנ״ל · ועתה שלקחה שו המעלכך השנים שהוא אחר שנכנס אז נתוספה ה׳ לנער
כי ב׳ לבו ונתנו שלשו ב׳ אותיות המעלכך השנים שהם יותר רחמים ונבזהר מעורבות ·· והנה מה שלקחה עתה בזמן הנשואין
שהוא בזמן הנכ״ל הם לוג א׳ וה׳ אותיות המעלכך הר״ה ו׳ אותיות ושו הם ו׳ חסדים של זמן הנערות ·· הבחינה הג׳ היא אחר
שנכנס ולקחה ובחינות הג׳ שהם לוג א׳ וה׳ אותיות מעלכך אחרים בששה חדשי הנערות ואח״כ מוזרת עמו פנים בפנים
ואז דאויה לזווג נגמר ואז היא הג׳ שנגלה הגה מבורת פנים בפנים עם הזו״ר הנה הג׳ ובברכה ואז היא נק׳ בוגרת שהוא
בנ׳ הג׳ נרחות ל׳ הג׳ שבאחרן ··

חדוש ט׳

לט כי כוק לזה היא אחור זה מובנה החזה ולמטה והרבה לזו״ר נחלב
לג׳ שלישים של ב העליון עד החזה וב׳ שלישים מן החזה עד סוף הרגל שלב

כי שיעור פרף הנקבה העומדת באחור הזו״ר שלו היא ב׳ שלשים להג׳ לזו״ר ושו הב׳ שלשים היא לוקחם מן הגוף להג׳ לזו״ר והנה התחסר
המעקבת בהג׳ לזו״ר כנודע הנה הוא נחלק לג׳ שלישים וחסר בנו׳ ע״כ וכשקבלקהו לג׳ חלקים יהיה כל חלק מהם כ״ר ושו הב׳ שלישים
התחתונים הם כ״ר כ״ר וזהו ושתוך כבר שתפורים כי בעת החבון נעל מנתנה ב׳ אורות שלו כי כל חסד הוא אור ליום ראשון
כנודע וב׳ ב׳ אור הם בנו׳ ב׳ ימים גבולים ·· וזשכ״ל מתחבב כי היה מקום אחור לאחור כי ב׳ רבים ב׳ אורות שלו ונם שאור
בנו׳ ב׳ אור שלו ולוז״ר לבא יחזיה לו וזהו ושתוך כבר שתפורים ונגלה כי שה׳ הג׳ בן שהם ובן כלמה זה כלו עד שהם
ונמצא כי ב׳ שלישי הג׳ לזו״ר שלקחה לבבר נה״ם ב׳ שלישי השהם וזהו שתפורים כ״ל ב׳ שלישי השהם ·· וזהו הג׳ הם כ״ר מהן

האור ילך והם מגיה כרכבה והמעלה כרך והגעל כ"ד ה' כי הנקבה נק' ה' וזהו הכ"ד שלה שהוא הכתר שלה ·· והם נק' עטין כ"ד אותיות של
השם בשמו וכנו' כוזו ונפישהינה לוקחת בכתר שלה רק כ' כ"ד של ו' וחסר מהמנה כד תג' העליון לכך נק' לך ועטך ·· והנה כלה
הוא מעיקר הכתר נעלמו לזאת מתוגם מן האור נעלמו שהוא החסד המתפשט בתוכו חיצה לוקחת מתוכו רק חצי שליש אור כלבד
ונמצא כי הכתר ונמצא כי הכתר שלה הוא מב' שלישים נמצא' שליש אור ונמצא כי עם הכתר שלה נק' ו' האור שבכתרו מתפשט
מאד ונתפשט זה האור אינו נעלמות האור רק הכלל העולה לכך מוחין כי ניכר לזה ·· ומנם כתר לז"א אינו כי נמצא הוא
שליש מהאחרון שבחסד לבינה ואחרו נק' הוא כלל האור חסד שם כמו שהוא מתוש ... וכיון שכן היה נק' הכתר אחר כי זאת
לנוק' שבמו מוח הג' הגב' לנוק' כי הנה הנקבה לוקחת כלה ואינה בראשה עם כ' מוחין שהם חכמה ובינה ומנם מוח הג' שהוא לנוק'
אין בה רק שיערה לגבו' כלבד והחסדים ... אינה למעלה בראשה רק ב' המוחין של חו"ב שבה כאשר הוא בז"א ומנם
הם בנוקבא בשם קצוות שלה והם כאמצעו במקום הגבו' בראשית שלה כאמצעו הדעת העליון בשליש העליון של חו"ב שבה כי הכתפים
שהוא למעלה מן החזה שבה ·· וזאת קשר היו"ד של הנקבה כמו שהזכרנו שם במקומו ·· וזו השיערה לגבו' שהיא שם בשליש
העליון דחב"ה שבה זהו בחינת מוח הדעת שבה ואינה למעלה בראש אבל ב' המוחין האחרים ועוד הדבר הוא לעני כל המוחין כי
מוחין דלבורא כי מוחין לנוק' כלם הם באים מן זווג אות שמוחפי כי מן המוחין שלהם בחינת פיתוח מן ג' מוחין לאבא ואמ' מוחין
דא' ומנם השיעור של מוחין לחו"ב הם נמשכים מן המוחין שלמן דאו' שהם חו"ב שלהם ומנם שיעור מוח של הדעת לנוק'
מתפשט כי אורו מן מוח הדעת העליון שבז' חו"ב שלהם רק מן החסדים והגבורות המתפשטין בו' קצוות דז"א עד שמתפשטין
בנוקבא לזון פה"ע ·· ולכן כיון שהדעת הזה של הנקבה אינו נעשה שם מבחינת הגבורות המתפשטות בשש קצוות דא' לכן
נם כאן כנוק' דז"א מוח הדעת שלה שנעשה מהם יורד למטה בשליש העליון דת"ת שלה ·· ואז הכתר שבה היה בתוכו אור
נעלם שהדעת הזה שלה הוא מגב' והם בשש קצוות דא' היה נשאר למעלה בראש שלה רק מוחין דחכמה ובינה שבה
ומנם כיון שאורו מתפשט מאד בסוף העת של הכתר הנ"ל שהוא מב' שלישים ואורו הוא חצי שליש לכן אין בה בכתר שלה
להעלות הדעת הנוטל כנגד למטה בקו האמצעי והמעלות עד הראש רק הכתר במקום מושב בזה שהאור של הכתר שלו נקל
כנו' ולכן שכח בו להעלות הדעת שלו למעלה רק חו"ב שבו כמו שנבאר במקומו ב"ה והרי נת' הדבקות שיש בין כתר ז"א
לכתר הנקבה והדבקות שיש בין הדעת של הזכר לדעת של הנקבה והאחר נעם לחבירו כנז' ·· ומנם טעם למה כתר המלכות
אינו מגיע עד בחזה דז"א הוא לפי שעם הוא סיום היסוד דא' שבתוך ת"ת דז"א ושם יתגלו החסדים והגבורות מעולם האור
וכו ונודע כי פרצוף המלכות אינה יוצאת רק מאחורי הגבורות דא' והיא היא מבוחות למעלה בתוך ב' אחוריים דיסוד דא'
ואז הת"ת דז"א אינה יכולה לקבל אורות הגבורות המגולים ולא היתה נבנית כלל אחר שהם שאין שם רק מחיצה כלבד שהוא
הת"ת דז"א כבר יכולין הגבורות להאיר בחוץ ולבנות פרצוף הנוק' ·· ודע כי כאשר חטא אדה"ר אז נפגם היסוד של א' שבתוך ת"ת
דז"א אשר בתוכו מוח הדעת יותר למטה ממוח הדעת של הנקבה והיא בחו כנקבה וירד עלה א' ועוד שהיה התלה מסתיים יסוד
דא' בשליש העליון של ת"ת דז"א הוא מסתיים עתה בסוף שליש העליון של יסוד שבו ונמצא שהדעת של הזכר המלובש בתוך היסוד
דא' הוא ערב בשליש העליון דת"ת דז"א ממולו לדעת הנקבה כנ"ל ·· ועתה רחל שהיא כנגד לז"א אין הכתר שלה מגיע לשם
למעלה משליש העליון של יסוד דז"א שעם כלה יסוד דאימא ועכ"ז אין יכולה לבנות פרצוף לרחל שהיא הנקבה כלל ועיקר כי אין
לה שם מקום להתפשט ואינה נבנית כל כנגד שאצלו כמו שאחר של חטא אדה"ר והנה כיון שאין מקום באצלות לבנות אורך
התפשטות עמה לכן ירדה כולה בבריאה וזהו ענין ירידתה יורדת תמיד שנפגם אדה"ר בחטאו ·· ומנם כאשר חזרו זו"ן רחל לבנינם
אחר חטאו שלאחר היה באותן זה כי רחל הולכה לעולם בתיקון לאה הנמשכת שהיה אחר החטא למטה תמיד שליש דאמצעי
דת"ת דז"א שהוא מן החזה עד סיום שליש העליון דיסוד שבו ולאה והיא אחר החטא אבל ... למטה עמה
עמו באותה באצלות ולכן לקחת בחינת תיקון כנקבה כי לא ומנם רחל ירדה בבריאה לא היתה ... בעולם
של מקום לאה הוא כרכבה שלקח בחינת הת"ת של לאה ונתקנה עם ז"א ·· ודע כי כאשר יורד הדעת לז"א למטה בשליש
עליון דת"ת המקום הוא שם רחל בכולו ואז הגבורות מתחילין ויוצאות גם החסדים והם מתפשטות בשש קצוות ז"א ובין
שאר דינין לא היה בז"א שיתפשטו החסדים בו' קצוותיו לכן נם החסדים גבורות שנתפשטו בלאה לא נתפשטו בשש קצותיה ומנם

הכתר ירדו ביסוד שלה והיו שם בבחינת מ"ן סבה והחסדים שלקחה הם מתפשטין בשש קצוותיה מש"ה בהיותם אחור ורחל בתקונים האחוריים

קודם החטא שאז הנבואה שלהם מתפשטות בשש קצוותיהם עד התפשטות החסדים בזכר בשש קצוותיו ·· ואז הנה נבואות הם

שלקחו רחל בהיותה עם בחינת לאה בנ"ה ומלכים מזהותם בז"א והנה מ"ן בנוקבא ובז"א בו בחינת ב' נבואות וג' שלישית

המגולים בבחינת מ"ד ויצא מעשה בחינת קין ואח"כ יצאו אחר הנבואה במקום שהיו הראשונות בז"א ואז נשפך חסדים

שהיו מתפשטין בשש קצוות לא ירדו למטה ביסוד שלה ואז לקחתם רחל בהיותה ואחזה והעלתה בבחינת מ"ן ויצא מעשה

הבל בלא מ"ן ומ"ד בכל ·· ואח"כ חזרו ונמשכו ואז החסדים נתפשטו בז"א והם בחי' מ"ד ואז לא ישנן בלאה ולא

ברחל מ"ן אמנם המ"ן שהיא מגולה הוא הם ימנו שלהם חסדים הראשונים שהעלתה בראשונה בבחינת מ"ן

והטעם לפי שהחסדים יש בהם אור גדול ומגולים בשיתו משא"כ הנבואה שאינם מגולים רשיתו ·· ומזה

הרשיתו והמ"ד נעשה שת ועיין בדרוש דקין והבל ושת כי שם נתבאר בפרטות ··

דרוש עשירי

בבאר ענין הנבואה איך יש בהם זכרים ונקבות ·· גם ענין בשאר האורות איך שבהם זכרים ונקבות ·· והענין הוא כי

האור העליון כאשר הוא נמשך ומתפשט למטה כאשר יגיע עד מקום שנתלבש בו שם אז יקרא נקבה ובטות להעלה

עד זכר כי כן תכונת נקבות ממטה הוא הזכר הם מ"ד ושם הם בח הנכר ·· והענין כי כלה האור מלמעלה לון

עובר לדרך מה שהוא בנו כי אימא נכנסת בתוך הז"א ובהיות נתפס כי היסוד שלה ומאיר בה האורות עכשיו בתוך

בשעה שיצא ממנה הוא ואין בהם שינוי כמו שביאה נתפסה כלה בחכמה עשיית בדרוש אח"כ ·· ולכן בהיות

האורות והנבואה שם נקראים זכרים ואמנם הנקבה אינה מקבלת הראשון שלה רק לדרך מה שיצא ז"א מן אחוריים שלו

בנוקבא ואז מתפשטת אור אורם ההאורות הנכנסות בה וגם אז נקבות ותקון שהם מגיפי בטעם לרום האור כי

מלשאות האור תמונה שהיא נק' נקבה ·· וזהו משאז"ל הז"א דשם כמו בנקבה ·· ואמנם טעם היות האור נק' נקבה

הוא כי שיורה שלרחל לא יצבה שם עד טיפות ענוג הנה באהלים בודאי לדך לנוקבא ועבר ונקב נקב א' כנופה

לז"א במקום החזה שלו ויצא לחוץ לדך אחוריו ושם נעשית רחל הנה ה' הנמה ולהיות כי כל האור שלה נמשך לדך

הנקב ההוא לכן נק' נקבה נקב ה' והנה נמצא כי הנבואה נכלל יש בהם זכרים ויש בהם נקבות והענין הוא כי הלא

אמרתי שאל אותם שני טעם לנבואה נדינה לרחל ונפרדו לחסדים נאחזים בז"א עד כך שרקלו כי אותם שיפות

לנבואה נאחזת בלוע לז"א עם שיצא לחסד בהדרך הו"ל אח"כ נם הז"א שלא נאחרו בודך ה' חסדים יהיה הנקוד"ל

כמו שהנקבה שאין בה שם נבואה לבד ונק' להיות קוה אמנם בבחינת הוא שגם בהיות לז"א נאחזים שבשיעות

לחסד ונפרדת הנבואה ולא ה' זה שם אחד בו קצותיו למטה מתפשטין נבואה וחסדים והנה בטולם של הנבואה מתפשטין

בזכר נק' נבואה זכרים ובאשר יצאו בבחינת טיפה זוג לאחרים זכרים הפך הם זכרים נמולים ולכן קין והבל היו נפתולי

זכרים והיו מתבטלות נבואה בכל אותם הנבואות השכלה של הנקבה ותוקפותיו בהיות שלה ובשש קצוות שלה ואח"כ

בעת הזווג מגולה אותם הנקבה בבחינת מ"ן של הם הנבואה נקבות ואם הם תוקפות נקבות ונמצא כי כאשר הלוע לז"א

הוא למעלה בתקונתו בראש אז יש שתי חסדים ונבואה נאחזים שם ועוד יש חסדים ונבואות מתפשטים בשש קצוות ושניהם

נשמות זכרים ·· וכאשר הלוע לז"א יורד למטה בשלש העליון הכ"ב בכל כתונתו ואז אז החסדים נאחזים יען הלוע

והנבואה יורדת עמה ומתפשטות בשש קצוותיו ואז גם הם נבואה זכרים ואינם נקראים נבואה של אותם שנכנסו בנקבה

ונתפשטו בנקבה והיא מגולה אותם בבחינת מ"ן כנז' ·· גם יש טעם אחר וכו יש טעם הראשון והוא הנה הלוע הוא

דחסדים ונבואה הם הקו' לדוין לאח בבחינת ושם ודאי שהם בבחינת זכרים ומש"כ בהדרך בזכר ומתפשטין בו נק' זכרים

וההתפשטות בנקבה שנחלק כחם אז נק' נוקבין ·· ובדרוש הזה מ"ן יתבאר בחינות נשמות זכרים שבאים תחנות הנבואה נקבות

דרוש אחד עשר

שם בן הוא בנוק' לאה והטעם למה בתוכו שם ע"ב שנתוך

יש טעמי אורות ובשם בן אין בו רק השם אותיות הוא כי

חסר מתוך בחינת היסוד לפי שבבר הודעתיך כי הנקבה הבקיאה יש עוד קוהרה תנאי שלהזכר והנה נבת והוד שבו

הם אחרונים והיסור הוא קצר ולכן הנכון והקור שאין אחרונים הגיעו עד סיום קותבה אמנם היסור שלא הזכיר שהוא
קצר לא הגיע עד היסור שבה ונמצאת חסר פותח וזהו הטעם שבתולדות נח קבה כי לא נבראת בסוד היסור לטעם
הנה תוספת כפי נח ושם נח לפורא בני בתורה .. עם זהו הטעם שלא היו בתולדות רק הכן תורתן בלבד שהם מן הנכון והקור
שלו אחלנון היסור לו היה בומות שלשי לפי שמן היסור שלו נבראת שיעור קומת הכולל ולקצות כי גם היסור ישכן
לשורשם כבודו ותמונו עושה נעשה בתולדות שיסבו ולקצות אבל כמי כח היסור שלא אינבה ושנה ושנה לשני נשני
ולאחרונה בתולדות ונעשה לו ושנה ולכן שלא אחות מובנה הוא של ולזו הטעם שהוא היסור כה להמשם מסתבל ..

ס׳ נעלה היסור כה

נשא

ע״י בהדם אלע ע״
חמה אלה הראשון ולך
בואו הבחינות בקצן מטעם והפל במש׳
עלות בי שקב דף ושי״ן אחר גבריב
דף ..

דרוש פנימי ומקיף

דרוש ראשון

דע כי כל העולמות הם בדמות אדם אחד כלבד הנה האדם יש בו
הכולל בחינת גוף ונחלק לג' בחינות **נמוח** ג' בחינות בעצמו ונשמתו
מוח לב כבד נקראים שבו וכל אחד/ שבהם נשמה במוח

רוח בלב נפש בכבד .. גם כי כל בחינה כוללת חיים/ חכמה ובינה
כנגדם נמשכו המקיפים וג' מלבושים קיים/ כל אחד מהם מקיף אחר חוץ
מהגוף כנגדן מוח לב כבד ואח"כ נקראים הם ..

מוחם שלו כבר נתקן ונעשות גם מוח בהיכלם . וכנגד הכבד עם נ' חלקי האיברים שכנגד באדם שוב הנפש ומופלגו בארץ וכנגד הלב שהוא ירך עליון וגם יש בו נ' חלקי איברים כנגד שורש בו הרוח .. וכנגד המוח עם נ' חלקי האיברים שכנגד באדם שוב בו הנשמה .. ואח"כ יש בו בחינת נשמה לנשמה הנק' חיה ויש בה ד' בחינות שהם כלולים וכללות נ' מקיפים כנגד שהם נשמה ורוח ונפש המקיפים אך זו מוקפת על ראש האדם ועל שלשה הנז' .. ואח"כ יחידה לנשמה מקיף העליון והוא יחידה שבאדם וכה ה' בחינות כלולים וכללות חיה ונשמה ורוח ונפש וכלן מקיפין לנשמה של המקיף האחר של חיה הנכללת מד' בחינות לבד כנ"ל והנה אלו המקיפים הם מקיפים כל האדם סביבותיו עד מלבושיו מגוף אבל עיקרם הם למעלה על הראש שם הם יותר ומקיפים סביב האדם בבחינת המלבושים של האדם וכנגדן שהלבושים הם פנים שלהם אבל הענין הוא כי יש להם פנים ואחור מאד ואחור פנים מתלבשים בלבושי האדם ובאחורם הפנים מתלבשים החיצונות סביב האדם .. נמצא כי לבושי האדם הם פנים של הפנים והבן זה .. והנה עד זה מתחת הוא כללות כל העולמות ואח"כ נמשך בהתפשטות כנ"ל .. והתחיל מלמעלה למטה כי הנה א"ק הוא היחידה של כל העולמות והוא המקיף העליון לכל העולמות וגם מקיף סביבותם ויש בה ה' בחינות והכתר שבו יחידה שבו והחכמה חיה והבינה נשמה והז"א רוח והנוקבא מלכות שבו והתחתונים הם יחידה וכנגד היחידה של היחידה הזו שם מתלבש האדם עצמו והמלכות מאיר בכל של האדם קדמון ולכן כל אדם קדמון נק' כתר ונק' יחידה של כל העולמות ונק' קוצו של יוד ויש בו בחינת עצמות שלאור היחידה אשר כתובו מתלבש אור האדם וגם בחינת כלים ואלו הכלים אינם כלים של נשמה בחינת אור לה מאד מאד של נעשה התעצמות הוא אור עצמו וכך כלי כנודע כי גם נשמת האדם יש לה לבוש ורוחני ונעשה זה שכתב/ לבושכו לנ"ל .. ואח"כ עולם האצילות הוא החיה והוא הייר של הז"א והוא חכמה של כל העולמות והוא מקיפים המוכבר כל העולמות וגם מקיפים סביבותם כנ"ל ואין בו רק ד' בחינות שהם חיה שבו ונשמה שבו ורוח שבו ונפש שבו ואין בעולם נק' חיה וחסר מהמנהג בחינת יחידה .. פי' הדבר כי א"ק נק' יחידה רק המעלה ונק' התחתון של כללות א"ק ועכ"פ חסר ממנה יחידה אבל עכ"פ יש בה בחינת יחידה שבה של שאינה נק' בשם יחידה לבד הנז' .. ואין בה בחינות שבה שאינה רק ד' בחינות שהם ה' מדבורים שבה ולפיכך כל האדם לנו נק' עכ"פ חכמה לבד וכן שהוא בחינת חיה לבד לפי שאין לו אחת זה שאין רק בחי' לבד של ולמעלה כלבד וזהו המורה שאחה כלומר אח"כ שמתלבש אור האדם הוה החכמה דא"ק כנודע ואח"כ עולם הבריאה ולכן נק' חכמה בסוד כלם בחכמה עשית והענין לפי שכיון שאין חיה אינה יכולה לקבל אלא מן החיה של א"ק כלבד והבן זה מאד .. ואח"כ הנה ג' איש בו ג' בחינות וכלן הם נק' חיה ואח"כ נ' בחינות נשמה ורוח ונפש של כל העולמות וכלם הם כנגד עד האדם מושג עד שהוא באדם התחתון .. והנה הנשמה מתלבשת בתוך האדם שהוא גוף נבוור והם נ' חלקי הכלים של בבהמה וכלם כלים נמשלים ועכ"פ נבוור המוח ושלשתם בחינת מוח ולב וכבד ראש האדם גם היא כחלוקה לה' חלקים יחידה וחיה ונשמה ורוח ונפש וכלם נק' נשמה וכם בה הכבוד הבהמה .. אח"כ עולם העשייה (נ"ל מתחת עולם) אינו רק בחינת נשמה ולכן אור האדם מתלבש כבבר א"ק המתלבש בחכמה א"ק המתלבש בבינה דא"ק המתלבש בב' ראשונות דאצילות הוא עולה כלבד בבהמה שאין לו אחיזה רק בנשמה א"ק של שהוא בהתלבשות המלבושות האצילות ולכן הבריאה נק' בינה ונק' נשמה ונק' ה' ראשונה ..

דרוש שני

אח"כ הרוח של כל העולמות הוא היצירה בג' חלקי הכלים שלו והוא סוד הלב והוא כלים נמשלים ועכ"פ נבוור והוא עד הנז' בנשמה מהמם שיש ג' חלקים אבל

בעולם אינם רק ב' חלקים שהם רוח ונפש ועכ"ז אינו מקבל רק מן הרוח דאצי' שהוא יחידה מלובש בהן דאצילות שהוא חיה ומלוב'
ברוח דבריאה שהיא נשמה ועכ"ז היצ' רק רוח ונפש דעשיה :: אמנם עדיין הוא הנפש דעשיה בב' חלקי הכלים שבה וכלם
רק כבר והם נר"ן גמור ויש בו ג' חלקים וכלם בחי' נפש ונתקנים מנפש יחידה דאצי' מלובשת בנפש דחיה דאצילות מלובשת
בנפש דנשמה שהיא דבריאה מלובשת בנפש דרוח שהיא יצירה ועכ"ז רק ב' אחרונות ונר"ן נפש :: ואמנם הכלים של דבריאה
יצירה עשיה הם נר"ן גמור והעצמות שבתוכם הם נשמה ורוח ונפש דכללות העולמות :: ועתה צריך שתדע כי הנה עד עתה
כלים שבי"ת יחידה שהוא אצי' וכלים דחיה והיא מלבוש של גלגלתא וכן נפש של יחידה אינם נר"ן גמור רק הם אור
בן הנשמה והרוח והנפש של העולמות בהכרח שיש להם כלים דקים וזולת העצמים כי ביחידה וחיה אין בהם רק כלים
דקים רוחניים וכלים עצמיים אין להם אמנם נשמה ורוח ונפש יש להם ב' בחינות שהם כלים דקים רוחניים ונס' נוספת
בהם כלים עצמיים שהם הגוף מגושם דמות לבוש כבד :: ונמ"ש זה שכתבן לקמן בע"ה :: וכן הוא בבי"ע כי הנשמה עצמה
שהיא בכללות דבריאה נחלקת לב' חלקים בב' פרצופים שהם בחי' יחידה וחיה :: ונשמה ורוח ונפש של הנשמה :: ויש להם
כלים דקים ב' בחינות כלים דקים שהם הרוח והנפש שבב' פרצופי הבריאה כי אמנם שנר"ן רוח ונפש אינם רק כלים של בטש
הכלים העצמיים נר"ן רוח ונפש אבל נראה שאינן רוח ונפש ממש כי אלו הרוח של נשמה דבריאה הוא נשמה זעיר ממש ואלו
הנפש של נשמה דבריאה הוא נשמה המלבושת ממש דבריאה וכן גם ביצירה :: וכן הרוח והנפש של בי"ע הם ב' כלים
דקים של הרוח הכוללת ביצירה ונחלק ליחידה וחיה ועל כן פרצופי היצ' נשמה הם בבחינת נשמה ממש של יצירה ואינם
בסוד רוח דיצירה שלא בסוד רוח בעצם כל העולמות אבל בעצם היצירה שעצמות אינו רק נשמה ממש :: וכן הנפש של העשיה
היא בעצם כל העולמות דכללות עצמות נר"ן נשמה דעשיה הנחלקת בב' חלקים נמ"ש אבל הרוח והנפש דעשיה אינם ממש
כן שאם הם כלים דקים של הנפש דכללות העולמות אשר היא נשמה דעשיה :: ובזה תבין כי העצמות והכלים של יחידה ושל חיה
הם כלם שרות גמור והעצמות של נשמה רוח ונפש שבבי"ע הם אור גמור :: אבל הכלים הדקים שבבי"ע הם שם רוחן
ונפשן ומכ"ש הכלים העצמיים אשר שם הם עולם הפירוד ולא אור :: אבל ודאי שהכלים הדקים שבהם נר"ן רוחן -
ונפשן בעצם הכלים העצמיים שבבי"ע ודע כלל זה כי כל מה שנאמר עד עתה הוא בבחינת ה"ס שבכל העולמות אבל תמצא
ואילך יש נבראים בכל ג' עולמות בי"ע ואינם מכלל ה"ס שבכל עולם ועולם וכן זה מאחר :: ואחר שנתבאר מלבושי נבאר
ענין המקיפים כי כולם שהמקיפים מקיפים על לבושי הנפש בכל שהוא אור מקיף כבגד כל רוחני וכל רוחני כריך לבוש של
הנפש והנה החיה והיחידה שהם אצי' והאצילות העומדים בבחינת אור מקיף על ג' עולמות בי"ע למעלה מהם נקראים מקיפים
סביבותם ולכן באתה במקומו שיש ג' כלים נר"ן של אור המקיפים והם כלים דקים ומלבושים בכלים של העולמות הנקרא
לבושים שלהם ושם נעשים מקיפים ::

ונתר

ענין הדרוש אחד שכבר נת' בכללות ולכאן נאריך נבאר ענין זה ועניין כונת ועניין אי' דאצילות כי הם מלובשים וכל אחד העולמות למעלה מהם ::

דע כי א' דאצילות בחינת נשמה לחיה כנ"ל :: וגם נפשם זו נחלקת לה' חלקים אחרים כי לעולם אין לך שאינו נחלק
לה' חלקים אשר הם כללות ה"פ כנודע :: והנה א"א יש בה ה' פרצופים כלם כוללים ה"פ ולא די זה שלא שבלא אין המספר
פרצופים שבה כולל כל אחד :: וכבר נת' בענין הכללות שאין כלים רק לג' הבחינות בלבד ולכן אלו הה' פרצופים של הבינה אין בכל
פרצוף מהם רק ג' כלים בלבד כי שני חלקין העליונים הם עצם יחידה חיה שלו ואין בהם כלי ובכל אחד מאלו כולל ה"פ ונחלק
כי הפרצוף של א"א יחידה ופרצוף ה"פ יחידה שבה נמצאו ג' כלים שבלא כולל ה"פ וג' דאחרונות שבה הוא פרצוף א' בלבד כולל ג'
כלים לבלא עוד ראשונות ויש בו ה"פ כי החכמה שבה יש בה ג' פרקים ונעשה בו ג' יתין כולל חג"ת של הפרצוף והבינה
שבה נעשית ג' פרקים והם בו שמונה כולל בנה"י של הפרצוף והתוך שבה יש בו ג' פרקים ונעשה בו אחרונים כולל לפי של
הפרצוף ופרי נעלמו ה"פ הפרצוף הזה :: ויש בו ג' כלים שבלא כולל עשר ספי' :: וג' אחרונים שבה נעשים פרצוף אחד
עד כאן ג' ראשונות וגם בו יש ג' כלים כוללים כל א' מהם ה"פ :: וג' אחרונות שבה פרצוף אחד כולל ג' כלים ובלא כולל
חג"ת והתלבשות שבה פרצוף אחרונים כולל ג' כלים :: וטעם הדבר כי הפרצוף שבה לבה נעשה פרצוף לבד שהוא כולל כל ה"פ
שלמטה ממנו וכן התלבשות שבה כוללת כל ה"פ שבה ונעשית היא לבדה פרצוף גמור :: ועכ"ב ג' ראשונות ונ' שאין צריך

נעשה

נשאר בבחינת המולדת ספירות כולם מונהיג שכבוד ראשון היה בבחינת הלך״ ונמצא הדבר לפי שהכל היה נבהרה
הספי׳ כולן מתחברת ועכ״ז היו רשות הרבים ולא יכול לסבור האור עד שבא שנתחברו יש בהם כח ואי״ש את אחין
יעזרו כי אינו הוא מוטעים למזלות המשפיעים לקבל האור ואין חיבור מחוברות והכן זה ״ כלל העולה
כי אימת דאתכלל נבלה כוללת ה׳ ספירות וכל ספירות הם כולן ב׳ ספירות שבו שהם נק׳ אחור ומלכות ופנים
ונבאר יותר כספירות שענין הזה כי כתוב שנבחלק א׳ לב׳ ספירות הנז׳ כן כל ספירה נחלק לב׳ והוא בחינת
אחוריות נק׳ שבו הם נק׳ אחורים לשתי ספירות א׳ כי הם אחורים מכל הנז׳ וכ׳ כי שם סוד האחורים של האדם וכן
וכי משום עיקר של״ס אחרים מעקב התבור ״ וב׳ המלכות שבו הם ספירות המלכות הנק׳ מלכות ״ וב׳
ראשונות שבו הם ספירות הפנים מתוש ולכן נק׳ פנים בפנים ונבאר יותר בספירות כי הנה לא חשוב שספירה הב׳
הספירות הם לחטה והרבות ב׳ המלכיות של נבי״ק וספירות ב׳ ראשונות של נבי״ק שהם חי״ב בן חב״ד ותוך כלם נק׳
ספירה א׳ אך הענין כן והכן שהם זה מזה ״ כי הנה ב׳ ספירות של כל הספירה הא׳ של א׳ שהוא מלבוש שבה יש
בה אחור ומלכות ופנים והם בחינת נק׳ והנה״ח וחב״ד שבה וכלם מלובשים זה בזה ועליון מהם עד התלבשות
הנה צריך ואף כי שבאלהים ב׳ ראשונות לעולם מגולה והן שבו מתלבשות בכל ים לאחר כן הענין כאן כי הנה
הנה״י המלכות הא׳ כלולים מי״ס שכל א׳ מהם אין בה רק נה״י המלבוש שבכלם מ׳ מהם ואלו הי״ס באחוזן זה נעשים כלם
א׳ ונק׳ אחור שבה ״ אחר החג״ת שבה הם י״ס שכל א׳ מהם בכלל מחג״ת נק׳ המלבוש שבה ״
ואלו הי״ס נעשו ספירה א׳ ונק׳ מלכות לפי שמתלבשת הכן מן החזה ולמטה בכל קומת הספירה האחור ואלו העליון -
שהוא מגולה כי הרי כלם הי׳ שבו כלולה מחב״ד נק׳ המלבוש שבה אך הספירות האחור כלם מהם אין בה רק נה״י
המלבוש שבה והנה ספירה המלכות נבחר כתבים ואחר מתלבשת תוך ספירה האחור נק׳ עם חג״ת הספירה האחור
נק׳ נה״י לב׳ ספירות א׳ לפי שזה הספירה המלכות שהם חג״ת נבחר על ספירה האחור והם כענין חג״ת של נה״י ״
ועוד כי כלם שבו יש בה חג״ת נה״י כבר אמר ש״ס כי יותר מתחיל נק׳ שלמטה ״ ועד זה ספירה הג׳ לפנים כוללת
י״ס וכלם מ׳ מהם כוללת חב״ד וחג״ת נה״י של מלבוש שבה והם מתלבשת תוך הספירה המלכות ונק׳ ספירות הפנים
ונק׳ חב״ד לשני הספירות הנז׳ על ספירה חג״ת כי הוא עולה ונעשה שכבחינת חב״ד ועוד שבכלם מ׳ מהם כוללת
חב״ד שבה נק׳ והרי כי את ספירה מלבוש הא׳ ועד זה הוא בכל אחד הספירות אלו ״ ונבאר עוד בזעיר ש״א
בו בחינת מלבוש כי המלבוש שבו היא נוקבא והב׳ אין בו רק ד׳ ספירות ובלא כלל מג׳ הא׳ הוא נעשה מנק׳
שבו ויש בו י״ס נק׳ ספירות אחור ומלכות ופנים לפי שהם נק׳ עקודים וב׳ נקודים ראשונים שבו הם חב״ד ושלמטה
מלכותם חג״ת וב׳ הכתרין נק׳ ואלו הנק׳ שבספירות אחרון לנה״י הזה ״ש בהם י״ס כל א׳ כלולה מנה״י שבה לבד
ונעשית ספירה א׳ ונק׳ אחור וכן עלה בחג״ת עלה בחב״ד ומתלבשין זה בתוך זה על הנז׳ כספירות מלבוש הא׳
וכל אלו הם ספירה א׳ לנה״י לזעיר ״ ונעשה ספירה ב׳ שבחג״ת דזעיר כוללת ב׳ אחור ומלכות ופנים ״ ועלה ספירה
ג׳ בחב״ד כוללת ג׳ אחור ומלכות ופנים ״ ועלה ספירות ד׳ שבכתר על כוללת אחור ומלכות ופנים ואלו הד׳ ספירות
גם הם מתלבשים זה בתוך זה וזה שמתלבש זה ונמצא האחור בבחינת כוללת בזעיר ואלו ספירה הנק׳ חג״ת ואלו
ספירה הנק׳ חב״ד ואלו ספירה הנק׳ כתר ונמצא כי זעיר יש בו ד׳ ספירות וכל א׳ מהם כוללת ג׳ ספירות שהם נק׳
אחור ומלכות ופנים על הנז׳ במלבוש הא׳ והנה כיון לזעיר היא מתחלק בראשון א׳ שהוא ש״ס בה ה׳ ספירות וכל
א׳ כוללת ג׳ אחור ומלכות ופנים ״ ונחזור לבאר טעם ענין התלבשות זה בתוך זה והוא שמבאים לך משל הנה הקדמה
א׳ כי כל הב׳ ג׳ ראשונות שבכל ספירות מן הי׳ ספירות שהם הפנים שבכל ספירות מהם הם ענין אחורים של הנק׳
עכשיו הענין שהם פנים מתוש לא שאין נקודה לבד של א׳ והבן זה מאד כי הענין מוזהר לבוא וכבל העולמות
כי האחורים העליונים הם מתוש פנים של התחתונים שהם עכשיו הפנימי שבכל ספירה ונמצא כי כלבושי מלבוש
התחתונה שהוא התחתונה הראשון של השמים פנים ופנימי לג׳ ספירות לזעיר ״

ע״כ מצאתי בדרוש זה מוגה בכתב יד הא׳ הרב המחבר זלה״ה מהמולה בראה ״

חלק שני

פרק ראשון

צמח

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שנים שהן אחרים · והנה מולדים של המחזור יש בהם כל בחינות אדר"ע בכלל ואין לך דבר בעולם בכל העולם כלן ומן הכל
חלקי הנשיא כמו הדומם והצומח והחי והמדבר שאין בכללו נכללת באלה הנקודות בעד הקליפות ולכן להכבד
וכאשר יתגלה להקב"ה כל הקדושה שבתוכם ולא ישארו רק הסימנים לבדם הם הקליפות בלתי השופט באשר כלל עמרי
אחינו כמותו השנה אחי פרט בלע המות לנצח והרשעה כלה כעשן תכלה כי אז הסימנים הנשארים מן הפנים הנשארים מן
המולדים ישארו בלתי שום חיות וימותו ענשו ויקבלו משפט כמו שהם כאמור של הקדושה הנעימות בהם מחיות אותן וזה
סוד הנהגת של חושך והחזרת הקליפות לה מעות את האחת מה הוא לנגדם חיות להם והבן זה ·· ונמצא כי בכל העולמות
אדר"ע ישלם כי הנה המולדים של רק שבאלה לה הודר כו אורה החלק שהמולדים הראשונים לגילוי האלות · והחלק שאינם
ראוי להגלות האלות יורד בבהמה לפי שבעה האלות של סימנים ולכן יותן בבהמה וגם תוון להקב"ה והראוי שם
נשאר שם ושאר על סימנים בעקב הבהמה ויורד כ"ל ופי' ולכן בזה עד סוד בנוק להמשיך לעשיה ושם ננער לנקבה
ומה שאינו מתברר שם הוא סימנים נמולים וקליפה נמורות והזועות שהם תחת מלכות לעשיה שהם קליפות הקשות
והמתעירות ובשלו ינשה להקב"ה אחי פירוש בלע המות לנצח כי נתקן שיעור האלה הנ"ל בכל קומותן על סיום
הפנים ועיין אם פי' כי עיקר של המולדים הוא הראשון כלנו לשעור וכולל בו נמולדים שהם חסדים וגבורות ולבוש
מובהם עבוהם [illegible] ונבחינות של נ' [illegible] הם נ' עלמין שהם שורש כל הדין [illegible] כי של הנ' [illegible]
יחיד משגב כל מולדים אחרים ··

פרק שני

אחר שנת' בפ' שקדם שורש הקליפות מאין נמשכו שהם מתאחרת כי הם המולדים
הנ"ל שלא נתבררו עדין והנשארים הנה הקליפות שהם הסימנים נמולים צריך שנבאר

בביאור שורש של הסימנים · שבקדושה איך הם · והוא כי הנה נתבאר בה ו' כי יש נ' בחינות בחוני דאמנין
עיבור ויניקה ומוחין וכל זמן שלא יש בו כלל המולדות שבהם לא שזה בסוד קטנות וזה בסוד גדלות ופי' נם נ' פי' הבחינות
של הקטנות נעשה הכלים של בחינות הגדלות ונמצא אם כי הקטנות הם הם בחינות הכלים של המולדים עם היותר
שהפנים עצמן יש בו כל ועצמות הנה כלו בחינת כלים לא שזה לפנים מזה וכלם כלים · ונמצא כי עיקר כלים של
המולדים הם המולדים שלעשיר ונוקבא ·· נם נ' שם לפ' כי בזמן העיבור לא היו לעשיר זולתי הקטן מוחין
בלתי לנוף כתוכו בבטן העלמה של המולדת מה ענינה ·· ונמצא כי יש לו דקין מוחין מכחות וגבורות מצד חי ומן וב'
מוחין בלו מוכרים אבא וכל מוח מהם נ' עלמים הם ב' כ"פ שנתבררו עם הבריאות מש"ך וזו"ן ואחרי השופטן
שנתבשבו בלחם יותר הקטנים · ובחינת קטנות העיבור היה הוא בחינת כל הנ' של המולדים שהם בראש נלקחו
הנ"ל וזה הכל הנ' · יותר מקטנות העיבור לנוקבא הנה ושם מתפשטין הקליפות ושם יונקין כי מה שנתבררו של
לעשיה בסוד עיבור הנ' ומה שלא נתברר על הכל הנ' ונשאר לתתא בסוד הקליפות עם הקדושה שבתוכם שהם
רפח נלקחו והבן זה היטב ·· והנה של הצלמים להתעלות הנ"ל הם מתפשטין בזון וכו' בכל בחינות ובסוד צלם
ובנקן ובלבושין וביסוד כתוכו בתוכם אחר היטב ·· (במה בם הצלמים בבטן בזה לב) ואמנם נם
בזמן היניקה הם בחינות צלמים לא שאין הם נ' צלמים מוחין חכמה ובינה ודעת מצד אימא ונ' מצד אבא ובין שיש
לו רעש אמש שהוא בחינת צלמים אין בו קליפות מהם לא שהם לשון קטנים אבל במוחין דעיבור שהם ב' מוחין לבד שם
נאחזין הקליפות תמיד ונמצא לפי זה כשנתברר המוחין דקטנות דיניקה ודעיבור הם ה' מוחין מצד אי וה' מצד אבא
והם ב' שמות צלמים וצלמים בלי דעת חכמה מוחין וגם של נ' עד"ב נ"ב וכבר נת' זה בתוקפותו ·· והנה
הצלמים שלא יניקה אחר להוליך עד ראש הבהמה והבחינות כאחד לתתא בתוכם אך מן הבהמה ואילך אין
להם יותר והם משגב בצלמים דעיבור כנז' שהם אחיזת הקליפות והנה של הצלמים דיניקה הם יותר לא שהם כן
הם והם אחוזים של הקדושה והם כאחוזים לון הבהמה ונ' אחוזים לה מבחוץ הם ג' ונ' אחוזים לה מבחוץ לעשיה
הרי הם צלמים כי מן זעיר לבהמה מורח כן ולא לתתא מבחוץ כמו שנבאר בתוכם ואלו הם קין שלשה צלמים
הקדושה ושם ואילך עם הקליפות צלמים אחרים והבן זה ·· והנה יניקת הקליפות הוא משם צלמים דעיבור

ויכולין לינק מעולם היותר גבוה עד שהוא בהתמצעות האחוריים היותר חיצונים שהם ראוים לעיבור שהם עיקר אחיזתם ··
ומזה תבין כי כל יניקת החיצונים מן האחוריים שהוא חיצונות הכלים דזו"ן שהוא ראוים לעיבור רק שמתחיל בחיצונות זה
עיקר אחיזתם הוא באחור החיצונות דזו מכל האחור ולא מכל הפנים כמו שנבאר בע״ה ·· גם תבין כי לא העליים מלובשים
תוך נה״י דא׳ כנ״ל בחינת חכ״ב ובלי יניקתם של החיצונים הוא לצד אחורים הנה״י של א׳ החיצונים ובין בהקבלים הם
מרכבה לדך נה״י דא׳ שהוא היותר התמוז שהם רחם נלכדין ע״י שממה שהם נ׳ מולי אהי״ה דב״נ נה״י כמבואר ולכן
ולכן זה היטב ·· גם יתבאר כי שם אהי״ה בהכנעותו הוא בג׳ דם שמה שנבאר תמונו אחר הזהר נה׳ דם שהוא בג׳ בתיקונו
(בם הכוונות דם) ולהיות שהוא זה הקטנות שהוא הקליפה לבן גם הוא נה נחש הקדמון בסוד נחש הנושך כהם האילה כם׳
כמתקונתו ע״ש כי הוא מ״ה שהוא יסוד הקטנות ולם לאהי״ה בג׳ הרי נחש וזה הנחש הקדמון מגם יונק הנחש העמאה והבן זה וזה
נחש שבא על חוה ואין זה מקום ביאורו אך הענין כי זה הקדמון מדבר עם שלמעלה ממנו׳ ואורו עם שלמטה עד הקדמון שבכלם
יונק מזה הנחש הקדמון הקטנות ואז הוא סוד יניקת החיצונים ולא שאז החיצונים עצמם יונקים מן הקדושה מחמת חן והסתר
לרבן לשון ·· גם תבין כי לא הקדך ציהם לאים הם סוד צ״ל מע״ש שהוא לבר ונוקבא צ״ל לבורא שהם קדך ציהם לאים
שנאחז באחוריהם ולבושיהם עולין לינק עד הכתר בגו שאדבר נגאח יהיב על כורסיא דאבא כין לאכפאלן כמבואר בתיקונו
והוא ע״י הבלורם והבנה בנו׳ כמאן ·· גם צריך שתדע כי מגול הלבושין של אחוריים דמח ונון זה תבואר יותר בם עהב כי עקב לם
והקליפה ואין כאן מקום ביאור ·· והנה נתבאר כי הקליפה אינה יונקת לא באחוריים והיותר
ראשון החלבן צריך שיהיו זו״ן תחד באחור לדוקים היטב ורוח הטומאה לא יכנס בנתים ובמאן ונם כנגד לישקב לם
מחר יורם או תוזב פנים בפנים אחר הנסיר בכוחם של האחוריים הן של זעי״ר הן של נוק כלם נאחזות באחוזי הנוק׳ ולכן נק׳
בתמיד בחינת אחור והנה הם עשב אחוריים בפנים מגי״ם לזעי״ר ומגי״ם לנוק׳ והאחור התנקים לבלן הרי יא סמני הקטורת כנז׳
בתיקונים ··

פרק שלישי

אחר שנת׳ שורש הראשון של הקליפה מהיכן יונקת ושורשם בקדושה נב׳ מקיפין
יונקין ומעכבין ·· נבאר שרשה ומקום פתולדם ·· דע כי הנה נת׳ שמוכים
ולמעלה אין שום אחיזה לקליפה כי הרי עיקר המלבוש הם זו״ן כנ״ל ·· והנה נת׳ במקומו איך כל השלשות שלא מתלבשין זה
בתוך זה עדיין תוך אחר וכו׳ ונתבאר כי הבינה מתלבשת בתוך זעי״ר ·· והנה נת׳ כי זעי״ר של נ׳ בחינות עיבור ויניקה ומוחין
ולם של גדלות כלם זה תוך זה וג׳ מיני עצמות כתוך זה גם נת׳ איך העצמות שהם בחינת המוחין המתלבשין תוך
זעי״ר והם פנים בתוכו הם מתלבשין בתוך כלים ולבושים לבן׳ דא׳ שגם יש לה נ׳ בחינות הנז׳ פנימי ואמצעי
וחיצון והנה הלבושים של מוחין תלוים הם נחשבין תוך אהי״ה שהם נ״ה כנז׳ בדרוש הצלם ·· אמן המוחין דקטנות
לבושיהם של נה״י דא׳ גם הם כחי׳ לאים כי גם הי׳ נה לאים ונתבאר כי אי׳ הלבושים שלנה״י שלה הם לאים נב׳ אורם של קטנות
גם הם בחינת אהי״ה ואין כאן מקום ביאורם והנה הלבוש החיצון לנה״י דא׳ היותר חיצון מכלם אינו נכנס תוך זעי״ר כמו
הלבושים הפנימים המלבישים את המוחין לזעי״ר אמנם נכנס בתוך והמלביש את זו״ן וזה כנגד יעי״ר קו׳ שלנה״י ולכן
יצא כבחוץ וכו׳ ולבוש זה המלביש את זו״ן השיעורים זה בגוף זה פנים בפנים או אחור באחור ומלבישם מבחוץ לגמרי
אחר שנתפשטו בהם וכבחינת שבכלם נכם׳ בחורם גם מלבוש שהוא בג׳ תשוח ומה שלמטה מהכולים גם כ״נ ולמעלה
אהי״ה דרקין שסוד כתרונות דא׳ כמשה לבודע ·· והנה זה החשמל מלביש את זו״ן בכל סביביו ·· ובכך יתבאר כי עתה
תוך אחר וכו׳ וזעי״ר בתוך נוק׳ ובזה כבחינת אור פנימי ועל אור פנימי הזה שהוא בחינת עצמות וכלים ביחד הנה עליו
סובב זה המלבוש שלה החשמל הנז׳ שלהגבלם לזעי״ר שהיא כנגד החזה לזעי״ר משם ולמטה ומן החזה ולמעלה הם סתומ׳
עצמו מלבישו ונתבאר כי בג׳ מלבושים זו״ן ועל החשמל והלבוש הזה יש שם מקום פנוי ושם מקום מעמד הקליפות
כמלבושם ועולם ועלה קליפות מקיפות אור המקיף של כל הבחינות כי כל אור מקיף של הנוקב׳ מקיף על החיצונים ומקיף
לזעי״ר על מקיפין דיוק ואין עד מקיף דאור וכו׳ כנודע והנה פני הקליפות בנגד אחור החשמל הנז׳ שאמנה הקליפות בנגד
האחור המקיף שלא אין יכולת החיצונים להתאחז כלל באור המקיפים לא באור הפנימי מבחוץ ואינן יכולים להזיר

פנימים לדרך המוחין בכלל לא כנגד המעשה ·· והנה הנה כי זה הוא לבוש והוא יורד עד ונה מן הכלים של זעיר עד שנה לבושין מבחינה אחרת אין הקליפות יכולות להאחז בקדושה כלל על ידי המלבושים של החשמל ונה כי כל הלבוש

ולבוש ישראל ואור הפנימי ואחורי האור מונע את החיצונים להאחז לפנימי בחינת אחוריים והנה הקליפה נוגה היא המלובשת את זה החשמל כנז׳ ביחזקאל ונוגה לו סביב ומתוכה כעין החשמל ומקיף החשמל עם חיות הקדושה שהוא נ״א ונלבשת וזה הנוגה היא הקליפה של טוב ורע מעורבת ועי׳ קליפה זו יונקים החיצונים מן הקדושה דרך החשמל הנז׳ אך החיצונים הם ג׳ נמשך קנה אלהות דבר ונוגה אחת נוגה נחש ונחש ולקחן נאמר בג׳ קליפות נוגה מה שכינה והיא הנז׳ בפ׳ ויקהל להכתי נוגה מתחבר נחש לא תקרבו כי היא טוב ורע ועי׳ יוצא הנחש מכונה׳ קדושה ושם החיצונים הם ג׳ קליפות האמור רוח סערה וענן גדול ואש מתלקחת והם סביב קליפה נוגה והיא סביב החשמל כנז׳ ובאלו מתחלקות אלו מצד הקלבן אז זה החשמל מסתלק ונשארו זולת מהחיצונים האלו ואחרי וזה מעלה כנגד עלוק שהם

[margin:] תמוה שנה ועיין ספר כת׳ ויקהל דף רנ״ב ע״ב — לא נז׳ לקמן ואולי שחסר מרגלא אחלנוה בהמ ויורד שם — ובזוהר בס׳ עלהר בקב דף

יא פרטי הקדושה יא אהרים להרבה שהם החיצונים עם יונקים מעורבת הקליפה מתמשך עם סוד הענין בקצהן זה ויתבארו בהרחבה ונזכר סוד ויתגלגל כנגד ישראל את נולם ואז כנגד בכנפי זווגם בחוץ וזם בכוונתו אחרון מה תקנת ההלך ונו׳ ··

פרק רביעי

אחר שנת׳ מקום מנומות כאמר תקופות כד׳ עולמות אבי״ע כפרטות ·· לעני כמות שיש בקדושה ד׳ עולמות אבי״ע כן יש בקליפה ד׳ עולמות אבי״ע והם הפך הקדושה כי כקדושה העליון נעלה מן התחתון ובקליפה הוא להפך

וביאור הענין כי בקדושה כל מה שהוא עליון הוא יותר קדוש מאד ובקליפה שיותר מתפשט להארץ עד סיום העשיה אך בקליפות הוא להפך כי קליפה העליונה שהיא כנגד האצילות היא קלה ואינה כל כך רע וכל מה שיורד מתחזק הטומאה והקליפה והנה נודע כי יש בעוה״ז עולמות והנקל שבכלם הוא העוה״ז אבל הכח בטומאתו לבד כאחרון כי בם סוד הקליפות לתקן ונתנו מ״ה לבל והיא כנגד ד׳ עולמות הם האבן ועוד עמו ונלבש וגו׳ ··

והראשון הוא לעשיה כי שם הוא הקליפות ·· והשני הוא דק ולפעמים הכל רמוז מזה את היכל הנה חוזר העולם ·· והשלישי שהם היא קליפה בהאי המטמא את הבהמה הנה להטוב ·· והרביעי כולו ואינו מטומאה והיא קליפה האצילות שעומל בקדושה שהיא במות האצילות ·· והטעם לזה כי עולם האצילות כולו טוב ואין בו שום קליפה והקליפה חוזרת מעשה אינו מעורב עם הקדושה ·· ובבריאה הוא נ״כ רובו טוב ומיעוטו הוא רע שהם הקליפה והם מעורבין טוב ורע אך בי״צ כיצד שאין טוב ורע ונה שהם מעורבין ובעשיה הרב רע ומיעוטו טוב ונם הם מעורבין ואין שום דבר בעולם העשיה שלא יהיה מעורב ומעורב מטוב ורע קדושה וטהרה ביחד מעורבין ואמנם להבין ענין זה יותר היטב הוא כי אמנם בכל ד׳ עולמות אבי״ע יש בהם קליפות יש בהם ב׳ חלקים א׳ הוא היותן נכללין זה בזה כי זה מורכב דברי מהאלהים וגם כי זה נלבש הרשות יורד מאחוריו בכלל והענין כי הנה נודע כי בכל עולם מאבי״ע יש בו ה׳ פרצופין אריך אבא אימא זעיר ונוקביה ·· והנה באצילות שלהם קליפות לא יש קליפות כנגד כל הה׳ פרצופין אבל בבריאה ולמטה רובו טוב ומיעוטו רע אבל כי לרדת הם שיין כל הה׳ פרצופין בקדושה ובטומאה ובעשיה הקליפין יקבל שהם בחינת שרשים כמו שנבאר ·· וכן ענין הדבור הוא זה כי באצילות אין קליפות לגבוה מתוך כנגד הקדושה לא מעורבות בה ואינן מתגוונים בשום כלל כל הקליפה כנגד ה׳ פנים לקדושה וכל זה יש לה באחור וזה לזה לפי כי הוא שנברא ולא נברא עדיין אחד אחר מן האצילות ויש אחורי רע כיכלן

[margin:] תמוה עיין בס׳ מהיכלין מ״מ דף מלבר ופנימ״ם — תמוה אולי דברים ובו׳ אינם שהרי ב׳ עקב דף כמלך בי״ד האצילות מאלם שהם יש לאך ועיין שם ·· — תמוה כג׳ דלאו א׳ מהן היכלין דלא והם ובמדה לא אינן היכלין ובו שהם כנגד שתי ראשי כנו יורדם כל שום היכלין והנב

נראה טועם האכלות כול כפועל ובלהג׳ מדבריו נגווק אמלו הזעיר שאומו
קום ולמסיבה לבר ונוף אל גוף לבר כולם נמלמו מאוהם שלמים בלא מנים
שלרמות·· והמהם שלא יפל לחכמה יי הלמוע בג׳ עולמות כ״ע כפועל
ואחשולמי שכיוס רביעי נמגמע האלמע עבל פשברא אלה הרחשון אחד
לאשרים כ״מ נמשלת במבואר במקומו ·· ואז הקלימות שלא האשר
שהם ימלבים שבכנגד האכלות שהם בחינת זין לבד כגל כפנים הכה הם לא נראו
והיו אז הם כמו שהיו מין האכלות לקדושה קודם שנתבטל והיו נגד לו הקליפות
כלבו משון והיה נזיר לקליפה בבחינת אחוריה לקדושה שהם סוד נקודו
לקיים האיר בנו סט להמשכה ונקודת אור
אחד בלבד בעוך והם י׳ אחורים מלבים ··
וכשחטא אדה״ר נפס להחריב את העולם קעולין

במה שהוא כסוד ונוגה
לו מסיב ועל האחור למטה
קדין כוונת רשב״י באומרו
בהם האדם הבא אחר הגוף
אשר ידעתם כמו ומה סה
ואם כסרק פ״ה הרב ז״ל
במקרו שלעולם אחר אמן

ולשון זה גם כ׳ בזוהר נח דף ס״ב
ובפקודי לם רבו רפ״ע ויש קלא
הפוא בעקס והנה משמש
מבאן כי מה שמדות האחר ככל
באחדם קודם הבנין לא היו
לא היו בלא כלא בורא נבר׳ והלא
מרכבה כות האחור אלו לאור קיים
מה שעבר לאות אחר הבנין
לאמן לעמות הכונה בבחינת דין
שלא לא חיור ולא אחפם ולא וכו׳
עיין שם והטעם כי קודם בנין
הנקלין ואחר הבנין ולכן לא
היו עליון היכלין וכו׳ ע״ש.

קדוש ולבנות המעותה כי הנה חטאו שלחם הכנע עד אריך אנפין האכלות
בסוד ישראל שך סקבו ואז נגון אור אריך לקדושה הך אבא ואמא ואחבא ואמא
מנא היו לאחר האכלות אך החריך אנפין מאיר בסבר מקבצים נגוז רבך לזה
ובאשר עבר אור זה להאיך אנפין חוסר האור ונשאר מבור למעיר ואז נפרדו
מהכות עם שמי העליונות שאחולה מוחם להם אמת וירדו על הקליפות ומשכא
כי כיון שחטא אדה״ר האכלות הוא שאם חשך באריך אנפין לבר שירשלם ואינו מאיר זולתי אבא ואמא
כלם בחשכות עשיה·· ולכן נם נגד פנים נאור מאום סבות האכלות שירדו עם שמי העליונות על הקליפות
ונשאר היה נקודה העשיה הקליפה שהיא מלבות שבמלבות בלבד וזה נראה בכרכר למעלותיהם
ובשון אדה״ר הנה לבו של עולם ועש״ ·· אח״כ כשמא כי מחולבכה על ירושלם האכלות נבחנה אור
הרשעה עליה בין וענש לו מעולם האכלות ואז אחר עולה נכון לקיים הלא יהיה במלבות שבה וגם שמי לו
עליונות לבור לקדושה שלבשו כבר שמי עליון העליונות ונשלמה במשה סבירה במוהרות מעלה נעכב
וקודם וזה אחד הלאה הלכה ·· ואחרונים מפורש הדבר שלא לא נקבו האורות כי אין לו מאין לבוא לו
אתם מה שהראה עי׳ אלה חטא הוא שית מטה הלא נקבצו לם נשמותיה אך אין בהם האל כי אם
תין ואחר לבר ·· ונזה נראה הדבר שלא יהי׳ לו על הדבר בטלה

במה
יש לבאר כוונת כי והדבר היא
לכתר של הדבר שהוא מתוק

מתוק כי היא בה ׳אחורה והוא בין י׳ אחורה לבר בבחינת אחורה
אתנם בתוך הכלים כלא מהם הוא בין יום נשמותם כי פירוש שלית נקודה
שבע יום נשמות ואחורים היא נקבין לא עי׳ שהם שבלק עי׳ בטלה
ואי׳ שגם בטלה יכלו קורות במאור ולא נגלע מהמע ובנו עי׳ חטא לם
נם פנים לבהמה והוא כי נם חשך ומעולם נם באה לבהמה ואריך
והבא ישר חשך כנפים ואור אינה לבר נעלה בבהמה וזש״ כי קוטן
דאי׳ מה נעם כפורסיה בג׳ פסוק פי׳ כי אריך ואבא לבהמה
מה עליון הש׳ אי׳ לבהמה והיא המאיר בבהמה ולכן נגד לבהמה
על שבה אבן מוקם אחור הקדושים עמהם מאיר אך הכלנה
על שם נקל ·· ובתולים בקליפות הבהמה נקבו נם אותו אשרם
כלא בי״ם ונמשך להם אור מאות שלקדושה כמו שנבאר לקמן
ובנגד פנים ביאל כי נם אימא הבא נעלמה ועני אור ואין מאיר

וכם יורד הדבר ויורד מן הדבר ויורד
על הדבר וכו׳ כמ׳ דבר ליעקב רב ז״ל
וישלח ועי׳ סוד אשר על הנער אך בני
שתי הנה שין כלה הוא כמו שעור קלה
שאה שעבר לבאר מהב כמו מחולל הנביא
ולכן כלה דחה בקסמים שבירה מעבר לבאר
מבט בגו דוד בשו שנ׳ בזוהר כי ירקיק
בה שלין מהבי בגו ומלכה והאחר שהר
המלך עמיד לבאר מהם הוא וכל זהבו וזק
קום שבלה אחר כלנם לנה אחר מה־אח לי לנס
ולקומה נם יסבל כמו שכרוב שאמו נחמים

[illegible]

[illegible]

פרק חמישי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

עדיין אחר ואות ההיה לבין כל חורם השיצה גם למטע כהשא הזעיר לקבל מה שהוא עשו ואת אחותו
כיון שהוא שער ושם גם מאמנים העץ מן דקדושה שהם כהלא חיור וזה סוד וקנה עשו בה וד לשתות חי ש
ערכו והבן זה ·· והנה הקליפה דוקא לא התוה טוב כמו חלם לקדושה
לרבין גם כחינות אחר ואות הלא והרבין עליה השגחה שלא תצא
כמו שיש בקדושה שגחה הנק' היקוב פי שא כבן צרוף הש"ג והמוח כל העליון
א' יא' מנינה להרבין וזה אם הקבלה כנשר וכו' משם יורד נחם ה'
כי אם היה נתן הקליפה גם כמקום נביה שהוא אחר ואות הלא היה חן
נחוב העולם והיך שהרגע כי הנה הזעיר לקדושה נחלק לשנים מתכון
העליון עד החזה שהם כיום יסוד הבינה מתגלה בו הק' ישראל ונתן
החזה ולמטה נק' יעקב והם ב' פרצופין וכולו נק' זעיר וכנגדו יש לו ב' נשים
כמשמות לאה ורחל לאה למעלה ורחל למטה ויש לו שתי פלגשים זלפה
ובלהה שהם זוחניים של לאה ורחל וכן הוא ועשו יש לו אחוזים כמלכין
לשנים שהוא עוג מלך הבשן כמו כואר במקומו ונק' א' ונחלק לשנים נ"פ
ויש לו שתי נשים וב' פלגשים בסוד הנה עיתו עדה בת אילון אלהה ודחל

הגהה כמ"ש הר"ר יעקב זלה"ה כתוב בזה הרוח לבין וגו' והנה הקליפה האחרונה דנקב לקליפות כקליפות אלה ולרבין כלה אם כאשר היא כמבורר האחרונה ודקבה לנוקבא עד שם כאשר הלא והמשיך משם כחינות בשגחה כמו שהם בקדושה ולזה הסוד רמוז בפסוק אם תגביה כנשר וכו' להמשיך אורה השגחה מאת אלה משם אוריך נאום ה' אם וכו' ולזה נכון האחור שוכר כ' אותר לה דכך על אם תגביה כנשר וכו' ··

הגהה הנה עיתו עדה כהל הנזל הנה עדה כהל ונלכד הנה עיתו וכתב הוא ואחר עוד אותיות עשר והם יום והם כל ישר בכהל ··

בלהה לאה והוא סוד שעיר שהוא עבד בהך ולא אחר כי הוא בקדושה אך שאר שלשים שהם האחוזים שלמטה מזה כאחד העולמות גם עבדים אחרים שהם קליפות בסוד יהודר כבשן אך זה העבר אחוזים לזעיר לאצילות הוא בהך וקדוש ·· גם ילדה שטן יש נשים שלה מלך כל כחינות לאה שלהעיבור ייעקב ומותין שיושבות כלן זו ולבנים מזה וכל קדושה לא שהם לנוית שהם מלכי הקליפות גם לנה קדשים מאד ולכן דיין נק' כחינות לאה ואין רחל בכלן כי היא עקרת הבית אחורי נקודה העשירית אלהים כבודם ·· והיא המיתור שכניה ולא הגלגל כמו האחרות ·· ואחר שידעת כל הבנין לא נאריך ערך כולם בכנים ואין כעמן הכללות כי זלפה היא אחוזים ללאה ובלהה אחוזים לרחל ונאחר עוד ב' פלגשים עד לרב כי כבר נק' יתח"ז כנגד כמטן הב' פלגשים הקדושים אלהם

הגהה בזוהר עיין בספר עמה"מ יעקב זלה"ה

שהם לבה עדה מצן וכ' אהה ותוליו ל ברצה פישו פוליס כלהם שהם נחלקי הדעת כי בלעת חליפי יתולדין ולא בדברים מתוכן נבוה וכי אחר כי גם סוד נעלמין שהוציא לרבין כהבינה הגואה לה קנא לאחר ענג של ואחד משם נקראתו יורד לנועה מהאחוזים שהם אחוה כינה לאצילות ואחוה זעיר ואחוה כנה ועוד עדה חכה מהם יורד הקדושה כל שלמות כינה והיא מבינה להלאה ובחל ליצו ובנות לעשיו והשאר שלא יכול להדבק גם בקליפות כמו שנאמר ·· והנה נאמר עדה הקדושה בצאתה כי העולם הא' עקשנה אחוה

הגהה עיין עולם בהמורים נגד כדגישין שבכ' אור הלורה

הבינה בשלמות כלה שהיא לאה כנודע והאחוה לאה הוגה העולם הוא אחר לכנ רבא זה
שמהוה לאה כנגד נוקבא לבינה המהות שבה הנך זעיר אתין כנגד הלצות הזעיר אתין כנודע ·· והעולם הב' עקשנה אחוה הזעיר והוא מתפתין הלצה ההל כחינות שם אלמים העולם שנאמר ב"ק ·· ועולם הג' עקשנה אחוה מעל והוא אח לבה שמחנה ובלהה באה לו ·· ואחר כל עקשנה כ"ז מ"ע כנגד ועל זה עוד הנה ·· ונאמר עדה בחינות הקדושה אחר שעקשנו מעולמין הנ' בקליפות והוא כי הנה עולם הראשון ועקשנה אחוה זלפה שמחה לאה העולה באחוה עו"ס לבינה המתגלה בה ישר עלמכום הלשה ושם מקום זלפה כ"נ ומן אחוה זלפה הוא בחינה א' ונק' אחד בסוד ·· ועולם הב' הוא מכנגד הנה אז שהם כנגד רחל ובלהה מאחרה ושם מן אחוה בלהה עקשנה ונוגע משם את כחינות

[illegible]

תמונה

[illegible]

ישלו לשני ספירות [illegible] ונמצא כי הנפשות הוכבדו אך הזכר לא הוכבד מאחר [illegible] שהוא יותר
[illegible] הנפשות הוכבדו [illegible] ..

פרק ששי

ונחזור לשתן כי בחינות [illegible] זכר והטעם [illegible]
[illegible] כי [illegible] היה [illegible]
[illegible]

[illegible]

זה ונב' פי' והנה למוצא בחשבון הם יודעין בשנה הי' בה קודם קודם לחשבון עד י' בשנה בינה שהיא נאה׃
חמשה החמה השלישית שהיא לא יותר שוה דרך שוה הוא בתיבת רחל לקל"ת מולדות שבה ולכן זו ידלק יותר
למוצא מורפין לבנין הנה שנים בתיבת נאה לקל"ת השמות פנה הי' כל קודם קודם לחשבון וזו יולך
ידלה עם בשנה אחם להוציא הכל למוצא בהיכל הנלון שלה זה יבלן לקל"ת לחשבון הנה
נוקבת לתקופות ובאה הכל ונקבעת בתיבה הי' ובשנה פי' גם כנוקבת לתקופות דבה
יש לב לבוא חנה בכורע לעשות מולדות לרחל לקהסה היורה ותופלבער
בהיכל קודם קודם לחשבון לקהסה ובלחשבון נך ע"ש
א' יותר לבר פתוש בהיכון זוית מוקנה –
בפורסית כן בקל"ת כל החשבון נך על
שפוה ואזהנו לאור מולבער
בנוק לתקופות דבה ובשנה
אלם קהואה באבא –
דחשבון לקל"ת ·
ולע פי כלוז
שאנו אומרים
בירוק
צמון כם בהיכל הז' לחשבון הוא בהיכל שנים שותר יברש עם נאה שנים נע"ר ולאח החשבון אבל מולדהם
כי ברם ים ז' להיכל בז להיכל בכוחו לפורה ונוק' ונחשב פי' בכל בתיבת קל"ת בין באבא בין נאיתן בין
בזנו"ר בין בנוק לן בחשבון הן בילרה הן בעשיק בכל בתיבת מוגם ים ז' להיכלן
נתונין והבן זה ·· ובלנו התוית לנצח ואז הפסכן
זבחי צלק ··

תושלב"ע

דע כי כל העולמות שברא פנימיות וחיצוניות והנשמות הם מבחינת פנימיות והמלאכים הם
מן החיצוניות כנודע והם בבחינות החיצונות נחלקות לשנים שהם המלאכים
הנקראים שלום שהם פנימיות החיצוניות ולכן הם לבושים עם נשמות הצדיקים ומקבלים אורם משם
מצילים והולכים עמה שלום ומלאכים חיצונים הן אראלם צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון ׃׃ והנה כל הנז׳
הם מצד הקדושה ונגד זה בקליפה יש פנימיות וחיצוניות בחיצונית פנימיות נחלקת לשנים שהם נשמות
הגוים הנה בקליפת נוגה הפנימיות והנשמות הגוים אומות העולם והם חיצונות וכן בחיצונית החיצונות נחלקת
לשנים שהם השדין יהודאין פנימיות והשדין החיצונים והם שדין נוכראין ׃׃ והמשל כמו שהם פנימיות
ישראל נוטין לא יכלו שהוא מובדל מ׳ פנימיות החיצוניות הקדושה ויכלו שהוא מ׳ פנימיות החיצ׳
הקליפה ׃׃ ולכן האדם יכול לנצח החיצוניות הקליפה הקדושה ושד יכול מחיצוניות הקליפה ׃ והנה
הגוים והאומות כולם הן יכלו ויכלו מן הכלים לקליפה ׃׃

והנה ענין התערבות הוא כי ביכלו והשד הנז׳ הוא הזוהמא שהטיל בו הנחש שהוא נפש הבהמית
אשר יסודה הבבקין הנה עתה זה התערבות שנכללים כי סודה וגילה וכגדה שהם נפש הבהמית
ומאור נתאחזה בראשון מזך קודם שחטא שהיה מעורב הקליפין ויסודה שלהן וכלהם שהוא הנחש היה הקליפות
מעולם הראשון ׃׃ ועם שאור מעורב בהם אך מל׳ יסודה שלהן כללן בשלהם וכלהם והכל מעורב שבגים
ועדיין הנגה והלבוש אשר לגלגולו מאותו והרע המעורב שבקליפה ההיא ויתחבר עם הטוב של הקדושה וזה
ענין כי שלא לך תבכה א׳ זכה׳ אתן באלה התורה ופי׳ זכה׳ והכוונה הרע וכו׳ ואותו הנגה הזך הא׳
הוא מלבוש שמתלבש בו כנגה האדן אחר החטא ההיא כנז׳ הסוד כ׳ ולהבדיל סוגים שין נס כנגדו במור גלגלם
מסבב מלבוש ונעלם יכו ללבוש מלבוש ועל זוהמא עבה הבהמית הרע שבגולם ל׳ יסודן נחמד מאוד
האנשים כי בגלגולם לא המות בגבו ועל הבדה שהוא הרע שבנפש הבהמית נחמד ואתם לא נדבק
בנפשם ׃׃ והנה כבר פירשנו לך ביאור ג׳ נראה כי הנפש היא יותר ביכלו ויכלו כי הם
מלאכים מעורב טובים ורעים ולכ׳ פכ״ד ובהה מלאכים הם נשאלין שכלים ונכללים ואינם מובדלים
בחבורו של יסודן הם חיות טובות ושרפים טובים ואף לבו ובלות ורעים במחול בבר ומרד והם נקראים
אלהים טובים כמלאכים אחר נאה לחבירו ורעים כלב לאה לקרבין ולאידות יסודן נקראים אופנין קרבין ׃׃
ונבא א׳ נראה כי הוא החבר הוא ל׳ יסודן רעים מחול בבר וב׳ שהם אלהים טובים ולכן החבר הם
ל׳ יסודם טובים לבנבלות וב׳ שהם מלאכים הרי כי יסודה שמלאך ושד שהם יכלו ויכלו והם החיצונים
רואה איכלם החיצונים כי היסודה למעלה איכלם חיצונים הם איכלם חיצונים ועליו כנגד האדם מאותם
הם ע״כ כי יש עלמות וכנגד על ד׳ חיות חלוק מאלוה וכנגד ד׳ חיות הלבנים אחרים ׃׃ מה ואיך
ד׳ חיות לפתח נבראים בבהמה ועל שלבנות ואיך ד׳ חיות הם כ׳ פני אריה ושור וכו׳ ואיך ד׳ חיות טבעיות לד׳
יסודן מסמכן לדבין ועל חיות טבעיות מאות שלעולם לבלותיו ד׳ חיות טבעיות מתערב המסתכן מותן
של ד׳ שדין לבנה מה הוראה מרה סומקא מרה ירוקא מרה שחורה ׃׃

והיותר נראה מכל כנ״ל כי נחם והבהמית מחלק כ״ב שבכ״ב ובכ״ד ור״ב ופ״ל והבתוב
כלה ה׳ כי אין נפש האדם נגלה מנפש לעשיה שהם אותיות ודקדוקים לעשיה
ולכם ולעשלה אך כוונה נפש האדם שבל יסודה לעשיה הם נפש הבהמית כמ״ש והרוח הטוב של הטי׳ וכו׳
ורוח האדם העולה ורוח הבהמה היורדת למטה לארץ והוא נפש הבהמית מאלה שבל יסודן נחלקת
לשנים בחוות וחיות שהורות לכין וג׳ חיות טבעיות מלאכים לכין המתגלים עולם יסודה ׃׃ וגם
אלה חיות טבעיות הרמב״ה הטומאה אשר כל יסודה נגד ואו ד׳ אחרים נמצא הבהמית גם שני יכלם
יכלו ויכלו עם כמה ולבוש לנפש האדם העשיה כו׳ ענין הקליפה טמא וטמאה ׃׃ ולכן הם מור לקבלות

בהמה ועוף וכו' כי הנפש הבהמית היא החושית ואלו משכילים ויצרים והנפש וכל מדות רעות כמו פנים וכיוצא ·
כלם הם נמשכים לכחות הנפש והם נפש הבהמית והחומרית ולכן נק' יצר · והחלק כיום לזה נקרא נפש אלהי
לעשיה מצד הקטנות וכבר נגלה יצר כמו שידוע שלב כמעט השמימה [illegible] ושאר [illegible] טוב והוא נגד
שבו נראה בקטנות כלל מיצר ויצר ושניהם טובים כנז' והם כחות לצורת הנשמה ולא נגלה [illegible] ··
וביום [illegible] נגלה היצר [illegible] לנשמה לעשיה [illegible] [illegible] כי כ'
יצרים הם כחות ליסודות הטובה והרעה ונק' כחות הנפש ולא הנפש עצמה כי הנפש היא האותיות לעשיה [illegible]
כחות [illegible] מחומר והנה לד' יסודות [illegible] יצרים הם כחות הד' יסודות טוב ורע והם נשמים
כמו [illegible] לנפש עצמה כי אין [illegible] הנפש [illegible] כל [illegible] היסודות [illegible]
אדם [illegible] הנפש [illegible] היסודות [illegible] ··

דע כי

בכל עולם יש ד' חיות [illegible] ד' אותיות ההוי"ה [illegible] כל [illegible] עולם והבן זה ובכל
עולם נק' [illegible] אדם [illegible] מלאכים אשר [illegible] שהם הוא [illegible]
ונמצא כי [illegible] ד' יסודות [illegible] נק' [illegible] ובנפש יש יצר [illegible]
וכל זה הוא [illegible] היסודות טובות ורעות · וכבר ידעת כי בכל עולם יש [illegible]
מלאכים [illegible] היסודות [illegible] נק' נפש אדם [illegible]
[illegible] ורעים ·· [illegible] נפשות [illegible] מלאכים [illegible]
אין [illegible] נק' נפש [illegible] מלאכים [illegible] נק' [illegible]
[illegible] היסודות [illegible] נק' [illegible]
[illegible] כי הם [illegible] והבן זה [illegible] ·· [illegible] לאדם כי [illegible]
[illegible] לעשיה [illegible] ·· [illegible]
[illegible] יצר הוא [illegible] כי עיקר [illegible] נפש האדם [illegible]
[illegible] ·· [illegible] כי [illegible] ליסודות [illegible]
[illegible] ·· [illegible] נפש [illegible]
[illegible] היסודות [illegible] ·· והבן זה ·· [illegible]
א' [illegible] כי [illegible] והנפש [illegible] טובים ורעים ··
[illegible] נפש [illegible] נפש הבהמית [illegible]
נפש [illegible] כי [illegible] נפש הבהמית [illegible] היסודות [illegible]
[illegible] ··

ונבאר

[illegible] והמלאכים והאדם ·· דע כי [illegible]
לעשיה [illegible] והנה [illegible]
[illegible] המלאכים [illegible] וכו' [illegible] טוב ורע · והנה
[illegible] הם נק' [illegible] ויש [illegible] הגלגלים והכוכבים ונק' [illegible]
[illegible] ·· והנה [illegible] יש [illegible]
[illegible] יסוד האש [illegible]
[illegible] היסודות [illegible] וכו' [illegible] כל היסודות [illegible] נפש [illegible] והם [illegible]
[illegible] יסודות [illegible]
[illegible] יסודות [illegible] כי [illegible] נפש [illegible]

ויש שלש שעבודם נפש הדם ושוכנים בארץ בהמות ער... ויש מהם גם בנפש הצומחת ושוכנים במים
ובאוירה ובגוהר ואלו השנים הם על ... והם רעים מאד והראשונים הם בינונים ויש בהם שלשה מינים
בהם גם נפש המורכב ושוכנים ביסודות האש ואלו עליונים מעלה ׃

ונחזור לענין המלאכים כי גם הם חומר וצורה לא שחומרם זך מאד ועל כבוד נברא של
המלאך ועל אישים אך צורתם על המלאך וכי הנפש יכול לעמוד לכך תראה את
המלאך בהיותו מלובש במלבושים שלו הגם וגם וירא והנה ג' אנשים ואין זו נבואה רק בחוש הראייה
נפשו המשכלת את נפש המלאך עצמה וכן הרוחים אף ... ז"ל ואחר נשמות הצדיקים בגן עדן כי אם
בגלגול ... לא ע"י ... כמלאך לרבנן שלו ׃ ודע כי יש מדרגות במלאכים וכן
בנשמות ... שאין נברא בלי חומר וצורה ... גם כל המלאכים ... אישים ...
... נפש ... בענין החלום כי הנה נפש שלהם ... ליסודות ... לא ...
... חיים ... חומר ... לכך ... נאמר ...
... חיים ... נפש ... המוחשי ...
... לנפש חיה ... לרוח ... יוק הנפש חומר ...
... ליסודות והנשמות חומר לנפש שהיא ... והנפש למלאך שהוא הרוח ... עולם
המלאכים והמלאך להקב"ה שהוא ... הכבוד ... ע"י הנשמה ... ממש
זהו ענין החלום ׃

ונבאר ... כי הוא ... בזה ... כי כל
... הם טוב ורע והנה ... הרע הוא ... ליסודות ... על
... ואלו נכנסים באדם ... החומר שהוא הנפש ... שהוא ... ליסוד
... עד ... כי ... הנפש ...
... נפש החיה ... עד שהוא ...
... שהוא ... והיצר ... ליצר ...
... ליסודות ... ג' ...
... ליסודות ... נפש ... כי כל ... להחזיק הנפש ... וזו הנפש היא
... הרע ... לעשיה ׃ עוד יש נפש ... מוכר ... העשיה ... ויש
... ליצר ... נפש ... מאותו ... כי ... עשיה ...
... וליסודות ... על ... ע"י ... התורה ... לרבנן ...
... נפש ... ליסודות ונפש ... שהיא ...
... התורה והנה על נפש היסודות ... נכנס באדם ... כי
... נפש ... לעשיה ... נכנסים הטוב והרע שכרוח ... עולם
המלאכים ... המלאכים ... שהם רוח טוב ורוח רע ... מלאכים
... האדם ... הנפש ... שהוא ... היסודות ...
... אך רוח ... מן הטוב שהם ... ורוח רע
... כי האדם הוא נפש ... אחד ... שהוא נפש
היסודות ... רוח טוב ... נכנס ... רוח ... כנ"ל ׃

נשלם ...

עולם הגלגלים

הוא הגלגלים הנק' שמים וד' יסודות הנק' ארץ ויש שניהם חומר
וצורה ר"ל גוף ונפש והחומר של שניהם הוא פשוט ואינו מורכב
מפני שאין חומר כל יסוד וגלגל הוא פשוט לבדו ושני חומרים הם על חומר ראשון ונק' היולי ראשון -
פשוט וחומר הארץ נק' היולי כי אינו נק' צורה מה שאין כן עד שיורכב כמו שיתבאר ואחר שהיה הצורה
שהוא כנפש על החומר והצורה יחד בשם גוף ואז נקראו ד' יסודות אחרונות בחומר וצורה ואז נק' גופו יחד
שניהם כי עבור חומר הארץ נבדל כל צורה על היותם ולכן שחומר השמים יחד דק לא נק' הגוף כחומר הארץ
ובפרט כי אין בם העולם בעצמו הכל מחומר פשוט וצורה פשוטה שהם הגלגלים הנק' שמים וכן נק' הארץ שהם
ד' יסודות ·· ועתה נדבר בנבראים שנבראו מכח העולם הזה ונבאר ענינו נבראי שמים וארץ הנק' צבא השמים
ונדבר בנבראי הארץ שהם ד' יסודות ונאמר כי הנה גם שהנבראים הם חומר וצורה אמנם אינם פשוטים
כמו היסודות אבל הם מורכבים מפני כי כל בריה ובריה חומרו וכן צורתו מורכב מכל ד' יסודות יחד ונמצא כי
ד' יסודות עצמם כי הם הרכבה א' שאין חומר וצורה שלא שהם פשוטים אך כל מה שנבראו מהם הוא
הרכבה שנית והיא היותו מורכב מחומר וצורה וגם מעשהו בד' יסודות יחד ונק' הרכבה שנית וזו ההרכבה
השנית היא בכל ד' חלקי הנבראים דומם וצומח חי ומדבר פי' הדומם הם המתכות והאבנים ועפרות
והחומר והצורה שלהם מורכבת מכל ד' יסודות שלא שנבדל עליהם יסוד העפר ולכן הנפש שבהם אינה רק
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ··

הצומח

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ··

החי

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

והאדם

והד' חושים כלה יש לו חבר מהם והם הטין לדרגת הראות והחוש לדרגת השמע והאף לאברים והחיך
לטעמים וכלשון לחושים נמשכים מן המוח עצמו כי הם עיקרים שלא שנתפשטו הגשם כשלא יהא יכולים
שזכרנו וכלשלו על היכלם כי הם מתבטלים ונשמרים שהם רואים ושומעים וכו' שכחות נפשיות אך קראתי
על כח המדמה וזה הוא כשמש עצמו ומדמה אם כחלו אם מתמצעה הרוח לדרגת הרוח כמוח ומדבר שבו
איך היא מחוץ דרגת הרוח מעצם שלא הרגיש בפועל שלא החבר המיוחד לחוש הרוח בכלל וכח הטוב על כח
החושב כי מעצם שלא בשעת שהחבר ההיכלו מרגיש בפועל ומדמה במוח כאילו אז הוא מרגיש בפועל
מבחינה שנזכר ... שם פנים אחרים בכח המדמה בעת הרגש היכלו .. עוד יש כח אחר במדמה והוא
כי ימצא ויצייר הדברים אף שלא באמתות מה שלא יהיה הרגש היכלו . ועוד שלא יוכל זה הכח המדמה
לצייר רק בציור גשם וחומר לא בציור רוחני הנק' צורה ונפש .. ועוד שהמדמה הוא יכול לשמור ולצייר
הדברים בין בהקיץ בין בחלום כמו שי' בכח המשותף נ"ב על נפש המתאוה הוא יורד ... המדמה
כי אחר היות כח המדמה לצורת ולצייר הדברים אז יתעורר כח המתעורר שהוא התעוררות הנפש וזה כב'
אופנים האחד לתאוה איך יעשה להבין בכי הנפש ולכן כל האיברים לצורך תשוקת היכה הנפש עצמו ולהשיגו
בשמירת הנפש ובהמשכו ולרחק הזיקו ושקיו ומוציא חשק באיברים לקרב תשוקתו של הנפש ולרחק נזקיו
והשני הוא להתעורר לבחור מתוך הטובות שיש בהם תשוקת הנפש ולרחק מתוך רעות אל הנפש כמו קנאה
והשנאה והאהבה והאכזריות והרחמנות וכלאה על דמיון כי יתרבה זה בזה .. אך לא כי קנין מתוך שלי
הטובות הכל כונת הנפש או מתוך הרעות ... עיקרים מן הכח המתעורר הרבים אמנם גם הכח
המדמה היכלו הוא משמש לו מענין זה כי המתעורר חושב והמדמה בפועל המדמה .. ולכן כי
נ"ב קנין המעבות והטבע דרכם שלום מעצי כחות של המתעורר והמדמה כמו שלא אמרו מעבם שלא
מעבר הצייר התבונים בהם וכן הזה והם כלם של הצייר כמו שי' נ"ב על יעורר וידע הענין לכי שקן
יצייר ושם בכונת הם ב' הכחות הם הבעיר נפש הכח מחוץ והבטל הוא מציור המדמה עם המתעורר
הנק' נ"כ נפש המתאוה כי שגין אין כוונתם שלא לבעלת הנפש לבדה כנ"ל שלא שני נחשבו נשך לנפש בכוונת
כוכבים המדבר כמו שאמרנו / בעניין הנשמה הרכבה וגו' אין זו בח' מתמשכי אם בכללו המדבר
כמו שיתבאר אם ..

המדבר

יקרא כח היותר מעולה והוא מחלק הכח אשר בכל יסוד מהנבראת ויש בו נפש
המורכבת והצומח והבהמית ונוסף בה כח היותר מעולה והיא נק' נפש המדבר
ויש שקראוהו נפש שכלית וזו על ספרים נפש המלאכי העליונה שבשלמות ולכן תולדי הטבעיים
שיש בה נשמה בה הבחירה כי אין כח דר ... כי אם בשכל כמו שי' יחלק לשנים שכל מעשי
ועיוני .. והשכל המעשי הוא נחלק לשנים המעשי והמחשבי .. המעשי הוא לחשוב מלאכות
נמצאות מחוץ לנפש כמו הזריעה והבנין וכו' כי הם תשוקה לרבן מחוץ לנפש עצמו שלא שהם הכבוד
מיצרות לנפש ואינם כמלאכות האכילה והשתיה והלבוש וכו' כי הם הכנה לנפש עצמו אשר הם צורך
המתעורר כנ"ל והמחשבי הוא לחשוב איך יעשה של מלאכות המעשיות אשר הם צורך ...
לנפש אך העיוני איננו כי אם להשכיל כי הנפש לבדה והוא לצייר חכמות הנפש כמו חכמת התבונה
והטבע וכיוצא ולדעת הדברים האמת מן השקר בענין ידעת אותם החכמות שאין להם צורך לנפש
שלא לנפש לבדה ואינו בשכל המעשי שהוא להם מלאכות חוצות של תשוקת הנפש ולצורך
ומלאכה למלאכה אך השכל העיוני אינו רק לדעת הדברים כמו אמיתתם לצורך וכו' הוא ...
הנפש ולא לנפש כמו המעשי ועוד זה השכל העיוני יקרא כבו עתן הבחירה כנ"ל כי אין על בחירה
אמיתית אם יהיו כדבר זה להיות יותר נעלה לו ... זה כי שבחם שוים כי זה על' ואכן אך אם

יבחר

יבחר האמת ~~בהתחשב שהוא האמת~~ שהוא מה שהוא ויחקק הספר שהוא מה שאיננו כן וזה שהיה לעניין
כי יבחר באמת לא מפני שהוא יאמין בו וגם כי הוא אמת לא מפני שהפך שבו הוא האמת בעיניו
הנבדל שאין שם דבר מונע כמו שעיני הנפש שהלך אחר דבוקו בו ·· עד שיתדבק השכל העיוני סבה וחולק
כי התחתונה לא יעשה לא בחומר וכל כחיו והעיוני יהיה בחומר אך השכל יעשה כבודק עצמות איך היה
וכן כח המתאוה יהיה לבעלי חיים שקר מה שאינו כן והשכל יוכל לבדוק ולהשיג גם החומר עצמו להיות
מתאוה ונמשך איך אין זה לא בכח הגשמי לא בכח צור מתמיד ונמצא כי בהשגות שהם יחדו יהיו כי
הנפעל שיש נהתאין צור מתמיד והמתדמה כי הדמיון הוא כלו שכלי והשכל על התחתונה ·· ונמצא
כי כל הנפשות והכחות הנזכרות חומר בעצם השכל העיוני כי הוא צורה לכלם ·· ובזה הבן ענין
החלום כי הנה בעת השינה נאחז כחות נפש המתדמה והמתאוה והדמיונית ואינו יוכל מתנגד לך
נפש המדבר הנה שכלה וכיון שהוא שעה מן החומר תשוב לה עצמה להיות חזיונים שלמים ··
ויאמר והוא הבין הדמיון הוא בכח המתאוה הנה עצמות הנפש השכלית ואין כח הדבר והמתאוה מוכיח
לאותו מה שיראה השכל ולפי שהוא כלו שכל כבר יאין בו כח לקבל הדברים כאשר הם ולכן אין חלום בלא
דברים בטלים וגם כי הוא להגיד מראה השכל ולא הדבר עצמו שראה ·· והנה נתבאר ענין כחות נפש
האדם אשר בו הד' יסודות ··

ועתה נבאר הנפש השכלית האמיתית כי השכל מתמיד אינו לא בעניני המלאכות לכ״ס ואין קיום לו ואיך
באה מעבר לגלגלים לעשות הגוף חומים וגם היא בלולה מעבר הכחות שהם ד' יסודות העליונים
שלא מורכבים הם ובלא מקום מורכב נמצא מחומר וצורה אחד רוח השכל מהעולם הבא אשר בו יבורך
מלאכים ונבדלים בד' יסודות אשר הם מורכבים מחומר וצורה ·· אחד קורא נשמת מתנהגת שיש בה ידיעה
נבדלת בד' יסודות אשר הם מורכבים מחומר וצורה וכל מה שאין לו עשר השיג ואחד זוכה להיות מן הקב״ה מד'
יסודות אשר הם ואם נך לך לא השיג ·· וכבר נתבאר שבכל עולם יש ד' בחינות אך ואיך והן לא שכון
שאלה אין לו לאות כפני עצמות כי עתה בקולה של יוד לכן אין אנו מוכן עתה לא ד' בחינות לבד כנגד ד' אותיות
הוי״ה שבכל עולם והם הם כי אחד ד' יסודות שבכל עולם ·· גם לבי כי בכל עולם יש בו חומר וצורה שאם
עצמות וכלים לא שהכלים אלעולם העליון הם חוד וצורה כעין עולם אלעולם מתמיד ·· כלל העולם כי אין
עז בלי וגם כשיעור כי אם ד' יסודות האלה השפלה הזאת שהזכרנו בכללה ויהיו עם מרע כל עולם מעשה לכך
כלל יהיה האותיות יסוד אש ובהא יסוד רוח ויו״ד יסוד מים ועשיה יסוד עפר והם הוי״ה א כולל כלם
והם חד ונבין אך הנפש שכלה הם הד' יסודות שולה השפלה הזה עד אדם העשיה ··

ונבאר איך בכל עולם נבראו בו ד' מיני נבראים דצ״ח״מ והם כנגד ד' יסודות שבכל עולם
והענין כמו שיה בענין ד' יסודות האלה השפלה הזאת יובן במה שנקדים כי העולם
עצמו הוא כולל הד' יסודות שלמעלה אשר בו ·· ועוד יש בו ד' מיני נבראים דומם צומח וכו' וזה
עניינם באצילות ומעמל הקדם לכלם ·· כי הנה נודע שיש באצילות בחינת אשר
מרכבות זהב וכסף וכו' כנגד ז' קצוות ויש אבנים יקרים כנגד י״ב שבטים
ובלגה והנה אשר שם גם באצילות יש בו עץ נשי הקיים והלעט
ואדן ואזוב ושדה תפוחים ושושנה וחבצלת וכו' וזהו צומח
גם שבו בחינת שור כשב ועז ועגלים ובני יונה עוף
נשר אריה וכו' וזה מיני חיות וכו' וכן אדם
ת״ח אדם נשמות המלאכים קנה כלם

ב בסוד דאיות הקדם בכולם ענין ד' איות הקדם המרכבה שבאצילות ומהם נחצבו המלאכים כולם וכו'

אלה הרוכב על החיות שהם נשמות המלאכים הנק׳ יש אשר עם האצילות כנודע והם הפנימיים קדושים
שבכל אחד מעולמים ··

כלל העולה מהיות נפש האדם כי נפשו הורכב מד׳ עולמות ד׳ יסודות השכלים מבחינת החומר שבהם
והמלה שנפשו נפש המורכבת והאחד נפש החיונית בכל מחותיה והאחד נפש החי המושגת בכל
מחותיה · והאחד נפש המדבר בכל מחותיה ול׳ בחינות אלו עם נפש אחת בלבד ונקראת משכלת נפש האדם בעל
יסודות ונפש הזו אינה מתעלה רק להיות השכל המשכיל ·· והנה כל נפש הזו להיות בחות הנפש
חיה עם נפש נפש נשארת דקה בה עם הנשאר באבן אחר הפרידה ועולה עם נפש
הנה שכלים משגיח יוצא כאחד ועולה החיה הנה בן ... ונפ היא נחלקת
לשני מן האצלות ·· והנה הקבלה הנה האדם יש לו נפש ורוח ונשמה
ונפש ורוח ונשמה וחיה מצד עולמות ··
תם

אותיות קדושות אותיות ... מושכים באר שבע מלכות שלו ·· רוחני ·· בשלוש מאתקה — של
חשמלים ·· מלאכים ·· להשגת הבריאות ·· ובלא יש לה אומנות בתוך עצמה ·· ... ברוחני על נגד ··
משמשת על ... ·· מלאכים על ... ·· להשגת של הגשם ··